Ekim 2026

görüldü

Ekrem İmamoğlu Savunma Tutanağı

ekitap.ayorum.com

Ekrem İmamoğlu’nun Savunma Tutanağı

- Tam Metin -

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 4

EKREM İMAMOGLU'NUN SAVUNMASININ TAM METNI: 1. GÜN 14.10.2026.5

EKREM İMAMOGLU'NUN SAVUNMASININ TAM METNI: 2. GÜN 15.10.2026 100

EKREM İMAMOGLU'NUN SAVUNMASININ TAM METNI: 3. GÜN 16.10.2026 219

EKREM İMAMOGLU'NUN SAVUNMASININ TAM METNI: 4. GÜN : 17.10.2026 320

EKREM İMAMOĞLU HAKİM SORGUSU 17.10.2026 362

EKREM İMAMOĞLU SAVCI SORGUSU 17.10.2026.....388

FATİH KELEŞ, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 430
HAKAN KARANİS, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 434
ARİF GÜRKAN ALPAY, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 435
ADEM SOYTEKİN, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 436
ALİ KURT, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026..... 440
BAKİ AYDÖNER VE BULUT AYDÖNER AVUKATI, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 442
SERDAL TAŞIN AVUKATI ALİ RIZA DİZDAR, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026..... 445
ERTAN YILDIZ AVUKATI ÖZGE ALTUN AKYOL EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR – 17.10.2026 447
KURUM AVUKATLARI EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026 453
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI AVUKATI SORUYOR 453
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI İKİNCİ AVUKATI SORUYOR 456
MAPEG AVUKATI SORUYOR..... 458
MAPEG'İN İKİNCİ AVUKATI SORUYOR..... 460
ŞİŞLİ BELEDİYESİ AVUKATI SORUYOR 463

EKREM İMAMOGLU'NUN AVUKATLARININ BEYANI.....465

EKREM İMAMOĞLU AVUKATI TORA PEKİN SAVUNMASI 17.10.2026 465
EKREM İMAMOĞLU AVUKATI FİKRET İLKİZ SAVUNMASI 17.10.2026..... 471

Önsöz

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu, 14 Ekim'de başladığı İBB davasındaki savunmasını yaklaşık 600 günlük tutukluluk sonrası dört gününde tamamladı. Ardından çapraz sorgu yapıldı ve İmamoğlu'nun avukatları savunma yaptı.

Biz, ayorum.com olarak siyasi ve hukuk tarihimiz açısından kalıcı bir arşiv niteliği taşıması gerektiğine inandığımız bu savunma ve sorgu tutanaklarını tam metin hâlinde sizlerle buluşturuyoruz.

Metinlerin tamamı istanbulyargiliyor.net adresinden derlenmiştir.

Ekrem İmamoğlu’nun savunmasının tam metni: 1. Gün 14.10.2026

Öncelikle bugün burada, Silivri'de, hiç de arzu etmediğimiz bir ortamda, ülkemizin de asla ve asla hak etmediği bir pozisyonda ve insanlarımızın yüzde 75'inin, 80'inin şiddetle reddettiği bir yargılamanın içerisinde ve yine bir yargılamanın adil bir ortamda olması gerekirken, Silivri'de bir kampüste, “Avrupa’nın en büyük salonu” diye lanse edilen duruşma salonunda, gerçekten mimarisiyle ve buradaki tasarımıyla… Ben bu arada kendimi ekranda, Sayın Başkan, bu şekilde olmasını çok doğru buluyorum. Eğer uygun görürseniz, kameradan da orada ifade ederken, bunda sonuçta 100 metreden bakıyor insanlar, uygun görürseniz o şekilde yansıtılması...

Hakim: Yansıtın. Yansıtma imkanınız varsa yansıtın.

Ekrem İmamoğlu: Yok, oluyor çünkü ara sıra, sonra düşüyor yani, o biraz…

Hakim: Biz o tarafı göremediğimiz için...

Ekrem İmamoğlu: Gerçekten mimarisiyle, bir mahkeme salonu değil, yani bir hukukun, mahkemenin bu şekilde tasarlanması, hepimizin sırtını yaslayacağı yargının, yargıcın bu şekilde bir kürsü nizamında olmasının doğru olmadığını düşünüyorum. Böyle bir ortamda bulunmak gerçekten üzücü, Türk yargısı adına da üzücü. Bu duygularla buradayım. Tabii ki her zamanki gibi Silivri'de cezaevinden buraya geldim, nakledildim ve halkımıza, insanlarımıza sesleneceğim, kıymetli halkıma, başta İstanbul hemşehrilerim olmak üzere bütün ülkemize, hatta dünyada demokrasiyi, adaleti takip eden ve dünyada demokrasinin,

adaletin yaşaması için mücadele edenlere, ona o duyguları, o evrensel değerleri kendini bağlı hissedenlere sesleneceğim. Bu yönüyle hem 87 milyon yurttaşımızı hem de dünyayı bu şekilde düşünen bütün insanlığı sevgiyle, saygıyla demokrasi adına, adalet adına selamlıyorum.

Sözlerime başlarken, benimle birlikte bu salonda haksız yere tutsak edilmiş kıymetli yol arkadaşlarım var. Dostlarım var, birlikte kaderdaşlık yaptığım insanlar var. Her birinin aylardır gözünün içine bakarak, bir kader birliği yapıyoruz ve o insanlarla, gerçekten tarifsiz bir tarihi dönemin içerisindeyiz. Burada bulunan ve çok yakın zamanda aramızdan ayrılan arkadaşlarımız oldu. Her birisinin yaşamı bir kitaptır. Her birisinin yaşamı gerçekten bir zulmün, zalimliğin, aileleri başta olmak üzere insanlara yaşatılanların tarifsiz duygularla kaleme alınması gereken ve geleceğe aktarılması gereken hikayeler barındırmaktadır.

Bu manada her birisiyle gurur duyduğumu… Her bir arkadaşın buradaki büyük bir kısmıyla da burada tanıştım. Elbet aralarında çok özel yoldaşlık yaptığım, İstanbul'a, Beylikdüzü'ne hizmet ettiğim yol arkadaşlarım da var. Onları da diğerlerini de kucaklıyorum. Her birine birer kahraman gibi baktığımı altını çiziyorum tekrar. Ve onlarla da gurur duyuyorum açıkçası. Ben değil sadece, bence milletimiz de milletimizin büyük çoğunluğu da onlarla gurur duyuyor, aileleri de, dostları da, komşuları da onlarla gurur duyuyor.

Burada her gün kapıda hasretle, umutla bekleyen insanlar var. Ve bu insanlar kilometreler yaptılar, belki her birinin Silivri'ye geliş gidişleri dünyanın etrafında bir turu yakalamış olabilir. Çünkü sadece duruşma dönemlerinde değil, duruşmanın dışında da buradaki insanlar aileleri, ziyaretlere geldiler. Onlarla acılarını ve hasretlerini giderdiler. Bazıları görüşe gelemese de kapıda gelip

beklediler. O insanları hangi duyguyla tarifleyebilirim, inan zorlanıyorum. Kucaklıyorum her birini.

Tarihi bir mücadele hattı kurdular, Aile Dayanışma Ağı. ADA diye tarifliediler. Orada o umutla bekleyen güzel aileler, eşler, çocuklar, anneler, babalar var. Bazen fotoğraflarını gördüm, bazen izleyebildiğim televizyonlarda görüntülerini gördüm, minicik çocuklar niçin bu durumda olduğunu bilmediği annelerini, babalarını ziyaret ettiler. Anlam veremediler, anlamlandıramadılar. O minicik çocukların gençlerin, evlatların, o minicik ellerinden, gençlerin yanaklarından öpüyorum, onları sım sıkı kucaklıyorum. Eşlerini hürmetle, saygıyla selamlıyorum. Büyük bir fedakarlıkla ailelerine sahip çıktılar. Çünkü burada yaşanan şey bir normal yargılama süreci olmadı, olmuyor.

İnsanların sıfır noktasında gelirleri var ve Türk yargı tarihinde akla hayale gelmeyecek zalimliklerle, işkencelerle muhatap oldular. Sürüldüler. 500-600 kilometre Türkiye'nin farklı noktalarına gönderildiler, baskı altında kaldılar. Çünkü onlardan bu süreci tasarlayanların istekleri vardı, hukuksuz istekleri vardı, o hukuksuz isteklerine cevap alamayınca onlara zalimlikler yaşattılar. Bu manada bu büyük ızdırabı onlar yaşarken, en az onlar kadar dışarıda harap olan ailelerini kucaklıyorum.

Allah bana ömür verdikçe, özgür günlerimde hangi yetkiye, hangi imkana sahip olursam elimdeki ekmeğimle, aşım ile o ailelerin yanında olacağımı, ekmeğimi paylaşmaya kadar o insanların kaderdaşı olacağımı, sadece onların değil, bu ülkede 500 bine yakın insanı hapse koyup, bunun rakamını vermekle gurur duyanların karşısında ve hapislerdeki kader mahkumlarının da yanında olup, onların yaşadıkları sıkıntıları hayat boyu gözeteceğimi ve bu ülkeyi adaletli bir ülke olma noktasında bir nefer gibi çalışacağımı, hukukçu değilim ama en az hukukçular

kadar kendimi sorumlu hissederek mücadele edeceğimi buradan belirtmek istiyorum.

Gerçekten ADA'ya ve onlara özenli bir yoldaşlık yapan kıymetli eşime ve onun yol arkadaşlarım çok çok teşekkür ediyorum. Dilek'çiğim, seninle gurur duyuyorum. Bir tanesin sen. İyi ki varsın ve bu ailenin yanındasın.

Biz, bu duruşmalarda, cezaevinde çok zorlandık. Zorlanıyoruz ailece. Ama en büyük zorluğumuzun, baş başa kaldığımızdaki en büyük sıkıntımızın, en büyük dertleştiğimiz konunun, buradaki o zalimliğe muhatap olan insanlar ve onların aileleri olduğunun da altını çizmek isterim. Allah hepimize güzel yürek versin. Bu memleketin insanlarına vicdan nasip etsin. Bu memleketin insanlarına vicdanlı yöneticiler nasip etsin. Bu memleketin insanlarına erdemli, ahlaklı, adaleti önünden ayırmayan, en güçlü anında bile adalete karşı boyun eğen yöneticiler nasip etsin.

Tabii bugün 1,5 yılı aşkın süredir hukuk mücadelesinde büyük bir savunma hattı ve savunma hakkını koruyan hukukçular var. Elbette benimle birlikte bu mücadeleyi veren kendi avukatlarım var. Ama bu mücadelenin içerisinde olan hiçbir hukukçuyu elbette ayırmıyorum ve bütün hukukçulara da bu büyük mücadelenin bir paydaşı oldukları için teşekkürlerimi ve minnet duygularımı iletiyorum. Allah bana ömür verir, vermez. Ama biliyorum ki hesap verecekler. O manada bütün savunma makamını, avukatları da hukukçuları da sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Tabii ileride bahsedeceğim ama avukatlarımdan biri benim tutuklu. Avukatımın avukatı gözaltına alındı, tutuklandı, tutuklanmak üzere sevk edildi vesaire. Bunlar yaşatıldı bana. Dolayısıyla burada başka tutukluların yaşadığı sıkıntılara da gireceğim, hukukçularıma da bu yönüyle yapılan sıkıntıları da anlatacağım ama hatırlatmalıyım ki gerçekten derin bir

hukuksuzluğu yaşadık. Yani sadece ailelerimiz, aile yakınlarımız, çocuklarımız, gençlerimiz, babalarımız, dedelerimiz, annelerimiz değil, hukukçularımız da burada bir ıstırabın ve bir baskının muhatabı oldular.

Ve ben hayatımın en ilginç bilgilerini dinledim. Yüzlerce ziyaretçimin bana gelip muhatap oldukları konuşmaları dinledim, yargı mensuplarıyla yaptıkları konuşmaları dinledim. Yargı mensuplarının onlara karşı tutum ve tehditlerini dinledim. Parmak sallamalarını dinledim. Açtım, baktım Türk Ceza Kanunu'na, böyle bir madde yok. Yani bir savcı ya da bir iddia makamını temsil eden kişi, bırakın avukatı vesaire, bir vatandaşa bile parmak sallayamaz, tehdit edemez. Bunları okudum ama bunların tam tersini yaşadım. Yaşayanlardan dinledim.

Bu manada yine buradaki aileler, gerçekten çok acı günler yaşadı dediğim gibi. Ama en acısı neydi biliyor musunuz? Haysiyet cellatlığı. Lekelenmeme hakkının ihlali, masumiyet karnesinin yerle bir edilmesi, soruşturmanın gizliliğinin tamamen tutuklu insanların ya da gözaltına alınan insanların aleyhine işletilmesi, tutuklu yargılamanın bir cezalandırma yöntemine dönüştürülmesi.

Bir sözü okuyacağım size. "Türkiye'de şahsım dahi hiç kimse eleştirilemez değildir. Şamar oğlanı istikrarsız mantığıyla tamamen nefret siyasetiyle kadrolarımıza, kabine üyelerimize karşı haysiyet cellatlığı yapılmasına müsaade etmeyeceğiz. İfade özgürlüğü, önüne gelene iftira atma serbestisi değildir. Kamu adını hesap sorduğunu iddia eden herkes görevini sorumluluk bilinciyle yapmalıdır." Tebrik ediyorum. Çok güzel söylemiş. Bu söz Sayın Cumhurbaşkanı'na ait. Ben de buradan söylüyorum. Kim ki ya yargılaması bitmeden ya yargılaması sonuca ermeden birisi hakkında iftira atıyor. Kim ki birisi hakkında haysiyet cellatlığı

yapıyor, kim ki bir insanın ailesini aşağılıyor, çocuğunu, gencini, evladını, annesini, babasını hırsız ilan ediyor; haysiyetsizdir, namussuzdur, şerefsizdir. Kim yapıyorsa.

Ekim ayındayız ve Ekim ayını aslında çok seviyorum. Sonbaharı da seviyorum. Gerçekten tarihte söylendiği gibi sonbahar bir tablo gibidir, bir sanat eseri gibidir. Yağmuruyla, rüzgarıyla doğada her rengin bir arada olması.

Hukukçu olmanın, avukat olmanın ne kadar önemli bir meslek olduğunu, ne kadar büyük bir ihtiyaç olduğunu, hava gibi, su gibi insan yaşamının kaynağı olduğunu burada milim milim, santim santim yaşadım. Ve her birinin gözlerinin içine bakarken, en az onlar kadar kendi mesleklerine saygı duyduğumu hissettim, hissediyorum. Elbette onların kendi mesleklerinin karşılığını bulamadıkları bir ortamda bulunmanın ızdırabını da çektiklerini görüyorum. Dertleşiyoruz, paylaşıyoruz.

Türkiye'deki hukuk sisteminin geldiği noktada mücadelelerini hak ettiği şekilde verememenin ve kurallara uygun bir biçimde süreç ilerletememenin; soruşturmanın gizliliği denen yerde her tarafından delik deşik olmuş bir torbadan su akar gibi sağa sola saçılan bilgiler varken, hiçbir avukatın bırakın bilgiye ulaşmayı, adliyeye dahi giremediği günleri yaşamanın ızdırabını onlarda gördüm, yaşadım, hissettim.

Bunların her biri tarihe geçti. Her günü, her anı tarihe not düşüldü. Bunlar asla unutulmayacak. Her aktörünü, her muhatabını tarih yazdı ve günü geldiğinde elbette ki yüce Türk yargısı huzurunda ilgili olan herkesin hesap vereceğini adım kadar iyi biliyorum.

Ülkemiz için de çok önemlidir ekim ayı. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğumda, ekim ayına başka bir heyecanla baktım, ilk olduğumuz anda biz ekim ayında ne yapmalıyız? Çünkü

mesela bir duygu bilinmez, bir duygu tarihe çok meraklı bir insan olarak yakın tarihi çok titiz bir şekilde takip eden bir kişi olarak, İstanbul'un işgal altında beş yıl geçirdiğini çoğu insanımız az bilir, çok az bilir. Beş yıl. Kadim İstanbul kenti beş yıl işgal altında tutulmuştur.

16 Mart 1918'de işgal kuvvetlerinin İstanbul'a girişiyle birlikte, ta 6 Ekim 1923'e kadar süren bir ızdırabı yaşamıştır. Belki Dolmabahçe Sarayı'nda padişah vardı, belki Osmanlı İmparatorluğu’nun yaşadığı düşünülüyordu ama gerçekten işgal altındaydı. İşgal kuvvetleri vardı, İstanbul'dan tam yetkiyle beraber işgal kuvvetlerinin denetimi ve kontrolü altında bir başkent vardı.

6 Ekim aslında önemli bir tarihti çünkü Fatih Sultan Mehmet… Ki ben bir fetih şehrinin çocuğuyum, Trabzon bir fetih şehridir. Doğumundan itibaren Fatih Sultan Mehmet'in ismi bizim yüreğimizde, kalbimizde bambaşka bir yerdedir. Bambaşka bir sevgiyle bakarız Fatih Sultan Mehmet'e. Kanuni'nin doğduğu mahallenin çocuğuyum ben, Trabzon Ortahisar'da Kanuni Sultan Süleyman'ın doğduğu bir mahallenin çocuğuyum, gurur duyarım bununla. Hatta bazen ironi yaparım, Kanuni burada 13 yaşına kadar yaşadı, ben de 17 yaşına kadar yaşadım diye kendimde kendimi ondan bir pay alarak, tabiri caizse gururlanırdım ve hala gururlanıyorum.

Bu yönüyle Fatih Sultan Mehmet'in bir fetih kentinin çocuğu olarak, İstanbul'un fethinin bir çağı kapatıp bir çağı açtığını bilen bir yurttaş olarak, vatansever olarak, bu milletin bir evladı olarak, o emaneti Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün verdiği ulusal bağımsızlık mücadelesinden sonra nasıl tekrar Türk milletine kazandırdığının gününün bu kadar ihmal edilmesini asla kendime yediremedim. Ve gerçekten 6 Ekim İstanbul'un kurtuluş gününü,

biz, 2019'dan sonra İstanbul yönetimini eline aldıktan sonra başka bir şevkle, başka bir bakışla kutladık, andık, anlattık, o beş yılın nasıl geçtiğini, nasıl bir zulümle geçtiğini, insanların hatta silahlı kuvvetlerimizin o dönemde nasıl saldırılara uğradığını, nasıl şehitlerin verildiğini, o dönemde sinmiş, sönmüş, donmuş, hiçbir şeyle ilgilenmiyor, duyarsız bir toplum varmışçasına bir İstanbul yaşandığı düşünülürken sokaklarında, evlerinin bodrumlarında binaların en ücra köşelerinde İstanbul'un arka semtlerinde nasıl bir milli mücadele duygusunun filizlendiğini okudukça gurur duydum insanımızla.

Ümit hiç sönmedi, sönmeyecek. Zannedenler ki koca bir imparatorluk bitti. Bitmedi, yeni bir Cumhuriyet doğdu. İşte o filizlenmeyi bildiğim için, bendeki umut çok yüksektir. Kimse söndüremez, kimse sindiremez. O 6 Ekim'i bu milletin özenli bir şekilde anlaması ve dinlemesi, yaşaması, kutlaması için çok özel buluşmalar yaptık. 6 Ekim'i, günü geçti ama İstanbul'un kurtuluşunu kutluyorum. Fatih Sultan Mehmet Han'ı minnetle yad ediyorum. Onun emanetine sahip çıkarak, bize pırlanta gibi bir cumhuriyeti kazandıran Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü minnetle yad ediyorum. Ruhları şad olsun.

Ve ben donmuş, sinmiş bir kentin aslında futbol sahalarında bile Fenerbahçe kulübünün yaptırmış olduğu Zaferin Rengi, filminin galasına gitmiştim ve gözyaşları ile Dilek'le beraber izlemiştik. Aslında futbol sahasında bile zafer mücadelesinin nasıl verilebileceğini o Fenerbahçe'nin maçında hissetmiştim. Yani futbol sahası sadece kirlilikle, futbolun eline her kolu sokarak, onu kirleten aklın yarattığı o cerahatle alınmadığını, aslında futbolun bile yeri geldiğinde bir centilmenlik, bir sportmenlik, sportmenliği ama aynı zamanda bir milli mücadele şekli olduğunu orada da yaşadım ve gördüm. Bu yönüyle 6 Ekim'in, 1918 ile 23 arasındaki

işgal kuvvetlerini işgal edildiği bir İstanbul'un varlığını bilmenin her yurttaşın bir sorumluluğu olduğunu hatırlatmak isterim.

Tabii işte o sönmüş, dinmiş, bastırılmış bir toplumun tam aksine filizlenerek, kendi bağrından çıkarak, yoksulluk içerisinde, bir milletin evlerinden çıkıp, birbirinden habersiz kardeşleri sağda solda şehit olduğu, meçhul asker diye kayda düştüğü bir ülkede milli mücadele verilmiştir. Ayağında giyecek çarığı yokken, üstüne giyecek bir giysisi yokken, milli mücadele vererek bu ülkenin kurtuluşu ile birlikte "acaba yeni bir hanedan mı doğacak" dendiği noktada, cumhuriyet aşığı bir liderin ağırlığı bize Türkiye Cumhuriyeti devletini kazandırmıştır 29 Ekim 1923'te. Ne kadar özel bir milletiz. O tarihe dönün. Böyle bir iradeyi, böyle bir bakışı önümüze koyan Mustafa Kemal Atatürk'e minnet duymanın ötesinde, ne kadar sorumlulukla saygı duymak gerektiğini ve gerçekten onun fikirlerini en üst seviyede taşımak gerektiğini her yurttaşın daha büyük bir şekilde hissedeceğini düşünüyorum.

Bu yönüyle Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduğunda 13 milyon nüfusun neredeyse 8 milyonu kadın, 5 milyonu erkek… Çünkü büyük bir kısmı şehit olmuş, neredeyse aileler büyük kısmı aileler yok olmuş bir ülkede cumhuriyet var olmuştur. Benim rahmetli büyük dedem 1924'te terhis olup Trabzon'a dönmeseydi benim ailem olmayacaktı mesela. Çünkü dört kardeşten sadece o dönmüştü. Diğerleri meçhul asker.

Benim ailem gibi yüzbinlerce aile de aynı hikayeler olduğunu biliyorum. Bu yönüyle benim, bu memlekete ve bu millete bağlılığımın tarifi yoktur. Onun için ben 87 milyona en az benim kadar bu milleti ve bu memleketi sever gözüyle bakan bir insanım, onun için. En az benim kadar. Onun için herkese iyi yurttaş gözüyle bakarım. Kimseye bana destek verdi vermedi diye ayrım yapıp terörist gözüyle bakmam, bakmadım da. Yurttaş, yurtsever,

vatanını seven, her doğan evladın çığlığının, ağlama sesinin çıktığı her evden yeni bir yurtsever doğuyor diye memleketime ve memleketimin insanına baktım. Hala da öyle bakıyorum.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramımız şimdiden kutlu olsun. Bütün şehitlerimizi minnetle yad ediyorum. O dönemde gazi olmuş ve sonrasında bu yurdun gelişmesi için sonsuz mücadele vermiş bütün büyüklerimizi, bütün ceddimizi, atamızı minnetle yad ediyorum. Allah hepsinden razı olsun. Önlerinde saygı ile eğiliyorum. Her duamın büyük bir bölümünü onlar için yaptığımın da altını çiziyorum. Her duanın bitiminde bu ülkenin şehitleri, gazileri, kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve onun silah arkadaşları diyerek dua edenlere de ayrı bir teşekkür ediyorum.

Bu büyük mücadele 19 Mart'ta başlamıştı ve bugünlere kadar sürdü. Daha da sürecek. Mücadele öyle kolay bir şey değil. Mücadele deyince ve bu sonsuz mücadele içinde birbirine inancı olan insanların, birbirine bağlılıkla, ama önce vatanı ve milleti için mücadele etmenin bilinciyle hareket ettiği noktada nasıl büyük bir güç doğduğunu da bilen bir insanım. Ama bunu en az benim kadar iyi bilip, tarihi bir mücadeleye liderlik ettiği ve her daim Türkiye için çok büyük bir gayretin, azmin, cesaretin, kararlılığın simgesi olduğu için kıymetli dostum, kardeşim, Genel Başkanım Sayın Özgür Özel'e çok teşekkür ediyorum. Aynı zamanda bütün siyasi yol arkadaşlarıma, partimin çok değerli seçilmişlerine, başta İstanbul İl Başkanımız Sayın Özgür Çelik kardeşim olmak üzere onunla birlikte mücadele eden bütün illere, bütün il başkanlarına, bütün siyasi yol arkadaşlarıma, dostlarıma, yoldaşlarıma teşekkür ediyorum. Milletvekillerimize, yöneticilerimize, belediye başkanlarımıza, belediye meclis üyelerine sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum. Bıkmadan, yorulmadan, kar demeden, saldırılara, biber gazına rağmen, gözaltılara, tutuklamalara, tehditlere rağmen, haklarında açılan onlarca, yüzlerce

soruşturmalara rağmen cesaretle bize muazzam bir destek veriyor olmalarından büyük bir gurur duymaktayım. Türkiye'ye umut oluyorlar.

Elbette yaklaşık 2 yıldır bu yaşananları görüp, bu yaşananlara doğru yerden bakıp, tarihin doğru tarafında durmanın büyük bir sorumluluk olduğunu bilen farklı siyasi partilere, onların genel başkanlarına ve aynı bilinçle mücadeleye katkı sunan bütün muhalif görüşe teşekkürlerimi iletiyorum. Baskılara rağmen; adalet için meydanlarda direnen herkese, büyük ve aziz milletimize teşekkür ediyorum. Onların simgesi olmuş, en ön safta mücadelenin en güçlü sesi olan bu ülkenin pırlanta gibi gençlerine teşekkür ediyorum. Her birine sevgilerimi ve sonsuz minnet duygularımı gönderiyorum. Bu ülkenin her köşesinden benim için dua eden annelere, teyzelere, amcalara, emekli büyüklerimize, en büyük sıkıntılarına rağmen adalet için dua eden herkese ve yanımda olan herkese teşekkür ediyorum. Hepiniz iyi ki varsınız, sağ olun, var olun. Eğer hakkım varsa üzerinizde, hakkınızı helal edin. Hakkınız varsa benim üstümde de ben de size helallik diliyorum. İnşallah benden yana da helal olsun. Hem bu memleketi hem bu şehrin insanlarına hizmet ederken helallik almanın, bu insanlara layık olmanın benim birinci dileğim olduğunu her yerde dile getirmişimdir.

Mesela siyasi görevim başladığı ilk günkü duamı dün gibi biliyorum. Karşılıklı dualarımızda, Allah'ım beni aileme mahcup etme… Ben çünkü aileme mahcup olmamayı çok önemserim. Doğduğum şehrin insanlarına ve bölgenin insanlarına mahcup etme, çünkü orada büyüdüm, o insanlar beni iyi ansın isterim. Memleketimin insanlarına beni mahcup etme, insanlığa beni mahcup etme diye dua ederek işimi yaptım. Mahcup olmamayı çok önemserim. O bakımdan umarım günün sonunda ve bu günleri aştığımızda Yaradan beni bu güzel yurdun insanlarına

mahcup etmeyecektir. Kendime çok güveniyorum bu anlamda. 87 milyon yurttaşımızı tam da bu duyguyla, umudunu kaybetmeyen ve adalet bekleyen her yurttaşımızı tam da bu duyguyla selamlıyorum.

Dün akşamüstü itibariyle ben televizyon izleyemedim. Çünkü bulunduğum cezaevinin benim olduğum 5. koridorda yayınlar kesilmişti. Yağmurdan dolayı arıza olduğu söylendi. Sabahleyin kalktım, hazırlıklarımı yaptım. Bugün benim telefon günüm. Ben, haftada 10 dakika telefonla bir kişiyi arayabiliyorum. Haftada 10 dakika.

Herhalde Ferhan Şensoy'undu galiba: "Tesadüfün iğne deliği" gibi bir lafı var. Bu da herhalde tesadüfün iğne deliği. Bugüne Halk TV. Tesadüf! Öyle yorumladım

Bugün İBB soruşturmasına başlanmasının hemen hemen ikinci yıl dönümü. Hemen hemen bu günlerde bugün de hatta bundan bir hafta 10 gün öncesinde görülmemiş bir biçimde kurumumuzun birimlerine baskın yapar casusuna polis evrak almaya başladı. Daha sonra değineceğim. Yine bu ayın 30'unda ilk operasyonu Ahmet Özer Başkanımıza Esenyurt'ta yaptılar. Hem de 29 Ekim'den bir gün sonra.

Evet 2 yıldır süren hukuksuz, vicdansız zulümle devam eden bir süreç demiştim az önce. Esasında İmamoğlu soruşturması ve İBB operasyonlarıyla Türkiye başka bir faza çekildi. 87 milyon yurttaş, 2 yıldır, her sabah bir şafak operasyonuna uyanır oldu. Türkiye Cumhuriyeti, bir operasyon cumhuriyetine döndü. Ve hiçbir şey yokmuş gibi bunu izleyenler var. Başta bu ülkenin yönettiğini zanneden hükümeti ve ortakları: hiçbir şey olmuyormuş gibi. Çıldıracağım, aklımı alıyor yani. Bu nasıl olur? Nasıl bir kişisel menfaat de böyle bir şey düşünülebilir? Her şeyin önündedir memleket yahu. Her şeyin önünde makamın mevkinin ister

cumhurbaşkanı ol, ister partinin genel başkanı ol, ister vekil ol, ister bakan ol, ne olursan ol.

87 milyon yurttaşımız, her sabah bir şafak operasyonu. Televizyonu açıyorsunuz son dakika. Bazen son dakikalar peş peşe düşüyor, aklınız karışıyor. Türkiye Cumhuriyeti, Türkiye Operasyon Cumhuriyetine döndü. İş dünyası, belediyeler, sanatçılar, siyasi partiler, medya daha neler sıralarız yani hedef alınmış.

Fon vurgunu ile zirve yapan ve de sosyal medya yasakları, gazetecilere olan baskı, hani bilgi ulaşmasın bunu nasıl engelleriz bakışı enteresan bir seviyeye çıktı. Neredeyse Kuzey Kore'ye rahmet okuyacağız. Kuzey Kore'ye rahmet okuyacak seviyeye çıktı. Bilim insanları, sanatçılar, ekonomistler, gazeteciler.

O görüşmelerimden bir tanesini ben bugün annemi, babamı arayarak gerçekleştirdim. Hasret giderdik. Cuma günü olamama... çünkü Cuma aile görüşüm var. Sayın mahkeme heyeti 4 günlük bir söz hakkı tanıdıktan sonra, Cuma günü olamama duygumdan ötürü annemi, babamı aradım ve selamladık birbirimizi sıcak sesimizle. Selamladıktan sonra anneciğim, "Şu an Halk TV'yi kapattılar," dedi. "Niye kapattılar?" dedi. Ben de anlamadım önce. Sonra babam dedi ki, "Kayyum atamışlar Ekrem," dedi. Aşağıda anlattım, biraz garipsedik ama, "Ne diyeyim oğlum," dedi, "Yakında da kulağımızı keserler herhalde," dedi. Şimdi bunu niye anlattım? Bu ülkede ve bu memlekette çok enteresan şeyler oluyor.

Son 20-25 günde Lale Özan Arslan tutuklu, Fatih Ergin tutuklu, Tuğba Tekerek tutuklu, Mustafa Balcı, Sözcü Gazetesi'nde bir fotoğraf yayınladı diye tutuklu, Şaban Sevinç tutuklu, Selahattin Günday tutuklu, Ali Tarakçı "Bu hafta bir önemli bakan istifa edebilir" dedi diye tutuklu! Şaşılacak bir durum ya! Tutuklu,

tutuklu, tutuklu... Tutukluk nedir ben biliyorum. Bu tutuklama kararını veren hâkim bilmiyor ama ben biliyorum. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin cumhurbaşkanı adayı olarak ben biliyorum. İsmail Saymaz ev hapsinde, Murat Ağırel ev hapsinde. Niye? Millet hiçbir şey duymasın! Millet hiçbir şey okumasın! Akıl alır gibi değil.

Herkes sosyal medya hesaplarını kaybediyor; yasaklar, ben kaç tane geldi hatırlamıyorum artık, 20 mi, 25 mi... Yani tutuklandığımın haftasında benim 9-10 milyon takipçili sayfamı kapattılar. Habire bir şeyler açıyoruz, onlarla da uğraşıyorlar. Shadowban mi diyorlar, öyle bir şey diyorlar; yani engelleyen, gölge bir engelleme sistemine tabi tutuluyoruz yani. Uluslararası da bir iş birliği var. Nasıl beceriyorsa bunu, İletişim Başkanlığı'na sormak lazım.

Flash TV ile başlayan medya operasyonları, TELE1, Merdan Yanardağ özelinde ne yazık ki ilerledi. Merdan Yanardağ konusuna gireceğim biraz sonra. Daha geçen hafta T24'ün sesini kestiler. Ve bu sabah son medya vurgunu... Biz vurgun ülkesi olduk. Zam vurgunu, milli irade vurgunu, asrın soygunu, fon vurgunu... Vurguncuların vurgunlarla yaptığı bir ülkeye dönüştü bu ülke.

Ve son medya vurgunu, Halk TV operasyonu. Güzelim ülkemizi operasyon sahasına çeviren akıl, Halk TV'ye el koyup, yayınlarını kesti. Neymiş? İhaleye fesatmış, aklamaymış, falan filan... Boy boy yalanlar! Boy boy yalanlar, boy boy iftiralar! Akılları sıra milleti kandıracaklar. Operasyon bağımlısı bakan ne yazık ki bu iktidarı da bağımlı hâle getirdi. Operasyon bağımlılığı başladı. Yalancılar girdabına tüm AK Parti'yi sürüklemiştir. Yalancılar girdabın içine sokmuştur. Türbülansa sokmuştur. Herkesi uyarıyorum. AK Parti'yi baştan aşağıya uyarıyorum. Sizi bir operasyon girdabına sokan bir süreçle iç içesiniz.

Allah size akıl fikir versin. Yargı marifetiyle her kayıplarını telafi edeceklerini, kaybettikleri her şeyi… Yani milletin güvenini kaybetmişler, milletin onlara olan inancını kaybetmişler, bütün bunları telafi edeceklerini, her şeye sahip olacaklarını düşünüyorlar operasyonlarla. Zehirli sarmaşık ne yazık ki iktidarı da partilerini de zehirlemiştir. Acil tedavi ihtiyacınız var, kurtarabilir miyiz sizi bilmiyorum ama bizim derdimiz milleti kurtarmak.

Türkiye'nin en çok takip edilen haber kanalını, en çok, en yakınına beş kat fark atıyor, altı kat fark atıyor. En çok takip edilen haber kanalını yok etme çabası da bir akıl tutulmasının, bir zehirlenmenin sonucudur. Bütün dünya bunu okuyacak. Ya biraz aklınız fikriniz yok mu? Hani bu ülkeye sermaye istiyoruz ya, bu ülkeye itibar istiyoruz ya, bu ülkeye para gelsin, yatırım gelsin istiyoruz ya, hiç mi akıl fikir yok sizde ya? Ekrem'in duruşmasının gününe bunu koyuyorsunuz. Millet daha çok takip edecek benim duruşmamı. Dünya daha çok okuyacak benim duruşmamı. Allah bu ülkeyi minik akıllardan korusun. Korusun.

Bir televizyon kanalının yaşayıp yaşamamasına siyasi iktidar değil, izleyiciler, yani millet karar verir. Millet beğenirse izler, beğenmezse izlemez. Yani siz benim anacığıma hangi kanalı izleyeceksin diye baskı mı kuracaksın? 80 yaşındaki anacığımı kandıracaksınız. Hadi oradan! Ya da babamı, ya da başkalarını. Hadi oradan! Millet beğenirse izliyor, beğenmezse izlemiyor. Tıpkı siyasilere gösterdiği tecessüs gibi, millet bir partiyi ya da bir siyasetçiyi beğenirse oy verir, onu iktidara taşır. Beğenmezse yüz vermez, parlamentoya bile sokmaz.

Senin demenle olmaz. Seçimi iptal edersin, 13 bin oydan 806 bine çıkar farkın. Beğenmezse, bir sonraki seçimde 1 milyon 100 bine çıkar, şimdi en az 2 milyon. Milletin aklıyla alay edemezsin. Sen bu

güzel insanları, 87 milyon yurttaşı hafife alıyorsun, öyle mi? Ama Allah'ın adaleti var, Yaradan izliyor, bu milletin de tokadı var, göreceğiz o günü. Yani medyanın da siyasetin de kaynağı halktır, halk! Millettir, millet! Seçilmiş siyasilere, millet iradesine saygı duymayıp operasyon çekenlerin, halkın kanalına, milletin izleme teveccühüne saygı duymasını beklemek hayalciliktir, vasatlıktır, çürümüşlüktür, çökmüşlüktür.

Biz demokrasi, basın özgürlüğü ve millet iradesinin savunucularıyız, aramızdaki fark bu. Bu yüzden sırf siyasi saiklerle milletin teveccüh gösterip izlediği Halk TV'ye yapılan bu zulmü, zalimliği şiddetle kınıyorum. En şiddetli şekilde kınıyorum. Başta sahibi Cafer Mahiroğlu olmak üzere, kanalda emeklerinin, alın terinin, sözlerinin, kalemlerinin gücüyle çalışan tüm gazetecilere geçmiş olsun diyorum ve yanlarında olduğumu ilan ediyorum.

Bir sözüm de Halk TV için halkımıza. Bu insanlar en zor günlerde, zaten bir elin parmağı kadar kanalımız, gazetemiz var. En zor günlerde zulümle abad olacağını sananlara teslim olmadı. Evet, Halk TV, onun nezdinde kanallara ve gazetecilere bu gözle, aziz halkımızın, milletimizin bu gözle bakmasını diliyorum. Sizlerin haber alma hakkı için adeta kelle koltukta cesaretle çalıştılar. Onlar sizi nasıl yalnız bırakmadıysa aziz milletim, kıymetli halkım çok önemlidir. Lütfen Halk TV'yi yalnız bırakmayın. Size haber ulaştıran gazetecileri yalnız bırakmayın. Kurum ve kuruluşları yalnız bırakmayın. Özgür karakterinin mesleğini yapan bu insanları yalnız bırakmayın. Haklılığını halktan alan bu kanala her alanda destek olun.

Tekrar ediyorum, millet iradesinin üzerinde hiçbir güç yoktur. Kendisini dev aynasında görenler, çok güçlü hissedenler iyi bilir ki milletin iradesi sizin o kalelerinizi kumdan kaleye çevirir, kumdan kaleye. Püf diye yıkılırsınız. Ayakta kalacak şey, bu ülkenin milleti

ve bu ülkenin devleti. Ama milletin devleti, milletin. Bir partinin ya da bir kişinin devletinden bahsetmiyoruz, 87 milyon yurttaşın devletinden bahsediyoruz.

Ülkeyi operasyon cumhuriyetine çeviren ve vurgunlarınızı örtmek için zulümlerinize devam ediyorsunuz ama sizi son kez uyarıyorum: Vazgeçin! Bu milletin önünde duramazsınız. Vazgeçin. Söyledim; milli irade vurgunu, zam vurgunu bitmiyor, durmuyor. Asrın soygunu fon vurgunu, medya vurgunu...

Sevgili dostlarım, evet, işte bu özgür basını savunmak, halkı savunmaktır, milleti savunmaktır, bak bunu unutmayınız. Ben buradan tüm muhalif düşünceye sahip insanlarımıza, tüm muhalefete sesleniyorum. Birbirinizden güç almalısınız. Bu vurgunculara karşı milletçe bir araya gelmelisiniz. Bu vurgun düzenine karşı yüz binlerce insanımız bir araya gelmelidir. Sesini birlikte, milyonlarca insanımız sesini birlikte en gür şekilde çıkartmak zorundadır. Bu tarihi bir mücadeledir. Çünkü bu ülkenin en az yüzde 70-75'i bugünkü bu uygulamaların karşısındadır. Ben insanımı tanıyorum. Ben o yurttaşımın içinde büyüdüm. Ben insanımı tanıyorum.

Bu salonda bugün sıradan bir sorgu yapılmıyor. Bunu baştan söyleyeyim. Bu sorgu aylardır bekleniyor, aylardır. En çok da ben bekledim. Elbette en başta olsun istedim. Sonra en son olacaksa, en son olsun istedim. Sonra tabii arzu ettiğimiz biçimiyle süreç ilerlemedi. Neden beklediğini biraz anlatmak isterim. Gerçekten bu hikâye aslında bu davanın nasıl bir süreçle, nasıl bir ortamda ilerlediğini de gösteriyor. 7 Temmuz sorgu sırası bana geldiğinde, benden önce de arkadaşlarımın sorguları kesilmişti. Avukatların sorguları kesilmişti. Müdafilerin beyanları kısıtlanmıştı. Sonra sıra bana gelince, itirazlarımı dile getirdim, engellenmeye çalışıldım ve

gerçeğe aykırı beyanlarla sorgum yaptırılmadı. Nitekim daha sonra ses kayıtlarının dökümü çıkınca gerçek de ortaya çıktı.

Savunma yapmayacağımı söylediğim şeklindeki tutanak tamamen gerçeğe aykırıydı. Bunu buradan milletimize ifade edeyim.

Nitekim bu iftirannameye karşı aziz milletime bütün bilgilerimi, bütün hazırlıklarımı, çalışmalarımı sunmak üzere bir beyan hazırladım. Bu beyan, çok geniş bir beyandı. Bu beyanın süzülmüş, biraz kısaltılmış halini derleyerek bir kitap yayınlamak istedim. Madem yargılandığım davada sesimin çıkması, sözlerimin duyulması istenmiyor, o zaman söyleyeceklerimi yurttaşlarıma yazılı olarak sunmak istedim.

Gerçekten burayı iyi dinleyiniz. Kıymetli halkım, bunları iyi okuyunuz lütfen. Bir yayıneviyle anlaşıldı. Bandrolleri alındı. Bandrolü bile zar zor verdiler. Bandrol alım süreci bile günlerce beklenince sordum dedim ki böyle bir süreç midir? Hayır, böyle değildir dediler. Bandrolü bile zar zor verdiler. Gerçekten enteresan bir süreç yaşıyorum. Yani benim yaşadıklarımın çeşitliliği ve içerikleri her biri tarihe bir nottur. Beni niye bu kadar seviyor bu şahıs ben anlamadım.

Tabii sözlerimin duyulması istenmiyor. Madem böyle bir engel var, söyleyeceklerim yurttaşlara gitsin diye istediğim bu süreç bir şekilde bandroller de alınıp matbaaya ulaştı. Tam baskı makineleri çalışmaya başladığında matbaadan garip bir haber geldi.

Matbaa, matbaayı 16 polis basmış. 16 polis, "Siz durun, bir bekleyin" demiş. Ellerinde karar marar yok. Gerekçe yok. Basımı durduruyorlar ve gidiyorlar. Haber bize geldi, "Allah Allah, ne oluyor acaba?" Yani nedir anlamaya çalışıyoruz, haberi bana getiren hukukçular da anlamıyor. Acaba böyle mi oluyor bu işler, yani artık bu hale mi geldik diye düşündük.

Matbaa, haklı olarak devletle karşı karşıya gelmek istemediği için doğal olarak durdu. Biz de beklemeye başladık, bir hafta da böyle bekledik. Sonra nihayet bir yasaklama kararı tebliğ edildi matbaaya, tam bir hafta sonra. Tam bir hafta sonra. Kitabın yasaklanma hikayesinin ayrıntılarını burada ilk kez anlatıyorum, ilk kez. Ne bir yere yazdım, ne anlattım. Gerçekten ibretlik. Güdümlü yargının kendini ne hale düşürdüğünün, trajik, aynı zamanda utanç verici bir hikayesidir bu. Tarihi mutlaka bu savcı, yargıçların adlarını arşive kaydetmiştir.

Şimdi anlatacaklarım, avukatlarım savcılık dosyasına erişime, dosyasına erişim sağlayınca ortaya çıktı, onu da söyleyeyim. Yani kulaktan kulağa bir şey sizinle paylaşmıyorum. Polis sözde kendi bölgesinde gezerken, polis geziyor, tesadüf o ya tam da benim kitabımın basılmaya başlandığı gün, tam da o matbaaya, "Usulsüz ve bandrolsüz kitap basıldığı" bilgisini alıyor. Ussulsüz ve bandrolsüz... Burayı iyi dinleyin lütfen. Herkesin anlayacağı dilde anlatıyorum.

Matbaa, Türkiye'nin en büyük, en saygın matbaalarından birisi. Yani orası bandrolsüz bir kitap zaten basmaz. 25 Ağustos 2026 günü, saat 17:45'te. Bu sözde istihbarat üzerine polis savcılığı arayıp bilgi veriyor. Tutanak var. Oradan okuduk. Konu bandrolsüz kitap ama aranan savcı çok enteresan, Terör ve Örgütlü Suçlar Bürosu savcısı Oğuzhan Aşar. Neden görevli Fikri ve Sınai Haklar Soruşturma Bürosu aranmıyor belli değil. Çünkü muhatap orası.

Savcı, hemen talimat veriyor. Matbaada gecikmesinde sakınca bulunan hal kapsamında arama yapılmasına. Nereden nereye gelmişiz. Söz konusu kitap ve bandrollerden dört adet numune alınmasına, geri kalan kitapların ve bandrollerin iş yeri yetkilisine yediemin şartıyla teslim edilmesine. Konu o kadar acil ki mahkemeden istenmesine bile lüzum görülmüyor. Doğrudan

savcılık veriyor kararı. Doğrudan savcılık arama kararını veriyor. Kararın verildiği 25 Ağustos 2026 saat 17.00. Yani polisin kaynağı belirsiz istihbaratı tutanağa geçirmesinden 5 dakika sonra her kanaat yerli yerine oturtuluyor. Nasıl bir kanaatse. Şaşırmamak mümkün değil. Nasıl bir hız. Konu Ekrem İmamoğlu olduğunda yargıdaki müthiş hıza kimsenin yetişmesi mümkün değil.

Savcılık diyor ki söz konusu kitap. Hangi söz konusu kitap? Polisin öyle bir bildirimi yok ki. Polisin bildirimi yok bu arada. Söz konusu kitap diyor polis öyle bir bilgi vermemiş. Söz konusu kitap, böyle bir şeyle başlıyor. Bandrolsüz, usulsüz kitap basılıyordu. Hayda, bandrolsüz, usulsüz kitap. Tutanakta belirli bir kitaptan söz edilmiyor. Kaç kitap, hangi kitaplar bandrolsüz basılıyor? Araştırılacak konu bu. Ama savcı bey asla bunlarla ilgili değil. Kendisi sadece söz konusu kitabın peşinde. Bandrolsüz kitap falan uçtu, söz konusu kitap! Ellerini yüzlerine, kötülüğü bile ellerine yüzlerine bulaştırmışlar.

Gelen bilgi ne? Bandrolsüz kitap basılıyor. Savcı ne karar veriyor? Söz konusu kitapla birlikte bandrollerden de örnek alınmasına. Bandrolsüz kitap için gidiliyor ama söz konusu kitap ve bandrollerden örnek alınmasına. Hani bandrolsüz basım yapılıyordu? Olmayan bandrollerin toplanmasına mı karar vermiş savcı?

Polis tabii savcının emrini yerine getiriyor. Ben 19 Mart'tan bu yana gerçekten çok ok sevdiğim emniyet güçlerinin, jandarmamızın, polisimizin bu düştüğü duruma o kadar üzülüyorum ki. O canım kurumun adına utanç duyuyorum. Bakın çok net söylüyorum. O canım kurumların, güven duyduğumuz, canımızı emanet ettiğimiz, güvenliğimizi emanet ettiğimiz o kurumların adına utanç duyuyorum. Onları bu duruma

düşürenleri de kınıyorum. Polisimiz ve jandarmamızı bu duruma düşürenleri de kınıyorum.

Polis tabii savcının emrini yerine getiriyor ve bu benim sorgu metnimin derlenmesinden olan kitapmış. İnanılmaz bir rastlantı. Koskoca İstanbul'da matbaada bandrolsüz kitap basılıyormuş, o da benim bandrolleri yasaya uygun olarak temin edilmiş, o gün basımda, basılmaya başlanmış kitap! Nereden öğreniyoruz bunu? Polisin savcıya verdiği bilgiden.

Bu arada arama kararına gerekçe olarak gösterilen bandrolsüz kitap yalanı da bir daha dile getirilmiyor. Yani bandrolsüz kitap yalanıyla oraya gidiliyor ama dakikalar içinde bir anda bandrolsüz kitap uçuyor, söz konusu kitap geliyor; o da Ekrem İmamoğlu'nun bandrollerini aldığı kitap!

Polisin savcıya verdiği bilgiden bunların hepsini öğreniyoruz. Arama kararına gerekçe olarak gösterilen bandrolsüz kitap yalanı da bir daha dile getirilmiyor. Zira polis matbaada yasal olarak temin edilmiş, kitaplara yapıştırılmak üzere hazır vaziyette 22 bin adet bandrol bulunuyor; çünkü bandrol resmî olarak alınmış.

Burada da bitmiyor ama. Bu kez savcılık polise diyor ki: "Kitabı inceleyin, bana bilgi verin." Soruşturma konusu birden kitabın içeriğine dönüyor. Nereden nereye geldik! Güya bandrolsüz kitap basılıyordu. Görevi olmadığı halde terör savcısı konuyu alıyor. Görevi değil! "Gidin, arama yapın, delil toplayın" demiş. Bandroller bulununca derhal soruşturma konusu değişti ve gerçek artık gizlenemez oldu. Aslında aranan delil benim kitabımdı ve yok edilmek için aranıyordu ve kitabımdan korktular! Böyle bir şey olabilir mi ya?

Çünkü o kitap düzmece bir davanın iç yüzünü ortaya koyuyordu. Hukuk görünümlü bir siyasi zorbalığı kanıtlıyordu. Savcılık hemen yeni talimat verdi: Kitabın dijital örneğine, ozalit baskısına, kitabın kapağından dört örneğe, basılmış sayfalarından dört örneğe, dört bandrole el konulmasına ve nihayet kitabın el konulan dijital halinin incelenmesinin yapılarak rapor tanzim edilmesine...

Bak bak! Dakikalar içindeki akış... Bunu en iyi hukukçular anlar yani; ben bile tam kavrayamıyorum hâlâ. En iyi siz hukukçular bunu anlarsınız. Farkında mısınız? Bandrolsüz kitaptan, sessizce içeriği suç oluşturan kitaba geçtik.

Gerçi o durumda da Basın Savcılığı görevli ama bizim terör savcımızı kimse durduramıyor! Öyle bir talimat almış ki kimse durduramıyor, paldır küldür gidiyor yani. Fakat savcımız bu arada okumaya da üşeniyor. Belki birisi ki o da hayatında hiç kitap okumamış olabilir. Ve kitap okuma işini de polise veriyor.

Tarih 25 Ağustos 2026, saat 20.00. Polis bu emri alıyor, gerçekten yemiyor içmiyor benim garip gariban polisim, 340 sayfa kitabı sabaha kadar okuyup, 15 sayfalık bir tutanak tutuyor. Artık sabah oldu; 26 Ağustos 2026, saat 05.45. Bunları hep tutanaklardan biliyoruz.

Tutanak dediğim, polisin kitaptan yaptığı alıntılar. Hiçbirinde ne şiddet, ne kin, ne nefret, ne de herhangi bir suç var. Ya benim yüzüme bakın; bende kin, nefret olur mu ya? Bende şiddet olur mu? Bu ülkede "kin, nefret, şiddet" dendiğinde "Kim aklınıza geliyor?" dediğimde ben yüzde 90'ın aklından geçeni ben biliyorum. Ama ben gelmem insanların aklına; kendimi biliyorum. Ama önemli değil, kafaya koymuşlar, kitap yasaklanacak. Savcılık, sulh ceza hakimliğine şu talebi yolluyor.

Bu arada benim bir sunumum var, söylediğimde ona geçiş olabilirse ilk sayfada bunu göstermek istiyorum çünkü orada aslında Cumhuriyet Başsavcılığı'nın evrakları var ama sadece ben gösterip geçeceğim yani orada evrak tutmak adına değil, sıralı şekilde aktarıp gösterirsek sevinirim. İlki ile başlamış olalım.

Evet, kitap bu, kapağı bu. Yandaki de aslında savcılığın tuttuğu tutanakların şeyleri yani yazıların ekleri.

"Ele geçirilen ve yazarı Ekrem İmamoğlu olduğu anlaşılan," savcılığın yazısını okuyorum, ""Millet Şahidimdir" isimli kitap ile kitaba ilişkin dijital ve basılı materyaller üzerinde yapılan ilk incelemede eserin içeriğinde yer alan bazı ifadelerin Cumhurbaşkanı'na, yargı teşkilatına, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne ve kamu görevlilerine yönelik aşağılayıcı ve küçük düşürücü nitelikte olduğu, bununla birlikte bazı ifadelerin ise toplum içerisinde farklı görüş, inanç veya düşüncelere sahip kesimler arasında ayrışma ve gerilimi artırabilecek, bu suretle kamu düzeni ve kamu barışını bozabilecek ve suç işlenmesine elverişli bir ortamın oluşmasına neden olabilecek mahiyette olduğu değerlendirilmiş olup..."

Bu nedenle ben bunu yapacağım. Bu davanın gerçek yüzünün daha net görülebilmesi için, davayı doğuran iklimi, bu ülkenin bugün nereye getirildiğini anlatacağım. Çünkü bu dosya, gökten zembille inmedi. Bu dosya, bir düzenin ürünüdür. Bir sistemin ürünüdür. Bu düzeni anlatmadan bu iddianameyi anlatamayız.

Normal şartlar altında 4 ay çok uzun süre değildir. İktidarın müdahaleleriyle ülkemiz her gün yeni bir krize uyanmasa, 4 ay derken savunma yapamadığım günden bugüne geçen kısımdan bahsediyorum, 4 ay. Bugün burada sizinle ve milletimizle 4 ay önce yapacağım konuşmayı yapabilirdim. Ama aradan geçen sürede ülkemizi, milletimizi, cumhuriyetimizi korkunç tehlikelere

sürükleyen gelişmeleri yaşadık, yaşamaya ne yazık ki devam ediyoruz.

Konuşmama başlamadan önce şunu da hatırlatmak isterim. Ne yaparsanız yapın. Benim sözümü yasaklayamaz kimse. Bu salonda beni hiç konuşturmasalar da yazdıklarımı yasaklasalar da ben sözümü milletime ulaştırırım. Gerçekleri dile getirmeme hiçbir güç engel olamaz, olamayacak. Hiçbir zorbalık beni yolumdan alıkoyamadı, koyamayacak.

Sevgili milletim; önce ülkenin haline bakmak zorundayız. Nereden geldiğimize, nereye getirildiğimize ve bu yolun nerede kimler tarafından kesildiğine bakacağız. Bugünü yalnız bugünün olaylarıyla anlamamız mümkün değildir. Bu ülkenin tarihi, bütün eksiklikleriyle, acılarıyla bir milletin kendi kaderine sahip çıkma mücadelesinin tarihidir. Bu mücadele, dört şey için verilmiştir. Egemenlik millete ait olsun diye. Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir ilkesiyle yaşayalım diye. Yurttaşlar kanun önünde eşit olsun diye. Her yurttaş kanun önünde eşit olsun diye. Malına, mülküne, kıdemine, makamına bakmaksızın. İnsanlar düşüncesinden, inancından, kimliğinden, etnik kökeninden dolayı korkmadan, çekinmeden eşit ve hür yaşasın diye. Çalışan emeğinin karşılığını alsın, çocuğuna da kendinden daha iyi bir hayat bırakabilsin diye.

Hani İstiklal Savaşı'ndan dönen büyük dedem dedim ya, ben onun dizinde büyüdüm, dizinin dibinde 6 yaşına kadar. 6 yaşında, 1977'nin Temmuz'unda vefat etti. O, üç nesil geriden gelerek, şunu derdi o yaşta beni göstererek dedeme veya babama; bu çocuklar için ne düşünüyorsunuz? Bunlar hepimizden çok daha iyi koşullarda yaşamalıdır. İlk defa bu ülkenin evlatları, kendilerinden çok daha kötü bir gelecekte bir aradadır. Bunu unutmayın.

Tabi bir haftada milyarları fon vurgunundan götürenlerden bahsetmiyorum.

Kapatabiliriz. Bizim yasalarımızda bir kitabın satışına yasak konabilmesi için sınırlı sayıda suç sayılmıştır. Hakaretin hiçbir türü bunlardan biri değildir. Ben de bu detayları hukukçumdan dinledim, onu da söyleyeyim yani. Niye bunu söylüyorum? Yani hassas bir şekilde kitabı yazdım. Bir suça da vesile olmasın diye çok titiz davrandım. Yani Cumhurbaşkanı'na, kamu görevlilerine veya hükümete hakaret etmek kitap yasaklatmanın gerekçesi olamazmış. Bunlar zaten kitapta da yok ama olsa bile yasaklama sebebi değil.

Peki savcı ne yapmış? Güya kitabım halkı kin ve düşmanlığa tahrik içeren mahiyetteymiş ve üstelik bu, kamu düzeni ve kamu barışını bozabilecek, suç işlenmesine elverişli bir ortam oluşturabilecekmiş. Vallahi ben bu kalemi, casusluk iddianamesindeki iddianameden, üzüm iddianameden bu kalemi biliyorum. Diyorum ya bunların hepsi aynı kalemden çıkmış. Aynı kalem. Kalemtıraşları bile aynıdır. Buna göre yasaklama istedi savcı ve tabii savcıların her talebini talimat sayan bir sulh ceza hakimi, bu talebi kabul etti. Kitapta bu anlama gelecek tek bir sözcük bile yok ama bu savcıyı, bu hakimi gerçeğe, hukuka aykırı hareket etmekten alıkoyacak hiçbir şey kalmadı. Böylece sorgu metnim kitap olmaktan da uzaklaştırıldı. Kitabıma bile ceza verdiler. Ona bile yasak getirdiler.

Bu kitabı tamamen hukuk dışı müdahaleler yüzünden ne ben görebildim ne de siz görebildiniz. Yargının yasa dışı işlem ve kararlarıyla da bugüne geldik. Cumhurbaşkanı'nın kitaplarla ilgili fikrini biliyorsunuz. Bombadan tesirli kitaplar olabileceğini, bu nedenle kitabın yasaklanabilen bir şey olduğunu düşündüğünü daha önce dile getirdi. Oysa bomba şiddettir, kitap düşüncedir.

Kitap eğer bomba yapmayı tarif etmiyorsa, bir yerleri bombalamayı tasarlamıyorsa, insanları öldürmeyi teşvik etmiyorsa bombayla eşitlenemez. Ve benim kitabımda da bomba tarifi olmadığına aziz ve kıymetli milletim emin olabilir. Öyle bir şey yok yani benim kitabımda.

Buna rağmen kitabımı yasakladılar çünkü bu davanın amacı benim yargılanmam ve gerçeklerin ortaya çıkması değildir. Bu tamamen siyasi bir davadır ve amacı beni siyaseten ortadan kaldırmak, milli iradeyi güdümlü yargı elinde şekillendirmektir.

Sadece yargılama ve kitabın yasaklanması sürecinde kendimi ifade etme hakkımın nasıl engellendiğini size anlatmak istedim. Yapılanlara açıklayacak hiçbir hukuki gerekçe bulamazsınız. Çünkü mesele sadece ve sadece siyasidir. Üstelik söz konusu olan siyasetin en çirkin, en kirli, en zorba halidir. Evet, bu bir siyasi davadır ve ancak siyasi çerçeve içerisine doğru yerleştirilirse anlaşılabilir. Bu dava ancak siyasi mahiyeti görülür ve anlaşılırsa hukuki, adil bir karara bağlanır.

Millet egemenliği, eşit yurttaşlık, özgürlük ve refah; bu uzun yürüyüşün dört büyük hedefidir. Millet egemenliği, eşit yurttaşlık, özgürlük ve refah. Bu yürüyüşte yükü yalnızca milletin yöneticileri, temsilcileri taşımaz. Tarlada çalışanlar —ben tarlada büyüdüm, tütün tarlasında. Anneciğim burada. Tütün tarlasında 9-10 tane ineği vardı, tütün tarlasındaydı, ben de onun yanındaydım. Bağı bahçesi vardı. Ben tarlada çalışanı bilirim. Fabrikada imalatımız vardı, emekçilerin yanında ben de çalıştım, onları da bilirim. Madende alın teri dökenler, esnaflar, esnaf çocuğuyum, onu da bilirim. Memurlar, onları da tanıdım, 12 senedir onların hakkını savunuyorum, sendika hakkını savunuyorum, onları da bilirim. Girişimciler; girişimciyim, iş insanıyım, onları da tanırım, bilirim. Kadınlar, gençler, onlar taşıdı bu ülkeyi. Hakkını arayan,

örgütlenen, itiraz eden herkes bu yolculuğun ağır yükünü taşıdı, taşıyacak.

Tarihimize baktığımızda kanunu esasiyle başlayan anayasa arayışı 1908'de yeniden açılan Meclis, 1920'de Ankara'da kurulan Büyük Millet Meclisi, 1923'te Cumhuriyet, 1946'da çok partili hayat, 1950'de iktidarın sandıkla değişmesi ve 61 sonrası sosyal devletin ve emeğin, örgütlenme hakkının ilk kez anayasaya yazılması bunlar birbirinden kopuk dönemler değil, birbirini takip eden silsileler, mücadeleler. Aynı iradenin farklı aşamalarıdır.

Cumhuriyetin kurucu iddiası yalnız siyasi değildi, toplumsaldı. Okuma yazma bilmeyen bir köylü ülkesinde alfabe değişti, okullar açıldı. 1926-27 doğumlu dedem, benim ailemde ilk okuma yazmayı öğrenen kişidir. Cumhuriyet öğretti bize. Kadınlar, seçme ve seçilme hakkını Avrupa'nın birçok ülkesinden önce kazandı. Köy enstitülerinde köy çocukları öğretmen oldu. Hem kitap okumayı hem toprağı işlemeyi öğrendi, öğretti. Hiçbir sanayisi olmayan bir ülkede devlet fabrikaları kuruldu. Nazilli'de basma, Karabük'te demir çelik fabrikası açıldı. O fabrikalar yalnız kumaş ve demir üretmedi, işçi üretti, mühendis üretti. Kasabaya hastane, kreş, kütüphane, sinema getirdi. Kamusal alanın ne demek olduğunu bu ülke o fabrikaların etrafında öğrendi.

Cumhuriyetin söylediği şey şuydu: Bu ülkenin zenginliği bir avuç insanın değil, hepimizindir. Doğduğum köy, ailenin geliri, sosyal kimliğin, kaderin olmayacak, devlet en zayıfın yanında duracak. İşte kırk haneli bir köyden gelip İstanbul'da büyükşehir belediye başkanı olmak, 15,5 milyon yurttaşın oyuyla Türkiye Cumhurbaşkanlığına aday olarak millet tarafından gösterilmek tam da işte bu Cumhuriyetin eseridir.

Bu iddia her zaman tam olarak gerçekleştirilmedi. Eksiklerimiz oldu, haksızlıklar oldu, dışarıda bırakılanlar oldu. Ama

Cumhuriyetin yönü buydu. Artık hiçbir yurttaş tebaa değildi, özgürdü, eşitti, yurttaştı.

Bu yol dümdüz ilerlemedi, darbeler gördük, vesayetler gördük, partiler kapatıldı, seçilmiş siyasetçiler yasaklandı, sendikalar susturuldu, insanlar düşüncelerinden, kimliklerinden, inançlarından dolayı ağır bedeller ödedi. Ama bütün kesintilere rağmen millet yürüyüşünü durdurmaya çalışanları eninde sonunda yendi. Bu milletin basireti 200 yıllık demokrasi sandık geleneğinin o ruhuyla başardı. Egemenlik hakkını kimseye devretmedi. Müdahale edenler oldu, gasp etmeye çalışanlar oldu, seçimi iptal ettirenler oldu ama millet hakkını kimseye devretmedi.

Devletin karşısında yalnızca görevleri olan, hakkını talep edemeyen bir teba olmayı asla kabul etmedim, etmem. Hür yaşadım, hür yaşayacağım. Hakkımdan vazgeçmedim.

Cumhuriyet, bu yürüyüşün en büyük sıçramasıdır. Egemenliğin sahibini tayin eder Cumhuriyet. Millet, egemenliğin sahibi millet. Devleti bir kişinin, bir ailenin, bir zümrenin mülkü olmaktan çıkarttı. Yurttaşlığı eşitlik üzerine kurdu. Devletin bir kişinin, bir ailenin, bir zümrenin mülkü olma anlayışını gömdü, bitti o. Kimse oradan bir şey canlandıramaz, çıkaramaz. Demokrasi ise o egemenliği kullanabilmesinin tek yoludur. Çünkü egemenlik milletindir. Ama egemenlik milletindir demek yetmez. Milletin o egemenliği kullanabileceği yollar da açık olmalıdır. Eksiğimiz çok fazla.

Seçim tam da bunun için vardır. Meclis bunun için vardır. Bağımsız mahkeme, özgür basın, sendika bunun için vardır. Siyasi partiler, sivil toplum, muhalefet bunun için vardır. Hiçbiri siyasetçilerin ayrıcalığı değildir. Hepsi vatandaşın hakkını korumak için vardır. Ve şunu altını çiziyorum. Millet egemenliğinin gerçek ölçüsü,

iktidarın nasıl seçildiği değildir. İktidarın millet tarafından değiştirilip değiştirilemediğidir. Bakın tekrar ediyorum, millet egemenliğinin gerçek ölçüsü iktidarın nasıl seçildiği değildir. İktidarın millet tarafından hakkı sahibi olan, makamı sahibi olan, devletin sahibi olan millet tarafından değiştirilip, değiştirilemediğidir. Bu millet istediğini seçer. Değiştiremediğiniz bir iktidarı zaten asla denetleyemezsiniz. Size ait değildir. İşte bugün oluşan tablo, vurgun düzeni, tam da bu seviyede bir ülke pozisyonunu bize göstermektedir.

Bugüne gelelim: Bu ülke bugün sayısız adaletsizliğin ağırlığı altında. Seçilmiş belediye başkanlarını tutukluyor. Belediyelere tehditle şantajla çökülüyor. Ana muhalefet partisi ısmarlama davalarla dizayn edilmek isteniyor. Gazeteciler haber yaptığı için tutuklanıyor. Hakkını arayan işçi, toprağını savunan köylü, ben bu düzeni kabul etmiyorum diyen genç gazla, copla, tutuklamayla karşılaşıyor. 500 bin insan hapiste, 500 bin.

Ama ne oluyor? Enflasyon düşmüyor. Kiralar yükseliyor, mutfak küçülüyor. Geçim sıkıntısı büyüyor, yoksulluk artıyor. Açlık artıyor, açlık. Umutsuzluk büyüyor. Gençlerin geleceğe bakışları ne yazık ki negatif bir seviyede, çöküyor. 25 yılın sonunda varılan yerin adı, net olarak vurgun düzenidir.

Bakınız; 6 Mayıs 2019'da Yüksek Seçim Kurulu'na yapılan vurgun, kur korumalı mevduatta 2021'de hazineye ve Merkez Bankası'na yapılan vurgun, 19 Mart 2025'te İBB'ye yapılan operasyonla demokrasiye ve hukuka yapılan vurgun, 21 Mayıs 2026'da butlan kararıyla siyasete yapılan vurgun ve fon krizinde vatandaşın birikimine yapılan vurgun… Ki adını net koyalım asrın soygunudur. Her defasında gerekçe değişti ama sonuç değişmedi. Daha kötüsü faturayı kendi menfaatleri ve çıkarları için, koltuklarını korumak için millete ödettiler ve o koltukta oturmaya devam ediyorlar.

6 Mayıs'ta milli irade vurgununun ekonomik faturasını kısaca hatırlayalım. Ama önce şunu söyleyelim: 31 Mart 2019'da, anamın ak sütü kadar helal bir seçimi milletçe kazandık İstanbul'da. 6 Mayıs 2019'da o karar iptal edildi, bir kararla, ucube bir kararla o seçim iptal edildi. Bir zarfa atılan üç oydan birisi, birisi, ikisi filan değil ama birisi "Seçimde usulsüzlük yapıldı" diye iptal edildi. Sandıkta yenilemeyen irade masa başında ortadan kaldırılmak istendi. Bugün yaşadığımız düzenin ilk provası oydu.

Millet de piyasalar da bunu çok algılayamadığı için Türk Lirası değer kaybetti, ülkenin risk primi yükseldi, Hazine'nin borçlanma maliyeti arttı, Hazine'ye ilave faiz yükü bindi yüz milyonlarca dolar; borsada ilk işlem gününde de 1.7 milyar dolar buharlaştı. 2 milyar 160 milyon dolar bir kararın bedeliydi. Kimden çıktı? Milletten. Ama millet henüz fark edememişti, piyasalar da fark edememişti olanı biteni; bu kadar algılandı. Milletin oyunu yok saymanın bedelini o kararı verenler, dediğim gibi, ödemedi; millete ödettiler. Sonra Kur Korumalı Mevduat diye skandal bir iş uydurdular. Sırf liyakatsiz bir ekonomik düzen üzerinden perişan ettikleri ülke ekonomisini bir vurguna dönüştürdüler, vurguna! Ve milletimize çok büyük bir kayıp verdirdiler.

2021'de enflasyon yükselirken faiz indirdiler. "Ben ekonomistim" diyen zihniyetin ülkeyi düşürdüğü durumdur bu. Lira bir yılda dolar karşısında yaklaşık %44 değer kaybetti. Yanlışta ısrar edildi, sonra da yaratılan krizi örtmek için Kur Korumalı Mevduat çıkardılar. Yanlışı yanlışla kapatmaya çalıştılar. Önce yangın çıkarıldı, sonra yangının faturasını da millete kestiler. Gariban millet, garibim millet; ödesin!

Denetlenemeyen bir devletin, hesap vermeyen bir devletin millete nasıl bedel ödettiğinin fotoğrafıdır. Kur riski, büyük mevduat sahiplerinin bilançosundan alınıp halkın sırtına yüklendi.

Hazine'ye ve Merkez Bankası'na maliyeti yaklaşık 60 milyar dolar oldu. Rezerv kaybı ise tam 140 milyar dolar oldu. Basit bir karar!

İşin komik tarafı, bir iş insanıyla sohbet ediyoruz. Dedi ki bana: "Ben" dedi, "nefret ediyorum, ben bu işin bir parçası olmak istemiyorum. Ama devlet öyle bir karar aldı ki şirketimin parasını dövizde tutamıyorum. Devlet diyor ki 'Hayır, illa Kur Korumalı Mevduat'ta tutacaksın. Yani illa devlete kazık atacaksın, millete para ödettireceksin'. Ben" dedi, "mecbur" dedi, "paramı dövizde tutamıyorum, Kur Korumalı Mevduat'a yatırıyorum, çünkü kural böyledir." Şaşırdım! "Öyle mi?" dedim gerçekten. "Evet, öyle" dedi. Ben o tarafını bilmiyorduum.

Şimdi soruyorum: Bu kimin parasıydı? Kirasını ödeyemeyen kiracının parasıydı değerli dostlar, değerli halkım! Maaşı eriyen işçinin, ay sonunu getiremeyen emeklinin, mazot alamayan çiftçinin parasıydı! Kurdan korunacak mevduatı olmayan milyonların parasıydı! Kur Korumalı Mevduat aslında şunu gösterdi: Bu düzende zarar paylaştırılıyor millete, kâr paylaştırılmıyor! Büyük servetin riski kamulaştırılıyor, büyük serveti bir avuç insanın serveti kamulaştırılıyor; kazancı ise ona kalıyor, bir avuç insana.

19 Mart darbe vurgunu milleti de vurdu. Sadece darbe İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ya da ana muhalefet partisine ya da Ekrem İmamoğlu'na olmadı; milleti vurdu! Ve tarihin en büyük tepkisini göstermiştir. Ekonomik finans tepkisini göstermiştir. Sandıkta yenilmeyen rakip yargı eliyle saf dışı bırakılmak istendi, bunun faturası daha ilk saatlerinde çıktı. Borsa aynı gün %8.72 düştü. Merkez Bankası indirmeye başladığı faizi yeniden yükseltmeye kalktı. Hazinenin borçlanma faizi 2 ayda %35'ten 47'ye çıktı. Düşürülemeyen faizin dengesizliği 1 yıla kadar etkisini gösterdi. 2 ayda yaklaşık 4 milyar dolarlık, sadece 2 ayda 4 milyar

dolar faiz ödendi, ilave faiz. 7 haftada ise 52 milyar dolar rezerv eridi, 7 haftada, 52 milyar dolar.

Büyük faciada, büyük faciada, yine sebebi 25 yıllık iktidardır. 55 bin insanın öldüğü depremde 55-60 milyar dolarla oradaki insanların konut sorunu çözülürdü neredeyse. Düşünün yani bir siyasetçinin rakibinden korktuğu için millete ödettiği bedel! Sadece 1 maddesi! 19 Mart vurgununun bu ülkeye maliyeti 1 yılda 250 milyar doları bulmuştur. Bugün 1 kişinin koltuğunu koruması için yaptığı hovardalık. Millete parasıyla milletin parasını hoyratça harcamak, hoyratça harcamak. Ben, para kazanmanın alın teri nedir bilirim. Bunun adı, iktidarın milletin cebinden finanse edilmesidir.

21 Mayıs Butlan Vurgunu! Sadece butlan vurgununun dahi 18 milyar dolar bu millete bedeli olmuştur. Niye? Rakip partiyi yok etme girişimi. Muhalefet dizayn edilmek istendi, bedelini yine millet ödedi. Kendisine ait olmayan bir koltuğu korumak için hoyratça harcayan, çarçur eden bu tek kişilik otorite, milletin parasını çöp ediyor, olan millete oluyor.

Gelelim Fon Vurgununa. Eylül 2026'da 7 portföy şirketine ait 131 fon tasfiyeye alındı. Bu fonlarda 455 bini aşkın yurttaşın parası vardı. Yangın yalnız o fonlarda da kalmadı. Borsa 1 ayda %16'nın üzerinde değer kaybetti. Halka açık şirketlerin piyasa değerinden 1 ayda yaklaşık 90 milyar dolar silindi. Fon vurgununun bu ülkeye şimdilik, 15-20 günlük maliyeti, 107 milyar doları aşmıştır. Nihai faturası daha önümüzdeki günlerde, haftalarda, aylarda çok büyük bir bedel olarak milletin cebinden çıkmaya devam edecektir. Şimdi milleti aldatmaya çalışıyorlar. Aldanma ey halkım. Aldanırsak yokuz, aldanmazsak varız.

Düşünün; insanlar çalıştı, tasarruf etti. Çocuğunun okulu için, emekliliği için, bir ev için biriktirdi. Devlete güvendi, denetlenmiş

piyasaya güvendi. Denetlenmiş piyasa, İMKB. Bakın İMKB çok önemli kurumdur. İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, İstanbul'un bir markasıdır, dünya çapında Türkiye'nin bir markasıdır, çok önemli bir kurumdur. Birazdan İBB ve İMKB ilişkisine değineceğim. Nasıl bir çifte standardın yürütüldüğünü sizinle paylaşacağım.

Sonra denetimsizliğin faturası yine ne yazık ki milletin sırtına konacak. Bir büyük bir mali skandal ortaya çıktığında yapılması gereken bellidir. Önce delil korunur, sonra para korunur, sonra ilişki ağı çözülür. En sonunda da denetlemekle görevli kurumların bunu neden görmediği araştırılır.

Peki bu krizde ne yapıldı? Tasfiyeye alınan şirketler 15 gün boyunca diğer fonlarında işlem yapmaya devam etti. Kendi kayıtlarının başında oturmaya devam ettiler. Bu şirketlere bağlı bankaların yönetim kurulu başkanları Eylül sonuna kadar görevlerini sürdürdü. Ne yapacaklarını şaşırdılar. Çünkü iç içeydiler. Akrabaydılar. Bir aradaydılar. Birlikte kararlar alındı. Birlikte bu süreç yönetildi. Gözaltına alsak mı almasak mı, alındı bırakıldı. Hesaplara bloke koyuldu bırakıldı, yapıldı geri çekildi. Şaşkın bir biçimde ne yapacaklarını bilemediler. Bu şirketlere bağlı bankaların yönetim kurulu başkanları Eylül sonuna kadar görevlerinde durdular.

Hani delil koruma? Aynı iktidarın başka dosyalardaki hızını hepimiz biliyoruz. Birazdan değineceğim. Bir belediyeye şafak vakti girilir. Bilgisayarlarına aynı gün el konur. Vatandaşın milyarlarca dolarlık birikimi söz konusu olduğunda, o hız gösterilmedi. Ekrem İmamoğlu'nun evine sahurda gelindi. Sahurda, sahurda. Ey halkım, sahurda. Sahur sofrasından dakikalar sonra gelindi. Utanmazlar!

Bu soruşturmada tutuklu siyasetçi sayısı kaç? Sıfır. Kim inanıyor buna? Ey halkım, bu yapılan fon vurgunu, asrın soygunu; siyasi

iktidarın, hükümetin yetkilileri içindedir. İçinde olmadan bunu yapmaları mümkün değildir. Denetimsizlik ve kurumlar arasındaki ilişkilerde ayırmacılık, kayırmacılık, nepotizm tavan yapmıştır ve bu süreci, bu süreci sorgulamaktan kaçmaktadırlar. Meclis'te yapılan "Birlikte bu kararı verelim, birlikte bu komisyonu kuralım ve buradan soruşturalım" dediler, kabul etmediler. Çünkü korkuyorlar, kaçıyorlar.

İktidarın eski bir bakanı, 160 milyon liralık bir yatırımla, 2 milyar 200 milyon lira kazandı. Gönüllü iade dendi ya, gönüllü iade! Bir gazetecinin güzel bir... Gönüllü iade. Daha ne kavramlar duyacağız. Daha ne kavramlar duyacağız. Gözaltı yok, tutuklama yok, bu paraya nasıl ulaştın diye soran yok. Bu sorular, kamuoyunun önüne ancak muhalefet getirince geldi. Muhalefet bazı tespitler yapınca geldi. Bir yanda aylarca, yıllarca tutuklu kalan belediye başkanları, öbür yanda gözaltı bile görmeyen bir süreç yönetildi. Yani eski bakana gözaltı bile yapmadılar. Ama 16 milyon İstanbullunun seçtiği belediye başkanını, evinden şafak operasyonuyla aldılar. Çünkü adalet arayışı yok. Bu çok net. Bu ülkede hukukun kime göre işlediği işte bu iki tablonun arasındaki farktır.

Ey halkım, burayı lütfen iyi takip ediniz. Ödenen ağır bedelin, bu kötülüklerin bizlere, muhalefete, İBB'ye yönelik operasyonlarla somut ilişkisini sizlerle paylaşacağım. Bakın, İBB'ye yapılan operasyonlarla fon vurgunu arasındaki somut ilişkiyi ve iç içe geçmiş tarifleri, tanımları sizlerle paylaşacağım. Bir tarafta İBB, bir tarafta İMKB. Aynı tarihlerde başlayan ve atılan adımlarla, bir tarafa hiçbir müdahale yapılmaksızın, İBB'ye nefes aldırmadan, belgesiz, kanıtsız, delilsiz, ispatsız bir süreç yönetimini sizlere aktaracağım. Beni suçladıkları her şey, aslında kendi işledikleri suçlardır.

Şimdi sırayla tek tek anlatayım. Asrın soygunu, fon vurgunu başlangıç günlerinde İstanbul Başsavcılığının takibindeydi. Kendileri ifade ettiler. Dönemin başsavcısı, şimdinin Adalet Bakanı, 26 Şubat 2025'te soruşturma kapsamında İMKB ile ilgili SPK'ya, Sermaye Piyasası Kurulu'na müzekkere yollamış. Sonra ne oldu? Hiçbir şey. Başsavcı iken bir yıl, bakanlık döneminde 6 ay soruşturma yapmadı, tek bir ek talepte bulunmadı, operasyon yapmadı.

Aynı Adalet Bakanı, bakın oraya yazdığı yazıdan sadece iki gün önce, 24 Şubat 2025't,e İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne diplomam için iptal yazısı yazdı. Olmamış bir biçimde, tarihte görülmemiş bir biçimde bir yazıydı. Üniversite yazı yazmayınca, nasıl bir takipse, sadece 16-17 gün sonra, 11 Mart 2025'te tekit yazısıyla skandal bir biçimde tehditvari "acele iptal et bu diplomayı" emrini içeren bir yazı daha yolladı. Takibe bakar mısınız? Anamın ak sütü gibi helal diplomam için çırpınan dönemin başsavcısı, şimdinin Adalet Bakanı, konu asrın soygunu, fon vurgunu olunca süreçte hiç kılını kıpırdatmadı. Kendi, 20 ay boyunca. Bir ay, iki ay değil bakın 20 ay boyunca. Araya Mehmet Şimşek'in açıklamaları girdi, araya başka açıklamalar, başka tespitler, başka yazılar çiziler. Uyaran eski MASAK başkanlarını, uyardığı için aynı Cumhuriyet Başsavcılığı onları gözaltına aldı.

Ancak, 18 Mart'ta diplomamı hayasızca iptal edenler yetinmediler, ardından 19 Mart 2025 darbesini de Türkiye tarihine kara bir leke olarak milletimize yaşattılar. Peki ne oldu? Ne oldu? Burası çok ilginç. 19 Mart 2025 darbesi sonrası borsa, 2008'den bu yana, 2008'den bu yana en sert düşüşü yaşadı. İki günde müdahalelere rağmen yüzde 16.3 değer kaybetti. Tarihi bir değer, müdahalelere rağmen yüzde 16.3. Milletin 31.5 milyar doları bir haftada buharlaştı, bir haftada. Tam piyasa çökerken ne oldu? Tam zıt bir isim. TERA'nın ağırlık verdiği hisselerden oluşan sepet

tersine yükseldi, zirve yaptı. Haydaaa! Ne kadar zeki insanlar var değil mi? Gemi batarken götürmek gibi bir şey bu.

Peki aynı 20 ay içinde asrın soygunu fon vurgununu SPK ihbarıyla fark eden ama aylardır kılı kıpırdamayan dönemin başsavcısı, Adalet Bakanı ne yaptı?. Yüz binlerce vatandaşımıza aylardır borsada soygun süreci yaşatılırken, sadece İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ve bana ve buradaki insanlara ve buradaki insanların gibi yüzlerce dışarıdaki insanlara, onların ailelerine, çocuklarına, evlatlarına, eşlerine. İBB'ye 19 Mart darbesini yaptı, yetmedi. 25 Mayıs'ta ikinci dalga, 30 Mayıs'ta üçüncü dalga, 23 Mayıs'ta dördüncü dalga, 31 Mayıs'ta beşinci dalga, 18 Temmuz'da altıncı dalga, 15 Ağustos'ta yedinci dalga, 27 Ekim'de sekizinci dalga, 31 Ekim'de dokuzuncu dalga operasyonu yapıldı. Sadece İBB'ye. Anaaa saldırıyorlar! Orada da millet malı götürüyor. Fon vurguncuları için hiçbir şey yapılmadı aynı gün. Hiçbir şey, yaprak kıpırdamadı. Ama uyaranlar gözaltına alındı! Bakan bile uyardı. Gazeteler yazdı.

Bir yıl sonra aynı film. Mutlak muttan kararı geldi. Bakın, bir yıl sonra 20 Mayıs'a geldi. Mutlak muttan kararı geldi. Borsa yine çöktü ve o çöküş gününde bugün adını herkesin bildiği TERA üzerinde, tek günde 1.870 milyon dolarlık alım. 1 milyar 870 milyon dolar. Yine gemi batarken malı götürenler. Piyasa çökerken kimler topluyordu? Kimin parasıyla? Bunları SPK biliyor. Bunları Merkezi Kayıt Kuruluşu MKK biliyor. Çünkü o paranın kime ait olduğunu artık biliyoruz. Yarım milyon yurttaşa, yarım milyon. 500 bin insan. Aileleri ile 2 milyon insan yapar.

Şimdi devletin kasasından ödeyeceklermiş. Yani millet bir kazık yedi, bir kazık daha yesin! Bugünkü iktidarın baktığı çerçeve budur. Çünkü onların derdinde emeklinin ikramiyesi yok, öğretmenin birikimi yok, esnafın kenara koyduğu 3 kuruş yok.

Fonlar battı, para buharlaştı. 900 milyar lirayı aşan mutlak bir bütçe. Yurt dışında arıyorlar. İsviçre'de, Lüksemburg'da, orada, burada. Ve fonların yönetiminde kim oturuyordu? Cumhurbaşkanlığı danışmanı var, başkaları var, akrabalar var, eşler var, dostlar var.

Bakın, 19 Mart darbesinin devamında beni yargıladıkları iddianameden daha ilk sayfadan okuyorum. "Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde örgüt liderinin aday gösterilmesi için fon oluşturulması amacına matuf…" "Fon" kelimesini çok seviyorlar. Ben hayatımda fonla ilgili bir işim olmadı, borsanın yolunu bilmem. Devletin olarak okulunu okudum ama yolunu bilmem. Daha ilk sayfada, cumhurbaşkanlığı seçimlerinde örgüt liderinin aday gösterilmesi için fon oluşturulması amacına matuf. Sayfa 730, Ekrem İmamoğlu'nun talimatıyla kurulan yolsuzluk fonu sistem adlı yapıya aktarılmıştır. Ben hayatımda ne fon bilirim ne sistem diye bir şey konuşmadım. Sayfa 3290, sistem adı olarak adlandırılan Cumhurbaşkanlığı adaylığı için kurulan fona. Fon! Ve bir itirafçının başkasından duyduğu sözlerle seçimi kazanmamız için en az 2 milyar dolar paraya, fona ihtiyacımız var.

Büyük bir bağ var bunu yazan ve yazdıranların fonla. Yolsuzluk fonu, seçim fonu, sistem. 4 bin sayfa boyunca bunu yazdılar. Peki fon nerede? Hesaplarında. Ailemin hesaplarını, şirketleri, yakınlarımızı aylardır didik didik ettiler. Zalimliğin tarifi yok. Eşleri, çocukları gözaltına aldılar, tutukladılar, arazileri kazdılar, evlerinin kapılarını kırdılar, kuyulara açtılar, buradaki her insanın çektiği zulmü ben biliyorum. Tek bir kuruş bulamadılar, tek bir kuruş. Çünkü o fon yok, öyle bir şey hiç olmadı. Öyle bir şey yok. Yok. Bu yoldan geçenler, muhtemelen bu işi yapanlar ve yazdıranlar şöyle "Ya biz yapmıştık, o yapmıştır." Ya yok. Ben benzemiyorum, biz sana benzemiyoruz, böyle bir dünyamız ol-ma-dı.

Ama gerçek bir fon varmış. Hepimizin gözünün önünde gördük. Beni yolsuzluk fonu kurmakla suçladılar. Esas yolsuzluk fonunu kurup milletin parasını aynı dönemde çaldılar. Bize o operasyonları yaparken, milleti sabahları son dakikalara uyandırırken, milletin cebinden parayı öyle götürdüler ki millet farkında olamadı.

Bu daha bulduğumuz, onu söyleyeyim. Daha ne fonlar çıkacak. Bu ülke, bu millet bunu görecek. Bu ülke, bu millet bunları görecek. Milleti soyan, yarım milyon milletin birikimini yutan o fonlardı. Onların göz yumduğu, onların adamlarının yönettiği o fonlar. Beni örgüt kurmakla suçladılar. Esas örgütü onlar kurdular.

Bakın 19 Mart darbesini ve devamında seçilmişleri hedef alan bu düzende irili ufaklı kim varsa, hepsi bu yolsuzluk fonu düzeninin bir parçasıdır. İddiayla söylüyorum. O 19 Mart darbesini ve devamında seçilmişleri hedef alan bu düzende, yazanın da yazdıranın da bu işin parçasındadır ve bu işin içindedir. Kendi işledikleri her suçu benim üzerime yıktılar, benim üzerinden tasarlayıp yazmaya çalıştılar. Fonu onların düzeni kurdu, milleti onlar soydu. Beni yolsuzluk fonu kurmakla suçladılar. Milleti soymak için örgüt kurdular. Beni örgüt kurmakla suçladılar. Diplomasız olan da onlardı, beni diplomasızlıkla suçladılar. Aynaya baktılar, gördüklerini benim adıma iddianameye yazdılar.

Bana operasyon yapılırken, İBB'ye operasyon yapılırken, Türkiye'nin ana muhalefetine operasyon yapılırken, tüm endeksler çökerken, Tera veya diğerleri, hayatın olağan akışına aykırı hisse alımları yaparak operasyonların finansal krizine karşılık ceplerini doldururken önemli bir soru soruyorum. Bu asrın soygunu fon vurgununda milli iradeye darbe yapan, 19 Mart ve 21 Mayıs operasyoncularının ve bu süreci yazdıranların ve yazanların siyasi ayaklarının ve içindeki herkesin katkısı var mıdır, yok

mudur? Bunun cevabını verin. Asrın soygunu fon vurgununun siyasi ayağı, siyasilerin yakınları, akrabaları, bürokrat ortakları, yakınları, gizli ortakları kimdir? Bunların cevabını bu millete verin. Millet bu sorunun cevabını bekliyor.

90 milyar dolara ulaşan borsa değer kaybıyla birlikte toplam maliyetin hesabını halkımızın günü geldiğinde soracağından kimsenin şüphesi olmasın. Bir görüntü verebilir misiniz? İkinci görüntüyü kaydırsanız kısaca özeti budur. Sadece 5 kalemde milletin cebinden çıkan 577 milyar 160 milyon dolar. 6 Mayıs seçim iptali, sadece kur korumalı mevduatın bedeli. 19 Mart vurgunu, 21 Mayıs butlan vurgunu ve fon vurgunu… Şimdilik, bakın şimdilik. Sonra emeklimiz niye asabi, işçiniz niye asabi, asgari ücretliniz açlık sınırının altında. Bu milletin insanları, bu evler, bu evlatların geleceğinden şüphe ettiği Türkiye'nin sadece 5 kalemde cebinden alınan çalınan para budur. Neymiş? İBB operasyonu! Hadi oradan!

Bu tablo çok önemlidir, kaldırabilirsiniz. Çünkü buradaki kararların tamamı koltukları kaybetme korkusuyla hareket eden liyakatsiz, kifayetsiz muhterislerin ortaklaşa yürüttüğü siyasi operasyonun somut bedelidir. Bakınız, bu düzenin bir formülü var. Siyaset, sermaye, suç. Sermayenin bir kısmı vurgunu kurguluyor. Siyaset vurguncuyu koruyor. Suçlu ortadan kayboluyor ve kaybeden her seferinde devlet ve millet oluyor. Bir tarafta birkaç ayda servetine servet katanlar, özel jetler, yatlar, sıradan bir insanın ömrü boyunca yaklaşamayacağı paralar, öbür tarafta ise bu ülkenin büyük çoğunluğunun hayatı var.

Kiraya ödedikten sonra ayın kalanını hesaplayanlar, kasabın önünden geçerken fiyata bakmaya çekinenler, pazarın dağılmasını bekleyip kalan sebzeyi ucuza almaya çalışan emekliler, iki vasıta parası vermemek için kilometrelerce yürüyen işçiler, üniversiteyi

kazandığı halde barınamadığı için okuyamayan gençler, asgari ücretin bütün bir ailenin geçimine dönüştüğü evler.

İşte Ekrem İmamoğlu ve İstanbul modeli onun için İstanbul'da sosyal destek bütçesini tam 5 katına çıkarmak zorunda kaldı. 5 katına. 2019-2026 arasında. 5 katına. Ki kiralı ödedikten sonra, işte, ev barınma sorunu ve yaşadığı bütün sorunları üst üste koyduğunuzda aslında gerçekten memleketin gerçek sorunlarından milleti kaçırmak, işte bu sabah önümüze Halk TV operasyonunu koymuştur.

Bu ülkenin gençleri; okuyan, çalışan, iki dil bilen, dünyayı tanıyan kuşak, hep bunlar başka ülkelere gidiyor, kaçıyor. Doktorlarımız gidiyor, mühendislerimiz gidiyor. Burada emeklerinin karşılığını alamayacaklarını düşünüyorlar. Ülkenin en büyük serveti, gitmek isteyen gençlerin insan kaynağıdır. Bu ülkenin kadınları, bu ülkenin, bu toplumun bütün kesimleri ve bu ülkenin hafızasından silinmeyen hikâyeler... Çocuklarını ısıtacak yakacak olmadığı için onları saç kurutma makinesiyle ısıtmaya çalışan anne, çocuğuna okulun istediği pantolonu alamadığı için çaresizliğin dibine düşen bir baba, torununa harçlık veremeyen bir dede... Bunların hiçbiri birbirinden bağımsız hikâyeler değil; hepsi bize aynı soruyu soruyor: Bu ülkenin ürettiği zenginlik kimler arasında nasıl paylaşılıyor? Esas soru ve cevap bulması gereken şey bu.

Bakın, bulundu. Bir hesapla öbür hesaba tak, aradaki fark bulundu! Ne yaptınız? Kayıp! Gözaltı? Yok! İfade bile belli değil! Ama buradaki devletin bürokratı, 35 yılını bu ülkeye vermiş insanlar, belediye başkanları, yüz binlerce, milyonlarca oy almış insanları arka arkaya dizip üç taraftan, dört taraftan fotoğraf çekip haysiyet cellatlığı yapan zavallılar! Onun için ben de diyorum ki: Somut, her şey ortadayken bunu yapmayanlar, buradaki insanlara hakaret edenlere en güzel cevabı yine milletimiz verecektir,

haysiyet cellatlarına. Ve lekelenmeme hakkını ihlal edenlere en büyük cevabı, en güzel cevabı milletimiz verecektir.

Yaşadığımız ve anlattığımız bütün bu olaylar doğal olay değil; kuraklık değil, sel değil. Alınan kararların sonucu! Kimin korunacağına, kimi gözden çıkarılacağına dair kararların sonucudur. Bu ülkeye vergi gelirlerinin büyük bir kısmı dolaylı vergilerden toplanıyor. Ekmeğe, süte, mazota, elektriğe eklenen vergilerden... Dolayısıyla vergi yükünün ağırlığı gelirine göre en çok yoksulun omzunda olduğunu hepimiz biliyoruz. Kurulan düzen bizi buraya taşımıştır. Köprüler, otoyollar, hastaneler döviz üzerinden garantiler vererek yine bizim milletimizin cebinden çıkıyor. Yani soygunun büyüğü başka!

İmar afları... Daha yeni Maltepe'deki yıkılan bina... İmar affı üzerinden insanlara, yıkılacak binalarına imar affı vererek, yapı kayıt belgesi vererek, insanlara sanki evi sağlammış gibi muamele ederek, 25 yıllık iktidarı heba ederek, 11 tane ilde 55 bin insanımızın ölmesinin müsebbibi 25 yıldır bu ülkeyi yöneten, ülkeyi yöneten hükümetin zihniyetidir!

Ben, Ekrem İmamoğlu, bakın diyorum ki: 5+5 yılda bu ülkede, bu ülkede tek bir evin dahi yıkılma riskini ortadan kaldırmak o kadar mümkün ve doğal ki! 577 milyardan bahsediyoruz. Hâlâ kalkmış, ülkenin başındaki zihniyet bizi suçlamaya, bize laf yetiştirmeye çalışıyor. Daha iki gün önceki konuşmasında... Ben 12 metrekaredeyim; aklı fikir bende! Yazıklar olsun!

301 madencinin yerin altında kalması; denetimi, iş güvenliğini, sendikal hakların zayıflaması; bütün bunların iş kazası diye kayda geçmesi... İşte bütün bunlar, aileleri yasa boğan bütün bu olaylar bu sistemin, bu düzenin, memleketi ne yazık ki üzüntüye, yoksulluğa, açlığa boğan bir düzenin parçasıdır.

Bütün bunların ortak bir mantığı vardır: Kazanç yukarıda toplanıyor, bedel aşağıya yayılıyor. Bu bir tercihtir! Bu bir tercihtir; biz o gerçeği ve o tercihi değiştireceğiz! Bu ülkenin zenginliğini onu üretenle paylaşacağız. Açık ve yani net söylüyorum: Bu ülkenin zenginliğini 87 milyon insana eşit dağıtmanın peşindeyiz biz!

Biz, İstanbul'da bunu yaptık. 1 milyona yakın anneye ücretsiz kart verirken, "İstanbul'u ücretsiz dolaşabilirsin" diye verirken, o zihniyet bana o seçimde şunu söyledi: "Sen kimin parasını kime veriyorsun?" Kulaklarınız çınlasın! "Sen kimin parasını kime veriyorsun?" Aynı gün meydanda şu cevabı verdim: "Milletin parasını millete veriyorum, cancağızım!"

Onun için hedefimiz bellidir: Gündüzleri işsiz gezilmeyen, geceleri aç yatılmayan bir Türkiye'dir hedefimiz. Yoksulluk yalnız cüzdanın boşalması değildir; çocuğunun istediği okula okutamamak, çocuğunu istediği okulda okutamamaktır. Hasta olduğunda sırada beklemektir. Bir ev sahibi olmaya hayal bile edememektir. Benim ev sahibi olmayı hayal edemeyenlerle çok iş hayatım geçti. Onları mutlu etmenin de bahtiyarlığını yaşadım 90'lı yıllarda, 2000'lerin başında. Bilirim yani o insanların ev sahibi olduğundaki mutluluğu. Yüzlercesini biliyorum iş yaşamında. Ama artık o hayal öldü.

İşini kaybetmekten korktuğu için düşüncesini söyleyememektir. Haksızlığa uğradığında hakkını arayacak bir kapı bulamamaktır. Çünkü o kapı, o kapı yargı kapısıdır. Yargıya inancın, güvenin, yüzde 85'lere yakın güvensizliğin büyüdüğü ülkedeyiz. Devletin karşısında hakkına değil, tanıdığına güvenmek zorunda kalmaktır. Yani yoksulluk aynı zamanda söz hakkının elinden alınmasıdır. İşte bu yüzden demokrasi ile ekmeği birbirinden ayırmıyorum. Adalet ile refahı birbirinden ayırmıyorum. Özgürlük ile güvenceyi birbirinden ayırmıyorum.

Bakın; işleyen bir demokraside büyük kıtlık yaşanmaz. Neden mi? Çünkü seçimle değişebilen, basına hesap veren, muhalefetin baskısını ensesinde hisseden bir iktidar halkını açlığa terk etmeyi göze a-la-maz. Alamaz. Aç kalan millet, o iktidarı ilk sandıkta gönderir. Halkının açlığını umursamayan iktidar ise ancak o halkın onu değiştiremeyeceğinden emin olan iktidardır. Demokrasi yalnız sandığın değil, sofranın da güvencesidir. Bugün milleti tam da değiştirememek kıskacına sokmak isteyen bir iktidarla karşı karşıyayız.

Hakim: Bir araya gidelim.

Ekrem İmamoğlu: Şimdi gidebiliriz.

Sayın Başkan, Sayın Heyet; bu ikinci bölüme girerken, tabii bahsettiğimiz manzaranın ve yaşanan Türkiye gündeminin ve gündem içerisindeki bütün gelişmelerin, bahsettiğimiz siyasi bir davadaki oluşan atmosferde tümüyle ne mesnet oluşturduğunu, zemini oluşturduğunu tekrar hatırlatarak sözlerime başlamak isterim. Bu çerçevede, özellikle son dönemde iktidarın, hükümetin milli irade üzerinde seçimle seçim kazanamayacağını gördükten sonra yargı eliyle yürütülen operasyonların Türkiye gündemini tümüyle işgal ettiği bir ortamda, ne yazık ki adaletsizliğin büyüdüğü yerde, geçimin, işsizliğin, yoksulluğun, hatta açlığın çok yönüyle toplumu yorduğunu ve çok yönüyle toplumu negatif etkilediğini de sebep sonuç ilişkisi açısından ifade etmek isterim.

Tabii bu aslında bir çöküş hikayesidir. Bir iktidarın çöküşüdür ama aynı zamanda Cumhuriyetin, adaletin ve demokrasinin çöküşüdür. Peki bu tablo nasıl oluştu? Bu ülkede neyin çöktüğünün anlaşılması için, bu ülkede neyin çöktüğünü adıyla ifade ettiğimiz

şekliyle cumhuriyetle demokrasinin, adaletin çöküşüyle nasıl bir sonuca dönüştüğünü sizlerle, kıymetli halkımızla paylaşmak zorundayım.

Öncelikle Cumhuriyetin çöküşü, kurumların çöküşü demektir ve aynı zamanda işlevi yok demektir. Bir baktığınızda şöyle de tarifleyebiliriz; aslında kurumlar var ama işlevleri yok. Birçok olayda bunu yaşıyoruz, özellikle 2017 referandumuyla birlikte Türkiye'de kabul edilen cumhurbaşkanlığı hüküm sistemi ucube rejiminin getirdiği çerçeve artık Türkiye'de 4 bine yakın makamı atayan bir kişi, Türkiye'deki bütün siyasetin akışını, bürokrasinin akışını tek başına yetkiyle tarifleyen bir mekanizma.

Yani düşünün ki bir ilin bölge müdürünü de atayan cumhurbaşkanlığı imzası, İstanbul'da Sazlıdere Barajı'nın içme suyu statüsünden çıkarılmasına da imza atan bir Cumhurbaşkanı. Bu çok derin bir sorundur. Aslında yaşadıkça Türkiye'nin çok yönlü parametrelerde dünya ölçeğinde geriye gidişinin de sebebidir.

Kurumların çöküşü derken, tabii ki binaların yıkılmasından söz etmiyorum. Meclis açık, mahkemeler karar veriyor, denetim kurumları rapor yazıyor, bakanlıklar çalışıyor, üniversiteler ders veriyor, gazeteler basılıyor. Ama bütün bunlara rağmen, kurumlar millet adına yapmaları gereken asıl işi yapamaz hale gelmiş olabilir ve bu tespit edilmelidir, bu analiz yapılmalıdır, asıl çöküş de budur.

Bir mahkeme vardır ama vatandaş adalet bulamaz. Türkiye'de adaletle ilgili rasyonel verileri ele aldığımızda, bunu görmek çok kolay. Bir Meclis vardır ama yürütmeyi denetleyemez. Hatta yasamayla ilgili süreçleri de sekteye uğramıştır. Zira Saray'ın içerisinde kanun hükmünde yürütülen iş ve işlemler aslında bir yönüyle Meclis'i sadece bir onay mekanizmasına dönüştürmüştür.

Bir denetim kurumu vardır ama iktidara yakın olanı denetleyemez. İlerleyen safhalarda bunun somut örneğini İstanbul'la kıyasladığımızda nasıl rakamların 1'e 15 değiştiğini, değişebileceğini sizlere burada göstereceğim. Bir basın vardır ama vatandaş gerçeği göremez, öğrenemez. İşte bugün basın adına büyük bir trajedi hep beraber sabahleyin yaşadık.

Bürokrasi vardır ama orada liyakat yerine sadakat vardır. Esasen sadakatin yanı sıra bir nepotizm hastalığının tümüyle devletin her bürokratik kanalına girdiğini, yerleştiğini görmek mümkündür. İsmi geçen bir kısım siyasetçilerin aile boyu nasıl makamlara geldiğini ve bu konuda hiçbir etik kuralın işletilmediğini de yaşadık, yaşıyoruz. Çöküş, dediğim gibi tabelaların indirilmesi değildir, çöküş kurumların millet için çalışamaz hale gelmesidir.

Güçlü iktidar ile güçlü devlet de aynı şey değildir. Hatta iktidar güç topladıkça devlet zayıflayabilir. Yetki tek bir merkezde toplanırken denge ve denetleme mekanizmaları etkisini yitiriyorsa, iktidarın gücü artarken devletin millet adına çalışma kapasitesi azalıyor demektir. Son yıllarda yaşanan dönüşüm tam olarak budur.

Türkiye'de şu kavramlar birbirine girmiştir: Hükümet sistemiyle, daha doğrusu Cumhurbaşkanlığı sistemiyle devlet ile iktidar kavramı tümüyle birbirine girmiştir. Ama biraz öncesinde, yani 2017 öncesinde de aslında bunun denemeleri ve sınamaları başlamıştır. Özellikle 2011 genel seçimlerinden sonra. Halbuki devlet başkadır, iktidar başkadır. İktidar geçicidir, devlet kalıcıdır. İktidar seçimle gelir, seçimle gider. Devlet ise kim iktidarda olursa olsun, bütün yurttaşlara eşit davranmak zorundadır. İktidarlar, partiler, bakanlar, milletvekilleri, hatta cumhurbaşkanları elbette ki değişir ama devlet kalır.

Bir parti kendisini devletle özdeşleştirdiğinde Cumhuriyetin temel dengesi bozulur. O partiye yönelen eleştiri devlete saldırı sayılır.

O partinin rakibi devletin düşmanı ilan edilir. O partinin çıkarı devletin çıkarı gibi sunulur. Çok tehlikelidir. Kaldı ki bugün ortaya konan sistemde aynı anda hem Cumhurbaşkanı hem bir siyasi partinin genel başkanı kimliği tehlikeyi daha da büyütür.

Ancak Cumhuriyet, devletin sahibini çoktan belirlemiştir. Devletin sahibini çoktan belirlemiştir. Devletin sahibi kesinlikle iktidar değildir. Devletin sahibi net olarak millettir. Kalıcı olanı geçici bir hesap için harcayan, tarihe millet huzurunda en ağır hesabı verir ve verecektir. Dolayısıyla kalıcı olanı korumak, geçici olanı ise göreviyle denetlenebilir şekilde, görev dönemi süresince millet tarafından izlenmesini sağlamak Cumhuriyetin en temel değeridir ve duruşudur.

Bir memurun sadakati bir partiye, bir lidere, kendisine atayana değil, anayasaya, kanuna ve millete olmalıdır. Bir kamu görevlisi, kanun ne diyor sorusundan önce iktidar benden ne bekliyor diye telaşa düşmüşse, düşünmeye başlamışsa, devletin çürümesi başlamış demektir. Yükselmenin ölçüsü sadakat olunca, bedeli yalnız yükselemeyen liyakatli insan ödemez, bedelini millet öder. Çünkü yanlış atanan her yönetici, kötü verilen her karar, yapılmayan her denetim sonunda bir hastane kuyruğuna, bir okul sınıfına, bir fatura tutarına milletin huzuruna, barışına her şeyiyle yansır.

Bakınız ben, siyasete 38 yaşında dahil oldum. Ben siyasi parti içerisinde mücadelemi emeğimle, en yüksek seviyede verdim. Parti içerisinde siyaset yapmanın kurumsallığına saygı duymanın ve o kurum içerisinde katkı sunmanın bir insan için ne kadar yüksek seviyede verilebilirse, onu zorladım. Belki de normalde siyasete harcanan mesainin çok daha üzerine çıkarak, iş hayatından daha fazla çekilerek siyaset yaptım. Daha sonra kamu görevine seçildim, yani belediye başkanı oldum. Önce Beylikdüzü,

sonra Büyükşehir, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı.

Ama bütün bu ayrımı, burada az önce okuduğum prensiplerle yaparak hareket etmeye çalıştım. Sonuçta ben siyaset bilinci değilim ya da ona paralel bir okul mezunu da değilim. Ama yetiştiğim ilk andan itibaren, okuduğum okullarda, edindiğim vatandaşlık bilgisinde, Cumhuriyet değerlerine olan bağlılığımda öğrendiğim bu hususları hiçbir zaman yanından ayırmadım.

Örneğin; partiyi kutsallaştırmaya her zaman karşı geldim. Benim için kutsal millettir, devlettir, bu ülkenin tam bağımsızlığı ve bölünmez bütünlüğüdür. Ama bir partiyi kutsallaştırmak kadar tehlikeli bir şey yoktur. Hele hele partinin başındaki insanı kutsallaştırmak, başka bir yere vardırır insanları. Bu yönüyle bütünüyle bunlardan arınarak siyaset yapmayı ve topluma hizmet etmeyi önüme koydum.

Birçok yerde ifade etmişimdir ki insanın aile terbiyesi kıymetlidir. Bana ilk görevime başladığım dönemdeki babamın kulağıma küpe ifadesi hiç aklımdan çıkmamıştır ve ona riayet etmeyi de hiçbir zaman geride bırakmamışımdır: "Partili olabilirsin, partinin en çalışkanı ol, en iyi hizmet edeni ol, en çok iş üreteni ol ama partizanlık yaparsan benim evladım değilsin" sözünü hiçbir zaman unutmadan belediye başkanlığı görevini yaptım. Ama bugün Türkiye'ye aşılanan bir partizanlık hastalığı var ki toplumsal bütünlüğü, milli birlik ve beraberliği ve her şeyiyle toplumun barışını huzurunu derinden sarsan bir seviyeye erişmiştir.

İşte bahsettiğim büyük tehlike, tam olarak budur. Esasen burada bahsettiğim şey, bir parti devletine doğru giden anlayışın Türkiye'yi bugün getirdiği sonuçtur.

Bir zamanlar devletin başı partisiz, birleştirici bir cumhurbaşkanı kimliğiydi. Yani oraya seçilen insanın eksiği olabilir, fazlası olabilir, yanlışları vardır, doğruları vardır. Ama kuralında, kanununda bahsedilen şekliyle, Cumhurbaşkanı, bu ülkenin bağımsız, hiçbir partiye ait olmayan kimliği, kişiliğiyle beraber o görevi yapması şeklinde kanunda tanımlanmıştır. Bugün bütün bu kavramlar birbirine girmiştir. İşte 2017'de, olağanüstü hal şartlarında mühürsüz oylarla gölgelenmiş bir referandumla, bu bahsettiğim tehlikeli düzene geçilmiştir.

Bu bugün ülke kararnamelerle yönetiyor hem de kimseye hesap vermeyen tek bir imzayla. Bugün bir kesim ve özellikle saray zihniyeti, "devlet gitsin ben kalayım" diyor. Devletin her türlü kolonunu zedelemekten hiç geri durmuyor. 87 milyonluk bir ülkenin kaderi bir sarayın içindeki bir kişi ve etrafındaki bir kişi kaç kişi tarafından belirleniyor. Bu dar çevre, giderek bir aile çevresine dönüşüyor. Devlet, önce bir partinin devleti yapıldı, şimdi ise ülkenin önündeki esas tehlikeli eşik bir ailenin devleti yapılmak istenmesidir.

Bu Cumhuriyetten geri dönüş değil, tam gaz geri dönüş demektir. Cumhuriyet, devleti bir hanedanın mülkü olmaktan çıkarmak için kuruldu. Anayasanın dediği gibi egemenliğin kullanılması hiçbir kişiye, zümreye ve sınıfa bırakılamaz. Rakipsiz iktidarın bedelini milletin ödediği bilinciyle, işte sahip çıkmamız gereken cumhuriyetin bu değeri belki de hayati bir meseledir.

Peki, bir iktidar neden rakiplerinden kurtulmak ister? Neden karşısına çıkacak adayı kendisi seçmek ister? Ki bugün tümüyle siyasi saiklerle nasıl kademe kademe iftiranamenin birinci sayfasından başlayarak bu tarifin, bu iddianamede, bu davaya sebep olan iddianamede tanımlandığını da burada kıymetli halkımızla paylaşacağım.

Evet, karşısına çıkacak adayı kendisi seçmek istiyor. Peki neden rakip partilerin yöneticilerine dahi karar vermek ister? Rakip görmek istemediğini siyaset dışına gitmek ister? Neden meclisi zayıflatmak, yargıyı kontrol etmek, basını susturmak ister?

Cevap basittir, net olarak hesap vermemek için. Hesap verme mekanizmalarının tümünün o önünü kesmek, ortadan kaldırmak için. Siyasi rekabet, yalnız seçim günü yaşanan bir yarış değildir. Efendim seçim oldu bitti, her şey bitti herkes evine çekilsin, 5 yıl bekleyelim. Öyle bir şey değildir. İktidarın her gün ensesinde hissetmesi gereken, millet denetimidir aynı zamanda seçimin.

Karşısında gerçek bir alternatif bulanan iktidar bilir ki her yanlışın bir bedeli vardır. Ekonomiyi kötü yönetirse bedeli vardır. Kamu parasını israf ederse bedeli vardır. Yakınını kayırırsa, hukuku çiğnerse bedeli vardır. Millet, günü geldiğinde hesap sorar ve onu değiştirir.

Rakipsizleşmenin cazibesi de tam buradadır. Rakibinizi ortadan kaldırdığınızda yalnız rakibinizden kurtulmazsınız, hesap verme korkusundan da kurtulursunuz. Ve tehlike işte tam da burada büyür. İktidar rakipsizleştikçe hesap vermez, hesap vermedikçe denetimsizleşir, denetimsizleştikçe keyfileşir, keyfileştikçe kurumları kendine bağlar. Kurumlar kendisine bağlandıkça da vatandaş hakkını arayamaz, sesini duyuramaz, hesap soramaz. Rakipsiz iktidar ceberrutlaşır.

Rakipsiz iktidar aymazlaşır. Kendi doğrusunu ülkenin doğrusu sanır. İtiraz edeni dinlemek yerine susturur. Başarısızlığın sebebini kendi kararlarında değil, sürekli başkalarında arar. Ve bir süre sonra kendi yanlışlarını duyma yeteneğini de kaybeder. Çünkü etrafında yalnız onaylayanlar vardır ve onlar ile baş başa kalır. Sonunda bir avuç dalkavuk ve muhterisle süreç yönetmeye başlar. Yandaşlarına size bir şey olmaz diye güvence verirler. Ancak gemi

batmaya başladığında, iş işten geçti demekten başka çareleri kalmaz. Bu ülkenin öyle bir kaderle baş başa kalması, bu ülke için asla kabul edilebilir bir şey olmaz, olamaz. Yazıktır, günahtır.

Oysa muhalefet, milletin nefesidir. Muhalefet, yalnız iktidara gelmek isteyen başka bir siyasi gruptan, siyasetçilerden ibaret değildir. Muhalefet, iktidarın ensesindeki milletin nefesidir. Seçme hakkı seçenek üretme hakkından ayrılamaz. İktidar kendi rakibini seçmeye başladığı anda, milletin önüne konacak seçenekleri de belirlemeye başlamıştır. Böyle bir düzende sandık ortadan kalkmayabilir. Seçim yapılmaya devam eder. İnsanlar da oy kullanır. Ama gerçek seçenekler arasında özgürce karar verme imkanı elden alınmışsa, millet egemenliği, içi boşaltılmış bir kabuğa dönüşür. İşte hatırlatırım ki 6 Mayıs 2019'da iptal edilen seçimi iptal eden o zihniyet ve o akıl tam da böyle bir girişimin sonucu ortaya çıkmış, devreye girmiştir.

Özgür basın, üniversite, sendikalar milletin seçebilme hakkının teminatıdır. Özgür basın, iktidarın düşmanı değildir. Bu ülkede siyasi mücadele, siyasi müzakere ya da siyasi yarış ilk defa değil. Yani 1946'dan bu yana bu ülkede çok partili seçim için, çok partili bir mücadele alanı için büyük mücadeleler ve bedeller ödendi. Dolayısıyla bu mücadelenin içerisinde belki de en önemli fonksiyona özgür basın sahip olmaya gayret etmiştir. Milletin gözü kulağıdır. Basını susturan iktidar, yalnız eleştiriden kurtulmaz, kendi gerçekliğini de kaybeder. Performansını da yitirir. Varsa yetenekleri onları da kaybetmeye başlar.

Üniversite keza iktidarın duymak istediğini söylemek için değil; ilim yeridir, bilim yeridir, doğru bildiğini araştırmak için vardır. Bilim, insanı bir siyasi kararın gerekçesini üretmek için değil, gerçeği aramak için vardır. Bugün bu ülkenin başına bela olacağını net bildiğim Kanal İstanbul gibi ucube bir projenin, tümüyle bir

rant projesinin, yağma projesinin nasıl bilimi, tekniği, üniversiteleri bertaraf ederek yapıldığını yaşadım ve gördüm. Siyasetin talimatını yerine getirmek adına bütün okuduğunu, bütün biriktirdiklerini kenara attıkları bir süreci ben birebir yaşadım. Tek bir müzakere masasına katılmadıklarını da gördüm.

Sendikalar, çalışanın patron karşısında yalnız kalmaması için vardır. Sivil toplum, yurttaşların devletin dışında da bir araya gelmesi için vardır. Bugün ülkede toplum içerisinde en fazla konuşulan tespitlerden bir tanesi, bu ülkede sivil toplumun artık kalmadığı gerçeğini konuşuyorlar.

Bu damarlar zayıfladığında toplumun kendi kendini düzeltme yeteneği de zayıflar. Yanlış politikaya itiraz edecek zaman azalır. Haksızlığa uğrayanın sesini duyuracak örgüt azalır. İktidara gerçeği söyleyecek insan azalır. Dikkat edin, her otoriter dönemin ilk hedefi örgütlü toplumlardır. 12 Eylül'de de önce partiler kapatıldı, sendikalar susturuldu, işçi konfederasyonunun yöneticileri yargılandı. Ve o sessizliğin içinde emeğin pazarlık gücünü kıran bir ekonomik program uygulamaya kondu. Fabrikalar susturulmadan, o program uygulanamaz. Bunların hiçbiri tesadüf değil.

İşte 2016'da ne yazık ki ülkemiz kanlı bir darbe girişimi yaşadı. O gece darbeye karşı durmak hepimizin ortak göreviydi. Bütün partiler, bütün millet mecliste ve meydanlarda o göreve sahip çıkmaya gayret etti.

O utanç verici günü bize yaşatanlara karşı mücadele ortaya kondu. Ama ardından gelen olağanüstü hal, darbecilerle hesaplaşmanın çok ötesine geçti. Kararnamelerle, mahkeme kararı olmadan, yüz binden fazla kamu görevlisi işinden atıldı. Kanunla yapılması gerekenler kararnamelerle yapıldı. Bir fırsata dönüştürülme gayretini çok net görüyoruz. Olağanüstü olan sıradan hale getirildi

ve olağanüstü hal kalktığında bile o dönemin yetkileri kalıcı hale getirildi.

Bir toplum, olağanüstü hali kanıksadığında, hukukun askıya alınmasını da kanıksar. Bugün yaşadıklarımızın kökü o kanıksamadır. Bugün de aynı mantık işliyor. Parti, belediye, sendika, meslek odası, öğrenci topluluğu hiç fark etmiyor. Örgütlü olan herkes şüpheli sayılıyor. Rakip olan siyasi parti terörist kabul ediliyor.

2019 seçimleri, 2018'i de içine katabiliriz ve sonrasında 2024 seçimleri dâhil, bu ülkede hemen akabinde, sözüm ona barışı ve huzuru konuşmadığımız takvimden altı-yedi ay öncesine kadar, bu ülkede sandıkta iktidara karşı olan herkesin terörist ilan edildiğini ve bu tür propagandaların bizzat hükümet eliyle ortaya saçıldığını bu millet canlı canlı gördü ve yaşadı. Örgütlü olan toplumun, insanların şüpheli sayıldığı bir ortamda, örgütlü toplumun hesap soracağı gerçeğinden hareketle bunun yapıldığını biz anlıyoruz. Ama esas olan dağınık toplumun tehlikesidir. Çünkü dağınık toplum biliriz ki öyle ya da böyle boyun eğer. Biz milletçe boyun eğmemenin bu ülkenin insanının en önemli dirayeti olduğunu bilen kişileriz.

Adaletin; yargı bağımsızlığının, hukuk devletinin, vatandaşın güvencesi olduğunu hepimiz biliyoruz. Ama eğer yargı da bağımsızlığını yitirmişse, geriye inanın ki vatandaşın hiçbir güvencesi kalmaz. Bugün bu ülkede on milyonlarca insanın hukuka olan inancındaki düşüşü görmeyen ve tabiri caizse yetkili olup, ona tekme vuranları gördükçe, içimizin kanadığı birçok kararı yaşarken, çok büyük tehlikenin ülke üzerinde, devlet mekanizması üzerinde durduğunu hepimiz görüyor ve yaşıyoruz. Zira işte hep söylüyoruz, adalet mülkün temelidir; yani devletin temelidir. Ya da Türk devlet geleneğinde "il gider töre kalır"

dendiğinde, işte o esas töre dediğimiz şey adaletin ta kendisidir. İl dediğimiz şey devletin kendisidir. Ama adalet çökerse devlet de çöker ve vatandaşın güvencesi ortadan kalkar.

Yargı bağımsızlığı, hâkimlerin ayrıcalığı değildir, yurttaşın güvencesidir. Bir yurttaş mahkemeye gittiğinde karşısındaki kişinin kim olduğuna değil, sadece delile ve hukuka bakılacağından emin olmak ister. Karşısındaki kişi ne kadar güçlü olursa olsun, hangi makamda otururşa otursun, hangi çevreye yakın olursa olsun, hangi hukuka tabi olacağını bilmek ister. Yargıyı yöneten kurulun oluşumunda, yürütmenin ve meclis çoğunluğunun ağırlığı arttığında, sorun yalnız hukukçuların tartışacağı teknik bir mesele olmaktan çıkar. Yurttaşın en basit sorusunun cevabı belirsizleşir: Haksızlığa uğrarsam beni kim koruyacak? Bu soruya cevap bulamaz. Yasa, zengini de yoksulu da köprü altında yatmaktan, sokakta dilenmekten, ekmek çalmaktan aynı şekilde men eder. Kâğıt üstünde ne güzel bir eşitlik, ama köprü altında yatan hiçbir zaman zengin olmaz. Kâğıt üstündeki eşitlik, hayattaki eşitsizliği böyle gizler.

Oysa bugün Türkiye'de kâğıt üstünde dahi eşitlik kalmadı. Aynı suçla suçlanan birine şafak baskını, öbürüne ise "gönüllü iade" olarak dönüyor. Bir hukuk düzeninin en son güvencesi kendi en yüksek mahkemesinin kararlarıdır. O kararlar uygulanmıyorsa, geriye hukuk değil güç kalır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin, Türkiye'nin taraf olduğu sözleşme gereği bağlayıcı olan kararları uygulanmadı. Bir siyasetçinin, bir iş insanının tutukluluğu hakkında verilen ihlal kararları rafa kaldırıldı.

Kararlara uymadığı için Avrupa Konseyi'nin ihlal sürecine alınan ülkeler arasına girdi. Anayasa Mahkemesi'nin bir milletvekili hakkında verdiği hak ihlali kararı, bir başka yüksek mahkeme tarafından tanınmadı. Anayasa Mahkemesi üyeleri hakkında suç

duyurusunda bulunuldu ve o milletvekilinin vekilliği Anayasa Mahkemesi'nin kararına rağmen, Meclis kürsüsünden düşürüldü.

Kendi Anayasa Mahkemesi'nin kararını tanımayan bir düzende bir yurttaşın hakkını arayacağı son kapıda kapanmış olur. İşte bugün cezaevinde komşu olduğumuz Can Atalay'dan Tayfun Kahraman'a kadar, ne yazık ki acı bir şekilde insanların hak ettiği ve adil yargılanmayla varmak istediği -Kavala'ya kadar- süreçlerin tıkanmasının acı bir sürecini bu insanların yüzlerinde, ailelerinde, hukukçularında yaşıyoruz. Sonra gerçekten bu toplumun aldatılması ile ilgili bedeli keşke o kararı verenler ödese, onlar ödemiyor. Bu ülkenin insanları ödüyor.

Kendi iktidarları döneminde çetelerin yerle bir ettiği adaleti, güvenceyi ve güvenilir ortamını, faili meçhul cinayetleri operasyonları çözerek yeniden tesis edecekleri bir adalet söz konusu olamaz. Tabii ki bu ülkede faili meçhuller ortaya çıkartılsın. Ama görüyoruz ki zaten son 20-25 yılda büyük çoğunluğu oluşan faili meçhul cinayetlerin sorgulanması esasen yanlışın üstüne giden, yanlışı düzeltmeye çalışan gayretle bir algı süreci yöneten adalet mekanizmasının içindeki insanların, gerçek anlamda cevap bekleyen birçok faili meçhul cinayetlere girmediğini de görüyoruz.

Ama mesele o değildir, mesele sistemdir. Yani şöyle bakmamız gerekir; eğer siz bir yargı mensubundan önce siyasetçi üretip, sonra o siyasi görevden bakan yardımcılığından siyasi bir görev için başsavcı üretip, sonra aynı kişiyi adalet bakanı yapıp, hakimler savcılar kurulunun başına getirip tüm bu mekanizmayı onun yetkisi üzerinden bir de bu sistemin içindeki insanları aynı şekilde görevlendirip bir ortam yaratırsanız, buradan adalet çıkması mümkün değildir. Bu hukuk gücüne göre işlemeye başladığında, adalet duygusunun kaybı mahkeme salonlarının çok dışına çıkar.

Ahlak, adaletten söz etmek değildir, güç sahibiyken de adalete razı olmaktır. Ahlak rakibini susturmak değildir. Rakibinin de hukukunu koruyabilmektir. Aksi durumda olanlar ahlaktan bahsedemez. Adaletsizlik devletin tüm kurumlarını sarar, adaletsizlikle iktidarda kalacağını düşünenler açıkçası net söyleyeyim adaleti çöküşe sokarlar, iktidarı çökertirler, devleti çökertirler.

Bu çöküşle en önemli şey de kaybolur; o da güven. İş işte o zaman huzur biter, ticaret biter, yatırımcı önünü göremez, esnaf kuralı mı ilişkiye mi güveneceğini bilmez, yatırımcı önünü göremez. Genç, gelecek kapısının emeğinin mi etkili bir tanıdığının mı açacağını düşünmeye başlar. Yurttaş, hakkını aramak yerine güçlü birini bulmaya çalışır. Hukukun yerini ise çıkar ilişkisi alır. Liyakatin yerini sadakat, halkın yerini, hakkın yeri ise ayrıcalık alır. Devletin çökmesi dediğim şey tam olarak budur.

Denetim de aynı nedenle hayatidir. Sayıştay, devlet denetleme kurulu gibi yapılar iktidarı milletin adına denetlemek için vardır. Denetleyen denetlediği makamdan bağımsız olmalıdır. Yanlışı gördüğünde söyleyebilmelidir. Aksi halde denetim vardır ama denetleme yoktur. Kurum vardır ama kurumsallık yoktur. Kural vardır ama kuralın herkese uygulanacağına güven yoktur.

Bu ülkede yargıya güven, ifade ettiğim gibi, %15'lere kadar düşmüştür. Yargıya güvenmeyen bir toplum, devlete de güvenmez.

Adaleti çökerttiğinizde devletin çökeceğinden az önce bahsettim. Varılan yer, şimdi tabloyu bir araya getirdiğimizde; kurumlar ayaktadır ama işlevsizdir. Meclis var ama denetlenmiyor, denetleyemiyor. Mahkeme var ama bağımsız değil. Basın var ama özgür değil. Hatta kapatılıyor, kayyum atanıyor, gasp ediliyor. Sendika var ama gücü kısıtlanmış, sivil toplum çökmüş. Ekonomi

var ama emeğin üretimi değil rant ekonomisi. Ve bütün bunların faturası her seferinde emeğiyle geçinen milyonlara kesiliyor.

İktidarı denetleyecek kurumları zayıflatmak da yetmedi. Geriye son bir denetim kaldı: Milletin sandıkta iktidarı değiştirme gücü. Şimdi o gücün nasıl elden alınmak istendiğini anlatacağım. Varılmak istenen yerin adını koymayı da gerektiriyor. O yerin adı, totalitarizmdir. Kıymetli milletim, anlamı yükü ağır bir kelime, totalitarizm. Bu kelimeyi gelişi güzel kullanmıyorum, öfkeyle de kullanmıyorum. Ne demek istediğimi anlatacağım.

Burada üç kavram çok öne çıkıyor: Otoriterlik, totalitarizm ve faşizm. Otoriter bir rejim iktidarı tek elde topar, muhalefete dahi alan bırakır. Toplumun bir kısmını susturur ama hayatın her alanına girmez. Totaliter bir rejim ise bununla yetinmez, daha ileri gider; toplumun bütününe ele geçirmek ister. Devleti, partiyi, ekonomiyi, basını, okulu, aileyi hatta insanların düşüncesini tek bir iradeye bağlamak ister. Kendisinden bağımsız hiçbir şey bırakmak istemez. Bakınız, totaliter iktidarın ilk işi, insanları yalnızlaştırmaktır. Birbirine güvenmeyen, birbiriyle örgütlenemeyen, birbirinden korkan insanlar ister, kutuplaşan insanlar ister. Onun için "benden olmayan bertaraf olsun" anlayışı tesadüfen bu millete anlatılmamıştır. Çünkü yalnızlaştırılmış insan, kolay yönetilir. Yalnız insan, itiraz edemez.

İkinci işi de gerçek ve yalanı birbirine karıştırmaktır. Totaliter düzenin en ideal yurttaşı doğruyla yanlış arasındaki farkı ayırt edemeyen, bir süre sonra umursamayan insandır. Her gün yeni bir yalan, her gün yeni bir düşman. Düşmansız duramaz, her gün düşman üretir. Bir gün terörist der, bir gün başka bir şey uydurur. Bir süre sonra insan neyin doğru olduğunu sormaktan vazgeçer. Yalnızlık ve yalan, totaliter hayalin iki ayağı budur.

Faşizm ise bu düzenin tarihteki en karanlık biçimidir. Ve faşizm bir gecede gelmez. Ekonomik krizin, korkunun, aşağılanmış duygusunun içinde büyür. Seçkinlerin bir kısmı, onu kendi düzenlerini kurmak için yanına alır. İlk hedefi de her zaman örgütlü toplumdur. Önce sendikalar, sonra muhalefet partileri, sonra basın, sonra bağımsız yargı ve en sonunda düşünen her insan.

Bunun bir de ekonomik kökü var. Toplum bütünüyle piyasanın insafına bırakıldığında, insanlar koruma arar. O koruma demokratik yollarla sağlanmazsa, boşluğu otoriter hareketler doldurur. Yoksullaşan, güvencesizleşen, geleceğini göremeyen bir toplum. Onlara bir düşman gösteren her sese daha kolay kulak verir.

Faşizm, her yerde aynı kılıkta gelmez ama işaretleri aynıdır. Farklı olandan korkmak, muhalefeti ihanet saymak.

Her yerde bir komplo görmek düşmanı hem çok güçlü hem çok aşağılık göstermek. Hakaretin en büyüğünü, işte en girişte bahsettiğim gibi masumiyet karinesini yerle bir etmek. İnsanlara her türlü iftirayı atabilme hakkını kendinde görmek. Yani hayatı zorlaşan, geleceğinden korkan insanların öfkesini sorunlarının asıl sebebinden uzaklaştırıp, bir ötekine yöneltmek. Bu işaretlerin her birini bu ülkede her gün görüyoruz. Bir ekranda bir kürsüde bir iddianamede.

Şimdi bugünkü Türkiye'nin adını koyalım. Bugünkü Türkiye bütünüyle totaliter bir rejim değildir. Seçimler hala yapılıyor, muhalefet hala var millet hala direniyor. Bu tür rejimin bir adı var rekabetçi otoriterlik. Yani seçimin yapıldığı ama yarışın adil olmadığı rejimler. Türkiye, yıllardır bu kategoride anılıyor. Ama mesele bugünkü durak değil. Mesele gittiği yöndür.

Bugün karşımızdaki iktidar, totaliter bir hayalin peşindedir. Rakipsiz bir siyaset. Rekabetçi otoriterlikten rakipsiz bir siyasete geçişin taşları dizilmek isteniyor. Tek sesli bir basın, bağımlı bir yargı, işlevsiz bir meclis, korkutulmuş bir toplum. Ve bütün bunların sonunda hiçbir zaman değiştirilmeyecek bir iktidar. Varılmak istenen sonuç budur. Elbette buna izin vermeyeceğiz. Bu millet buna boyun eğmedi eğmeyecek. Kürsülerde boyun eğen bir avuç kifayetsiz el öpen yalakalık yapan, dalkavukluk peşinde koşanlar moralimizi bozmasın, bozmayacak. İş birlikçiler, hainlik yapanlar canınızı sıkmasın. Onlar bir avuçtur. Biz ise milletiz, 87 milyon yurttaşımız.

Tabii ki tehlikeyi göreceğiz. Tabii ki tedbir alacağız, tabii ki milletçe bir ve birlikte olup hazırlık yapacağız. Bu düzen bugün icat edilmedi. 12 Eylül'den kalmadır aslında ilk adımları, ilk ayağı. 12 Eylül, bu ülkenin siyasetini bir kafese koymak için yapıldı. Partiler kapatıldı, siyasetçiler yasaklandı. Sendikalar susturuldu. Grev hakkı neredeyse kullanılamaz hale getirildi. Üniversiteler tek bir kurulun denetimine bağlandı. Seçim barajı getirildi, milyonların oyu meclisin kapısında bırakıldı. Ve bütün bunlar bir anayasaya yazıldı. O anayasa toplumu özgürleştirmek için değil, devleti toplumdan korumak için yazılmıştı.

O gün bu düzene karşı çıkanlar vardı. Bugün iktidarda olanlar da yıllarca 12 Eylül'ü eleştirdi. Vesayeti bitireceğiz dediler ileri demokrasi dediler. Millet de buna inandı. Ama vesayet bitmedi el değiştirdi. Askerin vesayetinin yerini bir kişinin vesayeti aldı. 12 Eylül'ün kurduğu kafes sökülmedi, sadece kilidi başka bir cebe girmiştir. Seçim barajı siyasi yasaklar siyasi kapatma tehdidi, sendika haklarının daraltılması, üniversitenin denetim altında tutulması. Bunların hiçbirisi bugün kaldırılmış değil. Hatta birçok uygulama 12 Eylül'ün daha da ötesine geçmiştir. Hepsi bugün iktidarın elinde kendi rakiplerine karşı kullanılan araçlardır.

Bu yüzden açık ve net söylüyorum. 19 Mart'ı ve 21 Mayıs'ı yapanlar kendilerini 12 Eylül'ün karşıtı olarak tanıttılar. Ama bugün 12 Eylül'ün en sadık mirasçıları onlardır. Vesayeti büyüttüler, kafesi genişlettiler. Bir fark daha var ama. 12 Eylül'ü yapanlar tankla geldi, bugünküler sandıktan geldi. Ve sandıktan gelenin, sandığı ortadan kaldırmaya çalışması belki de en tehlikeli olanıdır. Çünkü bunu milletin adını kullanarak yapıyor.

Şimdi varılmak istenen sonuca nasıl gidildiğini adım adım göstereceğim.

Bir demokrasiyi öldürmenin üç yolu vardır. Hakemleri ele geçirmek, oyuncuları oyundan atmak, oyunun kurallarını değiştirmek. Biz, bu üçünü de yaşadık. Hakimler, yargı ve seçim kurullarıdır. Oyuncular adaylar, liderler, partiler, belediye başkanlarıdır. Kurallar ise anayasa ve meclistir.

İktidarı denetleyecek kurumlar zayıflatıldıktan sonra geriye tek bir denetim kalır, milletin sandıkta iktidarı değiştirme gücü. Siyasi rekabetin tasfiyesi tam da burada başlar. Bu seçimlerin kaldırılması değildir, çok daha sinsi bir yöntemdir. Seçim yapılır, sandık kurulur, oy kullanılır ama milletin önüne kimin çıkabileceğine, hangi partinin kendi iradesiyle yönetilebileceğine, hangi seçilmişin görevinde kalabileceğine iktidar karar vermeye başlar. O zaman seçme hakkı kâğıt üstünde kalır. Seçenek üretme hakkı ortadan kalkar.

Bunu üç kelimeyle anlatabilirim. Adaysızlaştırma, lidersizleştirme, partisizleştirme. İşte aslında bu üç kelime, içinde bulunduğumuz bu davanın, bu mahkemenin, içinde olduğu iddianamenin, yani iftiranamenin aslında net tarifidir. Bunlar üç ayrı mesele değildir. Aynı sonuca giden üç yoldur.

Seçim sonuçlarına müdahale, demokratik siyasetin temel kurallarının çiğnenmesidir. İktidar kendi rakibini seçemez, rakibi millet üretir. Bu kuralın bu ülkedeki ilk büyük kırılması 2019'da İstanbul'da yaşandı. Az önce anlattım sizlere. Ve nasıl bir millet tepkisi yaşandığını da ifade ettim. İkincisi; milletin kararının tanınmaması artık bu ülkede gerçek bir ihtimaldir. Sonra gelen her şey aslında o günün, o sürecin devamıdır.

Bakın bugün artık devletin bakanlık görevini yapan insanlar, Cumhurbaşkanımıza seçim kazandırmak için seçim düzenleyeceğiz, Cumhurbaşkanlığını kazandırmak için seçim düzenleyeceğiz, yani seçimin ne olduğunun anlamını bile yitirmiş insanların bakanlık yaptığı bir dönemdeyiz.

Şubat 2025'te cumhurbaşkanlığı adaylığım açıklandı. Partim, adayını Türkiye tarihinde ilk kez, üyelerin ve yurttaşların katılacağı bir ön seçimle belirleme kararı aldı. Burada önemli olan yalnız benim aday olmam değildi. Önemli olan bir partinin adayını kendi demokratik iradesiyle belirlemesiydi. İşte tam da burada bir adaysızlaştırma süreci için düğmeye basıldı. Ön seçime günler kala 32 yıllık üniversite diplomam iptal edildi. Cumhurbaşkanlığı adaylığının anayasal şartlarından biri yükseköğretim mezunu olmaktır. Yani bu iptal, bir eğitim kaydı değildi, bir adaylık kararıydı. Sonra bu dosyada da aynı yöntem görüldü. Sahtecilik davasında kritik bir duruşmadan birkaç gün önce hâkim başka bir ile gönderildi.

Hakim: Kayıtta bir problem var, bir saniye.

Ekrem İmamoğlu: Evet, diploma iptalinden bahsettik. Daha sonra bunun bir iptal değil, eğitim kaydının silinmesi değil, adaylığın

ortadan kaldırılması demiştim. Tabii sahtecilik davasında, yine kritik bir duruşmadan birkaç gün önce, hakimin bir başka ile gönderildiğinden bahsettim. İdari mahkemesinde heyet, ayrıntılı bilgi ve belge istediği için o da değiştirildi. Daha sonra bu mahkemelerdeki hakim değişikliklerinin nasıl bir silsile şeklinde devam ettiğinden bir kısım bahsedeceğim. İstinaf aşamasında, yine mahkemenin başkanı başka bir ile gönderildi. Birkaç hafta sonra ret kararı geldi. Hangi belgenin sahte olduysa bugün hala gösterilememiştir. Ve iptalin, diploma iptalinin ertesi sabahı, 18 Mart'ta diploma iptal ediliyor, 19 Mart sabahı diplomanın iptali ile birlikte İBB operasyonu yapıldı. Yani aynı planın iki ayağını burada görmekteyiz.

Tabii adaysızlaştırma ile ilgili bir seri davalar silsilesi ortaya kondu. Bir yansıtma alabilir miyiz? Diploma tek başına değildi, İstanbul'u kazandıktan sonra peş peşe ceza davalarıyla muhatap oldum. 15 tane ceza davası tam da o tarihten bugüne muhatap olduğum davalardır. İBB davası, Beylikdüzü dönemi ihale davası, diploma ceza davası, diploma davası, Akın Gürlek davası, bilirkişi davası, casusluk davası, ahmak davası, Tuzla Belediye Başkanına hakaret davası, savcılara hakaret davası, çirkin davası, basit davası, usulsüz harcama davası, Kurultay davası, Beylikdüzü makam aracı davası.

Şimdi burada gördüğünüz bu ceza davaları ile ilgili süreçlerin aslında her birisi çok ironik, çok trajikomik davalardır. Yani bir bakanın bana söylediği "Ahmak sözünü iade ettim" diye bir süreç işletildi, siyasi yasak istendi, vicdanlı bir hakim bu karara yol vermeyince hemen başka bir ile gönderildi, karar ancak hakim değiştirilerek alınabildi. İstinafta da mahkeme başkanı bir başka ile bir üye başka mahkemelere gönderildi, ondan sonra karar onaylandı. Bütün dosyaların aynı bir kişimin önüne düşmesini eleştirdim, hakkımda 7 yıla kadar hapis istendi. Bir konferansta bir başsavcının hukuksuzluklarını anlatırken, onun çocuklarının bu

hukuksuzlukları yaşamaması için bu ülkeye adalet getireceğimizi söyledim, buradan tehdit çıkartılmaya çalışıldı. Bir yıl 8 ay ceza verildi, karara karşı oy yazan hakim hemen iş mahkemesine gönderildi. Karşı o veren hakim.

Beylikdüzü dönemine ait bir ihale davasından beraat ettim, beraat ve karar veren hakimi Kahramanmaraş'a gönderdiler. Tuzla Belediye Başkanı ile ilgili davada iki kez beraat ettim, ısmarlama bir heyet geldi daha yakın zamanda, hakimi hemen gönderdiler, 2 yıl 1 ay hapis cezası verildi, istinafa itirazımızı yaptık. En son Beylikdüzü'nde kiralık bir arabayı kullanmamak için kendi aracımı bilabedel kuruma tahsis ettim, ki 12 yıl kendi arabamı kullandım hem Beylikdüzü'nde hem Büyükşehir'de kamuya 30 kuruş milyon liralık belki bir kamu yararı sağladım, 12 yıl içerisinde, amortismanı hariç ama burada bir dönem için yaklaşık 300 bin liralık benzin alınmış, bu benzin faiziyle beraber 2025'in ortalarında firmam tarafından geri ödenmesine rağmen, aylar sonrasında buradan da yine hakkımda bir dava açmayı başaran savcıyla ve bir mahkemeyle karşı karşıyayız.

Bütün bu davaların her biri hukuken ayrı bir dosyadır ama siyaseten tek bir sonuca bağlıdır. Milletin yarışta görmek istediği bir siyasetçinin özgürlüğünü, faaliyetini, adaylığını engellemek. Bu yüzden bütün bu dosyalar, aslında tek bir dosyadır. Adı da bellidir: Adaysızlaştırma dosyası. Derece, adaysızlaştırma yalnız bir kişinin adaylığının engellenmesi değildir, milletin önüne çıkabilecek gerçek bir seçeneğin engellenmesidir. Yani milletin engellenmesidir. Tarihin en büyük yargı saldırılarına karşı hep birlikte gerçekten tarihe geçecek büyük bir mücadele veriyoruz. Ve inançla söylüyorum ki milletin azim ve kararlılığıyla, demokrasiye ve Cumhuriyete bağlı olan aziz milletimizin büyük çoğunluğuyla bu saldırıları tuş edeceğimizden hiç endişe duymuyor.

Siyasi rekabet yalnız adaylarla da yürümez, partilerin, hareketlerin, toplumsal taleplerin kendi liderini çıkarma kapasitesi vardır.

Demokratik siyasetle lideri devlet tayin etmez, iktidar seçmez. Lider, toplumun içinden çıkar. Bir sendikanın içinden, bir mahallenin içinden, bir belediyenin içinden, bir kurultayın içinden çıkar. Bir siyasi hareketin öne çıkan isimleri sürekli dava, gözaltı, tutuklamalarla, saldırılarla karşı karşıya bırakılıyorsa, mesele yalnızca o kişilerin uğradığı haksızlık değildir. O hareketin kendisini yenileme, yeni insanlar çıkarma, alternatif olma gücü kırılmak isteniyordur demektir. Bu bugün bu bir partiden çıkar, yarın bir başka gelenekten, başka bir toplumsal talepten çıkar.

Demokratik devletin görevi kimin lider olacağına karar vermek değildir, bütün meşru seçeneklerin özgürce yarışabileceği zemini kurmaktır. İşte bugün ana muhalefet partisinin başına gelenler ve orada yaratılan saldırılar, operasyonlar ve özellikle Genel Başkanımıza ve siyasi olarak bütün yol arkadaşlarımıza yürütülen birçok itibarsızlaştırma gayretleri, saldırılar tümüyle bu amaç özelinde yürütülmektedir. Ama milletimiz insan kaynağı bakımından, cesur yürekler bakımından zengindir. Lider toplumun içinden çıkmıştır, Türk milleti ihtiyaç duyduğunda yine çıkaracaktır, lidersiz kalmayacaktır.

Çok partili hayat, devletin izin verdiği sayıda parti tabelasının asıl olması da değil, o partilerin kendi üyeleriyle, kendi kurallarıyla, kendi kurultaylarıyla yönetilebilmesidir. Şimdi soruyorum: Bir partinin genel başkanını kim belirler? Yönetimini kim seçer? Adaylarını kim çıkarır? Bu soruların demokraside tek bir meşru cevabı vardır; o partinin üyeleri.

21 Mayıs'ta, ana muhalefet partisinin kurultayına dair bir mahkeme kararı verildi. Delegelerin, üyelerin, seçmenlerin iradesi

yok sayılmak istendi. Bir siyasi partinin yönetimi mahkeme kararıyla değiştirilmeye çalışıldı. Yüksek Seçim Kurulu ise tarihi bir hatayla, tarihi ve trajik bir hatayla sustu. Buna göz yumdu. Bu bugün sesini çıkarmayan bir seçim kurulunun yarın milyonların oyunu nasıl koruyacağı sorusu cevapsız kalmıştır.

İktidar güdümündeki yargıyı kullanarak, ana muhalefet partisine çökmüştür. Bu görevi de butlan kararıyla koltuğa oturtulan bir şahsa vermiştir. O şahıs ,21 Mayıs darbesinin iş birlikçisidir. İstanbul İl Başkanlığına ve Ankara'daki genel merkeze yapılan saldırılar, hukuksuz girişimler, hukuksuz müdahaleler tarihe bir yüz karası olarak geçmiştir, utanç vericidir.

19 Mart ve 21 Mayıs, aynı darbenin iki aşamasıdır. Biri adayı, öbürü partiyi ve liderini hedef almıştır. Burada ilkemiz, kişiye ve partiye göre değişemez. Bugün kendi partimize yapılana karşı çıkıp, yarın rakibimize yapılana alkışlarsak, demokrasiyi savunmuş olamayız. Demokratik ilke, benimsemediğimiz partilerin de kendi yönetimini kendi üyelerine seçme hakkını savunmaktır.

Siyasi partiler, devletin şubeleri değildir, milletin örgütlenme biçimleridir. Örgütlü toplumun ve örgütlü toplum ruhunun en büyük mücadelesi, mutlak butlan ihaneti sonrasında operasyonlara karşı yeni bir partinin kurulması sürecinde asaletli bir şekilde verilmiştir. Ve gerçekten 2,5-3 aylık bir zaman diliminde tarihe not düşecek biçimde çok özenli, çok güçlü bir örgütlenme süreci yaşatılmıştır. Bu da göstermiştir ki her koşulda çare milletten doğar ve milletin azim ve kararlılığıyla şekil alır.

Büyük bir iftira ile toplumun en güzel uzlaşı ile olgunlaştırdığı bir demokratik yönetimi kriminalize eden bir hükümete karşı mücadelenin bir başka örneğine geçelim. Milletin, ki bu da bir davaya dönüşmüştür. Milletin seçenek üretme hakkı yalnız aday çıkartmaktan ibaret değildir.

Yurttaşlar ve siyasi hareketler, dönem dönem yan yana gelebilirler. Uzlaşabilirler. Daha önce hiçbir birbirine oy vermemiş toplumsal kesimler, yeni bir çoğunluk kurabilirler. Demokratik siyasetin doğası budur.

19 Mart sabahı, önüme 2 dosya konuldu. Birisi yolsuzluk dosyasıydı, İBB dosyasıydı, öbürü kent uzlaşısı dosyası. Tarihin en hukuksuz sürecini yürütenler, beni bir yandan bir avuç menfaatçi muhterisle tasarlanmış yargı eliyle hem itibarsızlaştırıp hem de İBB'ye kayyum atayacakları bir yöntem oluşturmak adına, kent uzlaşısı dosyasını uydurmuşlardı.

O dosya saçma sapan bir kurguydu ve iftira doluydu. Ayrıca o dosyaya baktığımda önce hukuki bir sorun görmedim. Bu memleketin çok eski bir sorusunu ve sorununu gördüm. Biz yan yana gelince neden bu kadar korkuyoruz birbirimizden ve kötü niyetli insanlar, buradan nasıl böylesi bir davayı bile çıkartabilecek seviyeye bu ülkenin insanlarını düşürebiliyordu? Türk'üyle, Kürt'üyle, Alevi'siyle, Sünni'siyle, muhafazakarıyla, sosyal demokratlarıyla, milliyetçisiyle insanların kimliğinden vazgeçmeden aynı yönetimde yer alması, nasıl bir suç şüphesine dönüşür? Burada suç olan nedir Allah aşkına?

Batıda yaşayan Kürtleri meclise sokmak! İddianamede bu söylediğimden daha nezaketsiz, daha kaba ve daha hakaret içeren bir üslupla yazılmış bir cümle ve zeminini oraya bağlayan bir iddianame. Biz halbuki buna İstanbul'da İstanbul İttifakı dedik. DEM Partili arkadaşlar kent uzlaşısı dedi. İsimler başka ama çıktığı yer aynı. Bu memlekette birbirine benzeyen ya da hiç benzemeyen milyonlarca insan zaten birlikte yaşıyor. Benzemek zorunda da değil ama bu ülkenin yurttaşıdır, eşit yurttaşıdır, vatanseverdir ve bu ülke insanıdır, yurdum insanıdır.

31 Mart 2024'te ben İstanbul İttifakının adayı olarak kazandım. Hem de 1 milyonu aşan farkla. İstanbul, bir seçim haritasından ibaret değildir. Haritaya bakarsanız şu ilçe bizim, şu ilçe onların dersiniz. Ama bir sokağa çıkarsanız, bütün o renkler birbirine karışmıştır. İstanbul, bana hem büyük bir sofra gibi gelmiştir. Karadenizlisi var, Kürt’ü var, Alevi’si var, Sünni’si var, muhafazakarı var, seküleri var, Ermeni’si, Rum’u, Musevi’si, Arap’ı, Roman’ı var. İnananı da var inanmayanı da. Kendini sağda gören de var solda gören de. Sofrayı kıymetli yapan önündeki yemek değildir, etrafında kimin oturduğudur.

Bu düşünce benim için bir seçim sloganı değildi. Adaylığımın ilk gününden beri söylediğim bir şeydi. Daha İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’na aday oldum. 2018 yılında 27 Aralık 2018'de Haliç Kongre Merkezinde yaptığım konuşmada, beni bu yola çıkaran gücün İstanbul İttifakı olduğunu söyledim. Halbuki o zaman 2 partinin bir araya geldiği Millet İttifakının adayıydım. Ama 2 partinin de genel başkanına, ben elbette 2 siyasi partinin kurumsal tarifiyle Millet İttifakının adayı olabilirim ama ben İstanbul'da bütün İstanbulluları içine alan bir İstanbul İttifakı kavramını geliştirmek istiyorum, diyerek onlara da bilgi vererek, o gün şu sözleri kullandım: Bu ittifakın içinde her siyasi görüşten insan var. Bu İstanbul İttifakının içinde bu ilde yaşayan herkes var, bunu herkes böyle bilsin.

Ben 2019'da, 16 milyonun belediye başkanı olacağım derken o gün Haliç'te söylediğim sözün devamını söylüyordum. Anlatmaya çalıştığım şey tam olarak buydu. Düşünün, bu insanlar aynı apartmanda oturuyor, aynı pazardan alışveriş yapıyor, çocuğunu aynı okula gönderiyor, sabah aynı fabrika servisine biniyor, akşam eve varmadan aynı semt pazarına yetişmeye çalışıyor, aynı kira artışıyla boğuşuyor, aynı depremden korkuyor, aynı durakta aynı otobüsü bekliyor.

Aidiyetlerimiz farklı ama dertlerimizin çoğu aynı. Emeğimiz, alın terimiz, geçim kaygımız ortak. Hayatta yan yana olan insanları siyasette neden ayrı odalara kapatalım?

Ben hemşehri kelimesini çok severim. Trabzon'da doğdum, Trabzonlu olmak, o şehrin tarihini yaşamak, o şehrin tarihiyle bütünleşmek, gelenekleriyle bütünleşmek bir hemşehri duygusunu çok hissederek yaşamak. Sonra hayatımın büyük bir bölümünü geçirdiğim Beylikdüzülü olmayı bile bir hemşehri duygusuyla tariflemeye, hatta Evimiz Beylikdüzü derneğinin kurulmasına sebep olan bunu da İstanbul'daki bütün ilçelere davet eden bir süreci yaşadım.

Çünkü hemşehrilik çok kıymetlidir aynı zamanda. Yaşadığınız yerin derdini dertlenmek ve ona çözüm üretmek gayretinin içinde barınır. Sonra elbette ki İstanbul'da olmak. Çünkü hemşehri dediğim gibi insanların kimliğini bırakmasını istemez. Kürt'sen Kürt kalırsın, Alevi'ysen Alevi, muhafazakarsan muhafazakar. Ama bunların yanına bir şey daha eklendi, aynı şehrin insanısın ve çok önemlisi bu aslında sizi yurdunuza bağlar, vatanınıza bağlar, yurttaşı olursunuz, eşi yurttaşı olursunuz. Bunu yaşatırsanız bu büyük bir uzlaşıya, büyük bir güce dönüşür.

İşte suç diye anılan kent uzlaşısı, tam olarak bunun siyasetteki karşılığıydı. Zemini ise 2019'da, evet bizzat benim dile getirdiğim İstanbul İttifakı'na dayanır. Daha sonra da bunu Türkiye İttifakı olarak tanımladığımı ve bunu bu şekilde siyasette çokça bir arada yol arkadaşlarımla kullandığımı da ifade edeyim.

O bakımdan hoşgörü kelimesini de biraz da sevmem açıkçası. Çünkü hoşgörü aslında yukarıdan bakar. Bu bugün gösterilir, yarın geri alınır. Kimsenin bir başka yurttaşa hoşgörü göstermesine gerek yoktur. Hiçbir yurttaşın da buna ihtiyacı yoktur. Bizim

ihtiyacımız birbirimizi tanımak, birbirimizin hakkını teslim etmek ve birlikte yönetmektir.

Kent uzlaşısını bir pazarlık gibi anlatanlar oldu. Kim kaç belediye üyesi aldı, kim hangi ilçede kimi destekledi. Bakın; pazarlıkta insanlar masaya kendi payını büyütmek için oturur. Uzlaşıda ise masadan kalkınca da birlikte yaşayacağınızı bilirsiniz. Ertesi sabah komşusunuz. Öbür gün aynı belediyede meclis üyesisiniz. Toplumsal uzlaşı, yarını birlikte kurar. Ortak geleceği var eder ve güçlendirir.

Buradan bakışla, bugünkü hükümetin 2 yıldır gizemli ve muğlak tutumunun kurduğu çözüm sürecinin toplumdan uzak, demokratikleşmenin, hukuk üstünlüğünün ve özellikle evrensel normları korumanın çok uzağındaki seçim pazarlığı biçimine, koltuğu koruma anlayışının tam tersi samimi bir büyük uzlaşıyı temsil eden duruşudur bizim ortaya koyduğumuz kent uzlaşısı, İstanbul İttifakı.

Bir Kürt yurttaşın kapısını seçimden önce çalıp oyunu isteyeceksiniz, seçim bitince de "Sağ ol kardeşim, şimdi evine dönebilirsin, belediye meclisinde de biz konuşuruz" diyeceksiniz, öyle şey olmaz. Çoğulculuk benim demokrasiye bakışımın en temel dayanağıdır. Oyuna talipsin, kendine değil! Sandıkta yurttaş, mecliste sakıncalı! Bu hesabı benim aklım hiç almadı, almayacak. O insan, bu şehrin eşip yurttaşıysa, belediye meclisinde de olacak, komisyonda da olacak. Alınan kararda da payı olacak, bunun adına temsil dersiniz. Katılım dersiniz. Ben daha basit söylüyorum, insan kendisi hakkında alınan kararda söz sahibi olacak.

Belediye başkanlığında en çok bunu öğrendim, söz sahibi olmak, vatandaşın söz sahibi olması. Seçilmek bir şey, yönetmek başka bir şeydir. Bir mahalleye park yapılacaksa, orada 40 yıldır yaşayan

insana sorulmadan bu proje çizilmez. Bir imar planı hazırlanacaksa, o planın etkileyeceği mahallenin insanları çağırılır dinlenir. Biz planlarımızı öyle hazırladık. İnsan kararın içinde olursa, o işe sahip çıkar. Meclis'e her kesimden insan girdiğinde, demokrasi seçim gecesi bitmez. Ertesi sabah da devam eder.

Ben 2014'te belediye başkanı olduğumda ilk ziyaretlerimden birisinde, bir Kürt vatandaşımdan, sevilen bir mahallesinde sokağında sevilen bir büyüğümüzden taziye evi ihtiyacı anlatısını dinledim. Ve bunu o kadar çok kıymet verdim ki. O taziye evlerinde yurttaşın acı gününde bir arada olmaktan her zaman onur duydum ve o acıyı paylaşmaktan da bir görevim icabı kendimi mesul hissettim. Ve Beylikdüzü'nden İstanbul'a onlarca taziye evinin yapılmasına ön ayak oldum.

İşte ihtiyacı vatandaş tespit eder, talebi belirler ve siz de bunu yerine getirirsiniz. Bizim yaptığımız uzlaşı, tam olarak buydu. Aynı zamanda insanların güncel yaşamlarında dilinden, kültüründen, tarihine varıncaya kadar birçok talebinin ciddi anlamda karşılık bulacağı eylem ve icraatlar yapmaktı. İstanbul bunun kıymetini bilir. İstanbul kendi yaşayanlarının kıymetini bilir.

Çünkü bedelini ödemiştir. Varlık vergisini görmüştür, 6-7 Eylül olaylarını görmüştür. Her renk eksildiğinde, şehir biraz daha yoksullaşmıştır. Tüm yurttaşlarımızı kucaklamak ve eşitlemek, ulusal bütünlüğümüzün net olarak teminatıdır. Ben ulusal bütünlüğümüze, millî birlik beraberliğimize tek bayrağın altında yaşama gücümüze bu şekilde inanan birisiyim. Benim derdim, şehrin bütün renklerini korumak ve çoğaltmaktır.

31 Mart 2024'te gördüğümüz de buydu. Esenyurt başta olmak üzere pek çok ilçede, pek çok belediye meclisinde farklı kesimlerden insanlar birlikte temsil edildi. Partimiz, 47 yıl sonra Türkiye'de açık ara birinci parti oldu. Yüzde 65'ini kazandık ve

ekonomik olarak belki daha fazlasını. Kürt seçmen ile parti arasındaki muhalefette yıllardır bir mesafe vardı. O mesafeyi bazen devletin politikaları açtı, bazen partilerin kendi yanlışları. Bazen de birbirimiz hakkında bildiğimizi sandığımız ama aslında hiç bilmediğimiz şeyler. 2019'da İstanbul bu mesafenin kapanabileceğini gösterdi.

2024'te bunun tesadüfü olmadığı görüldü. Her türlü müdahaleye, gayrisami girişimlere sırf seçimi manipüle etme uğruna mektup okutarak, İmralı'dan mektup okutarak mevcut iktidarın 200'lü girişimlerine rağmen, 2019'da bu güçlü adımların temeli atılmıştır. Elbette insanlar yalnız bu yüzden oy vermedi. Kimi geçim derdinde de kimi adalet arıyordu. Kimi hizmete bakıyordu, kimi artık bir şeyler değişsin istiyordu. Ama o seçim, bir şey daha gösterdi. Birbirine benzemeyen insanlar yan yana gelince memleket dağılmıyor, tam tersine güçleniyor.

Ve bunun İstanbul'da kalmama ihtimali vardı. İstanbul'da kurulan bu ilişki başka şehirlere taşınabilirdi. Kürt oyunu yalnızca seçim günü hatırlayan değil, onu siyasetin eşit ortağı gören bir ilişki kuruldu. Sosyal demokrat ile Kürt demokratın yan yana geldiği, başka bir yerde muhafazakâr demokratın da o masaya oturduğu bir ilişki görüldü, yaşandı ve bir seçim başarısına dönüştü. Kimse kimsenin içinde erimeden, kimse kimliğini kapıda bırakmadan ama memleket meselesinde yan yana gelerek.

Bunun adı Türkiye ittifakı oldu. İstanbul ittifakının Türkiye ölçeğindeki karşılığına dönüştü. İşçisiyle, esnafıyla, köylüsüyle, kentlisiyle, inananıyla inanmayanıyla, Türk'üyle, Kürt'üyle bu ülkenin emeğiyle geçinen büyük çoğunluğunun aynı masada buluşabileceği muazzam bir çoğunluk. Bu ihtimal görüldü ve sadece koltuğunu düşünenler tarafından bir korkuya dönüştü. Korkuldu. Korkunun siyaseti devreye sokuldu. Türk Kürt'ten

korksun, Kürt Türk'ten şüphelensin. Laik dindara bakıp tedirgin olsun, dindar laik herkes kendi mahallesine çekilsin, kapısını kapatsın. Sonra siyaset gelsin, o korkunun üstünden ekmeğini yesin.

Ben o dağları yerle bir edeli çok oldu. Ben bu işi yıkalı çok oldu. Onun için çok rahat siyaset yaptık. Ben bütün bu korkuları yerle bir edenlerin ruhunu, kadim İstanbul'da bakışını o güzel bakışını, o güzel kurgunu ittifakını temsil ettim ve bundan dolayı da bu şehrin insanları mutlu ve huzurlu oldu.

Ama bugünün siyasetinde böyle bir düzende başarısızlığın üstünü örtmek ya da başarısını bu şekilde yakalayamayan bir kesimin yakıtının korku olduğunu biliyordu. İnsanların birbirini tanıyınca da o korkunun azaldığını da biliyorum. O çeşitlilikte büyüdüm, o çeşitlilikle hayatım geçti. Korku azalınca kutuplaştırarak siyaset yapmak etkisi kadar eskisi kadar işe yaramaz oldu. Yani o kötü silah ellerinden aldık. İşte iktidarın görmüş olduğu tehdit buydu.

Ben, 2019'da seçimi kazandığımın ilk haftalarında, Tophane’ye iniş esnasında böyle bir lokantanın içinden sabahın 7.30'unda 18 yaşında genç bir çocuğun, bir kominin koşarak bana sarılmasını, böyle boğazıma böyle sarılıp böyle gözleri yaşlı bir şekilde "Başkanım, ben artık sokağıma korkarak girmiyorum. Benim seçtiğimle başkalarının seçtiği aynı kişi oluyor ve bunun mutluluğunu yaşıyorum" deyişimi için unutmadım. Ve bunun gibi yüzlerce olay yaşadım ben.

Ama biz, o seçimde de daha sonraki seçimlerde de her girdiğimiz yerde bizi kasıtlı, hatta kandırılmış, ikna edilmiş insanlar bugünkü iktidarın daha güne kadar bir zihniyet olarak taşıdığı ve bizi işaret ederek "O teröristtir, işte terörle iltisaklıdır" diyerek anlatarak, o anlatılanlarla mücadele ettiğimizi biliyoruz. Ama hiç yılmadık. Doğru doğrudur, yanlış yanlıştır. Doğru yıkılmaz.

İşte ne yapıldı? Bu kurguyla beraber önce Esenyurt'a kayyum atandı, sonra Şişli’ye. Uzlaşı ile seçilen meclis üyeleri, başkan yardımcıları tutuklandı. Aylarca hapis yaptılar, aylarca. İki kişi hariç hepsi beraat etti. İki kişi niye ceza aldı, onu da bilmiyoruz. Kürtlerin Batı'daki belediye meclislerinde söz sahibi olması, neredeyse başlı başına bir suç süreci gibi anlatılmaya başlandı.

Ve ön seçime 4 gün kala, ön seçime 4 gün kala, 19 Mart sabahı gözaltı kararında yolsuzluk dosyasının, yani İBB, şu anda içinde bulunduğumuz bu davanın dosyasının yanına kent uzlaşısı dosyası da eklendi. Niye? Hani Ekrem İmamoğlu'na da terörist desinler, İBB'ye çöksünler! Bu zamanların, siyasi zamanlamanın, siyasi anlamı açıktır. Hedef alınan farklı toplumsal kesimlerin demokratik yollarla bir araya gelme hakkıydı, hedef alınan oydu. İstanbul'da doğan o birlikte yaşama iradesinin başka şehirlere, oradan bütün ülkeye yayılma ihtimaliydi, evet hedef alınan oydu. Ve ne acı ki bütün bunlar o zaman yaşandıkça, bu ülkede bir de barış konuşuluyordu.

Bakınız; şehitlerimizi çok büyük kayıplarımızı hep birlikte yaşadık. Bu ülke çok acı çekti, çok insan öldü, çok çok ev yas tuttu, çok büyük bedeller ödendi. Asker anası da ağladı, hapisteki gencin anası da. Bu acının bir an önce bitmesi gerekiyor. Ama bir şeyi açıkça söylüyorum: Barış, yukarıdan aşağıya tebliğ edilen bir genelge değildir. Huzuru böyle tesis edemezsiniz. Ankara'da birkaç kişinin masaya oturması gerekir ama yetmez. Barış toplumun içine sinmelidir, mahallede karşılığı olmalıdır, iş yerinde, okulda, stadyumda karşılığı olmalıdır, belediye meclisinde karşılıklı olmalıdır. Kürt yurttaş, bütün yurttaşlar kendi kimliğiyle kamusal hayatta yer alabilmelidir. Yaşadığı şehrin yönetimine katılabilmelidir. Seçebilmelidir, seçilebilmelidir, yönetimde sorumluluk alabilmelidir.

Eğer bütün bunlar suç şüphesinin içine konursa, insanlar şunu sorar: "Siyaset nerede konuşulacak? Belediye meclisinde konuşulmayacaksa, nerede konuşulacak? Sandıktan çıkınca sözü bitecekse, bu nasıl bir barış ve huzur ortamı olacak?" Söz konusu senin iktidarın olunca her şey serbest, milletin iktidarı olunca herkes terörist! Millet bunu yutmadı, yutmayacak.

Kent uzlaşısı bu açıdan barışa yerelden verilmiş bir katkıydı. Barışın ve huzurun yalnızca büyük masalarda değil, küçük masalarda da kurulabileceğini gösteriyordu. Ve bu katkı, 19 Mart sabahı bir suç dosyasına çevrildi. Bir yanda barış konuşuldu, öbür yanda barışın toplumsal zemini kelepçelendi, belediyelere kayyum atandı. Kalıcı barışın ilk şartı, yurttaşların kendi kaderine ortak olduğu cumhuriyetçi bir düzendir. Çünkü kavganın, savaşın bedelini ödeyecek olan, o toplumun kendisidir ve o bedeli ödeyecek halk karar verirse, savaşı kolay kolay seçmez, kesinlikle barışı seçer.

Şunu da bilmemiz gerekiyor: Silahların susması barışın yalnız negatif tarafıdır. Gereklidir ama yetersizdir. Barışın pozitif tarafı ise adaletin, eşitliğin, katılımın kurulmasıdır. Demokrasinin varlığıdır. Hukukun üstünlüğünün varlığıdır. İnsanların kimliği, yoksulluğu, dışlanmışlığı yüzünden ezilmediği bir düzendir. Ezilmişliğin sürdüğü yerde silahlar sussa bile barış tamamlanamaz ve ne yazık ki sıkıntıya girer.

Kalıcı barış mahallelerde, sokaklarda kurulur. Aşağıda kurulur. Toplumun içinde yerel liderlerden, mahallelerden, kadınlardan, gençlerden, sivil toplumun ve farklı siyasi güçlerin katıldığı süreçlerde, yalnız masadaki taraflarca yürütülen süreçlerden çok daha kalıcı olur. Ders açıktır. Barış demokrasinin dışında kurulmaz, demokrasinin karakteridir. Bir ülke ne kadar demokratikleşirse, hukukun üstünlüğü ve hukukun, kanunun önünde herkesin eşitliği ne kadar güçlü kılınırsa, barış ve huzur o kadar kalıcıdır.

Aynı şekilde barış ve huzur ne kadar demokratik kurulursa, ne kadar demokraside derinleşirse, ikisi de birbirini besleyecek hale gelir. Ama seçim hesabına bağlandığında, hesap tutmayınca da çöpe atıldığında, o çöpün bedelini yine her zaman olduğu gibi aziz milletimiz öder. Şehitlerimiz öder, asker anası öder, mahalledeki çocuk öder, garın önündeki işçi öder. Bu yüzden bir iktidarın elinde açılıp kapanan bir musluk olamaz, böyle bir süreç işletilemez. Barış, milletin ortak malı olmalıdır ve ancak demokratik olursa böyle olabilir.

Bir ülkede bu çapta bir çözüm süreci nasıl yürütülür? Yalnız iktidarın ve silahlı terör örgütünün taraf olduğu bir süreç olarak mı? Hayır. Demokrasilerde iktidarlar değişir, bir barış süreci ana muhalefetin de içinde olduğu bir süreç olmak zorundadır, bütün muhalefetin katılımıyla yürütülür. Yoksa iktidar değişikliğinde görüş ayrılıkları var diye sahipsiz kılınacak bir biçime dönüşebilme riskiyle karşı karşıya kalır.

İşte bu süreçte sırf siyasi saiklerle, kendi siyasi hedefini korumak adına, ana muhalefet dışarıda tutulmak istendi. Bizimle iletişim kuran herkes tehlikeli ilan edildi. İşte tam da bu dava öyle bir davadır. Milletin umutla açtığı bu kapı, butlan davalarıyla, kayyumlarla, tutuklamalarla, İBB gibi operasyonlarla sekteye uğratıldı, zorlandı. En önemli yasal adımında ise milletvekillerine metni göndermeden imza attırıldı. Soğuk, asık suratlı, milletten gizlenen bir süreç bu ülkeyi arzu ettiğimiz yere götüremez. Konuşmadan, paylaşmadan, bu milletin her ferdinin duygusunu hissetmeden kurulan bir barış ortamı öksüz kalır.

Terörün tasfiyesinin devamı demokratik çözümdür. Kürt meselesi yalnız bir güvenlik meselesi değildir. Demokrasi bakımından bir haktır ve özgürlüktür. Ekonomik bakımdan ise kalkınmadan adil pay alma meselesidir. Doğu ile Batı arasında, memleketin her

köşesindeki gelir uçurumunu kapatmadan, Kürt yurttaşın veya hiçbir vatandaşın yoksulluğu bir kader olmaktan çıkarılmadan, toplumsal barış yarım kalır. İfade özgürlüğü, siyaset ve örgütlenme özgürlüğü, kayyum uygulamasının bitmesi, güçlü bir yerel demokrasi, güçlü bir meclis, Kürtçenin öğretilmesi, öğrenilmesi, kültürlerin ve tarihin aynı şekilde kamusal hayatta yer alması, ülkenin her bölgesinde kalkınmada ve fırsatlarda eşitliğin, barışın ve huzurun tesisinin en önemli ihtiyaçlarıdır.

İşte biz milletimizin bu geleceğine ve bu tarz bir sürecin olgunlaşması adına, İstanbul ittifakını ve veya kent uzlaşısının kuruluşuna imza attık. Cumhuriyetin 1. yüzyılının bir hikayesi var, sebepleri var, korkuları var, acıları var, bunları yok saymıyorum. Ama 2. yüzyılda başka bir şeyi denemek zorundayız ve birbirimize benzemeden birlikte yaşamayı başarmak zorundayız. Türk'ün Kürt olmasını, Kürt'ün Türk olmasını istemeden, Alevi'yi Sünni'ye, Sünni'yi Alevi'ye benzetmeye çalışmadan, inananı inanmayana, inanmayanı inanana terbiye etmeye kalkmadan herkes kendi adıyla, kendi kimliğiyle, kendi sözüyle bu memleketin eşit yurttaşı olarak yaşayabilmeli.

Türkiye ittifakı, kent uzlaşısı bunun çok değerli bir denemesiydi. Kent uzlaşısı, yasa dışı ilan edilecek bir şey değildi, sahip çıkılması gereken çok önemli bir demokratik tecrübeydi. Ama ne yapıldı? İddianame düzenlendi. Mahkemeye çıkarıldık, ben dahil arkadaşlarım. Mahkemeye çıkarıldık ve mahkemede hakkımızda tutuklama kararının başka bir formülü uygulanmaya çalışılarak, aynı zamanda yargıda çok anlamsız, çok gereksiz, çok kötü bir sınav verildi.

Çok kötü günlerdi o günler. 19 Mart tarifsiz günlerdi. Aynı mahkemede, aynı hâkimin karşısına çıkalım. Hâkimin eşi, şimdi adalet bakanı yardımcısı. Bunlar hiçbir tesadüf değil. Biz burada

değiliz. Biz milletimizin barışının, huzurunun, mücadelesinin tam göbeğindeyiz, tam içindeyiz.

Çünkü Çanakkale'de, Sakarya'da omuz omuza can veren bu milletin evlatları bugün de aynı bayrağın altında eşit ve özgür yurttaşlar olarak yaşaması gerektiğini biliyoruz, buna her şeyimizi feda edecek bilince sahibiz. Ulusal birliğimiz, yurt bütünlüğümüzün teminatı bu duruştur. Bu duruşumuz, başta Ortadoğu olmak üzere bölge barışı ve demokratik gelişimi içinde Türkiye'nin gerçekten bir kutup yıldızı parlamasına vesile olacaktır. Atatürk'ün hepimize emaneti yurtta barış, cihanda barış gerçek anlamda karşılığını bulacaktır.

Bazen düşünüyorum. Görüyorum ki bu ülkede son on yılda, iki cumhurbaşkanı adayı hapiste. Belediyeler kayyımla yönetiliyor. Tek bir adım geri atılmıyor. Biri Edirne'de biri Silivri'de ve bu ülkede sözüm ona birileri, kendi nobran ve narsist duruşlarıyla, bu coğrafyada barışı tesis edeceğiz anlayışını ortaya koymaya çalışıyorlar. Bu ülkede, özgürlüğü ve hürriyeti ve özellikle rakiplerini hapseden anlayışın sona erdiği bir ortamda barış ve huzur tesis olunacaktır.

Selahattin Demirtaş'ı kurduğu sofrayı büyüterek gerçekleştirdiği anlayışla Edirne'de tutsak tutmaya çalışan zihniyetin, bu ülkeye barışı getirme şansı yoktur. Bu milletin barışacağı, huzur içinde olacağı günleri bu milletin kendi inisiyatifi sağlayacaktır. Siyasi ısmarlamalarla sandık hesapları, hesaplamalarıyla, o iş üzerinden sandık üzerinden pazarlıklarla bu sürece bakanlara Allah akıl versin. O akıldan bir şey çıkmaz.

Tabii o kadar dava var ki, o kadar kötü süreçlerle muhatabız ki anlatmakla bitmiyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi üzerinden yürütülen davalar, operasyonlar ve buna ilişkili olarak az önce bahsettiğim 15-16 tane mahkemenin varlığı, aslında işte

tamamının bir bütün olması ve meselenin tümüyle siyasi olması ve tümüyle bu zemine oturtuluyor olması nettir. Çünkü rakipsizleştirme bugünkü siyasi iradenin ve iktidarın hedefidir. Toplumun rakibi, daha doğrusu Cumhurbaşkanına karşı mücadele edecek olan kişiyi, Cumhurbaşkanının bizzat kendisinin tespit etme arzusu bugün yaşadıklarımızın sebebidir.

Adaysızlaştırma, lidersizleştirme, partisizleştirme zincirinin en ağır, en akıl almaz, en absürt, en skandal hali de casusluk iftirasıdır. Ne tesadüftür ki casusluk iftirası içerisinde kurulan tezgâhın, o kötü senaryonun, onu yazan ve yazdıran aklın oraya koyduğu aktörün, hiç tanımadığım, hiç bilmediğim, sadece beş dakikalık bir fotoğraf anısına sahip olduğum kişinin diğer salonda casusluk davasına dönüşmesi, aynı kişinin de bu duruşmada bu davada yöneticim olmasını sağlamıştır. Allah verdikçe veriyor!

Düşmanlığın cehaletle bulduğu sonuç diyorum ben buna. Düşmanlığın. Hâlbuki adalette düşmanlık yoktur öyle değil mi? Ama düşmanlık taşıyorsan veya makam, mevki, menfaat duygusuyla görevini yapıyorsan, ifade ettiğim gibi şaibeli bir iddianame ortaya çıkar ve onun altına imza atan, o iddianameyi yazdıran herkes benim için şaibelidir. Çok net. İşte böyle şaibeli bir ortam, böylesi absürt bir casusluk iftirasını da önümüze bir dava olarak koymuştur.

Milyonların oyuyla seçilmiş, milyonların ön seçimde adını yazdığı bir insan, kendi milletine karşı casus diye yaftalanmak istedi. Benimle birlikte kampanya danışmanım ve de yaklaşık 13 yıldır birlikte siyasi mücadeleye birlikte girdiğim danışmanımın, 40 yıllık bir gazetecinin aynı iftirayla suçlanarak bir casusluk duruşmasına dönüşmesi... Bugün yaşanan trajikomik, talihsiz bir televizyona el konma sürecinde olduğu gibi burada da temel amaç, davadan bahsetmiyorum, gazeteci dostumuz Merdan Yanardağ yürütülen

iftira kapsamında temel amacın televizyon kanalına el konulması olmuştur. Daha ilk duruşma yapılmadan satış süreci başlatıldı.

Tabii ki bu iftiranın dosyadaki çürüklüğünü ayrıca göstereceğim ama burada yalnız şunu söylüyorum: Kendi milletinin seçtiği insanı "yabancı ajan" diye damgalayan bir iktidar, aslında kendi milletine güvenmediğini itiraf etmektir. Çünkü bu iftiranın arkasındaki düşünce şudur: Millet bu adayı kendi aklıyla seçmiş olamaz, mutlaka bir güç vardır. Çünkü tüm başarısızlıklarını ve kaybettiği seçimleri, millete bu söylemlerle yürütmeye çalışmıştır. Bu milletin aklını küçümseyerek süreçleri işletmeye çalışmıştır.

Tabii ki bu aynı zamanda kullanışlı bir yöntemdir. Yani, şöyle ifade edeyim: 2019'da seçimi kaybedeceğini anlayan iktidarın başındaki zihniyet; "Binali Yıldırım'ı mı seçeceksiniz yoksa Sisi'yi mi seçeceksiniz" diye dil geliştirecek kadar seçimlerde bu şekilde milletini aldatacak fesatlıkta bir süreç önermişlerdir. Halk iradesinin kopuşun son noktasıdır. Totaliter düşüncenin tanıdık bir refleksidir. Kendisine karşı çıkan her yurttaşı düşmanın uzantısı saymak ya da düşmanlaştırmaktır.

Tabii ki bu siyasi kötülüğün yargı içindeki kullanışlı aparatlarını da unutmamak gerekir. Onların tasarladığı yol ve yöntemler bu dosyanın şekillenmesine vesile olur. Casusluk, yani vatan hainliği… Davaların en absürt örnekleri hukukçularca aslında anlatılırken Dreyfus davası örnek gösterilir. O kadar geçmişe gitmemize gerek yok aslında diyerek bana da yüklenen bu uydurma suç hakkının duruşma tutanaklarını okuyun, dünyanın gelmiş geçmiş en absürt suçlamasını aslında görebilirsiniz, çok birbirinden farkı yok. Dreyfus davası, bizim casusluk davamızın getir götürünü yapar. O kadar aşağı seviye. Çırak çıkar yani. Ama Allah büyük ya. Gerçekten Yaradan'a sığınıyorum her zaman. Allah'ım bizi koruyor

diyorum. Allah'ım kötülerden bizi koruyor. Kötü insanlardan bizi koruyorum.

Çok kişinin bilmediği bir olayı paylaşayım. Daha bu hafta oldu. İBB davasının dezenformasyon trolü olması ve ağına aldığı medya ile manipüle ettirilen şahıs görevinden kovuldu. Kim olduğunu söyleyeyim ama adını vermek çok ahlakıma sığmayan bir iştir. Adalet Bakanlığı'nın gözdesi basın danışmanı görevinden kovuldu. Diyeceksiniz ki İmamoğlu, kötü akıllı bir basın sorumlusunun kovulmasını niye anlatıyor? Bunun casuslukla ne ilgisi var? Onun yanıtını ben değil, bilakis bana muhalif yayın ve sosyal medya hesapları veriyor. Bize casusluk elbisesini biçen arkadaşların, o kovulan danışmanı için bu iddialar dile getiriliyor. Bir başka ülkenin istihbarat servisine hizmet ettiği iddiasını ben değil, onlar dile getiriyor.

Tabii ki bir iddia. Kimseyi karalamıyorum. Sadece burada eşdeğer bir biçimde önlerine koyuyorum. İster otursun yesinler, ister kafasını çenelerinin arasında alıp düşünsünler, umurumda değil. Eğer doğruysa, yanı başındaki casusluktan bir haber olanların beni casuslukla suçlamasına neden diye soruyorum, sormaya devam edeceğim. Ne denir? Ben buna cevap olarak Allah büyük derim. Yaradan büyük, Yaradan’a sığınıyorum.

Neyse.

Belediyelerle operasyon ve tehdit ve şantaj süreçleri gerçekten başka bir evreye tırmandı. Belediye başkanları tabii ki dokunulmaz değildir, hesap vereceğiz. Geçmişte belediyelerde çok davalar oldu. Sayın Cumhurbaşkanı ile ilgili davaya da değineceğim, hem de somut örnekler koyacağım milletimin önüne, huzuruna. Ben kayırmacılık yapmadım. Eşime, dostuma fırsat alanı yaratmadım. Gerçekten beytülmale dokunmadım. Dokundurtmadık. Denetimi

en üst seviyede tuttuğumu örnekleriyle milletin huzuruna tek tek koyacağım.

Ama seçilmiş olmak tabii ki kimsenin hukuk dışına çıkmasına da fırsat vermez. Suç şüphesi varsa soruşturulur. Ama bir başka yönüyle bunun yöntemleri vardır. İnsanlar karalanamaz, lekelenmeme hakkı, masumiyet karnesi korunur. Bunların tümüyle dışına çıkıldı, çizgiler aşıldı. Belediye başkanlığı, yalnız bir kamu görevi de değildir. Aynı zamanda bilinmelidir ki millet tarafından verilmiş bir siyasi yetkiyi kapsar. Bir seçilmiş görevden alındığında, yerine kayyum atandığında, sandıktan çıkan sonuç başka yollarla değiştirildiğinde, bunun sonucu yalnız o başkanın hayatında görülmez. O ilçede oy veren yüz binlerce insanın oyu değiştirilmiş olur.

Kayyım bu ülkeye, elbette İstanbul'a gelmedi. Önce Güneydoğu'da yaşandı. Diyarbakır'da, Mardin'de, Van'da, Batman'da, Hakkari'de seçilmiş başkanların yerine valiler atandı. İstanbul'da da ilçelerde kaymakamlar. Milyonlarca yurttaşın oyu, bir kararnameyle geçersiz sayıldı. Bir anda. O bugün Doğu Güneydoğu'da bunlar olurken ülkemizin batısında bize dokunmaz diyenler oldu, sustular.

Ben toplumun öfkesini, iradesini yok sayan karara karşı olan o tepkili halini yıllar önce yaşadığım yerinde bizzat gördüm. 2019'da ikinci seçimde yeni kazanmış bir belediye başkanı olarak, birkaç ay sonra Diyarbakır'da, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı'nın Sayın Selçuk Mızraklı'nın görevden alındığı dönemde hemen kendisini ziyarete gittim Diyarbakır'a. Çok üzüntülü olduğumu ifade ettim. Ve Diyarbakır'ın sokağında, caddesinde gezerken o insanların kendi oy verdikleri ve oy vererek seçtikleri insanın hukuksuz bir şekilde görevden alınmasına gösterdikleri o büyük tepkiyi yaşadım, gördüm. Gözlerinden o acıyı hissettim. İşte

sonrasında ne yazık ki 7 yıla yakın hapis yatan ve özgür kalarak tekrar özgür yaşamına dönen, Selçuk Mızraklı'yı geçenlerde hepimiz okuduk, takip ettik. Buradan tekrar kendisine geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

Aynı şey Mardin'de yaşandı. Mardin'de yaşandı ve hemen yine Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak Mardin'e gittim Ahmet Türk'ü ziyarete. Başka belediye başkanları da vardı ve birlikteydik. Aynı şekilde Diyarbakır'da da başka belediye başkanları vardı ve birlikteydik. O acıyı, o hak yiyenlerin hem ülkemizi hem de o ilde yaşayan insanların düştükleri durumu bizzat gördüm, tespit ettim. Milletin iradesine çökenlerin, milletin iradesine bu kötülüğü yapanların aslında ne kadar derin bir hasar yarattıklarını hep beraber yaşadık, yaşıyoruz.

Şimdi size İstanbul'un haritasını tabii anlatacağım. Bu İstanbul'da önce kayyumda Esenyurt ve Şişli'den az önce bahsetmiştim. Ama şimdi başka bir yöntem sürüyor. Sadece operasyonla değil, ardından belediyeye çökmenin şantajla, tehditle yürütülen aşamalarından da bahsedeceğim.

31 Mart 2024'te, İstanbul kararını verdi. 39 ilçenin 26'sını kazandık. 39 ilçenin 26'sını. Bildiğim kadarıyla İstanbul'da ilk. Ve de şunu da söyleyeyim, İstanbul Büyükşehir Belediyesi oylarında 39 ilçenin 32'sinde 1'inci olduk. 39 ilçenin 32'sinde 1'inci olduk milletimizin o kutsal oylarıyla. 13'ünü merkezi idareyi yöneten hükümetin partisi kazandı. Bugün o haritaya bakın, bizim kazandığımız 26 belediyenin 11'ini elimizden aldılar. Bir tek sandık kurulmadan, bir tek oy kullanılmadan.

Nasıl mı? 3 yolla. Birinci yol; kelepçe ve kayyum. Esenyurt az önce ifade ettiğim gibi Ekim 2024'te gözaltına alındı. Az önce söylediğim uydurma iddianameyle, kent uzlaşısı iddianamesiyle yerine bir

kayyum oturtuldu. Sonra tahliye edildi ama görevine dönemedi. Hâlâ da dönemedi. Yerine oturtulan kayyumun da ne duruma düştüğünü geçenlerde takip ettik. Aynı şey Şişli'de, Belediye Başkanımız kendisi burada, Resul Emrah Şahan Başkanımız, yine aynı şekilde 19 Mart operasyonuyla gözaltına alındı. Yine kent uzlaşısı üzerinden tutuklandı ve de Mart 2025'te de Şişli'ye kayyum atandı.

Sandığı tanımayanlar, sandığın yerine kayyum olarak kaymakamı veya valiyi koydu. Birinci yöntem bu. İkinci yöntem, başkanı tutukla meclisi değiştir yöntemi. Bu yöntemin adımları hep aynı. Önce seçilmiş başkan gözaltına alınır, tutuklanır, görevden uzaklaştırılır. Sonra meclis toplanır, başkanvekili seçilir. Bizim aday kazanırsa seçim mahkemeye taşınır, iptal edilir. Sonra meclis üyelerine sıra gelir. Kimi gözaltına alınır, kimi bir gecede parti değiştirir ve seçim, sayılar değiştikten sonra tekrarlanır. Gaziosmanpaşa'da meclis, birkaç örnek vereceğim. Gaziosmanpaşa'da meclis çoğunluğu zaten AK Parti'ye aitti. Başkanımız Hakan Bahçetepe tutuklandı. Haziran 2025'te belediye meclisi oylamasıyla karşı tarafa geçildi.

Bayrampaşa'da meclis çoğunluğu partimize aitti. Hasan Mutlu tutuklandı. Başkanvekilliği seçimini bizim adayımız kazandı. İtiraz edildi. Mahkeme seçimi iptal etti. Seçim Ekim 2025'te tekrarlandı ve belediye tek oy farkla, bildiğiniz yöntem ve usullerle ya korkuyla ya tehditle yargının da kullanılmasıyla birlikte Bayrampaşa el değiştirdi ve AK Parti'ye geçti.

Üsküdar bir facia. Bir facia. Yarısını anlatabilirim, yarısını anlatmaya edebim ahlakım yetmez. Yani o edebim ahlakım onu anlatmama engel olur. Sinem Dedetaş… Yönettiği belediyeye önce bir operasyon yapılıyor. Daha sonra burada bir sistem yönetiliyor. İnsanların üzerine gidiliyor, korku salınıyor, meclis üyeleriyle

ilişkilere geçiliyor. Sonra Sinem Dedetaş, Temmuz 2026'da gözaltına alınıp tutuklanıyor. Ve de Ağustos'ta yapılan başkan vekili seçimini 22'ye 18 adayımız kazanıyor. Suç duyurusu yapılıyor, mahkeme seçimi iptal ediyor. Seçim tekrarlanana kadar 4 meclis üyemiz parti değiştiriyor. 3 meclis üyemiz gözaltına alınıyor. Yani çare tükenmiyor! İkisi tutuklanıyor, biri serbest bırakılıyor ve oylamanın olacağı gün gözaltında tutuluyor önce, sonra tutuklanıyor ve 8 Eylül'de aynı meclis 23'e 19 bu sefer karşı tarafa geçiyor.

Bir genç anneye, bir onurlu namuslu avukat meclis üyesine yapılanları Yaradan da biliyor. Ben de çok iyi biliyorum, bu millet de günü geldiğinde öğrenecek. O insanları korumak adına bugün konuşmuyorum. Ama yapılan vahşiliği, yargı eliyle insanların nasıl yerle bir edildiğini, insanlığın, onurun, haysiyetin nasıl yerle bir edildiğini ben biliyorum. Bunu cümle alem de biliyor. Böyle bir vahşilik olamaz ya.

Savcılık ne zamandan beri insanları tehdit mekanizmasına dönüşmüş? Ya bir insanın yakınının serbest kalıp kalmaması üzerinden siyasi pazarlık bu ülkenin sınırlarından içeriye ne zaman girdi? Adliyenin içerisine ne zaman sızdı bu? Arkadaş, olacak şey mi?

Dünya beşten büyüktür! Ama Adalar'da öğrendik ki 2, 10'dan büyüktür. Adalar'da bunu gösterdi bu iktidarımız. Neymiş efendim meclis üyeleri geçmeseymiş. Şu olmamış, bu olmazmış, olmasaymış da falan filan. Allah sizi ıslah etsin. Bu ülkede, bu insanlara bu şekilde diz çöktürmek, bizim insanımıza diz çöktürmek hem de yönetici tarafından; yani en güçlü el tarafından, hükümet tarafından, bakan tarafından, yargı tarafından bunun yapılması nasıl anlatılabilir ya? Ve Adalar da el değiştirdi. Hem de aynı konumdaki iki meclis üyesinin birisi göreve

döndürülüyor, öbürü döndürülmüyor. Çünkü göreve döndürdükleri, iktidar lehine oy vereceği netleşiyor ama diğeri dönmem kararımdan dediği için o görevine döndürülmüyor. Kent uzlaşısından, az önce bahsettiğim konuda.

Ataşehir… Şaka gibi. Bizim duyduklarımızı, hapishanede bile gelip insanlara anlattıklarını devletin mekanizmaları dışarıda tespit etmiyor mu, öyle mi? Devlet not tutar. Devlet o notları tutar, bir gün gelir ortaya çıkar. Ben tehditten yılmam yani. Tehdit edene derim ki; Allah seni ıslah etsin derim, o kadar. Hiç umursamam yani. Beni hiç kimse hiçbir şeyden korkutamaz, bu o kadar net ki. Hırsızlık ya. Milletin iradesine hırsızlık ya. Böyle bir şey olamaz ya Ataşehir'de. Ve adam tehdit ediliyor. Bana haberi geliyor beş gün önce. Ben o adama moral yazısı bile yazdım. Sıkma canını, kendine dikkat et, sağlığına dikkat et, en doğru kararı sen vereceksin diye not verdim yani biriyle. Adam, insanlarla konuşuyor, diyor ki; tehdit ediliyorum, beni tutuklayacaklar. Geçmem isteniyor ve görevimi bırakmam isteniyor diye adam anlatıyor.

Adam, bir gün önce nasıl duracağını kamuoyuyla paylaşıyor. Ertesi gün operasyon yapılıyor, hemen seçim kararı. Ardından hadi geçiş veya işte boş oy kullanma gerekçesi vesaire şu bu ve bu siyasette seçim kazanmak öyle mi? Bunun adı, bunun adı işte belediyeyi kazanmak öyle mi? Utanç verici ya! Ondan sonra al sağına birini, al soluna birini, ellerini ayağa kaldır; bunun adı başarı öyle mi? Yani bu koltuk senin değil. Bu koltuk benim değil. Bu koltuk milletin. Milletin emaneti. Seçildiğin gibi, seçimi kaybettiğinde gitmesini bileceğin bir yer. Allah kahretmesin ya, böyle bir şey olmaz. Allah bu milleti korusun. Böyle bir şey olmaz. Bunu insanlara anlatamazsınız. Bu nasıl bir, bu nasıl bir aymazlık? Bu nasıl bir tutku? Ya bu nasıl bir koltuğu sahiplenmek?

Ben Beylikdüzü'nde belediye başkanlığı yaptım 5 yıl. Belediye başkanlığını devrettiğim arkadaşım burada. Belediye başkanımız. Bitti görevimiz, aldık çantamızı çıktık. Görevimiz olmazdı. Büyükşehir belediye başkanı da olmazdık, görevimiz biterdi. Belediye başkanımız burada, kendisi burada. Bir tane belediye başkanı, kendisini önermiş miyim belediye başkanı yapsınlar? Bir tane memur önermiş miyim, bir tane müdür önermiş miyim, kendisi burada. Çünkü benim değil ki koltuk, artık millet onu seçmiş. Biz böyle baktık dünyaya. Biz böyle baktık dünyaya. Kimse benim hükmümde değil, kimse benim emir kulum değil.

Ama ben siyaset yaşamım boyunca şunu gördüm. Talimat gelmeden, Beylikdüzü Belediye Başkanıyken Büyükşehir Belediyesi'nde elini kıpırdatamayan, korkudan tir tir titreyen mekanizmayı gördüm. Ama biz bunu yaşatmadık. Bu kürsüde profesörler geldi konuştu, doçentler konuştu, gurur duyduğum bürokratlar konuştu, her biriyle gurur duyuyorum. Yüzde onunu tanımıyordum görevimden önce. Yüzde doksanını insan kaynakları uzmanlarının katkılarıyla, tanıdığının tanıdığının tanıdığının önerileriyle göreve davet ettik, milletin evlatlarıyla çalıştık.

Bu nedir ya? Babasının oğlu, dayısının bilmem nesi, kardeşi, yeğeni, damadı, o su bu su.

İstanbul'un ilçelerinin bu şekilde, bu şekilde gasp edilmesi milletin iradesine yapılan büyük bir vurgundur. Ondan sonra efendim neymiş? Şu ilin büyükşehir belediye başkanı geçiş yapmışmış. Artık geçtikten sonra o parti kimsessizleri, kimsesi kime yutturuyorsunuz bunu ya? Vahim yani, vahim. Allah düşürmesin ya. Allah o duruma düşürmesin ya. Utanç verici. Haysiyetini, onurunu yerlere seren, perişan eden bir durum.

Ama ben o adamı düşünmüyorum. Bu ülkenin en güçlü koltuğunda oturan bir insanın bu şekilde zorlayarak bu süreçlerin nasıl yapıldığını hepimiz biliyoruz. Bu hale düşürülen toplum yazıktır. Bu ülkede vesayet diye bir şey bu ülkenin en büyük düşmanıdır. Tebayı biz hafızamızdan sileli 100 sene oldu. Ben dünyanın en onurlu toplumunda yaşıyorum, en mutluyum. Niye? Korkma diye İstiklal Marşı başlıyor. Böyle bir şey olabilir mi ya? Diz çök, elini öp. Ondan sonra sağına geç, soluna geç, elini kaldır, indir, haha hihi bütün yandaşları alkışlasın.

O il başkan çalışmaz ki zaten. O ilçe başkanı da nasılsa seçimi kazanırsa, beyefendi işaret edilecek, işlem yapılacak, hazırlanacak, tamamlanacak, geçiş yapılacak, kaldır elini, indir aşağıya. Bu millet bunu yutmaz. Bu millet bunu yutmaz. Bu millet muhtarlıktan, mahalleden seçimleri öğreneli 200 yıl oldu. Biz öyle 20-30 yıllık demokrasiyi sandığı yaşayan bir toplum değiliz. Ceketimizi alıp evimize mi gideriz biz? Bitti. İktidar bizim için bir saltanat değil. Bizim saltanatımız evimizde. Orada da evin reisi eşim. Belki kızım, bilmiyorum. Ama öyle bir şey olmaz. Öyle bir sefalet bu ülkeye yaşatılmaz. Utanç verici. Herkes utanmalı, herkes başını öne eğmeli, herkes düşünmeli.

Bunun partisi yok. Bu benim partimin konusu değil. Bu partinin o partinin konusu da değil. Bu ülkenin başındaki iktidarın bu ülkeye yaşattığı en büyük zalimliktir, en büyük zalimliktir. Çünkü insanların haysiyetiyle oynuyorsunuz. İnsanların duruşunu etkiliyorsunuz. Ya bizde laf vardır: Mert olmak, yiğit olmak, dürüst olmak, ahlaklı olmak, satmamak, davadan dönmemek.

Mücadele edersin bir maçı kazanırsın, kaybedersin. Kazanırsan gider diğerini teselli edersin. Kaybedersen birini yer seni tebrik etmesini işte ya da teselli etmesini beklersin. İkisi karşılıklıdır, budur yani centilmenliktir. Neyi kaybediyorsun, neyi kazanıyorsun

ya? Arkadaşlarım bilir, 2014'te seçim kapandığı gece saat 2'ye kadar arkadaşlarımı partiden çıkartmadım. Uzun uzun konuştuk. En son dediler ki "Anladık, anladık dedi kutlama yapmayalım diye". Tabii kutlama yapmayacaksınız dedim. 2014'te. Evinize gideceksiniz dedim. Yarın mesaimiz başlıyor. 2014'te de ben bunu söyledim insanlara.

Bu utanç verici. 25 yıl sonra bir iktidar kendisini bu duruma düşürür mü ya? Ben 70 küsur yaşında insanlarla 30'lu yaşlarda ortaklık yaptım. Bir insan kendi malının, mülkünün egoistliğini yaşayabilir. Narsizmini de yaşayabilir, umurunda değil yani. Kendi kazanmıştır, sat hayır, evladına vermez, koklatmaz vesaire. Bunlar yaşadım da. O 30'lu yaşlarda 72 yaşındaki insanlarla ortaklık yaptım. Ben toplantı yaparken kapıda oğlunu bekletirdi. Oğullarının en büyük oğlu Allah rahmet eylesin babamla yaşıttı.

Ben şanslı bir insanım, kendi işimi bile bana 23-24 yaşında emanet etmiş babamın evladı. Ama kendi malınız, mülkünüz. Bunu bir tutum olarak tartışabiliriz.

Ama bu nasıl bir kuşak ya? Oturdu koltuktan kalkmıyor. Kimin koltuğu? Milletin koltuğu. Bırak Allah aşkına milleti rahat ya. Git evine çoluğunla, çocuğunla, torununla, torbanla uğraş ya. Yazıktır, günahtır bu millete. Bu milletin aklıyla dalga geçme. Bu milletin aklı kendine yeter. Sanki kendini seçilmiş tek akıllı insan zannedersen olmaz yani. Bu millet bunu kaldırmaz, ben kaldırmam. Hiç kimse kaldırmaz, hiç kimsenin evladına kaldırmaz. Babasını çekmez çoluk çocuk Kendi babasını, annesini çekmez bu şey. Ayıptır.

Çöktüler. Milli iradeye çökemeye devam ediyorlar

Bu bir gasptır. Bu bir vurgundur, milli irade vurgunudur. Ağır bedelleri olacaktır. Kişilikle oynamaktır, kişilik kodlarıyla oynamaktır bu toplumun. Ben bunu kaldıramam.

Ve ben haysiyetim için yaşıyorum. Ben namusum, iffetim için, onun için yaşıyorum. Kimseye, hayatımda en büyük nezaketi emekçilere gösteririm. En büyük bugün bütün arkadaşlarım bilir. Çünkü ben o alın terinin döküldüğü yeri çok iyi bilirim. Allah'a şükür benim babam bana çocukluğumda amelelik çok yaptırdı. İyi ki yaptırdı. Onu bilirim ben. Benim için asildir o insanlar. Evine ekmeğini taşıyor. Sen kimseyi aşağılayamazsın bu toplumun içerisinde. Kimseyi de aldatamazsın. Boş lafları geç. Bu millet uyanıktır. Ben milletin aklına, erdemine çok güveniyorum. Bu belediyelere yapılan bu operasyonlarla, bu geçişlerle, bu baskıcı, zalimlikle, kamunun gücünü kullanarak, mülki idarecilerden yargısına varıncaya kadar insanları kullanarak bu şekilde milli iradeyi, demokrasiyi yerle bir eden tutum ve tavırları kınıyorum.

Bu millet iple sandığı çekiyor. Bunun adı seçim değildir, bunun adı net olarak ele geçirmedir. Az önce ifade ettim işte rozet takma. Neymiş işte, tutukla, yerine olanı ikna et, geçiş yaptır Beykoz'da. Veya işte Şile'de. Tuzla'da, Çekmeköy'de... Düştükleri hallere bak? Yani bazen diyorlar ki bu insanları şöyle mi seçseydiniz, acaba eksik mi oldu falan oldu filan oldu. Böyle bir şey yok. Böyle bir şey yok. Partinin içinden emekçi bir başkanımız, burada genel başkanımız ve partimizin önemli insanları burada. Özenli davrandık. Böyle bir zalimlikle bunun testi bu şekilde yapılamaz. Bu, bu toplumun kendi vicdanında ve kendi aklında o, o içindeki o derin ferasetle, irfanla değerlendirmesini yaparken, temel suçlunun bu ülkenin başındaki iktidarın her türlü gücü kullanarak, o insanların ailesinden yaşamına kadar her türlü baskıyı kullanarak yürüttükleri mekanizma olduğunun altını çiziyorum.

Bunu kendine yediren varsa başkasına da yapsın. Ben en yapmam yani, yapamam. Mümkün değil. Allah korusun. Ben bir ilçe belediyesini kazandığımda bile tanıdığım kim varsa, tanıdığım tanımadığım hangi partimiz olursa olsun ziyaret ettim. Hangi ile gittiysem büyükşehir belediye başkanı olarak kendisini ziyaret etme talebinde bulundum. %90'ı korktu biliyorum. Korku altında. Selam veremezler, konuşamazlar. AK Parti'nin böyle bir talimatı var. Ben 12 sene görev yaptım. Benim hiçbir açılışıma kaymakam da gelememiştir, vali de gelememiştir. Ge-le-mez. Bu bir talimattır ama AK Partilinin en basit törenine koşa koşa gider. Bahsettiğim şey parti devleti. Bugün burada olmamızın da sebebi odur. Parti devleti anlayışı. Dedim ya adım adım bugünlere gelindi. Parti devleti anlayışı.

Şimdi Allah muhafaza bunu yargıya da nakşetmeye, Allah muhafaza başka güçlere nakşetmeye çalışma gayretindeler. Ben buradan milletimizi uyarıyorum. Ama en çok da hükümeti uyarıyorum. Yapmayın bunu bu ülkeye. Bu devlete yapmayın bunu. Bak burada her gün bir arada olduğumuz jandarmalar var, hizmet ediyorlar. Burada güvenlik hizmeti veriyorlar. Ayaklarına Allah taş değdirmesin. Hasar vermeyin bu jandarmaya, polise. Hasar vermeyin, bu kurumlar bizi ayakta tutan kurumlar. Yargı ya, yargı devleti ayakta tutan kurumlar. Bu hasarı vermeyin. Yazıktır, günahtır. Bu devran gelir geçer. Herkes fani. Herkes fani, gelip gidecek. Ama bugün ama yarın. Kimsenin garantisi yok, ben dahil, hepimiz. Ama böyle şey olmaz. Benim burada bugün yargılanma sebebimin altındaki anlayış budur. Bu bir rozet takma anlayışı ya da bir yeri gasp etme anlayışı. Şantaj vesaire işte tümüyle bunların oluşmasının altındaki sebeplerle benim burada bulunmam arasında hiçbir fark yoktur.

Sandıkta kazanamadıkları belediyeleri kelepçeyle, kayyumla, rozetle almak… Bu siyaset değildir ya. Ganimet anlayışı, ganimet.

Belediyeyi milletin değil kendi malları sayan bir anlayış. Arkadaşlarım bilir burada olan olmayan. Yarın devredecekmiş gibi, seçimden bir gün sonra devredecekmiş gibi her an brifinginizi verecek, hesabını verecek durumda olmalısınız. Görevimiz biter, gideriz. Tabii ki devletin memurları var, onlar devam eder, etmez, başka görevlere tayin edilir, budur ya. Böyle şey olur mu? Bunlara çocukken mızıkçılık mı öğrettiler? Bunlara çocukken ayağını kır oğlum maçı öyle kazan mı öğrettiler ya? Bunlara çocukken işte ne bileyim mahkeme ayarlayın falan anlattılar ya da başka bir şey. Vallahi biz böyle bir şey görmedik. Ben görmedim. Bak Allah şahit. Ne ailemde gördüm, ne okulumda gördüm, bak söylüyorum, ne kuran kursunda gördüm, ne camide gördüm, ne başka bir yerde gördüm. Bunlar nerede yetişti ya? Bunlar nerede yetişti? Bizim inancımızda böyle bir şey yok. Bizim inancımızda böyle bir şey yok.

O operasyonlar dalga dalga sürüyor. Bir belediyeden öbürüne, bir dosya bitmeden öbürü açılıyor, bir dava sürerken ek iddianame geliyor. Ne oldu iddianame geldi de? Allah aşkına Ağaç AŞ'de ne dinledik burada ya? Ne dinledik ya? Ayıp değil mi, yazık değil mi? 5 ay, 6 ay. O 13 ay, 14 ay duruşma bekledi arkadaşlarımız bir başka daire başkanlığında. İddianame, pardon tövbe, iddianame bekledi ya. Duruşma bekledi, herkes serbest kaldı. Yazık değil mi ya? Şoför, şoför ya, sekreter, çaycı. 13 ay, 14 ay. Yazık değil mi insan bunlar, insan. Evinde çocuğu var. Çocuğu var, annesi var, babası var.

Burada kimse lay lay lom yapmıyor. Hadi biz anladık, kendi durumumuzu biliyoruz. Biz burada kimle konuştuğumuzu biliyoruz ama bu insanlara yazık. Yazık. 13 ay diyorlar ya, bir başka duruşmada serbest kaldı, gittiler. Neydi bu çocuklar? Ne yaptınız bu çocukları? Sıfır maaşla, emekçi sıfır maaşla. Vallahi ben benim inançlı bir insanım yani. Benim inancımın bana söylediklerini ben biliyorum. Bir insanın haysiyetine, namusuna, göz dikilmez,

ekmeğine göz dikilmez, hürriyetine göz dikilmez. Malına, mülküne göz dikilmez. Malı, mülkü kıskanılmaz.

Partiymiş, siyasetmiş… Batsın böyle particilik, böyle siyaset. Ben böyle particilik yapmadım, yapmam da. O koltuk düşkünlerini görüyoruz. 80 yaş sendromu mudur? 70 küsur yaş sendromu mudur nedir anlamadım ben? Büyüklerim alınganlık yapmasınlar. Benim de babam var, amcam var, büyüklerimiz var. Ama böyle bir şey olmaz. Böyle koltuk düşkünü olunmaz.

Benim belediyelerin kaynaklarını kes. Hiçbir belediye, uygulanmayan borç tahsilatlarını yükle. Haciz tehditlerini uygula. Kamu bankalarının kapılarını kapat. 7 yıl İstanbul Büyükşehir Belediyesi tek bir kamu bankasından, hani anlatıyorlar ya şimdi fon kuruluşlarına milyarlarca lira yatırmışlar. Büyükşehir Belediyesi gibi dünyada şu anda en itibarlı kredi notuna sahip kurumdur Türkiye'de. En itibarlı. Allah'a şükür, muazzam bir süreç yönetti. Oradan da yargılanıyoruz, onu da anlatacağız. En itibarlı kurumu 1 lira kredi alamadık biliyor musunuz? Vakıfbank, Akbank, Ziraat Bankası, 1 lira İller Bankası, 1 tek kuruş, bak iddiayla söylüyorum, 1 tek kuruş. Bizden kesinti yapılan en büyük kesintinin yapıldığı kurumdur İstanbul Büyükşehir Belediyesi. İSKİ, en büyük kesinti yapılan kuruluşta kuruluş bağlı olduğu o kurum 1 tek kuruş alamamıştır 7 yıl boyunca. Ama biz çatır çatır onların döneminin 2-3 katı metro yaptık. Allah'a şükür.

İyi insana Allah verir yani. Ben ekmeğimde de, bereketimde de siyasetimde de bunu yaşadım. Ama bunu yaptılar bize. Yani anlaşılır bir ama değil yani. Demokrasi herkes içindir. Herkes içindir. Bölünmez yani. Şunun içindir, bunun için değildir, böyle bir şey olmaz.

Dolayısıyla yani burada mesele AK Parti ya da Yeni Parti meselesi değil. Bakın, bu yüce de siyaseti bitiriyorsunuz, siyasetçiyi

bitiriyorsunuz, siyasi kurumları yerle bir ediyorsunuz. Valiliği, kaymakamlığı, devletin kurumlarına, yargıya verdiğiniz zararın haddi hesabı yok. Bunun altından hiç kimse kalkamaz. Tekrar ediyorum. Faniyiz, bugün varız yarın yokuz. İnanıyorsak böyledir bu iş. İnanmıyorsa Allah bildiği gibi yapsın, onu bilemem.

Gerçekten çok tehlikeli bir durumdayız. Benim endişem, yurttaşın umudunu kesmesi. Ama kesmeyin. Sizin damarlarınızda, sizin genetiğinizde demokrasi vardır. 200 yıllık mücadelenin karşılığı vardır. Totaliter düzenin tam olarak istediği sizin umutsuz olmanızdır. Umudunuzu kesmenizdir. Güçlü ve iradeli olun. Gücünüzü birbirinizden alın. Canınız sıkıldığında bir araya gelin, öyle korkmayın. Korkmayın. Devletimizin güzel memurları korkmayın öyle. Öyle yandaşlık mandaşlık, geçin o işi. O işler bitti gitti. Millet millettir, millet millettir. Kötülüklerin hesabı sorulur. Bu millet umudu kesmeyecek. Çünkü bu millet iradesine el uzatanları her seferinde sandıkta yeniden yenmiştir. Tekrar yenecek.

Evet, bu bölümü toparlamak istiyorum. Gerçekten vahim bir durumdayız ve bu vehamet, bizi bugün buraya düşürmüştür. Bakın, gerçekten vesayet altında olmak acı bir şeydir. Benden önce görev yapmış olan, Allah rahmet eylesin, rahmetli Kadir Topbaş. Ben bunları yaşadım. Her şeyi anlatacağım. Rahmetli Kadir Topbaş'ın seçiminde zorla, zorla görevi bıraktırdıkları zaman, mecliste, seçimde kaybedeceğimiz bir seçim ama duygularımızı dile getirelim diye, beni o zamanın siyasi iradesi mecliste aday gösterdi ve çıkıp söylediğim şuydu. Seçim kazanmak değil, zaten öyle bir çoğunluğumuz yok. Allah bize böyle bir seçimi bir daha nasip etmesin. Bu büyük bir yanlıştır dedim. Açsınlar konuşmamı dinlesinler. Ama kendi arkadaşlarının koltuğuna bile göz dikmişleri ben en ön safta görmüştüm o gün konuşma yaparken. Hala siyasette çoğu. Hala siyasette. Bazıları belediye başkanlarının o,

kapmak için, çökmek için mücadele en ön safında. Biliyorum, hepsini tanıyorum. Bazıları da şu anda çökmek için hayal kuranlar arasında. Onu da görüyorum, yazık ya. Yazık yani, hoşunuza mı gidecek? Rahmetli Topbaş'a da aynı düzeni kurdular.

Allah rahmet eylesin, pandemide vefat etti. Vefatında koştum hastaneye, uzakta bir yerdeydim, gittim. Ziyaret ettim, durumu öğrendim. Anma törenini Büyükşehir Belediyesi'nde yapacağız dediğimde aile bana endişeden cevap veremedi. Ben bunları yaşadım, yaşadım. Saklamıyorum artık bunları. Ben başsağlığı dileğimi oradan diledim ve yayınımı yaptım. Başsağlığını beyefendi diledikten sonra dileyebildi diğerleri. Ondan sonra arkasından işte şöyle severim bana kara hikâye anlatın. Bana hikâye anlatmasın, bana samimiyet anlatın, samimiyet, içtenlik anlatın. Geçin bu işleri. Bir kişi şöyle dedi, hadi iyi deyin herkes iyi desin, hadi kötü deyin herkes kötü desin. Ne biçim iş bu ya? Bunları yaşadık biz, siyaset bu mu Allah aşkına ya? Siyaset bu mu ya? Bunların topluma verdiği zararın farkında değil misiniz ya? Şunları çocuklarımızın önünde anlatabilir miyiz? Çocuklarımız güler bize, onların zekâsı çok yukarılarda. IQ'su çok yüksek.

Varılmak istenen yer ve varılmayacak olan yer; işte tam da mesele burada. Biz varılmak istenen kötülüğü ve kötü yerleri engellemek için sonuna kadar mücadele edelim. Seçim sonucu iptal edildi. Adayın diploması iptal edildi. Adaya peş peşe davalar açıldı. Partinin kurultayı mahkemeye taşındı. Belediyelere kayyum atandı, başkanlar tutuklandı. Farklı kesimlerin yan yana gelmesi suç dosyasına çevrildi. Barışçıl toplumsal zemin kelepçelendi. Milletin seçtiği adaya casus diye yaftalandı. Meclis bir onay makamına indirgendi. Şunların bir tanesi bazı ülkelerde yüz yılda bir defa olmuyor. Bunların hepsini iki senede yaşadım. Hepsi bana iki senede yaşatıldı. Hepsi de yalan, hepsi de boş, iftira. Şaibeli insanlar yazdı bunları.

Toplum kamplara bölünmek istendi. Meclis bir onay makamına indirgendi. Hakemler ele geçirildi. Oyuncular oyundan alınmak istendi. Kurallar değiştirildi. Varılmak istenen yer bellidir. Değiştirilemeyen bir iktidar arzusu. Değiştirilemeyen bir iktidar arzusu. Ve de değiştirilemeyen iktidar er ya da geç her şeyi kontrol etmek ister. Totaliter hayal budur. Ama altını çiziyorum. Bu hayal bu ülkede ger-çek-leş-me-ye-cek. Olmayacak. Olamaz. 87 milyon insan bunu engelleyecek. 87 milyon yurttaş ne istiyorsa o olacak. Adım gibi biliyorum. Ve de haykırıyorum. 87 milyon insan ne istiyorsa o olacak.

Önce Allah sonra millet büyüktür. Hiç unutmayın. Çünkü bu millet 100 yıldan fazladır egemenliği için yürüyor. 100 yıldır vesayeti hayatından sildi. Teba olmayı yıktı bitirdi. Çünkü bu toplum tek tip olmayı hiçbir zaman kabul etmedi. Çünkü sokakta, pazarda, fabrikada, okulda insanlar hala yan yana. Çünkü korku bir kez paylaşılınca dağılır.

Bu düzenin en somut ürünü ise bu dosyadır ve bu dosya gerçekten ağır bir dosyadır. Onun için evet milletimiz direnmek ve çok çalışmak zorundadır. Evet diyorum ki diren ey kalbim, diren haksızlığa, hayasızlığa, namussuzluğa diren, kötüye, çirkine, yanlışa diren ve yenilme. Yenilmeyeceğiz ve direneceğiz.

Sayın Başkan, Sayın Hakim; ben sürecimi belli bir bölümlere ayırmıştım. Evet 4 günlük bir süreç tasarladınız. Teşekkür ediyorum. Arzu ederseniz bir sonraki bölüme geçebilirim ama arzu ederseniz yani şu anda saat 5 buçuk-6'ya geliyor. Yarın da iki bölümü de bitirip cuma öğlene kadar da toparlamayı tasarlayabilirim.

Hakim: Takdir sizin. Nasıl istiyorsanız.

Ekrem İmamoğlu: Yani eğer uygun görürseniz şu anda bitirebilirim.

Hakim: Tamam uygun yarın devam edelim.

Ekrem İmamoğlu: Peki teşekkür ederim.

Ekrem İmamoğlu’nun savunmasının tam metni:
2. Gün 15.10.2026

Öncelikle, dün yaşanan yağmur ve sel olaylarında elektriğe kapılarak hayatını kaybeden iki genç evladımıza Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır diliyorum. Yine sabah izlediğim kadarıyla su baskını esnasında düşüp, başını sert bir yere çarparak hayatını kaybeden genç kardeşimize de yine Allah'tan rahmet diliyorum.

Tabii İstanbul, yoğun bir sel ve su baskınıyla karşılaştı. Esasen istatistiklerle beraber, 1986'dan bu yana yaşanan en yoğun yağmur yağışından bahsedildi. Bu yağışın etkisinin özellikle öne çıktığı ilçelerde daha güçlü bir şiddetle yaşandığını, olabildiğince haberlerden dün gece savunmaya hazırlanırken ara ara bakabildim, bu sabah da bir kısım izleyebildim.

Önce şunu söyleyeyim: Sonuçta bugün bir olmaması gereken usulüyle var olan bir iddianame ve dava içerisindeyiz. Bu davanın dün yaşanan felaketin ardından ayrı bir biçimde yorumlanamayacağını savunmamı yaparken geldiği sırada anlatacağım örnekleriyle de sizlerle paylaşacağım. Çokça örneği var.

Ama şunu söylemeden geçemeyeceğim: 1986'da, 6 milyonu biraz aşan nüfusta bir İstanbul, 94 yılında 8,5 milyon civarında bir İstanbul ve 2019'da, yani 25 yıllık bir yönetimle bulunduğu esnada, 2019'da 15 milyonu aşan, 15.5 milyon ve 16 milyona yaklaşan nüfusuyla bir İstanbul. Yani temel mesele, yağmurun yere düştüğü kilogramı veya altyapıyla tek başına izah edilemez. Temel mesele, esasen bir yerleşimle ilgili nüfus planlamasıyla, kentleşmeyle ilgili izah edilebilir, kentleşme sorunuyla izah edilebilir. Yani bugün baktığınızda, Kağıthane arka çeperinde

bulunan ve Ayazağa bölgesinde çok yoğun ve şaşırtıcı görüntülerin olduğu bir bölüme baktığınızda, arada kurulmuş olan, vadiye yerleştirilmiş olan son 10-15 yılın yüzbinlerce nüfusunun bir dere yatağına kuleler halinde dizilmiş olmasını, bundan ayrı tutamazsınız. Yani derelerin, dere yataklarının, su havzalarının yapılaşması büyük bir sorundur.

Bu davayla çok ilgilidir. Çünkü İstanbul; rant, yağma, imar artışı gibi konularla hayatımızı ne yazık ki yıllardır meşgul ediyor. Dedim ya savunmamda buna özel, özenli bir şekilde özellikle konuları geldiğinde bahsedeceğim bazı kıyaslamalar ortaya koyarken. Fakat tek başına Sazlıdere Barajı'nın, neredeyse İstanbul'un görünmeyen ama en önemli su havzalarından birinin, yaklaşık 136 milyon metrekarenin, göz göre göre, sadece bir tek imzayla yok edilmesinin ve oraya 2 milyona yakın nüfusun hazırlık yapılmasının, bunun hiçbir teknik altyapısının olmamasının...

Bakın şu anda orada kurulan şehirlerin kanalizasyonunun bile hangi arıtmaya gideceği belli değil. Böyle bir ortamda, böyle bir müdahalenin yapıldığı bir ortamda, bunu yapanlar tabii ki Ekrem İmamoğlu'nu İstanbul'da istemedi. Ekrem İmamoğlu'nu derken, temsil ettiğimiz belediyeciliği istemedi. Hani kulelere kızılıyordu. Bizim karşı çıktığımız kuleler bile Ankara'dan izin alarak işine devam etti. Niye Resul Emrah Şahan burada? Taş Yapı kulesine baktığınızda o beton yığınını gördüğünüzde bunun cevabını çok rahatlıkla bulabilirsiniz.

O bakımdan gerçekten dün ağır bir yağış yağmıştır, 86'dan bu yana 40 yılı aşan bir süredir en fazla yağış düşmüştür ama bugün yaşananların sorunu dündedir, bugün de değildir. Ve ne yazık ki aynı akılla yollarına devam etmek isteyen bir zihniyetle mücadele eden bir belediye başkanı ve onun arkadaşları, onun teknik arkadaşları ağırlıklı olarak burada tutsaktır. Yol arkadaşları,

belediye başkanları burada tutsaktır ya da başka davalardan başka bir şekilde tutsaktır.

Dün şöyle bir baktım, yani ben bulunduğum durumu merkeze koyuyorum, kötülerle mücadele diye adlandırıyorum. Bir ok çıkardım, yuvarlak içine dünkü sel baskınını yaptım. Vallahi bu bizimle ilişkili. Halk TV'ye kayyum atanması; bizimle ilişkili. Fon soygunu, nasıl bizimle ilişkili olduğunu adım adım… 2025 yılında operasyonun yapılmasından 2 ay önce diplomama müdahaleyi nasıl böyle titizlikle, hani dedi ya "kuyumcu terazisi hassasiyetiyle takip ediyoruz bu davayı" diye Adalet Bakanı... Seviyorlar kuyumcuyu. Dedi ya tam da oradan baktığınızda evet asıl soygunu fon vurgunuyla ilişkili. İBB operasyonu zaten ilişkili benimle, yani kötülerle mücadelemizde.

İstanbul, sel ve su baskınını zaten söyledim. Dolayısıyla aslında dün yaşadığımız olaylar bizim etrafımızda dönen, dün Meclis'e fonla ilgili kanun tasarısının sunulduğu esnada oraya bir Maliye Bakanı'nın göbeğindeki kurum SPK'nın başkanının gelememesi bizimle ilişkili. Bütün Türkiye'nin ve aziz milletimizin bütün bunları görmesini diliyorum.

Görmelerini engelliyor olabilirler, geliyor olabilirler ama bilsinler ki aile büyüğümün dediği gibi, kulağımızı 87 milyonun kulağını kesemeyeceklerine göre bu kulaklar duyacak. Bu kulaklar duyacak. Duymaları için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Bu vurgunlara karşı dimdik duracağız.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik bir operasyon süreci başladı 19 Mart'ta. Dedim ya; esasen düzen 31 Mart 2024 itibariyle kuruldu. Beklemedikleri bir yenilgiyi aldılar. Beklemedikleri. Şok oldular. Ters yüz oldular, alabora oldular. Sayın Özgür Özel'in liderliğindeki siyasi mücadele muazzam bir zafer kazandı, millet adına. Bu zafer, 25 yıllık siyasi haritasındaki

tek kaybı olmuştur AK Parti'nin. Dolayısıyla 2024'ün hemen sonrasında tetiğe basıldı. Süreç konuşulmaya başlandı. Kesemedikleri bu kulak, bunu duymaya başladı. Ne zaman? Mayıs, Haziran aylarında duymaya başladı: İstanbul'a ve sana gelecekler.

Ve biz, bu müdahalenin ilk yerinin, özellikle kurcaladıkları noktanın sonrasında bütün üyelerini değiştirerek ahmak davası ile ilgili istinafta kararı çıkartmayı başardıkları o davayla ilgilenmeleriyle öğrendik. Kapılarını nasıl aşındırdıklarını, oradaki insanları nasıl tehdit ettikleriyle öğrendik. 2024'ün Mayıs, Haziran aylarında ve akabinde yaz döneminde İstanbul'a bir başsavcı atanacağını, bunun bir bakan yardımcısı olacağını ve İstanbul'da bir operasyona başlanacağını, Temmuz'da Haziran'da duydum.

Ben bunu arşivi açın bakın bu kaygılarımı ve bu duyduklarımın karşısındaki sert cevabımı ya Ağustos sonudur ya Eylül başıdır, Sözcü TV'ye katıldığım bir programda alıp izleyin oradaki tepkimi göreceksiniz. Açın 2024 Ağustos sonu ya da Eylül başı. Ve bunu ben konuşmadım yargı çevresi bunu konuştu. Yargının üst düzey yetkilileri, İstanbul'da da Ankara'da bunu konuştu.

Ve bu duyduklarımın en yakın şahidi… Ki kendisiyle çok büyük bir uyum içerisinde millete hizmet yolunda and içmiş bir kimlikle Sayın Özgür Özel çok iyi bilir. Çünkü onunla bu süreçlerdeki hangi tespiti yakalamışsam paylaştım. Kendisi de biliyorlar. Evet Ekim'in başında siyasi görevden hukuksuz bir biçimde İstanbul'a atanan görevlendirilmiş kişi, İstanbul'daki mücadelesine, benimle olan mücadelesine başladı. Ve bu mücadele işte 19 Mart'a gelene kadar Esenyurt'la birlikte kendini göstermeye başladı.

Ben, dün söyledim; usulsüz bir şekilde belediyemize gelip yani belediyeden evrak isteseniz evrak mı kaçıracaklar bir operasyonda sizden? Polisle baskın yapar gibi evrak almaya geldiler. İşte Kültür AŞ, Medya AŞ, başka birimler vesaire vesaire. Buradaki

arkadaşlarım biliyorlar. Sadece görevini yapmakla uğraşan işte Medya AŞ genel müdürümüz burada veya arkadaşlarımız, sadece işini yapmakla görevli olan bu insanlar hesap vermekten çekinmediler ki nasıl hesap verdiklerini buradaki denetimlerdeki sayılardan birazdan bahsedelim.

Evet, onlardan isteseniz yani yargıya evrak mı vermeyecekler ya. Ama niye? Göz dağı veriyorlar? Birisi geldi İstanbul'a. Birisi geldi. Şiddetli birisi geldi. Ben kendisini aradım. İki hafta sonra aradım bunları yaşattıktan sonra. Dün gibi hatırlıyorum, kayıtlarımda da var. Çıkarttım istedim yani İBB'nin kayıtlarında da var.

En fazla 23'ü, 24'ü Cumhuriyet Bayramı'ndan bir hafta önce bu günlerde tam iki sene önce. Telefonu bende yok, kendisine aradım. Ve kendisi telefonunu açtı, dedim ki: "Ben İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu." Tanımıyorum çünkü telefonunu bir yerden aldılar protokolden. Çok çok tiz bir sesle "Buyurun efendim" dedi. Ben dedim: "Bu tür müdahaleleri görüyorum ve sizden randevu istedim bir hafta 10 gündür randevu vermiyorsunuz. Niçin vermiyorsunuz?" dedim. "Çok yoğunum." "Bakın" dedim, "Sizi İstanbul Valisi ziyaret etti teamül gereği İstanbul Valisi'nden sonra ziyaret etmesi gereken kişi benim. İstanbul yargısının en fazla hizmet aldığı kurumdur İstanbul Büyükşehir Belediyesi. Buradaki yargı mensupları da bilir, savcısından hakimine, arabalarından tahsisli servislerine kadar başka hizmetlerine varıncaya kadar en çok hizmet aldıkları kurumdur.

Dedim "Ben sizi İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak aramıyorum ha" dedim. "Ha demek yani yoğunsunuz, ben size gelip yarım saat ne oluyor ne bitiyor diye sohbet edip hayırlı olsun demekten başka bir niyetim yok." "E bir iki hafta içinde hallederim." Dedim: "Bak hala siz dalga geçiyorsunuz." Yine o hiç

unutmadığım kulağımda duran tiz sesiyle taklit yapmayacağım burada. "E ben hemen çözmeye…" "Çözmek değil bana ya dedim bu hafta randevu verin ya da vermeyin." Bu kadar net.

Ve akabinde özel kalemle görüşerek bayağı ulaştılar bir açık iki gün ki hiç unutmuyorum çarşamba günü 30 Ekim'e randevu verdi. Saati de belli, kayıt da var. Ve 28 Ekim, 29 Ekim'de coşkulu Cumhuriyet Bayramı'nı kutladık. 30 Ekim sabahı o kişi Esenyurt Belediyesine operasyon yaptı. İşte ve bir gün önce de o randevuyu iptal etti. Talep ettim, bir gün sonra da Esenyurt'ta operasyon yaptı.

Bakın, bütün bunlar bir sistemli sistem, sistemli, örgütlü bir çalışmanın muamelesidir. Onun için kimse bize sistemden, örgütten bahsetmesin. Onun için tabii ki davanın kendisine geliyorum. Bunların hepsi o davanın bir parçası. Ama bunları bir sanık olarak yapmayacağım. Kendimi aklamak için de yapmayacağım. Çünkü aklanması gereken kişi ben değilim. Aklanması gereken birinci kişiyi biliyorum. İkinci kişiyi de biliyorum. Üçüncü kişiyi de biliyorum. Sıralamasını yaptım, isimlerini vermeyeceğim. En az benim kadar 87 milyon bu üç kişiyi tarifleyecektir. Aklanması gereken onlardır ve onlar olacak. Hem millet huzurunda hem yargı huzurunda hem yüce Yaradan huzurunda.

Bu dosyayı, sizlerin önüne koydum, dün başladım koymaya devam edeceğim. Sayfa sayfa değil, durak durak. 19 Mart sabahından bugüne kadar ve her durakta aynı şeyi göreceksiniz. Hukuk kılıfına sokulmuş bir siyasi operasyon, hem de vahşi bir operasyon. İçinde işkence var. İçinde zulüm var. İçinde insan haklarına aykırı her şey var.

Bu dosyanın içinde kaybolmayacağım, bu dosyanın üzerinden geçeceğim. Her hukuksuzluğun üstünde bir an duracağım,

gösterip yoluma devam edeceğim. Çünkü bu dosyada hukuksuzluklar, hukuksuzluklar o kadar çok ki ve o kadar bariz ki, her birinin dibine dalmaya ömür yetmez. Ama merak etmeyin, gerçekten üstünden geçerken bile her birisini çok net göreceksiniz. Çok çok net göreceksiniz. Onların bahsettiği gibi aya çıkmak, uzaya gitmek falan filan gibi hayali değil, size net göstereceğim yani. Bugün yargılanan ben değilim, bugün yargılanan bu iddianamedir, iftiranamedir, onu yazdıranlardır ve onu yazanlardır. Hükmü de her zaman ifade ettiğim gibi ve her zaman olduğu gibi, tarihten nice örneklerini göreceğiniz gibi millet verecek.

Bu ülke darbeleri tanır, tankla yapılanı da tanır, muhtırayla yapılanı da tanır. O 19 Mart'ta millet yeni bir şey tanıdı. Adliye koridorlarında yürütülen bir darbe. Adliye koridorlarında. Ve ben o manzarayı gördüm. Birazdan anlatacağım. O binlerce, onlarca ilden İstanbul'a getirilmiş benim polis kardeşlerimin gözlerindeki acıyı, o adliyenin koridorlarında gördüm. O koridorlarda bile binlerce polis vardı. Halbuk ki tek başına ben oradaydım ya. Bir de yanımdaki 150 arkadaş. Binlerce polis. On binlercesi dışarıda.

Adliye koridorlarında yürütülen o darbeyi birkaç kata sıkıştırıp, aylarca her yönüyle yandaş medya başta olmak üzere delik deşik olan bu soruşturma dosyası sadece savunmaya kapalı tutuldu. Demokrasi tarihimiz bu tür mücadelelerin verilmiş ve verilmiş bir tarihtir. Onun için bu millet darbeleri bilir. Kazanılan hiçbir hak da bedelsiz kalmadı. Yassıada'da, 12 Mart'ta, 12 Eylül'de, 28 Şubat'ta mahkemelerinde nice masum insan ağır bedel ödemiştir bu ülkede. Taraflar değişti, sanıklar değişti ama sonuç hiç değişmedi.

Bir türlü de akıllanmıyoruz ya. Bir türlü de akıllanmıyoruz yahu. Erki eline alan, "Ya bu hatalar yapılmıştı, ben bu ahlakça hataları yapmayayım" diyemedi ya. Niye diyemedi ya? Toplum vicdanında

lanetlenen mahkeme kararlarını tarih yazdı. Adnan Menderes'e, Fatin Rüştü Zorlu'yu, Hasan Polatkan'a idam cezası verenler bugün nasıl anılıyor bir baksınlar. Gencecik Deniz Gezmiş'e, Yusuf Aslan'a, Hüseyin İnan'a idam cezası verenler nasıl anılıyor dönüp bir tarihe baksınlar.

Tarih o davaları yargıladı ve hükmü sanıklara değil, hakimlere ve hakim güçlere çatır çatır verdi. Bu millet, onları yerin dibine gömdü. Dün 27 Mayıs'ta Yassıada'da, 12 Eylül ve parti kapatmada ya da 28 Şubat'ta, bugün 19 Mart ve 21 Mayıs Silivri'de aynı yöntemler, ister asker uygulasın ister sivil fark etmez, bunun hukuk devletinde yeri yasak yöntemlerdir. Bunlar darbe yöntemleridir. Tarih o davaları nasıl yargıladıysa, bu davayı da öyle yargılayacak. Hatta şu anda yargılıyor. İddia ediyorum o askeri darbelerde tanklarla yapılan darbelerden daha vahşi uygulamalar yapıyor. Bu millet, bu dönem yapılanları daha vahşi yargılayacak.

Ramazan ayı çok enteresan. Burada benim gördüğüm bütün muamelelerde çok enteresan Ramazan ayı ile çok iç içe bir süreç yaşandı. Ara ara hatırlatmalarımda gireceğim. Halbuki Ramazan ayını yaşamak, idrak etmek, onunla böyle hasbihal olmak, gece yarısı sahurda annem, babam burada bilirler, aynı tabaktan yemek yerdik köyde. Hatta da çorbayı ağzıma götürürken tam ağzıma çorbayı koyacakken uyumaya dalıp sonraki kaşığın yere döküldüğünü ve sonra onların beni nasıl uyardığını bilirim. Çünkü 6 yaşındaydım, 5 yaşındaydım. Ramazan'ı ben öyle yaşadım ya. Ramazan'da insanlar başka bir fıtrata dönüşür; daha çok sevmeye, daha çok hissetmeye, daha çok anlamaya, hani bereket dilemeye, bereketi varsa ihtiyacı olanla paylaşmaya...

Bunlar, bunlar bu milleti, bu memleketi aldatıyorlar. Her şeyle aldatıyorlar, inancımızla bile aldatıyorlar. Ramazan'da en vahşi olmayı, en vahşi perdeden, en büyük kinle, nefretle bakmayı bile

geri tutmadılar. Ramazan ayında bir sabah değil bakın, sabah değil, sahurunu yapmış bir insanın, daha henüz uykuya dalamamış haliyle kapısına dayandılar Ekrem İmamoğlu'nun. Ve bütün arkadaşlarımın da. Ekrem İmamoğlu'nun kapısına dayandılar. Kapı çalındı, eşim gitti, döndü, "Polisler varmış" dedi. Ve kalktım şaşkın bir biçimde, sahur vakti gece karanlık. Şafak vakti falan değil ha, zifiri karanlık.

Zifiri karanlıkta evimin kapısına yüzlerce polis geldi, yüzlerce! Ve 5-6 kademe, 5-6 kademe canım polisimizi kapıya dizdiler. Kim? Kim? Koltuğunu sağlama almak isteyen bir kişi ve onun aparatı! Ev bastı! 15,5 milyon insanın cumhurbaşkanı adayı olarak istediği insanın, 16 milyon insanın koca kadim İstanbul'u emanet ettiği insanın kapısına dayandı. Diyorlar ki "Savunma yap." Ne savunması ya? Boynunuzu aşağı eğin bu kararı alanlar! Siz Türk milletine ihanet etmiş insanlarsınız. Bu ülkenin insanlarına; demokrasiye, adalete, Cumhuriyete ihanet etmiş insanlarsınız.

Çağırdınız da gelmedik mi? Adaletten mi kaçtık? Sorgulamadan mı, hangi denetimden kaçtık? Elinizde ne var? Nereden kaçtık? Korkaklar! Randevu bile veremediniz. Telefonumuza bile bakamadınız. Korkaklar! Çok netim ben. Ciğerim yanıyor, bu milletin ciğeri yanıyor, bu milletin... Bu milletin ciğeri yanıyor. İki elim yakalarında! Bu dünyada adalet önünde, öbür dünyada mahşerde iki elim yakalarında! Bunu bilsinler. Kin ve nefret taşımıyorum, hiç taşımadım. Ama bu millet için bunu yapacağım. Hayatım ne kadar varsa o kadar mücadele edeceğim.

Çocuklarımın önünde, 16 milyon İstanbullunun Belediye Başkanının kapısına yüzlerce polis... Niye? Bugün bir yandaş vasat basın demiş ki: "Ben dün şov yapmışım." Sizi şovmenler sizi, foncular sizi! Benim evim de barkım da belli. Benim gizli tapum yok. Gizli tapusu olanlar düşünsün. Benim her şeyim belli. Didik

didik edin, her şeyim belli benim. Her şeyi belli olmayanlar kendini göstersin. Manşet: Şov... Şovu o sabah yaptılar. Niye biliyor musunuz? "Bak padişahım ben ne kadar güzel yaranıyorum sana. Bak sen öyle dedin ama ben daha iyisini yaptım." Bunları tarih gördü. Bu dalkavukları tarih gördü.

Zannediyorlar ki canımı yakacaklar, milletin canını yakıyorsunuz. Evet. Sahur vaktinde evimi bastılar, sahur vaktinde.

Ben, 40 haneli köyde doğdum ya. 40 haneli köyde doğdum köyde. Emekçi bir annenin, çalışkan bir babanın evladı olarak. Tüccardık. Allah razı olsun. Bereketli işleri olmuştur babacığımın. Vergi rekormenidir 70'lere 80'lere dönün Trabzon'da. İlk üçtedir, beştedir. Ama aynı zamanda köyde yaşadık. İyi ki bana öyle bir aile nasip oldu. Şehirde apartmanımız vardı köyde yaşadık. Köyün bereketini yaşadım. Çıplak ayakla tarlada gezdim. Tütünü bilirim, fındığı bilirim. Bahçeyi bilirim. Anacığımın 9-10 tane ineğini bilirim. İyi ki Allah bana böyle bir ömür verdi. Her şeyi biliyorum, yine mutlu bana yani. Toplumsal olarak söylüyorum, mukayeseli olarak söylemiyorum.

Ve Cumhuriyeti'ne bağlılığı bilirim ben, milletine bağlılığı bilirim. Beni çağıracaksın gelmeyeceğim. Ben kim olursa olsun bütün partizanlıklara rağmen bütün mülki amirlerin önünde önünü ilikleyen bir belediye başkanı oldum. Ama kabadayı gibi, ezercesine orada önüne geçip böyle girsek atan AKP il başkanlarını da gördüm. Valiyi de komutanı da tanımayan "buranın sahibi benim" diyen AKP il başkanlarının yöneticilerini de gördüm. Benim dilimin kemiği yok. Ben bütün bunları toplumla yüzleştireceğim.

Bu ülkenin, bu devletin yargıcı olacaksın. Bu devletin valisi olacaksın. Bu devletin milletin hâkimi olacaksın, cumhurbaşkanı olacaksın, başbakanı olacaksın, belediye başkanı olacaksın. Bir partinin değil, bir kişinin değil. İşte olursan öyle oluyor.

Ama ben öyle değilim. Ben önümü iliklerim. Valisiysen… Niye biliyor musunuz benim karşımda Türkiye Cumhuriyeti devletinin valisi vardır ya, kaymakamı vardır. Öyle bakarım. Saygısızlık yaparsa cevabını veririm. Niye biliyor musunuz? Devlete, millete yaptığı için. Örnekleri de vardır.

Beni çağırırsanız gelirim. Kurallara uyarım. Hakka girmem, hakkımı yedirmem ama. Hak yemem, hakkımı da yedirmem. Yedirmem. 12 metrekare değil, 2 metrekareye soksanız hakkımı yedirmem. Herkesle öyledir hesaplaşma arzum var ki, Yaradan içimi biliyor, Allah içimi biliyor yani. O arenayı bu millet bana nasip edecek. Dua ediyorum Allah'ıma gece-gündüz. Edecek yani.

Daha önce haksız soruşturmalar açıldı. Çağrıldığımda gittim, ifade verdim. 19 Mart'ta telefon etsen gelmez miydi? Yok. O tiz sesini dün gibi hatırladığım kişi, birisinin karşısında paye edinecek. Çünkü bir süre sonra bakan olacak. Söz almış.

Benim dilimin kemiği yok. Her şeyi çok net bende. Ben çünkü gökten hiçbir şeyi zembille almadım yani. Emeğimle aldım, terleyen alnımla aldım. Sırtımdan akan terle aldım. Seçimler de öyle, paramı da öyle kazandım, malımı da öyle kazandım, her şeyi.

Ama amaç ifade almak değil ki, amaç görüntü. Şafak vakti yüzlerce polis, kapıdan almam belediye başkanı şak şak şak! Hayır bunlarda nasıl övünürsün da anlamıyorum yani. Millete rezil oluyorsun, milletin vicdanına, irfanına rezil oluyorsun. Dünyaya rezil oluyorsun. Parayı kaçırıyorsun bu ülkede. Müflis tüccara dönüşüyorsun. Müflis bir tüccara dönüşüyorsun. Bunda nasıl keyif alınır? Anlamıyorum. Hayatı durdurdular. Evden çıktık, polis arkadaşla sohbet ediyorum, gülerek. İçimi dökerim ama gülerek. Tabii ki tespitlerimi de söylerim.

TEM bomboş kapatmışlar. Gittiğimiz güzergahta bir tane araba yok. Ne gidişte, ne gelişte. Vay anasını ya. On binlerce polis varmış meğerse İstanbul'da. Vatan Caddesi bomboş. Kapatmışlar. O şekilde Vatan Caddesi'ne geldik.

Toplantı, gösteri yasağı ilan edildi. Avukatlarım Vatan Emniyet'e kilometrelerce yürüyerek gelebildi, kilometrelerce. Saraçhane'ye bile kilometrelerce yürüyerek insanlar ulaşabildi. Böyle bir rezillik var mı ya? Geldiğimiz duruma bak. Neyi konuşuyoruz burada? 7 aydır ne konuşuyoruz burada? De-di-ko-du. İddia makamı ne sorabildi? Hiçbir şey. Sınıfta kaldılar, sefil oldular. Ne sordu? Bir şey gösterdi mi size? Gördünüz mü? Görmediniz, göremeyeceksiniz. Çünkü yok.

Gidin fona odaklanın, fona. Ona odaklanın. Gösterdiğinizi zannediyorsunuz. Dökün her şeyi ortaya. Benim mensubu bulunduğum parti, iki defa önerge verdi. Ne dedi? "Herkes malının, mülkünün hesabını versin. Yargıçlar, hâkimler, savcılar dâhil. Bakanlar, milletvekilleri dâhil, belediye başkanı... Benim zaten malım mülküm belli, gizlim saklım yok. Herkes malını mülkünü ortaya koysun ya. Koysun! "Hesap verelim" dedi iki defa. Ne oldu? Cumhur İttifakı reddetti. Ne dediler? "Ya arkadaş, fon için komisyon kuralım. Hep beraber sorgulayalım." Ne oldu? Cumhur İttifakı ret. Korkan ret verir mi? Korkan böyle konuşur mu?

Dün izledim. Evvelsi gün Meclis'te Yeni Yol Grup Başkanvekili, "Belediyeler için de komisyon kurulsun, foncular için de komisyon kurulsun, araştırılsın, yargılama usulleri de sorgulansın" dedi. Altına imza atıyorum. Zaten partim dedi, onun da altına imza atıyorum. Evet, verelim. Verelim hesap hep beraber. Veremezler. Veremezler, her tarafından pislik akıyor çünkü. Kümelenmişler bir avuç insan, bir avuç insan kümelenmişler. İktidar falan değil,

milleti aldatıyorlar. AK Partilileri aldatıyorlar birinci sıra. Sonra ortaklarını, sonra milleti aldatıyorlar. Bunun hesabını Allah huzurunda verecekler, bu ülkede bu yargı huzurunda verecekler. O bir avuç insan. Göreceğiz aldatanı. Göreceğiz aldatanı.

Şimdi, böylesi bir vahşi günle başladık Vatan Emniyet'te. Her şey bu yurttaşa kapatıldı. Ailemin, çocuklarımın gözlerinin önünde ben bunları yaşadım. Dört gün hücrede tutuldum, dört gün. Sayılarını vereceğim. Gelenek hâline geldi; pislik yerde dört gün kalsınlar. Özellikle pis bir yer. Rezil kokuyor. Affedersiniz, sidik kokuyor. Affedersiniz, uyuşturucu kokuyor. Niye? "Bak biz Ekrem İmamoğlu'nu dört gün burada tuttuk arkadaş." Sonra gelenek yaptılar bunu, herkes için tuttular. Bak şart olsun ki fonculları tutmadılar orada. Ben böyle iddia ediyorum, tek bir fikrim yok, bana anlatan da yok. Böyle iddia ediyorum, tutmadılar. Çünkü hesapları ortak. Olur ya konuşur. Hesapları ortak! Ben demiyorum, çıktı zaten ayan beyan.

Mır mır mır çıkmış Grup Başkanvekili bana yolsuzluk edebiyatı yapıyor, AK Parti'nin Grup Başkanvekili. Ne kadar çok bağırıyorsa bilin ki onun paçalarından pislik akıyordur. Ben FETÖ döneminde çok bağıranları gördüm AK Parti'nin çevresinde, hepsi FETÖ'cü oldu. "Çok bağıranlardan uzak durun" dedim arkadaşlarıma. Bir ay, iki ay sonra baktım çoğunu tutukladılar, gözaltına aldılar. Bugün de çok bağıranların mutlaka hesabı vardır, söyleyeyim.

Ben bunları yaşadım. Sonra dört günden sonra yine Vatan Caddesi'nden adliyeye götürüldük, yollar kapatıldı. On binlerce polis yine sağda solda. Vatan'dan, Fatih'ten çıkana kadar ne sokakta araba görüyoruz ne caddede görüyoruz. Ya böyle bir şey yok arkadaşlar. Ey aziz milletim, böyle bir şey yok! Böyle bir durum yok yani. Bunların filmi çekilecek. Beceremeyecekler,

prodüksiyonu bile beceremeyecekler yani. Bu vahşeti gösteremeyecekler.

Adliyeye gittik. Saatlerce orada bekletildik. Aç susuz bu arada, onu da söyleyeyim yani. Bir tane şey getiriyorlar, sorsan fasulye bilmem nesi, pislik yani hani. Yani Ramazan ayı, bakın Ramazan ayı. O gün tuttum, sonra tutmadım. İlk gün tuttum, sonra tutmadım. Tutanlar oldu o yemeklerle, Allah kabul etsin. Tutanlar oldu, biliyorum arkadaşlarımdan. Dindarlık, he? Ben dindarım ha. Dindarlık nedir bilirim yani. Ama ben Yaradan'la kimseyi arama sokmayan bir dindarım.

Dindar simsarlarını hiç sevmem. Din tüccarlarından nefret ederim. Çünkü öyle kutsaldır ki Yaradan'a inanmak, ona bağlılık... Öyle kutsaldır ki Hazreti Peygamberimize inançla bakmak, onun tavsiyeleri… Ben öyle büyüdüm biliyor musunuz? Ben anacığımdan da öyle gördüm, babacığımdan da öyle gördüm, mahallemden de öyle gördüm, muhtelif Kuran kurslarına da gittim. Öğrendiğim kadarıyla ama daha çok kendi inancımı kendi hayatımla birleştirdim. Ve araya kimseyi sokmadım. Kimseyle de inancımın hesabını tutmadım.

Hele teraziye koyanlar var ya, nefret ediyorum onlardan! 35 kişi… Milleti esir alıyorlar. Bırakın millet inancını yaşasın ya! Nasıl yaşıyorsa öyle yaşasın. Yok, "benim istediğim gibi olacak, olmazsa kafirsin"! Yok öyle bir şey benim kitabımda. Kutsal Kuran-ı Kerim'de de öyle bir şey yok yani. Okuyorum okuyorum, dönüyorum baştan alıyorum sona çıkıyorum, burada birkaç tur daha yaptım, Hatm-i Şerif oldu. Öyle bir şey yok! Acaba bunu yanlış öğrendim yani. Allah akıl fikir versin! Allah korusun din tüccarlarından bu ülkeyi! Allah korusun dini kullanarak bu milleti kendine tabi kılmaya çalışan kötü zihniyetlerden bu milleti!

Bunları yaşadım ben. Sonra savcıya çıktık. Önce terör savcısıydı yanlış hatırlamıyorsam, sonra yani dün anlattığım Kent Uzlaşısı, sonra İBB davası ile ilgili savcıya çıktık. Kent Uzlaşısı ile ilgili savcılıkta hiçbir şey demeyeceğim; soru-cevap, birkaç şey ve bitti. Ama Kent Uzlaşısı'ndan sonra İBB davası için çıktığımız savcı çok enteresandı. Karşılayışı bile enteresandı. Sorgusu da enteresandı. Zaten soru da yok da hani cevap da yok da... Ama uğurlaması daha da enteresandı.

Aynen şöyle: Bitti, ayaktayız, avukatlarım şahit. "Sayın Başkanım, bugün biz burada oturuyoruz, sizi yargılıyoruz; siz yarın Cumhurbaşkanı olursunuz, masanın bu tarafına geçersiniz, siz bizi yargılarsınız". Döndüm kendisine dedim ki: "Ya siz kim, biz kim? Bu kafayla mı bizi yargılıyorsunuz?" Bu vatandaş şimdi Adalet Bakanlığı Personel Genel Müdürü. Ey büyük Allah'ım! Ey büyük Allah'ım, memleketi koru Ya Rabbi! Ben bunları yaşadım, yaşadım, uydurmuyorum; bunlar kameralar var orada da vardır, şahitleri de var, yaşadım ben bunları. Sonra "yok ben öyle demedim, bilmem ne demedim" falan filan. Saçının şeklini bile hatırlıyorum, neyi demedin? Ben o anı unutacak mıyım zannediyorsun? Bu hangi kafa? Bunun adı Cumhuriyet Savcısı! Ben bunu konuşmayacağım, öyle mi?

Ve hakim önüne çıkarıldık. Hakim önüne çıkarıldık, tabii İBB davasında tutuklandık, yani yolsuzluk davasında tutukladık. Aynı hakim önüne terör davasında çıkarıldık, yani Kent Uzlaşısı davasında. Valla anlatamıyorum ama kem küm bir şeyler söyledi ama daha vahimi iki duruşmada da çok kararlı bizi dinlemekten uzak, avukatlarımı da susturmaya çalışan zavallı bir zihniyet. Bu kadar söyleyeceğim. Ama daha kötüsü, kim ne ilişki kurar bilmem, bana iki davadan da tutuklama kararı veren kişinin de eşi Adalet Bakan Yardımcısı.

Ne güzel dünya değil mi? Bunların hepsi tesadüf olacak, Ekrem İmamoğlu da bunları anlatmayacak. Valla böyle bir kariyer planlaması bu ülkenin defterinde yazmıyor. Cumhuriyetin defterinde de yazmıyor. Yapılmışsa bile cezasını çekti. Sonra millet de onlara çektirdi.

Benim dünyamda da hiç yazmıyor.

Daha kötüsünü biliyor musunuz? Bunu da anlatayım. Kürsü böyle, hakim burada. Normalde hakim gelir karar verir. İlkinde öyle yaşadık. İkincisine yanına almış bir de 25-30 tane güvenlik görevlisi. Güvenlik görevlileri de başı önde, niye buradayız der gibi. Ya ben zaten tek başımayım, üç tane avukatım var. Arkamda beni oraya getiren 7-8 tane polis var, bir de yanına almış 30 tane sanki ben burada uçacağım, yani hakimle kavga edeceğim. Bu manzaraları yaşadık. Böyle bir rezillik olur mu ya? Yok böyle bir rezillik olur mu? Ve bunun adı mahkeme! Ekrem'i tutukladı. O tutuklamayla Ekrem 19 aydır hapiste. Ben miyim hapiste? Onlar mı hapiste? Ben değilim ki, ben milletimle konuşuyorum. Milletim de beni dinliyor.

Tek bir hakim "tutuklama son çaredir, adli kontrol yeterlidir dedim, serbest bıraktım." Tak adamı sürdüler, yok ettiler adamı. Birkaç gün sonra o serbest bıraktığı insanlar tekrar tutuklandı. Niye? Talimat, mahkeme değil ki, talimat.

İşte o günlerde yaşadığımız fotoğrafları hatırlayın. Yorgun, traşsız, kelepçe takıyor arkadaşlarım. Kendi ayağıyla ifadeye giden arkadaşım firari yakalandı manşeti gerektiği için, kendisi anlattı burada. Canım kardeşim. Bunun için yakalanma fotoğrafı üç kez çekildi ya. Öyle değil mi? Üç kez. Niye? Fotoğraf yayınlayacaklar. Niye tutuluyor burada? Çünkü hiçbir şey ya. Hiçbir şey yok. Ya yazık ya. Aylardır hapis yatıyor burada. Yuvasını bile burada kurdu. Ve burada hapiste tutuluyor. Buğra kardeşim. Fotoğrafını çektiler,

beğendiler bir daha çektiler, beğenmediler bir daha çektiler. Ve bunun adı olacak yargılama, öyle mi? Bunun adı olacak tutuklama, öyle mi?

Masumiyet karinesi o sabah çiğnendi. Lekelenmeme hakkı o sabah çiğnendi. Hem de bile bile. Bu nasıl kin ya? Bunu nasıl nefret ya? Bu nasıl nefret ya?

Neyse…

Şöyle okuyayım: "Ya eyyühellezine amenu künu kavvamine lillahi şühedae bil kıstı vela yecrimenneküm şenaanü kavmin ala ella ta'dilu. İ'dilu hüve akrabu lit takva vettekullah. İnnallahe habirun bima ta'melun." Maide Suresi 8. Ayet. "Siz, ey imana ermiş olanlar! İnsaf ile hakikate şahitlik yaparak Allah'a bağlılığınızda sıkı durun ve herhangi bir kimseye, insanlara karşı nefretiniz sizi adaletten sapma günahına itmesin. Adil olun. Bu, Allah'a karşı sorumluluk bilinci duymaya en yakın olan davranıştır. Ve Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Şüphe yok ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır."

Şimdi bu nasıl kin ya? Bu nasıl nefret? Bu nasıl ihtiras? Buradan söylüyorum: Bu zihniyetle, bu milletin ve kadim devletimizin başı beladadır. Başı beladadır. Milletçe mücadele etmek zorundayız. Soruşturma hep manşet. Önce manşet, sonra dosya. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin TRT'si benim param, benim. Sizin paranız, 87 milyonun parasıyla bize küfretti ya. Bize hakaret etti.

Siyasi operasyonu anlamanın kısa yolu: 31 Mart, Ramazan ayının ortası, 2024. İktidar sandıkta yenildi, İstanbul bir kez daha kazanıldı. Millet, iktidarın sandıkla değişebileceğini gördü. Anlattım ya totalitarizmi; sandıkla değiştirilebilme ihtimaline karşı kurulan düzendir. Düzen değil, sistemdir ya da rejim. Örgütlü bir çalışmadır. Hemen ardından bu soruşturmayı başlatacak başsavcı,

bakan yardımcılığından alınıp İstanbul'a getirildi. Bu atama bu soruşturma içindir. Bu bir tespit.

18 Mart 2025, yine Ramazan ayı; diplomam iptal edildi. 19 Mart 2025, Ramazan'ın 19. günü; partimin cumhurbaşkanı adayını belirleyeceği günlerde, sahur vakti, gece yarısı kapıma gelindi ve gözaltına alındım. Bir yıl arayla iki Ramazan. Birinde millet sandıkta iradesini ortaya koydu, ötekinde o irade hedef alındı. Rahmet, merhamet ve adalet ayı olarak bilinen mübarek Ramazan ayında adalet değil, hesaplaşma yapıldı. Hesaplaşma.

Şimdi soruyorum: Bu takvimin hangi durağında bir belge var? Hiçbirinde. Belge yok, sıfır. Bir seçim sonucu var, bir atama var, bir şafak baskını var, ardından makam, mevki, menfaat terfisi var. Belgeler bizim tarafımızda, takvim onların tarafında. Dosyaya gizlilik kararı konuldu ama tuhaf bir gizlilikti bu. Herkese açık, yalnız savunmaya kapalı. Avukatlarım, dosyanın kapağını göremezken, her gün bir şey yandaş basına sızdırıldı. Florya'da bahçede gömülü paralar, cenaze aracıyla taşınan rüşvetler, para dolu bavullar, dağıtılan telefonlar... Her ekranda tek bir rakam: 560 milyar lira!

Başsavcı gazetecileri topladı, soruşturmaya bir ad taktı. Tarihte yok böyle bir şey: "Asrın Yolsuzluğu!" Ceza iddianameden önce, mahkemeden önce ekran önünde kesildi. Ben ilk günden "suç örgütü lideri" diye damgalandım. Yol arkadaşlarım "suç örgütü üyesi" diye damgalandı. Bu bir hukuk süreci değil, bir itibar suikastıdır. Lekenmeme hakkının ihlalidir, masumiyet karinesinin ihlalidir. Hani diyorlar ya bugün; "Sakın masumiyet karinesini ihlal etmeyin. Sakın insanları lekelemeyin, itibar suikastı yapmayın, yaptırmam."

Kim yapıyorsa, dün söyledim tekrar söylüyorum: Kim yapıyorsa, kimin lekelenmeme hakkı ihlal ediliyorsa, kimin masumiyet

karinesi çiğneniyorsa, kime iftira atılıyorsa; namussuzdur, şerefsizdir bunu yapan. Bu kadar net.

Ahlaksızdır.

Bu dosyada delil yok. Delil olmayınca bir şey üretilmesi gerekiyor. Üretilen şey itirafçı. Sistem böyle kuruldu; itirafçı. Bunu bir tarifi var, 4 adımlık bir tarif. Birinci adım; herkes tutuklanır. Genel müdür de tutuklanır, şoför de özel kalem çalışanı da çaycısı da kim varsa etrafında tutuklanır. Aylarca tutuklu kalındı. Ya 1 yıl tutuklu kalan var, 1 yıl 13 ay şoför, çaycı daha yeni çıkan var.

İkinci adım; aileye uzanılır. Eş gözaltına alınır, oğul, kardeş, kayınbirader içeri atılır. Bir iş insanının ifadesi alınırken eşinin gözaltına alındığı haberi ona verilir. O insan "ne isterseniz imzalarım" demek zorunda kalır. Bir arkadaşımızın çocuk yaşta denebilecek oğlu 1 yıl cezaevinde tutulur. Bir başkasına "1 milyon dolar verirsen eşinin tutuklanmasını sağlarım" denir. Yani özgürlüğe fiyat biçilir.

Özgürlüğe fiyat biçilme hikayeleri kaç tane dinledik 1,5 senedir? Somut delilleriyle ortaya konan kaç tane var? Davaya dönüşen onlarca. Ne yapıldı? Hiçbir şey. Niye? Dokunulmaz. Ya cinayet bile çıkartılmaya çalışıldı manşetlerden. Avukatların ismi, cismi belli, tek bir soru bile sorulmadı. Ne oldu? Herkes serbest kaldı, kimse yok. Bitti her şey. Kaynağı neresi? Adliye. Kaçıncı katsa 3 kat, 2 kat her neyse kapalı kapılar ardındaki tezgahı kuranlar. Onun için bu iddianameyi yazanlar benim için şaibelidir. Kaçıdır şaibeli, kaçı değildir onu bu millet tespit edecek.

Üçüncü adım; önüne bir metin konur, o metnin adını öğrendik, şablon. Kaç tane gördük burada? Onlarcasını gördük. Şablon, kaç tanesi ortaya çıktı? Mahkeme heyetinin huzurunda oldu bütün bunlar. Kullanılacak kelime de belliydi, sistem. Ben hayatımda

sistem diye bir laf kullanmadım. Organizasyon şeması dedim, çalışma sistemimiz dedim. Ben insan kaynakları masterı yaptım. Bilirim yani bir organizasyon şeması nasıl şekillenir, bir işletme, bir kamu kurumu nasıl şekillenmelidir bilirim. Sistem diyen tahliye oldu, "ya sistem de git!" Tahliyenin anahtarı bu kelimeydi.

Dördüncü adım; kapı açılır. "3 isim ver, 3 hafta sonra seni çıkarayım" teklifi anlatıldı. Aleyhte ifadenin ardından kapılar bir bir açıldı. Biri ertesi gün, biri aynı gün, biri 3 hafta sonra. Biri de açıkça söyledi, çıkmak için her şeyi söyledim dedi. Açıkça söyledi bunu. Basından duyduğunu söylemiş, gazetede okuduğunu söylemiş, avukatının ona söylediğini söylemiş, savcının ona dikte ettiğine evet demiş, her şeyi söylemiş. Hatta bazıları, savcı yazmış o imza atmış. Burada açık açık ortaya çıktı.

Sadece buradaki tutuklu arkadaşlarımdan bahsetmiyorum, tutuksuz sanıklardan da bahsediyorum. Tutukla, aileyi al, şablonu koy, kapıyı aç. Özgürlük karşılığında isim, tahliye karşılığında cümle. Bunun adı itiraf değil, bunlar takastır. Tehditle, baskıyla, vaatle alınan ifade kanunen delil olmaz. Hür irade yoksa kağıttaki cümlenin hiçbir değeri yoktur. Bunları kanun yazıyor, ben değil. Oralardan aldığım şeyler.

Bu zulmün sessiz bir tarafı da var. 20 anne çocuklarından koparıldı, 20 anne, bilerek, zalimce. Eşi riskli doğum yaparken yanında olmak isteyen bir daire başkanımıza izni verilmedi. Suçu yok ki orada, tutuklu yargılanıyor, versen ne olur? Vermediler. Zalimlik sınır tanımıyor.

O 20 annenin bir kısmı kilometrelerce, 100 kilometrelerce ötelere sürüldü. Kadınlar yerlerde yattı. Hepsi bilinçli yapıldı, Sayın Mahkeme Başkanı ve Sayın Heyet. Hepsi bilinçli yapıldı. İster görün ister görmeyin, ister duyun ister duymayın, ister hissedin ister hissetmeyin, hepsi bilinçli yapıldı, hepsi zalimce yapıldı. Hepsi

bir çıkar, bir menfaat için yapıldı. Menfaatini de alanlar aldığını zannediyor. Almayanlar da sıra bekliyor.

Benim ailem de payını aldı. Babam sanık yapıldı, oğlum sanık yapıldı, eşimin ağabeyi sanık yapıldı. Tek soru sorulmadı bunda, 1 yıl yattı. Diğer ağabeyi başka bir dosyada tarihte görülebilecek en uydurma bir dosyayla aylarca tutuklu kaldı. Kendisinden uyuşturucu tüccarı çıkarmaya çalıştılar, bir şeyle uğraştılar yani. Adam "Saçımın kılını alın bakın, ne kadar kılından alıyorsanız kıl alın bakın" dedi, adamdan kıl almadılar. Çünkü temizdi. Aylarca hapiste tutuldu. Niye? Ekrem'in akrabası. Hıh!

Bunun hikayesini kendi hayatımda da biraz bahsedeceğim ama burada şunu söyleyeyim; bir insanı ailesini almak, rehin almak savaşta bile yapılmaz biliyorsunuz. Hani gurur diyoruz ya Türk, hiçbir yerde gidip zalimlik yapmamıştır. Herkese Osmanlı'yla özellikle bahsederiz. Özellikle Balkanlarda bu çok konuşulur yani. Hatta o tarihin o çağına göre hata mıdır, doğru mudur, yanlış mıdır diye de tartışılır. Zulüm etmemiştir, herkesi dininde serbest bırakmıştır denir. Bununla övünürüz değil mi? Şimdi? Aileyi rehin almak yargı eliyle yapıldı. Yaşadık biz bunu burada.

Ve iddianame geldiğinde bir şey daha görüldü. Bazı tutuklular hakkında dava bile açılmadı. İstenen cümle alınmıştı. Fazladan toplanan insanlara artık ihtiyaç yoktu. Amaca ulaşılınca rehineler bırakıldı. Hatta bazıları var ki çok yakındı, çok yandaştı yazdırana veya yazana. Onların esamesi bile yok. Gittiler. Bir süre yattılar. İfadeleri bile yok ortada. Gittiler. Ama iş adamı, ama başka bir şey. Bu arada kimse yatmasın. Ben kimsenin hapiste kalmasını, bu şekilde tutulmasını falan istemiyorum. Rehine diyorum çünkü bunun gerçekten başka bir adı yok. Devlet eliyle rehin alınıyor insanlar. Hala rehin.

İddianame, Kasım 2005'te gözaltından tam 8 ay sonra yazıldı. Mahkemeye sunulmadan önce gazetecilere dağıtıldı. Kabul edilmemiş bir iddianame şüpheyle bile paylaşılmaz. Bu iddianame, önce gazeteye gazetecilere verildi, yandaş gazetecilere. Bana ise 3 ay sonra 22 Ocak'ta DVD'lerle ulaştırıldı. Rakamlara bakalım, 4.000 sayfa iddianame, 80.000 sayfa ek, cezaevinde haftada 2 saat bilgisayar hakkı.

Yani ben haftada 2 saatte, sayılı haftalarda 84.000 sayfayı okuyacağım ve konuya hakim olacağım. Ben bu işleri anlamam ama yani 84.000 sayfa ya bu işi dökmek. 4.000 sayfa iddianame yazmanın zaten anlamı kimse bunu okumaz, zaten içi boş. Yazdıran da biliyor, yazan da biliyor. İşin içinde ne var biliyor musunuz? Dün dedim ya, aynaya baktılar, yazdılar. Kendi hayatında ne yapmışsa, ne uygulamışsa, "yahu Ekrem de yapmıştır" diye yazdıkları bir iddianamedir bu.

Ben düşündüm, "Allah Allah" dedim ya, "Babamın tarlasını niye kazdılar?" Hatta espri yaptık telefonda, yandaki tarlayı da söyle de kazsınlar belki de ekin ekersin yani, senin yerine orayı tarasınlar yani. Adamın kuyusuna niye bakarlar? Para arıyorlarmış! Kapalı yazdıkları kapıları kırıp içine giriyorlar. Bunu yazanlardan ben şüphe etmeye başladım. Ya yazanlar ve yazdıranlardan şüphe etmeye başladım. Bu yöntemleri bilenler yapabilir bu işi. Ben bu yöntemleri bilmem yani. Benim böyle yöntemlerden haberim yok. Yazdıktan sonra para gizlemek, toprağa para gömmek, kuyunun dibine altın koymak. Çok mu merak ediyorum yani. Avrupa ülkelerinde hesap açtırmak! Offshore'da hesap açtırmak! Vallahi ben bilmem. İsviçre'de, Lüksemburg'da veya bilmem hangi adalarda şurada burada, bu hesaplar nasıl işler, ben bilmem. Bilmem yani.

Biz parayı pek sevmeyiz babamla. Bazen de kızarız birbiriyle, çok sıkıntı çekmişizdir. Ticaret yapmayı severiz. Öyle yaptık ya, çok da şey çektik, sıkıntı da çektik yani. 94 krizinde, 97 krizinde, 2001 krizinde, 2008 krizinde sıkıntıda çektik. Niye? Pek nakitte yakalanmazdık yani.

Ama bu parayı sevenler bu işi nerede saklıyorsa, ne yapıyorsa demek ki bir yöntem biliyorlar, buraya yazmışlar ama bizimle ilgisi yok. Olmadığı da ortaya çıktı zaten. Çünkü yok, yok!

Duruşmalar 9 Mart'ta, yani tutuklanmamızdan bir yıl sonra başladı ve yaklaşık 7 ayı bitirdik, 8 aya gidiyoruz. Hâlâ insanlar neyle suçlandıklarını öğrenemedi. İddianameyi okuyan herkes bir şeyi hemen fark eder: Bu metin bir hukukçunun değil, bir manşetçinin kalemidir. Ahtapotun kolları, güç zehirlenmesi... Gasp etti bile deniyor. Böyle bir suçlama yok ama. Gasp etti deniyor ama öyle bir suçlama yok. Çünkü bu kelimeler mahkeme için değil, ekran için yazıldı. Seviyorlar. Seviyorlar. Bu işi seven basın mensuplarını da yanlarında taşımayı da seviyorlar. Ama ağır yük oldu kendisine.

Peki bu iddianame neye dayanıyor? Bunu ben söylemeyeceğim, iddianame kendisi söylüyor. Örgüt şemasının hemen üstündeki cümle şöyle: "Soruşturma kapsamında elde olunan başka etkin pişmanlık hükümlerinden başta, etkin pişmanlık hükümlerinden faydalanan örgüt mensuplarının beyanları olmak üzere, tüm deliller bir arada nazara alındığında..." Başta belge değil bakın, başta belge değil. Başta banka kaydı değil. Başta dinleme değil. Başta itirafçı! Yani mış muş. Demiş, söylemiş. Bu binanın temeli bu kelime. O temelin nasıl döküldüğünü de biraz önce anlattım.

İddianame bir şeyi daha kendi ağzıyla itiraf ediyor: Bir eylemde benim için, "Doğrudan talep eden kişi olmasa da..." Bir başkasında, işte birçok olayda var, yapılmamış olduğunu kabul

ediyor; "Her ne kadar bu eylemde yer olmasa da yer almasa da..." falan falan. Talep eden değil, anlaşan değil, eylemde yok ama cezanın başına o ismi yaz! Bu şekilde burada davranılan birkaç isim daha var.

Bu dosyada tek bir banka dekontu yok, para izi yok, talimat yazısı yok, ses kaydı yok, görüntü yok, "Gözümle gördüm," diyen tanık yok. Ama her arkadaşım ve ben... Bizim tarafımızda ise tapular var, faturalar var, noter belgeleri var. Açıklamasında ada, parsel, proje var. Banka havaleleri var, Hazinenin izinleri var, Sosyal Güvenlik Kurumunun borç yoktur yazısı var, İBB Meclisinin oy birliğiyle aldığı kararlar var, MAPEG Genel Müdürlüğünün yazdığı yazılar var, Enerji Bakanlığının aldığı kararlar var. Hepsi var! Öbür tarafta, mış muş. Belge bizde, dedikodu onlarda. Bu davanın bütün hikayesi bu dört kelime: Belge bizde, dedikodu onlarda.

Bir de ceza dosyasının içerisindeki siyaset... Burası çok önemli. Yani bu iddianamenin tümüyle siyasi saiklerle başladığının aslında net bir tarifi. Eylemleri bir kenara koyalım. Rüşveti, ihaleyi, ruhsatı, raporu bir kenara koyalım. Geriye ne kalıyor? Aslında tümüyle siyasi bir hikaye. Bu dava siyasidir. Tekraren söylüyorum: Bu dava siyasidir.

İddianame bu hikayeyi saklamıyor da. Kendi eliyle 9 başlıkta yazıyor: Bir partiyi ele geçirmek ve cumhurbaşkanı adayı olmak. Suç! Kurultay ve il kongresi, parti binası, gazeteciler, seçmen verisi, casusluk, ilçe adayları, iştiraklerle adayların eşleştirilmesi, en sonunda da o partinin kapatılması için Yargıtay'a bile bildirim yapan bir iftiraname. Tam bir komedi, tam bir safsata! Dokuzunu da iddianamenin kendi cümlesiyle okuyacağım. Her birinin karşısına bu salonda söyleneni koyacağım. Hükmü milletimiz verecek.

Birincisi, bir tabloyu açabilir miyiz? Dün sıralamada yani 11. tablo diye görünüyor.

Şurada yok üstteki, üstteki yani ilk bu şekildeki bu tablo aslı yukarıya gelirseniz sırayı bu buydu. Evet.

İlk madde: İki amaç varmış. İlki maddi zenginleşme, ikincisi aynen okuyorum. Burada da görülüyor. 2019 yerel seçimlerinden sonra ikinci amacın suç gelirlerinden elde edilen maddi sermaye ve örgüt liderine mensup olduğu siyasi parti olan Cumhuriyet Halk Partisi'ni ele geçirmek. Örgüt liderinin mensup olduğu siyasi parti, yani benim partim o dönemde. Ben kendi partimi ele geçirmişim. Bir insan kendi evine hırsız olarak giriyor yani.

Ya partiyi tanımıyorsunuz, ya partiyi bilmiyorsunuz, geleneklerini bilmiyorsunuz yani mahalleden başlayan seçimler ilçe delegesi, sonra ilçede il delegesi, sonra ilden kurultay delegesi. Yani milyonlarca insanın katılımıyla yürüyen bu süreçte ben, partiyi ele geçireceğim. Bir partinin üyesi o partide söz sahibi olmak ister, delegesini ikna etmek ister, kurultayı da kazanmak ister. Buna dünyanın her yerinde siyaset denir ama bu iddianameye de örgüt amacı diye yazılıyor. Yani parti içinde seçim kazanmayı, örgüt amacı olarak yazıyor.

Bir alta daha geçersek… Sonra iddianame bir alıntı daha koyuyor. Şimdiki hedefimiz Ekrem İmamoğlu'nun cumhurbaşkanı olmasıdır. Nasıl ki partinin ele geçirilmesi için fon oluşturuldu fon, ben hayatımda fon diye bir şey demedim, bilmiyorum. Fonu burada öğrendim. "Ve bu hususta başarılı olunmuşsa şimdi de cumhurbaşkanlığı seçimi için büyük bir fona ihtiyacımız var. Bu fona katkı verenler abat olacak." Vallahi bunu yapmış olan biri yazar. Ben bilmem. Bak, yapmış olan biri yazar mı? Ya da yazdırır. Tarihe dönün bakın, vallahi bulursunuz onu, kimse. Ben bulamam, ben cahil kaldım. Şu metni yapmış olan ya da yaptırmış olan biri

yazmıştır. Ya da şu fon meselesinde milyarlar döküldü ya, onun arkasında kim varsa bunu da o yazdırmıştır. Birebir aynı kişi. Çok net metin yani. Benim ne aklımdan böyle bir şey geçti, ne fikrimden geçti, ne de böyle bir hedefim var. Yaradan şahit, arkadaşlarıma şahit.

Bu cümleyi kim, kime, nerede, hangi tarihte söylemiş ya? Hangi fon? Hangi hesap? Hangi banka? Ya! Günü geldiğinde bunu yazana soracağım günleri Allah bana gösterecek. Allah bana gösterecek soracağım, soracağım. Vallahi şunu hangi kafayla yazdın? Ne yediniz siz? Bunu inşallah göreceğim o günleri. Kim kimin katili demiş? Kim abat olmuş? Arkasında tepki, dekon, tepki hesap hareketi, tepki tarihi, tepki fon yok, fonun kendisi yok. Yok, yok.

Aylarca manşetlerde 2 milyar dolar diye bir şey gezdi. Neymiş efendim? Seçimi kazanmamız için en az 2 milyar dolar. Vallahi benim aklımdan ne 2 milyar geçti, ne 2 milyar dolar geçti, ne de 2 milyar dolarlık fon geçti. Demek ki bunu bilenler, 2 milyar dolarlık fonla bu işi yapmışlar, geçmişler. Acaba kim? Allah, Allah! Milletimiz düşününce bunu bulacak. Ben bulamam, ben cahilim. Ben bilmiyorum. Demek ki birileri bunu böyle yapmış. 2 milyar dolarlık fon lazımmış.

Benim bildiğim sandıkta milletin oyu lazımdır yani. Ve İstanbul'da sokak sokak nasıl gezdiğimi de Allah biliyor yani. Kimse şans vermedi. Zat-ı muhterem, ülkenin cumhurbaşkanı "Kıyıda köşede kalan ilçenin belediye başkanı mı cumhurbaşkanını seçeceksiniz? Binali Yıldırım'ı mı Sisi'yi mi seçeceksiniz" dedi mi? Dedi. Ne yaptı? O kıyıda köşede o ilçenin masum, tümüyle samimiyetiyle, projesiyle milletin önüne çıkan Ekrem İmamoğlu seçimi ka-zan-dı. Nokta.

Ve bunu bilirim yani. Bağcılar'ın sokaklarında başladım ilk siyasi gezime. İlk 15 gün, partinin iktidar olduğu hiçbir ilçeye gitmedim.

Arkadaşlarım burada. Bağcılar, Bahçelievler, Esenler, Sultanbeyli. Buralara gittim. Niye? Faydasını gördüm. Çoğunda, 39 ilçenin 32'sinde Ekrem İmamoğlu 2024 seçimlerinde birinci oldu biliyor musunuz?

Bu millet çalışana oyunu verir. Oyunu emanet eder. Ben bunu bilirim. Fon mon bilmem yani?

2 milyar fon! Kim demiş? Sarp Yalçınkaya diye bir adam. Ben tanımam etmem. O ondan duymuş, o ondan duymuş, o ondan duymuş, o da ondan duymuş. Muş muş muş muş. 3 katlı bir dedikodu, 4 katlı bir dedikodu. Ahhh ahhh!

Şimdi bu zincirleri kurarak, buradan işlemler yaparak, buradan süreçleri çözdüm diye yani bir savcı herhalde bir şey yazıp koşarak gidiyor Başsavcının önüne, nasıl oldu efendim bir baksanız, bu yalan iyi mi oldu? Ondan sonra alıyor, yok yok sen buna bir daha bir şeyler daha ekle diyor, gidiyor, tekrar koşuyor. Yani herhalde böyle yani. Herhalde böyle.

Benim, sözümona bu fon rakamının geçtiği isimlerin arasında, işte Murat Gülibrahimoğlu denen bir iş adamı. Burada rakamları tek tek yukarıdan aşağı döküldü. 42 milyon rakibimin kampanyasına yatırmış. 42 milyon, 2024'ün rakamlarıyla yani, 3 sene önceki rakamlarla, 42 milyon. Biraz bahsedeceğim daha sonraki maddelerde. Milyonlarca lirayı, 42 milyonu yatırdığı kişi Murat Kurum'un hesabı, ben değilim. Gak guk dediler. Ya o öyle değil de falan filan! Bırak gak guku! Benim cumhurbaşkanlığı fonumu toplayan adam böyle yapacak, siz de buradan bir yalan uyduracaksınız, o yalanı da millete yutturmaya çalışacaksınız, hadi oradan. Sizi vasatlık kokan insanlar!

Bir aşağı daha gelebilir miyiz? Asıl dayanak, Adem Soytekin'in ağzından yazılmış bir cümle: "Beylikdüzü'nde temelleri atılmış,

cumhurbaşkanlığı için sermaye toplamak amacıyla kurulmuş bir örgüt". İddianame bu cümleyi iki ayrı yerde örgütün kuruluş belgesi gibi kullanıyor. Savcı bu salonda kendisi de okudu. Cevap tutanakta var, herkes açıp bakabilir. "O beyan öyle değil savcı bey." Adem cevap veriyor: "O beyan öyle değil savcı bey, oradaki beyan ben onu şablon olarak gördüm, ben ifadeden sonra gördüm" diyor. Önüme şablon olarak koydular diyor yani. Çünkü yok öyle bir şey. Adem böyle bir cümle kuramaz ki. Günlerce çalışsa Adem böyle bir cümle kuramaz. Adem 2007'den beri benimle çalışan bir tane emekçi adam ya. Adamı bile ne hale düşürdünüz ya. Beceriklidir ha, başarılıdır yani işini iyi yapar. İşini iyi yapar yani. Ben yüzlerce konut, başarıyla yaptığını, binlerce yaptığını biliyorum yani. Adamı düşürdükleri duruma bak, adam bile şablon dedim buna ya. Hatta böyle bir şeyin biraz hayalperest bir şey olacağını da söyledi. Güzel bir cümle, hayalperest bir şey bu dedi yani. Ben nasıl öyle bir şey kurayım, edeyim yani? Örgüt var mı diye soruldu, hayır bilmiyorum, iddia olduğunu biliyorum. Ben bile sordum burada. Yani bir itirafçı burada iddia makamının tokadını yiyene kadar ben itirafçılara bile sordum yani. Onlar bile gak guk dediler, bilmiyordum, bilmiyorum, falan filan kem küm.

Şablon! Cumhurbaşkanlığı için kurulduğu söylenen örgütün kuruluş belgesi, onu imzalayan adamın önüne konmuş ve bir şablon çıktı. Gerçekten Fatih kardeşim burada söyledi, hukuki olmaktan ziyade siyasal bir kurgu dedi. Gerçekten bu yazılan şey de siyasal bir kurgu, doğru söyledi. 3 kat, 5 kat dedikodu binaları.

Kesinlikle bir suç değil, siyasidir, siyasettir ve bu dava baştan sona siyasettir. Bunu bile yazanlar da siyasetin bir parçaları olduklarını atandığı makamlarla net belli etmişlerdir. Nettir yani, somuttur, altına imza atılır. O kadar vasat bir örgütlenme ve o kadar vasat bir strateji ve bir sistem kurdular ki yani sonucunda hepsi bakan

olacak, bu millet de anlamayacak bu işi ya. Hepsi makam alacak, bu millet de bunu anlamayacak yani.

İddianame, bir başka sayfaya geçebilirsek zahmet olmasa, iddianame yine bir başka konuya giriyor. 2. önemli kurultay, il kongresi. Genel Başkanımız, İl Başkanımız burada. Bizim il kongrelerimiz, kurultaylarımız yani bir parti mücadelesi nasıldı bilmeyen insanlar, herhalde bunu oturmuşlar kafalarına göre yazmışlar. Belli ki ders aldıkları insanların da demokrasiyle ya da yazdırma konusunda talimat verenin de demokrasiyle parti içi demokrasiyle de alakası olmadığı için, hiç öyle bir deneyimi olmadığı için yaz babam yaz olmuş yani. Ki bizim partimiz o dönemde de tam değildi, şimdi bunu tamamlamak gayretini yani bir partinin en güçlü kişisi üyedir diyen ve karar alan Genel Başkanımı da alkışlıyorum. Ve onu yani demokratikleşme çabasını biz hala vermeye çalışıyoruz.

İddianamede aynen şöyle yazıyor: "38. Pardon, başka 38. İl Kongresi'nde delegeleri satın alarak desteklediği il başkanının seçilmesini sağlayan örgüt liderinin, 4 Mayıs, 4-5 Kasım, pardon, 4-5 Kasım 2023 tarihinde yapılan Cumhuriyet Halk Partisi 38. Olağan Kongresi'nde..." ve devam ediyor: "...delegelerin satın alınarak Özgür Özel lehine oy kullanmaları sağlanmıştır."

Ben, o dönemin genel başkanı, şimdiki butlanın tavsiyesiyle o kurultayın divan başkanıyım, divan başkanı. Talebiyle. Tavsiyesi derken kurultay delegeleri seçtiği için onun önermesiyle ben divan başkanıyım. Divan başkanı olmak öyle basit bir şey değil ki yani Cumhuriyet Halk Partisi'nde. Ben o kongrede, kurultayda divan başkanıydım.

İddianameden bir kesit: "Örgüt liderinin 4-5 Kasım 2023 tarihinde yapılan Cumhuriyet Halk Partisi 38. Olağan Kongresi'nde, Kemal Kılıçdaroğlu'nun karşısında aday olarak Özgür Özel'i belirlediği,

delegelerin Özgür Özel lehine oy kullanmaları sağlanmıştır." Ya Özgür Özel, Sayın Özgür Özel, bu partinin grup başkanvekili, yıllarca milletvekili. Benim partide geçirdiğim yılın neredeyse iki katı kadar partide üye olmuş bir insan. Ben onu belirleyeceğim, falan filan; bir de lehine oy kullanmalarını sağlayacağım. Ama benim Özgür Özel'i o dönemde desteklediğimi Türkiye'de herkes biliyor. Herkes biliyor yani, gizlisi saklısı yok ki. Destekliyorum. Sadece divan başkanı olduğum için, o gün tabii ki desteklemeyle ilgili tek bir cümle kurmadan o günkü kurultayı adil bir şekilde yönettik. Şuna bak ya! Bunların üzerinden kurulan bir iddianame.

Bir delegenin adı var mı? Kaç para verilmiş? Kime, nerede, hangi gün, hangi elden? Yok. Yüzlerce delegenin oy verdiği bir kurultay; iddianame hepsine "satın alınmış" diyor. Bir tanesinin ismi yok. Delil diye ne konmuş? Kurultay görüntüleri. Bir sonrakini açabilir miyiz? Suç delili diye bunları koymuşlar iddianameye, suç delili diye. Sayın Genel Başkanımızın aldığı oyu açıklayıp sonra orada konuşma yaptığı bu burada fotoğraf koymuşlar, bir de böyle yuvarlak içine alarak "O da oradaydı, o da oradaydı, o da oradaydı" demişler. Allah'ım ya Rabbim, akıl ver, fikir ver! Çok dua ediyorum ama bunlara dua da işlemiyor.

Sahnede kim duruyor, kim kimin elini tutuyor, yani bunlara bakılmış. Ya oyları okudum ben. Özgür Özel, Sayın Özgür Özel 812, Kemal Kılıçdaroğlu 536. İddianame bu görüntüleri itirafçı ifadesini doğrular nitelikte saymış. Bütün Türkiye'nin canlı yayında izlediği bir kurultay, bu iddianamede delil. Oylar sandıktan sayılarak çıktı, tutanağa yazıldı. O tutanak belgedir. Karşısında adı olmayan bir satın alma var. Satın alma, sadece bu; belge yok.

Genel Başkanımız mecbur kaldı, aynı delegelerle yapmış olduğu kurultayda bin küsur insana, "Ya şu cep telefonlarınızı bir çıkarın" dedi. Herkesin farklı bir cep telefonu var. Güya var yani, aynı

model; hatta burada bir vatandaşlık hâlâ iddia etmeye çalışıyor yani cep telefonu meselesini. Herkesin elinde başka bir cep telefonu kaldırdı. Ya bir tane kaldı ki o kurultayda işte 500 küsur tanesi Genel Başkanımıza oy vermemiş. Yani yazdığınız şeyin delili var mı? Hâlâ bunun davaları sürüyor Ankara'da.

Bu delegeler, partinin üyeleri; kimi öğretmen, kimi esnaf, kimi emekli, kadını, erkeği. Onlara "Satın alındınız" demek o salondaki yüzlerce insanın iradesine, kişiliğine, haysiyetine hakarettir ya! Bir savcılık, önüne cumhuriyet yazan cumhuriyet savcısı bunu nasıl yapar?

İddianame bir şey de kendisi itiraf ediyor. Kurultayla ilgili iddialar: Ankara Cumhuriyet Başsavcılığında ayrı duruşu ayrı soruşturmada derdest. Aynı iddia iki savcılıkta iki dosyada. Bu iddianameyi CHP'ye geçirmekten söz ediyor. Bu ülkede CHP'ye geçirmeye çalışan biri varsa, o bana yazılan kurgunun içinde değil, bu salonun dışında. Onu herkes biliyor. Yargıyı kullanarak CHP'yi nasıl ele geçirmeye çalıştığını ve ele geçirdiğini herkes biliyor. Yaşadık bunu yani. Kendi yazdıklarını kendileri imha ediyorlar. Kurultayın iradesi bir butlan süreciyle yok sayılmak istendi. Burada bilinsin ki delegeyi satın alan yok. Delegenin iradesini mahkeme kararıyla silmeye çalışan bir iktidar zihniyeti var. Burada yargılanan, bir kurultaydır yani siyasettir.

Manşetlerdeki adıyla para kulelerin ifadesine de girmek istiyorum. Yani il binası. Üretecekler ya! İddianame bir itirafçının ağzından şöyle yazmış: Bu paraların CHP'nin belediyelerden bir şekilde toplandığını, toplanan paraların Fatih Keleş ve Tuncay Yılmaz tarafından bu binanın satın alınması için götürüldüğünü, herhangi bir bağış olmadığını biliyorum. Buradan almış yürümüşler. Bir sürü insan orada başka davalarda geliyor, orada da ifade veriyor. O dönemin il başkanı da ifade veriyor. Diyor ki biz paraları topladık,

toplandı. İşte bu dosyada olan Veysel Erçevik diyor ki, binanın satın alındığını sonradan duydum diyor. Adem Soytekin'e, az önce söylediğim cümleyi kuran Adem Soytekin'e mahkeme başkanımız soruyor diyor ki işte bu konuyla ilgili ne diyorsun diyor. Cevabı tutanakta şöyle yazıyor. Onun üzerine hiç çalışmadım, hiç de okumadım. Çünkü ceza verilmediği için bakmadım ana diyor. Çalışmamış üzerine!

Yahu, bir siyasi parti binası aldı. Ne bütçe katkısı? Türkiye'nin gayrimenkul alım sektöründe olduğu gibi bir kısmı resmi ödenirdi, bir kısmı gayri resmi ödendi. Burada Mustafa Can Poyraz çıktı. Ben de diyorum ki Can Poyraz kim? Baktım meğerse bu konuyla ilgili gelmiş, sanık. O dönemde İl başkanımızın basın danışmanı. Dedi ki, bağış kampanyasını anlattı, insanlara bağış yaptırdı. Kişi başı 55.000 lira verenler olduğunu. İşte zaten verilen para toplasan işte 300 küsur kişi yapar dedi. Bunların toplandığını oraya götürüldü. Biz onun için ili temsilen oraya gittik deniyor. Hatta bununla ilgili tutanak alındı deniyor avukattan. Avukat belli vesaire. Ya buradan suç çıkarılmaya çalışılıyor.

Benim gözümün önünde, o dönemin genel başkanına, Kemal Kılıçdaroğlu'na bu olayın buranın nasıl alınacağı anlatıldı. İl başkanı anlattı. O da biliyor her şeyi. Her şeye laf yetiştiriyor. Bu konuda çıt yok. Kemal Kılıçdaroğlu'nun bu madde ile ilgili buraya tanık olarak çağrılmasını talep ediyorum. Ayıptır. Ayıptır ya. Sanki o il binası gökten zembille indi. Talep ediyorum. Tanık olarak dinletilmesini talep ediyorum. Ayıptır. İki kelime edecek edemiyor. Bu nasıl bir iş ya?

Şimdi bir sonraki şeye geçebilir miyiz? İddianamede aynen şöyle yazıyor: Kamuoyu desteği sağlamak üzere, çeşitli gazetecilere fon sağlayarak PR yapılmıştır ve isimleri sayılıyor. Soner Yalçın, Şaban Sevinç. Geçmiş olsun diyorum. Ne yazık ki tutuklandı Şaban Bey.

Buraya da gelmişti, ifade vermişti. Bir tweet'le tutuklandı beyefendi. Batuhan Çolak, Yavuz Oğhan ve Ruşen Çakır gibi gazetecilere çeşitli televizyon kanalları suç örgütü tarafından fonlandığı deniyor. Aynen böyle. Ben hangi gazeteciye talimat vermişim? Ya şuradaki insanlarla merhabalaşmanın dışında bir muhataplığım yok. Ya merhabalaşmanın dışında. Hangi haber için, hangi paylaşım? Yalan. İddianamede tek bir örnek yok. Halkı yanıltıcı bilgi yaymakla suçlanıyoruz. Yayılan o yanıltıcı bilginin kendisi iddianamede yok. Yok, yok.

Bakın, bu akıl basın mensuplarına, medyadaki insanlara nasıl davranıyorsa, onu oraya yazarak. Bu ben değilim ha. Benim öyle bir dünyam yok yani. Ve ben en muhalif gazetecinin bile beni çağırınca programına çıkan kişiyim. Hiçbirini reddetmedim. Güya beni alt edeceklerdi. Topyekün alt oldular, hatırlarsınız. Ülke Tv miydi? Kanal 7 miydi neydi o zaman şeyin adı? Tamam.

Hatırlarsınız yani. Ben onun için ben gazeteciyi ayırmam ki. Farklı fikirde olabilir, başka fikirde olabilir. Hakkımda aleyhimde en galiz hakaretleri yapan Akit gazetesine bile gittim Beylikdüzü Belediye Başkanı iken. Gazeteyi aradım, ısrarla randevu istedim. Hakkımda bir köşe yazısı yazmış, hakaretle dolu. Şahidim burada. Beylikdüzü'ndeydim. Atladım gittim. Beni ağırladı. Gazete genel yayın yönetmeniydi. Sanıyorum rahmetli oldu, Allah rahmet eylesin. Dedim ki "Ya bunları niye yazıyorsunuz kardeşim? Ya benim böyle bir şeyle işim yok." Bunları konuştum kendisiyle, anlattım. 1 gün sonra ne manşet atıldı, sohbet ettik, çikolatamızı yedik, ne atıldı biliyor musunuz? Ekrem İmamoğlu gazeteyi bastı! Şaka değil, aynen böyle.

Sonra muhatabı olan gazeteci, yine kızdım, yine yazdı çünkü, aradım. Telefonuma döndü, şahidi yine burada. Telefonuma tesadüf o baktı. O da rahmetli oldu, o da vefat etti. İsmi Hasan

Karakaya, Allah rahmet eylesin. Beylikdüzü'ndeymiş meğerse, o da o zaman evi de oradaymış. O da vefat etti. Telefonda açmış demiş ki "Ya ben Mekke'deyim, umreye geldim. Ekrem Bey, kusura bakmayın. Söyleyin işte gelince mutlaka kendisine uğrayacağım, bir helalleşeceğiz, çay kahve içeceğiz." Vefat etti o da gelmeden vefat etti Mekke'de. Ondan sonra geldi, ben de cenazesine gittim yani. Ben gazeteciye böyle bakarım. Hiç yani ayırmam yani. Düşmanca yazılar yazdılar, Allah rahmet eylesin. Allah bildiği gibi yapsın.

Yani böyle bir şey olur mu ya? Ya o zaman anlattı, Şaban Sevinç anlattı. Ya buraya insanlar getirildi ya. Yok efendim sosyal medyada yani zavallı çocuklar gördük burada ya. Gencecik çocuklar, ayıptır.

İBB iştiraklerinin ilan bütçesinden bana en ağır hakaretleri yapan firmalara, şey gazetelere nasıl paralar ödendiğini, bizden önceki dönem dizilere dizilere bugünün parasıyla 200-250 milyon, 300 milyon, bugünün parasıyla iştiraklerden 400 milyon nasıl paralar ödendiğini biz biliyoruz, çıkarttık, bunları tek tek anlattık. Futbolcu satın aldılar ya bizim iştiraklerin paralarıyla, futbolcu. Başakşehir'e, şuna buna futbolcu aldılar. Bir tane buldunuz mu böyle bir şey? Yok. Bir gazeteye, bir gazeteciye usulsüz, abartılı para ödendiğini gördünüz mü? Yok. Ayıptır ya. Dedikodu, safsata.

Bu dosyada troll diye gencecik lise öğrencisi ya, üniversite öğrencisi çocuk çıktı dedi ki "Ben dedi o zaman lise öğrencisiydim." dedi. "Buna yazdığınız tarihte ben lise öğrencisiydim." diyen çocuğu burada sanık diye getirdi mahkeme. Çünkü iddianame öyle yazmıştı. İddianameden bir kesit yayınlayalım. Bir alta geçebilir misiniz?

“Uygulamanın çalıştığı sunucu üzerinde, 11 milyon 360 bin 412 vatandaşa ait olduğu tespit edilen kişisel verilerin bulunduğu ve

bu kişisel verilerin 8 Kasım 2023 tarihinde özel bir firmaya mail olarak gönderildiği tespit edilmiştir."

Bu salonda ne çıktı? Önce şu: İstanbul Senin hâlâ çalışıyor, bugün hâlâ çalışıyor. Öyle bir şey yok. Teknoloji sağlayıcı İsmet Koyun söyledi. Şu anda İstanbul Senin projesi veya hâlen 3 milyona kadar insan kullanıyor. Kapatılmadı, kapat kapatmadı, kapatılmadı. Devlet bile kapatmamış yani. Çünkü yok öyle bir şey, yalan.

İBB Hanem talimatını aldığı yazılan Resul Emrah Şahan, "İBB Hanem'i ben ilk defa burada duydum" dedi. Esra, "İBB Hanem vasıtasıyla hiçbir zaman veri toplanmadı" dedi. İtirafçı diye burada içinde omurga kalmamış olan eski daire başkanı kalktı ne dedi? "Bu veri 3.7 milyon kişinin verisi dışarıya çıkarılmış mıdır anlamında ispatlamaya yeterli değil" dedi. Kendi rolü soruldu, "USOM raporuna girin ve Erol Özgüner yazın, sıfır sonuçla karşılaşacaksınız" dedi. Ortada bağımsız bir bilirkişi raporu bile yok. Yani böyle saçma sapan, içine her şeyi boca etmişler; "Buradan bir şey uyduralım, bir şey bulalım" demişler.Sonra devam etmişler. Yani YSK'dan listeleri kapmışlar, falan filan devam etmişler.

Nasıl devam etmişler? Bir sonrakine gelelim. Hüseyin Bey dün yoktu, bugün burada. Beyefendiyle ben tanışmıyorum ya. Beş dakika fotoğraf çekildi adamın beyefendinin, kusura bakmayın adam dedim, beyefendinin burada çektiği ızdıraba bakıyorum, uzaktan anlamaya çalışıyorum. Tanımıyoruz kardeşim birbirimizi ya! Rahmetli manevi annem dediği birisiyle onun aldığı randevuyla gelmiş, bizimle fotoğraf çekilmiş ya, beş dakika. Ve şu anda ne? Örgüt yöneticisi! O konuya da ayrıca gireceğim. Örgüt yöneticisi, tanımıyorum! Diğer tarafta casusluk suçlamasıyla muhatabız. Niye? Beyefendiyle fotoğrafı çektik diye.

Bu iddianamenin en ağır, çirkin cümlesi iddianamede yazıyor. "Seçim sonucunu ajanlar belirlemiştir" diyor. İşin analiz kısmını şüpheli Hüseyin'in ortağı olan Aaron Barr isimli şahsın gerçekleştirdiği, bu şahsın da Amerika istihbarat servisinin dijital projeler koordinatörü olduğu, dolayısıyla İBB'ye ait mail içerikleri ve dataların istihbarat servisleri tarafından ele geçirildiği... Ya bu ülkenin seçilmiş belediye başkanına, cumhurbaşkanı adayına utanmadan, utanmadan sefil bir biçimde "casus" diye yazan savcılar var ya! Bunu nasıl akıl edebilmiş, şaşıyorum ya. Casusluk davasına imza atan kişi de adalet bakan yardımcısı. Şaka gibi, değil mi?

Fotoğraf insanı casus yapsaydı bu ülkenin yönetiminde casus olmayan kalmazdı. Şöyle bir FETÖ dönemine ve öncesine bakalım. Tekrar söylüyorum: Bu ülkede bir insanın fotoğrafla casus olduğunu eğer ispatlıyorsanız, şu anda bu ülkeyi yönetenlerden casus olmayan kalmazdı! Benim fotoğrafım yok.

Yüzde 70'i bir de ayağına giderek fotoğraf çektirmiş kişilerin ya. Ayağına giderek. Himmet duyarak, icazet alarak.

Devletin görev verdiği bir insan, kendisi diğer duruşmada belgesini koydu ortaya. Devlet adına toplantılar düzenlemiş. Bugünün istihbarat başkanıyla toplantılarda bir arada olmuş. Bana 5 dakika, vefat eden manevi annem diye tarif ettiği hanımefendiyle geldi diye ve 5 dakikada bir fotoğraf çekildi diye bir tane duruşmamız var, casusluk davası ve ben oradan da tutukluyum. Bir de benim buradaki davanın da örgütün yöneticisi! Duruşmanın özeti Hüseyin Gün'dür. Bakın duruşmanın özeti; eşittir, Hüseyin Gün. Tanımı, gerçekliği net olarak kendisidir. Başka hiçbir şey bakmanıza gerek yok. Çünkü son kertede buraya İstanbul Senin'i ekleyenler büyük bir şey bulduk. Bomba geldi, büyük iş diyerek

hazırladılar. Yani son bomba diye eklediler ve iddianameyi öyle çıkardılar.

Ben çok merak ediyorum ama gerçekten bu bölümü yazan savcıları da merak ediyorum yani. Öyle bir gün çay içerken sorsam ya bunu hangi akılla yazdınız, ne yediniz ne içtiniz de bunu yazdınız diye sormak isterim.

İlçe adayları… 7'ncisi. Bir sonrakine geçebilir miyiz lütfen? İddianamede diyor ki; Şişli, Üsküdar, Beylikdüzü, Esenyurt, Eyüpsultan, Bakırköy, Sancaktepe, Kadıköy, Çekmeköy gibi ilçelerde örgüt lideri, kendisine bağlı kişileri aday göstermiş. Büyükçekmece, Küçükçekmece, Tuzla belediye başkanlarını ise kendisine tabi kılmış. Vay anasını ya! Vay anasını ya! Ya ben çok ayıp biliyor musunuz yani. Yani burada koca koca insanlar, isimler, hayatı geçmişleri olan, birikimleri olan insanlar, siyasi geçmişleri birçoğunun benden de fazla olan var orada. Mesleki geçmişleri… Onlara hakaret edercesine. Kendi diyorum, belge yok, bir şey yok. Ya Büyükçekmece Belediye Başkanı 45 senelik belediyeci; kendime tabi kılacağım. Küçükçekmece Belediye Başkanı 40 senelik parti yöneticisi, partide yöneticiler yapmış insan; kendime tabi kılacağım ve diğerleri.

Aday göstermek, bir siyasi partide aday göstermek… Varsay ki böyle, böyle bir şey yok da bunun neresi suç?

Anketlere bakılır, il başkanımız burada, öyle uğraşlar verildi ki, sonra tavsiyeler genel merkeze yollanır, genel merkez tartışır, eleştirileri vardır vesaire döner, tartışılır, dönem dönem ben de içinde olurum bu masaların ve en nihayetinde partinin parti mensubu konuda oylamayla karar alır. Akış budur yani. Yani biz bugün hani cumhurbaşkanlığı sisteminde bir kişi 4.000 kişinin atanmasına kadar veriyor ya, bizim partimizde öyle bir kültür yok, yok yani. O benim dediğim bu silsilelerden geçerek atanabiliyor

şey aday gösterilebiliyor. Bir şu kelimeye bakar mısınız ya? Tabi kılınmıştır. Milletin sandıkta seçtiği belediye başkanları iddianamede birinin tabisi. Ne kadar seviyorlar teba olmayı, tabi olmayı seven bir adam bunu yazar, bir kişi bunu yazabilir.

Ertan Yıldız'a bu salonda Bakırköy belediye başkanlığı için bana nasıl rica ettiğini hatırlattım, başka kişiler de aynı durumda. Seçimden sonra benimle görüşmez olduğunu kendisi anlattı. Aday olmak isteyen, gösterilmeyince kırılan bir insanı kırgınlığı bu iddianamede itiraf diye okunuyor. Kaldı ki o sözümü ona hatırlatmamı öyle bir şey yok dedi, kendi verdiği savcılık ifadesinde var. Yani istemiş, ben de ona demişim ki, orası sana küçük gelir. Kendi ifadesinde var savcılıkta. Bu iddianamede adı geçen belediye başkanlarının kaçı tutuklu, kaçının yerine başkası oturtuldu? Bu iddianame bir ceza dosyası artık değil yani, bir haritaya döndü. Gerçekten hani utanç verici bir belge dizinini sizinle paylaşmaktan gerçekten hicap duyuyorum.

İddianameye göre, bir sonrakine geçebilirsek, iştirak firmalarından ilçe adaylarına yardım etmelerini istemişim. Firmalarla adaylar eşleştirilmiştir. Bu eşleştirmede firmalar adaylara araç, personel, fotokopi, baskı işleri gibi gayri maddi destekler vermiştir diye bir bölüm konuyor ve detaylar anlatılıyor. Ama hangi araç, plakası ne, hangi personel adı ne belli değil. Hangi tarihte hangi adaya hangi faturayla iddianamede tek bir somut örnek yok, tek! Fotokopi diyorlar, fotokopinin sayısı bile yok. Garip bir şey ya.

Ama kamu kaynaklarından nasıl Binali Yıldırım'a onlarca araba verildiğini belgeleriyle burada ortaya koyduk. Yine koyacağız. Binali Yıldırım'a İstanbul Büyükşehir Belediyesi aylarca sadece 10 tane makam arabası, özel makam arabası verilmiş, burada ortaya ve milyonlarca liralık kamu zararı. Ekrem İmamoğlu döneminde,

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, acaba mensubu bulunduğu partiye bir tek araba tahsis etmiş mi, bir tek? Ailelere tahsis edilmiş, ailelere. Onlarca, yıllarca evet. Onlarca araç. Ailelere tahsis belgeli, kime verildiği belgeli. Kendi malı mülkü görmüşler, Ekrem İmamoğlu yapmamış, örneğini gösterecek.

Yani bir Cumhurbaşkanı, Sayın Cumhurbaşkanı belediye başkanı olduğu dönemde kendi kurucusu olduğu vakfa, nasıl bilabedel talimhanedeki otoparkı vermiş, belgesi burada, isterseniz sunarım. Ben öyle bir belediye başkanlığı yapmadım. Moda'daki tenis kortlarını, Moda'daki parkları nasıl vermiş, belgesi burada. Ben böyle bir yer vermedim, benim de üye olduğum dernekler var. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneğine üyeyim, Atatürkçü Düşünce Derneğine üyeyim. Başka dernekler de var, ama Ekrem İmamoğlu bir tek derneğe yakın olduğu, ilişkili olduğu bir tek vakfa, bilabedel, hukuksuz, kanunsuz veya kanuna uygun vermiş mi, bir baksınlar ya. Vermedi.

Peki Ekrem İmamoğlu İstanbul'da nasıl büfeler dağıtıldığını hepimiz biliyoruz. Kimlere, akrabalara, dostlara, arkadaşlara, tüfesinden başka ticari alanlara. Yıktık ama Ekrem İmamoğlu bir tane vermedi 7 senedir, 6 senedir. Ve ben böyle belediye başkanlığı yaptım. Kamunun malını kimseye peşkeş çekmeden almanın akıyla 6 yıl bu millete hizmet ettim, gurur duyuyorum.

Ayıp ya. Ama ben bir evrak göstereyim şimdi size. Bir alta geçer misiniz? 2024 yerel seçimleri öncesi, bakın bu tarih de yok. Bu da bu da bizim tespit edebildiğimiz. Oradaki 1 milyar 582 milyon da 4-5 ay önce burada savunma yapabilirim diye hazırlandığım kurdu. Şimdi herhalde olmuştur o 1 milyar 700, 1 milyar 800 milyon. Bakın 2024 yerel seçimleri öncesi. 2024 yerel seçimleri öncesi seçimi kaybedeceğini anlayan Sayın Cumhurbaşkanı, hiç olmayacak bir şekilde, AK Partili belediyelere 45'er milyon lira

para yolluyor. AK Partili belediyelere Cumhurbaşkanlığının kasasından, Cumhurbaşkanlığının hesabından örnek koyduk oraya, 45'er milyon lira para yolluyor. O dönemin parasıyla 1 milyar 80 milyon, bugünün parasıyla 2 milyar. Ne için yollandığı belli değil. O kadar ayırmacı ki o kadar kutuplaştırıcı ki bir tane MHP'li var o da Silivri Belediye Başkanı, ona da yollamıyor. Ona da yollamıyor yani. 23 tane, 23 tane AK Partili belediyeye para yolluyor 45'er milyon lira.

Benim az önce Ekrem İmamoğlu'na tabi dediğiniz belediye başkanları, onlarca dosyayla geldi bir döneme. Dediler ki ya başkanım geçmişte Büyükşehir Belediyesi sıkışan AK Partili belediyelere yeşil alanı ilçe belediyesinden almış, yetkisini devretmiş Büyükşehir'e ya da donatı alanını almış ilçe belediyesinden devretmiş Büyükşehir'e. Gayriresmî ya da gayriyasal da değil ama gereksiz çünkü kamu malı. Yani orada da durabilir burada da durabilir, tahsis de edilebilir. Ve oradan paralar aktarmış ve milyarlarca Büyükşehir Belediyesi. Kime? Esenler Belediyesi'ne. Kime? İşte o dönemde atıyorum Ümraniye Belediyesi'ne. Her belediyede var. Milyarlarca lira!

Yalvardılar. Birçok ilçe belediyesi. 6 sene boyunca. Dedim arkadaş bu doğru değil. Biz ilçelere hizmet edelim ama bu doğru bir yöntem değil yani. Ama bunu bu hükûmet, bu zihniyet yaptı, işte en somut örneği. Neymiş? Ekrem İmamoğlu iştirakleriyle fotokopi çekmiş falan filan. Ya Cumhurbaşkanlığının kasasından belediyelerine 45'er milyon lira para yolluyor. Niye? “Ula seçimi kaybediyorsunuz, bari biraz para yollayalım belki parayla kazanırsınız.” Ekrem İmamoğlu'na karşı ne kadar fon biriktirirsen biriktir kazanamayacaksın, kazanamadın. 3 tane Beylikdüzü'nde kaybettin, 3 tane de İstanbul'da kaybettin. Bundan sonra da kaybetmeye mahkûmsun. Çünkü siyaset yapmayı unuttun. Milletten uzaklaştın. Parayla her şeyi yaparım zannediyorsun.

Korkutarak makamları alırım, belediye başkanlarını partime geçirtirim ya da boyun eğdirtirim ya da el öptürürüm, el öptürürüm zannediyorsun ama o siyaset bu millete sökmez, sökmeyecek. Bu millet sandıkta karar verecek. Bu sökmedi işte. O para yolladığın ilçelerin, o yolladığınız ilçelerin 24'ünün 11 tanesini kazandık, 13 tanesi kaldı.

Onun için somut belge böyle olur. Somut belge. Laf, yaz geç. İşte bu iddianame değil, yaz geç. Yaz geç. Nasıl olsa şey gözaltı kararları verilmiş, tutuklama kararı verilmiş. Ne yazarsan yaz yani.

Parti kapatmayı bile göze aldılar. Bir sonrakine geçebilir miyiz? En önemlisi bence.

İddianame burada ama burada maskesini kendi eliyle indiriyor. Maske... Maskeliler diyorum ya ben. Maskeliler yani. Aynen okuyorum: "Cumhuriyet Halk Partisi'nin ülke genelinde ve yerelde gerçekleşen seçimlerin güvenilirliğine ve seçmen iradesini etkilemeye, demokratik düzeni etkilemeye yönelik sistematik ve süreklilik arz edecek şekilde müdahalede bulunduğu anlaşılmakla..." Yani Anayasa'nın 68., 69. maddeleriyle Siyasi Partiler Kanunu 101. ve devamı maddeleri uyarınca gereğinin takdir ve ifası için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir bildirimde bulunuyor. "Yani kapatın" diyor. "Kapatın" diyor. Siyasi Partiler Kanunu 101. maddesi de bir partinin hangi hallerde kapatılacağını sayar. Bunlar siyasi parti kapatma maddeleridir. Açık konuşayım, bu bir kapatma bildirimidir.

Şimdi düşünün; bir belediye başkanı hakkında yazılmış rüşvetten, ihaleden, ruhsattan söz eden bir ceza iddianamesi... Bu iddianame, bu cumhuriyeti kuran partinin kapatılması için Yargıtay'a bildirimde bulunuyor. Bir yolsuzluk dosyası bir partinin kapatılmasına nasıl bağlanır? Bağlanır. Eğer baştan beri hedef o partiyse, hani dedim ya adaysızlaştırma, partisizleştirme,

lidersizleştirme; anlattım ya... İşte adaysızlaştırıyor, partisizleştiriyor ve lidersizleştirmeye doğru gidiyor. Gözünü partiye, genel başkanına göz dikmiş.

Bu bildirimle her şey yerine oturuyor. Sekiz başlık, dokuzuncusuna hazırlık. Bu iddianamenin son sayfasında yazan benim adım değil, o dönem mensubu olduğum Cumhuriyet Halk Partisi'nin adıdır. Bu iddianamenin son sayfasında oluşan bu manzara, 31 Mart 2024'te millet sandıkta bizi birinci parti yaptı diye ortaya konmuştur. İşte bu iddianamenin başlangıç noktası da özü de oraya dayanır. Ondan sonra yazan bu iddianamenin son sayfası da o partiyi de kapatma yolu açılmış oluyor. Hedef ben değilim, hedef bu ülkede iktidarın sandıkla değiştirilebileceği fikridir. Onun için bu iddianame yazılmıştır.

Sonradan yöntem değiştirmişlerdir. Karşılarında beklediklerinden daha büyük bir güç ortaya çıkmıştır, toplumsal dinamizm, toplumsal güç ortaya çıkmıştır. Baktılar kapatmaya doğru gidemiyoruz, daha farklı bir yöntem, iş birlikçisini bulunca devreye koymuşlardır. Olan budur yani. Ve butlan süreci başlamıştır.

Siyasi polemiğe girmeden bütün bu dokuz başlık biraz önce anlattığım takvimin üzerine konduğunda yerli yerine oturuyor, her biri bir durağa denk düşüyor. Ve dokuz başlığı yazan iddianamenin imzacısı bugün Adalet Bakanı. Hâlâ bu davayı konuşuyor. Benim nasıl savunma yapmam gerektiğini bile anlatıyor. Oysa Anayasa açıktır: "Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; tavsiye ve telkinde bulunamaz." Kendisi bana "Siyasi polemiğe girme" diyen, iddianamesine dokuz siyasi başlık yazan, bir partiye kapatma bildirimi yapan iddianamenin imzacısıdır.

Peki, onun dediğini yapalım. Dosyadaki delillere bakalım. Dokuz siyasi başlıkta delil diye ne var? Üç katlı, dört katlı, beş katlı bir

dedikodu mekanizması. Bir şablon, bir kurultay görüntüsü, bir tahmin ediyorum, ofisin üstündeki sokaktan gelen baz kaydı, YSK'nın kendi verdiği bir liste, beş dakikalık bir nezaket fotoğrafı, kırgınlık, kızgınlık, bir fotoğraf iddiası, seçim parası diye de bir alacak feragatı, bir Meclis kararı ve 67 çöp kamyonu. Delillere göre konuşmak bu kadar kısa sürüyor. Bu kadar kısa. Çünkü delil yok. Delil. Delil olmazsa 3000 sayfayı dizersiniz.

Benim sınıf arkadaşımı bile tutukladınız.

Felsefe dersimizde "Spora şiddet" diye lisede bizden bir proje istediler. Biz günü karıştırmışız. Hocamız dedi ki "Bugün şunu şunu şunu kaldıracağım." Bizim ismimizi sıraladı. Hiçbir şey yok, elimizde hazırlık yapmamışız. İki üç hafta var. Felsefecimiz de çok kıymetli bir hocamızdı. Sonra hatta çok enteresandır, hapishanedeki şiddetlerle ilgilenmiş Adem hoca. Adem Solak ismini. Hala hafızamda, unutmamışım. İnşallah sağdır. Kaldırdı bizi, yani sıra bize geldi, baktık olmayacak, evimizde ne kadar dosya varsa, dosya, defter parçası, kağıt, o gün dört beş kişiyiz grupta, üst üste koyduk. Hatta Hakan onları aldı, böyle getirdi, sınıfın ortasında masaya koydu. E, şimdi konuyla ilgili hiçbir şey yok. Hiçbir şey yok. Kalktı, başladı konuşmaya. Önce o konuştu, anlattı. Sonra ben bir şeyler ekledim, tamam.

Şimdi iddianamenin özeti bu biliyor musunuz? İddianamenin özeti bu. Ellerinde bir şey yok, yaz 4000 sayfa! Edebiyat dersinde bazen bir kompozisyonla ilgili fazla fikrim yoksa çok sayfa yazardım, düşük not alırdım. Bazen bir paragraf yazardım, 10 alırdım. Bir konuda fikrin yoksa yaz babam yaz. Ama bu memleketin bu konudaki öğretmeni millet. Bu millet, böyle kül yutmaz kardeş. Yutmaz yani. Bu yalan torbasını, yalan çuvalını kimseye iddianame diye yutturamazsınız. Onun için bu iddianamede tek bir delil

yoktur. Siyaseti bu iddianameye ben koymadım. Yazanlar koydu, yazdıranlar koydu. Ben sadece okuyorum.

Ve Adalet Bakanı daha geçen hafta, geçen hafta dört beş defa okudum. Anadolu Ajansı'nda katıldığı programda soru soruluyor ona. Beni şöyle tarif ediyor: "Suç örgütü lideri Ekrem İmamoğlu." Bakın, "Suç örgütü lideri Ekrem İmamoğlu." İsmimi anmayabilirsin. Vatandaş karar vermiş yani. Bu, mahkemeyi etki çabasıdır. Gözdağı verme çabası. Çünkü HSK başkanı. Öyle de bir ters düzen var yani. Sadece Adalet Bakanı değil, aynı zamanda HSK başkanı.

Cumhurbaşkanı olmak istemek, kurultayda bir adayı desteklemek, parti binası için bağış toplamak, gazetecilerle ilgili konuşmak, seçmene ulaşmak, aday göstermek, seçim kazanmak; bunlardan hangisi suç ya? Hiçbiri. Bu dosya bir yolsuzluk dosyası değildir. Bu dosya bir adaylık dosyası üzerinden suç üretme dosyası safsatasıdır. Sandıkta yenilemeyen rakip, bir ceza dosyasıyla yarıştan alınmak isteniyor. Sandıkta kazanan parti, kapatma bildirimiyle lideriyle birlikte sandığı dışarı itilmek isteniyor. Konu bundan ibarettir.

Örgüt meselesi… Yani bu iddianamenin en büyük kelimesi, örgüt, suç örgütü! Neden örgüt denildi? İki sebebi var: Birincisi hapisten geliyor, en kolay, kestirme yolu. Kısa yol var ya. Örgüt suçu, kanunda katalog suçlar arasında. Örgüt denildiği anda tutuklamanın kapısı açılıyor. Kumpas davalarının bilinen yöntemi bu. Oraya örgüt yaz, tutukla, garanti. Ve bu millet burada yazık günah ya. Kadına erkeğe yazık ya. Yazık ya, 19 ay, dile kolay. Böyle bir şey görülmüş mü ya? Utanç verici bir manzarayla karşı karşıyayız? Vicdanlar sızlıyor yani. Böyle bir şey olamaz. Kimseye yutturamazsınız ya.

İkincisi; yığın. Birbirinden alakasız insanlar, birbirinden alakasız 155 iddia yüzünden ayrı ayrı yargılanacakken, örgüt kelimesiyle tek bir ağır ceza davasında toplandı. İşiniz zor. İşiniz zor mahkeme heyeti, sayın başkan. Bir de üstüne üstlük isim de vermemiş, "Asrın yolsuzluğu" demiş. Manşet için sana yığın da lazım, örgüt de lazım. İkisini yan yana koymuş. Bir yandan bakarsanız işiniz zor. Bir diğer tarafından bakarsanız işiniz çok kolay tercih tabii ki sizlerin.

Şimdi bu örgüt şemasına bakalım. Bir bir şema gösterebilir miyiz?

Büyükşehir Belediyesi'nin teşkilatlanma yapısı örgüt! Örgüt bu! Ey halkım; örgüt bu' İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın çalışma şeması… Genel sekreteri, işte teftiş kurulu, işte belediye meclisi, belediye encümeni, danışmanları, genel sekreter yardımcısı tabii hepsi buraya sığmıyor koca bir yapımız var bizim yani. İştirakleri var.

Üst yönetimde kim varsa, herkesi örgüt adını yazmış. Yöneticilerin birbiriyle görüşmesi, telefonla konuşması örgütün devamlılık ilişkisi diye sunulmuş. Bir kurumun yöneticileri birbiriyle konuşmayacak da ne yapacak? Suç örgütü denen yapı, anayasada ve kanunlarda en ince ayrıntısına kadar tarif edilmiş. Ya burası bir kamu kurumu. Bu yapıyı ben kurmadım, devlet kurdu. Burayı yukarıya doğru gidersen maliyeye bağlayabilirsin. Kanuna göre Şehircilik Bakanlığına bağlayabilirsin. Cumhurbaşkanlığına bağlayabilirsin. Yetkileri var denetim mekanizması da öyle ilerliyor. Yetkileri de öyle ilerliyor. Bağlayabilirsiniz yani. Bu örgüt devam etti, cumhurbaşkanına bağlayabilirsiniz yani mesela. Örgüt lideri kim diye biraz tartışma yaratırsınız o kadar. Cumhurbaşkanına kadar bağlayabilirsiniz bunu.

Böyle bir safsata olur mu ya? Genel sekreter yardımcısı var burada. Genel sekreter sanık. Şimdi bu yapı, anayasa gereği

merkezi idarenin vesayeti altındadır. Devlet Denetleme Kurulu denetler. Sayıştay her yıl hesapları inceler. Tabii bu şaibeli bir kavram. Sayıştay, her yıl inceler ama eğer Ekrem İmamoğlu ve bizim dönemse başka türlü inceler. İçişleri Bakanlığı, vali ve müfettişleriyle tam vesayet yetkisine sahiptir.

Hakim: Ekrem Bey, savunmanızın durumuna göre araya gidelim.

Ekrem İmamoğlu: Tamam. Tamam ben bir bölüm var orayı bitirip, müsaadenizle toparlamak istiyorum o zaman. MASAK,, BBDK Dış Ticaret Bakanlığı denetler. İBB'nin en kilit yöneticileri genel sekreter, İSKİ, İETT'de genel müdürleri Çevre Bakanlığı onayıyla atanır. Peki bütün bu kurumların başına gelenleri kim atadı? Cumhurbaşkanı ya da onun partisinin Meclis çoğunluğu. Onların onayından geçiyor birçok şey, atamalar ve uygulamalar.

5 yıl, 5 yıl boyunca İBB meclisi AK Parti çoğunluğundaydı. Yani bizim çoğunluğumuzla bana bir gün bile görev yapma fırsatı vermedi bu yargı, bu güdümlü yargı. Ve 5 yıl o şekilde geçti. Denetlendik. Denetleme kurulunun tamamı AK Parti'liydi. Onların onaylarıyla, imzalarıyla geçti, onların oylamalarıyla geçti. O zaman bu iddianamenin mantığıyla şu çıkıyor: Devlet bütün kurumlarıyla 6 yıl boyunca Türkiye'nin en büyük şehrini bir suç örgütünün yönettiğini görmemiş, öyle mi? Görmüş, ortağı olmuş, işin içinde olmuş ya da onlar suçlu, onlar da sanık olmalı. Ki birçok meclis kararında, birçok encümen kararında onların imzaları var, burada ortaya kondu. Ama tık yok, bu konuda tık yok.

Ama söyleyeyim bakın, burada birkaç örnek vereceğim size. Genel sekreter, en önemli kişi. İlk genel sekreterimle öyle bir suç örgütüyüz ki biz, ilk genel sekreterimle atandığından birkaç hafta önce tanıştım. Türkiye'nin en büyük kurumu TÜPRAŞ'ın başındaki

kişi. İkinci genel sekreterimle atandığımdan yine iki hafta önce tanıştım. Ziraat Bankası'nın 10 yıl genel müdürü. Üçüncü genel sekreterimiz ki atanacağı gün ben aslında gözaltına alındım. Şimdi görev yapıyor. Bu ülkenin çok önemli bir üniversitesinin profesörü, dekanlığını yapan kişi. Yani tanışmamızda bir yıl yok. Her yıl o da siyasi bir görev yaptığı için tanıştık. Yani öyledir, örgüt lideri kim? AK Parti döneminde 10 yıl Ziraat Bankası genel müdürlüğü yapan kişiyle çalışmış. TÜPRAŞ'ı yıllarca yönetmiş, başında olmuş, özel sektörde de çalışmış kişiyle çalışmış. Galatasaray Üniversitesi'nde dekanlık yapan profesörle çalışmış.

Yahu bizim bu tablomuza bakın analiz ettiğinizde liyakat görüyorsunuz. AK Parti dönemi İmamoğlu döneminin tamamen didik didik etmiştir. Bakın bir tablo yansıtın lütfen. Bir alta geçebilir misiniz? Bence bu davanın, bu duruşmanın en önemli tablolarından bir tanesini sizinle paylaşıyorum şu anda. En önemli. Sayın Başkan, hani vakti böyle çok şey yapmamak adına sadece gösterip kapatabilirim. Detayına ikinci bölümde girebilirim. Sadece şunu söylüyorum. 2015, özür dilerim 2014-2019 döneminde 147 kez denetlenen İBB kurumu, 2019-2025 arasında 1590 kez denetlendi. Burada, burada iç denetimler vesaire yok. Kendi kurduğumuz iç denetim mekanizmaları burada yok. Ve orada da fark atmış durumdayız. Çok çalıştık, çalıştırdık çünkü ekiplerimizi. Yani benden önceki dönemde iç denetim mekanizmasının sıfır, sıfır bakın, hiç çalışmadığını tespit ettik. Onlar yok. 147'ye 1590. Didik didik edilmişiz, didik didik.

Detaylarına daha sonra girmek istiyorum Sayın Başkan, teşekkür ederim.

En son bir tabloda kalmıştık. Eğer mümkünse açabilirseniz…

Denetim mukayesesi ile ilgili tabloda kalmıştık ve buradan sizlere bazı hususları daha net aktarmak isterim. Kıymetli milletimiz bilsin

ki, hesap vermek bir kamu görevlisinin en asli görevidir. Dolayısıyla hesap vermekten geri durmak, aklımızın ucundan dahi geçmez. Bilakis görev yaptığım her dönem, Beylikdüzü ve Büyükşehir Belediyesi’nde her yıl normal kamuya yönelik kanunda belir olan meclisteki hesap vermek ve denetime tabi olma hususunun dışında, kendim bizzat bir yılın özetini çıkartarak, kamuoyuna, sadece kurallarıyla çizilmiş hatlarıyla değil, toplumu ilgilendiren farklı noktalarıyla çok geniş katmanlı anlatarak neyi yaptık, neyi yapamadık, neyi erteledik tarzında detayları da içine alan bir yıllık faaliyetlerimizi ve hesabını vermek anlamında birtakım toplantıları gelenek haline getirmiştim.

Beylikdüzü'nde de İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde de basınla birlikte canlı yayınlarla bu süreci yerine getirmeyi vazife edindik. Bir örnek vermek isterim, aslında şeffaflık ve denetlenebilirlik adına Büyükşehir Belediyesi’nde göreve başladığım an itibarıyla ilk belediye meclisimizi Türkiye'de ilk defa bir belediye meclisinin naklen yayınlanmasını İstanbul Büyükşehir Belediyesi’yle başlattık. Sonrasında birçok belediye bunu örnek aldı ve yerine getirdi. Hâlâ en nitelikli, en kaliteli şekliyle naklen yayınlanan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisidir. Birçok yönüyle encümen ve birtakım ihalelerle ilgili de naklen yayınlarla topluma bu alanları açmayı vazife edindik.

Bakınız benim yaşadığım bir husus, yine Büyükşehir Belediyesi Meclisi’nde Beylikdüzü Belediye Başkanı olarak yapmış olduğum bir kentsel dönüşümle alakalı sorunumuzun görüntüsünü dahi ben Büyükşehir Belediyesi’nden alamadığımı buradan beyan etmek isterim. Şimdi ise Büyükşehir Belediyesi meclisinin her saniyesi, her saniyesi kamuya açık bir şekilde toplumla buluşabiliyor, 2019 Nisan’ından itibaren. Ve 2019 Nisan’ından itibaren derken de dünyaya örnektir, ilk kez meclisi açtığımız anda sadece bir meclisin naklen yayınının milyonlarca izlenmiş olması

da takdire şayandır. Aslında burada şu tespiti yapmak lazım: Milletimiz de demek ki izlemek istiyor, görmek istiyor, şeffaflığı talep ediyor.

Bu yönüyle Ekrem İmamoğlu ve arkadaşları, faaliyetlerinin her anını bazen şantiye gezerken, bazen pazarı dolaşırken, mahallelerdeyken yüzlerce, binlerce diyebileceğimiz naklen yayın görüntülerinin sosyal medyalardan nasıl yayınlandığı, çekilmeden her anımızı milletle paylaştığımızı görebilirsiniz. Yani bugün aslında Türkiye'ye, mevcut iktidarın hükümetin kapalı kapılar aralığında bir sistemle süreci yönetmelerinin tam tersine, millete ait bir kurumun en şeffaf haliyle gösterilmesinin en güzel örneklerini verdik ve Türkiye'ye örnek bir süreci başlattık. Bu yönüyle bu topluluk çok şey ifade ediyor.

Bütün bu şeffaflığa rağmen geçmiş dönemlere bir baktık ki sadece bir önceki 5 yıl, ondan önceki 5 yıl da davayı, onu da söyleyeyim.

Ama bir önceki 5 yılla karşılaştırmayı daha adil bulduk. 147 toplam denetim. Ama kendi içimde baktığınızda, örneğin İBB, İSKİ, İETT, 3. maddede iştiraklere yönelik maddesinde, baktığınızda 115 olan İBB, İSKİ, İETT ve iştiraklere yönelik İçişleri Bakanlığı müfettişlik ve kontrolörlük denetimlerinin 115'ken 1042'ye çıktığını, mesela Sayıştay denetimi ki çok önemli, hani burada iştiraklerimizle ilgili bir sürü şey soruyorsunuz ve ortaya koyulan, ne yazık ki çok kötü, kasıtlı ve kötü niyetle hazırlanmış bilirkişi raporlarıyla oluşmuş eylemlerle ilgili sorular soruyorsunuz. Bakın, bir önceki 5 yılda 5 kez Sayıştay denetimi gören iştirakler bizim dönemimizde 82 kez Sayıştay görmüştür. Daha önce savcılık soruşturmaları sıfırken, bu 5 yıl içerisinde 26 kez savcılık soruşturması yaşanmıştır. Mesela yine iştirakler üzerinden Ticaret Bakanlığı müfettişi, vergi müfettişi, Çalışma Bakanlığı müfettişi gibi denetimler sıfır.

Kıymetli halkıma söylüyorum, sıfır, hiç yapılmamış. Ve bizim dönemde ise tam 378 kez yapılmış.

Ve burada diğer maddelere de baktığınızda, yani totalde 147 kez tüm kurum denetlendi, teftiş edildi, birçok kurumun ve kuruluşun gelip yerinde incelediği hususlara dair süreç işletildi. Bunun neredeyse 11 kat daha fazlasını biz kendi dönemimizde yaşadık. Bundan da hiç şikayet etmedik. Öf demedik, uf demedik. Bir tek yerde bizim şikayetimizi bulamazsınız. Ama şikayet ettiğimiz şu oldu: Yalanla, dolanla, iftirayla eğer bir mekanizma işletilmişse, elbette o zaman şikayetlerimizi dile getirdik. Biri özel teftiş, biri genel teftiş, çok önemlidir bu. Çok sayıda görevliler gelir, iki ayrı teftiş geçirdik. Ve sonuç ne oldu biliyor musunuz? Hiçbir kamu zararı tespit edilememiştir.

Olabilecek en absürt konular için ise biz birçok teftişi yaşadığımızda da buradan milletimize hatırlatmak isterim. Bir sonraki görüntüyü gösterelim lütfen. Hafızalarınızda vardır, mesela pandemide dayanışma kampanyası başlattık o dönemde. Dayanışma kampanyası başlattık diye soruşturma açıldı, bugünün parasıyla tam 60 milyon lirasına, yani o gün toplayıp vatandaşa dağıtacağımız paraya, İçişleri Bakanlığı el koydu. Allah'tan o el koymadan önce bir miktarı çok acil bir şekilde insanlarımıza dağıtmıştık ama 60 milyon lirasına el koydular. Yani buradan bir soruşturma açtık.

İstanbul fethinin 567. yılında Fatih Sultan Mehmet türbesinde protokolü beklerken orada fotoğrafı var, ikinci iki numaralı da, ben o fotograf da aslında Fatih Sultan Mehmet türbesi değil karşımda ki. Aslında ben oradan vakit varken rahmetli Kadir Topbaş'ın mezarına gidip bir Fatiha okudum. O yürüyüşüm esnasında arkadan çekilen bir videoyla ellerimi arkadan bağladım diye İçişleri

Bakanlığı bana soruşturma açtı. Yani bu dünyanın herhalde en trajikomik hikayesidir.

Yine hemen yan tarafında afiş astığımız için soruşturma geçirdik. Neymiş efendim? "Kanal İstanbul'a kimin ihtiyacı var" afişleri astık. Ya "Ya Kanal Ya İstanbul" sloganıyla Kanal İstanbul'a karşı duruşumuzu, ki bu bir karşı duruş sadece kurumsal bir karşı duruş değil, teknik bir karşı duruş, yaptığımız çalışmadan, çalıştaydan, büyük bir çalıştay yaptık, devletin ne yazık ki Ankara'daki kurumsalının, hiçbir yetkilisi ısrarlı davetlerimize rağmen katılmadı. Oradan çıkan rapor sonucu karşı çıktık. Bununla ilgili vatandaşımızı bilgilendirdik. O afişlerden soruşturma yapıldı.

Yine ünlü İtalyan ressam Bellini'nin atölyesine ait Fatih Sultan Mehmet tablosunu aldık diye, yurt dışından o tabloyu şu anda İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin muhteşem bir kültür sanat merkezi var, artık Haliç Tersanesi'nin içerisinde, orada sergileniyor. Bu tabloyu Türkiye'ye kazandırdık diye bunun üzerinden bir soruşturma açıldı.

30 yılı aşkın süredir her belediye başkanının hayır işleri için kullandığı İstanbul Vakfı'nın İSBAK'la yardım toplamak için yapmış olduğu kiosklar üzerinden soruşturma yaşadık. Kreşlerimiz üzerinden soruşturma yaşadık. Ama biz bunlardan yine geri durmadık, onlar sordu, ben cevapladım.

En acısı şu, bunu da söylemek isterim. Gerçekten hatırlarsınız yine İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığımız döneminde, bize gerçekten bir saldırıyla İBB, İSKİ ve İETT iştiraklerine 557 teröristin işe aldığımı çıktı bir İçişleri Bakanı, böyle masaya vurarak mecliste konuşma yaptı.

Hakkımızda 27 Aralık 2021'de özel bir teftiş başlatıldı. Kim geldi o teftişe? Ki birçok, birçok aşamada şu an benim burada

yargılandığım makam aracı meselesinde de, Beylikdüzü'ndeki ihaleler meselesinde de sürecin başlangıcına imza atan kasıtlı bir müfettişlik hizmeti yerine getiren AK Parti'nin milletvekili adayı olmuş Arif Yıldırım'ın, yanında 4 mülkiye müfettişiyle, bir ticaret müfettişi, bir Hazine Maliye müfettişi, MASAK ve 50'den fazla uzmanla teftiş yapıldı ve üzerimize gelindi, süreçler işletildi ama bizim kurumumuzda bir tane terörist bulunmadı, bir tane insan… Hâlbuki 557 terörist diyerek bizim kurumumuzdaki 90 bini aşan insan zan altında bırakıldı. Tüm personel incelendi, ihaleler incelendi, iş yeri açma ve çalışma ruhsatları incelendi, resmen bir saldırıya uğradık.

O bakımdan "siyaseten ve ifade özgürlüğü bakımından ben bunları söylemiştim" diye Soylu'nun daha sonra yaptığı ifadeyi de burada not düşerek, nasıl kasıtlı saldırılara muhatap olduğumuzu, buradan tekrar hatırlatmak isterim. Elbette burada böyle en ironik olanları sizinle paylaşmaya çalıştım. Bu şekilde bir iddiayı koyup, sonra her birinin iftiraya dönüşmesi… Ki bu söylemler sadece İçişleri Bakanı'nın söylemi olarak kalmadı, sadece bir teftişe tabi tutulan Ekrem İmamoğlu olarak tarihe geçmedi bu. Aynı zamanda bu tartışma aylarca sürdürüldü. Aylarca bize "terörist" diye bu ülkenin başındaki Cumhurbaşkanı dahi bunu meclisin kürsüsünden, farklı meydanlarda konuşarak, en başta söylemiş olduğu o lekelenmeme hakkını, masumiyet karnesini yerle bir etmekte hiç geri durmayani gerçekten ahlaki unsurların tamamen dışında söylemlerle bize saldırılarına maruz kaldık.

Ama tekrar ifade edeyim, bu kadar soruşturma, bu kadar denetim, bu kadar kurumun içine kasıtlı bir şekilde yollanan birtakım görevliler olmasına rağmen, gururla ifade ediyorum, buradaki arkadaşlarım ve burada olmayan arkadaşlarım vasıtasıyla, tek bir kuruş kamu zararı tespit e-di-le-me-di. Nokta. Onun için bunu niye hatırlatıyorum? Esasen baktığınızda bugün yaşamış olduğumuz

dava ve ortaya konan belki de tarihin en vahşi şekilde hazırlanmış, yalanlarla dolu, iftiralarla dolu, az önce anlattığım 4000 sayfalık bu iftiranamenin, 1600'e yakın denetim geçirmiş bir kurumdan tek bir kamu zararı çıkmamışken buradan bizi yargılayacak 155 tane eylemi uyduran iddia makamının ne kadar kasıtlı ve ne kadar siyasi bir iddianame hazırladığının da ispatı olduğunu hatırlatmak gerekiyor.

Yine bir başka evrakı göstermek isterim, bence bu çok değerli. Bunu… Bir sonraki evraka geçebilirsek…

Şimdi, Büyükşehir Belediyesi, büyük bir cesaretle, bizden sonraki yönetimin başkanvekilinin ve değerli çalışma arkadaşlarımızın yapmış olduğu kararlılıkla, bütün birimlerine, bütün birimlerine yazı yazarak tek tek... Bu bir cesaret işidir, bir özgüven meselesidir; kadrolarının hiçbir zaman hesap vermekten geri durmayacak cesareti gösterme meselesidir. Bu, duruşma, daha doğrusu dosyada da buradaki mahkemeye de sunulmuş bir evraktır. Buradaki bütün, bakın burada bütün kurumun Teftiş Kurulu, İç Denetim Birimleri, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı üzerinden bütün iştirakler her yerden yazılı soruyla alınan cevaplarla verilen, bütün araştırmalar sonrası verilen cevaplarla hiçbir kamu zararının olmadığını, 2025 öncesi 2009'dan itibaren hiçbir kamu zararının olmadığını da ortaya koyan bir evrak dosyanızda da vardır.

Kamuya zarar vermemiş bir yönetimden suç örgütü çıkar mı? Çıkmaz. Kamunun kasasından beytülmale hiç dokunulmuş mu? Dokunulmamış. Kamunun kasasından kimsenin cebine tek kuruş girmiş mi? Girmemiş. Burada yargılanan nedir? Allah aşkına soruyorum.

Tabii burada bu sözde örgütün bir de yönetici kadrosu var, tam burada ona da değinmek istiyorum. Yani az önce "örgüt" diye

İstanbul Büyükşehir Belediyesinin teşkilat yapısını sizlere gösterdim, şimdi de burada biraz değinmiş olduğum yöneticilerle ilgili kısma geçmek istiyorum. Bir sonraki tabloyu da lütfen gösterelim. Burada altı isim var: Murat Ongun danışmanım, Fatih Keleş İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclis üyeliği yaptı ve İstanbul Büyükşehir Spor Kulübü başkanlığı yaptı, Ertan Yıldız danışmanım, Âdem Soytekin bir iş adamı, Hüseyin Gün hiç tanımıyorum, Murat Gülibrahimoğlu çok az tanıyorum ve bir iş adamı.

Şimdi burayı kapatabiliriz. Buradan şöyle bir başlangıç yapmak isterim: Murat Ongun. Murat Ongun, benim yol arkadaşım. Daha önce Türkiye'nin çok köklü medya kuruluşlarında mesleki hayatını sürdürmüş ve yöneticilik yapmış, çok önemli kurumlarında yöneticilik yapmış, televizyonlarında. 2014 yılından hemen sonra da ben açıkçası kendisini hiç tanımıyordum, bir arayışımı ifade etmiştim. Arkadaşlarımın yapmış olduğu tavsiyelerden bir tanesi de Murat Ongun'du ve kendisiyle tanıştık. Kendisiyle bir 10 günlük görüşmemiz oldu. Akabinde bir süre nasıl çalışmak istediğimi, yani hem bir basın danışmanı hem bir özel kalem statüsünden daha farklı bir pozisyonda nasıl bir ihtiyacım olduğunu beraber deneyelim, sonra birlikte karar verelim diye kendisine teklif getirdiğimi dün gibi hatırlıyorum. Ve 2014 seçimlerinden sonra bu görüşmemizle, bu tanışmamızla, yanlış hatırlamıyorsam bir ay kadar birlikte çalıştık; süreci birlikte tarifledik, ihtiyacımızı birlikte tarifledik ve o günden bugüne kendisi benim 2019 sonrası da İBB'de Basın ve Halkla İlişkilerden Sorumlu Danışmanım oldu. Aynı zamanda da Medya AŞ'nin Yönetim Kurulu Başkanı oldu.

Yani burada, bu salonda yargılanan gazetecilerle Murat Ongun'un geçmişten tanışıyor olması kadar doğal bir şey yok. Ben, 6 yıl yaklaşık olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde, 5 yıl da Beylikdüzü Belediye Başkanlığım döneminde kendisiyle gerçekten

çok nitelikli, kaliteli bir çalışma dönemi geçirdiğimi düşünüyorum ve kendisinden razıyım. Gerçekten dürüstçe, mesleğine bağlı, çalıştığı insanla uyum içerisinde ama bir o kadar da eleştirel tarafı yüksek, yanlışı masaya koyan, doğruyu bulmak için benimle müzakere eden, karşı çıkan, kendi fikrini ortaya koyan ve tartışmalarla bir süreç yönettiğimiz bir arkadaşımız. Yani benim çalışma arkadaşım.

Yol arkadaşım. 11 yıl kamu görevi yapan hem Beylikdüzü'nde hem Büyükşehir Belediyesinde statüsü belli çalışma arkadaşım. Yani burada birtakım dedikodularla birtakım saldırılara maruz kalarak üretilmiş, yaratılmış o uydurma iddianamenin içerisinde ona isnat edilen süreçlerin belki %90'ını, %95'ini burada ben kendisiyle dinledim. Kendisiyle beraber tanık olduğum birçok şeyi dinledim ve gerçekten hani bir insana yapılan böyle bir sıkıntılı bir zulmü, ailesi dahil olmak üzere, yaşadığımı burada ifade etmek isterim. Böyle bir çalışma dönemini geçirdiğimiz bir insanı, iddia makamı nasıl bir örgüte ve bir örgüt yöneticiliğine bağladığını gerçekten şaşkınlıkla izlemekteyim. Kaldı ki birçok insanın, ben tabii listeyi elime alıp tek tek analiz etmedim ama, hatırladığım birçok insanın Murat'a bağlanarak, Murat'ın sanki bir çalışanıymış gibi onun uhdesinde bir örgüt liderliğinde bir ferdi gibi tariflenmesi de içler acısı bir durumdur.

Fatih Keleş İstanbul görevimden önce Beylikdüzü görevimden de önce ta 2000'lerin başına kadar giden siyasette hiç alakalı olmadığımız dönemde tanıdığım, ailesini bildiğim, iyi bir sanayici, iyi bir iş insanı, çok güvenilir gerçekten itibarlı bir insan olarak benim de ısrarımla o dönemde mensubu olduğum Cumhuriyet Halk Partisi'ne katılmasını istediğim bir kardeşimdir, bir arkadaşımdır. Ve Beylikdüzü'nde parti yöneticiliğim döneminde parti yönetiminde bulunmuş iş adamlığının yanı sıra partisine hizmet etmiş emek vermiş bir insan olmuştur. Akabinde meclis

üyeliği yapmıştır Beylikdüzü Belediyesi'nde. Ve 2019'dan sonra da hem İstanbul Büyükşehir Belediye Meclis Üyeliği hem de Beylikdüzü Belediye Meclis Üyeliğini yerine getirmiştir.

Kendisi madencilik ve mermer sektöründe iş yapan bir şirketi vardır. İstanbul Sanayi Odası İstanbul Ticaret Odası üyesidir. İTO'da hakem heyetinde görev yapmış bir iş adamıdır. Yani Ekrem İmamoğlu'yla Beylikdüzü ya da Büyükşehir Belediyesi görevinden önce yaşamı iş dünyası içerisinde geçmiştir dostumdur. 2014-19 döneminde Beylikdüzü'nde de birlikte birtakım sportif faaliyetlere özenli bir katkı sunduğunu yaşamış birisiyim. İstanbul'a, Beylikdüzü'ne kazandırdığı basketbol ihtisas spor kulübü ardından İstanbul Büyükşehir Belediyesine geçince İBB Spor Kulübünde başkanlık yapmış ve gerçekten hani sporla ben belki de ortaokul lise çağından beri ilgilenen birisi olarak ve daha sonra Trabzonspor'da bir basketbol şubesini kuran birisi olarak, futbol takımının yöneticiliğini yapmış birisi olarak, spor yöneticiliğinin centilmenliğini hakkını vererek onun o güzel ruhuna özenli katkı sunmayı bir spor yöneticiliği olarak gören birisi olarak, yani bugünün Türkiye'sinde sporun o kirli tarafını her zaman yanından uzak tutmuş birisi olarak o kirlenmişliği ve o kirliliği de çok iyi tespit etmiş o tür insanlara tepkisini koymuş birisi olarak, kendisine İstanbul Büyükşehir Belediyesinin spor kulübünün başkanı olur musun teklifini getirdim ve kulübe başkanlık yaptı.

10-15 milyon dolarlık bütçesi olan bir kulübün yıllık bütçesi olan bir kulübü yani milyonlarca doları yabancı sporcuları alarak basketbol takımı kuran, yani İstanbul'un İstanbul'unun parasıyla yabancı basketbolculara para vermek yerine, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bütçesinin yıllık bütçesini 3-4 milyon dolarlara kadar düşürüp, bu kulübü tümüyle amatör branşlara hizmet eden çocuklara gençlere hizmet eden lisanslı spor sporcu sayısını büyüten tarafında olmuştur başarılı ve çok başarılı olmuştur.

Tokyo'da Paris'te 11 olimpiyat ve paralimpik madalyasını bu ülkeye kazandıran bir kulübün başkanlığını yapmıştır. Yine 2027 Avrupa Oyunları'nın İstanbul'a kazandırılmasına katkı sunmuştur. 2036 Olimpiyat adaylığı için çalışmalarımıza katkı sunan çemberin içerisinde güçlü katkıları olmuştur. Bu masaya sadece İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben değil, Türk sporunun içerisinde olan bakanından birçok yöneticisine kadar insanlar da şahitlik etmiştir.

Bu yönüyle kadim dostumun, kardeşimin, 25 yıldır tanıdığım bir insanın bu kadar başarılı işler yapmışken, burada son gelen iddianameyle dahi, yani Fatih'i oraya da ekleyelim, oradan da bir suç üstüne atalım deyip, gerçekten zalimliğin, işkencenin en üst seviyesine kadar muhatap edilmesini utançla izliyorum ve gerçekten bu süreci önümüze koyan iddia makamını da en ciddi şekilde kınadım. Kınamaya da devam edeceğim. Gerçekten böyle bir insanı buraya örgüt üyesi yazıp, onun altına işte bürokratları eklemenin, bu iddianamenin vasatlığını, bu iddianamenin kötülüğünü, bu iddianamenin boş bir çöp olduğunu ortaya koyan bir çerçeve olduğunu da milletimle paylaşayım.

Ertan Yıldız, değişik bir karakterle karşımıza çıkmıştır. Bu iddianame sonrası, daha doğrusu bu 19 Mayıs darbesi sonrası. Evet Ertan Yıldız'la bizim 2014-19 döneminde sadece bir Beylikdüzü'nde tanışan iki insan olarak birlikte olduk. Çok az görüşmelerimiz olmuştur, bir iş adamı idi. Daha sonra kendisi iş hayatıyla ilgili bir yön değiştirdiğini, ortaklıktan ayrıldığını bana ifade etmişti. 2019 seçim çalışmalarına da katkı sunma konusunda talebini bana ilettiğinde, ben de memnun olacağımı ve kendisini davet ettim.

Bizim çalışma ortamımızda, kuluçkamızda, yani İstanbul Büyükşehir Belediyesi adaylığından sonra, sonra yani 2018 Aralık

itibariyle çalışma ortamlarımıza dahil ettiğimiz birtakım proje çalışmalarına, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin, başta iştirakleri olmak üzere, iş dünyasından geldiği için yönetim şemasına katkı sunması ve kazandığımız an hazır olmamızla ilgili özel bir sorumluluk verdiğimiz ekibin içerisinde olmasına karar verdim, kendisini davet ettim. Ve daha sonra seçimi kazandığımız an itibariyle de iştiraklerden sorumlu belediye başkan danışmanı olmasını kendilerine teklif ettim, kabul etti.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştirakleri, bizden önce her biri kopuk bir uydu gibiydi. Hatta bu uyduların yörüngesi yoktu. Yani İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile ilgisi olmayan iştiraklar vardı. Bakın ben Kiptaş'a gittiğimde ,Ali Kurt buradadır, Kiptaş'a gittiğimizde biz burada 10 yıl belediye başkanlık görmedik. Yani belediye başkanı buraya uğramazdı lafını duydum ben. Niye? Orası bir genel müdüre terkedilmişti. Bir başka iştirak, başka ilişkilerle başka bir genel müdüre terk edilmişti. Ben bunları gördüm, yaşadım. Ama ben İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 32 iştirakinin tamamının hesap verilebilirliğini, kurumun bir parçası olduğunu ve toplumun buradan hak talep ettiğini ve şeffaflığını öne koyarak bir mekanizma geliştirilmesi gerektiğini söyledim.

Evet, iştiraklar şefliği vardı ama 32 tane iştirak, milyarlarca dolarlık bütçesi olan bir yapının sadece bir şefliğe tabi olmasının İstanbul Büyükşehir Belediyesi açısından asla kabul edilebilir olmadığını arkadaşlarıma ilettim. Diğer çalışma arkadaşlarım, dönemin genel sekreteri, yine iştiraklerden sorumlu danışmanım Ertan Yıldız'ın yanı sıra diğer arkadaşlarımızın da katkısıyla bir organizasyon şeması çalışıldı, bir ortam oluşturuldu. O ortamın kendi içinde hukuk birimi vardı, satın alma birimi vardı, denetim birimi vardı, başka birimleriyle beraber güçlü bir yapı kurarak 32 iştiraki birden denetleyen, takip eden ve kararların alınması noktasında yetkili bir forma Ertan Bey'i görevlendirdik. Ertan Bey'in görevi budur.

İYA AŞ diye bir yönetim şirketini daha sonra devreye soktuk. Çünkü bu bahsettiğimiz mekanizma, değerli toplu süreci toparlayan bir mekanizma değildi ve açıkçası İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kanunla beraber daha düzenli bir mekanizmaya, yani tırnak içinde bir holding gibi İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bir bütün bakabileceği bir mekanizmaya kavuşması konusunda da çalışmalarımız vardı.

Ben bunu o dönem, Bakanlık yetkilileriyle arkadaşlarımı görüştürdüm, nasıl bir kanun tasarısı hazırlanabilir diye bunu tartıştık. Hatta o dönem farklı bakanların dönemlerinde birkaç kez bu konu meclis gündemine getirilmesi de gündeme gelmişti. Ama bunlar uzadıkça biz kendi içimizde pratikte İstanbul Yönetim AŞ diye İstanbul iştiraklerinin denetim, hukuki takip ve buna benzer bir takım sorumlulukları içine alan bir kurumu var etmek ve bu kurum üzerinden bir profesyonel hizmetle, o kurumları bir çatı altında tutabilmenin yöntemini geliştirdik. Bu İYA AŞ'nin yönetim kurulu başkanı da Ertan Bey oldu.

Dolayısıyla Ertan Bey'in burada söylediği gibi efendim 2023'ün yarısından itibaren ben yoktum, ayrıldım, aramız bozuldu tümüyle masaldır. Az önce daha önce burada evrakları da sunuldu, size de iletildiğini biliyorum. İletilmemişse iletilir. Kendisi burada gözaltına alınana kadar İYA AŞ'nin yönetim kurulu başkanıdır, sorumludur ve yetkilidir. Dolayısıyla bir örgüt yöneticisi değildir, zaten kendisi de bu manada cevap verdi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin iştiraklerinden sorumlu şirketin yönetim kurulu başkanıdır, sorumlusudur. Daha öncesinde de başkan danışmanı kimliğiyle iştiraklerden sorumludur ve yetkili şekilde görevlendirilmiştir.

Dolayısıyla Ertan Yıldız'ın, özellikle itirafçı olduktan sonraki yalanları, iftiraları ki iddianame ona belkemiği diyor, şemada hemen benim altıma yazıyor. Burada ne dedi? "Ben örgüt yöneticisi değilim" dedi. Açıkçası "Eşitler halindeydik" diye de bir laf etti. Tabii ki eşit değildik, benim başka bir konumum var ama eşitliği şöyle görüyorsa; evet, ben her yöneticime çok değer veririm, bilgisine hürmet ederim. Eşitler arasındaki bir diyalog gibi onlarla ortak akılda süreç yönetmeyi önüme koyarım. Ama kendisi ne yazık ki tespit ettiğimiz kadarıyla aynı dönemde farklı ticari kavramlara bulaşmış, farklı ticari ilişkileri geliştirmiş ve bu noktada da başta İSPARK olmak üzere iş yapan, benim de çok önceden tanıdığım insanlarla, özellikle iddianamenin 63. sayfasında yazan şirket isimleriyle ilgili birtakım organik ilişkilere girmişler, aynı ofisleri kullanmışlar. Ama ne yazık ki ne hikmetse benim de tanıdığım, hatta geçmişte arsa ortaklığı da yaptığım bir iş adamıyla yaptıkları bu ticari ilişkilerin hiçbiri iddianameye yansıtılmamıştır. O arkadaş Sayın Başsavcının çok yakın arkadaşı ve hemşehrisi olduğunu iddia eden kişidir. Ertan Yıldız da onunla aynı ofiste olan kişidir. Yani örgüt yöneticisi falan değildir ama sıkıntılı halleri vardır. Sıkıntı hallerini de burada gördük. Ne yazık ki benim için bir hayal kırıklığıdır. Örgüt yöneticisi değildir, kendi ticari ağı ve imzalı iddianameden sessizce silinmiş ve bunun nasıl silindiğini, kim sildiğini de tespit etmek size düşer diye ifade edeyim.

Adem Soytekin kim? Adem, benim 2007-2008'den itibaren tanıdığım, başarılı bir inşaatçıdır. Benim taşeronluğumu da firmamın taşeronluğunu da yapmıştır. Kendi iş yaşamımdan da bahsedeceğim. Adem gerçekten işini hızlı yapar, iyi bir kaba inşaat ustasıdır ama işini geliştirmiştir, müteahhitlik yapmıştır. Gerçekten ciddi sayıda iş üretmiştir, ben de şahidim buna. Hem 2008'den 2014'e kadar olan o 6-7 yıllık iş adamıyken tanışıklığımda

hem de daha sonra kamuya yönelik de üstlendiği işleri de başarıyla yaptığını şahitlik etmiş olduğum birisidir.

Tabii bu arkadaşımızın İstanbul Büyükşehir Belediyesi döneminde de yaptığı işler vardır ama İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yılda yapmış olduğu 114 bin ihalesine baktığınız zaman ya da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 6 yılda 60 milyar dolarlık yaklaşık bütçesine baktığınız zaman aldığı işlerin yani oranını kaç binde bire düşer, onu hemen hesaplayamadım ama bir iş adamıdır, kamuya iş yapmıştır. Aynı zamanda da burada daha önce de ifade edildiği gibi, farklı iş adamlarının da kamuya hizmet etme yönündeki birtakım işlerinde de taşeronluk yapmıştır.

Burada gelen bir iş adamı söyledi. "Beylikdüzü'ndeki kamuya hizmet adına yaptığım bir öğrenci yurdunu da Adem yaptığı için memnun oldum, çünkü tanıyordum. Çünkü ona ben aynı zamanda AK Parti'li Esenyurt Belediyesindeki camiyi de yaptırdım" diye burada ifade verdi. Sanki savcılık maden bulmuş gibi, yani böyle yere eşelemiş oradan işte kuyuda altın bulmuş gibi, hani biz bu Adem'den ne çıkartırız diyerek Adem'in canını okudular. Açık ve net söyleyeyim. Ki gerçekten Adem'in işte kendi ifadesinde burada cumhurbaşkanlığı için Beylikdüzü'nde temelleri atılan örgüt lafına ne cevap verdiğini, nasıl bunun bir şablon olduğunu, benim böyle bir şeyden haberim yok, gerçeğe de aykırı olduğunu kendi diliyle duydunuz. Yine Adem'in ben bunu şablon olarak gördüm dediğini de siz duydunuz. Yine örgüt var mı diye hayır bilmiyorum, iddia olduğunu biliyorum diye ifade ettiğini de biliyorsunuz.

Kaldı ki her itirafçının olduğu gibi Ertan'da da duyduklarımız var. Ertan, benim yan hücremde kalıyordu. Yani iki ay boyunca nasıl sesler çıkardığını ben kulaklarımla duydum. Çok zor durumdaydı. Ben bu zor durumunu savcılığın kullandığını iddia etmiyorum,

biliyorum. Bu kadar net konuşuyorum. Ama bu duruma düşmeseydi keşke. Üzülüyorum bu insanların bu duruma düşmesine. Bu insanlara bugün burada yapılanların işte o belediyelerde insanları transfer etmek için yapılan tehdit mekanizmasıyla eşdeğer gören birisiyim bu arada onu da söyleyeyim. Yani o insanın çocuğunu kullanmak, Adem'in kardeşini kullanmak, aileyi kullanmak, işiyle tehdit etmek, o insanların omurgalarını o bedenlerin içinden çürütüp burada eğilen büken tiplere dönüştürmek, gerçekten Türk yargısına bu transfer işidir. Yazıktır, günahtır. Allah bildiği gibi yapsın, hiçbir şey demiyorum. Ama elbette günü gelecek, yargıda bu insanlar gerekiyorsa hesap verecek onu da ifade edeyim. Hakkımı aramak konusunda geri durmayacağımı herkes de duysun istiyorum.

Bu manada Adem'in de kardeşinin tutuklandığını, üç hafta sonra etkin pişmanlık ifadesinin geldiğini ve ki örgüt yöneticisi dediğiniz adamın ve ben bütün ilişkimiz boyunca Saraçhane'ye iki kez gittim dediğini sizler burada duydunuz. Örgütün kuruluş bildirgesi altında imzası olan adamın bile sahiplenmediği bir şablon çıkmıştır.

Bakınız birazdan geniş gireceğim. Murat Gül İbrahimoğlu. Murat Gül İbrahimoğlu'nu ben Cebeci'nin bana tanıtıldığı bir toplantıda ilk kez tanıdım. Burada bir iş adamı olduğunu ve bu iş adamı kimliğiyle sürecin nasıl yönetilebileceğine dair fikirleri olduğunu, o dönemde valilik kurulunun, bakın tekrar söylüyorum, valilik, valinin başında olduğu Cebeci maden sahası kurulunun da danışmanı, resmi danışmanı Atiye Hanım diye ismi olan hocanın bana yapmış olduğu sunumda tanıdım.

Ve hararetli bir şekilde bizim askıda tutulan, ilerlemeye ki süremiz bitiyor, İSFALT meselesi var, birçok konu var, birazdan değineceğim. Bunları çözebileceğini, bu süreçleri ilerletebileceğini

ve burada sadece bu konunun İSFALT konusunun sadece işin bir detayı olduğunu, orada birçok sorunun olduğunu, başta işte gecekondularından tutun da kamulaştırma sorunun çözümüne varacak kadar detayları olduğunu ve bunlara hakim olduğunu, 10 yıldır burada iş yaptığını, 10-15 yıldır iş yaptığını orada dinledim. Murat Gülibrahimoğlu'yla bizim, benim aynı ortamda bulunduğum bu tarzda ya iki ya üç kez sunum toplantısıdır. Sahaya gittiğinde de orada görevi olan MAPEG tarafından almış olduğu izinle şirketin sahibi olarak sahadaki bir kişi olarak, orada bulunan arkadaşlarımın yanında ve bir algı yüklenici kimliğiyle yine İSFALT işini yapan alt yüklenici kimliğiyle sahadaki iki ya da üç ziyaretinde bulunan bir kişi olarak tanıyorum ve biliyorum.

İlave olarak şunu söyleyeyim. Tabii ki bir iş adamı, tabii ki Karadenizli ve o çerçevede bazı ortak tanıdıklar vesaire var ama benim bu kişiyle olan diyaloğum bu kadar, nokta. Birazdan bir kısım detaylarına da gireceğim. Buradan Murat Gülibrahimoğlu'ndan örgüt yöneticisi çıkarmak, örgüt yöneticisi çıkardığınız insanın, özellikle 2024 seçimlerinde Murat Kurum'un kampanyasına destek olan birisi olması, yaklaşık 41,7 milyon lira… Sadece bu değil başka detayları da var. Aleyhime her gün haber yapan Yeni Akit'e milyonlarca para ödeyen bir iş adamı olarak benim örgüt yöneticim. Gerçekten Allah akıl versin.

AK Partili belediyelere, valiliğe, kaymakamlıklara, yine aynı zamanda bu soruşturmayı başlatan eski başsavcıya, şimdiki bakana 4 tane araba tahsis eden bir iş adamından bahsediyoruz. Ve bu örgüt yöneticisi. Sizin huzurunuzda anlatıldı bu. Siz de dediniz ki Sayın Başkan, bir savcılık kiralayabilir. Bir başsavcı tek başına birinden araba kiralayamaz. Böyle bir şey olmaz. Ve o kişi sadece bir iş adamı, araba kiralama işi de yok. 4 tane sıfır alınmış araba tahsis ediliyor başsavcıya. Bu adam örgüt yöneticisi. Bu iş adamı. İşi belli, gücü belli. Başsavcıyla görüşüyor. Cebeci

kurulunda vali ile bir arada, vali yardımcısıyla bir arada. Ben bu insanla ilgili AFAD'da valinin olduğu yerde, vali yardımcısının övgüyle ne kadar güçlü iş yaptığını, çok büyük bir iş başardığını, Cebeci'deki birçok sorunu çözen bir kimlik olduğunu, bir şahıs olduğunu kulaklarımla dinledim. Ben anlatmadım adama. Bana ilgili vali yardımcısı anlattı. Vali de masanın öbür tarafında, masanın başında oturuyordu.

Dolayısıyla yani buradan bir mucize yaratmak, buradan Ekrem'le ilişkilendirmek vesaire insanların kendi aralarındaki ticari ilişkiden suç çıkarmak... O zaman dönün, dönsün savcılık 7, 8 sene önce ortak olduğu il başkanını, AK Parti il başkanını da buraya getirsin, yargılasın. Ama yapamaz. Çünkü talimat oraya kadar. Onun için yazıktır, burada masum emekçileri tutuyorsunuz ve yazıktır, günahtır. Onun için ortada bir suç örgütü zaten yok. Ama Murat Gülibrahimoğlu'ndan yönetici çıkartmak ve Ekrem İmamoğlu ile ilişkilendirmek gerçekten bir iddianame için yalanın daniskası.

Ama daha daniskası var, daha zirvesi var. Hüseyin Gün, Sayın Hüseyin Gün... İşte kendisi burada. Yani casusluk davasında ne diyeyim, hangi cümleyi kurayım? Yani ben Sayın Hüseyin Gün ile biz cezaevinde uzaktan birbirimizi gördük ilk kez. Bir de burada casusluk davasında gördük ilk kez.

Ondan sonra işte manevi annem diye ifade ettiği ve o hanımefendiyle beni ziyaret edip, 5 dakikalık ziyaretin fotoğraf çekildiği gün… Görüntüyü bir bakar mısınız ya? Böyle bir saçmalık olabilir mi? İşte örgütün yönetim kadrosu! Bir tane, birisi gazeteci, danışmanlığımı yapmış, benimle iletişim konusunda çalışmış bir yol arkadaşım. Birisi madalya getiren, millî ve mesleğini yapmış, partisine hizmet etmiş ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü üzerinden madalya getiren spor kulüp başkanı, iki tane

itirafçı ve kimsenin tanımadığı bir beyefendi. Örgüte bak ya, yönetici kalitesine bakar mısınız?

Yani ben Türkiye'de şampiyon olması için Trabzonspor'a takım kurmuş adamım ha. Takım kurmuş adamım yani. Ya böyle bir, böyle bir safsata… Ben Türkiye'nin şampiyon, şampiyon, şampiyon, kamu kadrosunu kurmuş insanım, kamu kadrosunu. Bu memleketin liyakatli evlatlarına yetki vermiş, yüzde beşini tanımam, yüzde doksan beşine tam yetkiyle çalışmış birisiyim.

Genel sekreterlerimi anlattım, hiçbirini tanımıyorum. Öyle babamın oğlu, halamın oğlu, bir tane bakan çıkıyor, fondan vurduğu vurgun ortada, sülale boyu makam saysan, onun gibi 50 tane aile sayarım size. 50 tane. Nepotizmi kapıdan içeri sokmadık, eş dost akrabayı kapıdan içeri sokmadık. Bu kadar iddialı söylüyorum, giremezler. Bu kadar namuslu bir süreç yönettim. Şuraya bak ya, suç örgütü üretiyor, bu vasatlıkla iddia makamı. Yani birazcık kaliteli düşünün ya, bari birazcık suç uyduruyorsunuz da biraz anlamlı olsun ya. Ayıptır ya. Ayıptır, yazıktır, günahtır. İnsanların onuruyla oynamayın. Bu kadar net.

Onun için ortada bir suç örgütü yok, ortada şanlı, şerefli İstanbul Büyükşehir Belediyesi var, yüzlerce vatansever yöneticisi var, canla başlan çalışan memurları, mühendisleri ve şoförleri var. Hepsiyle de gurur duyuyorum, açıkça da söyleyeyim, hepsiyle de gurur duyuyorum.

Öğleden önce size dedim ki; birileri, kendi yaptığı şeyleri herhalde Ekrem de yapmıştır diye hazırlatmış bir iftiranamereyi… Boşa konuşmadım. Bakın, 1996'dan bir haber var. Bunu tekrar yansıtacağım bir şey de var ama buradan göstereyim.

Beni ekranda küçültmüşsünüz ama beni bir şey yaparsanız, imkân olursa… "Kaçak yapılara ruhsat ve bağış alıyoruz" diyor Sayın

Cumhurbaşkanı, belediye başkanlığı döneminde. Ben böyle bir şey ne dedim, ne de böyle bir şeyi savunurum. Kaçak yapılara ruhsat verip bağış alıyoruz diyor.

Bakın, bu 99'dan bir haber. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin ikinci yıl dönümünde basın toplantısı düzenlemiş. Ve tekrar ediyorum; kaçak yapılara, kaçak, ruhsat verip bağış alıyoruz. Bağışı İBB almıyor, aldığı yer belli! Haberi yapan o dönemde Hürriyet muhabiri, altında da ismi var. Tanırım da hanımefendiyi, bizimle de çalıştı, 30 küsur yıl Büyükşehir Belediyesi'nde çalıştı, onların dönemi de dahil. Haber yalan olsa, herhalde işi ona yaptırmazlardı. O günden bu yana İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde Hürriyet'i temsil ediyor.

Bağış alıyormuş, kimden? Kaçak yapı yapandan. Ki kendi suçlandığı ne varsa bana havale ettirmiş. Bakın bu kadar net söylüyorum. Kendi suçlandığı ne varsa bana havale etmiş.

Bakın, bu da çete suçlaması. Bu da çete suçlaması. Yine o dönem iş yapan Albayrak ailesiyle ilgili bir çete suçlaması. Bu da Milliyet'in haberi. 2001 yılından Milliyet haberi. Müfettiş Candan Eren tespitte bulunmuş ve yazmış. Erdoğan'ı da yol arkadaşlarının bazıları terk etmiş. DGM'de yargılanan çalışma arkadaşı, üst düzey yöneticinin ifadesinden okuyorum: "İhalelerde komisyon alma işi belli bir kadro işidir. Çünkü dışarıya bilgi sızmaması gerekmekte, sistemin bir parçası olması gerekmektedir. Sistemin bir parçası olması gerekmektedir. İsmi geçenler, yani az önce gösterdiğim işte Albayrak grubunu kastediyor, başkana yakın olarak sistemin bir parçasıydılar." Bu da onun evrakı ve yapılan müdahale.

Şimdi kulağa çok tanıdık geldi sayın heyet, bu ifadeler ve bu haberler. Aradan çeyrek yüzyıl geçmiş, kendine yapılanı bana yaptırıyor. Ama bir farkla; bunu iyi duyun lütfen. Ona ve arkadaşlarına belki biraz zulmedildi, kendisine ve arkadaşlarına.

Kendisi de buraya yakın bir yerde 3-4 ay hapiste tutuldu ama bugün burada kadınlara, annelere, çocuklara bile acımadılar. Zulmün ve zalimliğin zirvesini yaşatıyorlar. Yazıklar olsun!

Şimdi rakamlara geliyorum. Aylarca ekranlarda tek bir rakam döndü: 560 milyar lira. Florya'nın bahçesi kazıldı, para çıkmadı, bavul çıkmadı, cenaze aracı çıkmadı. Florya'ya para taşındığını anlatan şoföre "Gözünle gördün mü?" diye soruldu. Cevap yok, görmedim. Ve şu eklendi: "Sadece duyumu anlattım, duyum." Bu dosyanın anahtar kelimesi bu: Duyum. Buraya kim geliyorsa iki soru, üç soru, bir süre sonra duydum. Ya gözünle gördün mü? Yok, duymuştum. Kimden? E birilerinden. İsim de yok. Sizler şahitlik ettiniz. Yüzlercesine, yüzlercesine şahitlik ettiniz. O haberleri yazanların bir kısmı bile sonra yalan söylediklerini kabul etti. Yalanı yazan itiraf etti, bedelini ödeyen ise hâlâ Silivri'de.

İddianameye gelince 560 milyar lira ne oldu biliyor musunuz? İddianamede bir anda 160 milyar liraya düştü. 160 milyar liraya düştü. Uçtu 400 milyar, bir anda uçtu. 560 milyar dendi, çok net ifade ediyorum, 560 kuruş bulunamadı, 560 kuruş! O 160 milyarın nereden geldiğine bakın; yaklaşık 110 milyar lirası tek bir eylemden: Eylem 59, Cebeci. Tam bir uydurma, bir manevra, uydurma bir manevra yani. Hani bir şey bulamadık, 560 milyar dedik, ortada bir şey yok. E nasıl uyduralım, nasıl uyduralım? Hani bir akşamda iki şey uyduralım: Birisi Cebeci'den 110 milyar lira, birisi de 53,5 milyarlık tek bir eylemden: Eylem 60, yurt dışı kredileri biz uçurmuşuz. Yani uçurmuşuz, hem de 53,5 milyar yurt dışı kredisini.

Manşetlerdeki 100 milyarların neredeyse tamamı iki eylem. Bu ikisi çökerse, 160 milyar da çöker ve çöktüler. Şimdi nasıl çöktüğünü tabii ki anlatacağım. Yanına bir üçüncüsünü de koyacağım: Eylem 140, metro ihalesi. Orada da ilginç konulara

değineceğim. Çünkü bu üç eylem bu iddianamenin İstanbul'a ne yaptığını en çıplak hâliyle gösteriyor. Bu iddianame aslında metroyu ve nasıl borç ödemeyi suç hâline getirmiş zihinlerin bir örneği, yani somut bir çıktısı.

Benim için tek kuruşun ev değiştirdiğini gösteren tek bir belge ortaya konsun 87 milyon önünde özür dileyeceğim dedim. Hala tek bir evrak, tek bir belge, tek bir ses kaydı, tek bir görüntü buraya yansımadı, yansımayacak. Ben çok net biliyorum. Yansımayacak ve adımdan da soyadımdan da eminim. En az onun kadar eminim.

Cebeci… Geldik Cebeci'ye. Bu dosyanın en büyük rakamı yaklaşık 110 milyar lira, manşetteki 160 milyarın üçte ikisinden fazlası tek başına buradan çıkıyor. Yani bu kumpasın ağırlık merkezi Cebeci. Rakam iki kalemden oluşuyor. 31 milyar lira kaçak döküm geliri. Yaklaşık 80 milyar lira da maden rezervi kaybı. Kulağa ne kadar korkutucu geliyor, değil mi? Yani bu korkutucu rakamları tek tek söküp, bunu yazanların böyle ellerine uzatacağım, vereceğim ellerine.

Dört soru soracağım. Cebeci nedir? Cebeci'de yetki kimindedir? Kaçak döküm varsa kim görmeliydi ve bu rakamlar kim tarafından yazıldı? Nasıl yazıldı? Dosyayı okuyan biri Cebeci'yi İBB'nin kendi kafasına göre gördüğü, kurduğu bir yapı sanır. Zannedersiniz ki Cebeci'yi İBB kurdu. Gerçek tam tersidir. Cebeci, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın ve ona bağlı MAPEG'in projesidir. Cumhurbaşkanlığı'nın 100 günlük eylem planına alınmış bir devlet projesidir.

Bakın, ben bu konuyla ilgili sorunları gördüğümde benim kulağıma İSFALT'ın orada bir iş yapması gerektiği ve bir teminat mektubu verdiği, bunun ciddi bir zarara İSFALT'ı sokacağı, o dönemin parasıyla yüz milyonlarca SGK borcu olan İSFALT'ın bir de bunu ödeyemediği zaman bu nakite dönmesi halinde iflas edeceğini

söylediklerinde, konu kiminle ilgili dedim. "Vali Bey" dediler. Vali Bey'e ısrar ederek, toplantının yapılmasını ve bunu bizim anlamamız gerektiğini ısrar ederek dönemin valisi Ali Yerlikaya'dan bu toplantıyı talep edenim. Ama bende yetki olsa, buranın sahibi İBB olsa, bunun toplantısını İBB'de yapar çözüm bulurduk. Vali'nin peşine düştüm çünkü yetkilisi vali, kurulun sahibi vali, sahibi maden bölgesinin Enerji Bakanlığı, MAPEG. Nokta. Nokta. Bu kadar net.

Cebeci, yıllarca kaçakçılığın cirit attığı, kontrolsüz, tehlikeli bir yer. Tozuyla, görüntüsüyle bölge halkını bezdirmiş. Ben Sultanbeyli'yi gezmeye gittiğimde, bu siyaset yani seçim döneminde, o bölgeye girdiğimde bana anlatılan ilk konu şuydu: Tozdan boğuluyoruz, bizi buradan kurtarın. Kamyonlar evlerimizin kıyısından geçiyor, köye gidenler yolda eziliyor, burada cinayet işliyorlar, birbirlerini vuruyorlar, efendime söyleyeyim maden boşluğundan aşağı düşen kamyonlarda insanlar ölüyor. Bunları ben orada duydum zaten.

Hükümet, 2018'de bir akreditasyon projesi açıkladı. Aynı yıl Cebeci, Resmi Gazete'yle maden bölgesi ilan edildi. Türkiye'nin ilk ve tek maden bölgesi. Ruhsatlar da benden önce verilmiş. Bu projenin doğum tarihi de sahipleri de kayıtlarda yazılıdır. 19 Haziran 2018. Sultanbeyli'de bir tanıtıp töreni yapılıyor. Bakın 19 Haziran 2018. Kürsüde dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak, yanında İstanbul Valisi, AK Parti İstanbul İl Başkanı, AK Parti'li bu arada il başkanının az önce bahsettiği iş adamı Gülibrahimoğlu'nun ortağı olduğunu altını bir daha çizeyim o dönemde. AK Parti'li İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Mevlüt Uysal, rahmetli Topbaş'ın yerine ara seçimle gelen kişi, AK Parti'nin Sultanbeyli Belediye Başkanı ve o gün AK Parti Sultangazi İlçe Başkanı olup, sonradan Sultangazi Belediye Başkanı olan

Abdurrahman Dursun. Bunları fotoğrafları arşivde açılış töreniyle, yani bunu tanıtım töreniyle Sultanbeyli'de anlatılması...

O törende ne söylendi? Bakan sorunun 10 yıldır sürdüğünü, çözüm için 2 yıldır çalışıldığını anlattı. Dönemin Büyükşehir Belediye Başkanı ise açıkça kamulaştırmak gerektiğini, artı 760 milyon liralık bağlantı yolunun parasını da İBB'nin harcayacağını söyledi. Kamulaştırma ayrı, 760 milyon liralık orada yapılacak yolun maliyeti de ayrı.

Tam burada araya gireyim. Birazdan da yine bahsedeceğim. Benim katıldığım ilk valinin toplantısında, Atiye Hanım, sunum yaparken, burada yaklaşık 12 milyarlık bir kamulaştırma olduğunu dile getirdi. 12 milyar. Tepkim aynen şu oldu: "Yahu" dedim, "Bu İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bütçesinin yarısı. Ne diyorsunuz siz? Bunu nasıl İstanbul Büyükşehir Belediyesine yıkarsınız? Bir yol yapmak için 12,5 milyar liralık..." 2019'un belki kasımından bahsediyorum, belki aralığından, ayını tam hatırlamıyorum. "Bunu" dedim "İstanbul Büyükşehir ödeyemez ki. Böyle bir imkan yok." Sonradan işte yol projesinin değiştirilmesi ve bu kamulaştırma bedelinden kurtulması süreci işletiliyor. Bu değişen proje ve projeyi MAPEG'in onaylayıp uygulamaya geçirilmesi meselesi.

Yine dönemin Büyükşehir Belediye Başkanı ise açıkça kamulaştırma gerektiğini ve 760 milyonluk bağlantı parasını İBB'nin vereceğini söyledi dediğim gibi. 1 Ağustos 2018'de maden bölgesi Resmi Gazete'de ilan edildi. 1 Ağustos 2018. MAPEG ile İBB arasındaki protokol de İBB ile İSFALT arasındaki protokol de 2018 sonu ile 2019 başında, yani İstanbul Büyükşehir Belediyesi el değiştirmeden önce imzalandı. Bahsettiğimiz protokol, yolun yapılması protokolü. Ben bu masaya, kuralları başkaları tarafından

yazılmış, imzaları başkaları tarafından atılmış bir projenin ortasında oturdum.

Peki İBB bu işin neresinde? İBB bu projeye Bakanlık tarafından dahil edildi. Neden mi? Oradaki o yatırım yükünü taşısın diye. Kamulaştırma maliyeti, finansman, risk İBB'ye bırakıldı. Sadece bu. Ama büyük para. Yetki ise tümüyle merkezi idarede kaldı. İstanbul Büyükşehir Belediyesinin yetkisi yok. Aslında klasik yani. Masraf İBB'den, söz merkezi idareden. Klasik yöntem.

Haziran 2019'da göreve geldiğimizde proje tıkanmıştı. "Başladık" dedikleri proje hiç başlamamıştı. Çünkü seçimde anlattılar; "Projeye başladık, yapıyoruz, cek cak..." Ortada hiçbir şey yok. Sadece İSFALT yapacağı işe dair bir peşinat ödemişti, o kadar. Bir de teminat mektubu vermişti. 12 milyar liralık o kamulaştırma bedelinin bugünkü karşılığı yaklaşık 112 milyar lira. 112 milyar lira. Projenin süresi de dolmak üzereydi. İSFALT'ın teminatlarıyla beraber, yapacağı işin maliyetiyle beraber 2,5 milyarlık zarar kapıdaydı.

Biz projeden kaçmadık. Fakat bunların hepsi zaman aldı. Proje revize edildi. İmkansız kısmından vazgeçildi. Yollar, bağlantılar, çevre önlemleri korundu, yollar bağlantıların yerleri değiştirildi, proje oldukça değişime uğradı. Kamulaştırmadan kurtulundu. Revize projeyi MAPEG onayladı, geçici kabul yapıldı. Cebeci düzenli bir alana dönüştü.

Ve tahminin çok altında bir maliyetle, çok çok altında bir maliyetle... Buradaki en son gelen, ukalaca akıl dağıtan o işin ilk yüklenicisi olan müteahhit arkadaşın dediği gib,i %60'lardan ama ne? İşin ihalesinin yapıldığı rakamın bile %60'lardan bile o iş tamamlandı. Çok büyük bir tasarruf yani. 2,5 milyarlık zarardan kurtulundu, belki o zamanın parasıyla 80-90 milyon, 100 milyon civarında bir para harcandı. Yani Cebeci'de kamu 10 milyarlarca

liralık bir yükten kurtarıldı ve bugün o kurtuluşun adına kamu zararı yazılmaya çalışılıyor.

Cebeci'deki yetki kimsedir, kim yetkilidir? Bir pano açabilir misiniz? Cebeci bir maden bölgesidir ve kanuna göre yetkili kurumlar bellidir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, yani Bakan Alpaslan Bayraktar, eski bakan Fatih Dönmez, MAPEG genel müdürü. MAPEG genel müdürü Arslan Narin, oranın eski dönem genel müdürü Cevat Genç, İstanbul Valiliği, eski vali Yerlikaya, Vali Davut Gül. Maden bölgesi komisyonu, bizim de içinde olduğumuz komisyonun bunun da başkanı İstanbul Valisi. Ve Sultangazi Belediye Başkanlığı niye yetkili? Biraz sonra birtakım verilerde size anlatacağım. Çünkü zabıta eliyle bölgeyi denetleyen kurumu Sultangazi Belediye Başkanlığı, bakın İBB değil. Cevaplarını da size okuyacağım.

Basit bir soru cevap yapalım. Maden ruhsatını kim verir? Bakanlık, MAPEG. Maden bölgesinde döküme kim izin verir? Bakanlık, MAPEG. Dökümün madene zarar verip vermediğini kim denetler? Bakanlık, MAPEG. Bak İBB hiç yerde var mı? Bütün faaliyetin denetiminden kim sorumludur? Maden bölge komisyonu. Buradaki o komisyon üyelerinden bir tanesi de İBB. O da İSFALT. Yani iştiraki, İBB de değil. Ben değilim yani. Komisyonun başkanı kim? Vali. Yerine belirlediğin bir vali yardımcısı genelde başkanlık yapıyormuş. Muş diyorum çünkü ben katılmadım toplantılara. Peki ki bu tabloda İBB nerede? Komisyondaki kurumlardan yalnızca biri, bir yüklenici o kadar.

Bu masada kimlerin oturduğunu da söyleyeyim. Görevime başlamamdan 3 ay önce, 25 Eylül 2019'da yapılan koordinasyon toplantısında; Enerji Bakan yardımcısı, dönemin İstanbul Valisi Ali Yerlikaya, MAPEG genel müdürü vardı. O bahsettiğim toplantıya

katıldığımda da işte bu insanlarla ben oturdum yine aynı şekilde. Sonraki yıllarda olmasa da Vali Davut Gül, komisyona başkan eden vali yardımcısı, MAPEG genel müdürü, Agreda daire başkanı, Sultangazi kaymakamı, Sultangazi belediye başkanı oturdu. Bunu ben söylemiyorum, Güney Cebeci'nin burada harita mühendisi bu salonda tek tek saydı ve ekledi: "Bu toplantıların hiçbirinde Ekrem İmamoğlu yoktu" da dedi. Komisyonun da ayrıca defteri var, kimin katıldığı belli zaten, imzalar atılıyor, her şey ortada. Bu defter valilikte durur, o defter bu dosyada yok. Neden yok? Çünkü o defter açıldığında Cebeci'yi kimin yönettiği bütün çıplaklığıyla ortada.

Sayın başkan, sayın heyet, defalarca size ben bunu hatırlattım. Aynı şekilde avukatım da bunu sizden talep etti. Bu insanların burada dinlenmesi gerektiğini ve hala bununla ilgili tek bir cevabınız mahkemeye verilmemiştir. Ve burada insanların göz göre göre suçlanmasına izin veriyorsunuz. Çok acı bir durumdur. Bunun da altını çizeyim. Tekrar ifade edeyim ki; bu işin sorumlusu, bu işin sahibi, iznini veren, denetleyen, takip eden, kurumu yöneticileri hepsi buradaki isimlerdir. Burada kimse yok, bir tek Ekrem İmamoğlu var, bir de oradaki bir iş adamı var, onunla ilgili de birazdan zaten bir kısım detayları sizinle paylaşacağım. Yazıktır, günahtır.

Bakın, bir belge daha göstereceğim, açarsanız sevinirim. Evet. Cirodan Valilik %10 pay alıyor. Bakın burada döküm yapan elde edilen ciro, işletme cirosundan %10 valilik pay alıyor. İstanbul Valiliğin şirketi buradaki dökümden pay alıyor. Kiminle imzalıyor bunu? İstanbul orada MAPEG'den döküm iznini alan şirketin sahibi Murat Gülibrahimoğlu ile valilik imzalıyor ve %10 pay alıyor. Bakın burada bile ne diyor biliyor musunuz? Diyor ki, MAPEG'in 27.4.2021 tarih sayılı yazıda belirtilen sütre dolgu döküm yapım projesinin süresinde oluşabilecek olumsuzlukların giderilmesi,

2024 tarih nokta nokta sayılı Cebeci Maden Bölgesi'nin gelir paylaşımı hususunda tarafların koordinasyon içerisinde çalışması ve şirket tarafından söz konusu alanın güven altına alınması vesaire.

Burada yetkinin, sözleşmede bile yetkinin MAPEG'de olduğu, buradaki döküm iznini MAPEG'in vermiş olduğu döküm izni üzerinden ton ve fiyat ücreti belirleneceğini ve buradan valiliğin de %10 pay alacağı açık ve net anlatılıyor.

Bir sonraki evraka geçebilir miyiz? Protokolün üç imzacısı yan yana. Paya İBB de dahil oluyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi adına genel sekreter imzalıyor, İSTA adına Vali Yardımcısı Ahmet Süheyl Üçer imzalıyor ve Kuzey İstanbul A.Ş. adına Murat Gülibrahimoğlu imzalıyor. Yani iddianamenin kaçak döküm sistemi dediği faaliyetin cirosundan Valilik her ay %10 pay alıyor. Bu paylaşıma ortak olan Valilik bu davada ne sanık ne tanık.

Kaldırabiliriz. Peki neden defalarca talep etmemize rağmen işin asıl sorumluları hâlâ dinlenmedi? Savcılık da dinlemedi. Umursanmadı. Neden haklarında tek bir işlem yapılmadı? Maden Kanunu açıktır. Maden ruhsat sahalarına kamu kurum ve kuruluşları tarafından döküm izni verilemez. Yani İBB'nin oraya döküm izni vermesi zaten yasaktır. Çok net! İBB'nin oraya döküm izni vermesi ya-sak-tır, ve-re-mez. Bu izni verecek tek merci MAPEG'dir. Çünkü sahibi MAPEG'dir. Kanunla yetkileri belirlenmiştir. Kanunla kurulan tek maden sahası Türkiye'de burasıdır. MAPEG bu dökümlere 2021'de, 23'te izin verdi. Bu bölgede ortalama iki ayda bir denetim yaptı. Denetim belgeleri size sunuldu. Maden Bölgesi Komisyonu düzenli toplandı. Hepsi dosyada sabit.

Ve bir şey daha: Ben tutuklandıktan, şirkete kayyum atandıktan sonra... Yani Murat Gülibrahimoğlu'na ait burada döküm yapan

şirkete kayyum atandıktan sonra, aynı MAPEG, aynı izinle faaliyette, faaliyetin aynı şekilde sürdürülebileceğini yazdı. Bu işi birebir Valinin takip ettiğini ben biliyorum, biliyorum. Ben biliyorum! Ve TMSF bu şirketi yönetiyor artık. TMSF'nin başındaki insanlar yönetiyor, biz değil. İBB bu işin hiçbir yerinde yok. Şirket var, sahibi yurt dışında firari. Şirketin şu anki yöneticisi var, TMSF'nin yetkilendirdiği kişi.

Muhatabı kim? Valilik. Çünkü o şirket orada o kurulda. Çünkü o kurula giden İSFALT'ı temsil renginde İBB'nin yetkililerinden mi bunlar alındı? Bilgi olarak ediniliyor. Şimdi soruyorum. Devleti yönetirken suç olmayan iş, ben yönetirken nasıl suç oluyor? Ben orasını anlamadım!

Yani 2015, 19 Mart'tan önce yaklaşık bir buçuk iki yılda siz buraya 31 milyarlık kaçak döküm dökümden suç yazıyorsunuz. Bir de altında 110 milyar liralık nasıl yok oluyorsa o maden, bu dediğimiz bir kere maden dediğimiz taş, taş. Bildiğimiz taş. Kaliteli taş. Yani bundan asfalt malzemesi yapılır, bundan efendime söyleyeyim beton şirketleri faydalanır. Kalitelidir oranın taşı. Bildiğimiz taş. Nasıl kayboluyor 110 milyar? Ya akıl tutulması ya. Ya kötünün zirvesi ya. Hani böyle bir şey olamaz ya. Ya buradan nasıl uydurulur? Böyle rezalet olamaz. Çıldıracağım.

Ben bu işi, buraya girdikten sonra okuyorum ve öğreniyorum. Onu da söyleyeyim yani. Ben o dönem sadece oradaki Cebeci'deki köylülerin rahat etmesi, Sultangazi'ye oraya gelen oraya bakan insanların o tozdan o topraktan etkilenmemesi tarafıyla yoğunlaştım ve ilgilendim.

Ama buraya girdikten sonra şu olayı bir anlayayım diye adım adım takip ettim bu işi. Daha bir buçuk iki ay önce yüzlerce kamyonun aynı anda döküm yaptığının peş peşe iki üç hafta dron'dan çekilmiş videoları da gösterdi televizyonlar. Gözümüzün önünde

döküyor. Hani kamu zararı? Hani yer altında yok olan maden? Kaçak döküm varsa kim görmedi? Milyonlarca kamyon seferinden söz ediliyor. Milyonlarca. O zaman soralım valilik nasıl görmedi? MAPEG nasıl fark etmedi? Emniyet nasıl tespit etmedi? Sultangazi zabıtası nasıl raporlamadı? Milyonlarca kamyon görünmezlik pelerini mi giymişti?

Sahanın kantar sorumlusuna sahanın ekibini denetlediği soruldu. Cevabı aynen okuyorum. "Ayda bir MAPEG gelirdi. Çevre Bakanlığı'ndan gelirlerdi. Orman Bakanlığı'ndan devriye ekibi sabah öğlen akşam devriye atardı. Sultangazi zabıtası devriye atardı." Bak İBB yok. İBB yok, sayın başkan. Devletin bütün kurumları o sahadaydı ve hiçbiri kaçak döküm var diye tek bir tutanak tutmadı. Tek bir tutanak tutmadı. Var mı dosyanıza gelen?

Bunun iki açıklaması olabilir. Ya kaçak döküm hayalidir ya da yetkili bütün kurumlar görevini ihmal etmiştir, suç ortağıdır. Biz değiliz. Onlar suç ortağıdır. Üçüncü bir ihtimal yok. Tekrar ifade ediyorum. MAPEG gelirdi, Çevre Bakanlığı'ndan gelirlerdi, Orman Bakanlığı devriye atardı, Sultangazi zabıtası devriye atardı.

Bir şey daha; aynı kantar sorumlusu, sahaya döküm yapanların listesini daimi ifadesinde savcılığa vermiş. Listede kimler var? Sultangazi Belediyesi, Eyüpsultan Belediyesi, Fen İşleri Müdürlükleri, çoğu AK Partili belediyeler. Resmi plakalı kamu araçları bu sahaya bedelsiz döküm yapmış. Bu fark sorulduğunda cevap ne oluyordu? Resmi araçlar yol yapımını Sultanbeyli Belediyesi'nin birtakım kamu işlerinde cami inşaatı vakıflarına getirdiği hafriyat diye cevap vermiş.

Yani kaçak diye yazılan "kaçak" diye yazılan tonajın bir kısmının, AK Partili belediyelerin kamu kurumlarının kamyonlarıyla parasız dökülen hafriyatlar olduğunu ifade ediyor. Kantarda kaydı var. Sahadaki bir kısım uygunsuz yapıldığı iddia edilen yolların da

Sultangazi Belediyesi talebiyle yapıldığı. Talep belediyeden kaymakamlığa kaymakamlıktan vali yardımcısının başkanlığındaki komisyona gitti evrakları belgeleri sizde var İBB neresinde bu işin?

Kayyum döneminde bile Sultangazi Belediyesinin istediği yol sözde talimatla yapılmaya devam etti. Yollar için tepeler kaldırıldı. Madenin üstündeki toprak alınıp serildi. Bunların hiçbiri o ölçü hesabından düşülmedi. Peki kaçak döküm duyumları üzerine harekete geçen kurum kim oldu? MAPEG değil, valilik değil, emniyet değil. Kim biliyor musunuz? İBB. Yine İBB geçiyor harekete.

Bir açar mısınız lütfen bir ekteki evrakı? İBB'nin kaçak döküm duyumları üzerine harekete geçen kurum olduğunun burada evrakını görüyorsunuz. Ve burada Sultangazi Belediyesi yazıya cevap veriyor. Aynen şöyle söylüyor: "İlçemiz genelinde..." İBB'nin yaptığı soruşturma üzerine... "İlçemiz genelinde muhtemel kaçak hafriyat döküm alanları müdürlüğümüz kaçak hafriyat birim amirliği ve ilçe emniyet müdürlüğü ekiplerince müştereken 7/24 esaslarına göre kontrol edilmekte olup söz konusu adreste kaçak hafriyat dökümü yapılmadığı ve herhangi bir olumsuzluğa rastlanılmadığı tanzim olunan memur raporundan anlaşılmıştır. Bilgilerinize arz ederiz." 13 Mart 2023.

Ne kadar kararlı ve ne kadar kendinden emin görüyor musunuz? Demiyor ki bu işin bir kısmı İBB'nindir veya İBB'de şu tarafın sorunu demiyor. Sorumluluk bizdedir diyor. 7/24, bolca arabamız var beraber burayı denetliyoruz diyor. Hatırlatayım; aynı iş adamının Murat Gülibrahimoğlu'nun Polis Vakfı'na ciddi araç yardımı desteği yaptığı da yine o size gelen MASAK raporlarında var. 10 milyonlarca liralık. Kurumlara, her kuruma yardım etmiş destek olmuş yani. Bunlar valiliğin onayından geçmeden olacak işler değil sayın heyet.

Ve unutmayın; bu belediye aynı yıllarda kendi kamyonlarıyla o sahada bedelsiz döküm yapan o sahadan yol isteyen birazdan anlatacağım gecekondu ödemelerinin başında duran da belediyedir. Bak biz yine yokuz. Bakınız biz yine yokuz. Sultangazi Belediyesi, bu sahayı uzaktan izlemedi bizzat içindeydi. Bununla yetinmedi, valiliğe rapor gönderildi. Ortak denetim ekipleri istendi. Rüşvet adamları hakkında Başsavcılığa suç duyurusunda bulundu. CİMER'e gelen şikayet üzerine teftiş açtırıldı. İnceleme talimatını veren benim. Suç duyurusunda bulunan benim. Valiliğe gelip birlikte çözelim diyen benim. Ve bu konuda suçlanan da benim.

Bu neye benziyor biliyor musunuz? Aynı zarfa atılmış 4 pusuladan yalnız birini geçersiz saymak gibi bir şey. 6 Mayıs'ta seçimi iptal eden akılla ya da içinde akıl olduğunu varsaydığımız zihniyetle aynı zihniyet. Bunu yazan zihniyet. Valiliği, Bakanlığı, MAPEG'i, Emniyeti, ilçe belediyesini görmeyen bir akıl, hiçbir yetkisi olmayan İBB'ye 110 milyar yerin altındaki maden yok oldu diye zarar yazıyor.

Peki bu kurumlardan tek bir kişinin ifadesi alındı mı? Gözaltı demiyorum, tutuklama demiyorum; ifade diyorum. Alınmadı, alınmadı. İddianamede bu kurumların adı bile geçmiyor.

Ya böyle bir şey olur mu ya? Utanır insan. Bari ya şunu der yani. "Tamam, biz bunları yazmadık ama ya şundan dört tane araba da ben almıştım" diye onurlu olan oraya bir şey yazmaz mı ya? Onu bile yazacak cesaretleri yok. Ama aslında tenekenin sesi geliyor ya. İstediğim kadar kaç. Teneke çangı, çangı, çangı orada sallanıyor. Ben burada yargılanıyorum. 19 aydır hapiste yatıyorum ha. Çocuk oyuncağı değil bu iş. Ben kendimi değil burada, şu emekçilere acıyor içim. Emekçilere, şuradaki kadınlara acıyor için, biliyor musunuz? Yazıktır, günahtır.

Bu rakamlar nasıl yazıldı? Önce 31 milyar. Hesap şöyle yapılmış: 185 milyon 877 bin 621 ton çarpı 140 lira. 185 milyon 877 bin 621 ton çarpı 140 lira. Ah, kurban olduğum Adalet..! Sonuç 31 milyar 227 milyon 440 bin 328 lira. Kuruşuna kadar ne kadar titiz görünüyor, değil mi? Peki o tonaj nereden alınmış? İBB'nin kendi atık kabul belgelerinden. Yani kayıtlı belgeli resmi dökümden kaçak denen şeyin miktarı bizim resmi kayıtlarımızdan alınmış, alınabilmiş. Yol belgesi bunlar, yol. Kayıtlı olan kaçak olur mu? Kaçakçı kaçağını resmi deftere mi yazar?

Dahası aynı rapor haritada ölçüm yapılınca ne buluyor? 82.4 milyon ton. Yarısından bile az. Bir raporun içindeki iki ayrı rakam, hangisini beğenirsiniz? O 30 bin milyar ne? Bir zarar değil, bir brüt ciro. Özel nakliyecilerin döküm için ödediği bedel. Kamunun kasasından çıkmış tek kuruş yok. Üstelik aynı dolgu hem gelir hem zarar diye iki kez yazılmış.

Sonra 80 milyar. Bu rakamın hesabı iddianamede yok, hiç yok. Yalnızca rezervin azaldığının öngörüldüğü yazmıyor. 80 milyarlık bir suçlama, bir öngörüyle kurulmuş. Fal açar gibi gidiyoruz, fal açıyoruz yani. Ya tutarsa!

Peki bu rakamları kim yazdı? Bilirkişi siciline kayıtlı bağımsız bir uzman değil. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı il müdürlüğünün memurları, iki şube müdürü, bir il müdür yardımcısı, bir harita mühendisi. O bakanlık, bu davada da bu arada müşteki. Davanın tarafı, ben bilmiyorum, hukukçular söylüyor. Davanın tarafı burada bilirkişi olabilir mi? Olamaz. Bir maçın hakemi rakip takımın kadrosundan seçilirse, düdüğün nerede çalacağı baştan bellidir kardeşim. Bu kadar net. Bu o kadar net.

Kurumu, davanın tarafı olan bir memur o davada bilirkişi olamaz, çok net. Kurumu davanın tarafı olan bir memur, o davada bilirkişi

olamaz. Bu rapor bir bilirkişi raporu değildir. Üstüne başka başlık atılmış bir müştekidir. Müşteki dilekçesidir, taraflıdır, yanlıdır, yalandır, iftiradır.

Dahası var… Cebeci, ruhsatlı aktif bir maden bölgesi. Raporu yazan dört kişinin içinde tek bir maden mühendisi yok, tek bir jeoloji mühendisi yok. Çevre mevzuatı açılmış, belediye mevzuatı açılmış, orman mevzuatı açılmış, maden kanunu açılmamış. Bir maden sahası maden kanununa bakılmadan incelenmiş. Köprünün statü terziye, ameliyat muhasebeciye yaptırılmış gibi diye ifade edebiliriz.

Rapor düşmüştür. Çok net. 110 milyar düşmüştür. 160 milyar ayakta zaten kalamazdı. İddianame bir de gizli toplantı yazmıştı. Tam bir rezalet ya. Neymiş, Emirgan Korusu'nda gizli toplantı varmış da şoför mü, yanındaki adam mı, işte gitmiş de ama kapıda da onlarca araba varmış. Halka açık Emirgan Korusu'nda gizli toplantı. Oradan bir şeyler uydurmaya çalışıyorlar, yazıyorlar, çiziyorlar.

Cebeci'de gecekondu meselesi var. Sayın heyet, burası çok önemli. Herkesin anlayacağı dilde anlatacağım. Maden bölgesinin içinde 50-60 yıllık, yaklaşık 100 gecekondu olduğundan bahsediliyor. Ruhsatı yok ama kapı numarası var, elektriği suyu bağlanmış. Kapı numarasını kim verdi? AK Partili Sultangazi Belediyesi. Maden bölgesi ilan edilmiş bir alanın içinde ruhsatsız yapılara numarataj veren, altyapı aboneliklerinin yolunu açan ve böylece o insanların "hakkım var" demesine zemin hazırlayan kurum Sultangazi Belediyesi.

Bu yapılar hem orada yaşayanlar için hem de saha için hayati risk taşıyordu ve kaldırılmaları gerekiyordu. Normalde bu kamunun işi. Kamulaştırma da tahliye de kamunun yetkisi ve kamunun yüküdür. Biz yetkiliysek niye bizi çağırmadınız? Biz niye yokuz işin

içinde? 2018'deki törende AK Partili büyükşehir başkanının "kamulaştırma gerekiyor" dediği işlerden biri de bu.

Peki ne oldu? Sultangazi Belediyesi, bu yapıların kaldırılmasına destek olması için bahsi geçen şirketten, yani Murat Gülibrahimoğlu'na ait şirketten talepte bulundu. Burada da anlatıldı. Her kaldırılan eve belli paralar verilmiş ve bu paralar Sultangazi Belediye Başkan Yardımcısı Mustafa Birinci gözetiminde ödenmiş. İsmi de verildi. Hatta belgeler, tutanaklar tutulmuş resmi olmayan. Toplam ne kadar? Şirketin finans sorumlusu bu salonda söyledi. Gecekondu sahiplerine 450-500 milyon liraya yakın para ödendi. Bugünün parası 20-25 milyon dolardan bahsediyoruz Sayın Heyet, Sayın Başkan.

100 bin dolar bir belediyede ismi geçtiği zaman bir belediye başkanını tutup hapse attılar iddia makamı. Hakan Bahçetepe hapiste yatıyor. Davasında herkes serbest kaldı, adam hâlâ hapiste yatıyor. Neymiş, biri dedi ki benim ortağım ona 300 bin dolar verdi. Ortada para yok, pul yok. Ortağım diyor ki ben öyle bir şey vermedim, adam hâlâ hapiste.

20-25 milyon dolar, kayıt dışı, kamu eliyle. Ya bunu bir CHP'li yapsa, büyükşehir belediyesi yapsa ne olurdu? Ekrem İmamoğlu ne olurdu acaba? Buraya var ya, 10 tane daha dev ekrandan koyardı burayı yapan kişi. Onları her ekranda sabit tutar, sadece onları gösterirdi burada.

Döviz olarak çekilip bu iş için dağıtıldı. Şimdi iddianameye dönün. Bu dolarlar iddianamede ne diye yazıldı? Hatırlatalım, örgütün nakit ihtiyacı. Örgütün nakit ihtiyacı. Nakiti çok seviyormuş burayı yazanlar. Nakiti çok seviyor, doları da çok seviyor.

Tapuyu da çok seviyor.

Örgüt sistemine para toplayanlara elden teslim. Oysa parayı çeken, parayı taşıyan, hatta dağıtıma şahit olan herkes aynı şeyi söylüyor. "Bu paralar, AK Parti'nin Sultangazi Belediyesinin Başkan Yardımcısının gözetiminde, imzalı tutanaklarla gecekondu sahiplerine ve-ril-di." Eğer bu ödemelerde bir suç varsa, o odada oturan Sultangazi Belediyesi yetkilisi nerede? Ona o talimatı veren Sultangazi Belediye Başkanı nerede? Bu olup biteni bilmemesi mümkün olmayan MAPEG nerede? Diğerleri nerede? Vali nerede? Vali yardımcısı nerede? Ekrem İmamoğlu burada, her zaman olduğu gibi. Ekrem İmamoğlu her yerde olur, hiç sorun yok yani. Hiçbir sorun yok, hiç kaçmaz.

İmzaların, belgelerin her şeyi ortada. Niçin sorgulanmadı? Nedenini ben söyleyeyim. Orada oturan CHP'li bir belediye başkan yardımcısı olsaydı, tereddütsüz ertesi sabah şafak operasyonundaydı. Yine bir sahurda sofrasından alınırdı, ardından manşet atılırdı: "Çantalarla dolar dağıttılar. Çantalarla dolar, bavullarla dolar taşıdılar." Aynı para, aynı oda, aynı tutanak bir partiden olunca "hayır işi", öbür partiden olunca "örgüt kasası". Bunu buna adalet denmez, buna partizan terazi denir.

Örgüt yöneticisinin parası nereye gizlenir? Ama Cebeci'nin asıl gerçeği rakamda değil, asıl gerçek bu eylemde örgüt yöneticisi diye yazılan iş insanının aslında kim olduğudur. Buna bakarsanız her şey ortada. Ben her şeye benzetiyorum manzarayı. Bir tane plaj olsun, kumda herkes kafasını kuma sokmuş, gizleniyorum zannediyor. Herkes kafasını, her şey ortada. Her şey aleni görünüyor, kafası kumda zannediyor ben gizleniyorum. O kadar aleni, o kadar açık ki. Bir tek kafası görünmüyor. Manzara bu. Kaç kişi varsa kafası kumun içinde, bütün vücut ortada. Herkes gözünde bir şekilde hayal etsin.

Şirketleri 2014'ten beri o bölgede döküm yapıyor bu kişinin, bu iş adamının. Yani bizim göreve başladığımızdan 5-6 yıl önce. Cebeci'deki payı Bakanlık ve MAPEG onayıyla edinilmiş. Maden bölgesi komisyonuna üye olarak Valilik tarafından atanmış. Valiyle, diğer yetkililerle onlarca fotoğrafı var sosyal medyada. Geziyorlar, törenler yapıyorlar, açılış törenleri yapıyorlar, o bölge belediyeleriyle fotoğrafları var. Beraber bağış protokolleri yapıyorlar. Yani adam gizli kaçak da yapmıyor yani. Ben söyledim. Vali yardımcısının, Valinin nasıl övgülerle bahsettiğini de anlattım. Ben şahittim, şahit, kulaklarımla dinledim. Vali Mart 2024'te beni bu suç, yani bu suçlamadan 1 yıl önce bu azılı diye tariflenen iş adamının, iş adamıyla protokol imzalamış. O bölgede benim sayemde değil, iktidarla olan bağları sayesinde bulunuyor.

İddianame bu iş insanının 2019'da iflas etmek üzere olduğunu, benim sayemde 2021'den sonra zenginleştiğini yazıyor. Peki 2020'de ne yapıyor? Bu iş insanı, AK Partili Eyüpsultan Belediyesi ile protokol imzalıyor. Arsayı belediye bedelsiz veriyor, üzerine cami, kütüphane, Kur'an kursu ve kültür tesisi yapmayı üstleniyor. Caminin adına da büyükannesinin adı koyuluyor. İflas etmek üzere olan bu iş insanı, 2020'de AK Partili belediyeye 100 milyonlarca liralık yatırım ve bağış yapıyor. İstanbul'daki döküm işinin başlangıcı da aslında buna dayanmıyor. Çiftalan'da, Ağaçlı'da, Şile'de İSTAÇ ile hasılat paylaşımı sözleşmeleri yapıyor 2015'te. AK Partili İBB yönetimi döneminde.

Bu kişinin Cebeci'deki hisse devirleri Enerji Bakanlığı ve MAPEG onaylarıyla tamamlanıyor. Bir belge daha var. AK Parti'nin eski İstanbul İl Başkanı, ismini vermeyeyim, biliyor herkes, bu iş insanının aynı şirkette ortak olduğunu gösteren belge de kamuoyuyla paylaşıldı, muhtemelen dosyaya da verilmiştir. Verilmediyse verir arkadaşlar.

İddianamenin örgüt yöneticisi dediği kişi, AK Parti'sinin İstanbul İl Başkanlığını yapmış bir ismin ticari ortağı. Bu arada ben ticari ortağı diye kimseyi suçlamıyorum, olabilir de yani. Yani öyle kaçmanın, gizlenmenin anlamı yok. Ben ne dedim az önce, Ertan Yıldız'ın ortaklık yaptığı iddia edilen, aynı ofisi kullandı denen kişiyle benim 2004'te arsa ortaklığım var. 2007'de arsa ortaklığım var. Birinde 350 daire yaptık, sonra bir tanesinde yüze yakın daire yapıldı. Beraber inşaat yapmadık ama arsa ortaklığım vardı. Ben gizlemem ki ya, gizleseniz ne olacak zaten açarsınız bulursunuz ortaklıkları yani. Ama bunlar işine gelmedi mi var ya, babasını satar ya. Babasını satar, kardeşini satar.

İstanbul seçimlerinde benim rakibimin kampanyasını yürüten firmaya yaklaşık 41-42 milyon lira. Ama her gün aileme, her gün hakaret eden yayın kuruluşuna milyonlarca lira. Operasyondan sonra bile Cebaci şirketi üzerinden yine milyonlarca lira. Mütevelli heyeti Cumhurbaşkanının oğlu olan vakfa milyonlarca lira. İktidara yakın vakıf ve derneklere milyonlarca lira. İstanbul Valiliğine bağlı bir vakfa 10 milyon lira. AK Parti'nin Trabzon Belediyesine 53 milyon lira. AK Parti yönetiminde Eyüpsultan, Fatih, Esenler, Gaziosmanpaşa, en çok Sultangazi Belediyesine milyonlarca, defalarca milyonlarca lira. Ve bu banka hareketlerinin hiçbirinde CHP'ye, bana, İBB'ye ya da İBB'nin bir vakfına giden tek kuruş yok.

Dosyada unutulmuş bir vergi inceleme raporu bir şey daha ortaya çıkardı. Bu iş insanı, 10 milyonlarca liralık market kartlarını düzenli olarak AK Partili belediyelere, valiliklere, kaymakamlıklara göndermiş. Yetmemiş, bu soruşturmayı başlatan eski başsavcıya az önce ifade ettiğim gibi bugünün bakanına ücretsiz, sıfır alınarak 4 tane aracı tahsis etmiş. 4 tane gayet lüks makam aracı.

Bunlar nasıl bir suç örgütü ya? Yöneticisi, liderinin ne kadar rakibi varsa, kampanyasına ondan desteğine, kartına kadar liderini

hakaret eden yayını beslemeye kadar, liderini yargıtalatanlara bedava araç vermeye kadar dünya tarihinde böyle bir örgüt yöneticisi görülmemiştir, düşman başına yani.

Kumpas kendi ayağına dolanmıştır. Gerçek, kendi dosyalarındaki belgeyle ortaya çıkmıştır. Peki, beni bu eyleme gizli ortak olarak bağlayan tek cümle ne? Bir itirafçının savcılıktaki sözü: "Gayriresmi iş ortağıdır." Gayriresmi ama Ekrem İmamoğlu ortada yok. 5 yıl, 6 yıldır ortada yok yani. Devamı… Yarısının Ekrem İmamoğlu olduğunu tahmin ediyormuş. Tahmin ediyormuş yani. Aynı itirafçı İSFALT'ın Cebeci hisselerinin değerinin altında satılmasından benim vazgeçtiğimi de anlatmış. Şirketin zararına bir satıştan da vazgeçen başkan o şirketi zarara sokan gizli ortak nasıl olabilmiş?

Bir tarafta rakibimin kampanyasına giden 40 milyon lira, öbür tarafta kimin adına olduğu bilinmeyen bir hisse, gerçekten can yakıcı bir durumla karşı karşıyayız. Cebeci'de kaçak döküm, bir rezerv kaydı gerçekten varsa hesap sorulacak yer bellidir, tekrar soruyorum. Tekrar hatırlatıyorum, sayın heyet, tekrar sizden bu mahkemenin sağlıklı ilerleyebilmesi için, güven kaybına uğramaması için, kanunen yetkili ve sorumlu olan Bakanlık, MAPEG, Valilik, Sultangazi Belediyesi, Sultangazi Kaymakamlığı ve o paranın gittiği adresler. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bu konuda atfedebilecek en küçük bir sorumluluk yoktur. Ve bu yüzden talebimi tekrar yenilemiş oldu.

Döküm durmadı. Azaldı mı, azalmadı. Tam tersine 19 Mart'tan sonra katlandı. Kamyon kuyrukları uzadı. Kim yönetiyor burayı? Şirkette kayyum var TMSF, valilik orada, MAPEG orada. Kayyum atandıktan sonra 11 Temmuz 2025'te kayyum MAPEG kayyuma yazı yazdı. 2 Şubat 2023 tarihli izne atıf yaparak faaliyetin aynı şekilde devam edebileceğini bildirdi. Aynı kurum, aynı izin, aynı

faaliyet, aynı şirket, TMSF yönetiyor ve döküm devam ediyor tam gaz. Yüzlerce, binlerce kamyonun aynı anda döküm yaparken görüntüsü vardı televizyonlarda. Bir hafta, iki hafta gösterdi. Gösteren televizyonları da kapatıyorsunuz zaten ey iktidar.

Dahası var. Şimdi size ben Silivri'deyken Cebeci'de neler yaşandığını resmi belgelerle göstereyim. Bakın 29 Temmuz 2025'te MAPEG bir yazı daha gönderdi. Bu yazı üzerine İstanbul Büyükşehir Belediyesi 31 Temmuz 2025'te ilgili bütün kurumlara Cebeci maden bölgesindeki çalışmaların yapılmaması gerektiğini resmen bildirdi. Yani döküm durdurulmuştu. MAPEG'in yolladığı yazı üzerine bu yazı yazılıyor bakın. Tekrar yetkilinin MAPEG olduğunu hatırlatıyorum tekrar.

Peki döküm durdu mu? İBB'nin çevre denetim ekipleri yazı yazıldığı için denetim yaptı ve 5 Ağustos 2025'te sahaya gitti. Demek ki MAPEG güvenilir kurum olarak İBB'ye yazı yazmış. Tutanağı aynen okuyorum: "Cebeci maden bölgesinde — gösterebiliriz de tutanağı, evet varsa bir sonraki evrak— Cebeci maden bölgesinde ve yayla yolunda yapılan çalışma durdurulmuş olmasına rağmen hafriyat kaynaklı malzeme döküldüğü tespit edilmiştir." Tutanak kimin hakkında? Dökümü yapan şirket. TMSF'nin yönettiği.

Peki ne oldu? İBB, bu tespit üzerine belediyenin izin verdiği yerler dışına hafriyat döküldüğü gerekçesiyle burada 1 milyon 869 bin 726 liralık para cezası kesti. Bir sonraki evrakı da gösterin. Peki ceza üzerine ne oldu? Döküm durduruldu mu, sorumlular hesap mı verdi? Hayır. Hiçbir hesap yok biliyor musunuz? Niye? Çünkü arkasında her şeyi biliyorlar. Vali de biliyor, TMSF de biliyor, şirketi yöneten... Herkes haber haberdar. Sadece İBB'yi toy olarak kullandılar, işte bir ceza kestirdi 1 milyon 800 bin liralık.

Bir sonraki evrakı da gösterebiliriz. 6 gün sonra 11 Ağustos 2025'te MAPEG'den yeni bir yazı geldi. Proje alanındaki 12,05 hektarlık bir bölgenin maden üretim alanları dışında kaldığı, burada nitelikli malzeme ve dolgu ve döküm yapılmasında sakınca bulunmadığı bildirildi bu sefer. Ardından ek bir protokol hazırlandı. Taraflar İBB, valiliğin şirketi İSTAY ve TMSF'nin yönettiği Kuzey İstanbul Gayrimenkul döküm bu kez kayyumun imzasıyla devam ettirilmek istendi.

Bir sonrakini de gösterebiliriz.

Şimdi burada soruyorum. İddianame, 15 Mart 2024 tarihli protokolü ve bu sahadaki dökümü, örgütün kaçak döküm sistemi diye anlatıyor. İddianame 15 Mart 2024 tarihli protokolü, tekrar ediyorum ve bu sahadaki dökümü örgütün kaçak döküm sistemi diye anlatıyor. Peki ben tutukluyken, aynı protokole Valilik ve TMSF'nin kayyumu ek protokol imzalıyorsa o sistem kimin sistemidir? Benim dönemimde Valiliğin imzası ve MAPEG'in izniyle yapılan döküm suç oluyorsa, aynı Valilik, aynı MAPEG ve TMSF'nin kayyumu aynı işi yapınca, kamu hizmeti nasıl oluyor? Ve en önemlisi İBB'nin tutanakla tespit ettiği, cezasını kestiği izinsiz döküm kayyum dönemindedir. Bu dökümden dolayı kayyum hakkında bir soruşturma savcılık tarafından a-çıl-mış mı-dır? TMSF yöneticilerinden bir kişinin dahi ifadesi a-lın-mış mı-dır? Kimse gözaltına alındı mı? Hepsinin cevabı hayır.

Şimdi TMSF'den önce olan döküm suçsa bugünkü döküm nedir? Suçsa dün o suçun sahibi Valilikti, MAPEG'di, Sultangazi Belediyesiydi; bugün ise TMSF'dir, kayyumdur, sahayı yöneten herkestir. Suç değilse dün de suç değildi, bugün de suç değil. Aynı saha, aynı izin, aynı iş ama yargılanan tek Ekrem İmamoğlu ve arkadaşları. Burada yargılanan döküm möküm değildir. Burada yargılanan, 3 defa Beylikdüzü'nde seçim kazanan, 3 defa da

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde seçim kazanan, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olarak, aynı zamanda Cumhurbaşkanı adayı olan Ekrem İmamoğlu'yla siyasette değil, yargı eliyle alt etmenin mücadelesidir.

Krediler kısmına geçiyorum. 2. büyük rakama. Eylem 60. Yurt dışı krediler ve tahviller. 53,5 milyar lira. Sayın Başkan, sayın heyet, aziz milletim; bu trajedinin, komedinin uluslararası boyutu. Bir birisi taş ocağı boyutuydu, birisi Cebeci boyutuydu, bu da uluslararası boyutu. Bu tam bir komedi.

Bunu, bunu anlatması Cebeci'den daha zor. Gerçekten daha zor. Yani şurada bizimle dünyanın en büyük finans kuruluşlarıyla birlikte, en büyük finans kuruluşlarıyla birlikte yaptığımız görüşmelerde oturup Türkiye'yi anlattığımız, Türkiye'nin ufkunu anlattığımız o kurumların dünya çapındaki yöneticilerinden biri olsa rezil kepaze oluruz.

Şu maddeyi onların huzurunda anlatsak milletçe rezil oluruz ve bunun da tek müsebbibi bu rezaleti buraya yazan, o ne yazık ki iddia makamıdır. O kalemi tutan insanlardır.

Bu eylemden yargılanan yol arkadaşlarımın çoğu tutuksuz yargılandığı için, bu eylem salonda neredeyse hiç konuşulmadı. Oysa iddia edilen zararın üçte birine yakını buradan geliyor. Yani dedik ya; 160 milyarlık yolsuzluk, 60 milyarı bu maddeden geliyor. Bu eylem nasıl bir zihniyetle yazıldı şöyle: Bir kamu zararı bulunamıyor, rakamı büyütülmeli, rakam büyütülmeli, krediler üst üste konsun, toplamına zarar densin, bu kadar basit.

İddia şu: Yurt dışından alınan krediler ve ihraç edilen tahviller amacı dışında kullanılmış. Bu yolla kamu kurumu dolandırılmış. Aslında bu eylem, benim için aslında bir fırsata döndü bu arada, onu da söyleyeyim. İBB'nin batmaktan nasıl kurtarıldığını ve

İstanbul'a tümüyle kilit vurulmuş 10 tane metro şantiyesini nasıl harekete geçirdiğini tarih yazdığını, arkadaşlarımla birlikte muazzam bir iş başarısı, iş üretme başarısı ortaya koyduğumuzu, yılda 14 kilometre gibi bir önceki dönemin iki katına metro üretimini çıkarttığımızı burada sizlerle paylaşmış olacağım açıkçası.

Bu iddia ve bu rakam nasıl çıkarıldı? 2019-2025 arasında İBB ve İSKİ'ye 69,5 milyar liralık finansman gelmiş. Bunun içinden 4 kalem zarar sayılmış. 13,63 milyar projeyle doğrudan ilişki kurulamayan harcamalar, 19,85 milyar lira yabancı bankalara yapılan geri ödeme, 13,84 milyarı da İBB iştiraklerine yapılan ödemeler. 6,19 milyar da birebir bağlantı kurulamayan kısım.

Devrin başlığında ne var? Yalnızca bir BDDK raporu ve bir MASAK raporu. Bir tek itirafçı yok, bir tek tanık yok, bu eylemde itirafçı cümlesi bile yok. Yalnızca bizim belgelerimiz var ve yine de suç diye yazılmış. Dedim ya, 560 kuruş bulamayınca ya nasıl uydururuz diye bir şey dememiz lazım. 560 milyarlık yolsuzluk dedik, gittik bunu Ankara'da Beştepe'ye de anlattık. 560 milyar dedik, bir şey gösteremezsek bu adam bizi döver.

Bak bakın halk diliyle anlatıyorum ha. Bu aynen böyle değilse adımı değiştiririm ya, üstüne sopayla kovar. Biz o adama dedik büyük yolsuzluk var, 560 milyar dedik, bir şey bulmamız lazım. Cebeci'de 110 milyar, 50 küsur milyar da buradan, hadi bakalım yutturalım millete 160 milyar.

Ondan sonra turbun büyüğü işte. Var ya turbun büyüğü! Ne dedi Yozgatlı amcam? Ne turbunan ne şalgamınan dedi değil mi? Turbunan şaigamınan bu iş olmaz dedi. Ben bu amcamın yanındayım işte.

Bu krediler nasıl alınır? Bir belediye yurt dışından keyfine göre gidip kredi alamaz. Önce proje, kamu yatırım programına alınır. Sonra, bunlar öyle kolay işler değil, kamu yatırım programı için ben 3 yıl, 5 yıl bekledim. Sonra belediye meclisi onay verir. Sonra Hazine'den dış finansman izni alınır. Tahvil içinse SPK'nın onayı gerekir. Her finansman, ödeme planı ve sözleşmesiyle Hazine'ye bildirilir. Bu onaylar olmadan bir kuruş bile yurt dışından bu ülkeye getiremezsiniz.

Bakın, kurumları sayıyorum: Önce proje kamu yatırım programına alınacak. Bu nerede imzalanıyor biliyor musunuz? Cumhurbaşkanlığı'nda. Cumhurbaşkanlığı'nda imzalanıyor. Beylikdüzü metrosu için 5 yıldır hâlâ imza bekliyoruz. Kimi proje için 2 yıl bekledik, kimi proje için 3 yıl bekledik, zar zor imzalandı. Yani projesi hazır, finansmanını bulmuşuz Beylikdüzü'ne; sırf Ekrem İmamoğlu oraya temel atmasın diye, 5 yıldır Sefaköy-Beylikdüzü metrosunun kamu yatırım programına alınmadığı bir ülkede yaşıyoruz.

Belediye meclisi onayı, Hazine dış finansman izni, SPK onayı ve Hazine'ye bildirim. Her kredi için Hazine'den izin alınmış. Bu izinleri iddianame kendisi sayıyor. Ve bu krediler kimden alındı? Dünyanın en büyük bankalarından, kalkınma kuruluşlarından. Ya kim dolandırılmış? "Dolandırıcılık" deniliyor ya. Aldatılan kim? Krediyi veren bankaların hiçbiri şikâyetçi değil. Allah'a şükür, Allah'a şükür tek bir gün, yarım gün bile aksatmadan paramızı ödedik.

Öyle bir kurum yönetiyoruz ki şu zor günlerde bile, hani her gün "Çökecekler" diye konuşuluyor ya İBB'ye, İBB'nin vergi borcu yok biliyor musunuz, iştiraklerinin. Yüz milyonlarca dolarlık vergi borcuyla, SGK borcuyla devraldığımız İBB'nin, iki tane İGDAŞ faturasını ödemeyip o günün parasıyla, bugünün parasıyla 250

milyon dolara yakın İGDAŞ faturasını bile, İGDAŞ faturasını bile BOTAŞ'a, yanlış demedim değil mi, BOTAŞ mıydı, BOTAŞ'a ödemeyen İBB'nin o paralarının hepsini biz ödedik. Şu anda İBB'nin tek bir kamu kurumuna, SGK'ya, vergi dairesine tek kuruş borcu yok. Öyle bir bütçe yönetiyoruz. Bu zor günlerde bile.

Bütün projeleri tıkır tıkır işliyor. Bir de üstüne üstlük daha önce kullanmış olduğu tahvilin Nisan 2028'deki borcunun, 360 milyon dolar civarında olması lazım, 300 milyon doları da kasada. Çökmek istedikleri şey bu, biliyor musunuz? Kasadaki paralara, cebinizdeki paraya, millete ait kurumlara çökmek istedikleri işte bu.

Başarıyı kıskanıyorlar. Ben başarıya, memleketime bir hizmet edecek, ya kim olursa olsun onu kucaklamayan, sarılmayan, ona minnet duymayan namerttir ya.

Krediyi veren bankaların hiçbiri şikayetçi değil, hiçbir dava açmadı, hiçbiri bir ihtar bile göndermedi. Bu bankaların yüzlerce avukatı var, sözleşmelerine en sert maddeleri yazdırdılar. Paranın yalnızca bir projenin hak edişine gitmesini isteselerdi bunu açıkça yazarlardı. Üstelik operasyondan sonra bile kredi vermeye devam ettiler; Ekim 2025'te 75 milyon dolar ve 20 milyon euroluk yeni bir sözleşme, iddianame kamuoyuna açıklandıktan sonra Şubat 2026'da 110 milyon euroluk bir sözleşme daha. Dolandırıldığı söylenen bankalar yeniden para veriyor yahu, dünyanın en tecrübeli bankaları bu suçlamayı, bu vasat iddianameyi, bu kötü iddianameyi yazan iddia makamını ciddiye bile almamış. Savcılık ise o bankaların yerine geçip, onların hukukunu onlardan iyi savunmaya kalkmış; mağdur "Mağdur değilim" diyor, savcılık "Hayır, mağdursun" diye ısrar ediyor. Sözleşme ne diyor; savcılığa göre krediyle gelen para doğrudan o projenin hak edişine gitmediyse suç işlenmiştir.

Bakalım iddianamedeki en büyük tutarlı işleme. Türkiye'nin ilk belediye yeşil tahvili, bunu biz başardık, 2023'te Londra'da ihraç edildi. 5 yıl vadeli, yaklaşık 715 milyon dolar; 200'ü aşkın yatırım kuruluşundan yaklaşık o zor günlerde 2.6 milyar dolarlık talep toplandı. O yıl Türkiye'nin yeşil tahvil hedefinin yarısını tek başına İBB tarafından gerçekleştirildi. Büyük başarıydı bu parayı bulmak o dönemde. Bu tahvilin sözleşmesinde şu madde var: "Net kredi tutarı, ihraççı tarafından portföy bazlı bir yaklaşımla yönetilecektir. Tam tahsis tamamlanana kadar, tahsis edilmemiş tutarlar ihraççının, yani bizim İBB'nin, genel nakit yönetimi politikalarına uygun olarak yönetilecektir." Yani bize veriyor yetkiyi, parayı sana verdim, sen yönet diyor.

Paranın… Kendin "ekonomistim" diye tanıtana anlatıyorum ben bunu şu anda. Paranın genel nakit yönetimi içinde yönetileceği sözleşmede açıkça yazılı. Ve en ilginci ne biliyor musunuz? Bu madde iddianameye savcılığın kendi eliyle yazılmış, sonra bu maddeye uyulduğu için suç isnat edilmiş. Sözleşmeyi oku, sözleşmeyi yaz, sözleşmeye uyanı suçla; hukuk tarihine geçecek bir yöntem bu, bu yöntemi de bu iddia makamı icat etti, tebrik ediyorum.

Başka sözleşmeler de var; bir kalkınma ajansının kredisi yeniden finansmana açıkça izin veriyor, bir başka kalkınma bankasının kredisi öz kaynakla daha önce yapılmış ödemenin krediden geri alınmasına izin veriyor, bunları da iddianame kendisi yazıyor. Krediyle gelen para kurumun kasasına girdiği anda, kurumun mali kaynağı olur. Kamu Haznedarlığı Yönetmeliği bunu söyler, Hazine de böyle çalışır, kamu bankaları da böyle çalışır. Bu mantıkla bakılırsa Hazine de bütün kamu bankaları da her gün kamu zararı yaratıyor demektir.

Yani Alibeyköy-Eminönü tramvayı yapılırken, henüz finansman kaynağı gelmeden biz para harcıyoruz kasamızdan, müteahhide para veriyoruz, iş yürüyor. Sonra finansman kaynağı buluyoruz, yurt dışından paramız geliyor. O para o hesaba yatıyor, o dış krediler hesabına, ama biz daha önce o parayı ödediğimiz için o parayı, o ödediğimiz paranın dış kaynak olarak geldiği zaman itibarıyla o parayı alıp tekrar İBB'nin kasasında kullanıyoruz, işin basit özeti bu.

Şimdi burayı yazan iddia makamının anlayacağı dilden anlatayım. Buzdolabına ihtiyacımız var, tüketici kredisi çekiyorsunuz. Para hesabınıza yatıyor, buzdolabını kredi kartıyla alıyorsunuz, kartın ödemesi ayın 5'inde.

Ayın biri geliyor. Hesaptaki parayla kiranızı ödüyorsunuz. Ayın 5'inde maaşınız yatıyor, kart borcunuzu kapatıyorsunuz. Ev ekonomisi yani. Kredi şimdi kötü mü kullanılıyor? Ay, buzdolabı aldınız, kiranızı ödediniz, kimseyi mağdur etmediniz, ev ekonomisini düzgün çözdünüz.

Yani şey vardı, benim çok takıntılı bir esnaf arkadaşım, daha doğrusu büyüğümüz, Trabzon'da, "Bu cebindeki parayla bir şey ödeyecekse, bu cebindeki parayla başka bir şey öderse ona göre bu cebindekini ona vermez, illa bu cebinden verecek." Az çıktı mı da çarpar ya, nasıl onu az koydun? Ya şuradan tamamla, yok bu niye az? Ya tamamla sonra onu düşünürsün falan, böyle takıntılı bir vatandaştı. Allah selam versin. Aynı kafa. Ama bu kafa hani böyle masumun kafa da değil yani. Bu kafa arızalı. Bize suç isnat edecek yani. Bize 60 milyarla yargılayacak ha, çocuk oyuncak değil bu. 60 milyar, kamu parası! Hatta bu iddianameyi yazanlar da az önce bahsettiğin ev ekonomisini kendi hayatlarında da uyguluyorlardır. Kendi evlerinde de yaptıkları şey, İBB'de yapılınca adı 60 milyarlık dolandırıcılık oluyor yani. Borç borçla kapatılmış.

İddianamede bir cümle daha var.: "Tabiri caizse borç borçla kapatılarak kamu zarara uğratılmıştır." Şimdi iyi bir şey söyledim ya… Borç borçla kapatılır yani, olur mu? İddianamede "borç borçla kapatılmışsa, kamu zarara uğratılmıştır!" Yani 35 yıllık iş hayatım var benim ve böyle bir rezillik görmedim. Canım zaten yanıyor, üstüme basma.

19 milyar 850 milyon lira yabancı bankalara geri ödenmiş ana paradır, borç ödenmiş. İddianame buna zarar diyor. Bakkalda bilir, esnaf da bilir. Aldığın borcu zamanında ödersen itibarın artar. Nasıl ödediğinin önemi yoktur. Borç alırsın, sermayenden ödersin, başka bir hesapta vardır, oradan alırsın, başka bir şirketin vardır, oradan kullanırsın. Krediyi krediyla kapatırsın. Ne yazık ki Türkiye'nin kriz ortamlarındaki en sıkıntılı halidir bu. Devlet bunu yapıyor.

Kuruşu kuruşuna ödendi. Hiçbir kredide Allah'a şükür, İstanbul Büyükşehir Belediyesi hiçbir tahvilde temerrüde düşmedi. Bakın ne dedim? 2027'deki tahvilin bile parası büyük oranda hazır. O kadar titiz çalışıyoruz. İlk ihraç edilen 580 milyon dolarlık Eurobond da Aralık 2025'te tıkır tıkır ödendi. Bunu buradan tebrik yazısı yazdım yöneticilerimize. Hem de yüzlerce bürokratımız tutukluyken, tek kalemde hiç yapılandırma yapılmadan.

Peki, borcu borçla çevirmek gerçekten suç mu? Değil. 2026'nın ilk üç ayında Türkiye Cumhuriyeti Hazinesi 5,5 milyar dolarlık yabancı para tahvil geri ödemesine karşılık 5.9 milyar dolar geriden borçlandı. Ödediği her 100 dolar için 107 dolar daha borçlandı. Buna finansman ile finansmanı denir. Bütün devletlerin, bütün şirketlerin her gün yaptığı en olağan iştir. Şimdi soruyorum: Bize %20 için zarar yazan anlayış, Hazine'ye %107 için ne yazar?

Mehmet Şimşek. Sayın Bakan'a 2025'in başında gittim. Dedim ki "Zor bir yıla giriyoruz -tabii 19 Mart'ta operasyon yapılacağını

bilmiyoruz- zor bir yıla giriyoruz görünüyor, sayın bakan" dedim, "Refinansman ihtiyacımız olabilir. Bizim bu yıl 585 milyon doların geri ödemesi var, 600 küsur milyon dolar yapıyor faiziyle beraber, 640 milyon dolara yakın. Refinansman için bize sizin de yapmış olduğunuz, yaptığınızı biliyorum dedim -çünkü az önce anlattığım 2026'daki finansmanın aynısını 2024'ün sonunda da yaptılar- ihtiyacımız olabilir, sizden onay için destek, bunun için de mi onay almak zorundasınız? Yani yurt dışından gene para bulacağınız için tekrar Hazine onayı vesaire gerekiyor. Destek istedim, bakan yardımcısını görevlendirdi, ismini hatırlamıyorum, "Görüşülsün" dedi ve bana ret cevabı geldi 3 gün sonra. Nereye izni? Başınızın çaresine bakın dedi. Baktı da Allah'a şükür ama onlar bakamadı. 1 sene sonra genele finansman yaptı daha 5.5 milyar dolarlık. Biz baktık başımızın çaresine.

6 milyar 190 milyon lira için iddianame bire bir bağlantı kurulamadı diyor. Sonra bu parayı zarara ekliyor. Bağlantı kuramadığı parayı zarar hanesine nasıl yazarsın? Bir kredi için de paranın oraya gitmiş olabileceği düşünülmektedir yazılıyor. 53 milyar liralık bir suçlama düşünülmektedir diye kurulmaz. 53 milyar lira bu ya! Bir suçlama düşünülmektedir! 53 bin lira da değil. 53 milyar lira için bir suçlama düşünülmektedir diyemezsiniz yani.

Hesabın kendisi de tutmuyor. Aynı tutar iddianamenin bir sayfasında 31.7 milyon, başka bir sayfasında 131.7 milyon. Eylül 2024'te imzalanmış bir kredinin parası 2023'te gelmiş gösteriliyor, para sözleşmeden 1 yıl önce gelmiş. Örgüt finansmanı diye yazılan şirketlerin imzasız iddianame ile imzalı iddianame arasında değişmiş. Örgüt finansmanı… Biz bu parayı birileri geçerlerdi, işte birisi geldi burada tanımayız, etmeyiz. Birkaç defa burada şey verdik, ifade verdik, 7, 7 firma asıl. Hiçbirini tanımıyorum bu arada. Hani diyorum bunlarla ne işimiz var bizim? "İşte bu

krediden para İBB'nin kasasından iştirake gitmiş, iştirak de onu bir firmaya ödemiş, İBB'nin kasası diyor ki 'Bu para dış krediden gelen paradır, dolayısıyla örgüt finansmanıdır'. A firması suçlu" diye duygu veriyor ya. İBB'den alacağını al. Hani buzdolabı parasıyla ev kirası meselesi yani. Sayın heyet, siz de dinlediniz mecburen. Kendi kalemlerini toplayamayan bir hesap, benim hakkımda 7 ayrı dolandırıcılık cezası istiyor.

Bu kredilerin hangi şartlarda alındığını da anlatmam gerekir. Çünkü bu eylemin asıl inormasyonu buradadır. Hazineye gönderilen kredi izni talepleri yıllarca bekletildi. Çekmeköy-Sancaktepe-Sultanbeyli metrosu için 75 milyon avroluk ek finansman talebi mecliste tam 10 ay bekledi. O zaman mecliste çoğunluk değiliz. Tam 10 ay. En düşük oyu aldığımız Sultanbeyli'ye metro yapmak için kıvranıyoruz ama AK Partili, belediye meclis üyeleri çoğunluk oldukları mecliste bizi 10 ay beklettiler. Yani o gün imzalansa da 1 ay sonra hesabınıza gelecek onayı biz beklettiler.

Sonra Hazine'de de bir buçuk yıl bekledik. Bazı taleplere, az önce Beylikdüzü örneği verdim, hiç cevap verilmedi. Bakanlıktan para istenmiyor. Finansmanı bulunmuş metrolar için yalnızca izin isteniyordu, o izin bile verilmedi. Kamu bankalarından alınan kredi ne kadar biliyor musunuz? Sıfır.

Ey halkım, İstanbul Büyükşehir Belediyesi kamu kurumu, Türkiye'nin en itibarlı kamu kurumu. Dünyada en itibarlı kredi notuna sahip Türkiye'nin kamu kurumu. Hiç temerrüde düşmemiştir, gününde borcunu ödemiştir ve en kolay borçlanabilen kamu kurumudur ve Türkiye'deki kamu kurumlarından benim dönemimde, altı yıldır aldığı kredi miktarı kocaman bir sıfır, sıfır! Parasının kesinti yapılarak bütçemizden toparlandığı en büyük kesintinin sahibi İstanbul Büyükşehir

Belediyesidir. İller Bankasından da aldığı para sıfırdır, sıfır! Ve böyle bir şeyi Türkiye Cumhuriyeti tarihi görmedi.

Peki, almış mıdır? Almıştır. Biz alamadık. Ama ne yaptılar biliyor musunuz, burada hatırlatmak isterim. Aynı kamu bankası VakıfBank, bir yandaş müteahhidin alacağı olan dış kredi hesabımızdan, dış kredi hesabımız da haczedilemez bu arada, haczedilemez, bakın haczedilemez. Usulsüz bir biçimde paramızın haczedilmesine VakıfBank onay verdi. VakıfBank onay verdi, aldığım bilgi ne biliyor musunuz? Orası neresi bilmiyorum, hani diyorlar ya "yukarısı" dedi. Yukarısı talep etti, vermeseydin ne yapardın biliyor musunuz? Benim duyduğum bu. VakıfBank, 50-55 milyon dolar paramızı bir yandaş müteahhidin haczetmesine müsaade etti. Davayı biz kazandık ama parayı alan gitti. Alacağımız var, dava hala devam ediyor. Kazandık, işte gitmişti üst mahkeme falan filan. Üç sene geçti. Kamu bankası bize 0 lira para vermiyor, 1 lira vermiyor ama olan paramızın haczedilmesine usulsüz bir şekilde müsaade ediyor.

Bakanlığın yapıp İBB'ye devrettiği hatlar var İstanbul'da. Kıymetli İstanbullular, geçmişte Bakanlığın yapıp İBB'ye devrettiği hatların bedeli normalde 20 yılda kesiliyordu, 20 yılda. Yani İstanbul'a bir hizmet yapılıyor, Bakanlık "Sen yapamıyorsun, ben yapayım" diyor, bunu yaptı daha önce. Yaptık, bitirdikten sonra da İBB'nin bütçesinden bunu 20 yılda kesiyordu bizden önce. Mesela biz hala 15-20 yıl öncesindeki kesintileri ödüyorduk göreve ilk geldiğimizde bitmiş metroların.

Peki ne oldu? Bir tablo gösterebilir miyiz? Yaklaşık 571 milyon dolar. Yani bize bir kuruş vermeyen kamu bankaları varken Tavşantepe-Sabiha Gökçen Havalimanı metrosunu, Başakşehir-Kayaşehir metro hattı inşaatının ve 5 milyar, diğerini 2,5 milyar, Bakırköy-Bahçelievler... Bu tabii geçmiş yıllara ait, rakamlar

gözünüze az gelmesin yani; bugünkü maliyeti 27 milyarı buluyor, 30 milyar liraya yakın. Bakın orada Levent-Hisarüstü metrosu var, yıllar önce bitmiş, aslında daha yıllar sürecek, 329 milyon, hadi bu da var, bunu da hazır alalım... Şu paraların tamamı bizden 20 yılda kesileceğine 10 ayda, 11 ayda pat diye aynı yıl hesabımızdan kesip aldılar, 2023-24 yıllarında, aynı yılda!

Ben onu bir yılda ödeyecek gücüm olsaydı, ki var, ödedik işte; biz yapardık onu, sana niye yaptıralım? Yaptı, bitirdi Bakanlık; bizden çatır çatır 10 ayda, 11 ayda parasını aldı. Nasıl aldı? Hesabıma yatırıp da "Ver" demedi; kaynağından kesti para, öyle geldi hesabımıza. 30 milyar gibi. Neredeyse 600 milyon dolar yani bugünün parasıyla.

Peki biz ne yaptık? Biz ne yaptık? İzin bekleseydi metrolar duracaktı. İstanbullular cezalandırılacaktı, durmadık. Projelere öz kaynakla başladık. Hak edişleri öz kaynakla ödedik. Kredi izni gelince gelen parayı harcanmış öz kaynağın yerine koyduk. Çekmeköy-Sultanbeyli hattı 1.5 yıllık izin sürecinde 1 gün bile durmadı. İşte Doğuş'la konuştuk burada yani. Doğuş firması bile geldi. Evet, Allah razı olsun. Bazen onlar kendi öz kaynaklarından harcadı, bazen biz ödedik falan filan. İdare edin dedik. 3 ay dedik, sonra bir yerden bir paramız geldi, parasını ödedik vesaire. Böyle yürüdük gittik. Niye? İstanbul'a öz kaynak yaratarak metroları yapalım diye.

Bir krediden gelen paranın büyük kısmıyla devlet bankalarından hazine ve kent tahvili alınmış. Kurumun parası enflasyona karşı korunsun diye devletin tahvilini almak da suç sayılmış. Devletin kağıdına güvenmek, devlete karşı suç olmuş. İzin vermeyenler, kredi vermeyenler, 20 yıllık kesintiyi 1 yılda yapanlar şimdi o kredinin nasıl yönetildiğini de suç diye bize yazıyorlar. Ve böyle bir rezalet görülmemiş. Krediler nereye gitti? Genel sekreterimiz

hesabı tek cümleyle verdi. Kullanılan kredi yaklaşık 2.9 milyar euro, harcanan para yaklaşık 3.1 milyon euro. Nokta. Nokta yani.

İlkeyi de söyledim, bütçe olmadan ödenek olmaz, ödenek olmadan da ödeme olmaz. Raylı sistemden sorumlu daire başkanımız da aynısını söyledi. Aldığımız yurt dışı kredilerinden daha fazlasını harcayarak 65.1 kilometre raylı sistem hattı açtık. Alınandan fazlası metroya harcandı. 5 yıl sonra Sayıştay bir bulgu yazmadı, tek bir bulgu. Hazine görmedi, bankalar görmedi, bir tek bu tabloyu, mesleği ne bilmiyorum, avukat olduğu kesin ama savcı yazdı. Savcı yazdı.

Her sabah o vagonlara binen milyonlarca İstanbullu, bu iddianamenin kamu zararı dediği şeyin içinde yolculuk ediyor. Bunu yazan ve yazdıranların da aileleri dahil buna. Herkes oradan faydalanıyor. 2019'da İBB'yi devraldığımızda kasada sadece 7 milyon lira vardı. Niye biliyor musunuz? 23 Haziran'da seçim yaptık. Normalde kamu kaynağı, ey halkım, kamu kaynağı her ayın son günü hesabınıza yatar. Tarihte bu nettir. 50 küsur yıllık yerel yönetim tarihinde merkezi idarenin vergilerinden gelen para o ayın son günü hesabınıza geçer. Nettir bu.

Yani bizim haziran ayında kasamıza gelen para da haziran ayının son günü hesabımıza gelecekti. Ama ne oldu biliyor musunuz? 23 Haziran'da seçim var ya, 15 Haziran'da 30 Haziran'da gelecek para hesaba yatırıldı. Niye? Anladılar ki Ekrem seçimi kazanacak. Daha Hüseyin Gün yok ha, seçimi kazandıracağını da bilmiyoruz Hüseyin Gün'ün. Hüseyin Gün daha yok. Daha tanışmamışız yani. Henüz casusluk faaliyetlerine başlamamışız!

Ve 15 Haziran'da parayı yatırıyorlar Vali Bey o zaman görevli Ali Bey, Ali Yerlikaya, yandaş müteahhitlere 100'er milyon, 100'er milyon dağıtıyor. Geldiğimizde sadece maaş parası 350 milyon lira, kasada 7 milyon lira para var. 2019 Haziranı.

Bunu yaşattılar bize. Kayıtları, evrakları orada. Kime ödedikleri de.

Bu arada isminin herkesin çok iyi bildiği, Sayın Cumhurbaşkanının avukatları da dahil, enteresan, bugünün parası 3,5 4 milyon dolarlık, 2,5 milyon dolar avukat paraları da ödendi çatır çatır. 6-7 tane de avukat parası var. Havuz avukatları görmüşlerse söyleyeyim. Buna da dolandırıcılık diyorlar!

Bu iddianameyi uluslararası bankalar okusa, İstanbul'u bölgenin finans merkezi yapma hayali unutulur. Yanından bile geçemeyiz. Bir kişiyi yarıştan almak için bu ülkenin itibarı bu kadar hoyratça, bu kadar acımasızca harcanmış.

Eylem 140. Şimdi üçüncü eyleme geliyorum. Kirazlı-Halkalı metrosu. 22 milyar 460 milyon liralık ihale. Tabii çanı çok yandığı için değerli kardeşim, burada bizimle kaderdaş olan Ceyhun'u defalarca dinlediniz, biliyorum ama bir de benden dinleyin. Sayın heyet, sayın avukatlar kıymetli basın mensupları… Bu eylemi anlamak için önce şunu bilmek gerekiyor: Haziran 2019'da İBB devraldığında toplam uzunluğu 140 kilometreyi bulan 12 raylı sistem projesi devralındı. Finansmanı planlanmamış, bankalarla ön görüşmesi bile yapılmamış bir kısmının projesi bile çizilmemiş hatlardı.

Mesela Esenyurt-Mahmutbey metrosu ihale edilmiş, ama projesi unutulmuştu. Ya ihale edilmiş. 30 kilometreye yakın bir metrodan bahsediyoruz. Projesi yok. Hani ihalelerden yargılanıyoruz ya biz. Aynı gün, öğleden önce 5 metro projesi ihalesi yapılıyor. Öğleden sonra 5 metro projesi ihalesi yapılıyor. İlginç bir şekilde konsorsiyumlarla böyle al gülüm ver gülümle dağılıyor bunlar. Hani yargılanıyoruz ya biz. Onu davet ettim, bunu davet, yok SGK borcu vardı, yok şuydu, yok buydu. Aynı gün. Ama aynı müteahhitler. Bu niye böyle oldu? Siz niye bununla ilgileniyorsunuz da onunla ilgilenmeyin. Ya diyor aslında üç kişi

orada görünüyoruz ama bu bana kaldı, ben bununla ilgileniyorum. O orada kaldı, o onunla ilgileniyor. Nasıl dedin? E biz öyle dedi, baştan anlaşmıştık falan. Ya ben bunlar müteahhitlerden dinledim. 2017'de yapılan ihale, tek gün. Aynı gün. Biz bir de ihalelerden yargılanıyoruz. Yatacak yeri yok bunların. Bunu bize yapanların yatacak yeri yok, yatacak yeri yok.

Ha bu arada bununla ilgili ne yaptınız? Geleceğim oraya. Bununla ilgili suç duyurusunda bulunduk. Ama bakanlık el koydu dosyalarımıza. O 33 dosyanın içinde o dosya işte. Aynı gün yapılan ihalelerin dosyası 33 dosyanın içinde. Onlara geleceğim.

Metro yaptığı için yargılanıyor ya bir insan. Bu eylemi anlamak için önce şunu bilmek gerekiyor. Az önce ifade ettiğim gibi, 2017'si ihalesi yapılan bu 7 hattın inşaatı bir yıl dolmadan bu arada kamu yararı bulunmadığı gerekçesiyle rahmetli Topbaş görevi bırakıp Mevlüt Uysal göreve geldiğindeki ilk hamlesi, üç hat ödeneksizlikten kendiliğinden durmuş, 103 kilometrelik 10 hattan diğerleri de kamu yararı olmadığından dolayı iptal ediliyor.

Yönetime geldiğimizde, bu 105 kilometrelik bu işin tamamına yakın ayağa kaldırıyoruz arkadaşlarımızla. Tamamını. Merkez idare bizde değil. Kamu kamu kaynaklarından bir lira alamadık. Şeffaflığımızla, girişimciliğimizle… Görüştük evet. Yani dünyanın önemli kurumlarıyla, önemli şehirleriyle İstanbul'da brifingler verdik. Bizzat ben sunum yaptım. İngilizcem fena değildir, İngilizce işletme mezunuyum. Bizzat brifing verdik. Hem burada hem yurt dışında. Tamamını ayağa kaldırdık.

Bugün bizim dönemimizde yapılan ve finanse edilen raylı sistem 105 kilometreye ulaşıyor. Açar mısınız bir şeyimiz vardı. 2019-2026 yılının sonu itibariyle, 105 kilometre metroyu yaptık veya parasını ödedik. Gurur duyuyorum. Üstüne de 14 kilometre yaptık. Bir önceki 10 yılın ortalaması 10 yılın 7,5 kilometredir. 2

katına çıktı. Hani hani diyorlar ya merkezi idare, yerel idare aynı olmazsa iş yapamaz. Alın size örneği. Alın size örneği.

Altta da bizim şimdi halen devam eden metrolarımız 4.7 kilometre çatır çatır devam ediyor hala bu zor günlerde. Ve izni gelse 22 kilometrelik Beylikdüzü'nün… Hepsi bu hafızada var, hepsi bunlarla yaşıyorum o 12 metrekarede. Metroyu, Beylikdüzü metrosunu başlatacağız. Yine böyle bekleyen kapıda 2-3 tane metromuz var. Karşıda minibüs yolunu takip eden ta Maltepe'ye Kartal'a kadar uzan tramvay projemiz var, Üsküdar'ı bağlayacak şekilde.

İddianameye göre, bu ihalede az önce bahsettiğim Kirazlı-Halkalı ihalesinde %7 ile 10 arasında rüşvet anlaşması yapılmış. Firmanın SGK borcu gizlenmiş. Yaklaşık maliyet firmaya sızdırılmış. Şimdi bu iddia üzerinden tek tek rahat rahat geçelim. Önce anlaşma, iddianame bu eylemde kendi eliyle şunu yazıyor: Rüşvet anlaşması, örgüt lideri şüpheli İmamoğlu tarafından yapılmamış. Anlaşmayı yapan ben değilim. Bunu ben söylemiyorum, iddianame söylüyor ama ceza yine sana kesiyoruz deniyor. Sözlü dayanak üzerinden hareket edilmeye çalışılıyor. Tek kaynağı ne? Bir itirafçı. Duyum. Duydum diyor. Ne yapsın adam? Çocuğu hapiste. Ne yapsın adam? Çocuğu da hapse atmışlar.

Duruşmada itirafçıya soruldu. Bu eylemi biliyor musunuz? Hayır okumadım. 140 okumadım. İhale komisyonuna soruldu. İhale komisyonu soruldu. Cevap hiçbirini tanımıyorum. Beni bu ihaleye bağlayan o adam o eylemi okumamış. İhaleyi yapanları tanımıyor. Hatla adlarını bile yanlış biliyor. Peki rüşvet kelimesi nereden çıkmış? Kendisi anlattı ifadeden önce böyle biliyorum. Sonra bunların hepsi rüşvetmiş. Nereden öğrenmiş? Basından. Bu da başka bir itirafçı. Önce manşet atıldı, sonra itirafçı manşeti oldu.

Sonra manşet ifadeye döndü, sonra ifade iddianameye girdi, daire tamamlandı.

Oranlar da itirafçıdan itirafçıya değişiyor. Birinde %7, birinde %7 ile 10 arası, bir başkanında %7 konuşuldu. %10 diyen itirafçı da duruşmada şunu söyledi: Ben bu işin içerisinde yer almadım. Ve ertesi gün ekledi: Bunlar benim izlenimlerimdir. Bunları ispat edecek halim yok. İspat edecek hali olmayan izlenimler, duyumlar, hattın adı yanlış bir duyum, okunmamış bir eylem; %7'nin bütün dayanağı bu.

Sonra SGK borcu. İddiaya göre firmanın SGK borcu vardı ve gizlendi. Dosyada Sosyal Güvenlik Kurumu resmi yazısı var. Ne yazıyor? Borcu yoktur. Devletin kendi kurumu borcu yok diyor, bilirkişi borcu var diyor. Devletin belgesi bir yanda bilirkişi düşüncesi öbür yanda.

Burada iddia makamının sefilliğinden sonra bize yaşattığı bu rezaletten sonra en büyük rezaleti yaşatan bir başka merci de bilirkişi kuruludur.

Sonra yaklaşık maliyetin sızdırılması… Firma yöneticisi bu iddiaya tek cümleyle tokat gibi cevap verdi: "Resmî Gazete'de yayınlanan rakamın sızdırılmasından söz edilmesi tamamen hatalıdır." Şimdi soruyorum; Resmî Gazete'de ilan edilmiş bir rakam nasıl sızdırılır?

Şimdi bu eylemin en önemli gerçeği: Rüşvetle bağlandı denen bu ihale, 7 Ekim 2024'te yönetimi tarafından iptal edildi. Rekabet yeterli bulunmadı, ihale yeniden yapıldı. Yeni ihalede iş iddianamenin kendi rakamlarıyla yaklaşık 486 milyon lira daha ucuza verildi. Daire başkanımızın hesabıyla kamuya sağlanan toplam fayda 600 milyon lirayı geçmiş bulunuyor. Bir daha söylüyorum; ihale iptal edildi, yeniden yapıldı, kamuya, kamuya yarım milyar para kazandırıldı. Millet kazandı ve o kazanç

yüzünden yargılanıyorum. O kazanç yüzünden burada Ceyhun arkadaşım aylarca yattı, hapis yattı. Bizse hâlâ yatıyoruz.

O ihalenin tanıtım toplantısında firmalara ne söylendiğini de hatırlatayım. Ben, ben söyledim. Bir sürü katılımcı vardı. Yıllardır hiç davet edilmemiş, kasten davet edilmemiş herkesi davet ettirdim. "Bakın, hiçbirinizi birbirinizden ayırmayız" dedim. "İyi fiyatı veren, iyi bir firma olan herkes bu işi alır" dedim. O salonda iktidara yakın firmalar da vardı, onlara da aynısı söylendi; başkalarına da aynısı söylendi. İyi fiyatı veren işi aldı.

Peki bu eylemde zarar diye ne yazılmış? 690 milyon lira. Bir başka sayfada 697 milyon lira. Rakamda bile anlaşamamışlar. Bu para nedir? İptal edilen ihalede firmanın yatırdığı geçici teminat. İddianameye göre bu teminat yanmalıydı. Yakılmadığı için zarar. Ama iptal edilen bir ihalede teminat irat kaydedilemez. Kanun iade edilmesini söyler. Kanunun "İade et" dediği para iade edilmiş, iddianame buna zarar diyor. Şimdi bu eylemi baştan sona yan yana koyalım: Benim örgütüm bir ihaleden rüşvet alacakmış, sonra o ihaleyi kendisi iptal etmiş, işi yeniden ihale etmiş, daha ucuza vermiş, kamuya yarım milyar kazandırmış, üstüne bir de kanunun "İade et" dediği teminatı iade etmiş. Böyle bir örgüt dünyada görülmemiştir. Böyle bir suç örgütü dünyada görülmemiştir. Rüşvet alacağı ihaleyi iptal eden bir rüşvet şebekesi!

Metro, maden, kredi... Bu üç eylem bu iddianamenin özüdür. Üçünde de kamunun kasasından kimsenin cebine tek kuruş girmemiştir. Üçünde de kamu kazanmıştır. Üçünde de suçlanan, kamuyu kazandıran olmuştur.

Önümde 155 eylem var. İlk iddianamede 143 eylemdi, yetmedi bir ek iddianameyle 12 eylem daha eklendi. Bu sayı neden bu kadar büyük? Suç çok olduğu için değil; İstanbul'da yaptığımız her iş tek tek suç dosyasına konduğu için. Her ihale bir eylem oldu. Her imar kararı bir eylem oldu. Her konser, her festival, parka dikilen her fidan bir eylem oldu.

Delil var mı? Yok. Belge var mı? Yok. Para izi var mı? Yok. Bana ulaşan tek bir kuruş var mı? Yok. Ne var? İtirafçılar var, beyanları var. Beyan, beyan, beyan... Duyum. Sonucu önceden belli bilirkişi raporları var, tümüyle sipariş. Ama korkutarak ama terfi ettirerek... Ama Sayıştay'a üye yapılarak ama başka bir şey yapılarak... Bunlar her şeyi tarihe yazdı, yazacak. Ve her eylemin sonunda aynı iki kelime: "Örgüt lideri." Delilin yerine bu iki kelime yazılmış. Amaç ispat değil, amaç sayı. Sayı büyüsün ki delil olmadığı görülmesin.

155 eylemin 69'u rüşvetle irtikap. Rüşvet dediler, peki cebine kimin cebine para girdi, kim zenginleşti? Yok. Hangi para hangi hesaba gitti? Yok. Dosyada bunun tek bir belgesi var mı? Yok. Tek bir banka kaydı var mı? Yok. Dosyada ne var? Kreş var, okul var, cami var, yurt var, spor tesisi var, otopark var, cemevi var, kamu binası var, restore edilen tarihi yapılar var, parklar var, eski tarihi yapılar var... Hepsi İstanbul halkına kalır. Hatta Anadolu'nun birçok yerinde kalır. Hiçbiri bir kişinin cebine girmedi.

Kreş yaptıran rüşvetçi! Böyle bir rüşvet dünyada görülmüş müdür? Bu dosyada rüşvet diye anlatılan şey kentin kazanımı; kişisel menfaat yok, kamu yararı var. İrtikap dediler, irtikap bir kamu görevlisinin zorlamasıdır, korkutmasıdır. Telefonda para topluyorlar; "Hadi sen şuraya şunu yap, sen de şuraya şunu gönder" deniyor, bunda hiçbir şey yok. Ekrem İmamoğlu bir kalemde bir proje yapılırken 5.400 metre, 55-60 milyon euroluk

gayrimenkul kazanıyor, o irtikap! Öbürü helal, Ekrem kazandırınca kamuya haram! Özeti bu! Özeti bu! Oraya onu ver, buraya bunu ver... Ben o kadar çok şey biliyorum ki! Bunun adı Ekrem yapınca haram, adı irtikap; başkası yapınca helal. Ses tonumuz aynı bizim.

Bu dosyada belediyenin zorladığı tek bir kişi var mı? Yok. Koşup savcılığa mı, şikayet mi etti? Yok. Peki bu dosyada zorlanan hiç kimse yok mu? Var. Ama zorlayan belediye değil. Zorlama bu davanın içinde yapılıyor, bu soruşturma sürecinde yapılıyor. Milletin anasını ağlattılar. Firmasına göz koydular, parasına göz koydular, çocuğuna göz koydular, ailesine, yuvasına. Evini 1 defa basmadılar, yetmedi 3 defa bastılar, 5 defa bastılar. Hepsi kayıtlı. Hepsi evraklı. Hepsi belgeli.

Bu salonda sırf bana hakkını helal ettiği için bir sanığa tutuklama talep edildi. Adamın kemiklerim eridi ya. Yıkılacak gibi hissettim ya. "Hakkını helal et" dedim de "helal olsun" dedi diye ya. Rengi benzi gitti, kalp hastası, biliyorum yani. Sonra başka bir davadan bir daha tutuklanmış, öyle gitti. Allah yardımcısı olsun. Gözdağı verildi yani. Biz bunları bilmiyor muyuz, cahil miyiz biz ya? Allah'a şükür iyiyim yani bu konularda, hiç unutmam.

Bu salonda dava sürerken görüşmeye çağrılıp, ifadenin arkasında dur denilenler var. Biz bunları biliyoruz. Durmazsan ha denilenler var. Bunları çok iyi biliyoruz yani. Devletin aklı vardır, bunları kaydeder yani, tarih bunları yazar. Menfaatçiler, makam… Makam düşünenler, mevki düşünenler. Avukatını değiştir denilenler var. Bak oraya o avukatınla gelirsen ha diyenler var. Bunları biz biliyoruz yani, bunlar konuşulmuyor mu? Sayın heyet siz de duyun.

Korkutmak, baskı yapmak, istediğini zorla söyletmek; zorlama buysa, sadece bu dosyada zorlama var. Vallahi ondan önce biz milletimizle kucaklaştık, açılışlar yaptık, törenler yaptık, bir arada

olduk. Hiçbir sorun yok yani. Hiç hiçbir sorun yok. Allah'ıma bin şükür. Vatan, millet adına ne yapıldıysa yapıldı Sayın Başkan, Sayın Heyet. Ama adresi belediye değil, adresi bu iddianameyi yazanlardır korkutmanın, zorlamanın.

155 ihalenin 65'i ihale Kültür A.Ş'den 37, Medya A.Ş'den 17, Ağaç A.Ş'den 8, İsfalt'tan 3. Bunlar ne? Bunlar; konserler, festivaller, bayram kutlamaları, reklam panoları, parklara dikilen fidanlar, kışla mücadele. Yani İstanbul'un gündelik hayatı, bu şirketleri zarar ederken devraldık. Bugün kar ediyorlar.

SGK borcu olduğu için 13 firma, İBB'nin bile ihalesine giremiyordu. Hani itirafçı olup işine gelince kibirli övgüsünü yapıp, işine gelmeyince kaçamak yapan Ertan dedi ya burada; şu şirketi biz ilk 500'e soktuk vesaire. Doğru. Biz gerçekten tarihi sayıya ulaştırdık 500'e giren iştirak sayımızı. Başarıyla. Her biri bir başarı öyküsü. Halk Ekmek ayrı bir başarı öyküsü. Hamidiye Su ayrı bir başarı öyküsü. Her biri… İsfalt'ı, Ağaç A.Ş'si, Medya A.Ş'si, Kültür A.Ş'si her bir kurumsal liyakat adına. Çünkü ne partizanlık, ne kayırmacılık… İşte Pınar Hanım burada; biz birbirimizi tanımayız. Ama burada dedim ya arkadaşlarımız da dahil bu memleketin hazinesini emanet ederiz, gözümüz arkada kalmaz, hazinesini. Ne içine fon vurguncusu girebilir, ne bir başkası girebilir. Ama ahbap çavuş işine dönerse, işte böyle olur. Eş, dost, akraba kontenjanına dönerse o kurullar, o zaman bu fon vurgunu da olur, her tür vurgunu da yaşarsınız.

Biz bizim kurduğumuz düzen budur. Kamunun zarar etmediği, kazandığı bir düzen. Peki bu dosyada kamu zararı nereden çıktı? Bilirkişi raporlarında. Benim bilirkişi raporlarım çok iyi. Yani bilirkişi raporlarıyla nasıl alt üst edilmeye çalışıldığını ben yaşadım. İşte bir bilirkişi raporu üzerinden hakkında açılan Satılmış Büyükcanayakın isimli bir bilirkişinin, her bir kişi ihtiyacı

olduğunda böyle kapıda bekleyen kişi gibi, adı Ekrem İmamoğlu, adı CHP'li belediyeyse, yani katrilyonda bir ihtimali bile yetmiyor yani. Bir bakıyorsun o bilirkişi oluyor. Hazır yani. Tanıdık herhalde. Ne deniliyorsa yazıyor çünkü. Onun için ben biliyorum bilirkişi meselesini.

Bu raporlar, gerçeği bulmak için yazılmadı. Önceden verilmiş bir karara kılıf olsun diye yazıldı. Suç dedikleri yöntem, bizden önce de aynen uygulanıyordu. Aynı usul, aynı şartname, aynı iştirak. Dün olağandı. Dün, dün. Yani 2019'da seçimi kazandığımızdan bir hafta önceki olağandı, bir hafta sonraki suç! Diyorlar ki bunları geri götürün. Niye? 2019 31 Mart öncesi veya 2019 Haziran öncesi. Bütün şartname, her şey seçim öncesi hazırlanmış. Sadece ihale 2019, bizden sonra yapılmış. Oradakiler suç, öbüründe görünmüyor. Yok, yok. Ya bu kadar ayan beyan olur mu ya? Ya bu kadar kör köze parmak sokulur mu ya? Ya aynı millete sahibiz. Aynı tavadan, aynı tavadaki balığız biz ya. Aynı tastan çorba içen insanlarız biz. Aynı ekmeği kırıp yiyen insanlarız biz. Yarıdan kesip bölüşen insanlarız biz ya. Kimiz biz? Bu memleket ne zaman bu hale düştü?

155 eylemin 9'u aklama. Hangi suçtan gelen hangi para aklamışım? Tek bir dosyada yok. Kendi şirketimizin çalışanlarına ev satmışız, ev aklaması de! Ben en az 40'a yakın insana çalışanına ev verdim kendi şirketimde. 1992'den 2026'ya kadar en az 40'a yakın çalışanıma ev verdi. Evet, daha ucuz verdim. Ödeme kolaylığı yaptım falan filan. 40'a yakın. Kızcağız burada sanık diye yargılanıyor. Neymiş? Para aklamışız! Şantiyelerimizle uğraşıyorlar. Evlerimizi mezur mezurayla ölçüyorlar santim santim. Kaçak katı mı var? Yeni Şafak gazetesi gibi Topkapı'da yeşil alana bina mı yapmışım ben? Sonra 23 Haziran seçimlerine 20 gün kala yapı kayıt belgesi çıkarıp bakanlıktan, bak gene Hüseyin Gün yok o zaman da. Hüseyin Gün daha yok yani. Seçimi garantiye

almamışız! Ama Yeni Şafak gazetesine garanti diye alacak belge düzenleniyor. Niye? Ekrem İmamoğlu'na çünkü 7 yıl boyunca manşet atacak. Benim yeşil alana yapılmış binam yok.

Sahiplerini de tanırım yani. Trabzonspor seçimlerinde destekte verdiğim bir insan olmuştur. Tanırım. Ne zaman? Bunlar ne zaman bu hale düştüler yani? Bu rezillik nedir? Kepazelik nedir? Benim ailemle ilgili manşet atıyor Sabah gazetesi: Ekrem İmamoğlu şov yapmış! Evimle ilgili, yuvamla ilgili manşet atıyor. Sen git evinde kendi evinle uğraş. Kendi evini de anlat. Benim evimin belli adresi, tapusu belli. Benim gizli yaşamım yok. Her şeyim ayan beyan. Ben herkesin ciğerini biliyorum. Ama o işlerin yeri adliye, yani burası, gazeteler değil yani. Öyle bir dünya yok. Ben kabul etmiyorum böyle bir dünyayı.

Ben şerefim, namusum, haysiyetim için yaşıyorum. Bu milletin şerefi, haysiyeti ve namusu için yaşıyorum. Bu memleketi, bu insanların ayırt etmiyorum da yani o parti, bu parti. Benim ailemde her parti vardı, ben öyle büyüdüm. Amcam başkaydı, dayım başkaydı, dedemin biri başkaydı, öbürü başkaydı. Hiç fark etmez yani. Biz böyle gördük, görmedik yani. Bu nasıl bir rezillik ya? Noterden, tapudan bedel ödeyerek aldığımız evrakı belli, eve aklama deniyor. Herkesin gözü önünde resmi kayıtlı yapılan alım satım aklama. Bizim elimizde tapu var, noter var, dekont var, onların elinde birtakım aklama diye bir söz var. Başka hiçbir şey yok. Arkadaşlarımızın evi basılıyor. Çoluğunu çocuğunun yanında evleri basılıyor, hala bilmem nerelerde para aramalar, bilmem neler.

"Deli gizledi" dediler, delil çıkmadı. 155 eylemin dördü suç delillerini gizleme. Hangi delili gizlemişim? Nasıl gizlemişim? Belli değil. Avukatımın gitmediği bir toplantıya delil gizleme toplantısı

dediler. Dosyaya kendi koydukları baz kayıtları avukatımın orada olmadığını gösteriyor. Yalanı kendi delilleri ortaya çıkardı.

Kullanmadığım eski telefonuma gizlenen delil dediler ya. Bir şeye döndü iş yani. Burada insanlar bir telefon yüzünden aylarca hapis yattı. Bir telefon ya! Savcılık makamı alıp da bu telefonla ilgili bir bevrak yollamadı şuraya yani. Bu insanlar boşuna yatmasın, ya bunda bu incelendi ne nane varsa içinde çıkmıştır yani. Anlattık ya bunu, yazık değil mi insanlara? Ne varmış benim telefonumda? Yalan konuşan bir avukat buraya geldi. İşte şeyini verdi, falan filan, fotoğrafı, şusu busu. Yalan, yalan! Yalancı avukat muhtemel benim hakkımı savunan avukat hapiste. Yalancı avukat!

Geçen köşe yazısında okudum yani, benim işim avukatlarla uğraşmak değil. Ama 16.000.000 euro'luk bir hesabı serbest bırakmak için iş çeviriyor, Cumhuriyet gazetesinde yazılıyor; hiçbir şey yok, tık yok, geziyor insanlar yani. Bu nasıl iş ya? Biz kime güveneceğiz biz yani? Kime güveneceğiz biz? Millet sırtını buraya dayamak istiyor, size yaslanmak istiyor. Size yaslanmak istiyor bu millet. Başka bir yeri yok, bunu söyleyeyim. Ama öyle olmazsa millet olarak döneceğiz, birbirimize sırt vereceğiz. Millet birbirine sırt verecek o zaman. Çözüm bulunur.

Benim gözaltındayken yaşanan bir olay bile bana yazıldı. Gözaltındaki adam delil gizliyor. Ve gerisi; kişisel verileri ele geçirmişim, ortaya ne çıktı, hiç kullanımıma geçmemiş bir uygulama. Metro ve tramvay için alınan krediyle dolandırıcılık olmuş. O raylarda bugün milyonlarca İstanbullu yolculuk ediyor. Devletin izniyle, valilik protokolüyle işleyen bir maden sahası milyarlarca liralık suç geliri olmuş. Dezenformasyon demişler, tek bir talimatım yok. Şüpheli olmadığım bir eylemde 155'in içine konmuşum.

İşte böyle bir şekilde 155 tane eylem oluşuyor. 155 eylem tek bir amaç: Rüşvet, irtikap, ihaleye fesat, aklama, dolandırıcılık, delil gizleme, kişisel veri, Orman Kanununa, Maden Kanununa muhalefet. Orman Kanunu'na muhalefet, Allah'ım ya! En komiği, nezarethanenin en fazla tiye alınan kısmı bu: Orman Kanunu'na muhalefet. Ve dezenformasyon.

Ceza Kanununda adı olan neredeyse her suç bu dosyaya konmuş. Bir belediye başkanına bu kadar çok, bu kadar farklı suçlama neden yöneltilir? Bunun hukuki bir açıklaması yok, açıklaması net olarak siyasidir. Burada yargılanan benim eylemlerim değil, İstanbul'un seçtiği yönetimin bütün icraatıdır. O yönetimi seçen milletin iradesidir. Bu dosyada sayı çok, delil yok, belge yok, ispat yok. Rapor burada.

Ayağa kaldırılan şirketler var. Resmen suç yazılan büyük bir başarı var. Şimdi eylem diye önümüze konan iddiaları bir de şirket şirket, kategori kategori biraz toparlayayım. Çünkü bu dosyanın en büyük bölümü İBB'nin şirketleri üzerine kurulu. Ağaç A.Ş., İSFALT, KİPTAŞ, Kültür A.Ş., Medya A.Ş... Bu şirketlerin yöneticileri bu salonda tek tek dinlendi. Her biri kendi kurumunu, kendi imzasını, kendi alın terini anlattı.

Önce şunu söyleyeyim; bu şirketlerin yöneticilerinin nasıl seçildiğini bu salonda herkes gördü, herkes dinledi, siz de dinlediniz. Profesyonel geçmişine, sektördeki yetkinliğine, insanlığına, yurdum insanı olmasına, anasına, babasına, siyasi geçmişine, yöresine, kimliğine, etnik kökenine bakmadan görev verdik. Her pozisyona o işi en iyi yapacak insan getirmeye gayret edildi. Önceki dönemden gelen deneyimli çalışanlar yerlerinde kaldı, kurum kültürü korundu, yanlış giden ne varsa düzeltildi.

Dikkat ettim, hiç kadın yönetici yoktu, sıfırdı, sıfır. Ama kadın yönetici %30'lara tırmandı. Çünkü benim annem var, benim eşim

var, benim kız kardeşim var, biricik kızım var. Nasıl bakarım yüzlerine yani? Kadın yoktu yönetici, kadın. İSPARK'ta 2500 kişi çalışıyordu, kadın çalışan kaçtır biliyor musunuz? Sıfır. Sıfır. Bunun gibi bir sürü daha iştirak söylerim. Sen sadece bu ayrıcalığı yaptık yani. Ayrıcalık değil, hakkını vermeye gayret etmek, yeterli değil.

Bizim anlayışımız insanı ötekileştiren, kurumu güçlendiren bir anlayıştır. Bir avuç insanı değil, 16 milyon İstanbulluyu düşünerek hareket ettik. Peki bu şirketin bugünkü hali ne? İddianame bir suç örgütünü araçlarını anlatıyor, rakamlar ise ayağa kaldırılmış kurumları anlatıyor. Ağaç A.Ş. 412 milyondan 9.7 milyara tırmanan bir bütçeye erişti. Ağaç A.Ş. içinde önümüzde 12 tane eylem kondu. Bu 12 eylemin her birini şirketin yöneticileri bu salonda tek tek çürüttü. MASAK raporlarında açık hesaplama hataları gösterildi. Birbirine zorla bağlanan telefon kayıtlarının HTS yorumlarının nasıl kurulduğu gösterildi. Bir şirketin yıl sonunda borcunu azaltmak için yaptığı olan ödemeler bile suç takdimi gibi sunuldu. Bunların yanına da sonradan vaatlerle değiştirilmiş etkin pişmanlık beyanları kondu.

Ama belgeler başka bir şey söylüyor. 2019'da cirosu 412 milyon lira olan bir şirket 9.7 milyara çıktı. Sayıştay denetimlerinden tertemiz geçti. Türkiye'nin en büyük 500 şirketi arasına girdi. Aktif tedarikçi sayısını arttırdı, rekabeti büyüttü, kurumsal kapasitesini katladı. Bir suç örgütü kullandığı şirketi batırır, biz Ağaç A.Ş.'yi Türkiye'nin ilk 500'ü kar eden bir şirket haline getirdik.

İSFALT ve yol bakım. Kışın ortasında yolda kalmayan bir şehir. İSFALT'ta ve yol bakım birimlerimizde siyasi aidiyetine bakmaksızın, yalnızca liyakati ve onca yıllık belediyecilik tecrübesi için göreve çağırdığımız uzman kadrolarla çalıştık. Bu kadrolar, dünyanın en zor kışla mücadele operasyonlarında birini eksiksiz

yönetti. 16 milyon İstanbullu kışın ortasında yollarda mağdur edilmedi. Bu bürokratlar en ufak bir aksaklıkta yüklenici firmalara milyonlarca lira ceza kesti. Kamunun hakkını kuruşu kuruşuna kurdu. İhaleler Sayıştay denetiminden geçti. Ortada tıkır tıkır işlemiş bir hizmet var. Yükleniciye ceza kesen bir idare var ama karşımıza kamu zararı ve örgüt iftirasıyla çıkıldı. Yükleniciye ceza kesen örgüt belli ki burada cezalandırılmak istenen İstanbul'un tek bir kuruşunu yedirmeyen belediyecilik anlayışıdır.

Bugün sabah aşağıda onu konuştuk. Bakın bugün gerçekten çok büyük bir yağmur, su baskını, sel tarihine baktığınızda çok önemli bir yağmur sabahleyin anlattık. Bakın orada bir bilirkişi şeyi var, diyor ki işte şu şu işlemleri yan yana getirdin, işi ayırmadın birbirinden, kamu zararı var. Mazgalların temizlenmesi meselesi konuşuldu. Hatta siz de yani bu bilirkişiler karayollarında, yanlış hatırlamıyorsam karayollarında bilirkişiler siz de yargıladınız, sorguladınız yani, dediniz ki ya niye bunu yapıyorlar. Burada kim cevap vermiş ona? Seyfullah Bey size cevap verdi yani. Dedi ki ya bu mazgal işini mazgal temizleme işini kış hazırlığından birbirinden ayıramazsınız dedi. Yani ne kadar önemli olduğunu yaşıyoruz aslında.

KİPTAŞ, net olarak batmış bir şirketten noter huzurundan kurayla insanlara ev dağıtmaya taşınmış şeffaf bir kuruma döndü. 2019'da KİPTAŞ'ı nasıl devraldık? Genel müdürlük binası, kamu bankalarına ve vergi dairesine olan borçları yüzünden ipotekli. Piyasaya o günün parasıyla 1.2 milyar lira borcu vardı. İhalelere giremiyordu, projelerini teslim edemiyordu. Adeta batmış bir şirketti. Bir yıl içinde bütün borçları ödendi. Kasasında 1 milyar liralık nakit, 3 milyar alacağı olan güçlü bir şirket haline geldi. Ama asıl değişen rakamlar değildi, anlayıştı. 25 yıllık tarihte ilk kez gayrimenkul değerleme birimi kuruldu. Keyfi uygulamaların rayiç altı fiyatlandırmaların önüne geçildi. Tek imza yerine çoklu onay

mekanizması getirildi. Bir projenin parası başka bir işte eritilemez oldu. Eş, dost, akrabaya dağıtılan ihaleler yerine işin ehli insanlarla iş birliği yapıldı.

KİPTAŞ'ta ilk kez halka açık canlı yayınlanan müzayedeler yapıldı. Sosyal konut kuraları noter huzurunda canlı yayınla çekildi. Bizzat ben hepsine katıldım. İstanbul Yenileniyor platformu kuruldu. KİPTAŞ'la çalışmak isteyen herkes referansla değil eşit şartlarda başvurabilir oldu.

İstanbul Yenileniyor kampanyasıyla sokak içlerine girdik ve onlarca binayı dönüştürerek bu yükü İstanbul'daki deprem korkusuna 1 liralık kamu bankasından konut kredisi dahi kullanamazken, iş başaran bir kuruma dönüştü. Kurayı noter huzurunda çeken, müzayedeyi canlı yayınlayan bir örgüt… Dünyada böyle bir suç örgütü yoktur.

Ve rakamların ötesinde insan hayatına dokunan işler yapıldı. 3 ilçede, 25 ayrı bölgede 2519 riskli yapı dönüştürüldü. Yaklaşık 11.000 insanın hayatına doğrudan dokunuldu. KİPTAŞ'ın önceki 25 yılında sınırlı kalan kentsel dönüşüm bizim dönemimizde 44 projeye çıktı. 18.258 bağımsız bölümün inşaatı yürütüldü. 11.705 bağımsız bölüm hak sahiplerine teslim edildi. Bir deprem şehrinde 11.000 insanı riskli binadan çıkartıp, aileyi riskli binadan çıkartıp güvenli evine kavuşturmanın suçuysa, o suçu her gün işleriz.

Kültür AŞ'ye, Medya AŞ'ye zarar eden şirketten kâr eden şirkete. Kamuyu zararı iddialarında en yüksek üçüncü rakam, Kültür AŞ ve Medya AŞ ihalelerinde yazıldı. Aylarca manşetlere taşındı. Günlerce üzerinde tepinildi. Yol arkadaşım lekelendi ve ne yazık ki lekelenmeme hakkı, masumiyet karinesi yerle bir edildi. Aileleriyle birlikte saldırılara uğradılar. Ve sonunda ne görüldü? İhalelerin usulüne uygun yapıldığı görüldü. AK Parti döneminde zarar eden bu iki şirketin ayağa kaldırıldığı, kâr eden kurumlar haline geldiği

görüldü. Gerçekleşmiş, yerine getirilmiş, konser verilmiş, kıraathanesi kurulmuş işlerin toplam bedelinin kamu zararı diye görüldüğü, kamu zararı diye yazıldığı görüldü.

Bu yaklaşım bu salonda kabul görmedi. Zarar oluşmadığı ortaya çıkınca arkadaşlarımıza hep savunma hakkı verildi. Aylarca konuşulan iddiaların gerçek dışı olduğu ortaya çıktı. Çünkü gerçekler öyledir. Ne kadar üzerini örterseniz örtün, ne kadar tekrar ederseniz edin, sonunda ortaya çıkar. Elbette ben reklam, vesaire, işte kazanç elde edilen işler, gelir getiren işler vesaire bu detaylara hakim olmam mümkün değil. Ama bakıyoruz şirket kâr etmiş. Bakıyoruz hiç olmayan bir iş üretilmiş ve büyük bir kâr marjıyla para kazanılmış. Ve bu işler öyle 20 yıl, 30 yıllığına verilmemiş, 3 yıllığına verilmiş. Yani gelir getiren işler en kısa sürede gelir getirilen statüye evrilmiş.

Ve aynı işi yapan insanlar, aynı statüde yargılanan insanlar, aynı statüde gözaltına alınan insanlar, aynı statüde, aynı statüde tutuklanan insanlar, iddianamede ismi bile yok. Birileri uydurdu diye burada birkaç firmayı cezalandırmak, ya bu hangi vicdana sığar ya? Bu esir almaktır. Sayın Başkan, Sayın Heyet, bu esir almaktır.

Ve ben siparişi göstereyim size. Bir evrak açabilir miyiz? 1994 yılında, 1994 yılında önemli bir hikayeyi anlatacağım size.

Bu iddianame, İstanbul'daki billboard'ların, yani büyük reklam panolarının Kültür AŞ, işte Medya AŞ tarafından işletilmesi bir suç gibi anlatılıyor. Oysa billboard'ların Kültür AŞ ile eliyle işletilmesi yeni bir şey değil. 1994'ten beri var olan bir şey. Yeni olan, bizim dönemimizde bu işin nasıl yapıldığıdır. Çünkü bizden önce bu iş çok şüpheli bir modelle yürütülüyordu.

Yıl 1994, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan. Billboard ve Infoboard'ların işletilmesi için bir ihale yapılıyor. İhale belgelerine bir gerekçe yazılıyor. Aynen okuyorum: Özel kişi ya da şirketlere işletilmesi halinde keyfi uygulamaların olabileceği adı geçen billboard ve Infoboard'ların işletilmesi özellik arz ettiği belediye şirketlerimizden birisinin işletici olması durumunda ise ihalenin yararının olacağı göz önüne alınarak ileride istenildiği anda tahliye açılmadan boşaltılabilmesi mümkün olduğunda,

Yani gerekçe şu: Özel şirkete verirse keyfilik olur. Belediye şirketi işletsin ki ihalenin yararı olsun. İşte biz bunu yaptık diye yargılamıyoruz. Yani 30 yıldır böyle yapılıyor, ama biz yaptık diye yargılanıyoruz!

Bakın ilginç ama; bu gerekçeyle ihaleye yalnızca 3 belediye şirketi davet ediliyor. İSPARK, BELBİM ve Kültür A.Ş. Evrakları burada. Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın da imzası altında. 3'ü davet ediliyor. Başka hiç kimse çağrılmıyor. Burada duralım. Bu dosyada bazı arkadaşlarım, ihalede rekabeti sınırlamak iddiasıyla 1,5 yıldır cezaevinde. 1,5 yıl! Bu iş ise 94'te başlamış, biz görevi alana kadar da aynı şekilde yapılmış. Başlatan da Sayın Recep Tayyip Erdoğan.

94'te ise ihaleye yalnızca belediye şirketlerinin girebildiği bir model kuruluyor. Rekabet de yok. Sadece davet var. İhalenin muhammen bedeli nasıl belirlenmiş? Bir piyasa araştırması da yok, bir emsal de yok. Başkanlık değerlendirme komisyonunun matbu bir yazısı var, sadece o kadar. İhaleye teklif geliyor Kültür A.Ş. Ve Kültür A.Ş. bu işi alıyor. Ve asıl hikaye şimdi başlıyor. Kültür A.Ş. ihaleyi alır almaz, hiçbir açık ihale yapılmadan, billboardları bir özel şirkete alt kiralamayla veriyor. İlbak Grubu'nun şirketi İnterpak. Bu dosyada adı bir anda iddianameden çıkartılan İlbak Grubu'na veriliyor. Yıl 94.

Hem de o şüpheli muhammen bedelin üzerine ne kadar fark koyuyor biliyor musunuz? %1! Bakın, %1! %1 farkla İlbak Grubu'na veriliyor, evrakları burada.

Hem de 94'ün Ağustos aylarında dediğiniz zaman nasıl bir zaman biliyor musunuz? Yani 5 Nisan olmuş. Ben o günleri dün gibi hatırlıyorum. %500-600 gecelik faizin olduğu bir dönemde, %110-120 faizin, enflasyonun olduğu bir dönemde %1'le Interpan firmasına iş devrediliyor. Kar değil bu, bedava devirdir bedava. Hatta yani her gün, her ay, zaman geçtikçe enflasyon da eriyen de bir bedeldir. Çünkü ciro yok, bir şey yok, sabit bir kira bedeli alıyorsunuz.

Kağıt üstünde belediye şirketi, sahada Interpan diye bir firma, İlbak grubuna ait. Özel şirkete verilirse keyfilik olur denilerek belediye şirketine verilen iş, ertesi gün %1 farkla özel şirkete geçiyor. Özünde fiilen Erdoğan'ın o dönem İBB yönetimi, Billboard'ları ihale yapmadan özel bir şirkete vermiştir.

Şimdi biz %30'la %40'la kar marjıyla devreden bir kurumun yöneticilerini hapiste tutuyorsunuz. İştirak şirketinin yöneticilerini hapiste tutuyorsunuz, alan firmaları hapiste tutuyorsunuz. Bu nasıl bir iş ya?

Hikaye burada bitmiyor. Bu uygulama yargıya taşınıyor ve yargı zoruyla 1998'de yeniden ihale yapılıyor. Yani bu 98'e kadar böyle gidiyor 4 sene. Bu kez ilk defa gerçek bir rekabet oluşuyor. Gürsan-Alma konsorsiyumu ihaleye gidiyor. İlbakların ödediği bedelin kat kat üstünde bir teklif veriyor ve ihaleyi kazanıyor. Bu teklif tek başına bir ispattır. 94 ile 98 arasında Billboard'ların bu kişilere ne kadar ucuza, kamunun ne kadar zararına verildiğinin ispatı.

Peki sonra ne oluyor? Dönemin İBB başkanı Sayın Erdoğan ihaleyi onaylamıyor. Onaydan imtina ediyor. Ne zamana kadar? Daha

önce işi alan Interpan şirketi yani İlbaklar ihaleyi kazanan konsorsiyuma eklemlenene kadar onaylanmıyor. Eklemledikten sonra onay veriliyor. İhaleyi kazanan firmaya kaybeden firma ortak olarak eklemlenmeden onay verilmiyor. Bu dosyayı yazan savcılar bunu nasıl adlandırır gerçekten merak ediyorum.

Ama benim merak ettiğim aslında şu; onların ne hissedeceği ya da ne yazacağı değil. Acaba birileri kendi yaptıklarını, "ya aynısını da Ekrem yaptırmıştır" diye acaba bunu yazdırmakla bir iftiranname mi düzenlediler diye düşünmeden edemiyorum.

Bu dosyada kültür ve medya bölümünde kamu zararı diye gösterilen rakamların büyük kısmında kimler var biliyor musunuz? İktidarayakın şirketler var. Az önce bahsettiğim şirket. Mesela Bacacılar. Bacacılar 2018'de 20 yıllık, bakın biz göreve almadan 20 yıllık ihale almış. Bu dosyada esameleri bile okunmuyor. 20 yıl! Şaka değil 20 yıl. Biz ise az karla verdiniz dediğiniz işleri 3 yıl'la vermişiz. 3 yıl. Daha fazla vermemişiz yetkimiz olmasına rağmen. Niye? Kurumun malına biz kendimizi ömür billah yetkili görmemişiz. Yani mülk sahibi değiliz biz.

Ama dosyada bu bahsettiğim 20 yıllık ihaleyi alanlar sanık değiller, tanık değiller, adları bile geçmiyor. Bizden önce haklar %1 gibi marjinal karlarla 20 yıllığına özel şirketlere devredilirken biz bu düzeni bitirdik. Bizim dönemimizde yalnız ve yalnız kamu zararı gözetildi. Ancak önceki dönemden gelen mevzuata uygun kurumsallaşmış uygulamalar korundu. Bilgi ve tecrübesiyle kuruma katkı veren personel yerinde kaldı. Ama yanlış olan düzeltildi.

Şunu net olarak söyleyeyim. Bizim dönemimizde böyle bir usulsüzlük yoktur. Kamu malına bu şekilde bir peşkeş yöntemi yoktur. Kamu yararı ve kamunun daha fazla kâr etmesi düşünülmüştür. %1'lik peşkeşi çekenler bu dosyada yok, kâr eden

belediye şirketini yönetenler ise 1,5 yıldır cezaevinde. Sayın Başkan, eğer uygun görürseniz yarın devam etmeyi isterim. Yarın kaldığımız yerden uygun görürseniz devam.

Hakim: Tamamdır

Ekrem İmamoğlu: Peki, teşekkür ederim.

Ekrem İmamoğlu'nun savunmasının tam metni: 3. Gün 16.10.2026

Sayın Başkan, sayın heyet; aziz milletimizi saygıyla selamlıyor. Tekrar İstanbulumuzda ve yakın illerimizde devam eden yağış sebebiyle hayatını kaybeden insanlarımız var, başsağlığı dilemiştim. Üçe çıktığını öğrendim, kısıtlı imkanlarla televizyondan yayın izleyemiyoruz, bir sıkıntı var. Kaybolanlar var, farklı illerde de arananlar var. Umarım kayıplar bulunur. Vefatlara çok üzgün olduğumuzu ve başsağlığı dileklerimizi dileğimi iletmek istiyorum.

Her afet aslında sorumluluğumuzu bize hatırlatıyor, her afet millet adına devletin her kurumunun birlikte çalışmak, birlikte üretmek, senkronize bir biçimde halkına hizmet etme sorumluluğunu taşımak durumunda olduğunu bize hatırlatmalı. Yani devlet kurumunun, devlet kurgusunun yapısını başka; hükümet, siyaset, partiler başka alanlarda konumlanıp, o devlet kurgusu içinde görev aldığında bir bütüne dönüşmeyi sağlayabilmeli. Savunmamın içerisinde daha önceki konuşmalarda da buna değindim, İstanbul'la ilişkisinde ihmal edilen hususları da anlattım, yine değineceğim şeyler olacak ama şimdilik hepimize geçmiş olsun ve kayıplarımızdan dolayı duyduğumuz üzüntüyü, acıyı da burada ifade etmek isterim, özellikle bir 14 yaşındaki evladımız ve 32 yaşındaki genç bir kardeşimizin vefatı ve diğer vefat İstanbul'da ailelerine, yakınlarına başsağlığı ve sabır dileklerimi iletiyorum, Allah rahmet eylesin.

AK Parti Üsküdar ve İBB meclis üyesinin vefatını öğrendim, başsağlığı diliyorum ailesine ve AK Parti teşkilatına. Rahmet diliyorum. Yine Türkiye Belediyeler Birliği konusuyla başlamak istiyorum, aslındaki buradaki savunmanın ve burada bulunmamızın böyle çok somut bir hali. Yani Türkiye Belediyeler

Birliği başkanı ne yazık ki 2024'ten bu yana yani 1,5 yıl içerisinde 4. kez seçildi.

Burada bulunmamızın yargı eliyle siyaseti dizayn etme gayretinin, yargı eliyle muhalefeti baskı altına almak, hatta devlet dışı bırakmak müdahalesinin, kötü mücadelenin, kötü aklın tezahürü dün yine bir Türkiye Belediyeler Birliği seçimine sebep oldu. Malumunuz 2024 seçimlerinden sonra halkımız da biliyor ki hakkıyla Türkiye'nin birinci partisi olup, birçok belediyeyi kazanan bizler ve yerel yönetim arkadaşlarımız kapsayıcı bir modelle bütün partileri davet ederek bir seçim tavrımız olmuştu. Sadece Cumhur İttifakı "biz katılmayız, rakip çıkaracağız" dediler. Onun dışındaki bütün partileri yönetimimize alarak yönetim hazırladık ve bu şekilde geleceğimizi tebliğ etmiştik ve ben Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı seçilmiştim.

Ardından 19 Mart darbesinden sonra değerli belediye başkanımız Zeydan Karalar seçilmişti, ne yazık ki ona da operasyon yapıldı, burada hapiste birlikteydik, serbest kaldı, tahliye oldu, görevine dönemedi, onun yerine Vahap Seçer belediye başkanımız, değerli arkadaşımız seçildi, Mersin Büyükşehir Belediye Başkanı, ne yazık ki geçen hafta yine aynı usulle, aynı tavırla, aynı tutumla şafak vakit ya da karanlıkta bir operasyonla o da devre dışı bırakıldı ve 4. kez Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanımız kıymetli arkadaşımız Ayşe Ünlüce dün yine Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı seçildi.

Yani aslında bunun tarifi şu: Türkiye'deki hükümet, yargı eliyle ben sizi görevinizden almak için her şeyi yapacağım diyor. Türkiye'deki muhalefet de ben sonuna kadar demokrasi adına, milli irade adına direneceğim diyor. Yani ortada bir yargı saldırısı var, karşısında da milli iradenin büyük bir dayanışması ve direnişi vardır. Bu direniş

karşılığıdır dün yapılan Türkiye Belediyeler Birliği'nin seçimindeki sonuç. Bunu böyle okumalıyız.

Dolayısıyla Türkiye'deki muhalefetin, muhalif düşüncenin, muhalif kurumların, kuruluşların, sivil toplumun bir arada durması artık siyasi saikle bir yol haritası değildir. Türkiye'de cumhuriyeti, demokrasiyi korumak ve yeniden var etme mücadelesidir. Adaleti yeniden inşa etme mücadelesidir. O bakımdan hayatidir. Bu çerçevede Ayşe Hanım'ı tekrar tebrik ediyorum.

Şimdi anlatacağım bölüme geçmek isterim. Özellikle saygıdeğer basınımızın, yandaş basının özellikle iyi dinlemesini isterim. AK Parti dönemi hani hep şu söyleniyor; bizimle ilgili iddialar ortaya atılıyor ve deniliyor ki şu oldu, bu oldu. Ne var? Beyan var. Ne var? Uydurma bilirkişi raporları var. Onlarla ilgili detaylara da gireceğim. Ortada bir delil yok. Tekrar ediyorum, 7 ay bitti. 7 ay bitti ve buradayız. 7 ayın üzerine şu ekranda ya da daha önceki bulunduğumuz duruşma salonundaki ekranda bir tek delil, bir tek ses kaydı, bir tek somut belge hiçbir şekilde iddia makamıyla bize gösterilmedi. Ya da burada gelen itirafçılar, sanık itirafçılar bir tek delil, bir tek somut bilgi, belgeyi bizimle paylaşmadılar. Sadece beyan, sadece dedikodu.

Ama ben İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçildikten hemen sonra, arkadaşlarımızın kurumlara hakim olmasıyla birlikte elde ettikleri belgeler, bir takım bilgiler üzerinden somut araştırmalara girdiler. Bir tablo yansıtmak istiyorum dün kaldığımız yerden, eğer bir aksaklık olursa bir sonraki... Devam edelim.

Şimdi AK Parti döneminde, yani benim seçilmemden hemen önceki dönemde, burada gördüğünüz bütün dosyalar belgeli tespitli teftiş kurulumuzun denetim yapan, inceleme yapan ekiplerimizin somut bir şekilde tespit ettiği ve hakkında gerekli işlemi yaptığı dosyalardır. Bunların 33 tanesi listede var. Bu 33

tanesini niye ayırdık? Çünkü bu 33 dosya, ne yazık ki bizim gerekli işlemleri yapıyoruz ve bir kısmını da beyan ettikten sonra, bakınız bu Türkiye Cumhuriyeti tarihinde hiç olmadı. İçişleri Bakanı o dönem bu dosyaları bizden istedi, aldı, el koydu ve dedi ki bunları ben soruşturacağım. Bizim soruşturmamıza hukuki tarafıyla gerekli şikayetleri yapmamıza engel oldular.

64'ü savcılığa suç duyurusunda bulunduklarımızdır. 146'sı ise farklı kurum ve kuruluşlara, farklı kurum ve kuruluşlara şikayetlerini yaptığımız, bildirdiğimiz dosyalardır. Bakın sadece 33 dosyanın, somut 33 dosyanın bedeli 2,5 milyar dolardır. Burada kur hesapları yanlış olabilir çünkü bu tablolar üç-dört ay öncesi o yayınlanmayan kitabımla ilgili hazırladığımız birtakım sayılardı. Ne yazık ki Türkiye'de kur da değişiyor, borsa çöküyor, bir sürü şey yaşanıyor. Yani orada 115 milyar rakamı, belki de bugün artık 125 milyar olmuş olabilir.

Şimdi delil karartmalara ve kaçırmalara rağmen ben burada dedikoduyu değil somut delili bulduğumuz yolsuzlukların bu tablosunu sizinle paylaşıyorum. Tekrar ifade edeyim, İçişleri Bakanlığı, tüm teamüllerine aykırı olarak daha önce hiç görülmemiş şekilde İBB müfettişlerimizce görülen dosyalara el koydu. Bu, tarihte görülmemiş bir şey değildir, tekrar altını çiziyorum. 2,5 milyar dolarlık yolsuzluğu ispat eden dosyalara keyfi şekilde bakanlıkça el konulması ve sümen altı edilmesi, uyduruk bilirkişi raporları dayanak yapılarak ya da savcılıklarca ne yazık ki büyük bir kısmı zaman aşımına uğratılarak, böyle patır patır patır kovuşturmaya yer yok kararlarının verilmesi kurumsal ve ahlaki çürümedir, yozlaşmadır, keyfiliğin zirvesidir.

Yani bu dediğim şeyler son 3 yıl, 3,5 yıl içinde yapılan işler. Beni ve yol arkadaşlarımı da ifade ettiğim gibi hiçbir delil olmadan tutuklu yargılamaya devam ediyorlar.

Milletimiz bu ikiyüzlülüğü kesinlikle görüyor, birkaç hususuyla birlikte de somut olarak size göstereceğim.

Bakın fazla değil, yani 33 tane dosyayı anlatmayacağım. Burada 3 tane, belki 3,5 tane dosya anlatacağım sadece size. Hemen bir sonraki görsele geçelim. Bu çok enteresan, bu çok enteresan. Yani niye enteresan biliyor musunuz? 24 Ekim 2016 tarihinde, Başakşehir'de, askeri alan niteliğinde bir özel mülk. O günün kuruyla, 13,5 milyon dolar karşılığı bedelle İBB tarafından satın alınıyor, kamulaştırılıyor. Bakın askeri alanın içinde. Hemen şu alt köşede, yani ben buradan gösterme imkânım yok ama alt köşede yeşilin içerisinde kırmızı bir şekilde içine o kırmızı taralı alanın konduğu arazi kamulaştırılıyor.

Müfettiş raporunda, söz konusu taşınmazın, doğrudan temin yoluyla satın alındığı, taşınmaz malikleri vekilinin, ne kadar başarılı bir vekili var, eski AK Parti Maltepe İlçe Başkanı olduğu, isimleri vermiyorum isterse medya temin eder raporundan, taşınmaz bedelinin doğrudan onun hesabına gönderildiği, söz konusu taşınmazın imar planlarında askeri stratejik alan olarak fonksiyonlandırılmış olduğu, bu haliyle de Büyükşehir Belediyesi'nin herhangi bir hizmetinde kullanılmasının mümkün olmadığı… Yani ben İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 7 yıldır başkanıyım. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin askeri bir birliği yok. Yani öyle bir gücü yok, kuvveti yok, öyle bir sorumluluğu yok. Askeri stratejik alan diye görünen yer kamulaştırılıyor.

Ayrıca şunu söyleyelim; AK Parti İBB yönetimi, hiçbir şekilde kullanamayacağı bir araziyi 13,5 milyon doları alıyor. Şimdi 2021 yılında, bakın 2021, aradan kaç sene geçmiş? 2016, 2021, 5 sene geçmiş. Müfettiş arkadaşlar, gayrimenkul değerleme raporu yaptırıyor burada. Askeri alanda olduğu için güncel değerini 5 yıl sonra 13.350.000 lira olarak tespit ediyorlar. Yani 2 milyon dolar

yapıyor o günkü kurla, 2021 yılının kuruyla, 2 milyon dolar. Özetle, İBB AK Parti yönetimi tarafından 13,5 milyon dolara alınan arazinin gerçek değeri 2 milyon dolar olduğu çıkıyor hem de 5 yıl sonra.

Kamu zararı somut olarak 11,5 milyon dolar. Bakın, öyle o şunu dedi, bu bunu dedi, o getirmiş, o almamış, verdim, aldım, aldın, almadın değil. Bakın somut. 11,5 milyon dolar. Kaldı ki tekrar ediyorum, aslında 13,5 milyon doların tamamı beytülmal, yani kamunun kasasından, yani milletin parasından sırf AK Partili olduğu için tescilli, vekili ve arkası aranmalı, bu niye yapıldı, askeri alanın içindeki bir yeri İBB niçin alsın? 13,5 milyon dolar İBB'nin kasasından vatandaşa ödeniyor ve kamulaştırılıyor.

İBB'nin hiçbir işine yaramaz. Stratejik askeri alan. Bakın bu çarpıcı bir örnek, 13,5 milyon dolar. Resmen kamunun kasasından hırsızlık yapılmış. Hırsızlık yapılmış. Başka bir tarifi yok.

Biz bir sonrakine geçelim. KİPTAŞ arsa alımı. Çok enteresan. Bu çok enteresan. Burada birilerinin cebine 27 milyon dolar aktarılmış. Hem de çatır çutur, 4 günde. Bakın 4 günde... Yani kör göze parmak mı soktu, kol mu soktu bu tarif nasıl yapılır bilinmez.

AK Parti döneminde KİPTAŞ, Bahçeşehir'den 300 milyon TL'ye bir arsa satın alıyor. Büyükşehir belediye müfettişi raporunda KİTTAŞ bu araziyi rayiç bedelin çok üstünde bir rakama satın aldığını tespit ediyor. Zararın ödemenin yapıldığı 11 Ocak 2016 tarihi itibariyle, bakın bugünün tarihi değil 10 yıl önceki tarih itibariyle, yaklaşık 50 milyon dolar olduğunu ortaya koyuyor.

Meselenin bir başka boyutu; yani işin gerçekten şeytana pabucunu ters giydirecek yanı ise Bahçeşehir'deki arsanın bir firmada, isimlerini burada okumuyorum, bir firmada başka bir esas sahibinden 7 Ocak 2016 tarihinde, 7 Ocak 2016 tarihte 49,5

milyon bedelle, TL, 49,5 milyon TL bedelle, İBB'yle yani KİPTAŞ'la ilişkiye geçecek olan bir başka firmaya satılıyor.

Satılıyor, satın alıyor bu firma. Aynen yeri satan alan bu firma, sadece 4 gün sonra bakın, sadece 4 gün. 3 ay, 5 ay yani bir para kazanacak bir proje, hani olsa 5 ay deriz ki biraz bir şeyler yaptı da bir emeği var. Sadece 4 gün sonra, 11 Ocak 2016 tarihinde, 4 gün üzerinde tuttuğu bu araziyi tam 130 milyon liraya... Bakın 45 milyon alıyor, 49,5 milyon alıyor, 130 milyon TL'ye KİPTAŞ'a satıyor.

Burada dikkatimi çekmek istediğim şu: Satın alan, aldırılan firma, yalnızca 4 gün sonra 2016'nın parasıyla tam 81 milyon lira kâr ediyor. O günün güncel kuruyla 27 milyon dolar... Bakın 27 milyon dolar. Yani bir firma araziyi alıyor, sadece 4 gün sonra neredeyse 3 katına araziyi satıyor.

Ve kime satıyor? İBB'ye. Yani İBB, KİPTAŞ, ki KİPTAŞ'ın kasları çok güçlüdür, gayrimenkulü bilir, bölgeyi bilir, araziyi bilir. KİPTAŞ'a bu zeki kişi, bu kurnazlar bayağı göstere göstere kazık atıyor, 27 milyon doları da cebine indiriyor.

Aradaki farkı sizlere de ifade edeyim. Süper ticari deha. Gerçek ne? Arada birileri muazzam zenginleşiyor. Arazi ise yine fahiş fiyatla KİPTAŞ'a aktarılıyor. Dedikodu değil, duyum değil, somut delil. Bakın somut delil. Güncel kurla neredeyse söylediğimiz rakam neredeyse 1,5 milyar liraya yakın. Yani vatandaş artık zaten bu milyarı, katrilyonu anlamıyor yani. 1,5 trilyon diyelim yani eski parayla. 1,5 trilyon liraya yakın.

Müfettiş tevdi raporunu 8 Mart 2021 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderiyor. Sonuç mu? Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı ta 14 Ağustos 2024'te kovuşturmaya yer olmadığına karar veriyor. İtirazlarımız da sonuçsuz olarak

sonuçlanıyor. Ve de çok enteresandır, çok enteresandır, bu firma hemen o günlerde aileye çok yakın bir, hükümete çok yakın bir vakfa hemen bir tane yurt yapıyor o bölgede hemen. Başka şeyler de var. Bakın başka şeyler de var. 27,5 milyon dolar KİPTAŞ'a kazık atıyor. Yani burada Genel Müdürümüz burada, Ali Kurt. 1,5 milyar borçla aldığı kurumu, artık kasasında milyarlarca lira parası olan bir KİPTAŞ var ediyor. KİPTAŞ'ın düşürüldüğü durum bu. Burada da Ali Kurt tutuklu.

Fatih Caddesi üzerinde bulunan arsa, bir sonrakine geçelim. Bakın bunlar 33 dosyadan üçüncüyü seçerek anlatıyorum şu anda. İstanbullu hemşehrilerimizin Vatan Caddesi'nde Lunapark olarak bildikleri bir arazi burası. Bu çok ilginç. Çok ilginç yani. İBB tarafından 2017 yılında yaklaşık 430 milyon liraya, İBB tarafından 2017 yılında 430 milyon TL'ye o zamanın kuruyla 119 milyon dolara Metal Yapı'dan satın alıyor burayı. Bu firmanın 2011 yılında, 2011 yılında burayı Fatih Belediyesi'nden alırken ödediği para 13 milyon dolar. Sadece 25 milyon lira.

Bakın 2011'de 13 milyon dolara alıyor firma. 2017 yılında 119 milyon dolara satıyor. Ama konu bu kadar kısa değil. Bu firma burayı Fatih Belediyesi'nden aldıktan sonra çok ilginç yani pabucu ters giydirmenin daniskası. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nce imar planları değişikliği yapılarak, arazi arazinin değerlenmesi sağlandı. Yani burası bir lunapark arazisiyken imarlı hale getiriliyor. Sürecin planlı bir şekilde yürütüldüğünü firmanın yönetim kurulu başkanının idarenin evrak kayıtlarında var olan iki dilekçesinden anlıyoruz.

Nüshalar orada. Bu dilekçelerde, firmanın alacağı parayı nerelerde kullanacağı ve bu işlemlerin Cumhurbaşkanlığı nezdinde yapılan görüşmeler neticesinde kararlaştırıldığı belirtiliyor. Evrakta var yani dilekçede yazıyor. Duyum değil yani belgeyle anlatıyorum

size. Teftiş kurulunca yapılan çalışmalar çok yönlü olarak devam etmekteyken, bu dosyaya çat diye İçişleri Bakanlığı'na koyuyor. Sen diyor bunda soruşturma yapmazsın.

2017 yılında satın alınan yerlerin 2021 tarihinde değerlemesi de yaptırılıyor. Yani müfettişlerimiz bunu tespit ettiğinde, değerleme neticesinde İBB tarafından alındığı tarihteki değeriyle güncel piyasa değeri farkının 106 milyon dolar olduğu fark ediliyor. Yani Cumhurbaşkanlığı'nın bilgisi dahilinde, firmanın Fatih Belediyesi'nden 13 milyon dolara satın aldığı taşınmaz, İBB'ye 119 milyon dolara satılmış. Kamu zararı ve vurgunun toplamı 106 milyon dolardan fazla. 106 milyon dolardan fazla.

Bir de nasıl? Yani burayı lunapark arazisi, yeşil alan diye alıyor. Alan kişi buranın imarını Büyükşehir değiştiriyor. Büyükşehir değiştiriyor buranın imarını. Sonra pay alan kişi bunu Büyükşehir'e satıyor. Daha kötüsü ne biliyor musunuz? Burası şu anda yine eski imarına dönmüş durumda. Yine eski imarına dönmüş durumda. Böyle bir soygun olamaz.

Bakınız tekrar ediyorum. Mış, muş yok. Duymuştum, duyum, beyan yok. Kamunun kasasından beytülmalden, beytülmalden, kamunun kasasından, milletin parasından 106 milyon dolar. Burada da iddia makamı 50 milyon dolar topladı üst üste bir algı yaratmaya çalıştı. O dedi bu dedi. Bak sadece bir tane yerde kasada o şey değil ha, yani mühür bulunan Gaziosmanpaşa Belediyesi kasası değil bu. Bu devletin kasası, milletin hazinesi kasadan 106 milyon dolar kamunun yetkisini kullanarak milletin cebinden çalınmasını anlatıyorum size.

Sadece bir örnek. Vatan Caddesindeki lunapark arazisi.

Sayın Cumhurbaşkanı 17-25 Aralık sürecinde Başbakan iken ne demişti hatırlayın: "Yolsuzluk denildiğinde ben şunu anlarım.

Devletin kasasından para çıkıyor mu, çıkmıyor mu?" Tekrar ediyorum. "Yolsuzluk denildiğinde ben şunu anlarım. Devletin kasasından para çıkıyor mu, çıkmıyor mu? Eğer devletin kasasından para çıkmıyorsa buna yolsuzluk diyemezsiniz." Alın size devletin kasasından çatır çatır hem de öyle basit paralar değil. Listenin altında 2,5 milyar dolar yazıyor. Bu sadece 33 dosya.

Bakın şu burada ticareti bilen, bu işi çok iyi bilen, benden de iyi bilen çok değerli insanlar vardır. Hukukçular da bu işleri kendi dosyalarından yüzlercesine denk gelmiştir. Böyle bir arsızlık, böyle bir yağmacılık tarih yazmamıştır.

Buna ne diyecek merak ediyorum Sayın Cumhurbaşkanı. Bizzat kendi onayıyla, İBB'nin kasasından, öyle anlatıyor çünkü dilekçede yazıyor ha, Sayın Cumhurbaşkanı onayıyla diyor. Bizzat onayıyla İBB'nin kasasından 106 milyon dolardan fazla para çıkıyor. Ne güzel dünya değil mi? İmarsız araziyi ucuza satın al, sonra İBB buna ticari konut imarı versin. İmarsız araziye, bakın. Hani bunu örneklerinde de anlatamadım onun için böyle yani bir bir örnek geliştireyim dedim valla yapamadım, beceremedim yani, tarihte örneği yok.

Bir örnek yaparız, Dreyfus davasına gideriz; bir örnek yaparız, şuraya bir de antik dönemde de şurada burada da yakalayamadım böyle bir örnek yani.

Ticari konut imarı versin kurum, sonra bu imara göre değerleme yap. Sonra burayı İBB'ye sat. Para ödedikten sonra İBB imarı tekrar değiştirsin. Kendi arsasını değersiz hale getirsin. Böylece birilerine belediyenin kasasından 106 milyon doları ver ve yolla!

Bakın bunlar dedikodu, duyum değil yani somut, somut. Net. Net. Bakın, iddiayla söylüyorum, 106 milyon dolar, iddiayla söylüyorum, inançla söylüyorum; o 106 milyon dolar o firmanın

sahibinin cebine gitmemiştir. Bak, iddiayla söylüyorum. İnançla söylüyorum. Duyum değil bak, içimden söylüyorum. O 106 milyon dolar o firmanın sahibinin cebine git-me-miştir. Nokta.

Planlı bir şekilde kamu aleyhine vurgun yapanlar serbest. Bunu ortaya koymak için bütün denetim kurullarıyla hareket geçen Ekrem İmamoğlu da Silivri'de. Ellerinde ne var? Sıfır. Ya laptop var, ya bilgisayar var, başka bir şey yok. Birbirlerine ne dedi, ne demedi! Belge de yok.

Bir başka konu, çok kısa geçeceğim bunu. Devlette bakanlık yapmış birisi seçime, bakın seçime 2-3 ay kala, 2-3 ay kala yapılmamış bir işin, yapılmamış, hatta, yani bilgi işlemle ilgili bir işin, hani Hüseyin Bey gene burada diyeceğim, alınganlık yapmasın. Ama Hüseyin Bey o zaman gene yok. Yani, hani bizi casuslukla ilişkilendiriyorlar ya bilgi işlemle vesaire, şu bu. Yapılmamış bir işi, yapılmamış bir işi sonradan bakanlık yapmış kişi, o zaman gene sekreter yardımcısı imzalıyor, yapılmış diyor. Belli, çok enteresan. Belli ki seçimde paraya ihtiyaç var. 154 milyon liralık…

Beni göstermeyince herhalde kendiliğinden şey yapıyor, getiriyor şuraya. 154 milyon lira ki hani dedim ya 4-5 ay öncesine göre kurdur, en az 170-180 milyon lira olmuştur o. Lirayı, lirayı ne zaman biliyor musunuz, sevgili dostlar? Ne zaman biliyor musunuz? 8 Nisan 2019, henüz benim mazbatam verilmemiş ya, 31 Mart'tan sonra hani kazanacaklarına çok inanıyorlar. 31 Mart'tan hemen sonra yine o bakanlık yapmış kişinin imzasıyla, 8 Nisan 2019'da, hatırlayın 18 gün sonra ben mazbatayı alabildim, 8 Nisan 2019'da o para ödeniyor.

Bizim arkadaşlarımız geliyor. İşin yapılmadığını tespit ediyor. Böyle bir işin olmadığını tespit ediyor, dosyasını düzenliyor. Soruşturma, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına başvuruyor. Savcılık, buna

kovuşturmaya yer yok kararı veriyor. Nasıl veriyor biliyor musunuz? Hani meşhur bir bilirkişi var ya, Satılmış Büyükcanayakın… Bir bakmışsınız dün de bahsettim, bu dosyada da o var. Her şeye karar veriyor. Bilgi işlem mi, ona da halleder. Mesela bir ticari işlem, onu da halleder. Bilgi işlemin de biliyor, ticareti de biliyor, gayrimenkulü de biliyor, bilmediği iş yok.

Söz konusu biz olunca yoktan var edilen yolsuzluk suçlaması, ama AK Parti dönemi olunca tamamı somut delillere dayalı yolsuzluk dosyalarının yok olması, buharlaşması, İçişleri Bakanlığının el koyması, efendime söyleyeyim savcılığın kovuşturmaya yer yok demesi, bakanlığın getir bakayım bunları ben inceleyeceğim demesi neye benziyor bu? Ahtapotun kolları. Ahtapotun kolu bu.

Ben demedim ahtapotun kolu. İlk kim dediğini hatırlıyorsunuz, değil mi? Daha biz tutuklanmadan Sayın Cumhurbaşkanı dedi ahtapotun kolları. Ben bilmem ahtapotun kolları. Ahtapotun kolunu bir tek balık lokantalarında biliyorum. Var başka bir yerde bilmiyorum. Dünya alem biliyor dertlerinin yolsuzluk olmadığını, dünya alem biliyor. İstanbul'da çıkalım, Türkiye'yi gezelim. Yağma diyelim, rant diyelim, imar rantı diyelim, yolsuzluk diyelim; iddiayla söylüyorum ki herkesin aklına gelecek kişiyi ve grubu ve partiyi ben biliyorum. Yüzde 80, iddiayla söylüyorum. En az %80. Bu kadar iddialı konuşuyorum.

Bir sonraki şeye geçebilir misiniz? Bakın, arkadaşlarıma dedim ki "Arkadaşlar, gidin çalışın." Ben inşaat yaptım. Bu şehirde ben, Beylikdüzü bölgesinde inşaat yaptım. Ben giderim, imarına bakarım, imarını alırım. Neyse imarı, proje geliştiririm, ona göre iş yaparım. Ve veya işte ne bileyim bazen iddiayla söylüyorum, 55000 metrekare inşaat hakkı olan bir arsada ben 17.000 metre inşaat yaptım. Arsa sahibini ikna ettim. Yani tırnak içinde bilinen laz müteahhidin tam tersine bir iş yaptım yani. Fazla değil, tam

3'te birine, 3'te birine ikna ettim arsa sahiplerini. Halen orada, ben orada da oturdum. 55.000 metre 16 katlı imarı olan bir yerde ben 17.000 metre 60 tane villa yaptım babamla birlikte. Birinde de ben oturdum.

Bakın bunu niye söylüyorum? Olanı yapmaya, çünkü o zaman bir profesör doktor Allah selamet versin bir mimarım vardı. Dedi ki böyle hiç unutmuyorum evlat dedi bak çok yapmak para kazandırmaz. İyisini ve kalitelisini yapmak. Veya işte çok iyi arsa yoktur, çok iyi proje vardır. Böyle ev kafamda yoğurdum bunları 2000 yılı 2029 30 yaşındayım ha. Ve hayatımın bakış açısı değişti zaten 1999 depreminden sonra.

Şimdi dedim ki arkadaşlar, Zeytinburnu sahipleri doldu, Bakırköy doldu, Fikirtepe üst üste bindi, üst üste. Ya bir analiz yapın bakalım en azından gözünüze çarpan, İstanbul tamamen tarumar. Gözünüze çarpan bir kısım projelerde ne çıktı ortaya?

Bu hesap ne biliyor musunuz? Kıymetli halkımız, değerli basın mensupları, çok kıymetli dostlarımız, değerli Genel Başkanım, bu dosya incelenen sadece 130 projede. Projelerde var olan imar hakkını bunun içine almadık, var olan imar hakkı var, onu düştük, o oran zaten hakkı. İlave eklenen yani yapılan imar tadilatıyla ilave eklenen metrekarenin o günkü değerle, bakın o günkü değerle hesaplattık. Bunu dediğim de 3-4 gün aldı. Yani dönüp de 2020'de bu rapor çıktı da 20'nin değeriyle de yapmadık. Bugünkü değeriyle de bu değil. Siz onu neyle çarparsanız çarpın.

Çünkü burada sadece 10 yılın yani 2007-2009'dan sonra 2019 arası geliştirilen projelerde, yapılan imar tadilatlarıyla, yani İstanbul halkına ait olan gökyüzüne sığdırdıkları binalarla, kamu binalarına fonksiyonlarını değiştirerek yaptıkları binalarla ekstra ne elde ettiler? Tam 85 milyar dolar. Tam o zamanki kurla, yine o kitabı hazırladığı kurla 3 trilyon 950 milyar lira 85 milyar dolar

İBB'nin yaklaşık 10 yıllık bütçesi. Bakın o günkü imar değerlerini dolar olarak dönün, endeksleyin bugüne, eskalasyon edin, bir bakın bakalım kaç dolar yapıyor, hesapta zorlanacaksınız.

Dolar bazında İstanbul 2-3 kat değerlendi. 85 milyar dolar soyulduk ey halkım, soyulduk. Sevgili İstanbullular, soyulduk.

Ben bu sektörü iyi biliyorum. Ben bunun karşısında duran bir iş insanı olarak belediye başkanlığı yaptım. Bakın bu kadar net. Değerlerini anlatacağım size. 10 yıllık İBB bütçesi, 130 projenin değişiklikleri, fonksiyon değişiklikleri veya mevzuat dışı uygulamalar nedeniyle detaylı olarak değerlendirdik arkadaşlarım.la Bu projeler imar plan tadilatları, özel plan onaylarıyla çoğunlukla kamu mülkiyetindeki donatı alanlarının özel sermayeye devredilmiş olan projelerdi. Çoğu biliyorsunuz. Alışveriş yapıyorsunuz, geçerken görüyorsunuz koca koca binalar ve koca koca yapılar. Ama Bakırköy'ün sahilinde, ama Etiler'de, ama TEM yolunun kıyılarında. Sizin, benim.

Birkaç tanesini hatırlatayım. Mesela Şehrizar Konakları, hikâyesi çok ilginçtir yani. Karayollarından kamulaştırıldığı, Emlak Konut’a devredilen bu yer, 2005'ten itibaren önce İBB, sonra bakanlık, sit alanına ve boğaz silüetine rağmen yapılaşmaya açıldı. Sit alanına ve boğaz silüetine rağmen imara açıldı. Mahkeme defalarca iptal etti ama yine de ısrarla yapıldı o konaklar. Çok meşhurdur o konaklar. Tapelerde ismi geçer. Meşhur tapelerde.

Koru Florya… Burada da konusu geçti. İmar planında sağlık tesisi ve afet helikopter pisti olan kamu arazisi. O araziyi ben biliyorum, çok iyi biliyorum, çünkü o yoldan 1990 yılından beri hem Avcılar'daki üniversiteme hem de Beylikdüzü'ne giderken Cennet mahallesinin hemen karşısındaki arazi. Ve ben sektörden de, burayı bir hanımefendi, tabii Allah rahmet eylesin, eski yıllarda devlete bağışlıyor, buraya hastane yapacaksınız diye. Hani

avukatlar bilir, hani bağışın fonksiyon değişimi olamaz yani. Buna rağmen burası, bu kamu arazisi, 2009'da TOKİ'nin yaptığı planla tam 150 bin metrekarelik ticaret alanına çevrildi. Ve mahkeme, burada iptaller, davalar, müteahhitler...

Burada bir yalan konuşan müteahhit vardı, o da o işin içinde biliyorum. Ben hani sektörden biliyorum onları. Birbiriyle davalar, akrabalar. Eş dost, eş dost, yani ahtapotun kolları sevgili dostlar. Ahtapotun kolları.

Hattat Tower… Aynı şekilde. Adamın bir de ümüğünü sıkmışlar yani. Hani irtikâp diyoruz ya Sayın Başkan, Sayın heyet, irtikapın daniskası var evrakı, belgeli. Yani Büyükçekmece'de belediye başkanı evinin kıyılarındaki arsaların ondan nasıl alındığını vesaire gelip bana anlattı yani. 15-20 dakika, bana anlattı.

Meşhur 16/9 kuleleri, hatırlayın. Tarihi silüetimiz rezil rüsva edildi. UNESCO uyarıldı. Sadece neyi hatırlıyoruz buradan? Sayın Cumhurbaşkanı kırılmış arkadaşına, kırılmış.

Tema Park, Halkalı'da. Burası da meşhur, oradaki tapulardan bilirsiniz Tema Park'ı. Burası da meşhur. 2010'da İBB tarafından özel proje alanı alındı. Bakanlık burada 600.000 metrekare inşaat alanı üretti, 600.000 metrekare.

Bakın sizin malınızdan anlatıyorum size sevgili dostlar. Sevgili dostlar sizin malınız, sizin gökyüzünüz, sizin araziniz. Fikirtepe… Ve Allah sağlığını versin, babamın Yalova'dan sonra İstanbul'a ilk adımı attığı yerde, Göztepe'de inşaatlarımız oldu.

Fikirtepe… Allah sağlığını versin, babamın Yalova'dan sonra İstanbul'a ilk adım attığı yerdir. Göztepe'de inşaatlarımız oldu. Fikirtepe'den çok sık gider gelirdik. Ben de ticari oradan minibüs arka yoldan gelir, kereste ticarethaneleri vardı, oradan kereste alışverişi yapardım. 19-20 yaşındaydım. Yani oralara o eski

mahalle halini var ya şöyle gider, yerden evimizi öperiz yani. Keşke öyle kalsaydı dersiniz. Bak keşke öyle kalsaydı dersiniz.

Ve ben iş adamı olarak oradan bana insanlar gelirdi. Ya burada işte inşaat başlayacak, emsal ne kadar? 2,5 emsal. Beylikdüzü'nde yoğun biliriz ya, Beylikdüzü'nde en yoğun emsal 1,5. O zaman bize de çok yoğun geliyor. Hiç unutmuyorum, ondan da bahsedeceğim, bir mimarımız var Zakar Abi, Ermeni bir yurttaşımız. Zakar Abi böyle blokları koydu arsaya. Ya dedi, çok yoğun oldu. Babam hiç unutmuyorum, hareketi şu oldu. İki tane tahta blok koydu böyle 10'a 10 küsur tane, 97 yılından bahsediyorum. Böyle iki tane bloğa parmağıyla vurdu, "İn iki taneyi kaldır da ya yoğunluk olmasın" dedi. Gerçekten mimar kaldırdı, imar hakkımızı biraz eksik kullandık. Adını da Zümrüt Evleri koyduk, ben koydum adını. Şimdi biz 1,5 emsale fazla diyoruz, Fikirtepe 2,5 emsal. Ne oldu biliyor musunuz? 4,5 oldu, 5,5 oldu, 6 oldu.

Üsküdar sahiline anlatıyorum, buraya eklettim, niye biliyor musunuz? Bunlar Üsküdar'daki o canım sahili bile işgal ettiler. Büfeye verdiler, restoranlara verdiler. Üsküdar örnek veriyorum size. Yani Bakırköy, Zeytinburnu sabahlara kadar anlatırım yani İstanbul'u. Ben İstanbul'u minibüsle, otobüsle 1990 yılından itibaren Tuzla'dan Silivri'ye kadar dolaşmış biriyim. Özel arabasıyla değil yani.

Yeşil alan, sit alanı, afet alanı, boğazın silüeti, onlar için hiç fark etmedi. Hiç fark etmedi. Ama ama onlara binada rant de, imar rantı de, emsal artışında bayılıyorlar. Bayılıyorlar. Valla Allah'ıma şükürler olsun yani. Bir gün bir belediyenin kapısını iş adamı olarak çalıp da, 'Ya ben, işte şu kadar emsal istiyorum' falan filan, o zaman o kadar o kadar meşhur ki bu, AK Parti döneminden bahsediyorum, o zaman o kadar meşhur ki bu, bir tek belediyenin kapısı böyle merakımız olmadı. Babadan bize geçen terbiye. Bir

arsa var, imarı ne, şu kadar onu yaparız, bitti. Bildiğimiz buydu yani.

Ama, böyle bir kültür getirdiler 2004'ten sonra İstanbul'a. Böyle bir kültür getirdiler. Onun için ben bugün şehir plancısı kıymetli arkadaşlarımızın tutuklanmasının tesadüf olmadığını söylüyor. Şehir plancıları, ben kızıyorum onlara, yüzlerine kaç defa söyledim. Belediyelerde şehir plancısı yok hükmündedir biliyor musunuz? Yoktur, bulamazsınız yani. Valla hakkımızı ödeyemezler, bak söyleyeyim, benim hakkımı ödeyemezsiniz yani. Belediyecilikte şehir plancılarıyla en yoğun biçimde teknik kadro ve idari kadro olarak çalışan kişi oldum. Gayet de memnunum, gayet de memnunum.

Ben ve yol arkadaşlarım kent suçlarına engel olduk. Kentlerimizin sağlıklı ve güvenli gelişmesi için görevimizi ifa ettik. Onun için tutukladılar. Bu elbette tesadüf değil. Tercihin nedeni açıktır. Kent rantlarını yöneterek sermaye transferi yapan bir dönem içerisindeydik çünkü. Şehir plancıları bugüne kadar aldıkları yerel kararlarla, planlama süreçleriyle ve bilimsel itirazlarıyla çok sayıda rant projesinin önüne durmuştur. İstanbul başta olmak üzere büyük kentlerde kamu yararına aykırı çevreye, yaşam alanlarını tehdit eden projeler bu sayede ya durduruldu ya da değiştirildi. Yani tabiri caizse kurtarabildiğimizi kurtardık.

Bizden önceki dönemde, işte az önce sadece 130 projede 85 milyar dolar, o günkü dönemdeki değerlerinin oluşturduğu toplam rakam. 2009-2019 arasındaki rant odaklı planlamanın sonucu. Herkes bilmeyebilir, donatı alanından geçti diyorum ya, donatı alanı aslında o yerleşimin alanının ihtiyaç duyduğu fonksiyonlar demek. Yani donatı alanda kültür alanı vardır, dini tesis alanı vardır, sağlık tesisi alanı vardır. Donatıyı deyince anlamayan

yurttaşlarımız olabilir. Yani bunları yok ederek imar rantını ürettiler bu şehirde.

Kamu yararı ve sosyal donatı odaklı planlama dönemini biz yaşattık İstanbul'a, biz. Ve hem mecliste çoğunluk değilken hem de mecliste çoğunluk olduğumuz zamanda ahlaklı, şehir planlaması etiğine uygun, insan odaklı, bu şehri işte azgın birtakım afetlerden koruyan planlamaları getirmek için büyük çaba sarf ettik. Büyük oranda başarılı olduk ama ne yazık ki o kayıp dönemde yapılan yapılmıştı. Hala da yapılıyor. Şişli örneğidir işte, dün söyledim.

Mesele zihniyet meselesidir. Bizim planlama felsefemizin odağında, İstanbullulara ve İstanbul'a hizmet var. Ama bizden önceki dönemde ise güzel İstanbul'umuzun yağmalanacak büyük bir arsa gibi görülmüş bir dönemi vardır.

Sayın Cumhurbaşkanı boş yere "Biz bu şehre ihanet ettik" demedi. Bakın bir anımı anlatayım size. İsimleri kapatıyorum kimsenin başına bir iş gelmesin diye. O meşhur Tema Park'ın olduğu yerde bir kurumun, hükümetin yönettiği dönemde önemli bir kurumun başındaki insanı ziyarete gittim. Çevreyi biliyorum ama hani oraya giderken de bir şey okuyordum, nereye geldiğimizi de tam böyle odaklanamadım. Binaya girdik. Makama çıktık, camlı bir şeyi var makam odası, böyle bakınca binalar üstüme üstüme gelince "Ya" dedim, "Bu nasıl proje?" dedim. "Neresi bu?" dedim. "Tema Park" dedi yetkili arkadaş. "Ya bu nasıl bir iş" dedim ya. Yani nasıl bir iş, tema deyince insanın aklına güzel şeyler geliyor ya. "Yav" dedi "Cumhurbaşkanı da aynı tepkiyi gösterdi. Bakmış demiş ki, 'Ya temayı anladık da bunun parkı nerede?' demiş." Diyen kişi, yaptıran kişi. İsmi kalsın.

İşte bizim dönemle bizden önceki dönemin en can alıcı noktasını iki tabloyla göstereceğim size, açabilir miyiz lütfen bir tabloyu?

Sıradaki tabloyu. Bakın, 2009-2019 arasında bu çok önemli. O altta gördüğünüz kırmızı olan 2278. Yani o üstteki sütun, şeydeki satırlardaki kırmızı olan bir tanesi donatı alanlarından imarlı alanlara yapılan değişim, imarlı sahaya fonksiyon ve veya yapılaşma şartlarında değişiklik yapılmasına ilişkin düzenlemeler, plansız alanlardan imarlı alanlara dönüşümü içeren düzenlemeler dediği şey ve onun kırmızıların alt alta toplandığı şey; 716 + 1521 + 41, 2278 neyi temsil ediyor biliyor musunuz? İstanbul'da sadece 2009-2019 arasında parsel bazlı imar artışı ya da imarsız yere imar verilen arsaların sayısı. 2278. Bakın 2 değil, 27 değil, 270 değil; 2278. Arkadaşlarım bunu didik didik, bütün meclis kararlarını didik didik ettiler.

Parsel bazlı imar artışı nedir biliyor musunuz? Ben alıyorum elime dosyayı, benim arsam diyelim ki iki kat imarı var. 0.20 de tabana oturuyor. Ben gidiyorum diyorum ki oraya, "Yav bak işte benim çevremde şu var, o var, bu var." Benim arsam bir anda iki kat 0.20'den, örnek veriyorum işte 1000 metre arsa hani çarpalım, hani size pratik hesap yapayım; 400 metre imarı olan bir yere ben bir amcama rica ediyorum, oluyor orası 1500 metre imarı olan arsa.

Bir anda arsanın değeri emsal imar çıkarılmış 3 kat, 4 kat artırılıyor. Boşuna mı yapıyor bunu belediye sizce, sizce? Belediyenin kasasına giren bir şey yok onu söyleyeyim. Belediyenin kasasına giren 1 lira yok. Ama bu düzeni İstanbul'da işlettiler.

İstanbul Büyükşehir Belediyesinin imar komisyonu emlak ofisine dönüşmüştür ve emlak imar pazarlama ofisine dönüşmüştür. 2278 parsel bazlı İstanbul'da imar artışı. Tamamen deprem gerçeğini görmezden gelen, plan prensiplerini yok sayan, orada yeşil alan ihtiyacı nedir, park alanı ihtiyacı nedir, okul ihtiyacı nedir, çevresindeki trafiğin akış düzeniyle ilgili planlama

prensipleri nedir, bütün bunları yok sayan, sadece oraya odaklanıp oraya ben en fazla ne yapabilirim diyen bir anlayışla, bir anlayışla imar geçirilen parsel bazlı sayısıdır 2278.

Öyle aklınıza şu gelmesin yani, Ekrem İmamoğlu 1000 metre dedi, bu öyle 1000 metre değil yani. Bazı arsalar 50.000 metre, bazı arsalar 70.000 metre, bazı arsalar henüz imarlı değil, 250 dönüm, 250.000 metre. Öyle basit işten bahsetmiyorum. İşte o zaman ne oluyor biliyor musunuz? Böyle bir bakıyorsunuz binalar dikiliyor. Beni bir iş adamı Azerbaycan'a davet etti 2004-2005 yıllarıydı, hani ortak iş yapabilir miyiz diye böyle bir tanıştık beni de misafir etti. 3 saat, 3 gün Bakü'yü ilk o zaman görmüştüm. Beni gezdirirken böyle sahilde durduk, Ekrem kardeş dedi, bak dedi o tikinti benim, bu tikinti benim, bu tikin, meğerse tikinti binaymış yani. Tam tikintilerin olduğu İstanbul'a bakıyoruz şu an. İşte o tikintilerin oluşma biçimi bu işte. 2278 parsel bazlı imar artışı.

Hemen bir sonraki... Bakın burada ne var biliyor musunuz? Bizim 7 yılda parsel bazlı imarın geçtiği sayı 69. 69. Diyeceksin ki ya bunun biri de bir, biri de bir öyle deme Ekrem Başkan yani niye 69? Ama 69'a da tek tek baktık. Yani ya kanunen haksızlığa uğramış bir kişinin hukuken kazandığı bir hakkın meclisteki uygulanmış hali veya kamu lehine yapılmış parsel bazlı değişiklik. 69. Hepsine tek tek baktık. Yani bu ne demek biliyor musunuz? Özellikle kalın kalın çiziyorum, imar artışına yönelik müellifi bizim yönetimimiz olan tek bir plan değişikliği ya-pıl-ma-mış-tır. Sıfır. 7 senede kimse kapımızı çalamamıştır.

Çok net, sıfır. 2278, sıfır. Şu 85 milyar dolar dediğim şey ne biliyor musunuz? O 2278 imar değişikliği için de 35 proje ha.

Buradan büyük bir yağmadan bahsediyorum. 7 yıllık dönemde tarifsiz, gerçekten büyük bir yağmadan bahsediyorum. Bizden önceki yönetim tarafından bizzat siyasi kadrolarıyla da yönetilen

rant ve yağma organizasyonu ağır bir kent suçudur. Ağır bir kent suçudur. 10 milyarlarca dolarlık bu usulsüz uygulamaların her bir dosyası yargı konusudur. Neler neler konuşuruz.

Ama ben bunları dediğimde iddia makamı duyar mı, savcılık duyar mı? Duymaz! Duymaz, biliyorum. Böyle bir derdi yok. Şu andaki dertleri muhalefet. Şu andaki dertleri muhalefet, Ekrem İmamoğlu. Başka bir dertleri yok. Muhalifler, Halk TV. Murat Ağırel ayağı kelepçeli, sabah gene gitmişler evinden, yok fonla ilgili gözaltına almışlar evden. Peki siz evinden alınan bir foncu siyasi duydunuz mu şu ana kadar? Evinden alınan, milyarları götüren bir foncu siyasi duydunuz mu? Bir foncu bürokrat duydunuz mu? Ama gariban Murat Ağırel'i hem kelepçeli eve koy hem de git sabahın köründe evinden gözaltına al. Aynmazlık bu, aynmazlık! Bu büyük bir mesele.

Onun için tekrar ediyorum, ey muhalifler, ey toplumun yüzde 80'ini temsil eden sevgili halkım, birlik olun, bir araya gelin, omuz omuza olun, kalabalık olun, tepkinizi gösterin. Bu büyük bir aymazlık. Bu, her türlü hakkınıza, hukukunuza, bilgi alma hakkınıza, şehirlerdeki hakkınıza, her şeyinize, seçme ve seçilme hakkınıza, bir hükümeti değiştirme hakkınıza göz koyanların ortaya koyduğu tavırdır.

İşte İstanbul'un müteahhit ve rant odaklı gayrimenkul başkenti olduğu bir 10 yıldan sonra, halk odaklı, kamusal donatı ve altyapı öncelikli yaşam kenti vizyonuna geçtik biz.

Ben hatırlıyorum yani ben 2019'dan itibaren, iddialı konuşacağım, pazarlardan çıkmadım. Bir siyasetçinin pazara girmesi kolay değildir biliyor musunuz? Hele hele belediye başkanının pazara girmesi çok zordur biliyor musunuz? Yani belediye başkanını bırakmazlar yani. İniğini ciciğini böyle her şeyini ister senden

vatandaş. Doğal hakkı, bunu şikâyet olsun diye söylemiyorum. Ben pazarlardan çıkmadım, çıkmadım.

Birileri sarayda oturuyordu. Birileri mecliste görev yaptığını zannediyordu. Vatandaşın arasına çıkamadıkları dönemde ben altı sene boyunca pazarlardan geri durmadım. Sokaklardan, caddelerden her şeyi paylaştım insanlarla, her şeyi. Ve o insanlarla her şeyi konuştum. Çünkü onlara hizmet ediyoruz ya. Onu dinlemeyeceğiz de kimi dinleyeceğiz yani? Şu anda şeyi yönetenler sadece birbirini dinlemekle meşgul. Artık birbirlerini de dinleyemiyorlar. Bir odaya koysak onları, her biri birbirine şüpheyle, şüpheyle bakar, acaba o foncu mu, değil mi? Ya da kendi foncuysa, ulan acaba anladı mı benim foncu olduğumu? Böyle bir manzara yani.

Onun için gerçekten çok büyük ve özenli bir emek verdik. Yol arkadaşlarım buraya çıktılar, kendileri de aslında İstanbul'a olan ihaneti anlattılar. Şehircilik anlayışımızın kişilere rant değil tüm milletimize fayda olduğunu, İstanbul'un silüetine ihanet edilen dönemden, Mimari Estetik Komisyonuyla birlikte İstanbul'u korumaya yönelik atılan adımları anlattılar. Ve her anlatıyla bir iftiranamenin önümüze koyulduğunu ve aslında çöp olduğunu herkes gördü.

Onun için bu davaya kimseyi inandıramadınız, inandıramayacaksınız. Niçin naklen yayın istenmedi zannediyorsunuz? Yani naklen yayın niçin istenmedi? Ya ben size bir şey söyleyeyim mi? Hani şu kayda alınıyor değil mi, kayda? Yani SEGBİS kaydına ya. Yahu kendileri kırpsın, kırpsın. Ey Adalet Bakanlığı, kendiniz kırpın. Böyle parçalayın, içinden seçin. İstediğinizi de seçin. Yarım saatini, bir saatini millete gösterin. İddialıyım ya. Bir televizyon programı, istediğiyle, istediği insanlarla... Yani karşıma kimi getirmek istiyorlarsa getirsinler, bir

saat ya, bir saat. Milletin huzuruna çıkalım ya. Bir saat. Bir saat. Ters yüz olmazlarsa namerdim, ters yüz. Milletin huzuruna çıkamazlar, onun için canlı yayın istemediler. İstemezler, korkarlar çünkü. Çünkü suçlarını biliyorlar.

Halkı korumak için Marmara Bölgesi'nde, İstanbul'da birlikte adım atmak için çırpındık. "Deprem sorununa birlikte asılalım, ev ev İstanbul'u güçlendirelim" çırpındık. 3 defa bakanlara gittim, brifing verdim kendim. "Lütfen" dedim, "Bir araya gelelim. Yine siz koordine edin, biz size hizmet edelim" dedim. "Masa kuralım, İstanbul Deprem Konseyi kuralım" dedim. "Ve göreceksiniz" dedim, "Bakın bunun içine bankacılık sektörünü alalım, bunun içine sigortacılık sektörünü alalım, bunun içine inşaat sektörünü alalım ve bunun içine uluslararası kurum ve kuruluşları davet edelim, size iddiayla söylüyorum" dedim. Bu şehirde 5 yıl, 6 yıl içerisinde deprem korkusunu yerle bir ederiz. Yerle bir ederiz. Bizim deprem yerle bir etmeden, deprem korkusunu yerle bir etmenin yöntemini anlattım" Ama dinlemediler.

Dinlediler, kafa salladılar. İsmi kalsın bir tanesi, "Ya haklısınız ama..." dedi. İşaret bu. Bize dünle bir araya gelmek yasak çünkü. Biz şeyiz yani Madagaskar. Madagaskar'a da ayıp etmeyelim, o da bir ülke. Yani bir ülke yani herhangi bir ülke. Siyasetmiş, batsın siyasetiniz sizin. Sizin bildiğiniz siyaset bu ülkenin anladığı siyaset değil.

İşte o rant projesi dediğimiz beton kanal, Kanal İstanbul öyle doğdu işte. Bizi yok saya saya, milleti yok saya saya. Ey halkım, bu beton kanalla ilgili ne biliyoruz? Arazilerin sahibi kim? Kimlere ne kadar rant sağlandı? Hangi projeler buradan nasıl veriliyor? Sevgili dostlar, 2 milyon nüfus geliyor, 2 milyon! Bakın, 2 milyon nüfus geliyor ve Kanal İstanbul projesinin içerisindeki konutların şu anda lağımının nereye akacağı belli değil. Bu ne telaştır yahu? Kime söz

verdiniz? En başta demiştim, kötü bir emlakçı projesi. Kötü bir emlakçı projesi.

İşte o ihanetin, ihanet ettik dediklerinin kesinlikle ve kesinlikle bir rant projesi, bir yağma projesi olduğunu… Bakın 40 yılın en büyük yağmuru düştü, can gitti. İmarla, mimariyle ilgili konulara değen kısmından bahsedeceğim ama şunu söyleyelim. 135 milyon metrekarelik yeşil alanımız, kamu alanımız gidiyor bakın. Sazlıdere Barajı ve Terkos Barajı'nı yok ediyoruz. Ve o civarındaki 135 milyon metrekarelik tarım alanlarını yok ediyoruz, orman alanlarını yok... 135 milyon metre ne demek biliyor musunuz, 135 milyon metrekare? 5 tane Beylikdüzü demek.

4 buçuk, 5 tane Beylikdüzü demek. En basit örneğini verdim. Yok ediyoruz yani. "Kim?" Bir kişi istedi diye. Hiçbir bilimsel altyapısı yok, hiçbir teknik altyapısı yok. Bir kişi istedi diye.

Bir fotoğraf var altta. Sadece gösterip geçeceğim. Bu işte az önce anlattığım imar rantının görüntüleri. Hatırlayın diye gösteriyorum. Zeytinburnu'nun tank bakım atölyesi mesela, kuleler. Başakşehir Şehit Ahmet Öztürk Kışlası. Binalar. Yani, sözü bana kentsel dönüşümü hızlandıracak falan filan. "Nerede deprem korkusu azaldı?" Esenler aynı Esenler, duruyor yine. Aheste aheste şişirdiler İstanbul'u.

Çekmeköy, Şehit Onbaşı Azim Özdemir Kışlası. Beşiktaş Askeri Lojmanları, Beşiktaş Jandarma Dikimevi. Hani 2016 15 Temmuz hain girişiminden sonra ne demişlerdi? Kışlaları, İstanbul'daki askeri alanları donatı alanı ve yeşil alan olarak İstanbullulara kazandıracağız. Askeri alanları şehir dışına çıkarıyoruz dediler. Alın size donatı alanları. Alın size yeşil alan.

Bakın, şurada Sarıyer Maslak 3. Kolordu Komutanlığı var. Meşhur, eee, 1453 müydü? Maslak. Hala daha falan devam ediyor, hala.

Yani bir türlü toparlayamıyor. Öyle yanlış bir imar verdiler ki ya burasından toparlamaya çalışıyor, iptal ediyor. Orasından toparlamaya çalışıyor, iptal ediyor.

Sadece askeri alanları gösterdim size. Beşiktaş Askeri Lojmanları. Bak bakın, her birinin müteahhidi bayağı tanıdık yani. Artık cümcür cemaat biliyor yani kim olduklarını. Ne güzel iş değil mi? yani aldık elimize iki üç tane iş adamı. Efendim neymiş? Tabela almış da afiş asmış da bilmem ne mi? Kar mı ettik? Kar ettik vallahi. Sayın Cumhurbaşkanının %1 dedi 40 katına. 40 katı, 30 katı, 50 katı kar ettik. Burada hapse atacağız, yok yolsuzluk. Hadi oradan! Hadi oradan!

Cesaretiniz varsa 4 trilyonluk yolsuzluğu sorgulayın. Muazzam vurgun, kimin boğazına girdi? Oradaki rüşveti irtikabı bu. Hadi bakalım, öyle dik durmayla falan kasıla kasıla yürümeyle olmuyor yani. Geçin o işleri. Biz, biz mahallelileri biliriz yani.

Bir evrak göstereyim size, çok manidar. Hatırlayalım, 25 Aralık 2013'te Erdoğan Bayraktar'ın dediğine. Okuyorum: "İmar planlarının büyük bir bölümü Sayın Başbakan, yani Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla yapılmıştır. Sayın Başbakan'ın istifa etmesi gerektiğine inandığımı ifade ediyor, yüce milletimize saygılar sunuyorum."

Vallahi benim bir tane Beylikdüzü Belediye Başkanlığı'ndaki arkadaşlarım da burada. Sayın Belediye Başkanı da o dönemde birlikte çalıştık. Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde de yönettiği arkadaşlarım burada. Bir tane şuranın imarını değiştirin dedim mi, demedim mi? Vallahi demedim, billahi demedim. Vallahi demem, billahi demem. Yani hemen... Bu bir kültürsüzlük yani. Hani bu ahlak dışı bir durum yani. Ama bölge planları yaptık, ilçelere geniş baktık. Okul nereye lazım, cami nereye lazım, cemevi nereye lazım, ne bileyim işte yeşil alan nereye lazım, o nereye, her

şeye baktık, her şeye. Alın size işte. Ben demiyorum. Gizli değil, açık. Hani gizli tanık falan değil yani.

Yine dün bahsettiğim şeyi bugün göstereyim. Bir alta geçer misiniz? Çünkü bu anlayış oradan geliyor. 2 Nisan 1996 Meydan Gazetesi: "Kaçak yapılara ruhsat verip bağış alıyoruz." Vallahi bir tane göstersinler bakalım, Ekrem İmamoğlu döneminde kaçak yapıya göz yumulduğunu. Yüzlerce kaçak binayı, bütün itirazlara ve bütün farklı baskılara rağmen havzalardan temizledik, yıktık. İSKİ'den Allah razı olsun.

Geçelim burayı şimdilik. Konusu açılmışken buradan bir parantez açmak isterim. Yani bu iddianamenin en çarpıcı özelliklerinden biri şudur: İddianameyi yazan ve yazdıran anlayış, istediği kişiyi sanık yapıyor ve tutukluyor. İstediği kişiyi. Hiçbir şeye ihtiyacı yok. Akşamdan sabaha karar veriyor. Hani buradan biz bir şey çıkartır mıyız, sinekten yağ çıkar mı... İstediği kişiyi sanık yapıyor ve tutukluyor. İstediği kişiyi de hiç görmüyor, buharlaştırıyor. Acayip bir mekanizma.

2019 öncesini tarihten silinmiş gibi kabul eden bir savcılıktan bahsediyorum. İktidara ya da onlara yandaşlık yapan ya da en baştaki kişiye yakınlığı bilinen kişileri, başta Sayın Cumhurbaşkanı olmak üzere, yakınlığı bilinen kişileri tanık, hatta müşteki olarak bile dosyaya koymadılar. Buharlaştırdılar, uçtu gittiler yani. Ekrem İmamoğlu'yla çay içen hapse girdi ya. Çay içen ya! Çok özür dilerim Hüseyin Bey, tanışmıyoruz ya. Ya tanışmıyoruz, beyefendi hapiste ya.

Bir de casusluk yapmışız!

Birkaç örneğini vereyim? Tabii izinlerini almadım ama hani Murat Bey, Sayın Murat Kapki diyor ki, yani ben Acarkent'teki mülklerimi

Cumhurbaşkanına çok yakın bir aile ferdine devrettim diyor burada. Soyadı Kaan olan aile.

Şimdi şöyle düşünelim. Dosyada da var, işte personeli ya personelimin evini devretmişiz, yani sanık burada yahu. E, sanık, bırak sanık. Sanık değil ya, müşterek diyor mülkümü verdim diyor. Peki, bu doğrudan geldi diyor. Beyanı var. İfadesi var, o da yok. Ya burada nasıl bir hak hukuk daire çıkaracaksınız, sorun? Sayın Başkan, Sayın heyet, soruyorum yani. Kul hakkı var burada, kul hakkı. Sayın Cumhurbaşkanına yakın diye Acarkent'te yanlış not almadıysam sekiz mülkünü ve üç firmasını o aile ferdine, soyadı Kaan olan o kişiye devrettiğini söylüyor. Ya bundan büyük bir fırsat olur mu? Eğer gerçekten şeyse, alın size çağırın ifadelerini, gelsin tanıyalım beyefendi iyi almış yani.

Bir iş yerinde 38 tane kaşe çıkan kişi, üç beş firmayı gizleyip ihbarlara sokan, fatura kestirmekle suçlanan kişi, bu firma bu dosyada sanık, ama hakkında hapis cezası yok. Ya kimse hapse girmesin, bak onu söyleyeyim yani. Herkes tutuksuz yargılansın, bizim derdimiz o.

İddianame diyor ki 11 milyon İstanbul'un verisinin bir firmaya sızdırıldığı ismi var orada. Şimdi firmanın ismi hakkında yok. Buraya da not almamışım, pek sevmiyorum veriyi ama iddianamede var. Firmanın adı yazıyor. Bak, bak, diyor ya, en büyük yani bu, bu soruşturmanın bombası ya hani İstanbul senin uygulaman vesaire.

Ya, sizinle de ilgili değil, firma ismi veriyorlar. Hüseyin Bey, diyorlar ki, Türkiye'de şu firma onun tarafından sızdırıldı diyor, iddianamede var. Ama bu firma Sayın Cumhurbaşkanına çok yakınmış o kişi ve bu firma ya da aileye. Bana gelen bilgi, duyum. Duyum. Ama bu kişi sorgulanmadı bile. Gözaltına alınmadı, aranmadı, dijital materyallerine el konulmadı. Arkası mı çok

sağlam, diyelim yani? Biz nasıl sırtımızı yaslayacağız Sayın Başkan, Sayın heyet? Türk adaletine, iddia makamına nasıl sırtımızı yaslayacağız biz yani?

Bir iş yerinin isim verdiği dört tane emekçi şoför aylarca hapis yattı, aylarca.

Aynı ifadede adı geçen iki kardeş. Dün söyledim, bir tanesiyle 20 sene ortaklık yaptım dedim yani. Tanıyorum. Bunu yazdıran başsavcının hemşerisi, yakını. Niye ifadesi alınmadı. "Yahu bu adam böyle böyle diyor!" Ama diğerleri hapis yattı. 2 şoför sohbet etti diye hapis yattı 7-8 ay yani. Bunlar tek tek anlatıldı. Hukuk konumunda eşitsizliğin ve gerçekten hani Türk yargısına bu kadar ağır darbenin vurulduğu bir başka dosya yoktur. Göz göre göre bunu yaptılar, yapıyorlar.

Kim onları bu dosyanın dışına itti? Madem bir iftiraname yazdınız, onlar da dosyada var, aynı muameleyi göstermeyecek kadar aymazlık yapılmıştır. Adamına göre soruşturma, yakınına göre iddianame. İkili hukuk, işte hukukun kitabını yazdılar, ikili hukuk. Kitabını yazdılar. Dünya tarihine geçtiler. Bu kitabı yazanlar, bir gün o kitabın hesabını mutlaka yüce Türk yargısının huzurunda verecekler. Umarım sayfalar orada biter. Bundan sonra bu kötülük ve bu ihanet Türk yargısına yapılmasına son verirsiniz.

Ve belediyeler, bu dosyaya eklenenler sadece Şişli, Beylikdüzü, Beyoğlu. Şeffaflıkla işini yapan, kamuya iş üreten, kente ihanete karşı duran, görevini yapmaya çalışan arkadaşlar. Ve buraya eklendi. Şehrini koruyan, rantı değil, insanı önceleyen, kent suçuna karşı tavizsiz duran anlayış cezalandırılmak isteniyor.

Zamanda geriye akan paralar. İddianamenin doğrudan benim adımı yazdığı eylemler var. E çok enteresan. Tabii ayrıntılarına gireceklerim var. Daha sonra gireceğimiz var. Ama inanılır gibi

değil yani. Her ay bir kavram değişiyor. Önce şu ay aldın diyor, sonra 3 sene sonraya gidiyor, oradan 5 sene sonraya... Yani zaman içinde makineyle dolaşan insanlar kendini nasıl kurtaracağını? Yok iskan tarihi deniyor, yok ruhsat tarihi deniyor. Sonra bakıyor ki ruhsat tarihinden 3 sene sonra bir tarih vermiş, dönüyor, geri dönmeye çalışıyor, dönemiyor çünkü evrak tutmuyor, evde tapu var, şu var, bu var. Tam bir rezalet. Tam bir rezalet.

Hissettim, duymuştum, -muşlar, -muşlar. Tekrar edilen anlamsız ifadeler. Yani dosyanın içi bunlarla dolu. Gerçekten hani bir savcılık makamının saygınlığını, önüne Cumhuriyet yazan ve en büyük değerimiz olan Cumhuriyetin ismini taşıyan tek makamı bu kadar örseleyen bir belge herhalde düzenlenmemiştir. Hissettik! Hisle onu bir iddia olarak içeriye atan bir çalışma yapılmış.

Hatay'da depremzedeler için yardım yapılmış. İddia makamı soruyor. Siz önünüze gelen her kuruma yardım mı yaparsınız? Önünüze gelen denen kurum İstanbul Büyükşehir Belediyesi. Türkiye'nin en büyük kamu kurumu. Türkiye'nin en büyük kamu kurumu.

Sipariş bir bilirkişilik yaşadı bu dosya, sipariş. Çünkü ihtiyaç vardı. İtirafçılar birer birer dağıldı. Kendi sözleri hiçbir işe yaramadı. Geriye iddianamenin sığındığı bir duvar var; bilirkişi. Ve bu konuda arkadaşlarım çokça bilgi belge paylaştı. Buraya gelen, sonradan gelen, sanık konumunda tutuksuz arkadaşlarım da dahil, önce siparişin kendisi savcılık 10 Nisan 2025 tarihli yazıda bilirkişilerden ne istemiş? İhaleler üzerinde yapılan usulsüzlüklerin tespit edilmesi. Yani direkt diyor ki "Usulsüzlük var, onları tespit edin." Yazıya bakar mısınız?

Usulsüzlük var mı diye sorulmamış. Diyor ki "Usulsüzlük var, onları tespit edin." Yani savcı öyle bir yazıyor ki, bir de bilirkişi bunu önceden biliyorsa tir tir titriyor. Acaba göz altına mı alınırım?

Acaba ben de dahil mi edilirim. Usulsüzlüğün varlığı baştan kabul ediliyor ve bilirkişiye yalnızca bulmak düşmüş. Bir bilirkişiye neyi bulacağı önceden söylenirse, o artık bilirkişi değil kâtiptir, kâtip! "Söyleneni yaz kızım, söyleneni yaz oğlum" demektir.

Bir müdafi bu yöntemi tek cümleyle anlattı: "Ekrem İmamoğlu'nun katil olduğuna karar verdik, gidin bize ceset getirin." Kâtip kendisine söyleneni yazmış. İşler birleştirilmiş, rapor "Rekabet kısıtlandı" diyor; işler bölünmüş, aynı rapor "Bütünlük bozuldu" diyor. Birleştirmek suç, bölmek suç; doğru ne? Rapor söylemiyor. Çünkü aranan doğru değil ki. "Biz sana suç var dedik, oraya suç yaz kardeşim; başka bir şeye ihtiyaç yok." Yaklaşık maliyet hesabında henüz açıklanmamış nisan enflasyonu aranmış. Daha kimsenin bilmediği bir rakam. Adama diyor ki: "Kâhin ol kardeşim, yaz!" Kanun gereği ilan edilen, herkesin gördüğü bir bedel sızdırılmış gizli bilgi sayılmış. İlan edilmiş ya o rakam, ilan edilmiş. İlan edilmiş bir rakam nasıl sızdırılacak?

Kendi tankerinden kendi işine yakıt koyan bir kamu şirketi için "ücretsiz yakıt" yazılmış. Bir ihaleyi inceleyen uzmanların kendi kurumu aynı ihaleyi aynı usulle yapmış; kendi kurumunda usul olan İBB'de suç olmuş. Şu yakıt tankı meselesini 20'ye yakın insandan dinledik. Ya "Neymiş?" dedim en son buradan yakıt tankı ya! "Neymiş?" dedim ya! Çünkü bilirkişi onu böyle ana bir mihenk taşı yapmış.

Bir belediye şirketinin kâr marjı, duruşma savcısının kendi ağzıyla "kâr marjı" diye tarif edildi; iddianamede aynı kâr "zarar" diye yazılmış. Aynı usul 2012'den beri uygulanıyormuş. Defalarca Sayıştay denetiminden geçmiş, hiçbir sorun yok. Benden önce kamu hizmeti olmuş ama benden sonra suç olmuş!

Bir dijital müze alımı için yazılan rapor, alanı bir saatten az gezerek hazırlanmış. Aynı alımlara bakan başka bir bilirkişi zarar değil, bir

kalemde %34, öbüründe %29 daha ucuza alım yapıldığını tespit edilmiş. Bir rapor "zarar", öbürü "daha ucuz" deniyor. Size göre hangisi alındı burada mesnet, zarar? Çünkü suç... "Suç yazacaksınız" denmiş.

Bir sanığın MASAK'ın bulabildiği tek para hareketi 810 lira, ama iddianameye nasıl geçmiş? 810 bin lira olarak geçmiş. Ve bir olgu: Reklam ihaleleriyle ilgili raporu yazan bilirkişi, sonra meclis çoğunluğunun oylarıyla Sayıştay üyeliğine seçildi biliyor musunuz? TBMM oylarıyla Sayıştay üyeliğine seçildi. Görevini yaptı. Kimse itham edilmiyor. İki olgu yan yana konuluyor, gerisini millet okusun. Gerisini millet okusun.

Borç ödemek zarar; kar etmek zarar. İhaleyi iptal edip ucuza yaptırmak zarar. Kanunen iade edilen teminat zarar. Yapılmış işin bedeli zarar. Ya verilen ihalelerin tamamının bedelleri alt alta yazılıyor ve zararla karıştırılıyor. Yani ihalenin dersin ki şu kadar kar edilecekti de şu kadara yapıldı, hani şu kadar fazla var anlarım. İhale diyelim tamamı 1 milyar lira, 1 milyara da zarar diyor. Tamamı zarar. Hani öyle hiç uğraşmıyor yani. Yüzde 10 kar etmesi gerekiyordu da yüzde 20 kar etmiş, burada fazla kar var 100 milyon zarar var, öyle bir şey denmiyor yani.

Bakın bu salonda neler oldu. Bu salon adliye değil. Bir cezaevi kampüsü içinde duruşma salonu kılığına sokulmuş, ne yazık ki ucube bir yapı. Neden en başından beri canlı yayın istedim? Olmadı. Daha doğrusu benden önce ben burada daha tutsakken ilk günlerinde Sayın Özgür Özel bunu söyledi. Millet her şeyi görsün dedi. Sonra biz buluştuk ben böyle bir şey dedim, "Tabii deyin Sayın Genel Başkanım, ben hiç endişe etmiyorum ki." Bunu konuştuğumuzda biz daha mart ayını bitirmemiştik. Ve o günden beri arkasındayız.

Ne dediler? Çıktı Cumhur İttifakı'nın ortağı Sayın Bahçeli, "Yayınlayın" dedi, "Her şey ortaya çıksın" dedi. Hani hem de hakaret de etti bana yani. Masumiyet karinemi çiğnedi. Ama "Canlı yayını gösterin ortaya çıksın" da dedi yani. Hakkını veriyorum yine de. Çıktı Sayın Cumhurbaşkanı "Hayırlı olur" dedi. Ne oldu hayırlı olur? Fos çıktı. Niye? Çünkü Ekrem konuşursa, bu duyulursa perişan oluruzu gördüler. Yazanlar bunu gördü yazanlar. Cesaret edemediler, korktular. 87 milyon insan canlı izleseydi bu dava ilk hafta biterdi, ilk hafta. İlk hafta biterdi. Bu korkaklık unutulmasın.

Bu salonda gece yarılarına kadar süren, 15 saati aşan duruşmalarda birlikteydik. Sabahın 7'sinden gecenin 2'sine kadar neredeyse bir mesai yaptık. Haftalarca temiz havaya çıkmadan burada davaları beraber gördük.

Başka bir şey. Zaten 4 bin sayfa yazılmış, 80 bin de rapor düzenlenmiş. Yani bu, öyle ucube bir davaya dönüşmüş ki, buna ne program yaparsan yap tutmaz yani. Eğer adil yargılama ilkeleri olduğu takdirde bu dava bitmez yani, bitmez. Eeee? Siz tutuklu durun bakalım. Nereye kadar? Ne nereye kadar? Hangi insan haklarına uyacak bu? Nereye uydurulacak bu?

Bakın, ben tarihin henüz şahit olmadığı en büyük yargı saldırısına muhatap bir kişiyim. Hakkımda açılan davalarda 23 hakim, lütfen bir dakika gösterilebilir misiniz? 23 hakim görevinden alındı. 23 hakim. İsimlerini koymuyorum buraya herhalde, sadece birkaçının şehrini.

Ankara 2 No'lu Baro Başkanı ne demiş? Bakanlık bize ayrıcalık tanıdı, iki sene içerisinde 70 tane baro üyesi arkadaşımızı hakim savcı yaptık dedi. 70 tane arkadaşımızı hakim savcı yaptık dedi. Dedi mi? Dedi. Tekrar okuyorum. İki No'lu Baro Başkanı "Bakanlık bize ayrıcalık tanıdı, iki sene içerisinde 70 tane baro üyesi

arkadaşımızı hakim savcı yaptık” dedi. Vallahi billahi benim bildiğim, baro başkanımız burada, baroların böyle bir ayrıcalık hakkı yok. Ha adı ister iki nolu olsun ister bir nolu olsun, kaç no'lu olursa olsun yani. Dedi. Sonradan istifa etmiş görevinden de falan filan. Hadi, geçtim onu bir tarafa. Allah söyletiyor.

Peki bu hakimlerin, bu 23 tane sürgün edilen hakimleri ben tanıyor mu? Tanımıyorum. Hatta şöyle söyleyeyim, muhatap olduğum iki mahkemede, ikisinin çok yakın AK Parti'de siyaset yapmış birilerinin yakın olduğunu sonradan öğrendiğim iki kişi var. İsmini vermeyeceğim, hani dava olduğunda söylemeyeceğim. Onlar bile sürüldü. Neden? Çünkü ondan işaret alamadı. Çünkü sürüldü hemen ilk gelen tak diye cezayı kesti. Ya bu 23, hani bir olur, iki olur, üç olur.

Ya benim hakimi sürülmemiş davam yok, hakimi değişmemiş davam yok. Eyy halkın Ekrem İmamoğlu'na açtıkları her davaya hakim bile beğendiremiyorlar. Kendi atadıkları, kendi koydukları, işte bu şekilde baro üzerinden kendi siyasi anlayışla hakim savcı yaptıkları insanları bile ikna edemiyorlar.

Ve bu mahkeme de benim için kurulmuş bir mahkemeye dönüştü. Bu dava için kurulmuş bir mahkemeye dönüştü. Buna göre atamalar yapıldı. O bakımdan bu ülkede benim hakkımda verilecek bir karar, kariyerlerini belirliyor. Yazık değil ya? Yazık değil mi yani? Bana yazık değil mi? Bu ülkeye yazık değil mi? Bu ülkeye yazık. Geçin Ekrem İmamoğlu'nu, bu ülkeye yazık, bu ülkenin yargısına yazık.

Bu iddianamenin imzacısı HSK'nın başında. Hakimlerin atanması, terfisi, sürgününü belirleme kurulu başında. Ve hala, hala bu dava ile ilgili konuşmaya devam ediyor.

Dün söyledim hâlâ Anadolu Ajansına verdiği röportajda bana, beni hitap ederken, yani beni konuşurken "Ekrem İmamoğlu suç örgütü lideri" diyor. Suç örgütü lideri kadar taş düşsün başına. Ayıp ya!

Neymiş? Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Ekrem İmamoğlu hakkında sözlerinden dolayı soruşturma açtı. Bana, bana "suç örgütü lideri" diyorsun sen ya! Ey Bakan! Yani bir, bir kul, kul, Allah'ın kulu, bir vatandaş, bir yurttaş bu kadar korunmasız olur mu ya yasa önünde, yargı önünde, hukuk önünde? Bu kadar korunmasız olur mu ya?

Savunma hakkı müdahalesi bu salonda başlamadı. 19 Haziran 2025'te başladı, Mehmet Pehlivan'ın tutuklandığı gün. Suçu ne? İddianamede yazıyor: Avukatlık mesleğini bir zırh gibi kullanmak! Avukat ya! Kardeşim, benim avukatım, Ekrem İmamoğlu'nun avukatı. Mesleğini zırh gibi kullanmış. Yani mesleğinizden zırh oluyor mu bilmiyorum ama zırhsa evet, kullanacak, avukat çünkü.

Avukatlarımın cezaevi görüş günleri ve saatleri, cezaevi defteri ifşa edildi. İfşa edildi, sordum, soruşturdum, bağırdım, çağırdım. Ve Allah razı olsun infaz memurlarından. Yani çok, ben hiçbirinden şikâyetim yok, bak söyleyeyim yani. Allah razı olsun, Allah'ın kulu, memleketin evladı, insanlar ya, canım, yurdum insanları, burada jandarma kardeşlerimiz gibi ya. Yurdumun insanı ya! "Kızdım bu nasıl olur, yani bizden olamaz" dedik, "Yani bu UYAP'a yükleniyor" dedi. UYAP nedir, öğreniyorum yani. Bunu kim görür, Savcılık görür; hangi Savcılık, Bakırköy Savcılığı. Ya benim avukatlarımın isimleri ifşa edildi, şu dakikada şu girdi, bu dakikada bu girdi, Ekrem İmamoğlu'nu ziyaret edenler ifşa edildi. Bunu yargı tarihinde gördünüz var mı, ya böyle bir şey, böyle bir şey varsa bana deyin daha önce de şurada olmuştu. Bu nasıl bir iş?

"Neden İmamoğlu'nu bu kadar sık ziyaret ediyorsun?" diye soruldu, avukatlarımın avukatlarına bile operasyon yapıldı. Bir

siyasi arkadaşımın gözaltına alındı, sonra tutuklandı. Tutanağını okudum ya. Adama diyorlar ki: "Sen niye 50 defa Silivri'de baz şeyi verdin" Tek soru. O da diyor ki: "Ekrem İmamoğlu'nu ziyaret ettim." Ve tutuklanıyor biliyor musunuz, tek soru. İsmini vermeyeceğim şimdi, daha birkaç hafta önceydi. Yani korkarsanız normal karşılarım, yani gelmeye niyeti olmazsa arkadaşlarımın şey yapmayın yani. Hani "Bize ne yaparlar?" diye...

Avukatım, gece saat 3'te burada konuştuk, teşekkür de ettik sayın başkana, heyetine. Çorlu'dan o gün tekrar buraya alınmasına... Gece 3'te, ya gece 3'te Kandıra'ya sürülüyor! Şimdi de ara verilecek, ara verilecek şimdi, hemen önden haber yollanıyor yani, yazı yazılıyor: "Hemen Kandıra'ya yollayın, hemen!" Ya bu nasıl bir şey ya? Yargı kin duyar mı? Yargı öfke duyar mı? Böyle bir şey var mı?

Güzel bir söz aldım yani, güzel bir alıntı yapayım yazıdan: "Devletin adaleti yurttaşın öfkesinden daha soğukkanlı, kalabalığın sesinden daha derin, siyasal çıkarların hesabından çok daha temiz olmalıdır. Yargı, günün gürültüsüne göre değil, hukukun kalıcı ışığına göre konuşmalıdır. Çünkü bugünün öfkesi geçer ama haksız kararın yarası kuşaklara kalır."

"Devletin adaleti yurttaşın öfkesinden daha soğukkanlı, kalabalığın sesinden daha derin, siyasal çıkarların hesabından çok daha temiz olmalıdır. Yargı günün gürültüsüne göre değil, hukukun kalıcı ışığına göre konuşmalıdır. Çünkü bugünün öfkesi geçer ama haksız kararın yarası kuşaklara kalır."

Bunlar hiç unutulmaz yani. Yani Lula'dan kopya çektiler, Lula'yı beşe çarptılar ya. Kitabın yasaklanması da işin son noktası diyelim adına ama devam ediyor yani, devam ediyor. Bu salonda bir sanığa, sorgusu daha bitmeden sırf bana helallik verdiği için tutuklamanın nasıl talep edildiğini ve bütün sanıkların, itirafçıların

nasıl baskı altına alındığını anlattım. Bel kemiği denen itirafçının, yani bu duruşmanın bel kemiği denen itirafçının... Ertan'ın sorgusu yarıda kesildi. Benim avukatlarım soru sormadı adama.

Bunları yaşadık. Ben buradan tespit ediyorum, buradan izliyorum; 100 gündür buradan izliyorum, 100 gündür! 100 gündür buradan izliyorum! Artık itirafçı şuna döndü: Sayın başkan, sayın heyet kusura bakmayın yani. Size bakmadılar, iddia makamına bakıp "Oldu mu? Doğru mu? İyi söylüyor muyum?" durumuna düştüler yani. Ben kendi 55 yıllık görgümle, insanların tutum ve tavrıyla o insanların hissiyatını oradan okudum, hiç gözümü kırpmadan izledim. O duruma düştüler. Artık oraya bakıp "Doğru mu oldu mu, nasıl, aynısını yapabildik mi?" dediler. Burada sayın savcıya yönelik konuşmuyorum ben, iddia makamına yönelik.

İtirafçıların nasıl üretildiğini anlattım. Bir kısmının bu salonda ne söylediğini de. Örgütü, Cebeci'yi, metroyu anlatırken gösterdim. Geri kalanlar için isim saymayacağım, her birinden tek bir cümle yeter. Hepsi kayıtlarda duruyor. Tabii ki ailemden, eşimden bahsederken de anlatacaklarım var.

İsim olarak duyduğum için o zamanki ifadelerimde kullandım; sözleri anlatıyorum yani, bu itirafçıların nasıl üretildiğini: "Ben önceki verdiğim ifadelerin hiçbirini kabul etmiyorum, çıkmak için söyledim", "Bu ifademdeki konuların tamamı uydurmadır", "Gazetelerde boy boy çıkmıştı, ben de onun aynısını söylemek zorunda kaldım", "Bana falancayı vereceksin dediler", "Önüme geleni imzalamışımdır", "Konuşma kesilip montajlandı", "Duyuma dayalı her şey, herkes bilir", "Bizim piyasa küçüktür, herkes bilir", "Soruşturma aşamasında duyduğum bir bilgi", "Hissettim" ve öbür itirafçı için "Hem etkin pişmanlıktan faydalanmış hem de benden intikam almıştır".

Parayı tahsil ettiği söylenen kişi, beni ilk defa vatan emniyette gördüğünü söyledi. Bu cümle en az 6 eylemin son halkası. O 6 eylemde parayı aldığı söylenen kişinin, paranın gittiği söylenen başkanı ilk kez gözaltında görmüş!

Şimdi bütün bu cümleler yan yana konsun, şablon, kimin adına bilmiyorum, günde 5 bin kamyon hesaplayın, eşitlik halindeydi, 140'ı okumadım, isim olarak duydum, uydurma, montaj, herkes bilir, duyuma dayalı her şey, intikam... İddianamede başta dediği beyanlar bunlardır. Başta diyor ya başta, başta ifadelere vurarak, başta değil, beyanlara, beyan.

Sayın bakan ne diyor? Beyan beyan yok diyor. Beyanla bir işi bile içeride tutuyorsanız hemen bırakırız dedi, bir sene geçti üstünden, herkes beyanla içeride. Herkes beyanla içeride. Herkes. İnsanların çocukları var, eşleri var, aileleri var, anneleri var, babaları var.

Bu salona hiç gelmeyenler var. 2 milyar doların sahibi gelmedi, sistem sözünün kaynağı gelmedi, beni en ağır cümlelerle anlatanların tek bir soruya muhatap edilmediler, en ağır cümlelerle anlatılanlar tek bir soruya muhatap edilmedi. Bu salonda birçok cümle duyuldu, bir sanık kürsüye çıkıyor, beni hiç görmediğini söylüyor, benden talimat almadığını söylüyor, bildiğinin duyum olduğunu söylüyor, sonra ekliyor, ben bunu savcılıkta da söyledim. Ama o cümleler ifadede yok.

Eeee cümleler nerede? Savcılık ifadelerinde yok, burada duydum diyenin ifadesinde biliyorum yazıyor, burada talimat aldım diyenin ifadesinde o cümle yok. Bir sanık şöyle dedi, "yazılsın istenilmişti ama maalesef yazılmadı." Yazılısın istenilmişti ama maalesef yazılmadı. Bir itirafçının savcılık ifadesi yaklaşık 14 saat sürmüş, tutanakta soru yok, soru. Yani hani adam 14 saat konuşmuş zannediyorsunuz, tutanakta soru yok. Yalnızca cevap. Hangi cümle önce soruda kuruldu, sonra cevaba geçirildi bilmiyorum.

Bir başka ifade akşam 7:30'da başlamış, ertesi sabah 11:00'e doğru bitmiş, gece boyunca 15 saate aşan bir sorgu. Bir başka ifade avukatsız alınmış, sonrakiler için itirafçının kendi sözü etkin pişmanlığa uyarlanarak yapılan şeyler. İki ayrı itirafçı iki ayrı tarihte ifade vermiş, bir sanık ikisini yan yana koydu. Çıkarabiliriz, şuraya koyabilirsek uygunsa. Noktasına virgülüne kadar aynı beyanı vermişler. İki ayrı insan, iki ayrı gün, virgülüne kadar aynı cümle, o cümleyi kim kurdu?

Aleyhe cümle bir gecede ifadeye giriyor, aleyhine demişsen hemen, hemen yere hazır yani, boş bırakılmış orası. Lehine cümle 14 saatte bir kez bile tutanağa girmiyor. Aleyhe olan yazılmış, leh olan dışarı bırakılmış. Sonra bu ayıklanmış kağıtlar bizim tapularımızın, faturalarımızın, devletin belgelerinin üstüne konulmuş. Devletin belgesi yok sayılmış ama tek bir ifade, tek bir kelime bunların üstüne konulmuş ya. İtibar verilmiş.

Bu salonun gerçek hafızası SEGBİS kaydındadır. Benim savunmam için tutulan tutanağın gerçeğe aykırı olduğu da ses kayıtlarının dökümüyle ortaya çıktı. Belge bizde, cümle onlarda. Üstelik o cümleler bile seçilerek yazılmış.

Bu dosyanın en yanlış, en ağır, en acımasız uygulaması tutuklamalardır. Her işlem geri alınabilir Sayın Başkan. Her işlem geri alınabilir, düzeltilebilir, telafi edilebilir ama tutuklamalar telafi edilmez. Burada tutuklu geçirilen hiçbir gün telafi edilemez. Mümkün değil yani. Bir babanın kaçırdığı bayramı hiç kimse geri veremez. Bir annenin çocuğuna sarılamadığı geceyi hiç kimse geri veremez. Hiç kimse. Tutuksuz yargılama esastır. Tutuklu yargılama istisnadır. Bunu ben değil kanun söylüyor, böyle böyle en başa kalın puntolarla yazmış yani. Anayasa söylüyor. Hele seçilmişler ve ekipleri söz konusuysa bu eşik çok daha yüksek tutulmalıdır.

Normalde devlet memurları ve seçilmişlerle ilgili soruşturmalar, müfettişler, aşamalar, aşamalar, aşamalar... Sabahın köründe değil, gece yarısı tutuklanıyor ve hala tutsak tutuyorsunuz bu insanları. Hala. Bu dosyada istisna kural haline geldi. Kural rafa kaldırıldı. Dava açıldığında 100'ü aşkın insan tutukluydu, sonra eklenen dosyalarla bu sayı daha da arttı. Bunlar rakam değil. Her biri bir ev, her biri bir aile, her biri bir çocuk, anne, baba, dede, torun, evlat, her biri bir sofra. Tutuklamayla topluma bir mesaj da verilmek istendi. Eskiden biri tutuklandığında insanlar herhalde ciddi bir şey vardır derdi. Bu dosyada da hissin, bu hissin yaratılması istendi. Onun için asrın yolsuzluğu denildi.

Çıktı, masumiyet karinesini yerle bir eden şahıs, lekelenmeme hakkının üstüne çıkıp onu çiğneyen şahıs, asrın yolsuzluğu dedi. Koskoca belediye suç örgütüne çevrilmiş denildi. Biraz da insanlar bu yalanı satın alsın diye tutsak tutuluyoruz Sayın Başkan, Sayın Heyet. Bir kişi bunu dedi diye tutsak tutuluyoruz Sayın Başkan. Bir yalan uğruna. 19 Mart'tan bu yana 550 günü aşkın süredir bu insanlar evlerinden, ailelerinden, çocuklarından uzakta.

19 Mart sonrası, 19 Mart sonrası kaç öğrenci, kaç genç gözaltına alındı? Kaç öğrenci tutuklandı? 593 öğrenci gözaltına alındı ya. 18 yaşında, 17 yaşında, 19 yaşında ya. Bu evlatlar gözaltına alındı. 238 kişi tutuklandı ya, bu çocuklar sınavlarını kaçırdı ya. Ya kimin vicdanı bunu ödeyecek ya? 238 tane çocuk hapiste tutuldu aylarca.

Benim kaldığım hapiste bile öğrenci vardı. Aylarca. Yılı kaçırdı. Ders veremedi, sınava giremedi.

Ne oldu biliyor musunuz Sayın Başkan, Sayın Heyet? Hepsi beraat etti biliyor musunuz? Hepsi. Niye hapse atıldı? Milli iradeyi savundu diye, Saraçhane'yi savundu diye ya! Yansın bağrınız. Benim bu sözlerim içinizde olsun. Bu sözlerimi alın, içinizde,

vicdanınızda tutun. Yakıyorsa sizi yaksın, içinizi yaksın isterim yani. Düşünün. 238 öğrenci, 238 genç sınava girmedi ya! 18 yaşında, 19 yaşında ya! Bu tutuklamalar olmadan bu yargılamalar yapılamaz mıydı? Buralarda bu insanlar tutuklu olmadan bu yargılama yapılamaz mı yani? Bal gibi yapılır! Bal gibi yapılır! Bir avuç muhteris inadını tatmin edecek, öyle mi? Ben bunu anlamıyorum, Ee ne olacak? Ne olacak yani?

Hatırlayalım; zimmet, sahtecilik, biletlerde kalpazanlık ve bunlar için örgüt kurmak, yıl 2002. İstanbul Büyükşehir Belediyesinin eski başkanı Sayın Erdoğan sanık, 37 sanık. Kaç kişi tutuklandı biliyor musunuz? 3 kişi. 3 kişi, üçü de sıradan çalışanlar. 2 ay içerde kaldılar, 2 ay. 2 ay. Sayın Erdoğan bir gün bile tutuklanmadı, 1 gün! Zimmet, sahtecilik, biletlerde kalpazanlık, bunlar için örgüt kurmak... Bir gün bile tutuklanmadı. Sanıkken partisinin genel başkanıydı. Sanıkken partisi seçim kazandı. Sanıkken milletvekili oldu. Sanıkken başbakan oldu. Kimse onu milletten, sandıktan koparmadı.

Ne değişti, kanun mu? Kanun değiştiyse tam tersine olumlu anlamda değişti. O gün yapılan yanlışlar varsa yapılmasın diye değişti. 2005'ten sonra tutuklama iyice istisnai hale geldi. Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi sayısız kararla tutuklamanın alanını daralttı. Değişen tek şey şu; Erdoğan da bir zamanlar bu şehrin belediye başkanıydı, o da milletin oyuyla seçildi, ben de. Hem de onun aldığı oyun kaç katı. Kaç kat oy aldım biliyor musunuz? O da yargılandı, ben de yargılanıyorum. Yargılanmadan kaçan yok ki. Yargılanmadan kaçan namerttir. Yargılanmadan kaçan şerefsizdir, namussuzdur.

Aramızda tek fark var, tek fark var. O yargılanırken 1 gün bile tutuklanmadı, 1 gün, 1 tek gün bile tutuklanmadı. Ben ise bu ülkenin 1. partisinin cumhurbaşkanı adayıyım. 16 milyon

İstanbullunun seçtiği belediye başkanıyım. Dün 4. kez yenilenen Türkiye Belediyeler Birliği Başkanıyım. Ve 1.5 yılı aşkın süredir Silivri'deyim. Benim bildiğim bu karar artık sizde, üçünüzde yani. Bunu ispat edeceksiniz. Benim bildiğim, benim öğrendiğim kanun, benim baktığım Türkiye Cumhuriyeti devleti, benim baktığım yargı düzeni bana burayı gösteriyor, burayı göstermiyor. Sizi gösteriyor artık.

1.5 yıldır buradayım, neden? Seçim iptal ettiler, olmadı. 13 bin 600 oy farkla kazandığım seçimi 806 bin oyla kazandım. Sandıkta yenilemedi, onun için buradayım. Kendi söyledi, "İstanbul'u kazanan Türkiye'yi kazanır" dedi. Baktı seçimde olmadı, "O zaman tutuklayarak olsun" dedi.

Buradaki arkadaşlarımın bu geceyi de cezaevinde geçirecek olmasının tek sebebi bu.

Bu, yalnızca bizim yaşadığımız bir şey değil. Tutuklama çeyrek asırdır bir silah gibi kullanılıyor. Gazeteciler, yazarlar, avukatlar, akademisyenler, işçiler, öğrenciler bir paylaşım yüzünden, bir gösteri yüzünden Türkiye'nin cezaevleri artık 500 binleri konuşmaya başladı ya. 500 bin! 500 bin insan! Bu yükü taşıyabilir misiniz zannediyorsunuz? Taşıyamazsınız. Bunu düzeltmek zorundasınız.

Ve en kötüsü, hapishanenin siyasi hayatın olağan bir parçası haline getirilmesi. Ey halkım, bunu sakın kanıksamayın. Bu vurgunculara karşı birlik olun, bir olun, bir araya gelin. Bunun siyasi partisi yok. Ey muhalifler, bir araya gelin. Asrın vurgunu, soygunu, fon vurgununu yapanlara, milli irade vurgununu yapanlara, zam vurgununa, bu vurgunculara karşı birlikte olun. Seçme ve seçilme hakkınızı korumak zorundasınız. Değiştirme hakkınızı elinizden almak isteyenlere karşı mücadele etmek zorundasınız. Bu artık bu ülke için, bu millet için bir beka sorunudur. Kanıksanamaz.

Bu millet özgürlüğüne düşkün bir millettir. O kadar seviyorum ki hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım. Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner aşarım. Yırtarım da dağları, enginlere sığmam, taşarım. Bayılıyorum buna ya. Bayılıyorum yani. Diyorum ki bunu benim için yazdı diyorum biliyor musunuz? Ben de diyorum ki hayır bunu 87 milyon için yazdı. Ben bana yazdı bunu diyorum. Bana yazdı diyen herkes buna karşı durmak zorundadır.

Bu dosyada tutuklamalar yasal değildir. Hukuki değildir. Gayrimeşrudur. Bu iddianamedeki suçlamalar, tutuklama değildir. Suçlamalarla tutuklama şöyle dursun, bir ağır ceza davası bile açılmamalıydı.

Arkamda devlet memurları var, genel sekreter yardımcıları var, daire başkanları var, mühendisler var, genel müdürler var. Polise, emniyete hizmet etmiş insanlar var, belediye başkanları var milletin seçtiği. Yalnızca benimle aynı günde çalıştıkları için oturan insanlar var. Yataklı belediye ile iş yapıp her şeyi belgeli, evraklı belediyeye para kazandırmış iş insanları var. Ya onların emekçileri var. Alakasız bir işin yüzünden cezaevinde duran emekçiler var, alakasız. Bu utanç verici ya. Dava açılmaz ya, dava açma birçok konuşur da dinledim birçok konuyla ilgili dava açılmaz. Biliyorum, sizi de biliyorum. Bu davayı görürseniz normalde böyle dava olmaz diye geri yollarsınız ama bu davaya dönüştü. 155 tane eyleme dönüştü. Böyle rezalet olmaz.

Evladı olan düşünecek. Annesi, babası, eşi olan düşünecek. Burada da bu mesuliyeti alan herkes dü-şü-ne-cek. En az benim bin katım kadar düşünmek zorundasınız sayın başkan. Herkesin elinde belge var. Ve hepsinin elinde dekont var. Hangisinde saklı, açıklanamayan bir kuruş buldunuz? Hangisinin?

Bir eski bakan, anlatacağım. 35 yıldır emeğim var. 35 yıldır kenara koyamadığım kadar malı mülkü 4 ayda kazanmış.

Ortada ne var. Ortada kim var, hani tutuklanan? Hani gözaltına alınan? "Tutuklansın" demiyorum, hani yargılama? Tövbe hesabı açmışlar; tövbe istiğfar getir, tamam. Tövbe istiğfar getir, tamam! Tövbe hesabı açılmış, oraya yatır, tövbe ettin! O tövbe istiğfar Yaradan'la kul arasında. Kendini Allah yerine koyan varsa, hâşâ hesap verir yani. Tövbe dediğimiz şey Yaradan'la benim aramda, Yaradan'la. Birileri kendini Yaradan yerine koyuyorsa hadi oradan!

Bir tablo göstermek istiyorum Sayın Başkan.

Hakim: Uygun yerde araya gideriz…

Ekrem İmamoğlu: Biraz daha vaktinizi almak istiyorum, çok uzun sürmeyecek Sayın Başkan. Bir tablo göstermek istiyorum. Bakın, 19 belediye, 60 operasyon; İstanbul'da biz bunu yaşadık ya bir buçuk senedir, iki senedir. Ahmet Özer dostumla, belediye başkanımla başlayan o vahşi süreç…

Tutuklananların 20'si belediye başkanı ve vekili. 1568 kişi gözaltına alındı. O 1568 kişi, dört gün o rezil yerde... Çok affedersiniz, söylemek zorundayım; sidik kokan, tuvaletle iç içe, o kepaze yerde dört gün tutuldu. Ne yapıyor biliyor musunuz o dört gün tutulma? 5488 gün yapıyor Sayın Başkan, sayın heyet. 5488 gün! Vatan Caddesi'nin bodrum katından bahsediyorum, Vatan Emniyet'in bodrum katından bahsediyorum.

Burada yapılan işler, burada yapılan muameleler; bakın, yargıyı rezil kepaze etmek üzerine yapılmış işler. Türk polisini rezil kepaze etmek üzerine yapılan işler. Jandarmamızı rezil kepaze etmek üzerine yapılan işler. Kim makam, mevki ve menfaat elde edecek diye, elde edecek diye birine yarayacak diye, bir avuç muhteris dalkavukluk yapacak diye memleketi rezil rüsva eden işler bunlar.

Ve burada yazıyor: 336 kişi tutuklandı. 90.000 gün hapis yattık bir buçuk iki senede, 90.000 gün! 250 yıl hapis yattık! Ne dedim? Ne dedim? Sayın Erdoğan bir gün bile hapis yatmadı, üç arkadaşı iki ay hapis yattı. Keşke onlar da yatmasaydı. Bakın, onu diyorum hâlâ; keşke onlar da yatmasaydı. Ve siz buna yargılama diyeceksiniz, öyle mi?

31 Mart 2024'te İstanbul sandığa gitti, kararını verdi; İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile birlikte 26 ilçe kazandı ya. Ekrem İmamoğlu, 39 ilçenin 32'sinde birinci oldu. Ya siz benim sorumluluk duygumu tahmin edemezsiniz Sayın Başkan, sayın heyet! Bakın, bu böbürlenecek bir şey değil. Bana ilk seçildiğim zaman Beylikdüzü'nde arkadaşlar dedi ki: "Niçin sevinmiyorsun?" Dedim: "Yahu yarın o kadar çok işimiz var ki, onu düşünüyorum" dedim.

Ben sorumluluk duygusuyla büyüdüm. Beş yaşından beri dükkân emanet edilen biriyim ben, beş yaşından beri. Altı yaşında dükkân açmayı öğrendim; bismillah deyip sağ ayağımla dükkânın içinden giren bir esnaf çocuğuyum ben. Sorumluluk duygusuyla büyüdüm ben. Beni her yere sorabilirsiniz yani. Camiye de sorabilirsiniz, Kur'an kursuna da; ilkokuluma da gider sorarsınız, liseme de; üniversiteme de gider sorarsınız, siyasetime de. Beni her yerde, her şehirde sorabilirsiniz. Ben o 39 ilçenin oy vereni de vermeyeni de herkese olan sorumluluk duygusuyla konuşuyorum.

Yazık. Ve de aramızda sekreterler yattı, makam şoförleri yattı, zabıta memurları yattı. Yazık yani. Suç örgütü üyesi dediler insanlara. Hayatında direksiyondan başka bir şey görmemiş kişiye suç örgütü üyesi dediler ya. Ve her birinin kapısı var. Ve her birinin bir kapısı var. O kapı sabaha karşı çalındı, çocuk uyandı, kapıda polisi gördü. Annesi o sabahtan beri uyuyamıyor. Bu çocuklar artık uyuyamıyor. Eve polis baskın yaptı. Mini minnacık çocuk elindeki

oyuncakla polise vurmaya başladı artık biliyor musunuz Sayın Başkan, Sayın Heyet? Elindeki oyuncakla polise vuruyor. Benim polisime. Kim için? Makamını terk etmek istemeyen birisinin onun yol ve yöntemlerini uygulama biçimini kendince geliştirmiş bir avuç muhterisin hukuksuz tutum ve tavırları için.

Okulun ilk günü babasının elini tutamayan çocuklar var. Mezuniyetini göremeyen babalar var. Bayram sofrasında, sahurda, iftarda boş kalan masalar, sandalyeler var. Görüş gününü takvimde işaretleyip bütün haftasını o 1 saate göre yaşayan eşler var. Hatta o 1 saate göre program yapıp o gün oraya gidecekken oradaki kişinin alınıp başka bir hapishaneye sürüldüğünü, 600 kilometre öteye gittiğini gören anneler, babalar var 80 yaşında, 90 yaşında. Şu anda onlar burada. Aylarca tutuklu yargılanan insanlar var. Sonra savcılık koşturmaya yer yoktur dedi. Yargılamaya gerek görmediği insanlar var. Bak Aziz İhsan Aktaş dosyası. Utanç verici ya. Utanç verici ya. Geleceğin ikisinde de burada izlerken dedim ki ben ne izliyorum ya? Ben ne izliyorum ya?

Yeni bir delil yok Sayın Başkanım. Sayın Heyet yeni bir gelişme yok. Aynı dosya, aynı iddia. Uyduracaksa birileri uydurur. Uydurmanın sonu yok, kaydırmanın sonu yok, beyanın sonu yok, eklemenin sonu yok. Dün tutuklamayı gerektiren neydi? Bugün tahliyeyi gerektiren ne? Tutuklama istisnadır. Kanun bunu açıkça yazar. Kaçma şüphesi olacak, delil karartma ihtimali olacak. Bir zabıta memuru nereye kaçacak Allah aşkına? Siz o kaçacak kişilerin hesabını 4 aydır 2,5 milyar koyanda görün. Buradaki insanların gideceği yer belli.

Bir şoför hangi delili karartacak ya? 50.000 lira, 35.000 lira, 40.000 lira alan şoförlere 8 ay sıfır maaşla hapiste tuttunuz. 9 ay hapiste tuttunuz. Bir mimar imzasını attığı belediyenin arşivinde duran projeyi nereye saklayacak bir şehir plancısı? Bu insanların adresi

belli, işi belli, ailesi belli, yuvası belli. Vermediği hesap kalmadı. Yıllardır aynı kurumda, aynı mahallede yaşıyorlar. Hatta bir kısmı belediyenin lojmanında yaşıyor.

Ben bu tablonun ne anlattığını çok iyi biliyorum. Çok iyi biliyorum. İstanbul'da bir belediyede çalışmanın bedel olarak ödetildiğini anlatıyor. Bedel, bedel ödeyeceksiniz. Ama kim? İstanbullu dese sorun yok. Bir iki kişi istiyor, uygulayıcı bir muhteris ekip var. Seçilmiş bir yönetimle aynı masada oturmanın, bir başkanın şoförü olmanın bile bedeli olduğunu anlatıyor bu iftiraname ve bu uygulamayı yapan muhterisler. Milyonlarca İstanbullunun sandıkta verdiği kararı sabaha karşı çalınan kapılarla, nezarethanelerle, cezaevleriyle ters yüz etme çabasını anlatıyor. Bu dava siyasidir. Bunun adı siyasettir. Yazıktır, günahtır.

Sayın Başkan, sayın heyet; aziz milletimizi tekrar saygıyla selamlayarak savunmama kaldığım yerden devam ediyorum.

Evet, aslında şu ana kadar bölük bölüm de olsa bu dosyanın üzerinden geçtim. 19 Mart sabahından bu zaman kadar bir süreci sizlerle paylaştım. Bir şafak baskını, hatta sahur baskını gördük. Soru sorulmadan geçen 4 gün herkese açık, savunmaya kapalı bir soruşturma gördük. "Tutukla, aileyi al, şablonu koy, kapıyı aç" diye işleyen bir itirafçı düzeni gördük. Bir partinin kapatılmasıyla biten bir ceza iddianamesi gördük. Bir belediyenin teşkilat şemasından çıkartılmış bir örgüt şeması gördük. Ve 560 milyardan 160 milyara, 160 milyardan 0'a inen bir rakam gördük. Devlet projesini yüklenicisine yazılmış bir maden zararı gördük. Borcunu ödediği için dolandırıcılıkla suçlanan bir yönetim gördük. Kamuya yarım milyar lira kazandırdığı için rüşvetle suçlanan bir ihale iptali gördük. Zamanda geriye akan paralarla uydurulan bir iftiraname gördük. Müştekinin memurundan bilirkişi gördük. Kapanan

mikrofondan yazılmayan cümleler, değişen hakimler ve bütün bunların bedelini cezaevlerinde ödeyen yüzlerce insan gördük.

Bu dosyanın hiçbir durağında belge yok. Manşet var, şablon var, duyum var, siparişle yazılmış bir iftiraname var. Belge bizde, cümle onlarda. Hükmümü söylüyorum: Bu dosyada suç yok.

Bu dosyada siyaset var. Sandık var, milletin bir iradesi var. O iradeyi bir ceza dosyasıyla yenmeye çalışan acz içindeki insanlar var. Bu suç değil, siyasettir. Bu yazılan şey siyasetin ta kendisidir. Siyaset bu ülkede bir zümreye ya da bir kişiye ait değildir, millete aittir.

Peki bütün bunlar neden yapıldı? Neden bir belediye, devletin kendi kurumlarının 1600 denetimine rağmen suç örgütü ilan edildi? Bu sorunun cevabı bu dosyanın içinde değil, burada bulamazsınız. Bu dosyanın sebebinde, sebebini anlamak lazım.

Şimdi size sebebinin nasıl başladığını anlatacağım. Beylikdüzü'nden İstanbul'a uzanan ve iktidarın korkulu rüyasına rüyası haline gelen yönetim anlayışımızı anlatacağım. Millet şahididir. Onun şahitliğinde milletimizin başta değerli İstanbulu hemşerilerimizin şahitliğinde yaşadıklarımızı anlatacağım.

Kıymetli halkımız, değerli hemşerilerim, biz bizden önceki yönetimlerle kıyaslandığımızda herkes görecektir ki İstanbul'da az zamanda, az kaynakla, kamu yararına inanılmaz başarılı işler ürettik. Çok daha fazla iş yaptık. Çok daha fazla metro, çok daha fazla altyapı yatırımı, çok daha fazla yeşil alan, çok daha fazla sosyal destek, hem de misli misli çok daha fazla sosyal kültürel yatırım. Peki bu nasıl mümkün oldu? Dürüst ve liyakatli yönetimimiz sayesinde mümkün oldu. Siyasetin esir almadığı, siyasetin hüküm koymadığı, yani siyasi partinin göreviyle devletin konumunu birbirinden ayıran ahlakla oldu.

Bakın burada tekrar hatırlatayım; İstanbul 2019 Büyükşehir Belediyesi seçimi, esasen en önemli milattır. Elbette Beylikdüzü bölümü de vardır, ama en önemli milattır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 2019 yerel seçiminden önce benim adaylığım, her ne kadar o dönemde mensubu bulunduğum Cumhuriyet Halk Partisi ve İyi Parti arasındaki ittifakın bir adayı olarak yola çıkmış isem de ki bugün çok değerli iki genel başkanın burada olmasından da mutluluk duyuyorum.

Heyetin gelmesinden de onur duyuyorum. Hem Sayın Musavat Dervişoğlu'nu hem de Sayın Özgür Özel'i saygıyla selamlıyorum.

O dönemde aldığım bu görevin evet Millet İttifakı'nın bir adayıyım ama ben İstanbulluya hitap etmek istiyorum ve bunun İstanbul İttifakı şeklinde isimlendirilmesinin nasıl kapsayıcı olacağımızın da bir işareti olacağını ortaya koyduğumda, her iki siyasi parti anlayışı olarak da buna uygun ve buna prensipleriyle uyumlu davranmasının çok büyük katkısı olmuştur. Zira 2019 seçimleri, daha evvelki gün anlattığım şekliyle, o ittifakın siyasi ittifakın bir suç sayıldığı şekle kadar giden bir yolculuğu tariflemiştik esasen o gün. Ve o gün başlayan o mücadele gerçekten Türkiye demokrasisi adına ve Türkiye'deki değişim adına muazzam bir başarıyı bizlere kazandırdı.

Ve ifade ettim yine ediyorum 6 yılda bize güvenenlerin başını öne eğdirmedik. 1600 denetimden hepsinden aklanarak çıktık. Aynı periyotla bizden önceki dönemde tam 11 kat denetlendik, 11 kat. Bir tarafta 140 bir tarafta 1600. Bu kadar misliyle denetlenen bir kurumun, tabiri caizse girmedikleri daire başkanlığı, girmedikleri iştirak kalmadığı halde verilemeyecek hiçbir hesabımız olmadığını ispat ettik. Hakkımızda açılan tek bir dava yok. Bu yüzden sizler de biliyorsunuz ki burada yol arkadaşlarımızla yargılanmamızın sebebi yolsuzluk değil; tam tersine yolsuzluğa, İstanbul'un

talanına ve 100 milyarlarca dolarlık imar rantına dur demiş olmamızdır.

Ancak tüm bunların yanı sıra bu davanın altında yatan siyasi husumetin kökeni, İstanbul modelinin büyük başarısıdır. O güçlü, var ettiğimiz İstanbul İttifakıdır. Gerçekten hiçbir insanına, hiçbir hizmetine siyasi bir kılıf takarak değil, tam aksine milletine hizmet eden bir belediyeciliği ortaya koymanın, her siyasi partinin içinde olduğunu, her siyasi anlayışın hizmet almasındaki yolların açık olduğunu, herkese eşit davranıldığını ortaya koyan bir anlayıştır İstanbul modeli. Onun içindir ki burada gelip bizimle beraber olan muhalefetin hemen hemen bütün siyasi parti temsilcilerine de ayrıca teşekkür ediyorum, milletvekillerine, grup başkanvekillerine.

İşte İstanbul modelinin bu büyük başarısı siyasi husumetin kökeni olmuştur. Yani İstanbul'u kazanan Türkiye'yi kazanır diyen zihniyetin, bunu kendine tehdit görmesinden dolayı ortaya çıkan bir husumetin, sürecin sonucudur bugünkü dava. Halbuki yani seçim kazanmak, seçim kaybetmek böyle bir husumet doğurabilir mi, mümkün mü? Demokrasi anlayışında bunu kabul etmek ya da ya da bunu bir hakmış gibi göstermek mümkün mü?

Ama şu anlayışla mümkün. Demokrasi bir tramvaydır, gittiğimiz yere kadar gider anlayışındaysanız bu mümkündür. Demokrasi bir tramvaydır, gittiğimiz yere kadar gider, orada ineriz diyen anlayışa sahipseniz mümkündür husumet. Ama biz demokrasiye öyle bakmayız. Kaldı ki kazanmak, kaybetmek diye bir şey olmaz, o bir günlük bir şeydir. Ama ertesi gün artık kazanan o şehrin insanı olur. Eğer seçimi kazanan ve yönetimi o gün itibariyle ele alan bir siyasetçi, o ahlaki duruşu, o demokrat tavrı gösteriyorsa, o an itibariyle herkes kazanıyor demektir. Esasen kazanmanın rekabetidir ahlaki duruş ve ahlaklı siyaset.

Kazanmanın mücadelesi de şudur; ben daha iyi yaparım anlayışıdır. Ben senden daha çok hizmet ederim anlayışıdır. Ben senden daha çok sosyal destek sunarım, daha başarılı projeler yaparım anlayışıdır. Yoksa sen iyi yapıyorsun ben senin ayağına çelme takarım anlayışı değildir.

Bir toplumun, bir ülkenin, bir milletin hizmetine koşan insanlar, birbirine çelme takmaz, daha iyinin yarışını ortaya koyar. Budur demokrasi, budur siyasi siyasetin ahlaki duruşunun usul ve üslubu. Ama bugünkü zihniyet orada değildir. Orada değildir yani ne yazık ki orada değildir.

Bir sözünü daha hatırlatayım mı? Sayın Erdoğan 23 Nisan'da bir çocuğa şunu söylüyor: "Artık yetki sende, ister asarsın, ister kesersin." Yıl 23 Nisan 2010. Çocuğun ne dediğini biliyor musunuz? İster asarsın, ister kesersin! Bu değildir yönetici.

Bu bakımdan yaşadıklarımız halkın iradesinden korkanların koltuklarını kaybetmemek için demokrasi dışı yollarla rakibini hem de hiç görülmemiş biçimde devreden çıkartma girişimidir. Bir avuç muhterisi bu noktaya getirense, benim ve arkadaşlarımın İstanbul'u yönetirken sergilediğimiz büyük başarı ve halkla kurduğumuz güven ilişkisinin tüm Türkiye'ye örnek olmasıdır, tüm Türkiye'ye umut olmasıdır. Çünkü biz yıllardır imal edilmiş bir siyasetçinin tapulu malı gibi gördüğü ve kaynaklarını bir avuç insanın çıkarı için kullanılmış bir şehri, bütün İstanbulluların şehri yapmak için yola çıktık ve başardık. Yandaşa şunu bunu dağıtmadık. Kendimize yandaş kurumlar, dernekler, vakıflar tespit etmedik. Kişilere burada burada mekan, mal, mülk dağıtmadık. Hatta bu tür işgal edilmiş İstanbul'u ayıklamaya, temizlemeye, arındırmaya gayret ettik. Ve onun için gurur duyuyorum bütün arkadaşlarımla.

İşte burada sergilediğimiz bu başarı, halkla kurduğumuz güven ilişkisinin tüm Türkiye'ye örnek olmasıdır, tüm Türkiye'ye umut olmasıdır tüm bu yaşadıklarımız. Bunu kendisine tehlike olarak gördü. Altını çiziyorum, biz başardık, onun için bu dava var. Evet biz arkadaşlarımızla gerçekten kıyıda köşede diye tariflediği Beylikdüzü'nde de başardık, İstanbul'da da başardık.

Örneğin bir başkasının başarısı iktidarın niçin korkulu rüyası olur? Rakibiyle girdiği tüm seçimleri kaybeden bir iktidar yeniden kazanabilmek için neden kendine milletine değil de kontrolü altına aldığı yargıya güvenerek, yol ve yöntem geliştirir? Niçin bu kadar az içerisinde haksız bir hale düşer? Sandık konulduğu zaman oraya gidecek olan milletiyle köprü kuramıyorsa, konuşamıyorsa, bağı kopmuşsa, insanlarla buluşamıyorsa, bir saraya kendini kapatmışsa, bütün imzaları tek bir elde toplamışsa, ortak aklı, istişareyi hafızasından silmişse, benden olanlar olmayanları zihnine oturtmuşsa, o insanın bütün bir yöntemi geliştirmekten başka bir yolu ve yöntemi kalmaz.

Ama biz yüzümüzü hep halkımıza döndük. Hala halkımızla konuşuyoruz. 12 metrekareden her gün halkımıza umut veren mesajlar vermenin gayretini ortaya koyuyoruz. Millet, bu iktidarın baştan aşağı yenilenmedikçe, zihniyeti değişmedikçe, İstanbul'u da Türkiye'yi de asla bizim kadar iyi yönetemeyeceğini net olarak görmüştür. Daha doğrusu, onların artık bu ülkeyi ve bu şehirleri yönetemeyeceğini, halktan koptuğunu görmüştür. Her noktada ve her yerde alternatif arayışına geçmiştir. 2024'teki seçim başarımızın da sebebi budur. Bunun için İstanbul modeli herkese bu gerçeği gösterdiğinden ötürü iktidarın korkulu rüyasıdır. Milletimiz İstanbul modelinin sonuçlarını görmüş, yaşamış, yönetim anlayışımız, yönetim becerimiz, yönetim ahlakımız ve bu iktidar arasındaki dağlar kadar olan farkı hissetmiş, benimsemiş ve kabul etmiştir.

Biz bu modeli 2014'te Beylikdüzü'nde inşa etmeye, tabiri caizse oya gibi işlemeye esasen başlamıştık. 2014-19 yılları arasında Beylikdüzü'ndeki başardıklarımız olmasa bu kadar sağlam ve etkili İstanbul modeli olmazdı. Elbette örnek aldığımız belediyeler, elbette örnek aldığımız belediyecilik uygulamaları, yerel yönetim uygulamaları hem yurdumuzun içerisinden hem de dünyanın farklı noktalarından alarak bu yolu yürüdük. İş-işi bilen insanlarla bilimi, tekniği, aklı önümüze koyarak yürüdük. Hiçbir gün ben bilirim noktasında olmadık. Mini minnacık çocuklarımızdan bile projeler öğrendik, taleplerini dinledik, onların dilleriyle projelerin isimlerini koyduk. Çocuklarımızın, 5-6 yaşındaki çocuklarımızın dahi… Böyle bir modeldir, yönetim felsefemiz buradan çıkmıştır.

İBB icraatlarımızın aslında birçoğunu Beylikdüzü'nde hayata geçirerek yola çıktık.

Bakınız, iddiayla söylüyorum. İddiayla söylüyorum. Bir ilçe belediyesinin, 200-250 bin nüfuslu o dönemki bir ilçe belediyesinin bütçesiyle 5 yılda yaptıklarımız, yaptıklarımız, bir ilçe belediyesinin bütçesiyle başarabilmesi mümkün olmayan işlerdir.

Bu gördüğünüz Yaşam Vadisi, sadece bir kesiti. Yani bu aslında bir başlangıçtır. İstanbul'da başlayan bu Yaşam Vadisi kültürü, bütün İstanbul... Beylikdüzü'nde başlayan bu Yaşam Vadisi kültürü bütün İstanbul'a yayılmıştır. Ve 7,5 kilometre uzunluğunda, bizden önceki yönetimin imara açıp konut için ellerini ovuşturduğu bir dönemden sonra, büyük bir bölümünü hafriyat dolgu alanı olarak kaçak dolgu alanına dönüştürdüğü bir noktayı bıçak gibi kesip, 2 milyon metrekareye aşan bir parka dönüştürmenin eseridir Yaşam Vadisi. İnsanların özgürce buluşabildiği, koşabildiği, yürüyebildiği, yani yüz binlerce insanın yuvası haline dönmüştür. Şimdi bundan İstanbul'da 15 tane var. Ve bu Yaşam Vadisi'nin başlangıcını,

büyük bir kısmını, yaklaşık 750-800 bin metrekaresini Beylikdüzü Belediye Başkanlığımız döneminde başardık.

Bir devamını daha gösterelim lütfen. Hava koridorlarını açık tutmak, çiçekle, ağaçla insanları, sporla bir araya getirmek, dere yataklarını, kent ormanlarını, göl ve deniz kıyılarını, şehrin meydanlarını bir avuç rantçının değil, vatandaşın faydasına sunmaya ne kadar kararlı olduğumuzu o kıyıda köşede dedikleri ilçede başardık biz.

Lütfen devam edelim. İddia ediyorum, 10 senede bir ilçe belediye başkanı İstanbul'da böyle bir kültür merkezi açamaz. Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi... Ve bu üstteki Fatih Sultan Mehmet Kültür Sanat Merkezi... Yani 2014'te değişimi başlattığımız Beylikdüzü'nde, yaklaşık işte 10 yıllık süreç içerisinde ortaya koyduğumuz bu eserlerin her biri, gerçekten hani bir büyükşehir belediyesi seviyesinde bir bütçelemeyle elde edebileceğiniz başarılar olabilir.

Bir aşağıdakini daha gösterelim lütfen. Burası da Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi. 33 bin metrekare, diğeri yaklaşık 20 bin metrekarelik büyük, kocaman kültür merkezleri. Birisi şehrin merkezinde, bir diğeri Fatih Sultan Mehmet Kültür ve Sanat Merkezi, Beylikdüzü'nde en az oy aldığımız o dönemdeki mahallenin tam göbeğinde. Yüzde 10'larda oy aldığımız mahallenin göbeğinde. Yani "Bana oy verene tabii ki metro yapacağım, oy vermeyene niye metro yapayım?" diyenlerin tam tersine!

İşte Beylikdüzü'nde temelini attığımız şey, başarı sebebi, işte bundan başlıyor. Onun için biz başarımızın temelini burada attığımızdan ötürü, yola çıkışımız çok güçlü oldu. Yüzde 30'larda siyasi olarak teslim aldığımız Beylikdüzü'nde, ilk seçimi yüzde 51'le

kazanıp, şu anda yüzde 60'ların üstüne çıkan bir değer üretmek öyle kolay değil; yani gökten zembille inmedi.

Bu başarı, özenli bir başarıdır. Bu sadece Yaşam Vadisi, kültür ve sanat merkezi değil; bunun içinde kreşler var, bunun içinde kütüphaneler var. Sadece iki kültür merkezinden de bahsetmiyoruz. Uyuşturucu merkezi ya da uyuşturucunun satıldığı, kumar oynanan bir iş merkezini alıp, oradan Zübeyde Ana Sosyal Yaşam Merkezi üretmektir İstanbul Modeli. Her tarafında uyuşturucunun cirit attığı bir yeri alıp, bir bölümünü kamulaştırıp, bir bölümünü kiralayıp, orayı çocuğun, kadının ders kursuna gittiği, meslek kursuna gittiği, kültür ve sanat eylemlerinin içine geçtiği, yani bir çöküntü alanını toplumsal bir mekâna dönüştürmektir İstanbul Modeli. İçinde çok şey var. Dosteller Mağazası'nda ihtiyacı olan insanların gelip, bir elin öbür eli görmeden destek alıp verdiği merkezler üretmektir; Askıda Fatura'nın doğduğu yerdir Beylikdüzü.

İşte tam da vatandaşı dinleyerek, herkesin fikrini alarak Beylikdüzü'ndeki bu başarılı dönemden sonra Büyükşehir Belediyesi dönemini başlattık. Bakın, karşı aklın ortaya koyduğu yöntemin, Beylikdüzü'nün ismini andığımızda tekrar hatırlatayım ki, yaklaşık 2 milyon nüfusa hizmet edecek Beylikdüzü metrosunu, Büyükşehir Belediye Başkanı olduğumun hemen ikinci yılında, Cumhurbaşkanlığı yatırım planına alınsın diye, Cumhurbaşkanlığı'nın gündemine taşıyan ben, 5 yıldır bunu Cumhurbaşkanlığı'na onaylatamayan İstanbul Büyükşehir Belediyesi. Para istemiyoruz, kaynak istemiyoruz, kredi istemiyoruz; projesi hazır, yurt dışından kaynağı hazır, tek bir imza eksik: Cumhurbaşkanı imzası.

Yatırım onayı verecek, sonrasını biz yürüteceğiz. 5 yıldır vermiyor! Bunu nasıl açıklayabilirsiniz? İşte bunun açıklaması şu anda

merkezi idarenin, hükümetin, hükümetin başının yöntemi ne biliyor musunuz? Yöntemi İzmir modeli işte. Yöntemi Afyon modeli. Yöntemi Aydın modeli. Tutar mı? Tutmaz. Tutmaz. Emek hırsızlığıyla hiçbir yere gelemezsin, elindeki bereket kaçar. Milli irade hırsızlığıyla milleti ikna edemezsin.

O bakımdan biz vatandaşımızla el ele verdik. İstanbul'un 2019 itibarıyla muhafızı olduk. Doğasını koruduk. İstanbul'a 14 milyon metrekare yeşil alan kazandırdık. Kent ormanları, yaşam vadileri, şehir parkları, meydanlar, her biri birbirinden tarifsiz güzellikleri kattık. Yüzlerce semt parkı, mahalle parkı, yüzlerce artık 400'lere varan sayılara ulaştı.

Bir devam edebilir miyiz? Bir sonrakine geçelim. Bakınız burası Büyükdere. Sarıyer Büyükdere. Kayıtlarda var, belgeli. Yani Ekrem İmamoğlu burada size beyanda bulunmuyor. Kayıtları ve belgeli. Boğazın kıyısında. Mustafa Kemal Atatürk'ün, ulu önderin Cumhuriyetin ilk yıllarında fidancılığın gelişmesi için özellikle meyve fidancılığı, Türkiye'deki meyve üretiminin gelişmesi için Büyükdere'de fidanlık kuruyor. Kurduruyor. Ve burası fidan yetiştiriciliğinde bir kültür gelişiyor. Biz geldiğimizde üstteki fotoğrafa bakın. Çoğu çürümüş binalar. Yerle bir olmuş falan… Burayı gördüğümde şok oldum. Yani yanından geçiyorum, önünden geçiyorum yıllardır ama. Burada böyle bir şey olduğunu bilmiyorum. Ya burayı niye çürütüyorsunuz? Hedef başka. Baktık ki Sarıyer'in kayıtlarında, Sarıyer'e teklifler. Burayı imara açalım. Bir bölümünü Sarıyer Belediyesi'ne verelim, siz de buraya belediye binası yapın, diğer bölümüne konut yapalım, villa yapalım. 250 bin metrekare yerden bahsediyorum. Boğazın kıyısında bir yerden bahsediyorum. İçinden dere akıyor. Hani hani su bastı ya. Ayazağa'yı su bastı ya. Ayazağa'nın içindeki o boğulmanın sebebi hemen aşağısındaki Kağıthane deresindeki sanayi kuruluşlarının azgın bir biçimde, hiçbir bilimi aklı şehirciliği içine katmadan,

katmadan imara açmaktır. Bakın hataları, geçmişine dönüp, onun kronolojisini iyi analiz edip, toplumla paylaşmak zorundayız. Biz 2019'dan itibaren bu şehre derin bir nefes aldırdık, derin bir oh çektirdik.

İşte 250 bin metrekarelik o üstte gördüğünüz çürüyen alan, çürüyen binalar, yerinde yine o gördüğünüz binaların birebir yapılmasıyla, yani oraya rant taşımadan, lüzumsuz binalar sokuşturmadan, doğal halini İstanbul'a kazandırmaktır İstanbul modeli. Ve cıvıl cıvıl bir yerdir. İnsanların içinde dolaştığı, spor yaptığı, fidancılıkla ilgili birtakım kursların olduğu… Ve bu gördüğünüz alan yine dayanışmayla yapılmıştır. Bir firmanın katkısıyla yapılmıştır. İrtikap yoktur, rüşvet yoktur. Bir kuruş çıkmamıştır İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin cebinden yapılırken. Bir de bunu yaptık.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin hikayesi uzun elbette. Ben bu mahkemeyi burada İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin faaliyet raporunu anlatacak değilim, günler yetmez. Ama en önemli şey şuydu: İsrafı bitirdik, bereketi getirdik. İsrafı bitirdik, bereketi getirdik. Talanı bitirdik, yağmayı bitirdik. Doğaya saygıyı getirdik, doğayı korumayı getirdik.

Bakın bir sonraki görüntüyü açalım. Örnekler veriyorum size. Kıymetli halkım. Değerli dostlarım, kıymetli avukatlarım, bakın bunlar önemli. Şimdi gördüğünüz bu manzara, çok ilginç bir yer. Haramidere'nin bir kolu olan Esenyurt'un içindeki bir bölüm. Ve burada her sene bir yağmur yağar, insanlar ölür. Niye biliyor musunuz? Üstte gördüğünüz gibi hemen derenin dibine bırakın dibini bakın sağdaki apartmanlara bakın, neredeyse derenin üstüne imar verilmiştir. Ne zaman verilmiştir? AK Partili Esenyurt Belediyesi, AK Partili Büyükşehir Belediyesi döneminde verilmiştir.

Ve şu kesitte, şu kesitte geldiğimin ikinci yılında olan bir selde biz burada çözüm ararken çizmeleri ayağına giymiş 2-3 tane bakan burada şov yaptı çamurun içinde geziyoruz diye. Biz şov yapmadık. Biz ne yaptık biliyor musunuz? Kamulaştırma yaptık, o gördüğünüz apartmanları yıktık. İnsan...

Derenin etrafını arındırdık. O gördüğünüz derenin kesitini büyüttük. Şimdi ölçümlerimize göre 500 yıl içerisinde yağan yağmurun en yükseği yağsa bile artık burada sel ve su baskını olmayacak. Kavşakları ona göre yaptık, yolları ona göre yaptık. Bir de üstüne ne yaptık biliyor musunuz? Haramidere boyunca bir yaşam vadisini de burada kazandık.

Ve bedeli ne biliyor musunuz şuranın? 10 milyar lira. 10 milyar lira harcadık şuraya, şuracığa 10 milyar lira harcadık. Sebebi ne? AK Partili dönem buraya imarla peşkeş çekti, binaları yığdı. Derenin kesitini küçülttü. Bir de dereyi ne yaptı biliyor musunuz? Sadece kesitini küçültmekle kalmadı, dereye S çizdirdi. Yani dereye dedi ki sen böyle gidemezsin, hani her şeyi biliyor ya, böyle gidemezsin, dereye böyle git dedi. Öyle gidince de dere orayı bastı her sene. Derenin kesitini ve yönünü bile değiştirmeye çalıştılar. Derenin yönü bir tek Ordu'da var; aksu yukarı aksayı bilirim yani. Başka bir şey yok yani. Bunlar bütün dereleri tersine akıtmaya çalışıyor. Fonu bile tersine akıtmaya çalışıyor.

Lütfen devam edelim. İSKİ bir devrim yaptı İstanbul'da. Bakın; 2019 - 2026, yaklaşık 7,5 yılımız bitiyor 2 ay sonra. Sevgili dostlarım, kıymetli hemşehrilerim, değerli İstanbul halkı, değerli milletimiz; burada bir devrim var. Hiç tahmin edemeyeceğiniz zorluklarla, su fiyatlarını düşürmemize rağmen, %50 indirim yaptık göreve gelir gelmez su fiyatlarında. Ve biz, bizden önceki 5 yılın, bakın burada var, içme suyu arıtma tesis kapasitesi bizden önceki 5 yıl 33.250 metreküp üretilmiş günlük, biz 700.000 metreküp

ürettik. İçme suyu arıtma tesis kapasite arttırımı 0 üretilmiş, 8.640. Bakın bunların hepsi misli misli fazla iş ürettik. Bu sadece bir bölümü. İSKİ ile ilgili bir kesittir. Sayfalarca dizeriz. Demek ki bunu halkımıza anlatın.

Allah yardımcısı olsun Nuri Aslan Başkanvekilimiz, Genel Sekreterimiz, İSKİ Genel Müdürümüz Şafak Bey, muazzam bir sunum yaptılar, topluma anlattılar. Bunlar büyük başarılar. Yani Üsküdar'da denizle buluşan… Bakın Ayamama Deresi, artık Ayamama Deresi kollarıyla beraber tümüyle, baktık üstten aşamıyoruz, yani öbür tarafta 10 milyar harcadığımız yere burada 50-60 milyar harcayacağız, öyle bir gücümüz yok, kamulaştırma yapamıyoruz. Küçükçekmece Atatürk Mahallesi'nde yerin altından 4 metre çapında yeni bir dere yapmak zorunda kaldık. Niye? Oraları da işgal ettiler, oraları da imara açtılar çünkü. Büyük bir devrim yaptık, İstanbul'a nefes aldırdık. Altyapıya yaptığımız yatırımı tarih yazacak. Lütfen devam ediniz.

Enerji üretimi... Bakın görünmüyor. Burada her yıl ürettiğimiz, yani çöpten enerji üretimi kapasitemizin nasıl arttığını, nasıl ilerlediğini net olarak göreceksiniz. Aynı şekilde altta geri kazanımla ilgili, enerji üretimiyle ilgili artışları göreceksiniz. Avrupa'nın en büyük çöpten atık üretim tesisini açtık. Evet, bizden önce ihalesi yapılmıştı ama kredisi yoktu. Daha henüz başlanmamıştı bile. Aldık, kredisini bulduk. 600-650 milyon euroluk yatırımdan bahsediyoruz. Büyük büyük işler başardık. Devam edebilirsiniz bir sonrakiyle.

Kültürel tarihi mirasımıza inanılmaz derecede sahip çıktık. İBB Miras diye bir kültür geliştirdik. Hızlı hızlı geçiyorum, kısa kısa anlatıyorum. Yani Rumeli Hisarı'na bakın bizi görürsünüz. Çökmek üzere olan hisarlarımız vardı. Hani ceddimizin, atamızın eserlerine saygılıyız ya, öyle değil o iş. Anadolu Hisarı'na bakın bizi

görürsünüz. Taş Mektep'e bakın bizi görürsünüz. Camilerde, hazirelerde, türbelerde, Bulgur Palas'ta... Bir kısmını dayanışma ile yaptık. İşte geçenlerde geldi bir sanık burada söyledi. Feshane'yi biz yaptık, Feshane'nin yanındakini de o beyefendiye, onun şirketine havale ettik. Sağ olsun onun katkılarıyla yapılıyor. Feshane'nin hemen yanında Feshane kadar güzel bir endüstriyel yapıyı, 19. yüzyılın bir endüstriyel yapısını bir sanat alanına dönüştürüyoruz.

Bunların hepsi, hepsi ne demişti bana ya, topal ördek. Hepsi topal ördeğin başarısı.

Mecliste azınlığız diye "topal ördek"! Böyle bakan bir zihniyetle mücadele ettik.

Devam edebilirsiniz, lütfen aşağıya da geçebilirsiniz.

Bakın, sosyal destek tarafı… Bir de nasıl bir dönemde… Dün size vurguları anlattım. 6 Mayıs seçim vurgunu anlattım. Kur korumalı mevduat vurgunu, 570 milyar dolarlık vurgunu anlattım size. Kur korumalı mevduat vurgunu, 19 Mart vurgunu, 21 Mayıs vurgunu. Ve şimdi asrın soygunu fon vurgunu.

Bakının bütün bunlar, bütün bu vurgunların tamamının olduğu bir dönemde biz İstanbul'a iş rettik. Ama aynı zamanda ihtiyacı olanın anında yanında olduk. Bir bir kişi, bir kişi bakın bir kişi tanımadığımız, ne için aldığını bilmediğimiz, hangi başarıyla, hangi kriterle aldığını bilmediğimiz bir kişinin 105.000 dolar yurt dışında eğitim görmesi için aldığı burstan, biz orada 488.018 yazıyor, bu sene yok şimdi bu sene de başladı, 588.018 kişiye 6 yılda burs verdik. Sadece üniversite öğrencilerine verilen burstan bahsediyorum. Sıfırdı.

Pardon, yanlış söyledim. Malum eski bakan gibi beş kişiye vermişlerdi. 105.000 dolar, 80.000 dolar, 60.000 dolar

vermişlerdi. Biz işte bu sene bir öğrenciye 25.000 lira veriyoruz, tam 100.000 öğrenciye veriyoruz sevgili halkım, 100.000 öğrenciye. Kimi? Kime veriyoruz? Milletin parasını millete veriyoruz, milletin evlatlarına veriyoruz, gençlerine veriyoruz. Peki hangisi Yeniden Partili ya da İyi Partili, hangisi AK Partili ya da MHP'li ya da Dem Partili ya da Deva Partili ya da Saadet Partili? Bakıyor muyuz? Ya da Zafer Partili? Ya da Hüda-Par'lı? Bakmıyoruz. Ya da Yeniden Refah'lı? Ya da Kürt? Ya da Laz, Çerkez, Sünni, Alevi? Yok. Yurttaş, yurttaş. Burada yurttaşlık var.

Sıfır olan yurtlarımızdan bugüne kadar 22.617 öğrencimizi misafir ettik. Bu nasıl bir misafirlik biliyor musunuz? Ailelerin bütçesinde neredeyse 20 milyar para kaldı. Ailelerin bütçesi… Bu öyle bir şey. Yani burada biz bir öğrenciye İstanbul'a gelip, ben yüzlercesini gördüm. Ben bu yurda girmeseydim bu sene beni ailem buraya göndermeyecekti diye özellikle kız öğrencilerimizi gördüm. 22.617 bu sene hariç. Bu seneyle beraber neredeyse 30.000 olacak. Var mıydı? Sıfırdı. Kreş var mıydı? Sıfırdı. 127 kreş.

İşte İBB'de paranın yolu artık dümdüz. Paranın yönü dosdoğru bir çizgi halinde para milletten geliyor, doğrudan millete gidiyor. Bunlar şöyle istediler: Para gidiyor ya millete, yok diyorlar. Sen önce bizim vakfa bir giriş yap. Oradan bir sağ dön, bir de şu derneğe. Orada bir de bizim bir yeğenimiz var, damadımız, oğlumuz, çocuğumuz, kızımız var. Onlarla bir konuş, orası 3-4 tane kavşakta dolaşacak, gidecek de çek de çak da! Özel amaçlı. Burada öyle bir şey yok. Bak Ekrem yok! Yürüyor! Bu niye? Devlet, devlet. Kutsalımız. Parti kutsal değil.

Sayın genel başkanlar burada, ben her yerde söylüyorum. Canım kadar sevdiğim kıymetli dostum Sayın Özgür Özel, ama diyorum ki partinin kendisi de kutsal değil, lideri de kutsal değil. Kutsal olan devlettir, millettir. Yönümüz budur.

İşte bizden öncekiler gibi yapsaydık, milletin parasını ulaştırmadan önce birtakım rant odaklarına dolaştırsaydık bunlar olmazdı. Bu kadar icraat, hizmet yatırım yapmazdık. Onun için bizden önce sıfırdı.

Düşünün ki çok daha az imkanla… Bir de bunlar da değil, hatırlayın "silkeleyin" demedin mi? "Para kaynağını kesin" demedi mi? Birebir söyledi. Birebir. Hani bu makamları görmüş, bu şekilde şehirlere hizmet etmiş bir anlayış bu talimatları verdi. Ne zaman? 2024'ten sonra. Niçin yaptı? Çünkü koltuğu tehlikede gördü. Böyle bir şey var mı ya. Koltuk senin mi ya? Benim görev yaptığım İstanbul Büyükşehir Belediyesi koltuğu benim değil ya. Ceketini alıp evine gideceksin seçim bittiğinde. İlk aklındaki bu olacak. Oraya çiviyi çakmadın. Kazık çakmadın yani. Orası milletin.

2019 Haziran'ında iş başına geldiğimizde devasa bir borç yükü ve bomboş kasa devraldık, dün söyledim. Bizden önceki yönetim İller Bankası'ndan, kamu bankalarından çatır çatır paraları kullanırken biz 7 yıldır sıfır, bakın 1 lira diyemiyorum size, sıfır lira kullanabildik. Bakın, haczedilemez hesabımızdaki paraların haczedilmesine onay veren kamu bankalarının uygulamalarını yaşadık.

İBB'nin para kaynaklarını kısmak, mali kıskaç altında nefessiz bırakmak, onlar için yapılan bütün bu işleri sıralamak isteyin, inanın saatler alır yani. Saatler alır. Böyle bir zulüm, böyle bir şey görmedim.

Bakın, ben... İsim vermeyeceğim; bunları yaşadığım esnada, beni 4-5 tane bakan aradı. 90'lı yılların bakanları, anılarını anlattılar. Sayın Erdoğan'ın Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu... İsimlerini vermeyeceğim; yalanlarlarsa vereceğim ama şimdi vermeyeceğim.

"Benden randevu istedi..." Aynen bakanın anlatımını anlatıyorum: "Benden randevu istedi, ben de kendisine 'Niçin randevu istiyorsunuz?' 'Ya, şöyle bir imzamız var, çok bekledi vesaire' dediğinde, 'Aa, olur mu öyle şey?' dedim. Onun için randevuya gerek yok, hemen çıkarıyorum deyip imzaladım; aynı gün arayıp 'İmzaladım, yolluyorum' dedi." Anlattı bana anısını, 4-5 tane bakan. 90'lı yıllardan bahsediyorum.

Biz neler yaşadık, Yaradan biliyor yani! Bir defa zorladık; yani ben kendisinden randevu istedim defalarca İstanbul'u konuşmak, yatırımları konuşmak, fikrimi anlatmak, Kanal İstanbul'u konuşmak... Defalarca! En son dedim ki, herhalde bir defa randevu verip üstüne seçim kaybetti diye korkuyor bizden yani. En son randevu verdi, şöyle verdi; bir baktık benim ısrarlarım çoktu, 30 belediye başkanına birden randevu verdi. Gittik, orada da bize kırık sandalye verdi! Kırık sandalyeye oturttular ya!

Onun için gerçekten zor şartlar altında çözüm ürettik; rekor düzeyde icraat ve hizmet ve yatırım yaptık. Tehdit ve baskıyla alınmış iftiralara, dedikodulara karşı somut gerçekleri anlatıyorum; çünkü buradaki iftiraname, tümüyle işte bu siyasi verilemeyen mücadelenin sonrasında yargı eliyle bizi görevimizden alıkoymak ve siyaseten, tabiri caizse, imha etme emelidir.

Siyasi maksatlarla kurguladıkları, hiçbir gerçek, somut ve delille kanıtlayamadıkları iddiaları ispatlayabilmek için orayı burayı eşelediler; söyledim. Bahçelerimizi, kuyularımızı, Mustafa Bey'in yayladaki evinin kasasına kadar gittiler ya! Bula bula yayladaki beylik tabancasını, işte 10-15 tane mermisini buldular.

Uzaklara gitmenize gerek yok. İstanbul Modeli dediğimiz şeyi Silivri'de biraz dolaşsanız görürsünüz; Silivri'de! Aradığınız para... Ey iddia makamı, ey iddia makamı! Aradığınız paranın nerede

olduğunu şu Silivri'de bile görebilirsiniz. Aradığınız para İstanbul'da; Silivri'de 1396 aileyi nasıl ev sahibi yaptığımızı KİPTAŞ Silivri 4. Etap Sosyal Konutları'nda görebilirsiniz. Gidin bakın! Türkiye'nin ilk defa sabit taksitle, asgari ücretin altında taksitle nasıl sosyal konut sahibi yaptığımızı, hemen şurada, Silivri 4. Etap'ta görebilirsiniz.

Aradığınız parayı, Silivri'de yaptığımız 6 milyar lirayı aşan bugünkü rakamla en az 3'le çarpın, geçmişten beri su baskınına sebep olan dereleri de ıslah eden içme suyu ve altyapı yatırımlarında görebilirsiniz; İSKİ'nin yatırımlarında.

Yine burada, Silivri Seymen'de biyokütle enerji üretim tesisini görebilirsiniz; inanılmaz karlı bir enerji üretim tesisini görebilirsiniz. Seymen Atık Bertaraf Tesisini görebilirsiniz. Aradığınız parayı, Silivri Boğluca'daki yaptığımız Yaşam Vadisi'nde görebilirsiniz; hemen buradan gittiğinizde hastanenin yan tarafında. Baştan aşağı yenileyip pırlanta gibi yaptığımız Silivri Müjdat Gürsu Stadı ve etrafındaki spor tesislerinde, sosyal alanlarında görebilirsiniz.

Yıllardır niçin orada turlayarak geliriz diye anlamadığınız, yaptığımız Selimpaşa Kavşağı'nda görebilirsiniz. 25 yıl önce, 20 yıl önce burada çiftliğimiz vardı, 25 yıl önce. O dönemden beri orada dolambaçlı bir şekilde niçin TEM, E-5'i böyle dolaşıp bir daha tekrar yola girersiniz diye bilmediğimiz o kavşağı kurgulayıp, hemen başlayıp bitirdiğimiz yerde görebilirsiniz.

Silivri'de, sadece Silivri'de açtığımız tam beş tane kreşte görebilirsiniz. Silivri'deki kent lokantasında görebilirsiniz. Silivri'deki, gidin bütün köylerde tarım üreticilerine dağıttığımız mazotta, fidede görebilirsiniz. Verdiğimiz destekte görebilirsiniz. Dağıttığımız tohumlarda görebilirsiniz, gübrelerde görebilirsiniz.

En önemlisi ne biliyor musunuz? Ayrım yapmadık, ayrım. Çünkü beş yıl boyunca burada bir MHP'li belediye başkanı vardı. Hani dedim ya size, seçimi kazanamayacağını anlayan Sayın Cumhurbaşkanı, İstanbul'daki belediyelere 2024 öncesi 45’er milyon para yolladı. O 45 milyonu bile yollamadığı Silivri'nin, MHP'li belediye başkanı olduğu bu ilçeye biz hiç ayrım yapmadan beş yıl boyunca çatır çatır hizmet ürettik. Yani ayrımcılık yapmadan yaptığımız hizmetleri Silivri'de görebilirsiniz. Onun için yüzde yetmişin üzerinde oy verdi bu insanlar Ekrem İmamoğlu'na, bizim anlayışımıza.

Bunu yap, oy alırsın. Yapmadın mı, alamazsın. İstediğin kadar hapse at, olmaz, kendini kandırırsın. Çünkü bizim için İstanbullular eşittir. Bu millet eşittir. Gönlümüzde partizanlığa asla yer yoktur. Biz başardık. Çünkü kirli hortumlarla belli merkezlere bağlanan kamu kaynaklarını millet için harcadık, milletin hakkını millete verdik. Ne yazık ki onun için biz buradayız.

Açık ve net söylüyorum; kumpasın sebebi, İBB'de yolsuzluk yapılması değil, 2019'dan beri İBB'de yolsuzluk yapılmamasıdır. Kamunun malının peşkeş çekilmemesidir. Az önce gördüğünüz gibi siyasi yandaşların, kamunun alacağı bir gayrimenkule aracılık yapıp on milyonlarca doları götürmemesidir. Milletin hakkı üzerinden elde ettiği rantı kesilenler, görevi devraldığımız tarihten itibaren sayısız suçlama, medya karalaması, idari soruşturma ile millete hizmetimizi engellemeye çalıştılar. Ama baktılar yetmiyor.

Biz artık İstanbul'da adama, kişiye, gruplara, cemaatlere, vakıflara, derneklere, yandaşlarımıza hizmet işi dönemini bitirdik dedik. Onun için buradayız. Onların yirmi beş yılda kurduğu düzeni altı yılda değiştirdiğimiz, bu değişime halk 2024'teki seçimlerde güçlü bir onay verdiği için buradayız. Biz, kadim şehir İstanbul'u, bizlere dünyanın en önemli mirası, Fatih Sultan Mehmet Han'ın emaneti,

emperyalist güçlerin beş yıllık işgalinden Mustafa Kemal Atatürk'ün bir hazine olarak emaneti gördüğümüz için biz buradayız. Bu anlayışla İstanbul'un tarihi, doğal, kültürel tüm değerlerine özenle sahip çıktık.

Rant amaçlı tek bir imar değişikliği bile yapmadık. Kamuya ait alanları vatandaşın kullanımına açtık. Bakın Büyükdere Fidanlığı'ndan bahsettim. Bir milyon metrekare Atatürk Kent Ormanı. Ben gördüğümde şok oldum. Burası İstanbul'un göbeğinde niye böyle duruyor, unutulmuş? Etrafı duvarla çevrilmiş. Allah Allah, birileri hesap kitap mı yapıyor diye düşünmeden edemedim. Hemen orayı projelendirdik, tüm doğal koruma kurallarına dünya ölçeğinde uyum göstererek, vatandaşın kullanımına açtık. Bir milyon metrekare İstanbul'un göbeğinde.

Artık bu şehir bir avuç imtiyazlının değil, 16 milyon kişinin oldu. İşte "İstanbul Senin", oradan doğdu Hüseyin Bey, sizinle ilgisi yok. "İstanbul Senin" oradan doğdu, on altı milyon insanın. Ama bunlar onu bile size bağlayıp oradan iş çıkarmaya çalışıyorlar, bu kadar kötüler.

Bu şehirde yaşayan herkes hiçbir ayrıma uğramadan eşit muamele görecek dedik. Bu şehirde hiçbir çocuk kaderine terk edilmeyecek, hiçbir anne yalnız kalmayacak, hiçbir genç umutsuz olmayacak, hiçbir emekli unutulmayacak sözü verdik ve yaptık. Bu şehirde yaşayan herkes devletin gücünü, toplumsal dayanışmanın sıcaklığını yanında hissedecek dedik. İstanbul; adil, yeşil, üretken, yaratıcı bir şehir olacak dedik ve ne dediysek yaptık. İsrafı bitirdik, adaleti tesis ettik, şeffaflığı getirdik, liyakati esas aldık ve önceliğimiz daima millet oldu millet. Mali disiplin ve adil kaynak dağılımı esasına dayanan bir anlayışla tertemiz örnek bir bütçe yönetimi sergiledik. Böylece İstanbul tarihinin en çok sosyal

destek sunan, en fazla ulaşım altyapı ve çevre yatırımı yapan, en yatırımcı, en yenilikçi yönetimi olduk.

1 milyon annenin cebine ücretsiz İstanbul'u dolaşabilirsin, eğer 0-4 yaş arası anneysen, çocuğun annesiysen diyebilmek cesaret ister. Bu yürek, onu o gördüğü o evlerde dışarı sokağına bile çıkamayan anneleri birebir evinde ziyaret edip gördüğü için bu yürek ona milletine vaat etti. Ben vaat edince o işte sayın cumhurbaşkanı çıkıp meydanlarda sen kimin parasını kime veriyorsun diye bağırdı çağırdı. Ben de dedim ki milletin parasını millete veriyorum. Verdik mi, verdik. Milyarlarca lira annelerin cebinde kaldı 7 yıldır neredeyse. İsrafı bitirdik, adaleti tesis ettik, şeffaflığı getirdik, liyakati esas aldık, önceliğimiz dediğimiz gibi hep millet oldu.

Bakın bir tablo daha göstermek istiyorum size, bence çok kritik bir tablo bu. Yani biz nasıl halkçıyız ama aynı zamanda icraatçıyız, lütfen açalım. Nasıl halkçıyız ama aynı zamanda icraatçıyızın net göstergesidir. Bakın bu tabloya iyi bakın. Bu tabloya iyi bakın. Yılda 14 kilometre metro ürettik. 14 kilometre. Sayın Bedrettin Dalan 1.32 kilometre… Ki ilk temelini onlar attı teşekkür ediyoruz.

Sonra Nurettin Sözen Bey 4.17'ye çıkarttı. Hepsine teşekkür ediyoruz. Sayın Erdoğan'a, o da 0.86 kilometre üretmiş. Sayın Gürtuna 2.43 kilometreye çıkartmış, aşağı biraz inince yukarı çıkartmak zor olmuş. Sonra rahmetli Kadir Topbaş döneminde 7.20. Biz, 7.5 yılda ki şu anda test sürüşlerinde son aşamaya geldi, 1 ay sonra GöztepeAtaşehir-Ümraniye açılacak durumda ama testleri bitmesi gerekiyor güvenlik açısından, Ataşehir Göztepe Ümraniye açılıyor 13 kilometre. Göztepe Parkı'ndan Ümraniye'ye kadar. 3 tane ilçeye geçecek.

İşte biz böyle bir başarıya eriştik böyle bir zor dönemde pandemi, ekonomik kriz, siyasi baskı, operasyon, belediyelere çökme, bütün

yöneticilerin hapse atılmalarına rağmen. Çünkü belediye bütçesinin nasıl iyi harcanacağını, nasıl dengeli bir bütçe kurulacağını biz iyi biliyoruz. Sebebi ne biliyor musunuz, biz derken kendime mal etmiyorum, ben kendimi liyakatli milletin evlatlarının aklına emanet ettiğim için iyi biliyoruz diyorum.

Yöntem ve formül belli. Hakkımıza atılan iftiralara, yolsuzluk iddialarına vatandaşlarımız niçin itibar etmiyor biliyor musunuz? Çünkü herkes bu hizmetleri biliyor, görüyor, takip ediyor.

Ücretsiz dağıttığımız Halk Süt; dalga geçtiler. Şimdi annelerin, yani o gariban benim güzel kardeşim, gencecik annelerin evlatlarıyla beraber evlerindeki bir umut, güler yüzü gibi. Çünkü bu millet geçinemiyor ey iktidar! Açlık sınırının altında, misli misli altında asgari ücret durumuna düşürdünüz bu insanları. Emekliyi, asgari ücretliyi... O Halk Süt'ün verdiği gülümsemeyi ben biliyorum o evlerde. O evlere gittim, gezdim. O evlerin salonlarında, o mini minnacık sofralarında iftar açtım ben o insanlarla.

Halk Ekmek büfelerini arttıracağız dedik, bize Halk Ekmek büfelerinin konması için izin vermemek üzere üç sene direndiler, iki buçuk üç sene İBB Meclisi'nde "çoğunluk" diye. Ya bunları yaşadık ya! Büfeyi götürüyoruz bir yere koymaya, o zaman ağırlıklı AK Parti ilçe belediyeleri, onu koymamak için zabıtaları... Bizim Halk Ekmek ekibi alıyor büfeyi, kaldırıyor, kaçıyorlar öbür tarafa; oraya geliyor, oradan kaçıyorlar. Ya tam bir rezalet. Bunları yaşattık yani!

İlkleri yapmak vizyon meselesidir. Bir sonraki tabloyu göstermek istiyorum. Bakın, buradaki liste: Yuvamız İstanbul kreşleri, öğrenci yurdu, Kent Lokantası, Bölgesel İstihdam Ofisi, İBB Kadın hizmetleri, mahalle evi, Özgem kısa mola merkezi... Özgem kısa mola merkezi dediğiniz bir annenin, bir babanın engelli evladını bırakıp nefes alacağı, bir işini yapacağı, gidip dolaşacağı ve onları

oradaki görevlilere bırakacağı bir merkezden bahsediyorum. Bunun kıymeti var ya bambaşkadır yani; engelli yakınları olanlar bunu çok iyi bilir. Ben de bunu nerede öğrendim biliyor musunuz? O evlere gittiğim için öğrendim. Ben hiç çıkmadım, 2009'da siyasete girdiğim günden beri o evlerdeyim, sokaklardayım, caddelerdeyim.

Sosyal Uyum Destek Merkezi, uyuşturucuyla ilgilidir, Sağlıklı Yaş Alma Merkezi, Geçici Barınma Merkezi, Teknoloji İstanbul kurslarımız, teknoloji atölyelerimiz, oyun geliştirme merkezimiz, e-sporlar merkezimiz; ayrıca Halk Süt desteği, Anne Kart desteği, İstanbul Bebek... Yani Hoş Geldin Bebek sepetimiz var bizim, kocaman. Beşiğinden altı aylık ihtiyacını veriyoruz, altı aylık ihtiyacını veriyoruz; mamasına kadar, bezine kadar!

Engelli çocuğu olanlara nakdi destek, okul beslenme desteği, genç üniversiteli desteği, emekli pazar desteği, KİPTAŞ tek yapı dönüşümü, deprem riski binalarda hızlı tarama, tarımsal destekler, Askıda Fatura... Say say baktıkça görürsünüz.

Bir sonrakini gösterebilir miyiz? "İnsanların iş bulma konusundaki profesyonel desteğine hizmet sunacağız" dedik, dalga geçti o dönemki aday ilk turda. Seçimi kazanınca ikinci turda dedi ki "Biz de yapacağız" dedi. Ben "150 bin kişiye beş yılda iş bulacağız" dedim, o da 200 bine çıkarttı yani ikinci turda ama fark 806 bin oldu!

35 tane istihdam ofisi açtık. Son rakamı, bu kitap yazılırken son rakamı buraya gelmeden, bu savunma başlamadan aldım: 315 bin insana, şu anda İstanbul'un en büyük insan kaynaklarıyla ilgili çalışma yapan merkezi biziz. 500 bine yakın insanın çoğu genç ve kadın CV'leriyle beraber biz uğraşıyoruz. Profesyonel destekle… İBB'den iş vermiyoruz; yaptığımız dayanışmayla ve iş birliğiyle İstanbul'da muhtelif iş yerlerinde iş buluyoruz, yani bedava,

ücretsiz insan kaynakları danışmanlığı yapıyoruz. İşverene de iş gücüne de.

Enstitü İstanbul İSMEK. Aynı şekilde, %75 kadın var orada. Göreve geldiğimizde 693 kayıtlı çiftçi vardı; verdiğimiz desteklerle şu anda kayıtlı çiftçi sayısı İstanbul'da neye ulaştı biliyor musunuz? 11 bine! 693, 11 bin! Çünkü tohumunu veriyoruz, fidesini... Bir de fidesini biz yetiştiriyoruz. Görseniz fide yetiştirme merkezlerimizi; kocaman, hani ha bu kadar ha! Gördüğünüz bu kadar fide yetiştirme merkezlerimiz var yani.

İşte biz İstanbul'da hizmet üretmenin onurunu yaşıyoruz. Bakın, bir tablo daha göstereyim size, bu da çok önemli. Bu aslında çok çok önemli, ayrımcılığın olmadığının net bir örneği. Bakın, 2019'da geldiğimizde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 18.517 sendikalı işçisi vardı, sendikalı çalışanı vardı.

Ve 2 sendikaya bağlıydılar. Birisi Hak-İş, 11.658, öbürü Türk-İş, 7.859. Şu anda İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 72.602 sendikalı çalışanı var. 72.602! Dört katına çıkardık. Ve kimseyi ayırmadık, bakın Hak-İş 11.658'den 44.687'ye çıktı. Hiç kimseye karışmadık. Sen şu siyasi görüştesin şuraya katıl demedik. Sendikalı olsun hakkını arasın. Profesyonel bir endüstriyel ilişkiler mekanizması yürüttük.

Ne kadar diplomamı çalsalar da bu zalimler, ben insan kaynakları masterı yaptım İstanbul Üniversitesi'nde. İlk Türk-İş, 16.902'ye. DİSK şu anda artık İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarihinde ilk defa sendikalı işçisi var. 11 bin küsura çıkan DİSK'in çalışanı var. Ve Türkiye'de aynı anda üç konfederasyonun birden sendika hizmeti verdiği tek kurumuz. Biz bu kadar Türkiye'yiz işte. Biz bu kadar Türkiye'yiz. Onun için biz şöyle baktık çalışana; insana insan. Her sözleşmesi bir çocuğun okul masrafı. Her sözleşme bir annenin ilacı, bir babanın onuru.

Bizi iftiralarla kumpaslarla yargılamaya kalkanların, bizim İstanbul'u yönetirken sergilediğimiz yüksek ahlaki standartları şeffaflığı anlamaya, hissetmeye ne akılları yeter ne ahlakları yeter.

Onun için 130 projede 85 milyar doları nasıl talan ettiler, onun için gösterdim size. Halkın parası bu, halkın parası. Nerede bu? Nerede? Bununla neler yapılırdı biliyor musunuz? Ama onlar hala talanın peşinde. Kanal İstanbul'un peşinde. Tekrar söylüyorum. Beton İstanbul'un peşinde. Tekrar söylüyorum. Tekrar söylüyorum sahibi kim? Kim? Kime bu rant dağıtılıyor bilen var mı? Yazılan sorulara Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde cevap bile verilmiyor. Bu paralar kimin için? Oradaki 2 milyon nüfusun yerleşeceği altyapı şu bu teknik zorlukları doğaya olan zararı, İstanbul'a olan zararı konuşmuyorum şu anda. Kim için bu rant? Kim için bu hararet, bu şehvet?

Kim olduğunu bilmediğimiz açıklanmayan bir avuç insanın cebine girecek on milyarlarca dolardan bahsediyorum. Bir kişi karar veriyor, bir kişi. Bu ya o kişiye de yazık. Bu millete zaten yazık da o kişiye de yazık. O siyasi anlayışa da yazık. Böyle bir iş olmaz. Böyle bir iş olmaz.

Bakın bir evrak göstereyim size. Çok çarpıcı bir evraktır. Bir sonrakini gösterelim lütfen. Neyin evrakı biliyor musunuz? Bu İstanbul'daki Sazlıdere Barajı'nın kanunsuz bir biçimde fonksiyon değişikliği yapılarak, tek bir imzayla bakın. Bir de bu imzayı 4 ay İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden gizlediler. Bu imzalandığı tarihten aylar sonra biz tutuklanıp, tutuklandıktan sonra Sazlıdere'de Kanal İstanbul'la ilgili konut projelerine başlandığında biz öğrendik ki böyle bir izin var. Neyin izni bu? Sazlıdere Barajı'nın içme suyu statüsünden çıkartılmasının imzası. Cumhurbaşkanı'nın imzası. Zaten hani burası içme suyu kaynağı değil. Kime sordun? Hiç kimseye. Raporun var mı? Yok. Peki sahibi kim? İSKİ. Devlet Su

İşleri şu anda buraya böyle bir statü değişikliği kararı alıyor. Biliyor musunuz biz 30 yıllığına İSKİ'ye verilen Sazlıdere Barajı'nın her yıl borcunu ödüyoruz. Böyle bir, yani devletin akışını hani ordu dereleri aksa yukarı aksa tam böyle bir şey işte. Ordunun dereleri aksa yukarı aksa gibi bir şey yani. Dereyi tersine akıtmak.

Bir sonraki fotoğrafı da gösterelim lütfen. İşte bugün geldiği nokta bu. Ekrem İmamoğlu hapse girdikten sonra geldiği nokta bu. Sazlıdere Barajı'nın kıyısının geldiği nokta bu. 19 Mart'tan sonra atılan temelden sonra gelinen nokta bu. Bir sonrakini de gösterelim. İşte geldiği nokta bu. Daha böyle bir şey yerleşme olur mu? Böyle bir akıl, akla ziyan bir iş olur mu? Ya neyin hırsı, neyin inadı? Ya kimden öç alıyorsunuz yani? Kimin malını, kimin mülkünü, kime peşkeş çekiyorsunuz?

İşte bir sonrakini de göstermek istiyorum bir örnek olarak. Çok çarpıcıdır. Bunun da hafızalara nakşetmesi lazım. Yani iş bilmezliğin, halka hesap vermemenin, şeffaf olmamanın, toplumla paylaşmamanın, kurumların getirdiği acı noktadan bahsediyorum.

Bakın Melen Barajı İstanbul'un su ihtiyacı, İstanbul'un su ihtiyacı için en kritik projelerinden biridir. Ta 1989'a dayanır temeli. Bakanlar kurulu kararı 90 ya da 91 yılı olsa gerek. O günden beri tartışılan bir konudur. Ve bakın söyleyeyim size. 2000...

Yani İstanbul'un su sorununu 2071 yılına çözdük, adayınızın haberi bile yok diye bana mesaj verdi meydanlardan. Sonra ben de seçildikten sonra ya şu Melen Barajı'nı gidelim görelim dedim. Gittik gördük önce bizi almak istemedi Devlet Su İşleri'nin oradaki yetkilileri. Ya nasıl almazsınız, bizim için yapılıyor burası bize devredeceksiniz. İçeri bir girdik koca, koca Melen Barajı'nın o koca gövdeleri çatlamış. Kolun içine giriyor her çatlak. Koca yani yaklaşık 70, 80 metre yüksekliğinde gövdelerden bahsediyorum. Yanlış proje, yanlış zemin uygulamaları ve yapılan iş çöp. Anladık

ki çöp. Yazıştık, yazıştık, ses yok. Sonra kamuoyuna duyurduk. Bakın şurada, dizi iş var. 1. ihale, 2. ihale, sonraki güçlendirme ihalesi, sonra 1 rehabilitasyon ihalesi.

Tabii 2012'de temelini atıyorlar. Temelini atarken de şöyle bir anons yapıyorlar: 7 Aralık 2016'da saat 13.59'da barajı açacağız. Yani onda... Hani nasıl bir ironiyse 13.59 filan bilmiyorum. Böyle 1 açıklama var temel atma töreninde. 2016... Neredeyiz? 2026. Ne kadar geçti? Açılacak dedikleri tarihten bu yana 10 yıl. Temelinden bugüne 14 yıl.

Ve şimdi yeni bir ihale. Ne olduğunu da detaylarını bilmiyoruz. Neredeyse yeniden bir baraj daha yapılacak. Gövdesiyle vesairesiyle. Bu dönemde kaybedilenler, çöpe gidenler... Enerji, enerji üretecekti o tesis ve İstanbul'un özellikle Melen'den İstanbul'a basılan bu suyun en önemli tüketimi enerji. Onun da kaybını topladığında buradaki kamu zararı ne biliyor musunuz? 1 milyar dolar! Yani bizimki yuvarlak 911 milyon dolar, azı yok çoğu var. 1 milyar dolar! Çöpe gitti. Ve hala baraj yok ortada. Şimdi 2030'dan bahsediyorlar. İşte ben bunları ortaya çıkardığım için, üstünde tepindiğim için, yapın dediğim için, yapalım dediğim için, biz yapalım dediğim için biz buradayız. Ve gerçekten bir yüz karası iştir.

İşte onların İstanbul'a aşkı, ilgisi ranta, yağmaya, talanadır. Bu evraklar onu gösteriyor. Onların derdi beton kanaldır, beton kulelerdir. Bir avuç insanın zenginliğidir. Ama şunu kenara yazın. Hevesleri kursaklarında kalacak. Millet bu açgözlülüğe, bu ihanete asla ve asla izin vermeyecek. Mutlaka dur diyecek. Evet bedel ödüyoruz, evet hasarlar alıyoruz. Ama mutlaka dur diyecek.

Yol arkadaşlarımla birlikte 2014'te Beylikdüzü'nden başlayarak sözde bir suç örgütü kurmuş olmakla itham ediliyorum. Kaldırabiliriz. Benim siyasi yolculuğum Beylikdüzü'nden başlayan

önemli bir millete hizmet hikayesidir, başarı hikayesidir. Ve bu hikayenin temelinde insan vardır. Beylikdüzü gibi merkeze uzak, yeni kurulan bir kentin belediye başkanlığından İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına uzanan bu süreç hiç de kolay gelişmemiştir. Ama o hikaye bu vatana aşkla bağlanıp, elinden gelenin en iyisini verebilmenin, durmadan çalışmanın ve birlikte başarmanın hikayesidir.

Biz merkezi iktidarın yaptığı yanlışların doğrusunu gösterdik. Ve bunu nezaketle yaptık. Gidip konuşmaya gayret ettik. Çözüm bulmaya gayret ettik. Bütün bürokratları, bütün bakanları, valisinden yetkili olan herkese kadar şahittirler. Ama büyük bir nezaketsizlik gördük. Büyük bir kapı duvar gördük. Çünkü sanki elinden malını mülkünü almış muamelesi gösterildi. Halbuki İstanbul'un meselelerini tartıştık.

Benim siyasi yolculuğum, kesinlikle ve kesinlikle durmadan çalışmanın, en iyisini yapabilme gayretinin, iyi işini iyi bilen ile liyakati olanla çalışmanın, ortak aklın ve birlikte başarmanın hikayesi olduğunun özellikle altını çiziyorum. Biz, merkezi iktidarın, onların yaptığı eksikliklerin üzerinden siyaset yapmak değil, eksiklikleri büyük bir nezaketle birlikte çözebilmenin gayretini ortaya koyduk. Ve İstanbul'da her daim hesap vererek, toplumla buluşarak, toplumun içinde olarak, şeffaf ve denetlenebilir bir biçimde icraatlarımızı hayata geçirdik.

İşte bugün onları korkutan da bu oldu. Milletimize, Türkiye'nin de çok daha iyi yönetilebileceğini gösterdik. Bizden geride kalanlar, uygulamalarımızı örnek alacaklarına —bizden geride kalan derken iktidarı ve yönetenlerden bahsediyorum— örnek alacaklarına hepimizi Silivri'ye tıkmak için yöntem arayışını tercih ettiler. Onların rekabet anlayışı bu. Hukuku tanıma, kuralı bilme, hakemi satın alarak yöntem geliştirme gayreti içerisinde oldular. Çelme

takma gayreti içerisinde oldular. Yaptılar bunu bize. Yani bir maç oynanırken devre arasında hakem değiştirdiler. Bütün yargılamalarımız bu şekilde yürüyor. Yargılamayı bile başka bir devreye taşıdılar, başka bir hukuksuzluk devresine taşıdılar.

Bütün bunları millet görüyor ve takip ediyor. Bizim önceliklerimizi de görüyorlar, onların önceliklerini de görüyorlar. Onların mutlu etmek istediği bir avuç insan; biz ise kime oy verdiğine bakmadan, milletimizi mutlu etme gayretinde olan insanlarız. İşi ehline teslim etme özelliğimiz de buradan kaynaklanıyor. Bu nedenle kadrolarımızı oluştururken çok titiz davrandık. "Hamili kart yakınımdır" anlayışına asla ve asla başvurmadık. Liyakati ortaya koyduk. Ve bütün yol arkadaşlarımızı bu çerçevede yanımıza davet ettik. Gelebilenler oldu, gelemeyenler oldu. Gelenlerle çok güzel, o bahsettiğim işleri başardık.

Hepsinin ne kadar konusuna hakim olduğunu, çalışırken devleti ve milleti nasıl önceliklerini o kadar güzel anlattılar ki ben de burada dinlerken her birisiyle yol arkadaşı olmaktan onur ve gurur duydum. Biz işte böyle liyakatli bir ekiple, böyle zorlu bir dönemde, bu denli büyük başarılara imza attığımız için tekrar tercih edildik. Hâlâ tercih edilmemizin altyapısında yatan da budur.

İstanbul'la sınırlı kalmadık. İstanbul'un çok güçlü bir şehir olduğunu ve İstanbul'da bütün Türkiye'nin yaşadığını biliyoruz. Bırakın Türkiye'yi; farklı anlayışımızla, farklı bakışımızla dünyaya bile örnek olacak girişimlerde bulunduk.

Bakın, bir örnek vereyim: 2021 yılında Balkan şehirlerini bir araya getiren insan oldum. İlk buluşmamızı 15 şehirle yaptık, 15 şehirle. Ve kendilerini davet ettiğimde; Atina'dan Zagreb'e, Saraybosna'dan Tiran'a, Sofya'ya varıncaya kadar önce "Hani neye geldik, niye konuşuyoruz?" diye algıladılar ve uzun uzun iki gün

burada konuştuk, görüştük. Balkan Şehirleri Zirvesi'ni oluşturduk, B40 birliğini geliştirdik ve şu anda Balkan şehirlerinin 83 üyesi var. Kurucu başkanıyım 2021'de. Ve şu şartı kendilerine önerdim: Bir kişi sadece bir dönem başkanlık yapacak, sonra devredecek. Benden sonra Atina yaptı, daha sonra Tiran yaptı, Tiran'dan sonra Sofya yaptı, şu anda Zagreb dönem başkanlığını yürütüyor. Ve 83 belediye bir arada günün ve çağın en önemli sorunlarını birlikte konuştu.

Daha İstanbul, Türkiye Orta Doğu'yu derinlemesine konuşmazken, ben İstanbul'da, İran'dan Irak'a, Ürdün'e, Filistin'e, Suudi Arabistan'a, Mısır'a ve Kuzey Afrika'nın bütün ülkelerine, Fas'a, Cezayir'e... Her birisini İstanbul'a davet ettim. Ciddi bir katılım geldi. Marakeş'ten Kazablanka'ya, Trablus'tan Bağdat'a, Tahran'dan Filistin'in birçok şehrine varıncaya kadar... Filistin'den 15 tane belediye geldi. İçinde Filistinli dostlarımız, Arap belediye başkanları da vardı, Hristiyan belediye başkanları da vardı. Erbil; Arap belediye başkanları da vardı, Kürt belediye başkanları da vardı. İran... Bir araya geldik.

Ve ben kendilerine bu toplantıyı yaptıktan sonra, "İkinci toplantıyı nerede yapalım? Düşünün ve bize teklifinizi getirin" dediğimde bu şehirlerden Erbil talip oldu, Bağdat talip oldu, İsfahan talip oldu. Birçok şehir bize yazı yazdı.

2025'te biz yapalım diye, biz tutuklandık. 2024'te biz yaptık onu. 2024'ün yazında.

Dolayısıyla biz bu tür adımlar attık. Ama biz bu uluslararası adımlarımızı atarken İstanbul'un nasıl bir Türkiye şehri ve dünya şehri olduğunu, birçok bulunduğumuz oluşumlarda aktarırken Anadolu'ya uzanan el olduk. İstanbul'un kaynağı Türkiye'nin hizmetine sunulmalıdır, ne biliyorsa aktarmalıdır dedik. Türkiye'nin 80 iliyle iş geliştirdik, 81 iliyle. Özel bir birim kurduk.

Bize bize sık sık şunu söylediler: "Anadolu'dan sana ne? Trakya'dan sana ne?" Ben dedim ki, "İstanbul Anadolu'nun, Trakya'nın çocuklarının şehridir." Bu şehirde yaşayan her ailenin bir köyü, bir kasabası, bir memleketi var. İstanbul'un zenginliği bütün Türkiye'nin emeğiyle büyüdü. O emeğin karşılığını Anadolu'ya götürmek bir lütuf değil, bir vefa borcudur. Bunu söyledim. Ve biz o borcu ödemeye gayret ettik.

Rakamı vereyim. 81 ille proje yürütüldü, 81 ille çalışmalar yapıldı. Ama aynı zamanda somut, yapısal anlamda 44 ilde 81 ilde proje yaptık. Yani 80 ille bu şehrin deneyimleri üzerinden her türlü projeyi gördük ama fiziksel proje ürettik. 44 ilde 81 proje. Toplam bedeli yaklaşık 24 milyar liranın üzerinde yatırım yaptık Türkiye'nin farklı illerinde. Bu projelerin hiçbir zaman bir avuç insanı zengin etmek için değil, her birinin ucunda bir rant, bir imar değişikliği, bir yandaş müteahhit olmadı. Hepsinin ortak bir adresi vardı, kamu. İçinde okul var, konut var, pazar yeri var, kütüphane var, cami var, cemevi var, meydan var, arıtma tesisi var, üst yapı var, meydan var, aklınıza gelebilecek her şey.

Yani herkesin olan, kimsenin tek başına sahiplenemeyeceği işler ürettik. Hatta deprem bölgesine özel görevlendirilmiş bir şehir olmanın çok ötesinde, muazzam katkılar sunduk. Çünkü yapmak zorundaydık. Bütün deprem bölgesine aynı katkıları sunmak gayreti içerisinde olduk. Kırıkhan'da lise yaptık. Adını İBB Emekçileri Lisesi koyduk. Gümüşhane'de üstün zekalılar okulu yaptık. Rahmetli olan bir Gümüşhane eski belediye başkanı genel müdürümüz Mustafa Canlı’nın ismini koyduk. Trabzon Tonya'da bir ortaokul yaptık. Adını Trabzon'a hizmet etmiş eski Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Necmettin Karaduman'ın ismini koyduk. Yani öyle bizim adımızla, halamın oğlu, dayımın oğlu, işte şunun adı, bunun adı böyle bir şey yapmadık yani.

Elazığ'da… Bir açarsanız görsellerimiz vardı. Bana göre Türkiye'nin en özel kampüslerinden birini yaptık. Depremde zarar görmüş o üstteki ortadaki resimdir. Olağanüstü bir projedir, ödüllü bir projedir. Elazığ'da depremde zarar görmüş Gazi Mesleki Teknik Anadolu Lisesi'ni yaptık. Biz bunları yaptık ama bir şey söylüyorum sizlere, açılışlarına vali gelemedi, açılışlarına kaymakam gelemedi, açılışlarına Milli Eğitim müdürü gelemedi. Niye? İstanbul Büyükşehir Belediyesi yaptı. Niye? Ekrem İmamoğlu İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin başkanı. Allah bunlara akıl versin.

Birçok şehirde kütüphaneler açtık. Eski hükümet konağından kütüphane yaptık. Tadilatını, restorasyonunu yaptık Beşikdüzü'nde. Tunceli Ovacık'ta bir Çocuk Bakım Sanatevi yaptık. Ülkenin dört bir yanında kreşler açtık, kreşler yaptık. Tunceli Nazimiye'de konaklama tesisi ve altında belediyeye gelir getirsin diye iş yerleri olan bir bina yaptık. Kocaeli İzmit'te, üstte, sahnede göreceksiniz. Yine sabit taksitle, değil mi? Ali Bey, sabit taksitle yaptık, değil mi? Sabit taksitle sosyal konut projesi yaptık. Fatma Hanım, can kardeşim, değerli başkanım; şimdi burada, hapiste.

Nevşehir Hacıbektaş'ta, altta, mihmandar konutları ürettik. Önemli bir iş, sadece gidip orada bir konut projesi değil, oraya mimari olarak katkı sunulsun diye bir proje ürettik. Arsasını belediyeden ihale ile satın aldık KİPTAŞ. Sadece onu da yapmadık, içinde taziyevi var, içinde kreş var. Sosyal bir proje ürettik.

Yani biz Anadolu deyince Mevlana deriz, değil mi? Anadolu deyince Hacı Bektaş-ı Veli deriz, öyle değil mi? Hacıbektaş sefil bir durumdaydı. 4 yıl boyunca oraya hizmet götürdük. Yeşil alanlarını, meydanlarını, yollarını, asfaltlarını, kaldırımlarını, aydınlatmalarını yaptık, restorasyonlarını yaptık. Tepeden tırnağa! Tepeden tırnağa! O ayrı, o da ayrı.

Cemevlerine büyük hizmetler taşıdık İstanbul Büyükşehir Belediyesi olarak. Her yıl yapıp büyük sıkıntılar içerisinde oldukları Hacıbektaş'ı anma etkinliklerinin birebir hamisi olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile protokol yaptık. Artık 2 yıldır başladık 3. yılına girdi İstanbul Büyükşehir Belediyesi orada Hacıbektaş-ı Veli anmasının hamisidir. "Hiçbir derdiniz yok bu iş İstanbul halkının sorumluluğundadır" dedik.

Kars Susuz'da hayvan pazarı yaptık. Hayvancılığın en önemli merkezlerinden biridir Kars Susuz. Çevre düzenlemeleriyle beraber Kastamonu Daday'da kapalı pazar yaptık. Malatya Arapgir'de reyhan çayı üretim tesisi ve ambalaj tesisi yaptık. Yani seçiyorum Edirne İpsala'da kent meydanı yaptık. Çanakkale Eceabat'ta kent meydanını yaptık. Gökçeada Kaleköy'de kent meydanını yaptık. Giresun Tirebolu'da kent meydanını yaptık. Bartın Amasra'da cumhuriyet meydanını yaptık. Malatya Hekimhan'da kültür merkezi yaptık. Gaziantep Karkamış'ta kültür merkezi yaptık. Çorum Mecitözü'nde kültür merkezi yaptık. Dediler ki senin ismini vereceğiz. Dedim deli misiniz ben paramla yapmıyorum onu yani insanların desteği var kurumumuzun desteği var. Zor ikna ettim Hitit Kültür Merkezi koydular. Balıkesir Susurluk'ta amfi tiyatroyu tamamladık. Rize Fındıklı'da Tokat Zile'de sosyal yaşam merkezleri yaptık. Yozgat Çayıralan'da sosyal tesis yaptık.

Bakın bunların birçoğu farklı siyasi partiler. İçinde İYİ Parti var DEM Partisi var çalışmalarda MHP'li belediye var sonradan AK Partili olmuş tamamladığımız işler var. Devletin farklı kurumları var. Zonguldak Alaplı'da sahil parkı yaptık. Adıyaman Gölbaşı'nda kent parkı yaptık. Dağın başında köprüleri yıkılmış diye 6-7 köy birbirine ulaşamıyor diye Adıyaman'da dağın başında kocaman bir viyadük yaptık 7 tane köyü birbirine bağlayan. Her yere koştuk. Antakya'da 130 milyon liraya geçici yaşam alanı kurduk. Samandağ'ın sahil

parkından caddelerine 10.000 tonu aşan asfalt döktük, sahil parkını yaptık. Sinop Ayancık'ın selden sonra bütün yollarını biz asfaltladık. Düzce'deki yatırımlarımız, Istranca'daki yatırımlarımız, Ardahan'daki terminal, Sivas Divriği'deki terminali biz yaptık. Trabzon'dan Tunceli'ye, Van'dan Edirne'ye camiler ve cemevleri yaptık.

Yani İstanbul'da yaptığımızı Anadolu'da da yaptık. Herkesi eşit gördük. Ve şimdi şunu soruyorum bu iddianameye göre biz kamunun parasını örgüt amaçlarıyla kullanmışız. Peki o örgütün amacı neymiş? Kırıkhan'da emekçilerin parasıyla yapılan lise mi? Ovacık'taki bir çocuk parkı mı? Kars'taki besicinin pazarı mı? Arapgir'deki reyhanın değerinin üreticide kalması mı? İpsala'da bir meydan mı? Düzce'de temiz su mu? Evet bizim örgütümüzün amacı buydu. Bizim örgüt çalışmamızın amacı buydu. Bizim örgütümüzün amacı kamunun parası kamuya gitsin. Emeğin karşılığı emekçiye dönsün ortak alanlar ortak olan herkesin olsun.

Bu ülkede 44 ilde 81 proje üretmek bunu 5,5 6 yılda başarmak büyük iştir. 12 yılda aynı dönemde Melen Barajını bitiremeyenlere de hesap sormak gerekir. İşte iktidarın korkulu rüyası budur: İstanbul'dan Anadolu'ya uzanan ayrım yapmayan kamucu ve dürüst bir yönetimin bütün ülkeye örnek olması. Ama hiçbir güç engel olamayacak umudu kalıcı bir dönüşüme çevireceğiz. Anadolu'nun Trakya'nın her şehri İstanbul gibi cazip olacak gayretimizi ortaya koyduk.

Diyarbakır'dan Hakkari'ye… Aklıma geldikçe sıralayabilirim kamu binalarına unuttuğum şehirler var. Bütün Türkiye'ye yatırım ve hizmet götürdük ve bunun gururunu yaşıyoruz. İşte bizim Türkiye bakışımız aslında böyle bir şey. Dayanışma, kalkınma ve refah ilkeleri üzerinde yükselen kimsenin geride bırakılmadığı insan

merkezli bir hayat kurma tecrübemizi bütün ülkeye yayma gayreti içerisinde olduk.

Bakınız belediyeciliğimizi anlattım. Elbette ki şahsıma yönelik ağır saldırılarla yürütülen bu süreçte önemli bir noktaya gelmek istiyorum. Şahsımla ilgili hiç konuşmadım. Aslında Ekrem İmamoğlu kimdiri böyle uzun uzadıya orada burada millete konu etmedim.

Ben işimle konuşulmayı, işimi yapmayı, metro açmayı, yeşil alanlar açmayı, çocuklarla, gençlerle olmayı, annelerin ihtiyacını çözmeyi kendime ilke edindim.

Biraz da ailemden söz etmek istiyorum. Çünkü bu dava dolayısıyla onlar da ne yazık ki ahlak yoksunu, vicdan yoksunu ağır saldırılara ve insafsız kuşatmalara maruz kaldı. Güzel vatanımla, aziz milletimle birlikte ailem, benim her zaman en önemli kutsalım oldu. Söyledim daha önce de: "Allah'ım, ne olur beni aileme mahcup etme milletime hizmet ederken" diye dua ettim. Doğduğum şehrin, bölgenin insanına —çünkü yakın tanırlar— "Mahcup etme" diye dua ettim. Hizmet ettiğim İstanbulluya ve aziz milletimize "Beni mahcup etme" diye dua ettim. Benim kutsalım bunlar. Ama kutsalımıza saldırmaktan hiç geri durmadılar. Saldırdılar, hainceye saldırdılar!

Hakkımda hakaretten soruşturma açıyormuş Bakırköy Başsavcılığı. Hadi oradan ya, hadi oradan! Beni duruşmaya götüren arabayı 60 kilometre gittikten sonra, benim gittiğim yolda jandarma... Eşlik eden jandarmayı, en üst düzey komutanı bile zor durumda bırakacak şekilde yarı yoldan geri döndüren o başsavcılık, benim hakkımda şey açıyormuş; hakaretten soruşturma açıyormuş. Hadi ya! Sizi yanlılar sizi!

Görevinizi yapın, görevinizi! Ne demişim ben, ne demişim? Ben ne dedim dün? Hepiniz duydunuz, tekrar ediyorum: Kim, kim masumiyet karinesine saldırıyorsa, kim lekelenmeme hakkını çiğniyorsa, insanlara haksız, hukuksuz hakaret ediyorsa, kim insanları yargısız infazla kirletiyorsa, aynen Cumhurbaşkanının da dediği gibi, namussuzdur, şerefsizdir, haysiyetsizdir! Bunu dedim, bunu burada dedim ben. Aynı şeyi Sayın Cumhurbaşkanı da söyledi, "Kimse yapamaz" dedi. "Gözdağı verdi!" Ben mi gözdağı veriyorum kendi ayarıma?

Aileme saldırılıyor; yüzlerce başvurumuz var, yüzlerce! Namusuma, iffetime saldırılıyor; yüzlerce başvuru var, yüzlerce! "Kovuşturmaya yer yoktur". Ne güzel ya iddia makamı! Şak şak şak, sizi mi alkışlayacağım? Ben kimsenin çocuğunu, eşini, annesini, babasını kendiminkinden ayırmıyorum ha! Ben 87 milyonun hakkını savunuyorum burada. Savunmaya da bu dille devam edeceğiz, kimse buna engel olamaz!

Evet, ailemden bahsedeceğim. Güzel vatanımla kurduğum bu kutsal bağ ve o köprünün en büyük kaynağı, benim ailemdir, benim atamdır, benim dedemdir, ninemdir, babamdır, annemdir.

Ekranı kaldırabilirsiniz.

Ben, babamdan dürüstlüğü öğrendim, esnaflığı öğrendim. Anacığımdan çalışkanlığı öğrendim, emeği öğrendim. Bir yandan beni tertemiz okula yollarken, bir yandan tarlada çalışan bir ananın evladıyım ben. 9-10 tane ineğine bakarken, aynı zamanda bir tüccarın eşiyken, tarlada ürettiklerini pazarda satan ve oradan ekmeğini kazanan annemin evladıyım ben. Bir yandan esnaf ve tüccar bir babanın dükkânında dükkân açmayı öğrenirken, bir yandan annesinin ürettiği fasulyeyi, patatesi, biberi, salatalığı, tereyağını Kadınlar Pazarı'na taşıyıp babaannemin, annemin, anneannemin sattığı tezgâhı kuran bir evladım ben yani. Ben öyle,

ben öyle sırça köşklerde doğmadım. Doğduğu yeri unutanlardan da değilim yani.

Ben aynı anda hem Kasımpaşalıyım hem Rizeliyim hem Trabzonluyum hem Diyarbakırlıyım hem Edirneliyim, her yerliyim. Çünkü biliyorum, benim gibi bu yurdun her tarafında aynı insanlar var. Siyaset için ona saldır, buna saldır... Beni ben yapan ailem.

Onlar bana terbiye ve değerleri aktardılar. Tabii ki okula gittim. Ana gibi bir öğretmenim vardı benim, ana gibi. Allah rahmet eylesin. Öldüğünü Büyükşehir Belediye Başkanı olduğumda öğrendim. Yıllarca aradım bulamamıştım. Gümüşhane'ye Türk evine gittim Gümüşhane'de. Minnetle andığım için dua ettim mezarında. Annem gibiydi? Evet, öğretmenlerimden öğrendim. Atatürk'ü, Cumhuriyeti, devleti, milleti, sevgiyi, şefkati öğretmenlerimden de öğrendim.

Benim babam, tek başına iktidar ANAP'ın döneminde Trabzon'un başkanıydı. Ama devletin önünde ben o insan hep önünü ilikleyip takip ettim. Böyle saygıyla, valisinin karşısında, kaymakamının karşısında devletin saygılı bir siyasetçi. Siyaseti 40 yaşında bıraktı 1987'de. Ben öyle öğrendim, böyle gördüm yani. Böyle valiye dursa katıp valinin önüne geçen il başkanı görmedim yani. "Valiyi tanımıyorum, buranın kralı benim" falan diyen bir parti, partizan tipler görmedim ben. Vallahi öyle büyüdüm ben. O tür tipleri iye tanırım yani. Onlara da ayar vermekle geçti siyaset ömrüm. Vermeye de devam edeceğim, nerede olursa olsun. Partizanlığın düşmanıyım ben. Çünkü bu ülkenin düşmanıdır partizanlık. Bunları aileden öğrendim ben.

Sevgili eşin Dilek'ten yola arkadaşlığının anlamını, birlikte aile kurmanın güzelliğini, iyi evlat yetiştirmenin özenini, kadının gücünü ondan öğrendim. Çocuklarımdan ise her gün bir şey öğreniyorum. Her gün. Dirençlerini, dayanma güçlerini. Aile bu ya!

Yerle bir ettiniz aile duygusunu! Aile yılıymış! Ne aile yılı ya? Öyle mi aile yılı olur? Yalancılar...

Bütün aileleri çok seviyorum. Tabii ki kendi ailemi sevdiğim için bütün aileleri çok seviyorum. Küçüğün ailelere saygı duymayı çok seviyorum. Hiçbir girdiğim, hiçbir evde farklı bir gözle bana bakan olmadı. Her türlü eve girdim, her türlü sokağa, her türlü mahalleye girdim. Van’dan Edirne’ye, İzmir'den Diyarbakır'a, Trabzon'dan Hatay'a, Gaziantep'ten Maraş'a, Kayseri'den Yozgat'a gitmediğim şehir yok. Kastamonu'dan Sinop'a büyük bir sevgiyle sevkatle karşılaştım. Anaların duası bana yeter ya. Yeterin milletin makam düşkünlüğünü ya. Böyle bir şey olur mu ya? Makam için deli divane ol! “Dilinle yala” dese koridorları yalayacak tipler öyledir! Böyle bir anlayış olur mu ya? Bunun için her şey yapılır mı ya? Aileye hakaret edilir mi ya? Benim ağzımdan 17 yıldır siyaset yapıyorum, 17 yıldır bir tek kayıt bulsunlar her şeyden vazgeçeceğim. Birinin ailesine, birinin haysiyetine, birinin hakkında bir iftirayı...

Sayın Cumhurbaşkanına gittim 2019 seçimleri öncesi. Randevu verdin. Randevu istememin sebebi de İstanbul'a Belediye başkanı olacağıma inanıyorum, bütün eski belediye başkanlarını ziyaret ediyorum, sizi de ziyaret etmek istiyorum, yazının anlamı tamamen bu. Bir gittim kendisiyle görüştüm, 15-20 dakika dedi, yardımcısı Hasan Doğan girdim. 1 saat 40 dakika çıktım. Ben uzatmadım. Sağ olsun kendisi bir saat uzattı. Oturduk, konuştuk, oradan buradan şuradan geçiyoruz. Kendisine konu açtım, dedim ki Beykoz'da ben bir Kıbrıs anıtı yaptım. Ben Kıbrıs'ta iki sene okudum, çok da seviyorum. Rahmetli Denktaş'ı da tanıdım. Oraya ayrı bir ilgi duyuyorum. Benim arkadaşlarım vardı iki tane Trabzonlu, ikisinin de babası Kıbrıs şehidiydi. Onlardan dolayı da ayrı bir tutkum var. Ve 500-600 metre Kıbrıs Şehitleri Anıtı yaptım. Kıbrıs'ı anlatıyor, Kıbrıs mücadelesini anlatıyor, Londra Antlaşması

var, böyle yazıtlar var. Kıbrıs'ta öyle bir anıt yok, iddia ile söylüyorum, Kıbrıs'ta öyle bir anıt yok. Yaşam var, az önce gösterdiğim fotoğrafta görünüyor diye.

Ya dedim, burayla ilgili size yakın basın benim aleyhimde "Makarios'un anıtını yaptı" diye benimle ilgili yalan haber uyduruyor. Öyle mi dedi, daha neler göreceksin! Dedim, bu önemli değil, önemli olan şu dedim. Siz dedim, iki konuşmanızda beni, beni şöyle tanımladınız: "Makarios'un anıtını yapar ama sen İstanbul'a belediye başkanı yapacaksınız." Dedim, siz Cumhurbaşkanısınız. Yani önünüzü araştırarak gelmiyor mu dedim.

Yardımcısı getirdi televizyon telefonu, öyle, Allah razı olsun yani, yanımda telefon yok, her şeyi dışarıda bıraktık. Getirdi, açtı böyle, efendim dedi, şurası. Açtı. Ben de gösterdim. Bakın dedim, kocaman silüette, yani orada yapılan rölyef çalışmasında 50'ye 40 bir bölgede bir Makarios rölyefi var. Masaya yumruk vuran Denktaş, işte rahmetli Doktor Fazıl Küçük'ün görüntüsü var. O bir proje yani, kararlı iki tane Türk yönetici var, Makarios da imza atıyor yani. Bir tanıtım rölyefi var, kocaman 500 metre, 50'ye 40. Bu mu dedim Makarios anıtı?

"Eee" dedi, "daha neler göreceksin!" Dedim siz benim de Cumhurbaşkanısınız. Benim hakkımda bir iftirada bulunamazsınız." 2019'da. Bu mu siyaset ya? Siyaset bu mu?

O güne kadar "Makarios anıtını yapan zat" diye bana hakaret eden basın, bir an da bir gün sonra şeye döndü: Denktaş anıtını yapan Ekrem oldu! Bu mu yani?

Konuşulan her şey yalan. Yalan. Allah yalandan, iftiradan korusun. Allah yalanla, iftirayla beslenerek ülkeyi yönetenlerden, bu

yöneteceğini zannedenlerden yönetenlerden bu milleti korusun. Aileye hakaret olur mu ya?

Bütün ailemin bütün ailemin her ferdini, kardeşimi, annemi, babamı, eşimi, evlatlarımı, geniş ailemi çok seviyorum. Ve benim ailem elbette kutsalım. Çünkü ailemden aldığım terbiye gereği, bana yapılan tüm zulümleri yaşatılanları başkalarına da yapılmış gibi bakarım ve buna öyle tepki gösteririm, başkasına da yapılsa aynı tepkiyi gösteririm. Onun için benim içim yanıyor oradaki insanların ailelerinden dolayı.

Babama yöneltilen iddialar, beni siyaseten alt edemeyenlerin ailem üzerinden irademi kırma çabası. Vicdansızlık öyle bir boyuta ulaştı ki bu ülkeye yıllarca namusuyla hizmet etmiş bir insanın, babamın ve birçok insanın emekli maaşını bile almasına engel olan bir düzen ya. Emekli maaşı ya. Bunu dile getirmekten utanıyorum ya. Binlerce insan çalıştırmış ya 1960'dan beri ticaretin içinde olan bir insanın emekli maaşına göz koyan bir yargı olur mu ya? Ne yapacak ya Hasan İmamoğlu? Ne yapacak? Koyun babanızı benim yaşadıklarımla aynı yere. Bakın ne oluyor. Bir koyun bakalım ya. Gerekçe gösterin ben de saygı duyacağım. Bir tane gerekçe gösterin.

Hani 2 milyarı götüren ne oldu? Hesaplarda bilmem ne kalktı. Hangi yargı o? İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı. Farklı bir adresi mi? Aynı adres. Aynı kişiler, aynı aktörler! Koy, kaldır. AK Parti Genel Başkan Yardımcısının oğlu olunca koy, kaldır. Milyarlar! Öbür tarafta emekli maaşı. Malımız mülkümüz buradadır bizim bir yere gitmiyor yani.

Aynı sınır tanımaz kini oğluma, Selim İmamoğlu'na. Benim oğlum üniversitede. Yurt dışı yasağı var. Ne güzel ya. Koyun ne olacak? Ne olacak yani? Dursun orada. Hiç kaldırmayın. Hiç kaldırmayın. Hiçbir hukuki dayanak yokken, sırf Ekrem İmamoğlu'nun oğlu diye,

adama yurt dışı yasağı koyuyorsunuz. Ve kaldırmıyorsunuz. Gencecik bilimle uğraşan bir insanın bilimle ilgili yapacağı çalışmalara engel oluyorsunuz. 28 yaşında evladıma bu yapılanın, aile yılı diye tarifleyen zihniyetin yalancılığının tam bir ispatı olarak gösteriyorum.

Babamın neredeyse 55 yıllık ,ailemizin neredeyse 70 yıllık, benim ise 35 yıllık ticaret yaşamım namuslu ahlaklı binlerce istihdam sağlayan helal temiz bir Anadolu esnaflığı hikayesi olduğunun altını çizerim. Ticaretimizin tümüyle helalleşilmiş bir geçmiş söz konusudur. Kimseye çekimizi yazdırmadık, kimseye senedimizi ödememezlik yapmadık. Herkesle helalleşerek ticaret yaptık. Binlerce konut işyeri ürettik, kimseyle de davalık olmadık.

Açıklanamayan sebepsiz zenginleşmenin hesabını bu sözde iddianameyi yazanlar ve yazdıranlar verecek. Verecek verecek. Ben değil. Akrabalık bağlarını bile suç sayacak kadar şirazeden çıktılar. Söyledim; kayınbiraderimi soru bile sormadan bıraktınız. 1 seneden fazla hapis yattı. Bir başka davada tekstille uğraşan bir adamın hiçbir şekilde hiçbir tarafında her tarafından kıl alabilirsiniz dedi adam, hiçbir tarafından bir şey almadılar. Hiçbir şekilde uyuşturucu da çıkmadı. Bir tekstilciden esrar tüccarı çıkartma davası uydurdu İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı. Gururla sunar!

Ben ve ailem, şirketimizle birlikte yüzde 100 şeffaf olduk. Gazete manşet atmış. Hala aldığı evle ilgili açıklama yapmamış bu sabah manşet atıyor. Ulan patron, seni babanı tanırım ben ya. Ben sülaleni tanırım ben ha. Benim evim barkım belli. Siz açıklayın evinizi barkınızı, benim evim barkım belli, nerede oturduğum belli benim yani.

Gizli bir yuvam yok benim. Benim ciğerim yanıyor Sayın Başkan, sayın heyet; benim ciğerim yanıyor, yanıyor, yangın yeri! Bu daha

başlangıç! Bu savunma günleri daha başlangıç! Ben hakkımı arayacağım!

Aile şirketimizin tüm hesapları, tüm çalışmaları %100 şeffaflık, kurumsallık ilkeleriyle devam etmiştir. Ve benim için hep bu önemliydi. Ne bana, ne de aileme hiçbir zaman en ufak bir leke gelmesini istemedim. Bu sebeple de hem ben hem ailem, olağanüstü titiz davrandık. Benim soyadım İmamoğlu, annemin kızlık soyadı İnan, eşimin kızlık soyadı Kaya. Bakın bakalım, hangi şirketten ihale almışlar, fon almışlar veya bir kurumdan veya belediyeden, bir bakın bakalım! Canını okurum biliyor musunuz, canını okurum! Çünkü biz öyle sözleştik.

Ne zaman biliyor musunuz? 2008 yılında Cumhuriyet Halk Partisi'nden aday adayı olmaya karar verdiğimde 150 kişiyi davet ettim. Beylikdüzü'nde günde 35 bin ekmek üreten fırınımızın üstünde açmış olduğum restoranda, 2008 yılında aile toplantısı yaptım; aynen şunu söyledim, yaşım 37: Daha belli değil, aday adayı olacağım yani, partiye yeni üye olmuşum. Dedim ki: "Ey ailem..." Ailede az önce bahsettiğim bütün çeşitlilik var, 13 yaşında çocuk bile var, 13 yaşında çocuk bile var orada. Ben dedim: "Siyasete giriyorum." O masada, o gün benim parti olarak tercih ettiğim partinin dışında iki farklı partide siyaset yapan iki kişi daha var; biri rahmetli oldu, biri de AK Partili. "Eğer içinizden birisi siyaset yapacaksa ve 'Ben yapacağım' diyorsa ben girmeyeceğim. Ama siyaset yapmayacaksanız..." Yani bu bir yasak değil, prensip kararı. "Ben siyaset yapacaksam bu aileden başkasının siyaset yapmasını istemiyorum ve böyle yapmak istiyorum." Böyle kararlaştırdık, sözleştik. Ve benim ailemden hiç kimse belediyenin kapısından içeri girmedi; kapısından içeri girmedi, giremez! Bu bir aile prensibidir.

"Bu dava siyasi değilmiş!" Senin alnını karışlarım ya, senin alnını karışlarım! Senle siyaset yapan Ekrem İmamoğlu olarak söylüyorum; ister bir partinin başında kayyum ol, ister ne olursan ol! Siyasi değilmiş; canıma okunuyor burada biliyor musunuz, "Siyasi değilmiş"! Dilimin kemiği yok benim. Şu anda ben onurumla, namusumla, haysiyetimle, şerefimle ilgili konuşuyorum.

Ve şirketimle ilgili... Kendisi burada: Tuncay Yılmaz. Tertemiz bir adam. Türkiye'nin önemli iki şirketinde iş yaparken tanıştığım, demir çelik aldığım, ahşap malzemesi aldığım, bir holdingin çalışanıyken, yöneticisiyken "Gelir misin?" diye davet ettiğim bir insan. Niye? "Ben artık belediye başkanlığına talibim, işimin başında duramam; işimi sen yönet." Prensipler koyduk; işimiz büyümesin, işimiz yürütülsün, işimiz Beylikdüzü'nün, Büyükçekmece'nin, Avcılar'ın, yani geçmişten bu yana Esenyurt'un, yaptığımız ticaretin dışında da başka bir yerde ticaret yapmayın İstanbul'da! Karar verdik. "Dedikodusu olur" dedik, karar verdik. Kendisi burada. "Sadece burada, bizim burada arsalarımız var, ilişkilerimiz var; başka bir yerde istemiyorum" dedik.

Çünkü, ailemizin ismi ve onuru her şeyden önemliydi bizim için. Çünkü biz, görevimiz bittiğinde ceketimizi alıp çıkıp evimize gitmeyle ilgili kararlı bir siyaset dönemi geçirdik.

Ben, Büyükşehir Belediye Başkanlığına adaylığımı, en son aileme ikna edebildim. Bana teklif geldiğinde bir ay ikna görüşmeleri yaptım, istemediler. Çünkü söz vermiştim: Bir dönem, iki dönem Beylikdüzü'nde, bir dönem daha yapıp bırakacağım diye söz vermiştim. Eşim istemedi, ailem istemedi. En son küçük oğlum, daha kaç yaşında o zaman, dedi: "Baba, ya kaybedersen ne yapacaksın?" Dedim: "Oğlum, döneceğim işin başına, senle

çalışacağız" deyince çocuk sarıldı bana. Hoşuna gitti. Ben böyle siyaset yaptım ha!

Ben siyaset manyağı değilim. Aynen öyle yani. Siyaset hastası değilim. Size şunu açık ve net söyleyeyim; kendime, aileme koyduğumda ne kadar çok çalıştığımı, ne kadar girişimci olduğumu, ne kadar kendimi işime, kuruma adadığımı Yaradan da bilir, ailem de bilir, etrafım da bilir, siyaset yaptığım insanlar da bilir, Beylikdüzü halkı da bilir, İstanbul halkı da bilir, millet de bilir. Kendimi adarım.

Evet, ben siyasete girmeseydim, İmamoğlu İnşaat'ı Türkiye'nin en önemli konut firmalarından birisi yapardım. Ve benim 2007'de, 2005'te, 2009'da, 2011'de ortaklık yaptığım insanların isimlerini vermeyeceğim. Hükümete yakın olanları da var, uzak olanları da var. İstanbul'un her yerindeki şantiyelerini hepiniz görüyorsunuz sağından solundan geçerken. Başarırdım da yani.

Bu sebeple, işini profesyonel bir akılla hesap veren, şeffaf bir çerçeve oturtarak bir yol haritası çizdim. Örneğin; inşaat sektöründe vardır yani. Tapu değeri biraz farklıdır, satış farklıdır, vesaire. Vardır bunlar. İsteseniz de bazen tam başaramazsınız. Ama sağ olsun Tuncay kardeşim sayesinde ben, belediye başkanlığını kazandığım itibariyle ticaretimizde neredeyse yüzde yüze yakın ufak tefek aksaklıklar olmuştur, resmi bir ticaret ortamına döktük. İnşaat sektöründe bu vardır. Hiç kimse bize laf etmesin.

Ve ben 11 yıl boyunca ben şantiyelerime ve ofisime, ben sordum ofisime ne zaman uğradın, daha yeni uğramıştım demiştim. Yok dedi başkanım, hiç uğramadınız dedi. Ben 11 yıl boyunca ofisimi çok sevdiğim, 2009'da kendi ellerimle dizayn edip yaptığım ofisime, 11 yıl boyunca bir defa uğramışım. Bir defa. Şimdi TMSF oturuyor orada!

Güzel ülkemin güzel insanları, kıymetli esnafları, iyi aileleri, sizlere sesleniyorum: İmamoğlu ailesinin kaç nesillik emeğine, varlığına binbir zahmet ve zorlukla biriktirdiğimiz her şeyimize bir gecede el koydular. Niye? Bir kişi istedi diye! Burada iş adamları var. Tanıyorum yani bir tanesini. Onların köylerindeki mezarlıklarına bile haciz koydunuz ya, haciz koydunuz ya. Utanın ya, utanın. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı gururla sunar! Gururla sunar!

Aynı pozisyonda, iktidara yakın diye, Cumhurbaşkanı'nın yakını diye, aynı firma, aynı tür ihalede, aynı şekilde iş yapmış, ama ihalede sanık değil, sanık değil, hiçbir şey değil! Kime yutturuyorsunuz siz ya? Kime yutturduğunuzu zannediyorsunuz siz? Söylediklerimi herkes aynaya baksın düşünsün. Karşısına anasını, babasını, çoluğunu, çocuğunu, eşini koysun. Herkes. Ne derdi varsa? Yoksa kendi bilir.

Ortada ne kesinleşmiş mahkeme kararı, ne büyük delil, ne büyük suç var. Ama AK Parti genel başkan yardımcısı olursa her şey serbest! Hatta tövbe hesabı açıyoruz! Gururla sunar. Tövbe, istiğfar getirdi mi oluyor her şey! Tövbe hesabı. Ve böyle öğrenmedim. Yüce Kuran'da tövbe istiğfar mekanizması, Yüce Allah'la kul arasındadır. Tövbe istiğfar yapıp geri dönsün… Öyle bir şey öğrenmedim ben yani.

Çok iyi yönetiyorlar bunlar fon işini! Vatandaşın malına mülküne bu kadar hoyratça el koymak, ekonomiye, bu milletin gelirine, bu milletin geleceğine atılan en büyük kazıktır biliyor musunuz? En büyük ihanettir. Bu ülkeye yatırım mı gelir? Bak bak. Ve önemli bir kuruluş ne diyor? Ben seni artık kenara koydum diyor. Temmuza kadar istediklerimi yaparsan… MIC miydi neydi? Tam unuttum şimdi. MSI mıydı?

Bu yüzden nereye el koyduğunuzu iyi anlamanız gerekiyor. Bütün bir ailenin ne kadar çok emeğine, gece gündüz hafta sonu

demeden çalışmasına, alın terine tırnaklarına el koyduğunuzu çok iyi anlamanız gerekiyor. Milyonlarca memleket insanı gibi esnaf emektar bir ailenin girişimci evladıyım ben. Biz ekmeğimizi taştan çıkardık. Ben bunu çocukluk yaşlarımda öğrendim. Babam 60 yıldır çalışıyor ben neredeyse doğduğum günden beri çalışmayı biliyorum çalışmayı, emeği biliyorum emeği. Ben evet, birçok Türk evladı gibi bu memleketin insanı gibi çocuk yaşta aileme destek olmayı öğrendim. 5 yaşından bahsediyorum 6 yaşından beri bahsediyorum.

Bir görsel açabilir miyim? Cezaevinde kendim çalıştım. Sizi bu benim mahallem. Kanuni Sultan Süleyman'ın doğduğu mahalle. Ortahisar Mahallesi. Cezaevinde çizdim çocukluk krokimi. Çok yanılacağımı zannetmiyorum. Birbirine yakın bir yerde bir yaşamımız vardı. İşte o Kadınlar Pazarında annemin ürünlerinin satılmasını izledim çocukluğumda. O Kanuni Süleyman İlkokulunda ben okulumu okudum. Hemen alt tarafında İmamoğlu Kereste diye yazdığım bir ve 2, dedemin iş yerleri. Çocuk esirgeme kurumu hemen altı. Çocuk esirgeme kurumunun köşe başı Kahramanmaraş Caddesi no 134 bizim iş merkezi binamız. Yani inşaat malzemesi toptancı dükkanımız. Hemen üst sokakta valiliğe çıkar orası toplasanız şurası 300-400 metre yani. İmamoğlu apartmanı apartmanımız var ama ben orada hiç oturmadım biz ailece köyde yaşadık oradaki bütün dairelerimiz kirada oldu.

Böyle bir mahalle. Burası şu tasarımıyla 1970'ler. Şimdi o İmamoğlu inşaatın olduğu yer, Çocuk Esirgeme Kurumunun olduğu yer, orası Ortahisar Belediyesinin belediye binası oldu. Bizim binamız oradan yer aldı. Ben o ticarethanelerde büyüdüm iş hayatıyla büyüdüm. O dükkanı 6 yaşından itibaren açmayı öğrendim. Bir aşağıya açar mısın? Köyümüz de iş hayatıydı. Burada benim köyüm sahilde 5 yaşında taşındığımız köy. O tarım alanı dediğimiz yerlerde tütün ürettik. Tütün ürettik orada biz orada

bizim kereste atölyemiz var. Hemen ileride İmamoğlu Petrol Ofisi var benzin istasyonumuz var orada Söğütlü Petrol diye geçer. İşte burada büyüdüm ben. Benim hayatım ticaretle iş hayatıyla geçti. Kaldırabilirsiniz.

İşte onun için diyorum ki yalvarıyoruz. Benim partim de yalvarıyor, bütün muhalefet yalvarıyor. Siyasi etik yasası çıksın. Her siyasetçi en üst düzey bürokrattan yargı mensupları milletvekilleri belediye başkanları herkes siyaset öncesinde ne kazandın sonrasında ne duruma geldin. Herkes hesap versin. Niye reddediliyor bu yasa tasarısı? Niye? Niye korkuyor? Niye? Yarası olan gocunur yani. Bak biz açığız. Genel başkanım en az 3-4 defa bunu gündeme getirdi bütün muhalefet partileri en son Yeni Yol Partisinin grup başkanvekilinin açıklaması vardı. Etik yasayı söyledi. Fon vurgununu söyledi. Belediyelere yapılan operasyonları söyledi herkes dedi herkes bu konularda gelsin bir araştırma komisyonu kuralım meclis olarak bu işi ele alalım dedi. Hayır. Niye? Yarası olan gocunur. Hodri meydan.

Bizim hesabını veremeyeceğimiz bir şeyimiz yok yani. Dedem orada kerestecilik yaptı 50'lerden beri. 60'ların sonundan itibaren babam aynı şekilde. Hayatımız böyle geçti bizim. 90 yılında İstanbul'a geldik. Babam geldi 88-89 ve ben de yanına eklendim 90 yılı. 92'den beri iş üretiyoruz. İnşaatın dışında lokantacılık yaptım. 7-8 yerimiz oldu Merter'de, Üsküdar'da, Şirinevler'de, Gaziosmanpaşa'da, Beylikdüzü'nde fırınımız oldu iş yerlerimiz oldu. Farklı ticaretlerle de uğraştık ama esas işimiz inşaat. 34 yıla sığan çok güzel işler yaptık. Çok gururla duyuyorum yaptığımız işlerden ne mutlu bana. Beylikdüzü, Büyükçekmece, Avcılar, Esenyurt bu bölgede o bölgenin de var olmasına şahitlik ettim. Ben de sadece konut yapmadık hayat kurduk insanlara yaşamı anlattık yaşamı sunduk.

Siyasete girmemizin de sebebi aslında yani siyasete girmemin altyapısında oranın şehirlerinin oluşumundaki sürecin iyi işlememesi eleştirel bakışımdır. Onun için 92 yılından beri ürettiğimiz bu işler bizi hem belki ticareten kazanmamıza ama bir yanıyla da bir yanıyla da toplumla sosyal olarak ilgilenmemize vesile oldu.

Bir liste var onu koymanızı istiyorum. 35 proje üretmişiz, çıkarttık bunu yıl yıl, ruhsat ruhsat. %65'i 2014 öncesi yaptığımız işler, %70'e yakını. Sadece bir tanesi özel taahhüt işidir. Kalanı tümüyle kendi ürettiğimiz babam, ben, İmamoğlu İnşaat şirketimiz olarak ürettiğimiz işlerdir. Arsa sahibi olarak, kat karşılığı olarak. Toplamda 31.188 bağımsız bölüm üretmişiz. İçinde 429 tane dükkan var, 2511 tane konut var, 141 tane villa var, 107 tane ofis var. Ticaret yapmışız. Gurur duyuyorum ticaretimizle.

Bir sonrakini de gösterelim, kapatalım. Yapıların işleri sadece 5-6 tanesidir bu. Dediğim gibi Beylikdüzü, Büyükçekmece, Esenyurt, Avcılar. Bizim hayatımız bu. Açık. Üstünde yaz zaten. İşte İmamoğlu İnşaat yazar, Zigana Evleri yazar, Evimiz Beylikdüzü yazar, Ofisimiz Beylikdüzü yazar. Belli yani. Bizim yaptığımız işler herkes budur. Binlerce insanı yuva sahibi yaptık. Onu da gururla yaşıyorum. Kapatabiliriz.

Didik didik etmişler ve uydurmuşlar. Eylem 35'te 36'da şirketimizin çalışan arkadaşlarımızın İmamoğlu İnşaat'tan daire almalarını yargılamışlar. 35'te 36'da. Ben, babamla birlikte benden öncesi de var ama herhalde 40'a yakın çalışanımıza daire vermişizdir. Ama daha fazla taksit yaparak, ama daha fazla indirim yaparak. Yani vatandaş daireyi alırken, parasını yatırırken çalışanım olmasına rağmen demiş ki işte şu nolu projenin şu nolu dairesi diye parasını yatırmış yani. Bunu para aklama diye buraya

eklediniz. Evet aldılar. İnşaat şirketinde çalışan insanlar orada tamamında ricat eden indirimli aldılar. Aldılar yani.

Bütün işlerimize saldırdınız. Ben yıllar boyunca çevrendeki birçok insanı ev alırken yardımcı oldum, destek oldum. Şirketin yapmadığı kadar indirim yaptım. Şükürler olsun yani. Bu kontların dekontların hepsi elinizde, para havaleleri elinizde, her şey elinizde. Eylem 120'de ve burada tanıdığınız ve burada gördüğünüz Hüseyin Bey, tanıdığınız. Taa babası 90'lardan müşterimiz. Şirketin yine bir projenizde Hüseyin Bey ev aldı diye "Vayy İBB'nin bir şirketi Ekrem'den ev aldı, oradaki potansiyeli kullandı." O zaman benim 114.000 tane ihale var İstanbul'da. Demek ki benim senede 50.000 konut yapmam lazım ki böyle bir mekanizmada, örgütlü bir çalışmada bayağı bir ev satarım yani. Yani binlerce ihale alan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde bir firma var. Bir firma, onla da ticari ilişkimiz neredeyse 25-26 yıllık, aile tanışıklığımız 40 yıllık, aile diyorum, şahsi demiyorum, 40 yıllık. Vay efendim para aklamış! Niye? Şirketi ev almış İmamoğlu İnşaat'tan. 1 kişi.

Tabii ki tanıdığımız insanlar ev alacak bizden. Benim en büyük sektörüm, en çok ev sattığım sektör tekstil sektörüdür. Ve işte Yeşildirek'ten, Mahmutpaşa'dan, Laleli'den, Güneşli'den, Merter'den, Avcılardan yüzlerce insanı ev sattım ben, yüzlerce. Kahramanmaraş'tan, Kayseri'den Gaziantep'ten oralardan bile yüzlerce insanı ev sattım ben.

Eylem 3. Ha bir de şey var, pardon. Yine taşeronlarımızla barter yapmışız. Bu bile suça konu olmuş. Taşeronlarımıza barter yapmışız. Taşeronumuza tabii ki barter yaparız. Bir kısmının parasını öderiz, alırız, bir kısmını iş karşılığı yapar. Bu piyasadaki para akışına en uygun iştir yani. İki tane, üç tane taşeronumuzu burada sanık diye dinlediniz. Bir tanesi ne yazık ki hapse girdi,

aylarca yattı yani. Aylarca yattı. Adamın yaptığı iş belli, faturası belli, ödemesi belli.

Diğeri "senin oğlun dedesinden para almış, annesinden para almış, yurt dışında bir işe %10 ortak olmuş," %10. %20 de pay olarak arsa sahibi ile bağlantılı baktığında bir Türk'ü tanımış, Hırvatistan'da, basit bir konu %10 ortak olmuş. 388.000 euro. 388.000 euro. Bunun burada bir kısmını ahlaksız, kasıtlı bir şekilde oraya 688.000 euro yazıldı diye kasıtlı bir şekilde medyada aylarca yazıldı. 388.000 euro. Bir ev parası.

Adem Kameroğlu'ndan ev almışız. Evet aldık. Taksitli aldık. Ödemesi ortada. Senetler ortada, çekleri ortada. Ödeme yapılmış mı? Yapılmış. Hatta biraz aksamış, tamamlanmış, bu tamamlanmış. Ruhsatla ilişkilendirmeye kalkmış, iddianame tutmamış. İskanla ilişkilendirilmeye kalkmış, gene tutmamış. Adamın düştüğü psikoloji ortada, verdiği cevabı ortada.

Neymiş? İki tane villa almış Ekrem İmamoğlu, Ali Nuhoğlu'ndan. Biz birbirimizi tanırız yani. Nuhoğlu, İmamoğlu'nu tanır. İmamoğlu Saralları tanır, Sarallar Akyüzleri tanır. Akyüzler İmamoğlularını tanır. O onun dayısıdır, öbürü onun amcasıdır. O ona referanstır. Biz birbirimizi tanırız. 20 yıldır, 25 yıldır tanışırız. 50 yıllık baba dostluklarımız vardır. Tanırız biz birbirimizi yani. Ticaretimiz ortada. Ne yapmış? İmamoğlu İnşaat, 7 Mart'ta devir sözleşmesiyle iki tane ev devralıyor. Şirket devir sözleşmesinde 15 milyon liralık çek, 500.000 dolar karşılığı ödeniyor. Üst üstüne 87 milyon borçlanıyor, bir tane de villa veriyor. 87 milyonunu ödeyemiyor. 87 milyonunu ödeyemediği için bir arabuluculuk sözleşmesi yapıyorlar. Parayı ödeyemedi diye iki tane daha villa veriyor İmamoğlu İnşaat.

Bize göre yaklaşık 4,5 milyon dolara yakın bir ödeme yapıyor İmamoğlu İnşaat. "Efendim ucuz mu aldı, pahalı mı aldı?" Evrak

orada, belgesi orada. Ve burada kendisine sordum: "Ticaret mi?" "Evet" dedi. Sonra sizin sorunuzda hım hım hım yaptı. "Evet, evet, evet" dedi. Ben bilemem buraya gelen adamın çenesi nasıl dönecek ya da nasıl yönlenecek. Beni ilgilendirmiyor o tarafı. Evrak orada, belge orada.

450 metrekarelik, 36 yaşında iki tane, 450 metrekare toplam büyüklüğü, 450 metrekare olan iki tane ev... 35 yaşında iki tane, deprem güçlendirilmesi yapılmış iki tane evi alıyor İmamoğlu İnşaat; karşılığında üç tane villa, artı 500 bin dolar veriyor. Üç tane villanın da toplam büyüklüğü 1500 metrekare.

MASAK bile bunu yazmamış. Yani "Doğrudan illiyet bağı kurulmamakla birlikte" diye çekince koymuş. Devir, Ticaret Sicil Gazetesi'nde ilan edilmiş. Ödemeler bankadan "hisse devir" şekli açıklamasıyla yapılmış, noterde imzalanmış. Dekontuna açıklama yazan, noterde imza atan... Kimden neyi gizliyor Allah aşkına, neyi gizliyor İmamoğlu İnşaat? Bu devirler, bu takaslar, bu takaslı anlaşmalar... Benim her yerde... Cenazede görüyoruz birbirimizi, taziyede görüyoruz birbirimizi. Of Çaykara Derneği'ne gidiyoruz, birbirimizi görüyoruz, selamlaşıyoruz. Dayısı Türkiye'nin önemli profesörü, çok saygı duyarım; bir araya geldiğimizde bakıyorum o da orada. Her gördüğü yerde "Alacağım da alacağım" diyen bir adam; ya tanıyorum adamı yani. Ağabeyiyle ben belediye başkanlığı yaptım, siyaset yaptım; ağabeyi Kadıköy'de belediye başkanı. Bana bir defa demedi ki: "Ya ben takas aldım da işte az oldu da, ya zarar ettim de, bilmem ne yaptı da..." Bana bir defa şikayette bulunmadı. Ne yaptı ona acaba Cumhuriyet Başsavcılığı? Evladıyla mı tehdit etti acaba? Yapmış olabilir mi? Olabilir biliyor musunuz? Her şeyi yapmış olabilirler, her şeyi! Ben böyle inanıyorum.

Uzun lafın kısası: Kesinleşmiş bir karar, yıllar önce imzalanmış bir sözleşme; ortada fatura var, tapu var, dekont var, ceza tutanağı var, noter belgesi var, arabuluculuk şeyi var, her şeyi var yani!

Grup şirketimiz Bodrum'da bir arsa almış, SSB şirketi... Alırken ödemesini yapmış; bir kısmını da satan kişinin talebiyle gayriresmî ödemiş, elden ödemiş. Bu da İmamoğlu İnşaat'ın kasasında bulunan Hasan İmamoğlu'nun birikiminden ödemiş. Durum bu. İddialar bu. Her şey belgeli, tapulu; gizli olan ne? İBB ile ne alakası var? İBB ile nasıl bir ilişkisi var? İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin hangi kapısından girip hangi kapısından çıkmış bu işler? Valla ben kamudan arsayı alıp, imarını değiştirip, sonra kat karşılığı verip, oradan villalar üretip, orada kendime ev yapmadım; çocuğuma ev yapmadım. Yapmam da yani!

Bu millet, siyasetin hesap vermesini istiyor. Ben çatır çatır çatır hesap verdim, vermeye devam ediyorum; yalanları çürütmeye devam edeceğim. Ama bu millet, tepeden tırnağa herkesin hesap vermesini istiyor, herkesin!

Tekrar ediyorum: 3 binin üzerinde bağımsız bölüm ürettik. Bu süreçte binlerce aileyle rızalık almış, helalleşmiş bir ticari yaşamın onurunu, bereketini ve gururunu yaşadım, yaşıyorum. Yani siyasete girdiğinde 3 binden fazla mekan üretmiş, satmış, iş geliştirmiş birisi olarak girişimci, toplumsal yaşamla dertlenen, sosyal hayatta ihtiyaçlarına katkı sunan bir iş insanı oldum. 16 yıllık siyasi yaşamımda ilk defa iş hayatımla ilgili burada konuşuyorum, ilk defa! Bir yerde reklamını yapmadım; yani ben İmamoğlu İnşaat'ın da sahibiyim, gidin oradan ev alın demedim. Deseydim bayağı insan gider alırdı, söyleyeyim yani. Demedim yani!

Şantiyeme bile gidip görünmeyi istemedim. Toplasanız 10 defa gitmedim 11 senedir şantiyeye; halbuki bayılırım yani, tozunu yutarım oranın. Öyle büyüdüm ben çünkü. Babam beni amele

olarak çalıştırdı liseyi bitirene kadar inşaatlarda; Allah ondan bin kere razı olsun, patron oğlu hiç olmadık.

Ne yüzük edebiyatı yaparım ne de varlığımla hava atarım, hiç atmadım yani.

Ben; duyarlı, ideolojisi olan, milletine kazandırmak için siyasete girmiş birisiyim. Beni yargı eliyle bertaraf etmeye kalkan birileriyle farkım budur. Benim ailemle siyasetim arasında sınır vardır. Benim ailemle kamu kurumları arasında sınır vardır. Şuradaki jandarma arkadaş benim ailemden daha yakındır kamudaki görevime, bana. Kamudaki görevimde, şuradaki mübaşir arkadaşların hepsi benim ailemden bana daha yakındır. Bir tek aileme 2. sınıf muamelesi yaparım. Bilirler yani. Aile fertlerime yaparım, bana anlatmayın derim. Ama bana bir vatandaş sorduğu zaman ona binbir türlü cevap vermeye çalışırım, o nezaketi sergilerim.

Her zaman her yerde söyledim, hep birlikte hesap verelim ya. Siyaset öncesi, kamu makamı elde etmeden önce kim neydi, şimdi ne oldu, hep birlikte hesap verelim ya. Dinleyin beni, zorlayın bu insanları, hep birlikte hesap verelim. Ama biliyorum ki cesaretleri yok, olmayacak, korkuyorlar. Hesap vermekten kaçtılar, kaçacaklar.

Bakın ben bu kadar iş gösterdim size, şunların her birinde alın terim var benim. Burada ortaklarım da var ve bu ortaklıkların her birinin liderliğini ben yaptım, onu da söyleyeyim yani. Gururla yaptım yani. Örnek verdim ya, 70 yaşında, 75 yaşında ortaklarım oldu Sayın Başkan. Onlara bile liderliğini ben yaptım bu işlerin 30 yaşındayken, beni bilirler yani. Gururla yaptım, benim işim gücüm bu.

Mülkiyet hakkının keyfi şekilde ihlal edildiği bir ülkeye, maalesef yatırım gelmez Sayın Başkan, Sayın Heyet. Kimse yatırım yapmaz,

yatırım olmayınca işsizlik artar. Yeni işler yaratılmaz ve o zaman da gerçekten bu ülkede millet açlık sınırının altında yaşar. Enflasyon düşmez, çünkü güven olmaz orada, güvenmez kimse. Güven ekonominin tek patronudur. Mülkiyet hakkına saldırı ekonomide güveni sıfırlar, ekonomiye ölümcül darbeyi vurur. Bir ailenin 3 kuşaktır verdiği emeğine sudan bahanelerle kayyum atadınız. Sürece hiçbir ekonomik program tutmaz, bu şekilde bir işlemin olduğu ülkede hiçbir program tutmaz. Öyle Mehmet Şimşekmiş şuymuş buymuş geç o işi, geç. İşini anlatıyor, hukukla ilgili soran benim işim değil. Ya hukuk olmadan sen maliyenin kitabını 50 defa yazsan ne olur senin bilginden ya. Hukuk olmadan olmaz Sayın Başkan, olmaz. Yükünüz ağır, yükünüz çok ağır, söyleyeyim yani. Taşırsınız, taşımazsınız bilemem. Siz taşırsanız millet ihya olur, siz taşımazsanız millet yükü alır, söyleyeyim.

İnsan, yaşadığı yerdir. Benim siyasete girmemin sebebi bu cümlede yatar. İşte ilkokulda gösterdim, çocuk esirgeme kurumunun komşuluğunda büyüdüm ben. Çocuk esirgeme kurumlarıyla benim yani babamın şirketinde birlikte amelelik yaptık, çalıştık, emek verdik. Ben çocuk esirgeme kurumlarındaki çocukların, annesiz babasız çocukların yaşamından edindiğim terbiye ile her yurdum insanına bakarım yani. Bunun için çok zenginim ben, parayla pulla ölçülecek bir zenginlik değil bu.

Ben, Beylikdüzü'nde çok şey öğrendim iş üretirken. İstanbul modelinin de Beylikdüzü modelinin de altyapısında o yaşam ufkum vardır, o yaşam deneyimim vardır. 2009 yılında eylül ayında CHP ilçe başkanı oldum, 4,5 yıl ilçe başkanlığı yaptım. Bakınız, ben dedim ya çok çalışırım, girişimciyim, ideallerim vardır, önüme bakarım, ufkumu geniş tutarım.

Bir şeyi göstermek istiyorum, bir paylaşımımı. Aslında Ekrem İmamoğlu'nu buradan görebilirsiniz yani. 19 Mart 2012'de,

tesadüf siyasi darbe yaptığı, hükümetin darbe yaptığı günle aynı tarihte, aynı günde, 19 Mart 2012'de ilçe başkanıyım. 2 sene sonra Beylikdüzü Belediye Başkanı oldum. Orada "Beylikdüzü'nde iktidar olmadan bize uyku yok, bilin ki ardından İstanbul'da, Türkiye'de iktidarız" derken inancımı ortaya koyuyorum. Bu ne inancı biliyor musunuz? Yani siyasi olarak, ideolojik olarak çok çalışırsak, iyi yaparsak bu olur. Bu bakış yani, bu bir takıntı değil.

Şuradan bile bana ajan sorgulaması yaptılar biliyor musunuz Hüseyin Bey? Bak 2012'de yazmış bu, adam ayarlanmış diye, buradan darbe yaptılar yani.

Belediye başkanlığı yarışını galip bitireceksem iş hayatımı noktalayıp, tüm gücümü siyasi hayatıma vermem gerektiğini ailemle paylaştım, bunu göze aldım ve öyle de yaptım. Ve de işimi durağanlaştırdım. Başarımızın sırrı hep çok çalışmak oldu. Milletimize bir olmak, onları gerçekten dinlemek, gerçekten kucaklamak oldu. Sorunlara çözüm üretmek oldu. Siyasette çok çalıştım. Ortak akılla hareket ettim. Yol arkadaşlarımla, hemşerilerimle bir oldum. İçim de bir oldu, dışımda bir oldu. Dilim kalbimle, gönlümle, vicdanımla, aklınla senkronize oldu.

Beylikdüzü'nde üç seçim kazanmamızın altyapısı budur. Oy oranımızın yüzde 34'lerden 60'lara çıkmasının sebebi budur. İstanbul'da üç seçim kazanmamızın, 13.000 oy farkından bir milyona çıkmamızın sebebi budur. Üstelik 2014 yerel seçimlerinde, İstanbul'da Beylikdüzü'nde seçimi kazandığımızda, sadece İstanbul'da değil, İstanbul'un dışındaki büyükşehirlerin İzmir, Ankara gibi büyükşehirlerin tamamında AK Parti'den kazanılan tek ilçe Beylikdüzü oldu. Bu bir tesadüf değildir.

Çocukluğundan başlayıp siyasete uzanan hayat yolculuğumun özeti budur. Çalışmanın, üretmenin, hakkıyla başarmanın güzelliğini, erdemini yaşayarak, güçlü aile bağları içinde sevgiyle

geçen yarım asırdan bahsediyorum. Hep hayallerimin peşinde koştum. Hedefe varana kadar asla yılmadım. Şimdi de içim Türkiye hayalimi hakikate geçirme tutkusuyla çarpıyor. Bu, millet adına bir hayaldir. Kişisel bir egoizm taşımaz. Bu milletin evlatları için bir hayaldir, gelecekleri için bir hayaldir.

Bu yolculukta asla yılmayacağım. Çünkü ifade ettiğim gibi benim hayalim bu milletin ortak aklının, ortak çıkarlarının, ortak değerlerinin bir ürünüdür. Benim Türkiye hayalim, kendisi için ne istiyorsa başkası için de aynısını isteyen, bu ülkenin iyi yürekli, çalışkan, mert, dürüst insanların hayalidir. Tek tek bir cümleyle özetlemek gerekirse bu hayal, Cumhuriyetimizi istisnasız herkesin cumhuriyeti haline getirmektir.

Bu dava, bu ülke benim diyen bir kötü aklın, bu ülke hepimizin diyen 87 milyonun sağ duyusuna karşı açtığı bir davadır. Ben, elbette biliyorum ki kötülük kaybedecek, iyilik ve sağ duyu galip gelecek. Bu inanç ve kararlılıkla Türkiye hayalimizi gerçekleştirmek için çalışıyoruz.

Sayın Başkan, biraz sözümde duramadım ama hani çok kısa bir bölümüm kaldı aslında. Yani eğer uygun görürseniz çok kısa bir başlangıçla yarın sabah toparlayıp, sonrasında sizin sorunuza geçebilir miyiz?

Hakim: Tamam öyle yapalım. Yarın hatta 10.30 gibi başlayalım. on üç buçuk kilometre.

Ekrem İmamoğlu: Çok iyi olur. Zaten biz 10.00'dan itibaren burada oluyoruz. Teşekkür ederim, sağ olun.

Ekrem İmamoğlu'nun savunmasının tam metni:
4. Gün : 17.10.2026

Öncelikle, tabii bu dördüncü günümüz. Bu şekilde bir dengeli bir zaman planlaması ve bir insanın anlatabilecekleri ne varsa savunma noktasındaki savunmanın hakkı ve hukuku korunması ile ilgili özenli davranış, geçtiğimiz üç gün ve inşallah bugünle beraber kıymetlidir. Teşekkür ederim. Tabii gönül isterdi ki, 600 gün sonra savunma yapacağımız bir yargı düzeni bu ülkede olmasın. Ama ne yazık ki bu bize yaşatılıyor.

Tabii benim savunmam ilk iki etapta çok daha genişti, farklı bir formdaydı. İlk başta talep ettiğim savunmayı başka bir formda hazırlamıştım. Oldukça genişti. Sonra "en son yapalım" takdirinden sonra yine de daha fazla, daha geniş bir hazırlığım olmuştu. Ve o hazırlık daha fazla bir zaman alacaktı aslında; olamadı. Sonra malumunuz bahsettiğim gibi bir kitaba dönüştürdüğüm bir özeti vardı. O ikinci savunmamın. Epeyce bir özetiydi aslında.Bugün geldiğimiz noktada aslında bu birebir bunun dördüncü versiyonu gibi de bakabiliriz.

Yani ikinci celsenin bitiminde yapmış olduğum bu savunmanın da aslında daha farklı bir form formata dönüştüğünü, hem gelişen olayların hem yaşananların daha fazla etkilediği ve ne yazık ki Türkiye'de, yani 3 ay öncesiyle bugün arasında bile nasıl bir türbülansın yaşandığını, çok yönlü türbülansın yaşandığını ve bu türbülansın bütün oluşumlarının tamamının bizim burada duruş oluşumuzla ilişkili olduğunu, sizlere ve aziz milletimize sunma gayretinde olduğum bir savunma akışına dönüştü.

Tabii çok ilginçtir ki; bu bugün çok uzun bir savunma olmayacak, dün bahsettiğim gibi. Bir aslında bitişi tasarladığım bir şekliyle

sizlere ve kıymetli halkımıza sunuşumu yapacağım. Ama akşamdan sabaha bu yargılamayı derinden etkileyen olaylarla karşı karşıya kalıyoruz. Dün gece çalışmalarımı bitirdikten sonra, düzeltilen televizyon yayını sisteminden dolayı, iki gün üzerine televizyona biraz bakabildim. Ve İstanbul'da bu operasyonların başladığı iki yıl önce, tam da bu günlere geliyor yıl dönümü.

30 Ekim'de, sevgili Ahmet Özer başkanımıza yapılan operasyonla beraber en konan vurgun yapılan milli irade vurgunuyla birlikte Türkiye'nin en büyük ilçesi, 1 milyonu aşan belki fiili yaşayanlarının 1.200.000, 300.000 civarında olduğunu bildiğimiz Esenyurt'a kayyum atandı. Ve bu kayyum atandıktan sonra, aslında devletin bir mülki amiri olmasına rağmen, bu kayyum, bayağı bildiğiniz AK Parti siyaseti yaptı. Çok net yakın bir coğrafya evimin, yaşamımın, hayatımın olduğu Beylikdüzü ile iç içe bir alan olduğu için de her yaptığı işlem ve eylemden haberdar oldum.

Hatta bu kişi kaymakamken bir anda vali yardımcısı yapılıyor operasyondan önce, sonra o pozisyondan bu operasyon yapıldıktan sonra ısmarlama kayyum olarak atanıyor. Yani düşünün ki Esenyurt'a operasyon yapılacağı belli, kimin atanacağı belli. Önceden konumlandırılıyor İçişleri Bakanlığı tarafından, sonra kayyum olarak atanıyor. Bu kadar, yani bu kadar tesadüfün iğne deliği meselesi yani. Bu milletin huzurunda, gözünün önünde yapılıyor bunlar.

Dün akşam görüntüleri gördüğümde, bir kasa. Bu kelimeleri hatırlayacaksınız bu iddianameden. Bir "kasa evi" olduğunu gördük. "Gizli kasa"ların olduğu bir yeri gördük. Bu iddianamede, bu iftiraların atıldığı bu iftiranamede kasa evleri, kasa odaları, gizli kasalar, bankalardaki gizli kiralık kasalar gibi nice tarifleri gördük ve okuduk. Okumayı bırakın, yayladaki mini minnacık bir kasayı bile gizli kasa diye bu ülkenin bütün ahlak, bütün terbiye, iffet

sınırlarını yerle bir eden TRT'nin ekranlarından izledik. Ve bu şekilde tariflenen ne varsa bu iftiranamede, hep diyorum ya, kişi kendinden bilir işi misali, bunu yazanlar ve yazdıranlar gizli kasa nedir çok iyi biliyorlar. Bunu yazanlar ve yazdıranlar kasa evleri nedir çok iyi biliyorlar. Bunu yazanlar ve yazdıranlar, 1 değil 5-10 tane bankada kiralık gizli kasalar nedir çok iyi biliyorlar. Vallahi biliyorlar billahi biliyorlar. Bakın bunu iddia etmiyorum iddiayı aştı artık o benim damarlarıma yerleşti. Tekrar ediyorum vallahi biliyorlar billahi biliyorlar.

Bunların yazdıklarında muhtemelen para var. Yazanların ve yazdıranların muhtemelen tarlalarında gömü var. Muhtemelen kuyuların dibinde altın var. Muhtemelen bunlar benim burada öğrendiğim Hawala diye bir sistemi kullanıyorlar. Muhtemelen buradaki insanlar döviz bürolarıyla ortak çalışıyorlar. Bunu yazanlar. Bunu yazanlar ve yazdıranlar. Muhtemelen bunu yazanlar ve yazdıranlar, yurt dışında İsviçre'de, Lüksemburg'da orda burda hesapları var. Muhtemelen bunu yazanların ve yazdıranların, o zihniyetin offshore'da hesapları var. Benim yok. Arkadaşlarımın yok. Ne gizli kasa var, ne para kuleleri var, ne başka bir şey var.

Millete yapılan zulüm var. Bu milletin cebinden çalınan paralar var. 570 milyar doları, 5 tane aksiyonla burada size yansıttım. Çok üzüldüm. Ama esas konu ne biliyor musunuz sayın başkan, sayın heyet burayı size anlatıyorum. Esas konu şu: Bir evin görüntülerini izledik sayın başkan. 7 milyon dolar, bilmem ne kadar Euro, sayısız saatler, sayısız mücevherler vesaire vesaire dökülmüş. Soruşturma böyle yürütülür biliyor musunuz? Delille olur, ispatla olur, tespitle olur.

Ama bu da değil size anlatmak istediğim. Bunun yanı sıra anlatmak istediğim şu. Şimdi bir hayal edin. Muhalif bir belediye başkanına,

muhalif bir belediyenin, yani ben Cumhuriyet Halk Partisi belediye başkanıyken bana operasyon yapıldı. Bugün muhalif, adı YENİ Parti olsun veya X olsun. Muhalif bir belediyede bir belediye başkan yardımcısına yönelik bir operasyon yapılacak. Bir para evi bulunacak, bir para kasası bulunacak. 7 milyon dolar şu bu falan filan neyse Allah bilir arkasında neler çıkacak ve bu 1 buçuk senede bu 1 buçuk senede o kayyum oraya ne kadar AK Parti'de görev yapmış, ne kadar AK Parti'de bürokrat varsa, kadın kollarından, gençlik kollarından ya da AK Partili bir belediyeden bir başkan yardımcısı vesaire vesaire dolduracak. Onlarla görev yapacak. Cumhuriyet Halk Partili veya YENİ Partili veya X muhalif partili birisi bu şekilde kendi partileri kurduğu kadronun içinden bir başkan yardımcısı bir evi parayla dolduracak, ziynet eşyasıyla dolduracak ve savcılık gidecek sadece başkan yardımcısını gözaltına alıp, 5-10 tane de ona işte iltisaklı iş adamı vesaireyi gözaltına alacak sonra da tutuklayacak!

Tersi olsa böyle mi olurdu acaba? Yoksa oradaki belediye başkanını, meclis üyelerini… Çünkü niye? Yetmiyor, meclisi de düşürmesi lazım, meclis üyelerini aynen Esenyurt'ta yaptığı gibi… "Yolsuzluk" dediler Esenyurt'ta, 1 yıl, 1 yılı aşkın süre Ahmet Özer hapis yattı. O 1 yıl yatarken meğerse Esenyurt'ta götürmüşler.

Nasıl diyorum götürmüşler? Bak kimseyle ilgili böyle bir şey söylemedim. Ayan beyan ortada çünkü. Ayan beyan ortada! Peki hani operasyon? Hani kayyum nerede? Niye tutuklanmadı? Niye gözaltına alınmadı? Koca bu yargının içindeki bu insanların, bu hukuksuzluğu, bu ahlak dışı, hukuk cinayeti diye tarif edilecek bir eylemi yaptı. Çıkıp niye bir tanesi Ahmet Özer'den özür dilemiyor? Niye Ahmet Özer görevine iade edilmiyor?

Bunun için ne varsa yaşanmış olan, siyasidir. Bugün bu iftiraname; her kelimesiyle, her harfiyle siyasidir. Ve bunu aziz milletimize ve

benim canım yurttaşlarıma, doğusuna, batısına, güneyine, kuzeyine, AK Partilisine, MHP'lisine, DEM'lisine, İYİ Partilisine, YENİ Partilisine, bütün partilere, bütün siyasi görüşe sahip insanlarına, Alevi'sine, Sünni'sine, Kürt'üne, Türk'üne, Laz'ına, Çerkes'ine ilan ediyorum: Bu bir siyasi davadır. Türkiye'de son 2 yılda yapılan her iş muhalefet aleyhine, gazetecilere, sivil toplum kuruluşlarına, sendikalara, iş insanlarına, her yapılan operasyon siyasidir. Bu ülkeye ihanet operasyonlarıdır.

Sayın Başkan, sayın heyet; çok önemli bir konuyu da sadece size anlatacağım. Çok çok önemli Sayın Başkan, lütfen haberdar olmadığınızı düşünüyor ve umut ediyorum. 3 gündür devamlı söyledim. Benden önce çıkan tutuklular da söyledi. Ne dedik? Bizimle ilgili kararı siz ve heyetiniz verin dedik Sayın Başkanım, sayın heyet. Bu mahkemeye siyasetin ya da yargı mensubuyken siyasallaşmış karakterlerin gölgesini düşürtmeyin, dedik. Biz bunu başarmanızı arzu ettik, etmeye ve bu ümidi kendi adımıza değil, yüce Türk yargısı adına ve sizin şahıslarınız adına temenni ediyorum, diliyorum, arzuluyorum.

Fakat belli ki birileri kararı size bırakmamaya yemin etmiş. Dün bunun çok acı ve vahim bir örneğini yaşadık Sayın Başkan. Melik Geçek kim biliyor musunuz? Melik Geçek, ben gencecik yaştayken tanıdığım, böyle evi barkı olan, yuvası olan, genç yaşta evlenmiş, bakın bir şey söyleyeceğim burada kimse alınmasın, hepinizin masumiyetine yürekten inanıyorum. Ama şurada en masum 5 kişi kim deseniz, ben bir tanesi Melik Geçek derim. Masumiyetine bütün hücreme kadar inanıyorum bak, bu kadar eminim, bu kadar eminim! Melik Geçek, dün duruşma sabahı, sabah öncesi savcı, başsavcı vekili, bütün kötü eylemlere imza atanlardan birisi, ismini verecektim ama şimdi vermiyorum, o kirli ellere bir fırsat vermemek için vermeyeceğim ismini, apar topar, apar topar ifadeye çağırılıyor.

Melik Geçek'i ifadeye alıyor SEGBİS'le. Ve Melik Geçek'e SEGBİS'te İSBAK'ta bir firmayı soruyor. O firmada Melik Geçek daha öncesi sigortalı çalışmış. 2009 öncesi. Bu diyor burada yüzlerce ihale almış diyor. O da diyor ki: "Yok" diyor, "Benim bildiğim 2 ya da 3 tane ihale almıştır" diyor. 2 ya da 3 tane ihale almıştır. Mesela siz şeyi araştırın diyor, Mehmet Türk'ün şeylerini araştırın diyor. Oraya geçelim, oraya geçelim diyor, kayda bile almıyor bunu. Bunu kayda bile almıyor. İfadesini alıyor, anlatıyor Melih, gayet samimi, içten bir şekilde ifadesini veriyor. Diyor ki: "Melih kardeş" diyor, "Sen". Kardeşi ben ekledim. "Sen bir 15 gün daha düşün. Bir hazırlık yap, bir hafızanı tazele. Ben seni bir daha ifadeye çağıracağım."

Diyor ki o da masumiyetiyle, "Ben duruşmaya katılabilirim değil mi?" diyor. Tabii, tabii, katıl." diyor. "Sen bir 15 gün bir çalış" diyor, "ben seni hatta diyor, hafta sonu aldırırım" diyor, "hafta içi de değil, hafta sonu aldırırım, sen gene duruşmalarına katılırsın" diyor. Ve SEGBİS bitiyor ve Melih kardeş buraya geliyor.

Dünü beraber yaşadık, geçirdik. Ben biraz erken çıkıyorum. Beni tek başıma götürüyorlar. Arkadaşlarım daha sonra geliyor. Geldiklerinde o olaya şahit olan bir arkadaşım, avukat görüşmemde seslenerek diyor ki: "Melih'i tekrar SEGBİS'e aldılar." Bakın, bizim cezaevine dönüşümüzü bekliyorlar, Sayın Başkan. Planlı, tasarlanmış, mahkeme kurulmuş, Melih'in cezaevine dönüşü bekleniyor, Sayın Başkan, sayın heyet. Sabah alınan ifadede Melih'le ilgili havale yok, mahkemeye havale yok, hiçbir şey yok. Tek başına, tek başına Melih'i cezaevine girer girmez SEGBİS'e alıyorlar, mahkemeye çıkartıyorlar. Mahkemeye havale dahi edilmemiş Melih'e tutuklama kararı veriyorlar. Bu tesadüfün iğne deliği değil mi, Sayın Başkan, Sayın Heyet?

Yedek tutuklama! Bu utanmazlık değil de nedir? Hani 15 gün sonra bir daha ifade verecekti Melih. Şu anda desen ki Melih, lütfen ayağa kalk. Utanır biliyor musunuz ayağa kalkmaya? O kadar efendi, o kadar beyefendi, o kadar ahlaklı bir adam.

Omurgaları darmadağın olmuş, dans eder gibi burada ifade veren bir müptezelin, bana daire başkanlığı yapmış bir müptezelin bir ifadesi üzerine, bir ifadesi üzerine Erol Naim'in bir ifadesi üzerine, "Bu arkadaşımı dün sabah ifadesini alıyorsun, 15 gün sonra seni çağıracağım" diyorsun, akşama tutuklama veriyorsunuz. Sayın Başkan, sayın heyet bulunduğunuz kürsüde ahtapotun kolları var. Görüyorsunuz ya da göremiyorsunuz. Ahtapotun kolları var. Sandalyenizin etrafında, bilgisayarlarınızın içinde ahtapotun kolları var.

Melih'i sabah tutuklamaya sevk etmemiş ki. Öyle olsa resmi evrakta yazar. Ama gün içinde hangi talimat gitmişse, hangi tuzak kurulmuşsa, hangi pusu kurulmuşsa Melih akşam tutuklandı. Yedek tutuklama yapıldı.

Bu "adil yargılama" öyle mi? Burada bir adil yargılama var. Biz de adil yargılamada savunma yapacağız öyle mi? Kim kimi kandırıyor? Bunun adı pusu. Bunun adı arkadan vurmak. Bunun adı zulüm. Bunun adı yanlı yargı. Güdümlü yargı.

Sayın başkan, sayın heyet, soruyorum milletim, ey halkım, aziz milletimiz soruyorum; kalleşlik ne zaman bizim kültürümüze girdi? Kalleşlik bizim ne zaman kamu kurumlarının içine girdi? Kalleşlik var mıdır ya? Evladım, senden iyi kalleş olur, kalleş ol diye tavsiyen var mı annesinden babasından? Var mı? Ben duymadım. Bu topraklarda kalleşlik diye bir tavsiye ben duymadım.

Dilimizde bunları tarif edecek ağız dolusu laflar var ama ben bunları edemiyorum şu anda. Ama iyi biliyorum ki ne dinimizde

var, ne bu toprakların inançlarında var, ne bu canım ülkenin irfanında var, ne bu canım ülkenin erdeminde var, yok, oğlu yok. Herkes, ben öyle yapıyorum, bazen bu olaylar olduğunda dönüyorum, anacığımı düşünüyorum, babacığımı düşünüyorum, dedelerimi düşünüyorum, hepsini gördüm, ninelerimi düşünüyorum, büyük dedelerimi gördüm, onları düşünüyorum, ben kimseyle böyle bir tavsiye olarak büyümedim. Hiç kimsenin de böyle bir yol haritasıyla büyüdüğünü bu topraklarda düşünmüyorum. İnanmak istemiyorum; bir kişinin bile.

Buradan uyarıyorum. Eyyy Sayın Cumhurbaşkanı; bu kalleş düzen, bu kurulu, pusu düzeni, pusu sisteminden kendini de koru. Bir hemşehri olarak, Sayın Cumhurbaşkanı, seni uyarıyorum. Bu kalleş düzenden, bu yürütülen iş ve işlemlerden, akşamdan sabaha, sabahtan akşama Türkiye'yi yöneten bir insanın bunlardan haberi olmayacağını, buna vakit bile ayırmayacağını bilerek, bu kalleşlikten sen dahi kendini koru. Seni uyarıyorum.

Kimin şimdi burada yargılanma garantisi var. Hani Melih ahlaklı ama bir o kadar da tutarlı, bir o kadar da mert, bir o kadar da cesur biliyor musunuz? Melih sessiz, sakin, kendi halinde, herkese saygılı ama bir o kadar da kararlıdır, biliyor musunuz? Mücadelecidir. Melih, benim yol arkadaşım, siyaset yaptı gençlik kollarında. Bana yöneticiler Melih Genel Müdür olacak, istiyoruz olmasını dedikleri de 6 ay beklettim, daha iyisini bulun dedim. Ben Melih'i genel müdür atamadım, biliyor musunuz? Bak başkaları kardeşini, abisini, ablasını, dayısını, genel müdür, bakan yardımcısı atamak için o da odayı gezip Cumhurbaşkanına onaylatırlar ama ben atamadım yol arkadaşım. Ona az güvendiğim için, yeteneklerini bilmediğim için değil, tam aksine yol arkadaşım, siyaset yaptık birlikte deyip 6 ay beklettim genel sekreter orada, insan kaynakları danışmanı orada, 6 ay beklettim. 6 ay sonra önüme getirdiler, dediler ki 3 kişi var ama yine biz Melih'i istiyoruz dediler, ben de

ondan sonra Melih'e onay verdim. Ve 6 ay mı 5 ay mı bilmiyorum. Genel müdürlük yaptık operasyondan içeri alındı zaten. Biz böyle baktık biliyor musunuz insanlara.

Ben, kıymetli dostlarım, kıymetli yurttaşlarım, ben Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu şartları bu ülkenin kaderi olarak görmüyorum. Ben, kaderin bu ülkenin, bu yurttaşların nasıl yaşayabileceğinin, yine bu yurttaşların kendi ellerinde olan bir süreç olduğunu düşünüyorum. Yoksulluk kaderimiz değildir. Adaletsizlik kaderimiz değildir. Korku kaderimiz değildir. Kutuplaşma kaderimiz değildir. Sinmek kaderimiz değildir. Bir kişiye esir olmak, kaderimiz hiç değildir. Gençlerimizin başka ülkelerde gelecek araması kaderimiz değildir. Kadınların kendilerini güvende hissetmediği bir ülke kaderimiz değildir. Depremde betonların altında 50-60 bin insanın ölmesi kaderimiz değildir. Çalışanın yoksul kaldığı, emeklinin geçinemediği, emeklinin emeklinin torununa torununa 5 lira, 10 lira dahi veremediği bir ülke kaderimiz değildir. Çiftçinin toprağından uzaklaştığı, köylerin boşaldığı, üretimin olmadığı, açlığın sefaletin kol gezdiği, bu ülkenin kendine yetemeyen bir ülke olduğu biçimi kaderimiz değildir. Girişimcinin önünü göremediği, burada üretemediği, burada yapamadığı buluşları dünyanın başka ülkelerinde yapıp biz de buradan gurur duyuyoruz seninle buradan el sallamak kaderimiz değildir.

Bizim insanımız yeteneksiz değildir. Bizim insanımız yeteneklidir. Dünya, havada uçan araba ters dönüp tekrar konan arabayı gösteriyor şovunu yapıyor. Bu şovu yapan ülkenin başındaki adam bizimle dalga geçer gibi "dostum dostum" deyip bütün kötü işleri bize yaptırıyor. Siz de burada nelerle uğraşıyoruz ondan sonra çok sıkışırsam da "eyyy" deyip buradan nara atıyoruz. Bu sesi duymak

bizim kaderimiz değildir. Vatandaşın kendi devletinden korktuğu bir düzen kaderimiz değildir.

Ya sen ne büyüksün Mehmet Akif ya. Sen neyi gördün de İstiklal Marşı'nı “korkma” diye başlattın. Sana kurban olurum Mehmet Akif. Hani Kur'an-ı Kerim “ikra” diye başlamış ya “oku” demiş ya. O kadar önemli biliyor musunuz bu millete emanet olan o İstiklal Marşı'nda Mehmet Akif'in korkma diyerek başlaması. Korkma demiş bize. Bunu hisseden var mı içinde. Ben hissediyorum. Diyorum ya o dörtlüğü sanki benim için yazmış diye. Korkmayı da benim için yazmış diyorum ya. 87 milyon insan da bunu diyecek benim için yazmış korkma. Sen kimsin de senden korkacağım ya.

Şuradaki jandarma kardeş benden niye korkacak ya. İnfaz memuru benden niye korkacak ya. Kimsin. Allah'ın kulusun; bir. Bu devletin, bu memleketin bir yurttaşısın; 2. Kanunun önünde eşitiz; 3. Sen neysen ben oyum; 4.

Bu mahkeme ya bunu temsil edecek sırtımızı size dayayacağız ya da size rağmen bu millet sırt sırta verecek herkesle mücadele edecek bunu unutmayın.

Ben bütün bu kötülüklere razı değilim. Çünkü ben bu ülkeyi tanıyorum. Bu milletin neler yapabileceğini biliyorum. Enerjisini biliyorum zekasını biliyorum. Vicdanını biliyorum çalışkanlığını biliyorum. Benden daha çalışkan, benden daha zeki, benden daha enerjisi yüksek 10 milyonların bu ülkede yaşadığını biliyorum. Türkiye'nin en iyi haline ulaşacağını ben biliyorum. İnancım onun için yüksek. Onun için 12 metrekareden korkmadan sesimi yükseltiyorum. Onun için 12 metrekare bana Türkiye Cumhuriyeti'nin 786 bin kilometrekaresi gibi geliyor. Onun için birilerine saray 12 metrekareden bile küçük geliyor.

Türkiye hayalimize bütün kalbimle bütün aklımla bütün ruhumla inanıyorum. Benim hayalim büyük kardeşim. Herkes hayal kursun. Ben köyde çocukken, köyde evimiz denize bakan yamacın oturduğumda önümden sahil yolundan arabalar geçiyorken, vallahi dünyanın her yerini hayal ediyordum. Başta İstanbul olmak üzere, dünyanın her yerini hayal ediyordum. O arabayla oraya gidelim o tırla oraya bir şey taşıyalım. Ticaret hayal ediyordum. Her şeyi hayal ediyordum. 1976'dan 77'den bahsediyorum. Trabzon'un Akçaabat ilçesinin Yıldızlı köyünün sahilindeki yamaçtan bahsediyorum. Karadeniz'e bakarken kurduğum hayallerden bahsediyorum biliyor musunuz? Etiler'den Ulus'tan bahsetmiyorum ya.

Ben o gün o hayalleri kuruyorsam bugünün Türkiye'sinde benim hayalim onun yanında çırak kalır. İçimde şüphenin kırıntısı bile yok. Böyle bir Türkiye mümkündür. Böyle bir Türkiye bu milletin hakkıdır. Bizim siyasetimizin başından beri 3 kelimesini çok önemsemişim.

Vizyonu olacak. Reformcu olacak, reformcu. Değişimci olacak. Kendine değişecek. Değişecek, emanet edecek hemen. Yenilenecek, yenilenecek. İcraatçı olacak, üretecek. Ayakları yere basan büyük bir gelecek iddiasıdır vizyon. Değiştirme cesaretidir reform. Sözlerini hayata geçirme iradesidir icraat. Biz yalnız neye karşı olduğumuzu söylemedik, söylemeyiz. Ne yapacağımızı da söyledik, nasıl yapacağımızı da söyledik ve yapacağız.

Hakim: Kayıtta bir problem oldu, 10 saniye alalım.

Ekrem İmamoğlu: Tabii ki Sayın Başkan.

Teşekkür ederim. Dünya değişirken bizim seyretme şansımız olamaz. Seyredemeyeceğiz. Değiştirmek zorundayız. Yapay zekanın, otomasyonun, dijitalleşmenin, yeni enerji ve üretim teknolojilerinin dünyayı baştan aşağı değiştirdiği bir çağda, Türkiye'yi kenarda bekleyen bir ülke yapamayız. Bu dönüşümün yönünü etkileyen ülkelerden biri yapacağız, yapmak zorundayız. Vizyon, reform, icraat; bunlar ayrı ayrı sözler değildir. Bunlar, birbirini tamamlayan işleviyle bu ülkeyi geleceğe hazırlayan sözlerdir. Vizyon nereye gideceğimizi, reform neyi değiştireceğimizi, icraat ise bunu hangi iradeyle gerçekleştireceğimizi anlatır.

Çünkü Türkiye hayalimizin temeli ve odağı insandır. Bu ülkenin en büyük milli serveti binaları değildir. Beton değildir. Şehirleri betona gömmek değildir. Yolları, köprüleri değildir. Madenleri değildir, insanıdır, insanı! İnsan kaynağı, bu cennet vatanın en büyük kaynağıdır, en büyük zenginliğidir. Her çocuğun yeteneği, mini minnacık bebelerimizin o içindeki cevherler, her gencin enerjisi, her kadının emeği, her yaşlının birikimi, her yurttaşın onuru... Türkiye'nin gerçek serveti budur.

Onun için ben 40 haneli köyde doğdum ve buradayım. Onun için içinizdeki birçok insan, aynı şekilde bu kaderin birer üyesidir. Bu ülkenin nimetidir, bu toprakların bize sunduğu büyük bir zenginliktir. Cumhuriyetin nimetidir. Güzel Atatürk'ün bize sunduğu bir yol haritasıdır, içi ışık doludur. Bizim Türkiye hayalimizde hiçbir vatandaş geri bırakılmayacak. Hiçbir vatandaş bu ülkenin zenginliğinden faydalanamaz duruma düşmeyecek. Gençlerin kabiliyeti, enerjisi, yaratıcılığı üretime, bilime, sanata ve gelişmeye taşıyan büyük bir reform hareketini istiyoruz biz. Çünkü insanı merkeze almayan hiçbir kalkınma hamlesi kalıcı olamaz.

İşte bunun için ben güçlü devlet istiyorum ama güçten ne anladığımız çok önemli. Ben güçlü ve demokratik bir devlet istiyorum. Bir avuç insanın emrinde, milletin hizmetinde güçlü devlet, bir avuç insanın yönlendirdiği, istediği yere çektiği bir güçlü devlet anlayışı güçlü devlet değildir. Milletin, milletin hizmetinde devlet güçlüdür, milletin emrinde bir devlet güçlüdür. Bir avuç insan değil! Vatandaşının karşısında değil, vatandaşının yanındadır devlet. Vatandaş devletin gücünü korkuyla değil, güvenle hissedecek. Devletimiz gücünü şahıslardan değil, milletinden alacak ama en çok da adaletten alacak. Kurumlardan ve kurallardan alacak.

Her şeyi hayal edecek işte o zaman. Buradaki jandarma kardeşimin evladı da en üst düzeyde hayalini kurabilecek, benim evladım da. Bunu sağlayabilmektir benim anladığım güçlü devletten. Devleti yönetenler kanunların üzerinde olmayacak. İktidar sahipleri de herkes gibi hukuka tabi olacak. Yani dosya İBB dosyası olunca tutuklayın, ama fon vurgunu olunca tövbe hesabı açın, böyle bir hukuk olmaz! Böyle bir hukuk olmaz!

Tövbe hesabı... Kalemine sağlık gazeteci dostumuzun, en güzel o tarifledi. Hiç kimsenin soyadı, yakınlığı, sadakati hukukun, liyakatin ve millet iradesinin önüne geçemeyecek. Devlet parti devleti olamaz! Devlet bir hanedan devleti olamaz! Olamaz! Tek başıma kalsam da hayatımı feda ederim bunun için mücadeleye, onu söyleyeyim yani. Olamaz!

Hayalimizin kapısı adaletle açılacak. Çünkü adalet mülkün temeli. Devlet gücünün meşruiyeti de vatandaşın devlete güveni de adaletten doğar. Ekonomik yoksunlukla adalet yoksunluğunun birbirini büyüttüğü bu düzeni değiştirmek zorundayız. Adalet yoksunluğunu bile aştık artık, adalet bitmek üzere. Vallahi billahi böyle bir sefil dönemi Türkiye hiç yaşamadı. Adaletle ilgili sorunlu

yıllarımız çok fazla, sorunlu dönemlerimiz çok fazla ama bu kadar derinleşen, bu kadar göze parmak sokar gibi adaleti yerle bir eden, bunu da açık açık söyleyen bir düzen olmadı.

Onun için ey Sayın Cumhurbaşkanı seni uyarıyorum, bunu yapanlar, bunu yapanlar sana da yapar! Yapar!

Bu milleti, bu milleti İbni Haldun'un dediği gibi "emir de kanuna, hukuka tabidir" cümlesiyle birleştirerek düşünmenizi istiyorum. Emir bile hukuka, kanuna tabidir. Ama şu anda hukuka, kanuna tabi olmayan emirlerle adalet sistemi yönetiliyor. Aksi takdirde "hükümdar yol vermezse eşkıya kervan basamaz". Şadi Şirazi'nin dediği gibi düşünmek zorunda kalırız.

Temiz devlet yönetimini, temiz bürokrasiyi, temiz yargıyı, temiz siyaseti devlet reformumuzun merkezine koyacağız. Kamu gücünü kullanan herkesin hesabını millete verebildiği, kamu kaynaklarının kapalı kapılar altında değil açık ve denetlenebilir biçimde yönetildiği bir düzen kurmak zorundayız. Ekonomik hayat için büyük önem taşıyan düzenleyici, denetleyici kurumları bağımsız ve güvenilir hale getirmek zorundayız. Bunları yapacağız. Kapsayıcı devlet kurumlarıyla kapsayıcı bir ekonomi ortamını bu ülkeye sağlamak zorundayız.

İdarenin işlemleri, açık ve denetlenebilir olacak. Devlet yönetiminin her kademesi hesap verecek, hesap vermek zorunda. Devleti yönetenler millete karşı sorumlu olacak. Makamları kibir ve şatafatın değil sadakat ve hizmet anlayışının mekânı haline getireceğiz. Koca koca binalar, şatafatlar, 500 metre oda… Ben göreve aldığımda 16 tane makam odası. 16 makam odası, bu nedir ya? Türkiye Büyük Millet Meclisi, Gazi Meclis, egemenlik kayıtsız şartsız milletindir mirasının, emanetinin ana yeri, hücresi. Denetim gücü artmak zorundadır. Millî iradenin en geniş biçimde

temsil edildiği meclis yeniden devlet yönetiminin gerçek denge ve denetim merkezi olmak zorundadır.

Güçlü devlet, nüfusunun yarısının sesini kısmayan devlettir. Halk TV'yi kapatmayan devlettir. T24'ü kapatmayan devlettir. Diğer muhalif televizyonları, gazeteleri tehdit etmeyen devlettir. Gazetecileri hapse atmayan devlettir. Kadınların emeğini, bilgisini, liderliğini ülkenin geleceğine ortak eden devlettir güçlü devlet. Ben en güçlü bir annenin evladıyım. Güçlü bir kadının eşiyim. Güçlü güçlü bir kızın babasıyım. Güçlü bir kadının abisiyim. Bütün kadınlar beni bu konumla düşünsün. Düşünsün yani. Ve böyle bakıyorum memleketime. Ve de bütün kadınların güçlü olmasını istiyorum. Olmazsa kurtaramayız bu devleti ey kadınlar.

Devlette, ekonomide, siyasette kadınların karar süreçlerindeki ağırlığı büyümek zorundadır. Güçlü devlet, yalnızca iyi günlerin devleti olamaz. Deprem geldiğinde orda olacak, yangın çıktığında orda olacak. Ama şov yapmayacak. Tedbirleri önceden alacak. Milletini aldatmayacak. Vatandaş dolandırılmadan önce denetim kurumuyla orada olacak. Sınırlarımız tehdit edildiğinde orada olacak. Terör karşısında orada olacak ama terör ortamını yaratmayacak. Organize suç karşısında olacak ve organize suça karşı orada olacak ama bütün sokakları, caddeleri suç örgütleriyle doldurmayacak. Vatandaş devlete en çok ihtiyaç duyduğu anda devlet yanında olacak. Afetlere iklime, iklim ve gıda krizine, göçe, olağanüstü durumlara hazırlıklı bir devlet.

İşte bütün yapmak istediğimiz bizim bu, biz buna talibiz. Zor zamanda hiçbir vatandaş kendisini zayıf, çaresiz ve terk edilmiş hissetmeyecek. Güçlü devleti güçlü yerel yönetimlerle tamamlamak durumundayız. Yerel yönetimleri yok ederek güçlü devlet olamazsın. Her şeyi ben bilirimle, her şeyi Ankara'ya toplayayım da saray içine tıkıştırayımla güçlü devlet olamazsın.

Kayyumlarla güçlü devlet olamazsın. Rakiplerini hapse tıkarak güçlü devlet olamazsın. Hapse tıktığın rakiplerin Edirne'de, Silivri'de yatıyorsa, sen meşru olamazsın. Meşruiyetini kaybettin. Senin bu şekilde girdiğin seçim de meşru olmaz.

Yerel yönetimlerin demokratik katılımı, şeffaflığı ve hesap verebilirliğini güçlendireceğiz. Üniter devlet anlayışımızı koruyarak; yetkiyi, kaynağı, sorumluluğu vatandaşa en yakın yerde etkinleştireceğiz. Ulus bütünlüğümüzü koruyarak, bu memleketin her beldesini güçlendireceğiz. Şehirlerimizi rantın değil insanın ihtiyaçlarına göre kuracağız. Dayanıklı, güvenli, ferah ve yaşanabilir kentler var edeceğiz. Yurttaşın bir araya gelmesinden, konuşmasından, itiraz etmesinden, gösteri yapmasından, sevinmesinden, yas tutmasından korkmayan, meydanları ortak yaşamın kalbi olan bir Türkiye kuracağız.

Güçlü devlet budur. Güçlü devlet, yurt dışından ithal ettiğin tanesi 1 milyon dolarlık, 2 milyon dolarlık makam arabalarını arka arkaya dizip, çakarlarını yakarak güçlü devlet olmaz. Bu duruma düştük ey halkım, bu duruma düştük. Güçlü devlet tümüyle fakirleşmiş, yoksullaşmış bir ortamda Sümerbank'ı kurmaktır, Etibank'ı kurmaktır, şeker fabrikalarını kurmaktır 100 yıl önce. Şimdi başka bir şeyini, başka bir formunu, başka bir cumhuriyetin formunu bu ülkeye kazandırmak zorundayız, demokrasiyle güçlü.

Güçlü devlet yetmez, güçlü toplum gerekir. Huzurlu toplum gerekir, zengin toplum gerekir. Huzur dediğim şey sessizlik değildir. İnsanların korktukları için konuşmadıkları bir ülkeye huzurlu ülke denmez. İnsanların kimliklerini sakladıkları, düşüncelerini söylemekten çekindikleri, örgütlenmekten korktukları, birbirlerine kuşkuyla baktıkları bir toplum huzurlu değildir, olamaz. Huzur güvende olmaktır, güvende. Güvende hissedecek insan kendisini.

Benimin çocuğum doğdu, ne olursa olsun ücretsiz eğitimle en üst seviyeye çıkabilir diyecek. Zenginsem okutabilirim, değilsem okutamam demeyecek. Kreş lüks değil. Anadolu'nun en ücra noktasında bile 3 yaşında çocuğunu kreşe yollayan, aynı zamanda çiftçilik yapan anneleri ben hayal ediyorum.

Kendinden farklı olandan korkmadan yaşamaktır. Güvende olmak budur. Düşüncesini özgürce söyleyebilmektir, inancını da özgürce yaşayabilmektir. Özgürce örgütlenebilmek, hakkını arayabilmek, itiraz edebilmektir. Başına bir iş geldiğinde devletinin seni geride bırakmayacağını bilmektir. Bir deprem olduğunda devletin geleceğine güvenmektir, bir yangında, kazada, felakette yalnız kalmayacağını bilmektir. Haksızlığa uğradığında karşısında kim olursa olsun hukukun seni koruyacağına tamamıyla güvenmektir.

Huzur, devletine güvenen insanlardan oluşan toplumdur. Bunun kadar önemli olan bir başka güven daha vardır: Birbirimize güvenmek. Birbirimize güvenebilmek. Türkiye kendi içinde kavga etmekten yoruldu, yeter ya! Milleti böyle, böyle parçalaya, parçalaya... Böyle çatık kaşlar, asık suratlar... Yeter ya! 20 yıl, 25 yıl aynı koltuktan insanlara korkuyu, öfkeyi, şiddeti, kötü kötü göstermekten yeter, bıktı mı millet?

Güler yüz istiyor insan. Samimiyet istiyor, neşe istiyor, umut istiyor. Kimliklerimizi birbirimize karşı silah haline getirmekten yoruldu. Mahallelerimizi birbirinden ayırmaktan, yaşam tarzlarımızı yarıştırmaktan, farklılıklarımızı sürekli bir korku sebebi haline getirmekten yoruldu. Biz bunu değiştireceğiz. Biz bunu İstanbul'da yaptık. Millet bundan memnun oldu, mutlu oldu.

Türk’ün Kürt'ten, Kürt'ün Türk'ten şüphe etmediği bir Türkiye. Bir korku paranoyası var, bundan kurtulan bir Türkiye istiyoruz biz. Her Kürt, en az benim kadar vatanseverdir, ben her Kürt vatandaşıma öyle bakıyorum. Ben en az benim kadar İstanbul'u

seviyor, en az benim kadar Trabzon'u seviyor, ben de en az onun kadar Diyarbakır'ı, Hakkari'yi seviyorum. Ben Van'da ne kadar eşit hissedersem, o da benim köyümde o kadar eşit hisseder topraklarda. Sünni'nin Alevi'ye, Alevi'nin Sünni'ye kuşkuyla bakmadığı bir Türkiye kimseye inancını dayatamaz, öğretmeye kalkmazsın ya. Herkes inancını yaşayacak.

Bir memleket nasıl yönetildiğini, insanına nasıl davrandığını anlamak istiyorsanız bazen her şeyden sıyrılıp önce sofranıza bakacaksınız. Kimler oturuyor o sofrada? Kimler ayakta bekliyor, kimler kapıda bırakılmış? Kimin önüne bir lokma ekmek koyulmuş, kimin tabağı boş? Ve en önemlisi o sofrada kimin söz hakkı var? Kim ötelenmiş?

Bizim bu topraklarda sofra adabı çok kıymetlidir değil mi biliyorsunuz, çok kıymetlidir. Sofra adabı bellidir, kapı çalınır bir kişi daha gelir. Ne yaparız, hemen yana kayarız. Ona yer açarız. Bir tabak daha koyarız sofraya. Gerekirse ekmeği biraz daha ince böleriz ama paylaşırız. Ama kimseye sana bu sofrada yer yok demeyiz, der miyiz, demeyiz. Çünkü biliriz ki kalabalık sofra bereketlidir. Lokma paylaştıkça çoğalır.

Bu hakikati yıllarca unutturmaya çalıştılar bize yıllarca. Bir başkasına yer açarsan, senin yerin daralır dediler. Yerini çalar bile dediler. Bizi birbirimizin varlığıyla korkuttular. Sofrayı daralttık, kapıları kapattık, birbirimize mesafe koyduk. Aramıza bariyerler oluşturduk. Sonra da bu memleket neden huzur bulamıyor diye sorduk, utanmadan. Sofrayı büyüteceksiniz kardeşim. Lokmayı adil bölüşeceksiniz. Ekmeği çok üreteceksiniz, adil bölüşeceksiniz. Ve bu ülkenin sofrasında kimse misafir değildir, bunu unutmayın. Herkes bu memleketin eşit ve onurlu bir parçasıdır.

Ben bu sofra anlayışının en güzel, en derin karşılıklarından birini ilk tanıdığımdan itibaren Alevi canların kadim geleneğinde

kültüründe 40'lar Meclisinde buldum. Ben Sünni kültürüyle yetiştim Sünni'yim. Ama orada buldum, yaşadım. 40'lar Meclisinde sofra, yalnızca lokmanın paylaşıldığı bir yer değildir. Aynı zamanda bir meydandır. Orada kimse inancıyla kimliğiyle bir başkasından üstün değildir, her can kıymetlidir. Bakın bunlar bu toprağın sesi. Bu sözler benim sözlerim değil bu toprakların sözü.

Küçük de uludur, büyük de. Birbirine kırgın 2 can varsa önce gönüller alınır. Çünkü bilinir ki gönül kırıklığıyla birlik kurulmaz. Birinin derdi herkesin derdi, birinin sevinci herkesin sevinci olur. Ve o meydanda hep o güzel söz söylenir, 1'imiz 40'ımız, 40'ımız 1'imiz. Ben bu sözü bugüne kadar okuduğum nice demokrasi tarifinin en sade, en insani ve en derinlerinden biri olarak görüyorum. Birimiz 40'ımız, 40'ımız birimiz. Bak sen şusun, sen busun demiyor. Ne olursan ol gel diyor. İster Hacı Bektaş'a gidelim, ister Mevlana'ya gidelim, ister diğer erenlere gidelim.

İşte tam da buradan bakarsak Alevi canlar da bu ülkede cumhuriyetin ve demokrasinin en önemli sigortası ve savunucusu olduğunu hepimiz biliyoruz. Ve kendime soruyorum bu memleketin kendisi neden kocaman bir 40'lar Meclisi olmasın?

O meydanda Alevi'si, Sünni'si, Ermeni'si, Süryani'si, Kürt'ü, Türk'ü, herkes, Çerkez'i, Laz'ı, kimse kimseye sen neden buradasın diye sormadan neden birlikte olmayalım? Olmak zorundayız zaten. Ne güzel bir birliktelik. İşte benim Türkiyem dediğim yer bu meydandır. Ve herkesin içi rahat olsun, ben o meydanda o sofrayı birlikte kurma sözümden asla vazgeçmedim, vazgeçmeyeceğim. Ekmeğimizi de sözümüzü de birlikte paylaştığımız bir memleket için yürümeye devam edeceğim. 72 millete bir nazarla bakan bir memleket için bu yoluma asla sapmadan devam edeceğim.

Ben anacığımla, ben siyasete başladığımda Aleviliği tanıdım. İtiraf etmiyorum, bunu yeri tutmuyor, böyle. Yani birçok şeyi hayatta

insan öğreniyor. Baktım ki yani nasıl şeylerle insanların aklı, ben kaldı ki hiç kimseyi ayırt etmeden hayatımı geçirdim. Öyle bir aile terbiyem var Allah'ıma şükür. Kürt ortağım oldu, çalışanlarım oldu. Alevi ortağım oldu. Anneciğime dedim ki bir gün, ilçe başkanıyım Cumhuriyet Halk Partisi dönemimde, "Bugün" dedim, "Cemevine gideceğim, senle oraya gideceğiz anne" dedim Muharrem ayında. "Uşağım ben oruçluyum" dedi. Dedim: "Tamam, orada lokma yiyeceğiz, orada da insanlar oruçlu" dedim. "Yapma ya" dedi. Anacığımla gittik. Pırlanta gibi insanlar, her gittiğimde beni her biri anne gibi karşılayan anneler, kadınlar yine karşıladı, annemin de gözleri doldu. Orucunu açtı insanlar, dualar edildi. Çıktık arabaya bindik, annemin ilk lafı ne oldu biliyor musun? "Uşağım" dedi, "Amin demiyorlar, Allah Allah diyorlar, daha güzelmiş" dedi ya. O kadar hoşuma gitti ki anamın o tarifi. Birbirimizin hakkında bilgimiz yok, aramızda dağlar var.

Dindar seküler yaşam tarzını tehdit saymayacak birbirine. Sekülerin dindarın inancından endişe etmediği bir Türkiye kuracağız. Birbirimize benzediğimiz için değil, birbirimizden farklı olduğumuz halde aynı ülkeye ait olduğumuz için güçlü olacağız. Çünkü Türkiye'nin çeşitliliği zaafı değildir. Onun için Türkiye'nin çeşitliliğine Türkiye'nin gücü olarak baktım ve bakıyorum. Farklı kimliklerimiz olacak, farklı inançlarımız olacak, farklı hayatlarımız olacak, farklı fikirlerimiz, farklı siyasi tercihlerimiz olacak ama ortak bir vatanımız var bizim. Ortak bir Cumhuriyetimiz var, ortak hukukumuz var ve en önemlisi ortak geleceğimiz olacak. 1 milimetrekaresine bu ülkenin zarar getirmeyeceğiz. Ulusal bütünlüğümüzü kimse bozamayacak.

Kendi tarihiyle ve kendi toplumsal çeşitliliğiyle barışık bir Türkiye kuracağız. Geçmişini inkar etmeyen, acılarını görmezden gelmeyen, farklılıklarını tehdit değil zenginlik sayan bir Türkiye. Kendisiyle kavgası olmayan bir Türkiye. Bizim huzur anlayışımız

budur. Ama huzurun bir ayağı toplumsal barışa, diğer ayağı da geleceğe güvendir. Bir anne baba çocuğunu devlet okuluna gönderdiğinde az önce söylediğim gibi "Benim çocuğum iyi eğitim alacak, yeteneği varsa önüne her kapı açılacak" diyecek. Çalışırsa iyi işe girebileceğini bilecek. Kim olursa olsun bu ülkede hakim, savcı, vali, kaymakam, bakan, başbakan, cumhurbaşkanı olabileceğini bilecek.

Kimse bizi aldatmasın yani. "Biz ayrımcı değiliz!" Yahu sen seçimin meydanlarında milleti bölmüşsün zaten yıllarca. Hem de ikiye de bölmedin. Torpil aramak zorunda kalmayacak, bu ülkede insanca yaşayabileceği bir gelir elde edebilecek. İşte huzur bu! Genç bir insan "Yarın işsiz kalırsam ne olur?" diye korkmayacak, çalışan "Hastalanırsam ailem ne olur?" diye korkmayacak, emekli "Ay sonunu nasıl getiririm?" diye korkmayacak, çiftçi 1 yılın emeğinin karşılığını alıp alamayacağını düşünerek toprağa küsmeyecek, esnaf yarın hangi kuralın değişeceğini düşünerek yaşamayacak. Meclis üyesi, yurt dışında kaçak olan evladını Türkiye'ye getirirsek AK Parti'ye oy vereceksin, yoksa getirmeyiz diye bir muameleye tabi kalmayacak. Bir belediye başkanı, "Seni hapse atarız ya da bize geçeceksin" diye bir muameleye tabi kalmayacak.

İnsanlar yarınlarına güvenecek. Bu güveni sağlıkta da eğitimde de somutlaştıracağız. Sağlık hizmetini bir lütuf değil temel bir hak olarak göreceğiz, her yurttaşın ulaşabildiği, kaliteli, insan onuruna yakışır. Eğitimde hedef diploma değil, bugünkü sistemde zaten diplomayı elinden alıyorlar.

Çocuklarımızı özgür düşünen, sorgulayan, üreten, dünyayla rekabet eden bireyler olarak yetiştireceğiz. Bu ülkede hiçbir çocuğun kaderi, doğduğu evin imkanlarıyla sınırlı kalmayacak bir ülke var edeceğiz. Devlet okulları fırsat eşitliğinin gerçek kapısı

olacak. Bu ülkenin itibarı binaların ihtişamıyla değil, çocuklarına verdiği değerle ölçülecek bir ülke olacağız.

İlk kez bir kuşağın bir önceki kuşaktan daha yoksul olduğu bir Türkiye'yi biz kabul etmiyoruz. İlk kez bu ülkede bir kuşak daha önceki kuşaklardan çok yoksul ve bu yoksulluğu kapatmak kolay olmayacak, bakın uyarıyorum. O 570 milyar dediğin sadece bunun bir görünen kısmı, sebebi bu. Yoksa İBB'de bulunamayan 560 kuruş değil.

Bu ülkede özgürce üreten, dünyayla yarışan, "iyi yaşamak için Türkiye'de kalmak durumundayım" diyen bir gençlik var edeceğiz. Yapay zekadan biyoteknolojiye, yeşil enerjiden ileri imalata, sağlık teknolojisine kadar dünyanın geleceğini belirleyen Türkiye'nin gençlerini alan açacağız. Çocuklarımızı gelmekte olan dünyaya hazırlayacağız. Çünkü huzur sadece güvenlik değil, gelecek güvencesidir.

Türkiye'yi zenginleştirmek zorundayız. Türkiye'nin zenginliğini birkaç kişinin zenginliğiyle ölçemeyiz, böyle bir rezalet olmaz. Bu ülkenin gerçek zenginliği vatandaşın hayatıdır. Çalışanın emeğinin karşılığını alabilmesidir. Emeklinin onuruyla yaşayabilmesidir. Çiftçi ürettiğinin karşılığını alabilmesidir. Genç, iyi bir eğitimden sonra işe ulaşabilmesidir. Bir çocuk hangi ailede doğduğuna bakılmaksızın yeteneğine göre büyüyebiliyor mu, ona bakabilmektir. Bir kadın ekonomik bağımsızlığa sahip olabiliyor mu, onu sağlayabilmektir. Vatandaş çalışarak ev sahibi olabileceğine, çocuk okutabileceğine, geleceğini kurabileceğine inanıyor mu? Bunun cevabını bulabilmektir. Bizim siyaset anlayışımızın ölçüsü budur.

Ürettiğimiz zenginliği adil paylaşacağız. İşçinin, çiftçinin, sanayicinin, esnafın, girişimcinin, sendikanın, kooperatiflerin, akademisyenin, gençliğin, kadının, yerel yönetimlerin, meslek

örgütlerinin katıldığı büyük bir Türkiye iktisat seferberliği başlatacağız. Büyük bir seferberliğe ihtiyacımız var, çok geriye düştük ey dostlar. Çok geriye düştük ey halkım. Bir aldatmacayla karşı karşıyayız. Uyan ey halkım. Ayağa kalk ey halkım. Harekete geç ey halkım. Sesini yükselt ey halkım.

Planlamayı, teşebbüs hürriyetiyle, kamusal aklın piyasanın yaratıcılığıyla sosyal adaleti üretim gücüyle birleştireceğiz. Hedefimiz üretken, adil, özgür, sürdürülebilir, dünyayla rekabet edebilir bir ekonomi olacak. Birlikte iktisadi anayasamızı yazacağız. İşçinin, çiftçinin, sanayicinin, esnafın, girişimcinin, sendikaların, kooperatiflerin, akademisyenlerin, gençlerin, kadınların, yerel yönetimlerin, az önce ifade ettiğim gibi her birlikte ayağa kalktığı bir Türkiye üreteceğiz.

Ne keyfi devletçilik, ne kuralsız bir ekonomi. Ne yalnız borçla dönen bir düzen, ne de birkaç çevreye imtiyaz dağıtan bir büyüme modeli. Planlamayı, teşebbüs hürriyetiyle, kamusal aklın piyasanın yaratıcılığıyla sosyal adaleti üretim gücüyle buluşturacağız. Cumhuriyetin ikinci yüzyılında Türkiye'nin yeni kalkınma rotasını çizeceğiz. Yapısal reformları kararlılıkla hayata geçirerek üretimde, teknolojide, verimlilikte, katma değerde büyük bir sıçrama gerçekleştireceğiz.

Bir sıçramanın anahtarı güvendir. Ekonominin patronu güvendir. Hukuka, kurumlara, kurallara, yarınına güven bu topraklara döndüğünde yatırım da dönecek, üretim de büyüyecek. Üreten kazanacak, yatırım yapan kazanacak, alım teri kazanacak, bilgi teknolojik girişimcilik kazanacak. Zenginleşme sosyal adaletle birlikte ilerleyecek. Hiç kimse tek başına kurtulmaya çalışmayacak. Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz. Birlikte üreteceğiz, birlikte güçleneceğiz, birlikte zenginleşeceğiz. Ürettiğimiz refahı adil biçimde paylaşacağız. Ülke büyüyecek,

milletin sofrasındaki ekmek küçülmeyecek. Refahı rakamlarla değil, insanların hayatında göreceğiz.

Emeği merkeze alacağız. İşçinin, çiftçinin, memurun, mühendisin, öğretmenin, sağlık çalışanının, sanatçının, esnafın, girişimcinin emeğine değer vereceğiz. Emek kutsaldır. İşte o zaman refah kalıcı olur.

Huzurlu ve zengin Türkiye budur. İnsanların birbirinden korkmadığı, devletinden korkmadığı, yarınlarından korkmadığı, çocuğunun geleceğinden korkmadığı, özgürce örgütlendiği, hakkını özgürce aradığı bir Türkiye. Huzur budur, refah budur, toplumsal barış budur. Ortak geleceğimizi doğayla da barışık, olacağı toprağını, suyunu, havasını, ormanını, denizini, bütün canlılarını toprağının altını, üstünü koruyan, kalkınmayla sürdürülebilirliği birlikte düşünen bir Türkiye kuracağız. Tarımı, gıda güvenliğini stratejik bir mesele olarak ele alacağız. Çiftçiyi, köylüyü, tarım alanlarını güçlendireceğiz. Sağlıklı, nitelikli beslenmenin altyapısını kuracağız.

Bu Cumhuriyetin makbul vatandaşı olmayacak, makbul olmayan vatandaşı da olmayacak. Devletin karşısında boynu bükük insan değil, devletin eşit sahibi olan yurttaş olacak. Bir yurttaşın hakkı soyadına, kimliğine, inancına, siyasi görüşüne, servetine veya iktidara yakınlığına göre değişmeyecek. Kimse hakkını isterken, minnet etmek zorunda kalmayacak. Kimse düşüncesini söylerken, başıma ne gelir diye korkmayacak. Kimse inancını yaşadığı için, kimliğini ifade ettiği için, demokratik sınırlar içinde örgütlendiği için kendisini ikinci sınıf hissetmeyecek.

Kadınlar, hayatın her anında eşit ve özgür olacak. Tüm farklı inançların huzur içinde, eşit şekilde yaşamasının teminatı olan laikliği koruyacağız. Vatandaşları yerli ve milli olanlar ve olmayanlar diye ayırmayacağız. Herkesi milli, herkesi yerinde

göreceğiz. Bütün vatandaşlarımızı makbul sayacağız, bütün vatandaşlarımızı muteber sayacağız. Herkes kimliğini, inancını, siyasi görüşünü gururla, güvenle, korkusuzca yaşayacak. Herkes farklı olabilir, ama herkes eşit olacak. Cumhuriyet, herkesin cumhuriyeti olacak. Bizim Türkiye hayalimiz bu kucaklaşmadır. Tarihiyle, coğrafyasıyla, bütün sosyal ve kültürel dokusuyla bir buluşmadır.

86 milyonu can kulağıyla dinleyeceğiz. Tek bir yurttaşımız bile kendisini eşit hissetmediğini söylüyorsa bunu ciddiye alacağız. Devletin ve siyasetin çözmesi gereken bir mesele olarak göreceğiz. Eşit vatandaşlığı yalnızca kanun önündeki eşitlik olarak da görmeyeceğiz. İnsanların kendi kimliklerini, dillerini, kültürlerini, inançlarını özgürce yaşayabildiği, ortak yurttaşlıkla buluşurken farklılıklarını saklamak zorunda kalmadığı bir demokratik hayat kuracağız.

Adil ve serbest siyasi rekabet ortamını sağlamak zorundayız. Rakipsiz bir siyaset kabul edilemez. Bütün bunların güvencesi demokrasidir. Rakiplerinden korkan bir iktidar, kabul edilemez. Devlet gücünü kullanarak kendisine rakip seçen bir iktidar, kabul edilemez. Millet kimi istiyorsa aday o olur. Millet hangi partiyi istiyorsa, onu kurar. Hangi siyasi hareketi istiyorsa, onu büyütür. Hangi ittifakı istiyorsa, onu oluşturur. Kimi istiyorsa, onu iktidar yapar.

İktidar rakibini seçecek, millet iktidarı seçecek, böyle bir şey olur mu ya? Millet, iktidar rakibini seçmeyecek, millet iktidarı seçecek. Çünkü siyasi rekabet yalnızca siyasetçinin hakkı değildir, siyasi rekabet vatandaşın güvencesidir. Burada bugün savunduğumuz şey budur. Ve rekabet olmazsa hesap verme olmaz, rekabet olmazsa yenilenme olmaz. Rekabet olmazsa yalnızca siyaset çürümez, ekonomi de çürür, devlet de zayıflar, ülkenin dünyayla

rekabet kapasitesi yerle bir olur. Adil ve demokratik siyasi rekabet yalnızca demokrasinin gereği de değildir, vatandaşın refahının ve ülkenin gelişmesinin şartıdır.

Meclis, halkın meclisi olacak. Farklı görüşlerin özgürce konuşulduğu, denetimin işlediği, uzlaşmanın zayıflık değil, demokratik güç sayıldığı bir siyasal düzen kurmak zorundayız.

Gerçek rekabet, yalnızca iktidarı değiştirme imkanı değildir. En iyi fikrin, en iyi kadronun, en iyi çözümün yarışmasıdır. Siyasette rekabet güçlendikçe devletin, ekonominin, toplumun da rekabet kapasitesi güçlenecektir. Rekabeti ortadan kaldıran siyaset, yalnızca muhalefeti zayıflatmaz, ülkenin tamamını zayıflatır. Bilim insanının, girişimcinin, sanatçının, sporcunun, gencin dünyadaki rakipleriyle yarışabilmesi için, önce kendi ülkesinde adil kurallara, özgürlüğe, fırsat eşitliğine güvenmesi gerekir.

Ben, içine kapanmış bir Türkiye'yi hayal etmiyorum. Dünyada sözü dinlenen bir Türkiye hayal ediyorum. Öngörülebilir bir Türkiye, güvenilir bir Türkiye, itibarlı bir Türkiye. Dış politikasını hamasetle değil, akılla, bilgiyle, liyakatle, stratejik devlet anlayışıyla yöneten bir Türkiye. Ulusal bağımsızlığımızı koruyan, vatandaşın refahını sağlayan, bölgesinde barış üreten, dünyada itibarı yüksek, demokratik bir Türkiye istiyoruz biz.

Vatandaşın pasaportunun değerli olduğu bir Türkiye. Avrupa, Karadeniz, Akdeniz, Orta Doğu, Kafkasya, Orta Asya arasındaki eşsiz konumunu milletin refahına dönüştüren bir Türkiye istiyoruz biz. Dünyada güçlü, dönüştürücü, lider bir Türkiye istiyoruz. Dış politikadaki pusulamız Türkiye'nin uzun vadeli milli çıkarları, barış, öngörülebilirlik ve kurumsal akıl. Türkiye gelişmeleri yalnızca izleyen değil, çözüm öneren ve yön veren bir ülke olmalıdır.

Türkiye'nin Avrupa Birliği ile bütünleşmesi tarihsel ve jeopolitik bir sorumluluktur. Bu bir dış politika tercihi olmanın ötesinde cumhuriyetimizin çağdaşlaşma yolculuğunun doğal bir devamıdır. Biz Avrupa'nın kapısında bekleyen değil, ortak geleceğe eşit haklarla katılan bir Türkiye istiyoruz. Çünkü güçlü ortaklık eşitlikle kurulur. Avrupa Birliği bugün adaylık ile üyelik arasındaki yolu yeniden tasarlamaya çalışıyor ve bizi çok uzakta görüyor. Türkiye bu tasarımın dışında kalmamalıdır. Masada olmayanın geleceği başkaları tarafından yazılır. Biz o masada yerimizi alacağız.

Şunu açıkça söylüyorum. Türkiye'nin üyeliği, yalnızca Türkiye için hedef değil, Avrupa için de bir zorunluluk olduğunun altını çiziyorum. Enerji güvenliğinden göç göç yönetimine, savunmadan ticarete, genç nüfus nüfuslar üretime, üretim gücüne ve insan kaynağı zenginliğine kadar Türkiyesiz bir Avrupa eksik kalır. Avrupa başarılı olamaz. Avrupa'nın Türkiye'ye ihtiyacı vardır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'yle bütünleşmesi sorumluluktur. Avrupa'nın Türkiye'yi kabul etmesi zorunluluktur.

İşte benim Türkiye hayalim bu. Ve ben burada yalnız bir temenni anlatmıyorum. Bu alanların tamamında kapsamlı reform projelerimizi hazırladık, çalışmalarımızı yaptık. Ortak akılla çalıştık. Bilimi tekniği kullandık. İnsanlarımızın aklıyla birlikte ürettik. Beylikdüzü'nden İstanbul'a, İstanbul'dan Türkiye'ye yürüdüğümüz yol budur. Bize yapılan bugünkü hukuksuz yargı müdahalesinin temeli de buradan başlamıştır. Türkiye'nin ihtiyacı olan doğru hedefleri sadece söylemek değil, o hedeflere ulaşacak kapasiteyi kurmaktır hedefimiz. Biz vizyonumuzu programa, programımızı takvime, takvimimizi icraatimize dönüştürdük, dönüştürmeye Türkiye'de devam edeceğiz. Yıllardır geniş ekiplerle, uzmanlarla, ortak akılla reform hamlesi üzerinde çalışıyoruz. Biz ülkemizi dert ediniyoruz. "Biz" diyorum çünkü bunun içinde milletimizin evlatları var. 87 milyon insanımıza güveniyoruz.

Bütün bunları tek bir cümlede toplamak gerekirse evet cumhuriyet herkesin cumhuriyetidir. Bizim en büyük hedefimiz budur. Çünkü güçlü ülkenin yolu toplumsal dayanışmadan geçer. Birlikte yaşamaktan geçer. Her vatandaşı eşit gören hukuk düzeninden geçer. Ortak tarihimize güveneceğiz. Ortak vatanımıza güveneceğiz. Müştereklerimizin üzerinde ortak geleceğimizi kuracağız. Kültürlerimizi yarıştırmayacağız. Kimliklerimizi yarıştırmayacağız. İnançlarımızı yarıştırmayacağız. Kültür savaşlarıyla bu milletin enerjisini düşürmeyeceğiz. Milletimizin kalbine örülmek istenen duvarları yıkacağız.

Çünkü ben, milletimi tanıyorum. Bu milletin kalbinde dikenli tel yoktur. Bu milletin kalbinde birlikte yaşama iradesi vardır. Biz o iradeye güveneceğiz. Biz oy verenin hakkını da koruyacağız, vermeyenin hakkını da koruyacağız. Bizi sevenlerin hukukunu da sevmeyenlerin hukukunu da. Çünkü devlet bizim devletimiz olmayacak. Herkesin devleti olacak. Cumhuriyet, bizim cumhuriyetimiz olmayacak, herkesin cumhuriyeti olacak.

Türkiye hayalimize bütün kalbimle inanıyorum, bütün aklımla inanıyorum, bütün ruhumla inanıyorum. Böyle bir Türkiye uzak bir hayal değildir. Ne kadar biliyor musunuz? Elinizin uzandığı yer kadar yakındır. Böyle bir Türkiye mümkündür. Böyle bir Türkiye bu milletin hakkıdır. Hazırdır bu millet buna. Zamanı ilk seçimdir. İlk sandıktır. Sandığa hazırlıklı olmaktır mesele.

Kıymetli milletim, elbette sözümün sonuna geldim. Ülkemizin halini bize yaşatılanları, varılmak istenen yeri anlattım. 19 Mart sabahını, bir manşetten doğan iddianameyi, şablondan çıkan örgütü, zamanda geriye akan paraları anlattım. Beylikdüzü'nden İstanbul'a uzanan yolu, ailemi, babamın alın terini anlattım. Ve bu ülke için kurduğum hayalleri de anlattım.

Bu dosyanın kapağında benim adım yazıyor: "Ekrem İmamoğlu çıkar amaçlı suç örgütü" deniyor. Ama biliyorum ki bu dosyada yargılanmak istenen ben değilim. Bu dosyada 31 Mart'ta sandığa giden milyonlar yargılanıyor. Bu ülkede geleceği tasarlayacak ve kararı verecek milletin gelecekteki seçimdeki iradesi yargılanıyor. Bugünden geleceğe vesayet ortaya konulmaktadır. 1 kez değil 3 kez aynı kararı veren İstanbullu hemşehrilerim yargılanıyor. Bu ülkede iktidarın sandıkla değişebileceğine hala inanan 87 milyon yurttaş yargılanıyor.

Onun için en başta ne dediysem en sonda da onu söylüyorum. Ben burada savunma yapmıyorum. Bu iftiranameyi yazanları ve yazdıranları yargılıyorum ve yargılamaya devam edeceğim.

Bu salonda aylarca benden hesap soruldu, ben de şimdi milletimin huzurunda bu dosyanın defterini kapatıyorum. 560 milyar dediler, 560 kuruş bulamadılar. Rakamı 160 milyara indirdiler. 3'te 2'sini Maden Kanunu'nu açmadan davanın tarafı olan bir bakanlığın memurlarına hesaplattırdılar. Geri kalanını borcunu ödemekten, kâr etmekten, ihaleyi iptal edip daha ucuza yaptırmaktan zarar diye yazdılar.

"Örgüt" dediler, şemaya koydukları adam "Ben örgüt yöneticisi değilim" dedi. Örgütün kuruluş cümlesini saydı, "Ben onu şablon olarak gördüm" dediler. Yöneticiler birbirini bu salonda tanıdı. Çünkü öyle bir örgüt yok!

"Casus" dediler, delil diye 5 dakikalık bir nezaket ziyaretinin fotoğrafını koydular. Aynı beyefendinin devletin en üst düzey yetkilileriyle geçmişten bugüne onlarca fotoğrafı var. O Cumhurbaşkanı Yardımcısı, o Milli İstihbarat Başkanı, Ekrem İmamoğlu hapiste ve casus!

"Rüşvet" dediler, rüşvet verdiğini söyle, verdiği söylenen "Hissettik" dedi. Parayı aldığı söylenen beni ilk defa Vatan Emniyet'te gördüğünü söyledi. Rüşveti kreşe, bir okula, bir kavşağa, bir metro hattına çarptıklarını herkes bu salonda gördü. Bizim elimizde noter var, tapu var, dekont var, Sayıştay var, Hazine izni var, kurum içi denetimler var. MAPEG yazısı var, Sosyal Güvenlik Kurumunun borcu yoktur yazısı, belgesi var. Onların elinde ne var? Tahliye ile takas edilmiş, bir gecede değişmiş, eşiyle, çocuğuyla, malıyla sıkıştırılmış insanların ağzından alınmış cümleler var. Bir de neyi bulacağı önceden söylenmiş bilirkişilerin raporları var. İşte akşamdan sabaha Melih'in yaşadıkları var.

155'e çıkartıldı eylem. Hangisinde, hangisinde bana dair somut bir belge, somut bir evrak, somut bir söz var elinizde? Hangisine dair somut bir görüntü var elinizde? Kime, tek bir kamu malını peşkeş çekmişim? Kime tek bir kamu ihalesini peşkeş çekmişim, tek bir tane? Kimi zengin etmişim, kimi zenginleştirmişim? 5'li, 10'lu, 15'li gruplar, kimi kurmuşum? 1 yılda 114 bin tane ihalenin yapılmadığı kadar açık ihale yapıldığı bir dönemi var etmişiz biz. %70'i, 80'i geçmişten gelen yüklenicilerin yaptığı iş kapasitesini üretmişiz İstanbul Büyükşehir'de. Kimi ayırmışız? Kalyon'a "İş yapamazsınız" mı demişiz? Cengiz'e "İş almışsa ihale yapacak" demişiz, "Al, yap işini bitir, git başımızın üstünde yerin var" demişiz.

Kendisi ne yapmışsa etraftan aynı şeyi bekleyen bir zihniyetle mücadele ediyoruz biz burada. Bu dosyada suç geliri dedikleri her şeyin adresi bellidir. Biz kamuya hizmet ettik, kamuya iş ürettik ve insanların gönlünü, hayatını mutlu ettik, huzurlu kıldık.

Buradan çok açık söylüyorum, ben ayrıcalık istemiyorum. Bana başka, rakibime başka hukuk istemiyorum. Bugün bize yapılanın yarın başkalarına yapılmasını hiç ama hiç istemiyorum. Çünkü bizim mücadelemiz intikam mücadelesi değil. Bizim mücadelemiz

adalet, demokrasi ve cumhuriyet mücadelesidir. Bu ülkede yarın hukuk geri geldiğinde bu dosyayı kuranlar da hakim karşısına çıkacak. Adım gibi eminim! Ekrem İmamoğlu'nun kelimesi kadar, harfi kadar gelecekten eminim. Yaradan bunu bana yaşatacak, 87 milyona bunu yaşatacak.

Ama şafak vakti kapıları kırılmadan çıkacak insanlar, avukatlarıyla adil bir savunma yapacak insanlar, biz böyle bir Türkiye istiyoruz. Kapısı açılıp geceliğiyle kadını çekmek için gayret eden insanlar, onu görüntüleyen, oradan bir ses "Abi kapatın kapıyı, içeri dal, içeri dal" diyen bir sabah operasyonunu, gece operasyonunu, iffete, namusa saldıran bir anlayışı bu ülkeye yaşattırmamak için mücadele edeceğiz biz.

Herkesin evladını koruyacağız, herkesin çocuğunu koruyacağız. En caninin, en başinin bile evladını, ailesini koruyacak bir düzeni inşa edeceğiz biz. Savunmaları kısıtlanmayan, kitapları toplatılmayan, aileleri rehin alınmadan süreçleri işleten bir Türkiye var edeceğiz biz.

Bir itirafçının “tahmin ediyorum”la değil, belgesiyle, kaydıyla, her şeyiyle, ispatıyla yargılanacaksa yargılanacak insanlar. Mışla muşla değil ya. Aramızdaki fark bu. Onlar hukuku silah yaptı, biz hukuku herkes için, onlar için de yeniden kalkan yapacağız.

Benim cumhurbaşkanlığı hedefimde, bana hayatında hiç oy vermemiş bir vatandaş sabah kalktığında şunu söyleyebilmelidir: Benim devletim hala benim devletimdir. Omzunu diyecek, onun huzurunu hissedecek. Hiçbir endişesi olmayacak.

Mahkemesi onun mahkemesi olacak, polisi onun polisi olacak, valisi onun valisi olacak, askeri onun askeri olacak, jandarması onun jandarması olacak. Valisi, kaymakamı, emniyet amiri, milli eğitim müdürü, herkesin bürokratı olacak. Hazinesi onun hazinesi

olacak. Cumhurbaşkanı, yalnızca kendisine oy verenlerin değil, herkesin cumhurbaşkanı olacak. İş işten herkesin cumhuriyeti budur.

Biz İstanbul'u böyle yönettik. Onun için 100 milyonlarca dolar vergi borcunu kapattık, sigorta borcunu kapattık, kamu kurumlarına olan borcunu kapattık. Bu kadar zalimliğe, baskıya rağmen. Hiç olmayanı var ettik. Bahsettik, yurtları, kreşleri. Sadece kreşlerimizde 27 bin çocuk ilk defa kreş eğitimi aldı. 27 bin. Sadece bu sene buna eklenenlerle, sadece bu sene eklenenlerle bu sayı 40 bine çıktı. Ne biliyor musunuz? Onların içinden nasıl güzel insanlar çıkacak biliyor musunuz? Sadece kent lokantasından 10 milyon insan karnını doyuruyor.

Bir sürü şey… Var olanı büyüttük, sıfırdan birçok şey yaptık ama var olanı büyüttük. Metroyu 153 kilometreden 248 kilometreye büyüttük. Ormanlarını, yaşam vadilerini, kütüphanelerini, müzelerini, spor tesislerini, sosyal tesislerini büyüttük. Anne Kartı, Halk Sütü… Halk Süt tam 55 milyon litreye ulaştı. 55 milyon litre sütü pırıl pırıl bebelerimize ulaştırdık.

Mücadelemize devam ediyoruz. Şu anda Türkiye'de açılış yapan, temel atma töreni yapan tek kurumuz, tek. İddiayla söylüyorum. Aralık'ta Göztepe-Ataşehir Ümraniye hattı açılacak, 1,5 yıl sonra. İnanılmaz spor salonları, inanılmaz tıp merkezleri, hizmet alanları, yeşil alanlar, sosyal yaşam merkezleri, yaşam vadileri, önümüzdeki günlerde açılacak. Rumeli Hisarı'nın restorasyonu bitmiş hali insanlarımızla buluşacak.

Buradan başkan vekilimize, Nuri Aslan'a ve şu son günde yaşananlardan dolayı bütün emeğiyle sahada olan 95000 emekçimize, meclis üyelerimize, yöneticilerimize, genel sekreterimize, yardımcılarına, bütün herkese, buradaki bütün arkadaşlarımızın boşluğunu hissettirmeyen, hizmetine devam

eden, hala bu işleri tıkır tıkır yerine getiren bütün can yoldaşlarımı sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Bugün bu salonda… Sayın Başkan, Sayın Heyet; bir şey getirdim. Bu benim yayınlanmayan kitabımın maketi. Bir tane maketi yapılmıştı. Bu maketi, gördüğünüz bu kitabın üstünde bomba bomba yok. Bu kitabın içinde şiddete çağıran tek bir cümle yok. İçinde bu dosya var. Evet, size anlattığım şeyler, bunun biraz daha kısalmışı ve son 3 ayda yaşadıklarımızla yaptığım bir savunma. O tarihte hazırladığım savunmanın da biraz kısaltılmışı bu kitap. O savunmanın kendisinden korkularak, usulsüz bir biçimde, polisimizin de bu işe alet ederek bu kitaptan korkuldu ve bu kitap yasaklandı.

Bir nüsha nüshası elimde ve bu nüshayı mahkemeye, dosyaya delil olarak koruması için veriyorum. Bu nüsha arkadaşlarımın bu makete ulaştırmasını istiyorum. Delil olarak görmek isteyen, delil olarak görsün. İçinde bu dosyanın bütün delilleri zaten var. Bu dosyaya eklenmesini istiyorum. Bu kitap bir gün raflarda olacak, bir şekilde linklerde bulunacak, takip edilecek, günü yakındır. Yanında bu dosyanın tutanakları konacak, okuyan herkes hangisinin gerçeği anlattığını görecek. Allah büyüktür, millet şahittir, gelecek yakındır.

Sözlerime son verirken, beni ve benim şahsımda millet iradesini Silivri'de tutsak alan herkesin bildiği o siyasi iradeye seslenmek istiyorum bir kez daha: Bilmelisiniz ki kurmak istediğiniz bu rejimin ne Türkiye tarihinde bir yeri vardır, ne de Türkiye'nin geleceğinde bir yeri olacaktır.

Siz bir fetret devrinin liderliğini yapıyorsunuz. Türkiye tarihinde kapanacak bir parantezin içindesiniz. O parantezin kapanmasını zorla engellemeye çalışıyorsunuz. Beni hapse atarak o parantezin

kapanmayacağını, bu devrin böylece devam edeceğini zannediyorsunuz. Ama buradan söylüyorum; devriniz bitmiştir.

Türkiye geçmişte de ara dönemler yaşadı. Bu dönem de tarihe bir ara dönem olarak geçecektir. Ömrünü tamamlamış ve uzatmalara oynayan bir ara dönem. Zorla ayakta kalmaya çalışan, yorgun, gözünün feri bitmiş, muhakemesi zayıflamış, yürümekte zorlanan bir ara dönem. Enerjisi bitmiş. Artık etrafınızda olup biteni dahi göremiyorsunuz, fark edemiyorsunuz. Küçük bir grubun yönlendirmesiyle yalnızca onlardan aldığınız haberlerle kararlar veriyorsunuz. Halktan kopuksunuz, sokaktan kopuksunuz. Meydandan, pazardan, camiden, milletten kopuksunuz. Milletin dışındasınız. Kendinize uygun bir muhalefet inşa etmeye çalışıyorsunuz. Rakibinizi sandıkta değil adliyede yenmeye çalışıyorsunuz. Diplomamı iptal ediyorsunuz, kurultayı iptal ediyorsunuz, partiyi kapatıyorsunuz. Sonra da yaptığınız o milli irade hırsızlığını kutluyorsunuz.

Bu bir bitiştir. Bu sandıktan korkan iktidar, milletten korkuyor demektir'in daniskasıdır. Allah kimseyi sizin düştüğünüz bu acınası duruma düşürmesin. (Amin.) Size üzülmüyorum ama milletimizi düşürdüğünüz duruma üzülüyorum. Yüce Rabbim kimseyi kendi hırsı, kendi koltuğu için millete zulmetme, millete yalan söyleme, milletten çalma, milletin servetini fonlara yandaşlarına dağıtma durumuna düşürmesin. (Amin.) Yaradan sizi, sizden bu milleti korusun, bu milleti de sizden korusun. (Amin.)

Evet, kötülüklerin biriktiği, üst üste yığıldığı ve artık taştığı bir dönem yaşıyoruz ama Türkiye bu tuhaf, bu absürt, kendisine bu kadar yabancı dönemi mutlak geride bırakacak. Kendi gerçek kimliğine kavuşacak. Bu kabus bitecek. Bu kabusun bittiği günler yakındır. Yaradan'a dua ediyorum, Allah'ım ya Rabbim, sen bizi en

kısa zamanda sandığa, sandıktan 1 gün sonra da pırıl pırıl bir Türkiye'ye uyandırmayı nasip eyle ya Rabbim. (Amin.)

Yaşadığımız bu dönem Türkiye tarihinin acayiplikler hanesine yazılacak. Sonra da kapanıp gidecek. İleride tarihçiler bu karanlık dönemi biraz şaşkınlıkla, biraz dehşetle yazacaklar. Bir belediye başkanını metro yaptığı için, borcunu ödediği için, ihaleyi iptal edip daha ucuza yaptırdığı için yargılandığını okuyan çocuklarımız inanmayacak, akıllarına şaşacak. Bunu nasıl yaptılar diye utanacak. Bunu yapanların çocukları okuyacak, utanacak. Ar edecekler. Babasından, amcasından, dedesinden utanacak. Allah kimseyi utanılacak dede, baba yerine düşürmesin. (Amin.) Ve o gün herkese hesap soracak. Bu dosyayı kim kurdu, kim imzaladı, kim sustu? O soruların cevabını bu salon verecek, tarih verecek. Ve o tarih çok yakındır.

Şunu da söylemeliyim. Hem siz duyun hem bütün yurttaşlarımız duysun. Bu süreci kurgulayan size sesleniyorum: Evet bugün elinizde bir devlet gücü var. Bir avuç militan bürokratla ülkeyi teslim aldığınızı zannediyorsunuz. Bir avuç danışmanla Türkiye'ye ayar verdiğinizi zannediyorsunuz. Seçim tarihi belirlediğinizi zannediyorsunuz. Kim olduğunu bilmediğimiz, geçmişinde hiçbir başarısı olmayan birkaç sözcünüzle bu ülkenin geleceğine karanlık mesajlar vermeye çalışıyorsunuz. Ama ne siz ne de o bir avuç militan bürokrat ne de o çevrenizdeki zavallılar, bana asla boyun eğdiremeyeceksiniz. Beni teslim alamayacaksınız.

Beni hapse atabilirsiniz. Zindana tıkabilirsiniz. Avukatımı yanıma sanık olarak getirebilirsiniz. Sesimi, yüzümü, fotoğrafımı yasaklayabilirsiniz. Kitabımı toplatabilirsiniz. Babamın emekli maaşına el koyabilirsiniz. Oğlumun özgürlüğünü kısıtlayabilirsiniz. Aileme her türlü saldırıyı yapabilirsiniz. Ama benim irademe sahip olacak kişi anasının karnından doğmadı.

Ben milletimi temsil ediyorum. İnandığım ülküden, demokratik hukukun egemen olduğu özgür ve eşit bir Türkiye inancından asla vazgeçmeyeceğim. Baskılarınız, psikolojik operasyonlarınız, akşamdan sabaha geliştirdiğiniz stratejileriniz, daha dünden bugüne kurduğunuz mahkemelerle tutuklamaya çalıştığınız, tutukladığınız masum insanlarla yaptığınız bu operasyonlarla karalamalarınız, kampanyalarınız vız gelir tırıs gider.

Ben size çöp tenekesi muamelesi yapıyorum. Çünkü benim iradem, milletin iradesiyle birlikte hareket ediyor, benim iradem tarih şuuruyla hareket ediyor. Eskiden beni sürekli rüyanızda görüyordunuz, adım gibi eminim. Şimdi kabusunuz daha da büyüdü, bunu bilin. Çünkü bana yaptığınız haksızlık, çoktan şahsımı açtı. Doğrudan milletin iradesine, cumhuriyetin adalet idealine ve ilahi adalete yönelmiştir.

"Bir günde unutulur" dediniz, "bir ayda unutulur" dediniz. 19 ay geçti, 600 gün bitti. Bu millet bu yapılan kötülükleri, yaptığınız zalimleri unutmadı, unutmayacak. Bu millet her zaman zalimin karşısında durmuş, mazlumun yanında olmuştur.

Silivri'nin duvarları yüksek ama duvarların ardında bakınca ben bu ülkeyi o kadar net görüyorum ki. Size acıyorum, size acıyorum! Eeeey kişi; sana acıyorum!

Ama o duvarların ardından baktığımda gördüğüm milletime inanamadığımın, bilemediğin, hayatta tadamayacağın kadar çok güveniyor ve inanıyorum. Bir koğuşta bir görüş kabinesinin camının arkasında, bir cezaevinin aracının penceresinde ben milletin yüzünü görüyorum. O yüz yorgun ama teslim olmamış. O yüz öfkeli ama umudunu kaybetmemiş. O yüz düşünceli ama kararlı. O yüz canı sıkkın ama yapacağını biliyor.

Ve ben buradayım. Ben o yüzlerin, o 87 milyon milletim içindeyim ve bir adım geri atmıyorum, bir milim geri atmıyorum.

Bu ülkede demokrasiye inanan herkesi göreve çağırıyorum. Cumhuriyete, bu ülkenin geleceğine inanan herkesi göreve çağırıyorum. Bu bugün burada özgürlük bekleyen insanlar var. Nasıl tutulacak insanlar burada? Hangi kararla? Hangi ölçümle? Hangi delille? Hangi ispatla? Neyle? Tutsanız ne olur, tutmasanız ne olur?

Bu ülkenin bütün muhalif düşüncesine sesleniyorum. Bu ülkenin bütün muhalefetine, muhalefet siyasi partilerine sesleniyorum. Bu ülkenin en az yüzde seksenine sesleniyorum. O yüzde yirmi de benim sesimi duyuyor, eminim. Belki aldatılıyorlar. Belki aramızdaki bir duvar var, aramızdaki sesin nefesini hissedemiyorlar.

Yüzde 80'i yetmedi, yüzde 90', 95'i medyayı ele geçirmek için uğraşıyorlar. Aramızdaki bağ kopuk olabilir ama eminim size de sesiniz gelecektir. Ama bugün en az yüzde 80'ine sesleniyorum. Farklılıklarımızı unutalım demiyorum. O farklılıklar bu milletin zenginliğidir ama o farklılıkları, ortak evimizi yakmak isteyenlere fırsata çevirmeyelim. Onların fırsatına yol vermeyelim.

Bu ülken kendi partimize değil, Türkiye'ye sahip çıkmalıyız. Bütün siyasi partilere mensup farklı siyasi görüş yurttaşlarım, size sesleniyorum. Bugün tarafınız taraf olmanız gereken şey cumhuriyettir, demokrasidir, adalettir, geleceğimizdir. Buiktidar artık sandıkta kazanamayacağını biliyor. Onun için sandığa gelmekten, gelmeden, sandığı görmeden kazanmak istiyor. Korkuyorlar.

Biz "Korkma" diyen Mehmet Akif'in seslendiği insanlarız. Ama o bir avuç korkaklar, korkaklar biliyorum.

Adayı hapse atarak, partiye kayyum atayarak, seçmeni korkutarak kazanmak istiyorlar. Sandığa gelirse de sandık başında kazanmak istiyorlar, her şeyi dizayn ederek. Buna izin vermeyeceğiz.

Biz bunu İstanbul'da yaşadık, kararlılığımızı gösterdik. 13 bin 729 oyla seçim kazandık, sonra o seçimi iptal ettiler, nasıl milletin sandığa aktığını yaşadık. O gün öğrendik ki sandığa sahip çıkan millet yenilmez!

Onun için bütün muhalefet partilerine çağrımdır: Türkiye'nin her köyünde, her mahallesinde, her okul sınıfında kurulan her sandığın başında, bir vicdan nöbeti tutmak zorundayız. Bugünden bunun hazırlığını yapmak zorundayız. Orada bu milletin namusu var, orada bu milletin iradesi var, orada bu milletin geleceği var, bu kadar önemlidir. Hangi partiden olursak olalım, ortak bir sandık güvenliği ağı kurmak zorundayız.

Her oyu sayalım, her tutanağa imza atalım, her tutanağın fotoğrafını çekelim. Son oy sayılmadan, son tutanak teslim edilmeden, son itiraz kayda geçmeden o sandıktan, o sandığın başından asla ayrılmayalım. Partili partisiz, gönüllü ne kadar yurttaşımız varsa şimdiden o gün için, o sandık günü için sandık başında olmak için hazırlığını yapsın. Bütün sivil toplum kuruluşları, barolar, özellikle siz avukatlar, siz hukukçular meslektaşlarınızla birlikte hazır olmalısınız.

Çünkü sandık bu milletin elinde kalan son kale değildir, bu milletin ilk ve asıl kalesidir. O kalenin zapt edilmesine müsaade etmedik, etmeyeceğiz. O kaleyi birlikte koruyacağız. Rakibinizi değil, rejimi karşınıza alın. Birbirinizle değil, bu zulümle, bu zalimlikle yarışın. Bu milletin iradesine birlikte sahip çıkalım.

Kıymetli gençler, size sabredin demiyorum. Bu memleketin en büyük enerjisi sevgili gençler, size bekleyin demiyorum. Asla size

de sıra gelecek demiyorum. Bu ülke sizin, hem de şimdi sizin sevgili gençler, şimdi sizin! Hayatta kalmakla yetinmeyin. Hayal kurun, soru sorun, itiraz edin, üretin, bilim yapın, sanat yapın, dünyayla yarışın, siyasete katılın. Bu ülkenin geleceğini, geleceğini yani size olan, size ait olan geleceğini başkalarının size vermesini beklemeyin.

Sevgili gençler, canım gençlerimiz, çünkü Cumhuriyet size bırakılmış donmuş bir miras değildir. Cumhuriyet her kuşağın yeniden büyüttüğü bir ortaklıktır. 19 Mart gecesi meydanlara çıkan sizdiniz. Kimse sizi çağırmadan, kimse size yol göstermeden çıktınız. Biz bir paylaşım yüzünden gözaltına alınan gençleri gördük ama vazgeçmediniz. Hatta yol gösterdiniz, hatta cesaret verdiniz, ışık tuttunuz. Ve sizin kuşağınız Türkiye'yi çok daha ileriye taşıyabilir, ben size çok inanıyorum. En büyük güvenim, en büyük inancım siz gençlersiniz. Ben buna inanıyorum.

Ben Türkiye'ye baktığımda yalnız bugünün karanlığını görmüyorum. Bu karanlığı dağıtacak milyonlarca genci görüyorum. Yoksulluğu görüyorum ama bu ülkeyi zenginleştirecek emeği de karakteri de, yeteneği de görüyorum. Adaletsizliği görüyorum ama adalet isteyen büyük bir milleti de görüyorum. Kutuplaşmayı görüyorum ama hâlâ yan yana yaşamaktan vazgeçmeyen insanlarımızı da görüyorum. Gençlerin öfkesini görüyorum ama o öfkenin içinde büyük bir gelecek enerjisi de görüyorum.

Ben umudu bir teselli olarak anlatmıyorum. Ben umuda inanıyorum çünkü bu millete inanıyorum. Enerjisine, zekasına, vicdanına, çalışkanlığına, cesaretine inanıyorum. Biz demokratik ve güçlü devleti kuracağımıza inanıyorum. Huzurlu ve zengin toplumu var edeceğimize inanıyorum. Eşit ve özgür yurttaşların cumhuriyetini güçlendireceğimize inanıyorum. Adil ve serbest

siyasi rekabeti güvence altına alacağımıza inanıyorum. Bunu yapacağız! İçimde şüphenin kırıntısı yok.

Bu ülkenin geleceğini korku değil umut belirleyecek, kavga değil barış ve huzur belirleyecek, duvarlar değil köprüler belirleyecek. Türkiye hayalini hep birlikte kurduk ve mutlaka büyüteceğiz, mutlaka başaracağız! Bu karanlık senaryonun varmak istediği nihai sonucu tarihin ve millet vicdanının huzurunda bir kez daha kayda geçirmek istiyorum.

Bu dava, şahsımı siyaset sahnesinden silme çabasının çok ötesindedir. İktidarın asıl varmak istediği sonuç, kul hakkı üzerine inşa ettikleri rant ve israf saltanatını korumaktır. Bu millete "Sizin oyunuzun, sizin iradenizin benim karşımda hiçbir hükmü yoktur" demektir. Hakkı yenen bu halkı çaresizliğe ve mutlak bir itaate mahkûm etmektir. Kullandığı insanları bile yarın öbür gün imha edecektir bu akıl ve zihniyet.

Sırf kendi kurdukları o çürümüş tek adam düzeni sürsün diye yalnız siyasi rakiplerini değil, bu milletin umudunu da hapsetmek istiyorlar. Ama kurdukları bu kumpas, Türkiye'de adalet teşkilatının nasıl çökertildiğini, 1000 yıllık devlet ahlakımızın nasıl yerle bir edildiğini, yargının siyasi iktidarın bir infaz aracına nasıl dönüştürüldüğünü de en çıplak haliyle bütün dünyaya ilan ettiler.

İşte tam da bu yüzden bu salonda kurulan, bu süreçte evrensel hukuk normlarına, kadim devlet ahlakımıza göre bağımsız ve tarafsız bir süreç arzu ediyoruz Sayın Mahkeme Heyeti, Sayın Başkan. Bütün kötü referanslara, bütün kötü gelişmelere rağmen arzu ettiğimiz budur, ispatı sizdedir. Saniye saniye millet sizin tavrınızı takip etti, edecektir.

Bir mahkeme dışarıdan etkilenmeye ya da bir şekilde tehdit altında tutulmaya bu kadar tabi tutulabilir. Hakkın terazisinde ve

milletin vicdanından gücünü almalıdır anayasadaki tarifiyle mahkeme. Gücünü siyasi talimatlardan alan, masum insanları rehin tutan kumpas kuran bir yapının, asla ne bu mahkemeye ne bu ülkeye ne de bu millete zerre faydası yok. Bu milleti de bu devlette çökertecek bir iş olur.

Bu hukuki ve ahlaki hiçbir meşruiyeti olmayan bir sürecin figüranı olmadım, olmayacağım. Bu salonda nasıl bir karar çıkacağını hep birlikte izleyeceğiz. Süreç devam ediyor. Endişem şudur ki bazı kararlar bu salon kurulmadan önce mi yazıldı? Yoksa süreç içerisinde mi yazılacak? Bunu siz ispat edeceksiniz.

Bu salonda suç yok ve ben kararımı verdim. Bu salonda suçlu yok. Bu salonda siyaset var sandık var milletin iradesi var. Ve benim vereceğim hesap da aradığım adalet de yalnız ve yalnız yüce milletimin vicdanında hakkın şaşmaz terazisindedir. Şunu herkes çok iyi bilsin. Zulmü karşısında boyun eğmek, haksızlık karşısında susmak, bizim inancımızda yoktur.

Bu sözleri tekrar edeceğim: Onlar sanıyorlar ki biz sussak mesele kalmayacak. Halbuki biz sussak tarih susmayacak. Tarih sussa hakikat susmayacak. Onlar sanıyorlar ki bizden kurtulsalar mesele kalmayacak. Halbuki bizden kurtulsalar vicdan azabından kurtulmayacaklar. Vicdan azabından kurtulsalar tarihin azabından kurtulmayacaklar. Tarihin azabından kurtulsalar Allah'ın gazabından kurtulamayacaklar.

Ne kadar baskı yaparsanız yapın, yargıyı ne kadar sopaya çevirirseniz çevirin bu millet iradesine ve rızkına vurulmak istenen prangaları tarih boyunca söküp atmıştır. Bu millet tekrar söküp atacaktır. Bizler, Cumhuriyetin onurlu mirasına milletin helal hakkına sahip çıkmaktan bir an bile geri durmadık, durmayacağız. Korkmuyoruz, vazgeçmiyoruz. Anlımız ak başımız dik, bir milim geri adım atmıyoruz. Bu ülkenin meydanlarında, sokaklarında,

sandıklarında yeşeren o büyük umudu adliye koridorlarında kurulan kumpaslarla söndürülmesine asla izin vermeyeceğiz.

Çünkü bu ülkenin son sözünü hiçbir iktidar söylemedi, söyleyemeyecek. Hiçbir makam söylemedi, hiçbir kişi söyleyemez. Hiçbir mahkeme de söyleyemez. Son sözü her zaman daima millet söyledi, yine millet söyleyecek. Ve milletin o sözü, Cumhuriyetin temelidir: Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir.

Biz Atatürk'ün öğrencileriyiz. Cumhuriyetin yılmaz bekçileriyiz. Demokrasinin sonsuz savunucularıyız. Siz ne yaparsanız yapın son sözü daima millet söyler. Son hükmü daima ilahi adalet verir.

Bir de hiç kimsenin şüphesi olmasın. Adalet kazanacak. Demokrasi kazanacak. Cumhuriyet kazanacak. Bu aziz millet kazanacak. Ben kendimi hiç kimseye değil aziz milletime emanet ediyorum.

Ne güzel söylemiş Hazreti Ali: Eğer zalim ısrarla zulme devam ediyorsa bil ki sonu yakındır. Eğer mazlum da ısrarla direniyorsa bil ki zafer yakındır.

Ey halkım Hazreti Ali'nin sözünü tekrar ediyorum: Eğer zalim ısrarla zulme devam ediyorsa bil ki sonu yakındır. Eğer mazlum da ısrarla direniyorsa bil ki zafer yakındır.

Aziz milletimizi ve sayın heyeti saygıyla selamlıyorum.

Millet kazanacak…

EKREM İMAMOĞLU HAKİM SORGUSU 17.10.2026

Hakim: Öncelikle size bu Adem Soytekin ile ilgili soracağım. Adem Soytekin'le tanışıklığınız ne zamana dayanıyor? Siz daha önce Adem Soytekin beyanı alınırken kendisine soru sormuştunuz zaten ticaret yaptığınızdan. Bir alacağı kalmış şeklinde soru sormuştunuz kendisine. Adem Soytekin'le ilk tanışıklığınız ne zamana dayanıyor?

Ekrem İmamoğlu: Esasen sadece Adem Bey'in buraya çıktığında değil Sayın Başkan dün ya da evvelsi gün "örgüt yöneticileri" diye tariflendiği için Adem Soytekin'i orada da anlattım. Aslında sorunuzun cevabı içerisinde var. Ama Adem Bey, yanılmıyorsam 2007 ya da 2008 yılında benim firmamın, ortak olduğum firmamın, henüz siyasette değilken taşeronluğunu yaptığı projelerimiz oldu. O günden beri tanırız. Yine ifade ettiğim gibi, işini iyi yapar, pratik bir yüklenicidir. İyi ekipleri vardır. Hızlı iş yapar, kaliteli iş yapar. Zaten hem taşeronluk yapar, hem kendisi müteahhitlik yapar, yap-sat işi yapar, hem de kamu işleri de yaptığını biliyordum. Sonra Beylikdüzü Belediyesi döneminde hem Büyükşehir Belediyesi döneminde kurumlara da iş yaptığını da biliyorum.

Aynı zamanda muhtelif bir takım sahada üretilen işleri, konusu geçen kreşler gibi ibadethaneler gibi içinde cami var cemevi var, birtakım yapıları da yaptığını da biliyorum. Tabii ki size detay verecek durumda değilim. Ama hani bütün bu işlerin detayları zaten kurumların arşivlerinde mevcuttur. İstediğinizi de alabilirsiniz. Gizlisi saklısı olmayan bir sürecin içerisinde iş yüklenen birisidir. Şu konuştuğumuz diyalog kadar bir iş için Adem Bey'le sohbetim de olmamıştır bu arada. Ama şantiye

ziyaretlerimde karşılaşmışımdır. Yüklenicim iken dahi böyle bir teknik sohbetimiz olmamıştır. O zaman da firmamın yöneticileri, mühendisleriyle konuşuyor idi. Ama selamlaşırız, otururuz, şaka da yaparız şantiyelerde şurada burada. İlişki gayet insanidir, iş insanı ve iş insanı kimliğiyle olan bir irtibat. Bir de kuruma yüklenici pozisyonunda olan şahsiyet olarak tanıdığım, bildiğim kişidir.

Hakim: Şimdi bu Beylikdüzü döneminde de Büyükşehir Belediyesi döneminde de kurumlara iş yapar yüklenici olarak bahsediyoruz. Burada şimdi hani resmi bir işi var mı? Yani belediyelerden aldığı ihale, yüklenici olarak yaptığı iş bu bahsettiğiniz. Şimdi Adem Bey'in ifadesinden yola çıkarak sorayım, Adem Bey ifadelerinde, burada beraber dinledik, beyanları soruşturma aşamasında da aynıydı. Genel itibariyle şunu anlatıyor. Ben diyor belediye adına kreş, deprem konutu, okul gibi yapımlarında diyor kendi firmamdan bunun bütçesini karşılamak suretiyle iş yaptım. Daha sonra da diyor muhasebecilerim de beni yönlendirdikleri diyor iş adamlarından nakit, çek bazen gayrimenkul olarak aldım. Anlatımları bu yönde. Şimdi burada anlamaya çalıştığımız husus şu, yani burada resmi olarak bir iş yüklenmesi söz konusu mu Adem Bey'in? Yoksa bunları kendi kendine mi bu kişilerle irtibata geçiyor? Bu şahıslardan, iş adamlarından yani müteahhitlerden aldığı bu dairelere, çeklere nakit paralara ilişkin de o ilgili şahıslar da dinlenmiş. İşte o ilgili şahıslar da normal şartlarda Adem Soytekin'le veya onun firmasıyla herhangi bir resmi ticaretlerinin olmadığını beyan ediyorlar. Buradaki hususu nasıl açıklayacağız? Yani bunun ne...

Ekrem İmamoğlu: Çok net. Hiç öyle çok bilinmeyenli denklem değil Sayın Başkan. Yani bu Ekrem İmamoğlu-Beylikdüzü Belediyesi ya da Ekrem İmamoğlu-Büyükşehir Belediyesi diyaloğunda gökten bir yöntem indi vesaire. Böyle bir örneklem değil bu. Yani çok üzerinde düşünülecek, sizi yoracak bir mesele de değil yani. En

güzel örneğini burada Babacan İnşaat verdi. Dedi ki, hatta sizin ya da iddia makamının ısrarlı sorusuyla birlikte cevap verdiğini hatırlıyorum. Burada dedi ki, ya dedi ben işte sanırım o gün Sait Çalık'ın açıklamalarından sonra bir spor salonu veya işte oradaki bir inşaatın tamamlanmasıyla ilgili öğrenci yurduydu Yaşar Acar Fen Lisesi'nde. O binanın yapımında dedi Asoy İnşaat olduğunu öğrenince dedi şüphe etmedim. Çünkü dedi zaten AK Partili Esenyurt Belediyesi döneminde de aynı şekilde ben bir caminin yapılması için de yine Asoy'a işi vermişlerdi onlara ödeme yapmıştım. Asoy'a yapmıştım. Onun için hiç tereddüt duymadım dedi.

Yani bakın burada iddiayla söylüyorum, ister Esenler'e bakın, ister Büyükşehir Belediyelerine bakın ya da ister ne bileyim başka belediyelere yani aklıma gelmiyor şu anda, sayarız yani Bahçelievler, şusu busu. Bütün belediye başkanlarına bakın, bu yöntem belediyelerde uygulanır. Siz de birkaç kez imalı şekilde, imalı derken kötü algılamayın, sordunuz. Ya bu iş böyle mi olur yani, niye böyle hani iş varken resmi kanal varken vesaire. Bunun farklı sebepleri vardır. Ya şahıs o işe o şekilde dahil olmak istemiyordur, yani birini gösterin vereyim yapsın o veya işte ben bulayım ben vereyim yapsın o gibi farklı yöntemlerle meclise girmek oradan resmi bağış yapmak inşaat şirketlerinin de işine gelmez.

Sayın Başkan ben 35 senedir iş insanıyım. Müteahhitlik yaptım. Ben 92 yılından itibaren babamla Beylikdüzü'ndeyiz. Anavatan Partili, SHP'li, MHP'li, AK Partili belediyeler dahil spor sahası yaptım. Kapalı spor salonuna destek oldum. Kültür merkezinin temel betonunu döktüm. Yani bir okulun kaba inşaatının yüzde 50'sini yaptım. Ne kadar anlatırım size biliyor musunuz yani. Sanki bir şey, bir mucit bir şey icat etmiş de Ekrem İmamoğlu'yla burada

arkadaşlar bir suç işlemiş Adem de bu işin faili olmuş. Öyle bir şey yok. O kadar, o kadar basit bir olay. Sorunuzun net cevabı budur.

Hakim: Yani yapılan işlemin hukuki gayri hukuki olduğu kısmı değil de uygulanan usul bu mu diyorsunuz zaten?

Ekrem İmamoğlu: Uygulanan usul bu Sayın Başkan. Çok net, Türkiye'nin gerçeği bu. Az önce size manşet gösterdim burada. Kimin manşeti? Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın manşeti. Daha kötüsünü yapmış. Ne diyor? Ruhsatsız ve kaçak binalardan bağış alıyoruz diye kendi demeci var. Ben kimsenin ruhsatsız inşaatından ya da temelsiz inşaatından bir bağış almadım. İnsanlarla, arkadaşlarımla konuştuğumu biliyorum. Kimseyle de birebir muhatap olmadım. Ama arkadaşlarımın kamu yararına, kamu faydasına konuştuğunu adım kadar iyi biliyorum çünkü bunların neredeyse tamamının açılışını yaptık. Yani bunun başka türlüsünü burada üretmeye çalışan insanların nasıl 2019 öncesi örnekler gittiğinde kovuşturmaya gerek yoktur ya da dosyaya almadıklarını da gördük. O bakımdan çok net. Adem'le olan ilişki çok net.

Burada yapılan iş 2 türlüdür. Evet resmi işleri de vardır, ihaleye girmiştir, almıştır, yapmıştır hem Beylikdüzü döneminde hem Büyükşehir Belediyesi döneminde. Yani şirazesi kaymışsa 8 tane 12 tane ifade vermişse o beni ilgilendirmez yani. O kendi bileceği iş. Ama evet resmi işler de yapmıştır. Kurumdaki insanların görüşmeleri esnasında bu pratikliği ve bu hızlı iş yapma karakteriyle, açıkçası daha Türkçesini söyleyeyim bazen gözü kara, yapmamı istiyorsunuz yapayım girer yapar. Sonradan bazı şeyleri de kendisine yine bu bağış yapan insanların buluşturulmasıyla ödenmiştir. Bunun adında ne irtikap vardır, ne rüşvet vardır. Bunu söyleyen, bunu yazan kesinlikle kasıtlı ve kesinlikle siyasi bir saikle

bunu buraya yazmıştır. Burada gelen insanların bile önemli bir kısmı yaptık dedi, örnek verdi.

Ekrem İmamoğlu: Hatta hatta, yani bağış meselesi oldu. İşte neredeyse 10 milyon dolar civarında Feshane'de bağış yaptım dediğiniz insanı hatırlayın. Dedi ki ben Mall of İstanbul'da dedi bana söylediler şu kadar milyon dolar ödedim. Ben o zaman evrak da vermediler dedi, bağış da vermediler dedi. Döndüm araştırın. Biz öyle bir şey yapmadık vallahi. Ya yeri gösterildi kreş yaptı, cami yaptı, okul yaptı.

Hâkim: Bu bağışlara ilişkin, peki o iş adamlarına resmi bir işlem yapıldı mı onlara yönelik?

Ekrem İmamoğlu: Vallahi şöyle, tabii ki resmi yapılan işlemler de var. Bağış yapanlara resmi yapılan işlemler de var.

Hâkim: Somut, somut için çok o örneklere ayrıntıya girmek istemiyorum ama mesela hatırladıklarımdan örnek veriyorum o mesela ilk 1 no'lu eylem o 11. Mahalle diye bahsedilen eylem. Mesela orada Adem Soytekin'e devredilen daireler var mesela. O şahsı da burada dinledik. O bir bağıştan bahsetmiyor mesela. Uğur Güngör'dü şahsın ismi.

Ekrem İmamoğlu: Ben 11. Mahalle ile ilgili detayları bilmiyorum. Yani onları Mehmet Bey anlattı. Yani inanın hiç hafızamda hatırlamıyorum bile.

Hâkim: Mesela Doğuş Holding'in gönderdiği bir Adem Soytekin'e deprem konutu adı altında gönderdiği bir para var mesela.

Ekrem İmamoğlu: Tabii o zaten hem o söylüyor, orada depremle ilgili bir barınma yeri yapılacaktı diye. Kaldı ki oranın açılışını ben yaptım. Açılışında ben vardım. Dönemin belediye başkanı Lütfü Savaş denen şahıs vardı. KİPTAŞ Genel Müdürü vardı. Çünkü

onların da bir bölümü KİPTAŞ üzerinden koordine ettiler, sahaya müşavirlik hizmeti verdiler. Çok önemli, ciddi bir yerleşkeydi.

Hâkim: Bu mesela şimdi Doğuş neden şöyle bir uygulama yapmıyor? Yani niye gelip de mesela belediyeye resmi olarak mesela bu parayı madem orada bahsedilen bir 10 milyon dolar civarında para var o parayı mesela gelip...

Ekrem İmamoğlu: Yok, 10 milyon dolar yok orada.

Hâkim: Gönderilen rakam TL olarak gönderilmiş Adem Soytekin'in Asoy İnşaat'a da...

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır öyle o kadar büyük bir rakam değil.

Hâkim: 191 milyon TL olarak banka dekontları dosyada gözüküyor. Şimdi mesela bu parayı mesela gelip belediyeye madem deprem konutu için destek olmak istiyor niye gelip de belediyeye örnek veriyorum şartlı bağış olarak mesela deprem konutu yapılması için bağış yapmıyor, belediye bunu resmi yapmıyor da niye Adem Soytekin üzerinden dönüyor bu?

Ekrem İmamoğlu: İşin protokolü vardır, o dönemdeki hızı vardır. Kaldı ki onlar deprem konutu değildi, geçici barınma evleriydi. Yaklaşık 2 bin kişilik...

Hâkim: Dekont açıklaması öyle olduğu için öyle söylüyorum.

Ekrem İmamoğlu: Evet yani geçici barınma evleriydi. Hâlâ kullanıldığını biliyorum. Orası o şekilde tasarlanmıştı. Hatta oranın yapımında şöyle de bir bağış var, örnek veriyorum. Yani tek başına Doğuş'un bağışı da o işe yetmedi. Orada örneğin o dönemin CHP milletvekillerinin de birer maaş desteği vardır. İşte bir maaş ödeyenlerden biri burada; Aykut Erdoğdu da mesela oraya bir maaş ödedi. Pratik bir işti. Yanılmıyorsam o dönemde CHP grubu parayı KİPTAŞ'a gönderdi. KİPTAŞ da yine bu şekilde müteahhidin

o yapımına karşılık yaptı. Bunlar usulsüz, kanunsuz, hukuksuz işler değil. Yerin tahsisi var. Evet, belediyeyle bazen direkt ilişkilendirilmesi gereken işler de olmuştur. Tabii ki bunun hukuki gerekçeleri, dönemsel ihtiyaçlar, bir işin hızı... Mesele, bu işin kamu yararına dönüşüp dönüşmediği meselesidir. Mesele rızalık meselesidir. Rızalık alınmıştır, rızalık karşılıklı yürütülmüştür. Herkes yapılan işten memnun olmuştur. En azından ben, dediğim gibi sürecin detaylarına hâkim olmamakla birlikte, en azından ben başlangıcında da sonunda da o insanlarla karşılaştığımda herkes memnuniyetini belirtmiştir.

Bakın Sayın Başkan, kreşlerle ilgili "Gelin, birlikte kreş yapalım. İster kendiniz yapın, ister resmi bağış yapın, ister bir yapımcıya ödemesini yapın o yapsın; İstanbul'u kreşlerle donatalım" diye Taksim'de bir otelde ben lansman yaptım. Yüzlerce insan oraya geldi; iş adamı var, hali vakti yerinde olan insanlar var. Bakın, şu anda AK Parti kabinesinde bakanlık yapan birinin kardeşi bile var. Şimdi diyorsunuz ya "Niye öyle bir yol tercih etti?" Vatandaş arka kapıda dedi ki: "Ben ismimin görülmesini hiç istemiyorum ama annemin adına böyle bir ruhen kendimce bir şeyim var, yardımcı olmak istiyorum" demiş mesela. O da öyle bir ödeme yapmış. Yani bunun o süreçteki kamu yararına dönüşmesiyle ilgili bir kusur olduğunu ben düşünmüyorum. Bunun, yapılan işe göre, yapıldığı yere göre, insanlara ve kamuya dönen faydaya göre yürütülüş biçimi budur.

Hâkim: Dediğim gibi bu mesela bu usuldü. Adem Soytekin'e gönderilen bu Doğuş Grubu tarafından gönderilen bu parayla ilgili de mesela Ertan Yıldız'ın da aynı olaya ilişkin şöyle bir anlatımı var mesela; o da diyor ki: "2023 yılının ikinci yarısında Saraçhane'de bir toplantıda ben, Can Akın Çağlar, Ekrem İmamoğlu ile birkaç kişinin daha bulunduğu bir yerde Ekrem İmamoğlu, Can Akın Çağlar'a Doğuş ile olan 10 milyon dolar ile ilgili ne yaptın diye

sordu. Can Bey de 'Ben görüşüyorum. Resmi olarak bu parayı nasıl tahsil edeceğimizi şirketin CEO'su Hüsnü Bey ile görüştüklerini' söyledi. Ekrem İmamoğlu, 'Paranın tamamını resmi vermelerine gerek yok, büyük bir kısmını gayriresmi alalım. Seçimler yaklaşıyor, paraya ihtiyaç olacak' şeklinde konuştu" diye bir beyanı var mesela. Şimdi o o deprem kısmı açıklamasıyla gönderiliyor ASUR'a. Şimdi bu Adem'den farklı olarak bu şekilde Ertan'ın da aynı olaya ilişkin böyle bir toplantıya dair bir anlatımı var.

Ekrem İmamoğlu: Siz bunu gerçek olarak mı kabul ediyorsunuz Sayın Başkan, yoksa beyan olarak mı?

Hâkim: Ben şu an kabul etmiyorum. Siz muhatap olduğunuz için soruyorum. Hani şimdi böyle bir iddiada bulunduğu için...

Ekrem İmamoğlu: Tamam. Niye sordum? Şunun için sordum: Çünkü aynı beyana karşılık Doğuş, "Ben böyle söylemedim" dedi. "Böyle bir... Böyle bir muhataplıkla karşı karşıya kalmadım" dedi. Can Bey de "Benim yanımda böyle bir konuşma geçmedi" dedi. Dolayısıyla Ertan gibi artık her yönüyle ne yazık ki beni de şaşırtan, kurum içindeki birçok tespitli yapmaması gereken birtakım işleri yapmış birisi olarak benim için muteber bir söz değildir. Sizin önünüzde şu anda onun aleyhine üç tane daha bana göre muteber beyan var, onları dikkate almanızı öneririm.

Hâkim: Yine Ertan'ın mesela anlatımlarında da yine "Ben İBB üst yönetiminde olduğum için farklı tarzda yapılanmaları gördüm" diye başlayan ifadesinde, üçüncü sayfasında bir anlatımı var yapılanma olarak adlandırdığı: Cebeci hafriyat bölgesine dair Fatih Keleş ve Murat Gülibrimahoğlu, İbrahim Bülbüllü üzerinden bir anlatımı var. Yine bu Boğaziçi'ne dair Fatih Keleş, Elçin Karaoğlu üzerinden bir anlatımı var. Medya A.Ş., Kültür A.Ş.'ye ilişkin Murat Ongun, Serdal Taşkın ve Fatih Keleş üzerinden. Ve aynı şekilde de Adem Soytekin'in de yine ifadesinde de orada da Adem

Soytekin'in aynı yapılanmaya yönelik Medya A.Ş.'de yine Murat Ongun, yine Fatih Keleş, yine bu KİPTAŞ, Kültür A.Ş., BİMTAŞ üzerinden Ertan Yıldız, yine bu Murat Gülibrimahoğlu, Ali Kurt üzerinden anlatımları var. Bir yapılanma... Siz dün ifadenizde demiştiniz ki: "Ben hayatımın hiçbir yerinde sistem diye bir kelime kullanmadım." İddianamede bu bu şekilde geçiyor. Bu adı sistem, yapılanma ne olarak adlandırılıyorsa bu şahısların bu anlatımları nedir? Bunlar neye ilişkindir? Böyle öyle bir ayrı yapılanma var mı bu şekilde belediye içerisinde?

Ekrem İmamoğlu: Hukuksuz yöntemler yürüten ve insanları düşürdükleri bu durumlardan dolayı az önce bahsettiğiniz kişilerin defalarca vermiş olduğu tamamen mesnetsiz, kendilerini kurtarmak ve özgürlüklerine kavuşmak için verdikleri süslü kelimeler, süslü beyanlar. Bir bölümünü zaten verenler sonradan "Ben böyle demedim" ya da işte "Şablondur" diye de ifade etti.

Sayın Başkan, Ekrem İmamoğlu'nun ortaya koyduğu her organizasyon şeması bilimseldir, kurumsaldır ve kurumun menfaatinedir. Karşısı asla ve asla mümkün değildir. Herkesten faydalanmaya gayret etmişizdir. Yani Büyükşehir Belediyesi içerisinde olan bütün bürokratlardan azami derecede faydalanmayı ve faydayı en üst seviyeye, verimliliği en üst seviyeye çıkartmayı hedefleyen çalışma biçimini ortaya koyma gayreti içerisinde olmuşuzdur. Aynı zamanda İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin birtakım siyasi kimliklerinden, meclis üyelerinden farklı alanlarda faydalanmaya gayret etmişizdir. Bizim gizlimiz saklımız yok. Kayıtlıdır, evraklıdır. Cebeci ile ilgili belki de dinlediğiniz en uzun anlatımı ben burada size yaptım. Her biri evraklıdır, kayıtlıdır. Safsataya hiçbir şekilde içinde yer yoktur. Gayet tutarlıdır. Söylediklerimin arkasındayım. Bu meselelerle ilgili burada bulunan bürokrat arkadaşlarımın, belediye başkanı arkadaşlarımın da söylediklerinin altına imza atıyorum.

Hakim: ... burada zaten eylemlerde, özellikle Cebeci'deki bu durumda, Eylem 59; yurt dışı kredileri, Eylem 60; Kirazlı-Halkalı metro hattı, diğeri 140'la ilgili anlatımlar var savunmanızda, o kısımları anlattık. Bu Yakup Öner'le olan tanışıklığınız neydi? Bu Yakup Öner'le ilişkiniz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Yakup Öner'in Beylikdüzü'nde görev yapan bir arkadaş olduğunu biliyorum. Kabiliyetleriyle ilgili ve özellikle işte arazi, özellikle uygulama imar uygulamaları gibi hususlardaki yeteneklerini o dönemdeki çalışma arkadaşlarından dinlemiştim. Ben de kendisini bu göreve devam etmesini ve hizmet etmesini talep ettim. Ben talep ettiğim gibi, o dönemdeki yönetici arkadaşlarımın da talebi o yöndeydi. Beylikdüzü'nde bu şekilde yine muhtelif alanların kamuya kazandırılması, birtakım uygulamaların kamu lehine yapılması, 15-20 yıllık, 25 yıllık tapu sorunlarının çözülmesi. Biz o dönemde tapularını yıllardır alamayan 25 bine yakın insanın tapusunu dağıttık Beylikdüzü'nde. Bürokrat arkadaşlarımın çok yoğun emekleri oldu. O emeğe birtakım hususları farklı diyaloglarla, farklı derken tarafları bir araya getirerek, birtakım müşterek konuşmalarla tarafları uzlaştırma gibi hususlara katkı sunan, özenli bir süreç ileten bir arkadaş olarak bizimle çalıştı.

O dönemde açıkçası daha çok teknik arkadaşlarla muhatap olduğumda ifade edebilirim. Benimle olan muhataplığı çok sınırlı sayıdaydı. Ama 2019'dan sonra Büyükşehir Belediyesi döneminde de yine bu ve buna benzer, İstanbul ölçeğinde hassasiyet gereken ve hususi birtakım insanların özellikle kurumla diyaloglarında olası birtakım sıkıntılar olmaması adına benim döneme gelen bu bazen imarla ilgili olur, bazen bir mülkiyetle ilgili olur, bazen mezarlık yeri olur, başka bir yeri olur, vatandaşın arazisi mezarlık ilan edilmiştir, yıllardır uğraşıyordur, çözüm arıyordur. Örneğin işte kamulaştırma diye Cebeci'de önümüze gelen bir husus vardı. İşte

yüzbinlerce insanın birkaç yüz yıllık tapularının üzerinden hak arama meseleleri vardı. Bazıları hiç konu bile edilmedi, üstünden geçildi çünkü çözümü mümkün değildi. Bazıları da birebir diyaloglarla kamu lehine birtakım çalışmaları yürüttüğümüz işler.

Bunların birçoğu da eninde sonunda mutlaka bürokrasiyle buluşur. Bürokrasi üzerinden de hukuki çözüme kavuşur bir diyalogdu. Bahsettiğiniz kişiyle, Yakup Öner'le bizim diyaloğumuz bu şekildeydi. İfade edildiği gibi bir başkan danışmanı statüsünden ziyade, teknik bir danışman olarak, çünkü başkan danışmanı özel bir statü. O konuda kime onu verdiğimi zaten buradaki daha önceki soru-cevap kısımlarında da size aktarmıştım. Yakup Öner onlardan biri değildir. Ve o şekilde çalıştığımız bir arkadaşımız. Tabii dediğim gibi yani burada...

Hakim: Yakup Öner'i teknik danışman olarak mı adlandırıyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Tabii tabii. Yani özel kalem üzerinden teknik danışman olarak hizmet aldığınız bir arkadaştı. Bunun içerisinde ifade edildiği gibi...

Hakim: Belediyede yani resmi bir görevi var mı yoksa sizin şahsi….

Ekrem İmamoğlu: Başkan danışmanı statüsünde, daire başkanı kadrosunda,

Hakim: Belediyeden maaş alıyor o zaman?

Ekrem İmamoğlu: Tabii tabii. Daire başkanı statüsünde devlet memuru ve o şekilde tanımlanmış bir arkadaşımız. Yani öyle kapıdan giren birisi değil.

Hakim: Şimdi Yakup Öner'in anlatımında da geçen bir 100.000 dolar elden alma hususu...

Ekrem İmamoğlu: Öyle bir şey yok. O iddiasını tabii ki kabul etmiyorum.

Hakim: Yani o maaşının dışında ayrıca sizden elden aldığı bir maaş yok yani?

Ekrem İmamoğlu: Öyle bir şey yok. Ne öyle şahsen bir teslimim var ne de öyle bir şey var.

Hakim: Yakup Öner’in anlatımında da yine aynı şekilde orada da ifadesinin hatta 10 Temmuz 2025 tarihli ifadesinin ikinci sayfasında “Ekrem İmamoğlu’nun sisteminde belediye içerisinde Fatih Keleş, Murat Ongun, Ertan Yıldız vardır. Biri diğerine talimat veremez, alana müdahale edemezdi, Murat Ongun, Fatih Keleş'i kendi alanına sokmadı, Ertan da sokmak istemedi ancak bazı yerlerde sokmak zorunda bırakıldı. Sistem dışındaki adamları ise Murat Gülibrahimoğlu, Adem Soytekin, Hüseyin Köksal'dır. “Yakup Öner’in anlatımında da yine bu şekilde.

Ekrem İmamoğlu: Yani şöyle hatırlarsanız kendisine sordunuz ya siz sordunuz ya iddia makamı olabilir, hatırlamıyorum. Kendisi de bir bölüm için duyumdur falan ya da işte kurum içerisinde bunlar zaten biliniyordu şeklinde ifadeler, bakın Yakup Bey'e bir dosya verdiğimiz zaman tabii ki ondan sorumludur yani diyalogla ilgilenir, o kişilere bakar ne istiyor, ne istemiyor, kurum bunu yapar mı? O kurumun, yani İBB'nin bunu yapıp yapamayacağı hususunda orada mesela Yakup Bey benden başka kimseden talimat almıyor. Yani aynı şekilde Ertan Bey 32 tane iştirakten sorumlu bir kişi, ne kadardan sorumluluktan kaçtığını burada kendi diliyle ikrar etse de öyle bir şey yok, 32 iştirakten sorumlu. Tabii ki Fatih Bey ona öyle bir talimat vermeyecek.

Tabii ki Fatih Bey'in sorumlu olduğu spor kulübü başkanlığı ya da ona ifade ettiğim ya şu konuyla sen ilgilen dediğim şu Cebeci işine,

şu maden işine bir bak dediği zaman Ertan kalkıp da Fatih Bey'e talimat veremez. Bunun adı sistem değil ki, bunun adı Ekrem İmamoğlu'nun liderlik anlayışı. Yani insanlara bir alan tasarlar ve oradaki… Ben de talimat vermiyorum, şuna bakar mısın diyorum Fatih Bey. Yani Fatih Bey benim memurum değil ki, bakar mısın diyorum o da kabul ediyor, bakarım diyor. Yani Fatih Bey benim bütün seçimlerinde birebir omuz omuza çalıştığım bir kardeşimdir, arkadaşımdır ifade ettim burada örgüt yöneticisi diye anlattığım meselede yetkisi belli, yaptığı iş belli. Yani burada bir kurban seçilmiş, o kurban edilmek istenen kişi gayri usulü kanunlar, usullerle hatta savcılığa davet edilmiş, bir takım telkinler yapılmaya çalışılmış, başka insanlara başka telkinler yapılmaya çalışılmış.

Sayın Başkan bunları ya duydunuz ya biliyorsunuz ya duymadınız bilemem ama savcıların iddia makamının nasıl usulsüz yöntemlerle insanları Çağlayan'a getirdiği, o insanlara nasıl muamele yaptıkları, 500-600 kilometre nasıl sürdükleri, nasıl yoldan getirdikleri, akrabalarıyla, şoförleriyle, en yakınındaki insanlarla nasıl tehdit edildikleri, ilişkileriyle, aileleriyle nasıl tehdit edildikleri ortada. Dolayısıyla bu şekilde.

Hakim: Yakup Öner bu şekilde...

Ekrem İmamoğlu: Bakın herkesi kapsıyor bu söylediğim. Bütün az önce verdiğimiz isimlerin tamamının içine alıyor. Dolayısıyla bu isimlerin o esnada bildiğinin dışında ilave üç beş tane daha ne söyleyebilirim ya da 10 tane daha nasıl cümle kurabilirim ifadesini bence siz benim cevabımı zaten verdim az önce ama bence siz benim cevabım kadar bu usulsüz soruşturma dönemini de yargılamanız ve onu değerlendirmeniz gerekir. Bildiğim kadarıyla hukuken buna yetkiniz var. Yani bu da usulsüz sorgulama yöntemleri özgürce bir ifade vermiş, vermemiş mi? Bu kadar açık

ki beyan bakın dün bile olan olayı burada az önce size aktardım, Melih Geçek ile ilgili yürütülen süreci size aktardım. Yani bunun şimdi normal diye üstünden geçemeyiz. Ve diğerleri aynı şekilde, o bağlamda benim söyleyeceğim nettir, Ekrem İmamoğlu'nun organizasyonu gayet usule uygundur, kalitelidir, içinde sistem diye bir tarif yoktur.

Hakim: Tamam. Bu teknik danışman dediğiniz, Yakup Öner ile ilgili. Bu Yakup Öner'in anlatımlarından mesela eylem 46, 49, 56 bu çeşitli eylemler var eylem numarası olarak hatırınızda olmayabilir. Oralarda mesela ben yetkilendirildim, işte yönlendirildi. Ekrem İmamoğlu bana bu konuyla ilgilenmemi söyledi. Mesela bu örnek vereyim hangi konu? 46. Bu doğuş konusunda da mesela biraz önce oradan konuştuk. Orada da yine mesela diyor ki Ekrem İmamoğlu bana bu konuyla ilgilenmemi söyledi. Ben de şirketin CEO'su Hüsnü beyle ilişkisi bulunan genel sekreter Can Akın Çağlar'a burası için görüşme yaptım. Yine mesela bu torunlar inşaatın Beykoz ilçesindeki otel projesi ile ilgili, orada da yine Süleyman Atik'in ve hem de Yakup Öner'in yine aynı şekilde anlatımları var. Bu konuyla ilgilenmeniz için Yakup Öner'i yönlendirdiğine dair sizin tarafınızdan. Yine eylem 49'da bu Vaniköy villa olayında yine Yakup Öner'in yetkilendirildiğine dair sizin tarafınızdan konuyla ilgilenmesi için yetkilendirildiğine dair beyanı var. Siz de biraz önce dediniz ki teknik danışman olarak ben bu konuyla ilgili ilgilenen şeklinde.

Ekrem İmamoğlu: Tabii ki…

Hakim: O zaman bu anlatımlarımı doğru Yakup Öner'in…

Ekrem İmamoğlu: Tabii tabii Sayın Başkan, yani bu sadece saydığınız 5-6 değil belki de birkaç yüz tane dosya

yetkilendirmedir. Yani ben içinden cımbızla şunu çekelim, şunu yetkilendirdim ya da burada kimden ne oldu, ne bitti? İsmail Atik kimdir? Ben tanımam, ben ilk defa burada gördüm kendisini. O beni her ne kadar vatan caddesinde gördüm dese de ben kendisini ilk defa buradan gördüm, orada hatırlamıyorum bile. Dolayısıyla o veya buna benzer ilişkiler, detaylar burada ben de sizinle açıkçası saniyesini aksatmadan sizinle beraber dinledim, belki de %90'ına burada şahitlik ettim.

Hakim: Yine bu yetkilendirildim dediği yerlerden biri de bu Gülaylar Altın. Bu Kozyatağı olayında. Orada mesela şöyle de anlatımı var Yakup Öner'in. Bu konuyu takip etmişsinizdir muhtemelen savunma hazırla esnasında. Bu 145.000 metrekarelik alanın 126.000 metrekarelik emsal olayı. Burada 22 milyon dolar civarında bir hususta bahsediliyor. Burayı anlatıyor Yakup Öner.

Ekrem İmamoğlu: Bence en az 50 milyon dolarlık yer kazandırmışızdır kamuya. 22 değil yani.

Hakim: Nasıl kazandırma bu?

Ekrem İmamoğlu: O işte 5.400 metrekare protokol yaptılar ya İBB ile.

Hakim: Ama diyor ki Gülaylar tarafından yapılmasını talep etti. Bu otopark maliyeti yaklaşık 22 milyon dolar civarındadır. Gülaylar bunu kabul etmedi. Bunun üzerine bu durum Ekrem İmamoğlu'na arz edildiğinde, Başkan bir şey vermeden bu imarı alamazlar dedi. Bunun üzerine Gülaylar Grup ile yapılan protokol neticesinde yaklaşık 5.000 metrekare net konut alanı İBB'ye bırakılması üzerine şartlı bağış protokolü imzalandı. Yani burada çok rızayla verilmiş bir anlatım yok yani bu anlatımında.

Ekrem İmamoğlu: Sayın Başkan, Sayın Başkan, kimin ne dediğinin önemi yok. Ben görevlendirmemi yaparım, arkadaşlar görüşürler,

orada sizin dinlediğiniz duyumun, o duyum çünkü ya da bir kısmı kendi duygusu.

Hakim: Yakup Öner kendi sizinle görüştüğünü söylüyor.

Ekrem İmamoğlu: Kendi duygusu olabilir, benim öyle bir ifadem yok. Yani öyle benim böyle bir tarzım olmaz zaten. Yani hiç kimsenin malına göz koyan… Onu gidin AK Parti'nin başındaki yöneticilerden duyarsınız. Benden duymazsınız. Binlerce örneğini koyarım önünüze. Binlerce az önce gösterdiğim 2.500 tane parsel bazlı imar değişikliği hepsi öyle yapılmıştır İstanbul'da. Net diyorum bakın net. İnşaat kaydı olarak. Buradaki söyleyeyim, buradaki söyleyeyim. Mesela burada diyor ki ben Esenler Belediye Başkanı'na yani AK Parti çoğunluktaydı o dönem, cami yaptırmayı kabul ettirdim diyor mesela. Yine ifadesinde var. Hiç anlamamış mesela buraya. Rızayla mı cami yaptırmayı kabul etmiş mesela örnek veriyorum. Veya nasıl kabul etmiş? Mesela bunu hiç dikkate almıyorsunuz. Biz kimsenin malından zorla bir şey almayız. Orada bir planlama yapılıyor. Orada devlet büyük bir yatırım yapıyor. Arkadaşlarımız demiş ki buradaki metro içerisindeki otoparkı yapar mısınız? O da bunu kabul etmemiş. Sonrasında yapacağı inşaattan metrekaresini vermeyi kabul etmiş. O onun işine gelmiş. Kamu böyle şeyleri konuşur, yapar. Şükürler olsun, kamuya 5.400.

Hakim: Vermeden imar alamazlar gibi bir cümleyi Yakup Öner'e…

Ekrem İmamoğlu: Yok. Öyle bir laf etmem ben. İşte dedim ya, hani ben burada nasıl serbest kalırım, altına nasıl bir cila sürerim, üstüne Ekrem ölsün gibi laf etmek… Daha ilginç bir örnek anlattım ben size burada. Burada ismi geçen iş adamını ziyaret eden, benim de çok yakından da tanıdığım bir milletvekiline, ya ne yapayım aldılar beni iki defa gözaltına, aynı gün 3 defa ifade verip serbest kalıyor iş adamı, çaktım İmamoğlu'na çıktım demiş mesela. Gelecek tanık olarak inşallah gelirse ona da hatırlatırız burada,

niye öyle demiş acaba milletvekiline diye. Yani İmamoğlu'na çakmak, çıkmak oluyor, İmamoğlu'na çakmak, özgür kalmak oluyor. Başka bir şey değil, müsaade ederseniz. Çakmak serbest kalmak oluyor, İmamoğlu'na çakmak özgür olmak oluyor, altını üstünü cilalamak da özgürlüğüne kavuşmak oluyor, yapacak bir şey yok yani. Onu gidin savcılığa sorun.

Hakim: Şöyle savcılığa sorun değil ki. Sizin güvenip yetkilendirip görüşmek için gönderdiğiniz kişi.

Ekrem İmamoğlu: Başkanım bana sorun zaten. Ben bu bölümü gidin oraya soruyorum diyorum yani. Onu bırakın da öyle cevap verelim. Bu da benim takdirim yani. Bana soru sormayın dedim mi zaten.

Hakim: (Anlaşılmadı)

Ekrem İmamoğlu: Tabii tabii. Tabii ki Gülaylar'ın gayet resmi, meclisten geçmiş protokol var. Hem de çoğunluk AK Parti'de, bizde de değil. Tabii tabii tabii, AK Parti döneminde…

Hakim: Olay anlatılarında da resmiyet kazandırıldığı yönünde..

Ekrem İmamoğlu: Evet, ben de öyle olmadığını söylüyorum.

Hakim: Mecbur kaldık, zorunlu kaldık şeklinde

Ekrem İmamoğlu: Ben de öyle olmadığını söylüyorum sayın başkanım

Hakim: Mecburen soruyorum..

Ekrem İmamoğlu: Tabii ki tabii ki. Ben sormanıza kızmıyorum. Çünkü öyle bir şey de haddime de değil. Sadece sorduğunuz soruya, benim verdiğim cevaba, sizin kızmanıza, içerliyorum.

Çünkü savcılığa da sormanızı söylüyorum. Başka bir şey demiyorum.

Hakim: Okuduğum metni, ama kızmanıza…

Ekrem İmamoğlu: Yok, setağfurullah.

Hakim: Adem Soytekin'in bu anlattıklarında şu husus var. Bir ifadesinde diyor ki, 16 Haziran 2025 tarihi ifadesinde, tutuklanmanın üzerinden yaklaşık bir ay sonra ifade vermemim sebebi, olayların bir bütününü anlamak maksadıyla geçen süredir. Bu sürede cezaevinde avukatlar aracılığıyla da şahsımı ciddi baskılar, milletvekili teklifi yapılarak susturulmaya çalışıldım. Hatta el yazısıyla Ekrem İmamoğlu'na ait notlar tarafıma okutularak susturulmaya çalışıldım. Hatırladığım notlardan birisi de Adem Dik dur bizi satma içerikli nottur. Siz böyle bir not gönderdiniz mi Adem Bey? Ya da hatırlıyorum.

Ekrem İmamoğlu: Hatırlıyorum durum ama dik dur güzel laf yani. Yan durma dik dur, güzel laf yani. Beğendim. Demişsem demişim. Öyle öyle bir not demedim, yazmadım ama dik dur güzel laftır yani. Hani durup durmama kendi takdirine. Keşke herkes dik dursa, horan dik oynanır bizim orada da Sayın Başkan. Belki oradan aklıma gelmiştir.

Hakim: Söz konusu operasyon öncesinde Ekrem İmamoğlu başta olmak üzere Avukat Mehmet Pehlivan tarafından sistemdeki tüm aktörleri yanılttığı için şu an o operasyon esnasındaki nakit para bulunamamıştır. Ekrem İmamoğlu bana; tedbirini aldın mı, operasyon yapılacak sen de listedesin, eğer emanet etmen gereken para veya belgen varsa bunları Turan Taşkın Özer'e emanet ver demiştir. Bu görüşme esnasında Avukat Mehmet Pehlivan da yanımızdaydı. Bu süreçlerin birçoğunu bu avukat

organize etmiştir şeklinde bir cümlesi var. Burada da bu şekilde operasyon öncesinde Adem Soytekin'le böyle bir görüşmeniz...

Ekrem İmamoğlu: Yani herkese tedbir al demişim de kendim tedbir almamışım yani. Hesaplarımda para duruyor, babamın hesabında para duruyor, işte hiç kimse para hareketleri belli, atıyorum 10 gün önce hangi para varsa 1 ay önce hangi para varsa sayın başkan hala o para hesapta duruyor. Ben 1 lira bile hesabımdan çekmemişim. Kimse çekmemiş ne babam, ne eşim ama herkese laf yetiştirmişim: Al o parayı oraya getir bu parayı... Yani ha bu arada o dönemde bunu piyasada, piyasada konuşmayan yok sebebi de savcılık gene. Niye? Çünkü savcılığın birebir resmen, yani ten tene akraba gibi olduğu gazeteciler bunu zaten ocak,şubat ayından beri yazıyor. Ben burada anlattım zaten sayın başkan. Mayıs haziran itibarıyla 2024'ten itibaren Ekrem İmamoğlu'na operasyon yapılacak ya da Ekrem İmamoğlu'na hazırlık yapılıyor, taa ahmak davası istinafta olduğu andan itibaren şu anki mevcut adalet bakanının buraya atanacağını, başsavcı olacağını, buradaki bu süreçte Ekrem İmamoğlu'na operasyon için geleceğini... Ha ben zaten duyuyorum yani. Ben bunu 1 senedir duyuyorum da benim para hareketlerime dönsünler 1 sene baksınlar, 2 sene baksınlar, İmamoğlu İnşaat'a, Ekrem İmamoğlu'na, eşine, babasına acaba afaki bir para transferi yapılmış mı bir yere bir şey... 1 kuruş böyle şaşırtıcı bir şey bulun, onu konuşalım. Yani Adem'in ne dediğini konuşsak sabaha kadar sürer yani. İnanın şu sohbetin 10'da 1'i kadar Adem'le sohbetimiz yok bizim 15 senedir.

Hakim: Fatih Yadoğlu ile bir tanışıklığınız var mı?

Ekrem İmamoğlu: Kim?

Hakim: Fatih Yadoğlu.

Ekrem İmamoğlu: Yok. Yok.

Hakim: Aziz İhsan Aktaş'la?

Ekrem İmamoğlu: Allah korusun.

Hakim: Şimdi şahısların da şu yönde bir beyanı var. 2019 yerel seçimlerinde Ekrem İmamoğlu belediye başkanlığını kazanınca işte Şefik Ok, İETT'de bakım onarım işlerini yapan tüm firmaları Küçükçekmece'de ……. Cemaloğlu... İsimler saymış, toplamda bulunan, bu Florya'daki başkanlık konutunda toplantı yapılacağını bildirdi. Başkanlık konutunda yapılan toplantıda Ekrem İmamoğlu'nun danışmanı İbrahim Bülbüllü... İbrahim Bülbüllü danışmanınız mı?

Ekrem İmamoğlu: Danışmanım değil, ama danıştığım bir arkadaşımdır İbrahim Bülbüllü. İbrahim Bülbüllü avukattır. Beylikdüzü'nde AK Parti meclis üyesiydi, grup başkanıydı, başkan vekiliydi, sonra ilçe başkanı oldu. Aynı dönemde ilçe başkanlığı yaptık. Yerel seçimleri kazandıktan sonra diyaloğumuz daha fazla arttı İstanbul Beylikdüzü Belediye Başkanlığı döneminde. Daha sonra Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde de yine bazı muhtelif konularda danıştığım, özellikle siyasi alanda hani sormadınız ama cevap vereyim yani İbrahim Bülbüllü'yü sadece söylediniz. Konusu çok geçtiği için. Özellikle işte Saadet Partisi, işte Yeniden Refah, Gelecek, Deva gibi aynı siyasi temelden geldikleri için, tabandan geldikleri için buradaki birtakım ilişkilerde fikir sorduğum, bilgi alışverişinde bulunduğum arkadaşımızdır. Daha sonra yine bu ki İSFAL'ta da geçmişte AK Parti döneminde görev yaptığı, daha doğrusu bir hukukçu olarak hizmet ettiği bir iştirak şirketin diyaloğundan ötürü bilgi sahibi olduğunu öğrendik. Orada da deneyiminden faydalanın diye ifade ettiğimi hatırlıyorum kendisine. Fatih Bey'le de öyle buluşmaları ve bir arada çalışmaları oldu diye hatırlıyorum. Bunlar tabii çok detay olarak hafızamda

yok ama hani bunları hatırlıyorum, bunları siz bir çerçeve olarak görebilirsiniz. Beni de yani çok yanılttığı veya eksik bıraktığı bir husus olmadı o dönemde. Mümkün olduğu kadar sağlıklı bilgilere ulaştırmaya çok böyle sürekli görüştüğüm bir kişi değil belki senede, eğer işte mesela Cebeci'de bir sunum yapılıyorsa belki o da o esnada orada olmuştur gibi 3-5 toplu toplantıda birlikte olmuşuzdur. Onun dışında birebirde bazı siyasi görüşmelerimiz olmuştur kendisiyle 2023 ve 24 seçimleri esnasında. Bu da toplasanız 5 yıl içinde belki 10 defa baş başa görüşmemiz olmuştur ya da olmamıştır. Öyle tanıtabileceğim ifade edebileceğim bir arkadaşımdır.

Hakim: Bunu sormamın sebebi bu aynı yönde Aziz İhsan Aktaş'ın dışında Fatih Yadoğlu isimli şahsın da beyanı var. Bu Florya'daki başkanlık konutunda bir toplantı yapıldığını, bu toplantıların İbrahim Bülbüllü'nün başkanlığında gerçekleştirildiğini, Şefik Ok, Fatih Yadoğlu, Şaban Baka, Caner Vural gibi isimlerin orada olduğunu, İbrahim Bülbüllü'nün burada kendilerine Ekrem İmamoğlu tarafından yetkilendirildiğini ve İETT ve diğer kurumlar adına bir havuz oluşturulacağını, bu havuza para katıntısı sağlamayanların artık iş alamayacağını belirttiğine yönelik anlatımları var. Yani bu Florya'daki başkanlık konutunda bu şekilde yapılan bir toplantıdan bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Bilgim olmadığı gibi orası bir başkanlık konutu değil. Daha önce başkanlık konutuydu. Yaklaşık 50.000 metrekarelik bir arazi başkana tahsis edilmişti. İçine de 12 tane AK Parti döneminde belediye başkanları, muhtelif AK Partili belediye başkanları kendi zevkine göre kaçak villalar yapmışlardı. Biz orayı kendi dönemimizde İstanbul Planlama Ajansı diye farklı bir fonksiyona dönüştürdük. Başkanlık konutu olarak orada bulunmadık. Orada hatta olimpik, yarı olimpik bir yüzme havuzu vardır başkanlık konutu için bir yüzme havuzu. Onu bir konferans

salonuna dönüştürdük gibi gibi çalışmalar yaptık. İstanbul'un çok güzel bir kütüphanesini yine oraya bir bağış yapan müteahhidin bizzat yaptığı bir şekilde kütüphane olarak kazandırdık. Bu şekilde çok yönlü kullanılan bir sahaya dönüştü. Dönem dönem kurumun farklı birimleri de burada çok çok geniş çerçevede toplantılar yaptı, çünkü kendine has toplantı salonları var, odaları var, farklı birimler var. Örneğin işte olimpiyata hazırlık biriminin ekibinin çalışma bölümü var orada, Avrupa Oyunları'na katılma ekibinin çalışma bölümü var orada, İstanbul İstatistik Ofisi'nin çalışma birimi var orada. Yani orası bir başkan, başkanın çok ara sıra gidip geldiği, makamının olmadığı, geldiğinde örneğin Buğra Bey İPA başkanıdır, örneğin Buğra Bey'in odasını kullanır belediye başkanı, kendine bir makam yapmamıştır yani. Orası öyle bir yer. Başkanlık konutu değildir. Bir kere bunun altını çizelim.

İkincisi öyle bir toplantıdan benim haberim yok. Üçüncüsü daha önce yanlış hatırlamıyorsam az önce Allah göstermesin dediğim kişi gece 2'ye kadar burada sorgusu yapılıp 2 gün sonra da suç örgütü lideri diye yargılandığı davadan beraat etmişti. Sadece perşembe günü burada sorgusu yapıldı, pazartesi günü de beraat etti. Öyle bir süreçti. Ben o süreci de çok ilginç buluyorum, tesadüfün iğne deliği gibi buluyorum hatta onu da söyleyeyim. O kişinin ifadesinde de şöyle bir şey hatırlıyorum hatta. Sanki bırakın Sayın Bülbüllü'yü Şefik Ok hani burayı vereceksiniz edeceksiniz demiş gibi laflar dediğini bile hatırlıyorum. Benim hafızam fena değildir. Mesela Şefik Ok'u ben tanırım. Nasıl tanırım, partide meclis üyeliği yapmıştır, CHP'lidir. Hatta en son CHP'nin şu an mevcutta başında bulunan butlanı kendi düğününe nikah şahidi çağırarak hani ne kadar aslında rakip olduğunu, 2019'da örneğin Küçükçekmece belediye başkanı olan arkadaşımızı destekledik, işte başka bir taraf onu düşünüyordu falan. Ben orada o toplantıda Şefik Ok'un olduğunu bile bilmiyorum.

Örnek olsun diye söylüyorum. Siyaseten de hani çok fazla benimle uzlaşmayan ya da benimle aynı görüşte olmayan parti içinde bir arkadaşımızdır ama hani bunları bir kenara koyalım, ben orada olduğunu dahi bilmiyorum. Orada toplantı olduğunu da bilmiyorum. Orada toplanıldığını da bilmiyorum. Bu manada ne toplantıdan ne de orada öyle söylenen sözlerden haberdar değilim Sayın Başkan.

Hâkim: Yani İbrahim Bülbüllü hani danıştığım birisi, danışman değil ama danıştığım birisi, Yakup Öner teknik danışman dediniz. Bu şahıslar acaba bu ifadeleri veriyorlar şimdi siz samimi... Sizin bilginiz dışında böyle ilişkilere girmiş olabilirler mi? Bu şahıslar...

Ekrem İmamoğlu: Yani şöyle söyleyeyim, çok zannetmiyorum. Yani ne Yakup Öner'in o tarzda benim görev verdiğim alanın dışına çıktığını, çünkü olsa birinden haber alırdım yani. Biri bana ihbar ederdi. Ne İbrahim Bülbüllü'den... Biri bana ihbar ederdi. Yani bu insanlar, bahsettiğim insanlar herhangi bir insan değil Sayın Başkan. Muhtemelen iş insanları; o az önce "Allah göstermesin" dediğim hariç, muhtemelen iş insanı bunlar yani. Yadıoğlu vesaire dediğiniz mesela. Yani bu insanların biri şikâyet eder, biri der ki "Ya beni tehdit etti" ya da "Şöyle bir tehditte bulundu" diye bir ifadede bulunurdu yani. Sonuçta bahsettiğiniz ilişkiler neredeyse altı yıllık bir ilişki. Ne bana en ufak bir geliş var, ne benden randevu talebi var bu bahsettiğiniz insanlardan. Ne bir yerde gördüğümde... Muhtemelen görmüşlerdir ki bir tanesi yanılmıyorsam yine bir ifadesinde sadece bir açılışta tanıştığını ya da bir törende tanıştığını ifade etmiş. Mesela kulağıma eğilip bir şey söylerdi. Yani ben bu insanlardan böyle bir şey duymadıktan sonra ben şimdi İbrahim Bülbüllü hakkında niye şüphe edeyim? Veya Yakup Öner hakkında niye şüphe edeyim? Ya da bu olaylar olduktan sonra verdiği ifade üzerinden cilaladığı laflara niye

gerçekmiş gibi değer vereyim? Benim söz özeti budur Sayın Başkan.

Hâkim: Son olarak bu villa hususunu sorayım. Geçen gerçi konunun diğer muhatabı buradayken ona da sorduk, Ali Nuhoğlu'na. Gerçi avukatlarınız yönlendirici soru diye itirazlar da oldu sorduğumuz vakit. Siz de savunmanızın o hususla ilgili kısmında anlatırken dediniz ki "Ben sordum, bana ticaret dedi. Siz sorunca tırnak içinde bülbül yaptı" gibi bir ifade...

Ekrem İmamoğlu: Aynen, aynen söylediğimi taklit yapmayayım da "Evet, evet, evet" dedi. Aynen böyle söyledi Başkan. "Evet, evet, evet." Başka bir şey demedi size yani. Siz de bakın, ben aynı şey olduğunu düşünüyorum.

Hâkim: Şimdi o hususta baktım ben SEGBİS kayıtlarına zaten. Sizin ifadenizde siz "Ticaret değil miydi?" diye soruyorsunuz. Orada...

Ekrem İmamoğlu: Kâr etmedim.

Hâkim: "Ben bu ticaretten bir şey diye kazanmadım" gibi bir cümlesi var.

Ekrem İmamoğlu: Ben de dedim ya "Ticaretle kazandın" dedim, ben dedim yani.

Hâkim: Biz de Savcı Bey'in sorduğu sorunun cevabına da baktık, o da aynı düşündüğümüz gibi zaten o hususu netleştirmek için kendisine tekraren sorduğumuz bir soruydu zaten. Çelişkili beyan olunca. O hususu bir de konunun diğer muhatabı olarak sizden soralım. Bu villa meselesi nedir devredilen villalar?

Ekrem İmamoğlu: Sayın Başkan devredilen villa değil, devredilen bir şirket. Şirketin sahip olduğu iki ev. Yani benim aile olarak oturmayı planladığımız, 2019'da şirketim olarak satın alınan bir evin hemen önündeki iki ev. Bu iki evi bu arkadaş satın alıyor. Satın

alırken de aldıktan sonra da benim firmamın sorumlusuyla irtibatlı oluyor, muhatap oluyor. Ne yapalım? Alalım mı, edelim mi, üçüncüyü de alalım mı diye anlatıyor benim hatırladığım. Yani orada üçüncü bir ev var. Onu alamayınca ikisi kalıyor. Bu ikisi yaklaşık 35 yıllık iki ev, 35 yıllık önümüzdeki ev. Bu iki ev 35 yıllık, bu iki ev deprem güçlendirmesine tabi tutuluyor, deprem güçlendirilmesi yapılıyor. O ara arkadaşlar görüşüyor, buradaki iki evi almak istiyorlar. Biz hatta kendi içimizde de konuşuyoruz. Yani bu iki evi alabilecek misiniz, nasıl? Takasla veya işte bir kısım ödemeyle burayı alabiliriz diye hesap yapıyoruz deniliyor.

Size de anlattım, tekrar ifade edeyim. Buraya, buraya toplam büyüklüğü 450 metrekare olan iki eve, 35 yıllık deprem güçlendirilmesi yapılmış iki eve karşılık üç tane ev veriliyor ya da iki villaya karşılık üç tane villa veriliyor toplam büyüklüğü 1500 metrekare. Ve bu 1500 metrekare villa artı 500 bin dolara bu evlerin devredilmesiyle ilgili önce bir anlaşma yapılıyor. Birinci anlaşmada 87 milyon lira artı 500 bin dolar ödeme artı bir villa diye anlaşılıyor. 87 milyon lirayı bir yılda ödemeyince buna karşılık iki tane daha villa veriyor firmamız. Dolayısıyla alınan deprem güçlendirilmesi yapılan iki tane villa ve verilen de üç tane villa artı 500 bin dolar. Yani size ifade edildiği gibi "Kâr etmedim, zarar ettim." İmamoğlu ile Nuhoğlu şirketleri arasında yapılacak bir hesap kitap değil. O günün koşullarında el sıkışılmış, sonradan "Az kâr ettim, değerlendi, şu oldu, bu oldu" yapıldı. Çünkü aileler birbirini tanır, insanlar birbirini tanır. Ama Nuhoğlu nasıl tutuklandı? Nasıl gözaltına alındı? Gözaltına alındıktan sonra neler yapıldı? İkinci soruşturmayla nelerle tehdit edildi? Ben bunları bilemem. Yani sözü nasıl bu hâle geldi? Düştüğü durumu gördüğümde ben üzüldüm kendi adıma.

Yani burada bize kibir dünyasını satmayan, bize Cebeci'de akıl veriyor, bilmem nerede akıl veriyor. Ben de hayatım boyunca altı

senede en fazla ödeme isteyen adamdır. Cenazede ödeme ister. Yani defin yaparken ödeme ister. Akraba toplantısına gideriz, ödeme ister. Of Çaykara Derneği'ne gideriz, ödeme ister. Böyle bir adamdır Ali Nuhoğlu. Yani bize bir gün kalkıp da yani "Sıkıştım ödeme, sıkıştım ödeme, sıkıştım ödeme." Herkes ister de bu hepsini 10'la çarp, 20'yle çarp; böyle bir arkadaş. Şimdi burada gelip bize iş adamlığı dersi veriyor, yani ticaret dersi veriyor. Kardeş, ev verdin, karşılığında para artı ev aldın. Zarar ettin, kâr ettin, bak size bile Sayın Başkan cevap veriyor; diyor ki: "Ticaret yaptım, niye kazanamadım?" Vallahi benim zarar ettiğim çok iş var. Hayatımda zarar ettiğim çok iş var.

Hâkim: "Ona verdiğim cevapta hak edişlerimi alamadığım için" dedi, o size verdiği cevapta.

Ekrem İmamoğlu: O yok, o öyle o o işte bir yalan, bir laf. Başkan, bizde evrak var, belge var, ödeme var, noter belgesi var, arabuluculuk sözleşmesi var, diğerinde beyan var. Bizde ticaret var, ticaret. Ne içinde hak ediş var ne bir şey. Ben ben evimi, ticaretimi, şahsi alanımı, namusumu hiçbir şeye el değdirtmem. Hiçbir şeye! Hiç kimsenin hazzına, yalanına da el değdirtmem. Ben namusumla ticaret yaptım. 3500 tane ev yaptım, 150 tane villa yaptım. İki villa alacağım diye 35 yıllık ticaret hayatımı yere gömemem. Bana manşet atanlar hangi evlerde oturuyorlar ya da bu manşeti büyütenler hangi tapularıyla o evlerde oturuyorlar ya da bu iddianameyi yazanlar ya da yazdıranlar hangi evleri almışlar da gizliyorlar, tapu kayıtlarını vermiyorlar; onlar açıklasın. Benim açıklamam net Sayın Başkan. Benim evimin tapusu var, protokolüm var, arabuluculuk sözleşmem var vesaire. Noter evrakım var. Olmayan hiçbir şey yok. Diğeri lafügüzaf.

EKREM İMAMOĞLU SAVCI SORGUSU 17.10.2026

Savcı: Bu Cebeci maden sahası bölümünden başlayacağım. Sorulara geçmeden kısa bir girizgah yapacağım konuyla ilgili. 3213 sayılı Maden Kanunu yarınca atık rezerv barındıran maden sahalarına döküm yapılması kesinlikle yasak olmasına karşın bölgede bulunan 260 milyon tonluk agrega rezervi göz ardı edildi. Alanın resmi döküm sahası izni bulunmadı. İBB Çevre Koruma Daire Başkanlığı yazısı sabitken Mapeg'ten sınırlı güvenlik gerekçesiyle alınarak küçük çaplı döküm izni kötüye kullanıldığı. Sahaya inşaat ve yol söküm döküm kılıfıyla kaçak döküm yapıldığı, bu yolla sahaya 185 milyon tonu aşkın inşaat atığı beton ve dip çamuru dökülerek Alibeyköy su koruma havzası tahrip edildi. 80 milyar TL stratejik maden rezervi imha edilmiş olup 31 milyar TL yasal gelir elde etme iddiası var. Bu kapsamda sorularım olacak. Şimdi savunmanızda Murat Gülibrahimoğlu ile birkaç toplantıda denk geldiğinizi fakat kendisi kendinizle ilişkisiniz olmadığını beyan ettiniz. Fakat 2018-20 yılları arasında konkordato ilan eden bir iş adamı ve iddianame…

Ekrem İmamoğlu: Ne dediğinizi orayı anlayamadım sayın savcı.

Savcı: 2018'e 20 yılları arasında konkordato ilan eden bir iş adamı olarak iddianamede tanımlıyor Murat Bey. Ve yine aynı şekilde iddianamede örgüt yöneticisi olduğu iddia ediliyor. Sanık Gülibrahimoğlu ile telefonlarınız 2020-25 yılları arasında yüzlerce kez sıfır metre baz veya sıfır-elli metre arasında ortak baz vermesi konusunu nasıl açıklıyorsunuz? Yine aynı zamanda 2024 yılında Bodrum'da bir baz birliğiniz var. Bu konu hakkında bir diyeceğiniz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Onu telekoma sorunu ya da o işten sorumlu bakanlığa sorun. Ben o işten anlamam. Ben görüştüğüm hiç kimseyle olan görüşmemi gizleyecek kadar görünmeyen, bilinmeyen bir adam değilim. Boyum, posum yerinde.

Savcı: (Anlaşılmadı)

Ekrem İmamoğlu: Müsaade edin, sayın savım, müsaade edin. Soru sordunuz bekleyin. Birincisi; ben hiç kimseyle gizlemem. Orada niye sıfır baz, niye bilmem ne? Onu gidin kurumlara sorun, benim işim değil. O konuda bir sürü teknik inceleme var, dosyada da var. Bunlara itibar edilmeyeceği de var. Artı, 2018-19-20 yıllarında konkordatosu varmış veya iflastaymış. Onu da gidin bir önceki dönem AK Parti İl Başkanına sorun, Osman Nuri Kabaktepe o dönemde ortağı olduğunu kendi de gazetelerde açıkladı. Ben ortaklığımı 2019 itibariyle ayrıldım diye kendi açıklaması var. Onu gidin ona sorun, bana sormayın. Ben gerçekten tanımıyorum. Yani gerçekten tanımıyorum. Tanıdığım şey, ilk tanıdığım toplantıyı hafızamı zorluyorum. Neydi hanımefendinin? Atiye Hanım, Atiye Hanım yani size bir sunum yapacaktı, yani görevlendirdikten sonra arkadaşlarımı buranın yürümesi için, kamu zararının giderilmesi için size bir sunum yapacak Atiye Hoca, bir de orada iş yapan bir iş adamı var, birlikte gelecekler diye gelip yanlış hatırlamıyorsam Saraçhane'de bana…

Savcı: Kaç yılıydı?

Ekrem İmamoğlu: Hatırlamıyorum. 2020 olabilir, 21 olabilir, yani tam hatırlamıyorum. 19 kesin değil de yani 20 ya da 21 olabilir. Bana burada, yani milyarlarca liralık, ki bana ilk toplantıda vali davet ettiğinde 2019'un sonunda burayı anlattığında ki bu nedir diye valiyi aradım. Toplantı yapacağız dedi Ali Yerlikaya. Beni davet etti, arkadaşlarımla gittim. Bana ilk söylendiğindeki buradaki kamulaştırma bedeli için o gün yine Atiye Hanım 12

milyar lira civarında bir kamulaştırmadan bahsetti. Ve bunu Büyükşehir Belediyesi'nin ödemesi gerektiğinden bahsetti. Yani böyle bir yük yüklenmiş İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne İSFALT'ın oradaki yapacağı o sütreyle ilgili. Ben de dedim ki ya ne diyorsunuz? Bu İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bütçesinin yarısı. Böyle bir kamulaştırma mümkün mü? Yani buraya da İSFALT'ın bir sözü var, aldığı ortaklığı karşılığı, o da ne? Sütre yapacak, yolları yapacak ve orayı ihya edecek. Konu bu kadar. Ama bunun karşılığında, ki daha önce 2018 yılında bunlarda ben o tarihlerini bilmiyorum bu arada. Yani burada yaptığım incelemelerle mecburen Cebeci uzmanı oldum yani. O zaman 750 milyon lira gibi bir kamulaştırmadan bahsediyor toplantıda Mevlüt Uysal. Halbuki 12 milyar. Dolayısıyla bunu nasıl bertaraf ederek, kamulaştırmadan kurtularak, binlerce ağaç kesilmesinden kurtularak, yeni bir proje ve projenin sonrasında hatta buranın böyle bir doğa müzesine dönüşmesi vesaire diye bana çok süslü bir proje anlattı

Savcı: Atiye'nin kendisi mi? Murat Gülibrahimoğlu mu anlattı?

Ekrem İmamoğlu: Atiye Hoca. Murat Gülibrahimoğlu orada, onu destekler bir şekilde biz bununla ilgili kamuyla yani Mapeg'le, Enerji Bakanlığı'yla, valilikle görüşmeler yaptıklarını, bunu hızla ilerleteceklerini ifade ettiler ve toplantıdaki kulağımdaki hafızamdaki kısmını anlattım.

Savcı: Toplantı Saraçhane'de mi oldu? Yoksa maden sahasında mı?

Ekrem İmamoğlu: Yok Saraçhane diye hatırlıyorum. Yani Saraçhane, maden sahasında değil. Saraçhane'de diye hatırlıyorum. Hafızam beni yanıltmıyorsa bu toplantıdan sonra ben de arkadaşlarıma dedim ki bir bakın bakalım yürüyün bakalım yani sonuçta ben neden kurtulmak istiyorum? O dönemin 230

milyon liralık İSFALT'ın teminat mektubunun yakılmamasında, orayı en ucuz şekilde mal etmeden yani İSFALT olarak bunu mal etmenin peşindeyim ve oranın ihya olmasının peşindeyim. Neden ihya olmasını istiyorum? Çünkü Cebeci'nin çevresindeki herkes oradan şikayetçi. Toz, toprak, pislik, ölenler, mafya, içindeki bir sürü işletmeler, gecekondular vesaire. İşin özeti budur. Tanışmamız budur. Bundan sonra da görüşmelerimi hatırlamıyorum tek tek ama tekrar söylüyorum bir iki tane daha sunum olabilir. Sahayı gezdim iki defa. O saha gezinde Murat Bey de oradaydı, o da kendisi ile ilgili konuları anlattığını hatırlıyorum. Yani ben oraya iki ayda bir giden Mapeg'in denetçisi değilim. Bir kere söylediniz iddianame ile ilgili girişte yazılan iddianamede yazılan tümüyle yanlış olduğunu söylüyorum. Tümüyle. Uydurmuşlar yani. Cebeci nedir bilmiyorlar. Yani Çevre Koruma Müdürlüğü'nün İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Çevre Koruma Daire Başkanlığı'nın orayla ilgili yetkisini de bilmiyorlar. Yani Sultangazi Belediyesi'nin yetkili olduğu alanları da bilmiyorlar. Tümüyle Ekrem İmamoğlu'na göre yazılmış bir iddianame bölümüdür. Tümüyle reddediyorum Sayın Savcı.

Savcı: Murat Bey'in bu toplantı haricinde kendisiyle bir sosyal ilişkiniz oldu mu? Ortak çevre veya görüş tarzı?

Ekrem İmamoğlu: Yok, benim hiçbir sosyal ilişkim olmadı.

Savcı: Yine bu savunmanızda Cebeci sahasının Enerji Bakanlığı ve Mapeg'in yetkisinde olduğunu, komisyon başkanının vali olduğunu, bu tablodaki İBB'nin yetkisi bulunmadığını beyan ettiniz. Doğru değil mi buraya kadar?

Ekrem İmamoğlu: Tabii ki.

Savcı: Fakat 5216 sayılı kanuna göre ise Harfiyat Toplama Yönetmeliği yasal içeriğine göre bu yerce İstanbul Sınırları

İçerisinde Harfiyat döküm sahası belirleme, döküm izni verme, taşıma koruma düzenleme yetkisi İBB'ye aittir. Nitekim İBB meclis kararı olmaksızın yasal hafriyat sahası yapılamaz. Dosyaya giren çevre koruma daire başkanı…

Ekrem İmamoğlu: Çok özür dilerim Sayın Savcı. Şurada bir araya verseniz.

Savcı: Tabii ki.

Ekrem İmamoğlu: Buraya kadar bir cevap vereyim size. Bir. İstanbul ölçeğinde hafriyat döküm sahalarından sorumludurlar bakın. Burası kanunla kurulmuş bir maden sahası. Hafriyat döküm sahası değil. Bakın kanunla kurulmuş Türkiye'de sadece Cebeci. Bakın başka yer yok biliyor musunuz? Sadece Cebeci 2018'de. Ve de İstanbul'daki herhangi bir hafriyat sahası ile ilgisi yok. Bahsettiğiniz, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisinden geçirilen hafriyat döküm sahaları ya size ait olabilir, ya bana ait olabilir şahsen. Ya da Orman Bakanlığı'ndan veya muhtelif bakanlıklardan hafriyat dökmek için İBB tarafından kiralanır. Bunlar gerekli izinler bakanlıklardan aldıktan sonra meclisten geçirilerek izin verilir. Ve ne acıdır ki İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 2019-24 arası AK Parti'nin çoğunluk olduğu dönemde bize mesela bu tür tekliflerin hiçbirine meclisten izin büyük oranda şimdi yanlış söylemeyeyim, %90 oranında onay çıkmamıştır mesela. Ama burası meclis iznine tabi değildir. Son somut şeyi söyleyeyim sonra devam edin metninize, bu bölüme kadar. Bu bölüme kadar, bakın 2019 özür dilerim. 2025 19 Mart'tan bu yana ne meclis kararı var Sayın Savcı, ne de Büyükşehir Belediyesi'nin orada bir kontrolü var. Ama İstanbul Valiliği Başkanlığında TMSF'nin yönetimindeki Murat Gülibrahimoğlu'na ait şirket, gürül gürül döküme devam ediyor.

Savcı: Şimdi dosyaya giren veriler de bu Çevre Koruma Daire Başkanlığı resmi yazısında izin vermedi. Yine saptamış olduğunuz döküm sahasından sorumlu İSTAÇ genel müdürünün, İstanbul'daki tüm hafriyat kabul izinleri güzergah belgeleri ve kaçak dökümle mücadele yetkisinin İstanbul Büyükşehir Belediyesi Çevre Koruma Dairesi'nin olduğunu ifade etmiş. Ve günde binlerce kamyonun döktüğü bu alanda Çevre Koruma'nın haberinin olmasının mümkün olmadığını belirtmiş İSTAÇ Genel Müdürünüz. Buna rağmen fiyilatte yüz milyonlarca tonluk atık belgesinin İBB tarafından basılması bu yolla milyarlarca tonluk atığın dökülmesini nasıl açıklıyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Az önce açıkladım ama tekrar ilave yapayım ve üstünü cilalayayım ben de.

Savcı: Atık belgesi de olsa...

Ekrem İmamoğlu: Tamam söyleyeceğim. O söylediğiniz şey yol döküm belgesi. Yol belgesini verir İBB. Yol belgesi dediğimiz şey de o kamyonların yolda gezmesiyle ilgili bir belgedir. Nereye döktüğüyle ilgili bir belge değildir. Bunu da müteahhit satın alır.

Savcı: Hatta şöyle, ek anlamında söylüyorum size, destekleyici bir antitez olarak. Bunu benim bildiğim Büyükşehir Belediyesi'nden.

Ekrem İmamoğlu: Tabii tabii, şöyle...

Savcı: Büyükşehir Belediyesi'nden de bu yazılar en son Çevre Koruma'ya kadar gider.

Ekrem İmamoğlu: Yol belgesine...

Savcı: Atık belgesinden bahsediyorum, döküm izni var ya.

Ekrem İmamoğlu: Tamam.

Savcı: İlçe belediyesine yapılsa dahi Çevre Koruma'ya bu yazılar gider, hani toplanıp dökületeceği için. Oradan yine bir daha onay gelir. Onayı verdikten sonra bu sistemin isminde...

Ekrem İmamoğlu: Sayın Savcı, ne siz bu işin uzmanısınız ne ben uzmanıyım. Bakın.

Savcı: Uzmanı olduk bu dosyada.

Ekrem İmamoğlu: Yok yok, olamadınız ben de olamam. Yani hiç de uğraşmayın olmaya. Sizin de işiniz başka benim de işim başka. Bakın tekrar ediyorum. Böyle bir yerin iznini İBB veriyorsa niçin MAPEG burayı her ay denetliyor ya da İBB denetlemiyor?

Savcı: Hatta bu döküm izni aslında baktığınızda bu atık belgesi...

Ekrem İmamoğlu: Hayır. Atık yeri değil orası.

Savcı: Döküm sahası...

Ekrem İmamoğlu: Hani atık yeri değil orası Sayın Savcı.

Savcı: Orası maden sahası. Bakın dolguyla, hafriyatla veya...

Ekrem İmamoğlu: Aynen öyle. Bakın aynen öyle. Dolayısıyla dolayısıyla oraya atık mı atılıyor? Döküm mü yapılıyor? Dolgu mu yapılıyor? Bunu denetleyen niye MAPEG? Bakın İBB yok. Ziya Gökmen tamamen konu cahili. Üzülerek söylüyorum ama konun cahiliymiş meğer İSTAÇ Genel Müdürü.

Savcı: İSTAÇ Genel Müdürü bu alan döküm sahasından sorumlu değil mi?

Ekrem İmamoğlu: Yok değil.

Savcı: Hatta sizin..... İSTAÇ Genel Müdürü.

Ekrem İmamoğlu: Yok değil. Değil. Hayır hayır, İSTAÇ kendi ait.

Savcı: Döküm sahasına... Onlara ilişkin...

Ekrem İmamoğlu: Ama değil değil değil değil değil.

Savcı: En azından döküm konusuna baktık.

Ekrem İmamoğlu: Şöyle, şöyle Sayın Savcı. Kendine ait döküm yeri varsa oradan sorumlu.

Savcı: Eyvallah, o konuda hemfikiriz. Benim demek istediğim şu. Ama sonuçta Ziya Gökmen döküm işinin ne olduğunu, izinlerin ne olduğunu, kaç tonluk olduğunu...

Ekrem İmamoğlu: Bu işi çok bilmiyormuş yani. Benim anladığım o günkü ifadesinde bu işi bilmiyormuş ya da unutmuş ya da hafızası kaymış yani.

Savcı: İkisini beraber gördüm kendisini....

Ekrem İmamoğlu: Ama dediğim gibi hani şöyle söyleyeyim. Benim nazarımdaki kısmı bunlar tabii ki benimle ilgili değil. Cebeci, tümüyle şu anda bakın buna dikkat edin. Tekrar söylüyorum Sayın Savcı. Çok önemli. Adaletin tecellisi için çok önemli. 19 Mart'tan bugüne 19 ay geçmiş, İBB hiçbir yerinde yok. Sadece Valiliğin davet ettiği toplantılara gidiyor. Bakın sadece Valiliğin ama Valinin ama Vali Yardımcısının başkanlığındaki toplantılara gidiyor İBB. Ve buradayım hapisteyim soruyorum. Onun dışında hiç yok. Ama aralıksız, nefes nefese yüz binlerce kamyon 19 aydır orada döküm yapıyor. Yine kontrolü MAPEG yapıyor. Yine 2 ayda bir kontrolleri Orman Bakanlığı yapıyor vesaire vesaire. Bakın İBB yok hiçbir yerinde. Anlattım burada dün. Sadece İBB'ye bir ihbar geliyor kaçak döküm ihbarı. O konuda zabıta bir tutanak tutuyor, yolluyor ihbara karşılık ki Sultangazi Belediyesi esasen orada o görevi yapmalı. Onunla ilgili işlem yapmış bir kere. Ve Ceza yazılmış. Yine de valilik işlemi yapmamış.

Tekrar edeyim, pardon devam edeyim. Yine burada, yine burada daha önce yine CİMER'den gelen bir şikayet üzerine ben soruşturma, pardon, teftiş şeyi veriyorum, izni veriyorum. O dönemde sorumlu olan Sultangazi Belediyesine yazı yazıyor Büyükşehir Belediyesi, oradan sorumlu o çünkü. Ve Sultangazi Belediyesinin verdiği cevap da dosyanızda var. Diyor ki: Biz hiç merak etmeyin Cebeci'yi 7/24 kontrol ediyoruz. Bak ediyoruz diyor. Demiyor ki İBB sen sorumlusun. Her gün yani Sultangazi Belediyesi kaçar mı böyle bir şeyden? Ya da öyle ağır bir sorumluluğa dalar mı? Bakın cevap veriyor Sultangazi Belediyesi. Diyor ki: Ey İBB, ben 7/24 burayı kontrol ediyorum, denetliyorum. Hatta polisle birlikte denetliyorum. Polis de bana yardımcı oluyor. Şu kadar araç görevli, şu kadar ekip görevli diye cevap yazıyor.

Dolayısıyla Sayın Savcı, kıymetli Başkanım, değerli heyet, Cebeci konusundaki bizim hedefimize biz ulaştık. Nedir biliyor musunuz? Sutre yapıldı. Hem de tahminimiz bu, belki de 10'da 1'ine yaptık. Yani 7'de 8'de 1'ine yaptık. O 12 milyar dedikleri kamulaştırma bedelini ödemedik. Ağaçlar kesilecek denen yerde ağaçlar kesilmedi. Ve çevre yolları düzenlendi. Sutre bitirildi. Çevreyi tozdan, topraktan kurtardık. Yetinmedim, ben dedim ki: Şimdi buradaki geçmişte köylerin görmüş olduğu zararı da giderelim. Köyleri tertemiz yaptık. Yollarını asfaltladık yaptık. Ben de gittim Cebeci köyüne hayırlı olsun ziyareti yaptım, bir açılış gibi. Tören bile yaptım orada. Hatta bana ne dediler biliyor musunuz orada? "Şu okulu da sayın işte Murat Gülibrahimoğlu şey Sultangazi Belediyesiyle anlaştı, bağış olarak yaptı" diye orada bir de okul bile gösterdiler bana köyün içinde.

Yani daha ötesini söyleyeyim Sayın Başkan, bunu hatırlatayım yani. Bak Cebeci konusu öyle mi? 110 milyar, yani 160 milyar o dosyanın 110 milyarı burada. Hatırlatayım. 25 milyon dolar... 25 milyon dolar Sayın Başkan. Gayriresmi. Gülibrahimoğlu şirketinin

buradaki muhasebecisi de söyledi: "Gayriresmi çekiliyor, Sultangazi'den bir Belediye Başkan Yardımcısı görevlendiriliyor - ismi dosyada var-, o kişiyle beraber 100 ya da 100'ün üzerindeki gecekondular - diyorsunuz ya, ya niye müteahhit oldunuz da kreş yaptırdınız, cami yaptırdınız- bakın bu daha vahim. Elden müteahhit para veriyor, Belediye Başkan Yardımcısı masada, hatta bunlar orada tutanağa geçiriliyor. Hani duruşmada, hani ortada Sultangazi Belediyesi var. Bırakın 25 milyon doları ya 250 bin dolar geçseydi İBB'de o birimde kim varsa benimle beraber yine örgüt üyesi olarak buraya dizilirdi. 25 milyon dolar! Evet, orası gecekondulardan temizlendi, ben de biliyorum. Nasıl temizlendi onu bilmiyorum mesela. Ama temizlendi. Hatta sadece evlerden de temizlenmedi Sayın Başkan. Hurdacılar vardı temizlendi, esrarcılar vardı temizlendi, eroinciler vardı temizlendi. Kimdi iş birliği yaptıkları biliyor musunuz? Sultangazi Belediyesi, Sultangazi Kaymakamlığı, Emniyet, Emniyet İl Müdürlüğü... Yani buradan suç mu çıkacak? Onu da ilave etmiş olayım Sayın Savcı.

Savcı: Yine aslında aynı yere geleceğiz de, çünkü şu an uzadı biraz..

Ekrem İmamoğlu: Benim işime gelir oradan çıkmamanız.

Savcı: Yok sıkıntı yok. Soru cevap devam edelim. Şimdi bu verilen var dosyada, buraya dökülen hani kaçak döküm iddiasına ilişkin. Bu harita ve parometrik ölçüme göre 131 milyon ton karşılığı bir döküm söz konusu. Yine İBB'nin atık taşıma ve kabul belgesine göre 185 milyon ton, Güney Cebeci döküm sahası kayıtlarına göre 120 milyon ton gibi rakamlar var. Şimdi burada çok ciddi bir döküm yapıldığı hani... Hadi İBB'nin belgelerini baz almasak bile harita ölçümleri ortada veya bu Cebeci ofisinin kayıtları var. Şimdi buna ilişkin bu İSTAÇ ve İSFALT Genel Müdürünün birtakım beyanları var. Onları okuyacağım yani onun üzerine soru soracağım. İBB'nin resmi iştiraki İSTAÇ'ın 2015-2025 yılları

arasında bütün İstanbul genelinde elde ettiği yasal hafriyat geliri 3.7 milyar TL iken -ki bu İSTAÇ Genel Müdürünün beyanıyla yola çıkarak, ortaya çıkan bir rakam-, Cebeci sahasında Gülibrahimoğlu'nun kontrolünde kaçak anlamda yapılan toplam ciro ise 31 milyar TL olduğu iddia ediliyor. Kendi atadığınız İSTAÇ Genel Müdürü Ziya Gökmen Togay ile İSFALT Genel Müdürü Burak Koray, Fatih Keleş ve İbrahim Bülbüllü'nün müdahaleleriyle İSTAÇ'ın bilinçli olarak bu sahadan uzak tutulduğunu ifade etmiştir. Belediye iştirakine gitmesi gereken gelirin özel şirketin hesaplarına aktarıldığını iddia etmişlerdir. Yine atamış olduğunuz döküm sahasından sorumlu olan İSTAÇ Genel Müdürü ve bu kaçak döküm alanındaki usulsüzlükleri perdelemek amacıyla kullanıldığı iddia edilen İSFALT'ın Genel Müdürü bu tarz beyanlarda niye bulunmuş olabilir? Bir de bu bahsettiğim verileri nasıl açıklıyorsunuz yani bu kabul belgesindeki 185 milyon ton, harita ölçümünde 130 milyon TL...

Ekrem İmamoğlu: Sayın Savcı, tek cevap. 19 aydır madem hukuksuz döküm yapılmış, ondan önceki 19 ayda ya da 20 ayda. 19 aydır Vali niye dönüp de buraya "Ya gel İSTAÇ burası seninmiş meğerse, biz buraya yanlışlıkla döküm yapmış bu adamlar?

Savcı: İSTAÇ'ın diye bir iddiamız yok.

Ekrem İmamoğlu: Bakın, ben de İSTAÇ'ın diye bir iddiası yok. İSTAÇ'ın buradaki yetkisi de yok. Sizin iddianız olmadığı gibi İSTAÇ'ın burada bir yetkisi yok. 1: Buraya döküm yapan kişinin yazıları orada, MAPEG Genel Müdürlüğünden izin almış, "Ben izin aldım buraya döküm yapacağım." 2: MAPEG'in dışında buradaki diğer ortaklardan muvafakat almış. Bakın diğer ortaklardan muvafakat almış. Yani adam orada döküm izni almış. Döküm izninin ya da dolgu izninin İstanbul Büyükşehir Belediyesi meclisi

ile ilgisi yok, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile ilişkisi yok, İSTAÇ'la ilgisi yok.

Savcı:....

Ekrem İmamoğlu: Efendim

Savcı: Buna bir itirazımız yok MAPEG'in dolgu konusunda...

Ekrem İmamoğlu: Buna bir itirazınız yoksa gerisini konuşmaya gerek yok.

Savcı: Ama devam edelim bir o anlamda. Şimdi MAPEG'in verdiği izin alanı belli bir yerde. Hatta bu TEİAŞ meselesi var, trampa kaydı için verilen bir kısıtlı izin var. Hatta iddianamedeki iddialar somut verilere, bahsettiğim bu harita ölçümleri veya İBB'nin verdiği kabul belgesi veya Cebeci ofisindeki saha kayıtlarına göre... MAPEG'in ve diğer ufak tefek izinlerin hani hakkından fazla kullanılarak çok döküm yapıldığı iddia ediliyor zaten. Bu iddiaya ilişkin de yapılan dökümde Fatih Keleş ve İbrahim Bülbüllü'nün bu sistem içerisinde bulunduğu döküm meselesi iddiadan bahsediyorum kabul... Bu şekilde Büyükşehir bunu göz yumduğu, göz yumduğu gibi de kabul belgesi düzenleyerek esasında buna bir resmiyet kazandırdığı gibi iddia var. Benim sorum bu. Mesela İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanısınız, döküm sahası meselesi ile ilgili tabii çok detay bilgi verebilirsiniz...

Ekrem İmamoğlu: Ama estağfurullah, bilmem. Diyorum ki ben size uzmanı değilim ama diyorum ki size bilmem de mümkün değil. Ama...

Ekrem İmamoğlu: Tekrar oraya kaçıyorsunuz? İBB'nin yetkisi olmayan bir yerde diyorsunuz ki buraya niye bunun dökülmesine izin verdiniz? İBB'nin yetkisi yok.

Savcı: Döküm izni değil, kabul belgesi.

Ekrem İmamoğlu: Kabul belgesini verir, verir kime veriyor?

Savcı: Yol güzergahı değil bakın 185 milyon tondan bahsediyoruz, tonaj bazlı bir izin aslında yoldan ziyade, atık taşıma ve kabul belgesinin. Ben kabul belgesinin ne olduğunu araştırdım biraz o süreçte. İlçe belediyesine başvuruluyor buradan Büyükşehir belediyesinin de onayından geçen bir belge. Şimdi hem burada…

Ekrem İmamoğlu: Araya girmeyelim. Bunu teknik olarak sorar, cevap alır.

Savcı: teknik, eee, kişi...

Ekrem İmamoğlu: Benim baktığım mesele şu sayın savcı. Benim baktığım mesele bu. İstaç, İstaç burayla niye ilgilen... benim bana bir tane dosya getirmediler. Yani biz burada döküm yapabiliyoruz veya bilmem ne, bana bir tane dosya getirmediler. Veya burada bizim yetkimiz var. Biz buraya döküm yapabiliyoruz. Ya da MAPEG'e gittik, bize izin verdiler. Ya da MAPEG'e gittik, bize izin vermediler. Bakın, verdiler ya da vermediler. Ben böyle bir çaba dinlemedim.

Savcı: Zaten o konuda genel müdürün şunu ifadesi yer alıyor. Hani bu konuyla ilgili yani Fatih Keleş tarafından engellendiğini ifade ediyor.

Ekrem İmamoğlu: Valla bunun duyumlarla konuşursak sabaha kadar gider savcı.

Savcı: Yok bunlar hani genel müdür....

Ekrem İmamoğlu: Genel müdür olsun hocam, genel müdür olsun. Yani diğeri de meclis üyesi. Benim için daha muteber olan Fatih Bey'in sözü. Sizin için Ziya Bey olabilir. Çok özür dilerim Savcı Bey, mesele Sayın Başkan, bu kadar konu içindeyken. Bizim teklifimizi niye ciddiye veya dikkate almadınız? Ben üzülüyorum yani. Niye

MAPEG genel müdürü burada değil? Niye Vali Bey burada değil? 19 aydır döküm yapıyor. Oraları gitmiş, denetlemiş, görüntüleri ortada. Niye Vali Bey gelip anlatmıyor Vali yardımcısıyla beraber bana, "Ya çok iyi bir iş adamı, acayip güzel bir süreç yönetti, bizi oradan gece konut." Ben dinledim AFAD'da, odayı da söylüyorum. AFAD'da Vali Bey'in odasında. Vali Bey orada, " ben açmadım, adam böyledir demedim, adamı tanıtmadım." Davut Bey orada, Vali yardımcısı ismini hatırlamıyorum, ben dinledim diyorum size. Bunları niye de çağrıyla davet etmiyorsunuz yani? Ben MAPEG adına bile ben konuşuyorum burada. Lütfen ciddiye alın, lütfen bu talebimizi önemseyin. 110 milyar lira hani, şu uydurma da hani dolgu yapılmış da altındaki maden ilk şey olmuş, heba olmuş. O uydurma, o işin ayrı bir boyutu. Gerisi ticaret. O zaman niye şu anda sermaye artırımı yapıyor, , TMSSF, hatta, öyle sermaye artırımı yapıyor ki, İSFALT'ın hisselerini düşürmeye çalışıyorlar yani. Şu anda mesela, ha Gülibrahimoğlu ha TMSF ortada bir şirket var tüzel kişilik var. İnanın iddia makamı, kendinizi boşa yoruyorsunuz yani. İnanın yani. Ben fikrimi söylüyorum yani. Ben fikrimi söylüyorum.

Savcı: Şimdi dün ve evvelsi gün savunmanızda İBB'nin düzenlemiş olduğu atık taşıma ve kabul belgesi için kayıtlı olan şey kaçak olur mu, kaçakçı, defteri şey resmi defteri yazılır mı şeklinde bir beyanda bulundunuz bu belgeyle ilgili. Şimdi bu belgenin resmi sistemde üretilmiş olması dökülen anın kanuna aykırılığını ortadan kaldırmaz yani baktığımız zaman ki elbet siz de bu anlamda buraya bir dökümü sahası olarak değerlendirmiyorsunuz. İBB sisteminde de bir döküm sahası olmayan bir alana hani, veya İstaç'ın kontrolü olmayan bir yere bu tarz bir, kabul belgesinin verilmesinde sorumlu kimdir o zaman?

Ekrem İmamoğlu: Hemen size tavsiyede bulunuyorum, Sultangazi Belediyesi hakkında yazılar üzerinden suç duyurusunda bulunun.

Savcı: Ama benim size sorduğum konu büyükşehir anlamında şu an bu konuda kimin yetkisi var?

Ekrem İmamoğlu: E ben de söylüyorum işte, hemen suç duyurusu adresi veriyorum size sorumlu olarak.

Savcı: Peki büyükşehir noktasında?

Ekrem İmamoğlu: Bakın gerek gün sonun hakkında da zaten suç duyurunda bulunuyorsunuz bak biz buradayız. Sultangazi Belediyesi'nin verdiği cevabı delil yapın, kendi diyor ki ben sorumluyum, dökümde hiçbir sorun yok, hemen suç duyurusunda bulunun diyoruz size.

Savcı: Tamam ben büyükşehirdeki yetkiliyi soruyorum, onunla ilgili durumu değerlendirdim.

Ekrem İmamoğlu: Yahu kim varsa getirdiniz buraya daha neyini söyleyeyim ben? Şimdi Ali Veli Ayşe Fatma hafızamda da değil benim yani.

Savcı: Yetki... hangi daire...

Ekrem İmamoğlu: 95.000 kişi çalışıyor Büyükşehir Belediyesi'nde, yaklaşık üst düzey yöneticisi 2.000 kişi Savcı Bey?

Savcı: Eee, yine Gülibrahimoğlu'ndan bahsederken…

Ekrem İmamoğlu: Çok özür dilerim de siz niye mesela Sultangazi Belediyesi'ni mesela bu anlamda dikkate almıyorsunuz?

Savcı: Bahsettiğiniz evrakları da gördüm.

Ekrem İmamoğlu: Evet, kabul ediyor, diyor ki burayı denetleyen benim diyor, hiçbir şey yok diyor, yazı yazmış. Niye ciddiye almıyorsunuz bu evrakı? Yani niye suç duyurusunda bulunmuyorsunuz?

Savcı: İlçe Belediyesi'nin bunu düzenlendiğini, büyükşehire geldiğini

Ekrem İmamoğlu: Hayır, gelmedi demiyorum. Bakın, büyükşehrin oraya sormasına verilen cevap diyorum sayın savcım. Bakın büyükşehir belediyesinin oraya sorumlu soruya kendi iradesiyle diyor ki ben buranın sorumlusuyum, denetliyorum, hiçbir sorun yok, hatta 7/24 emniyetle denetliyorum merak etmeyin diyor. Dökümde hiçbir sorun yoktur, usulsüz döküm yoktur diyor.

Savcı: Tamam bunu değerlendiririz mutlaka

Ekrem İmamoğlu: Ya, bir senedir, iki senedir değerlendirmediniz. Umarım değerlendirirsiniz.

Savcı: Devam ediyorum. Gülibrahimoğlu'ndan bahsederken rakibimizin kampanyasına para aktardığını ve iktidar yanlısı olduğunu söyleyerek aranızdaki bağı reddettiniz.

Ekrem İmamoğlu: Maddi ilişkiyi reddettim.

Savcı: Maddi ilişkinin kapsamı nedir?

Ekrem İmamoğlu: Daha önceki iddia ettiğiniz işte, hani anlattınız ya ben onu ihya etmişim, batıyordu konkordato ilan ediyordu vesaire, iddia okudunuz ya...

Savcı: Öyle bir iddia okumadım. Kendisinin o süreçte olduğunu sizin bir şey yaptığınızdan bahsetmedi.

Ekrem İmamoğlu: Hayır iddianamede var. Niye beni örgüt yöneticisi...

Savcı: Benim sorumda yok ama.

Savcı: Kasanız olduğu iddia edilen ve ben size yakın olduğunu beyan ettiğiniz Fatih Keleş'in muvazalı olarak Gülibrahimoğlu ve

yaptığı işlemlerle elde ettiği 125 milyon TL ile yine Murat Gülibrahimoğlu... yine milyarlık şirketlerin yüzdeli ortalama şansına ve yine kendi atadığınız iştiraklerden sorumluluktan tam tersine... Sizin yüzdeli ortak olduğu iddiasına bu konuda ne diyorsunuz? Buraya ortaklığınız var mı? Fatih Keleş bu işlemlerinden bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Yalan.Diğer konu ilişkisi iki insan arasındaki ticaret ilişkisi. Ama diğer iddialar yalan. Ertan'la ilgili başka ortaklık iddiaları var, onunla ilgili de suç duyurusunda bulunmasını talep ediyorum.

Savcı: Tamam.

Ekrem İmamoğlu: Mehmet Türk ile kardeşiyle ilgili. Sayın Bakan da iyi tanır.

Savcı: Evet, bu süreçlere ilişkin mesela bu iştirak genel müdürlerinin beyanları var ya Fatih Keleş'le ilgili yani madem bahsettiniz, Fatih Keleş'in 125 milyon TL ortak olma girişimi vesaire, bu konularla ilgili Fatih Keleş...

Ekrem İmamoğlu: İddia makamının Fatih Keleş aşkından dolayı aşırı şekilde yönlendirmesiyle doğan ifadeler olduğunu düşünüyorum.

Savcı: Yani Fatih Keleş bu aşamada sizin adınıza, sizden habersiz...

Ekrem İmamoğlu: Yapmaz.

Savcı: ...ilerleme şansı var mı?

Ekrem İmamoğlu: Yapmaz. Böyle bir şeye girmez, tenezzül dahi etmez. Fatih Keleş, 2024 Mart itibarıyla siyaset yapmayacağını, ticaretle uğraşacağını ifade etti. 31 Mart'tan sonra ben de kendisine kulübü bırakmamasını, kulübe devam etmesini istedim.

Spor kulübüyle ve sporla ilgili faaliyetlerle ilgilendi. Onun dışında Fatih Keleş ticaret yapmıştır. Ticaretiyle ilgili de hiçbir bilgim yoktur.

Savcı: Tamam. Yine bu savunmanızda Cebeci sahasındaki izinsiz dolguya karşı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi çevre denetim ekiplerinin sahaya giderek tutanak tuttuğu ve 1.8 milyon TL gibi idari para cezası kestiğinden bahsettiniz. Ancak bahsettiğiniz tutanak ve ceza tarihi 5.06.2025 tarihlidir. Yani şahsınızın ve ekibinizin tutuklanmasından aylar sonra kesilmiştir. Göreve geldiğiniz 2019 yılından tutuklandığınız tarihe kadar geçen süre boyunca İBB'nin bu cezaları kesmemesi veya 4 yıl boyunca İstanbul'un göbeğinde günlük binlerce ton kamyonun döküldüğü, ancak cezaevine girdikten sonra ve şirket TMSF kayyum geçtikten sonra acelece ceza yazılması bir denetim refleksi midir yoksa eskiye dönük sorumluluktan kurtulmak için yapılan bir hamle midir?

Ekrem İmamoğlu: Şimdi Sayın Savcı, bu soruyu belli ki siz yazdınız veya hazırlandı, soruyorsunuz. Kasıtlı bir soru olduğunu düşünüyorum. Çünkü bu kasıtlı sorunun içerisinde bahsedilen cezayla ilgili şikâyet üzerine İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin zabıtasının harekete geçtiğini söyledim; şikâyet üzerine. Dolayısıyla "Böyle bir sorumluluğu vardı da önceden ihmal etti, sonradan harekete geçti" demedim. Yine şikâyet üzerine daha önce de harekete geçip Sultangazi Belediyesi'ne sormuştu. Bu sefer direkt burayla ilgili şikâyet geldiği için oraya zabıta yollamayı uygun görmüş. Ama ne rutin bir kontrolü var, ne de rutin bir orada bir sorumluluğu var. Görevini yerine getirmiş ama yine valilik işi görmezden gelmiş. Olayın özeti budur. Onun için daha önceden ihmal yoktur, şikâyet üzerine görevini yerine getirmiştir.

Savcı: Peki 4 yıl boyunca buraya herhangi bir şikâyet geldi mi? Oraya...

Ekrem İmamoğlu: Geldi işte, diyorum. Ondan önce ondan önce geldiğinde de... Tabii geldi diyorum zaten. Yine geldi. O zaman da Sultangazi Belediyesi ile ilgili bizzat ben teftiş başlattım. Sultangazi ile ilgili yazışmaları az önce bilginize sundum.

Savcı: Yani tek bir şikâyet mi geldi o sene? O kadar...

Ekrem İmamoğlu: O dönem o bölgede o dönemde geldiğini bana ilettiler, "Ne yapalım?" dediler. Ben dedim: "Hemen teftiş başlatın." Teftiş başlatıldı ve Sultangazi Belediyesi ile ilgili süreç işletildi.

Savcı: Yani şöyle: Bildiğiniz kadarıyla bu 4 yıllık süreçte bir kere şikâyet geldi bildiğiniz kadarıyla. Sultangazi'ye...

Ekrem İmamoğlu: Tabii ki, bildiğim kadarıyla.

Savcı: Daha sonraki süreçte yine bir şikâyet üzerine bir teftiş sonucu ceza kesildi.

Ekrem İmamoğlu: Zaten zaten resmi bir şikâyet olmuşsa İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bizzat, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin harekete geçmemesi mümkün değil. Öyle bir kurum değildir İstanbul Büyükşehir. Çatır çatır hesabını sorar yani. Sormayanlardan da ben sorarım, hiç merak etmeyin.

Savcı: Tamam. Yine atamış olduğunuz iştirak genel müdürü Burak Korzay ile ilgili, ilgili saha için hani bu İsfalt sürecinden bahsederek döküm yapılıyor ya buraya, ilgili saha için denetim yapması Fatih Keleş marifetiyle engellenirken, tutuklanmanızın hemen ardından belediye ekiplerinin sahaya denetim yapıp ceza kesmesi, Fatih Keleş'in iddia edildiği gibi kurduğu koruma kalkanının kalkmasından ötürü müdür? İddianamedeki iddiada Fatih Keleş

burada bir koruyucu kalkan şeklinde Büyükşehir adına... Çok süreci engelledi...

Ekrem İmamoğlu: Yalan, yalan konuşuyor. Beceriksizliğin üstünü örtüyor.

Savcı: Burak Korzay mı?

Ekrem İmamoğlu: Evet, evet.

Savcı: Tamam. Fatih, 1 numaralı slaytı açsana, görsel 10. Yine Ekrem Bey, savunmanızda bu haktan nezaretten çok ti’ye alınan konudan biriyle söylediniz bu Orman Kanunu'na muhalefet meselesi. Hatta bunu bir siyasi amaç olduğunu da iddia ettiniz savunmanızda. Ancak Orman Tarım Bakanlığı'nın, İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü'nün dosyasında dosyada bulunan 17.02.1848 sayılı resmi yazısında 2020 yılından itibaren Cebeci bölgesinde orman sınırları içerisine hafriyat ve dolgu yapılmasına dair tek bir izin verilmediğini açıkça belirtmiş. İzin verilen sahanın dışına çıkılarak Orman Kanunu sınırlarına milyonlarca ton hafriyat döküldüğü uydu ve drone görüntüsüyle kanıtlanmışken bu hakta ne diyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Bu konu hakkında da gayet güzel bir soru soruyorum size. Hemen bunu görür görmez size tavsiye, Orman Bölge Müdürlüğü'ne suç duyurusunda bulunun. Yaptıkları denetimle verdikleri denetimdeki... Çünkü buranın denetleme hakkı onlarda. Hangi belgeler tutulmuş, neler yazmışlar, muhatabı kimmiş belgeleri isteyin. Benimle hiç ilgisi yok bu görüntünün.

Savcı: Bu Orman Kanunu ile ilgili merak etmiştiniz ya sonra buradaki eylemden sorumlu oradaki... Bilginiz var mı yani?

Ekrem İmamoğlu: Merak ettiğim değil. "Ormandan bir dal kesenin..." Ormandan bir dal kesenin başını keserim diyen Fatih

Sultan Mehmet'in evlatlarıyız biz. Ben de diyorum ki size, Orman Bölge Müdürlüğü'ne... Ben anlamam. Uyduda yeşil görünen yer orman mıdır, değil midir onu bile bilmem. Buradan kestirmem mümkün değil, siz de kestiremezsiniz. Orman bile olmayabilir, o yeşillik çimen de olabilir. Ama tekrar söylüyorum size; bu aldatıcı fotoğrafı kabul etmiyorum ama aldanmamanız için size tavsiyede bulunuyorum: Orman Bölge Müdürlüğü'ne yazı yazın. Deyin ki "görevimiz olan denetlemenizde bu yıllar döneminde hangi denetlemeleri yaptınız? Bu denetlemelerde tuttuğunuz rapor nedir?" Çünkü buradaki yanlış hatırlamıyorsam kantar görevlisi dedi ki: "Bize" dedi, "MAPEG'ten görevli gelirdi, ormandan görevli gelirdi denetlemek için." Bir kurum daha dedi, unuttum şimdi. Belediyeden, Sultangazi Belediyesi'nden denetlemeye görevli gelirdi dedi. Bakın; MAPEG, orman, Sultangazi Belediyesi. Hemen ormana yazı yazınız. Deyiniz ki: "5 yıl boyunca hangi denetlemeleri yaptınız? Hangi tutanakları tuttunuz? Bu rezilliğin şeyi nedir? Derhâl bize cevap verin" deyin. Alın cevabınızı, ona göre yapın soruşturmanızı Sayın Savcı.

Savcı: Tamam.

(Avukat araya giriyor)

Ekrem İmamoğlu: Hayır maden sahası olup olmaması önemli değil Sayın Avukat. Yani buranın neresi olduğunun önemi yok. Yani benim buna cevap vermeme, muhatap olmama gerek yok, onu söyledim yani.

Hâkim: Cevap vermek istemezseniz...

Ekrem İmamoğlu: Yok cevap verdim Sayın Başkan, geri durmadım yani. Tam aksine öneride de bulundum.

Savcı: Tamam, finansman bölümüne ilişkin Ekrem Bey sorularım olacak. Fatih, görsel 11'i açsana bir ya.

(Yine avukat araya giriyor)

Ekrem İmamoğlu: Bak oraya girersek çıkamayız oradan. İstanbul'da ormanlar talan edildi, oraya girersek çıkamayız.

Hâkim: Biraz hızlanalım Savcı Bey, başka soru...

Ekrem İmamoğlu: Evet, buyrun.

Savcı: Ekrem Bey, finansman meselesiyle ilgili savunma yaptınız zaten. İddianamedeki verilere göre işte burada ekrana yansıttık hani gelen finansmanların nereye kullanıldığına ilişkin. Ben onunla ilişkili birkaç sorularım olacak size. Kamu finansmanı ve borç yönetimi kanunu ve uluslararası diğer şirket ihale süreçlerinde... Hazine onayı ile gerçekleşen dış finansman tahsis amacı dışında belediyenin cari harcamalarında veya iştirakler üzerinden üçüncü şahıslara ödeme açıkça yasaklanmıştır. Milyarlarca lira kamu bütçesindeki bu stop borcu, bütçe mevzuatını tamamen baypas ederek bir ekonomi mantığıyla yönetilebilir mi?

Ekrem İmamoğlu: Savcı Bey, şu soruyu kim yazdıysa, bu tabloyu da buraya koyup sizin önünüze kim delil koyduysa sizi rezil etmek için yapmış. Bakın, bu kadar net söylüyorum, üzülerek söylüyorum.

Savcı: Rezil derken neyi kastettiniz? İddianamede var...

Ekrem İmamoğlu: Niye biliyor musunuz? Ne yazdığınızın bu konuyla ilgisi var, ne şu konunun yurt dışı finansmanın akışıyla ilgisi var. Çok yazık.

Savcı: İddianamedeki veriler Ekrem Bey…

Ekrem İmamoğlu: Çok yazık! İddianameyi yazanlar zaten yurt dışı finansmandan anlamıyorlar, kredi kullanmaktan anlamıyorlar, cari hesap incelemesinden anlamıyorlar. Bu konuya yani şu sorduğunuz soruya üzülerek söylüyorum...

Savcı: Kanundaki maddeler öyle ama... Kanundaki maddeler...

Ekrem İmamoğlu: Hiçbir ilgisi yok. Ne kanunla ne... Gayet güzel...

Savcı: Ev ekonomisi mantığıyla yönettiğinizden bahsettiniz.

Ekrem İmamoğlu: Biz gayet güzel yönettik. Sayıştay... Sayıştay denetledi. Bunu yazan savcı ise üzüntüyle söylüyorum; o kalemini kırsın! Üzüntüyle söylüyorum. Bu iddianameyi oraya koyan savcı kalemini kırsın! Anlatabiliyor muyum? Buradan 60 milyarlık yurt dışı finansmanından yani kamunun parasını sağa sola peşkeş çekti ve burada 60 milyarlık zarar edildi demek var ya Sayın Savcı, bu, bu dosyanın en rezil sayfalarından biridir yani.

Ekrem İmamoğlu: Ne yazık ki kurgusu saçma olan, tabloyla da hiçbir ilişkisi olmayan bu sorunuzu muhatap almıyorum.

Savcı: Tamam ben sorumu okuyayım da cevap vermek zorunda değilsiniz.

Ekrem İmamoğlu: Sorunuzu okudunuz. Bir daha okumaya gerek var mı?

Savcı: Şimdi duruşmadaki savunmanızda dış kredinin Genel Bütçede kullanılmasının bir benzetmeyle karşılaştırarak, buzdolabı kredisi çekip o parayla ev kiralamak, maaş ödemek ya

da buzdolabı almak ev ekonomisidir şeklinde bir açıklamanız oldu savunmanızda. Ancak şahsi evinizin 16 milyon bütçesini ve Türkiye Cumhuriyeti'nin borçlanma itibarını yönetiyorsunuz belediye başkanı olarak. Hazine ve Maliye Bakanlığı'nın dış borçlanma ihtiyaçlarında bu 69.5 milyar TL'lik dış fonun ilgili metro hattı ve vagon alımında kullanılması şart koşulmuşken, Hazineye metro yapacağım taahhüdü vererek gelen projenin belediyenin genel cari harcamalarında 3g ihalesi alan şirketlerin SGK vergi borçlarında eritmek bu kamu yönetimi anlamında arkadan dolanmak değil midir? Çünkü kredi tahsisi yönü kullanılmamış bu raporlara göre. Bu konu hakkında ne diyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuşuyordu açıkçası. Bu işten anlamıyorlar. Cahil yazmış bunu, kim yazmışsa.

Savcı: Tamam.

Ekrem İmamoğlu: Soruyu da iddianameyi de Allah akıl versin diye dua ediyorum onlara. Mehmet Şimşek'e sorsunlar diyeceğim ama korkudan cevap bile veremezler.

Savcı: Artı bir ifadenizde savunmanızda Mehmet Şimşek'e gittiğinizden bahsettiniz. Bu R Finans falan evet, R Finans.

Ekrem İmamoğlu: Öyle bir şey.

Ekrem İmamoğlu: Orada Mehmet Şimşek size buna ilişkin onay verdi mi yoksa?

Ekrem İmamoğlu: Vermedi. Kendileri yaptı ama bize veren vermedi derken, görüşsünler dedi. Genel sekreterimle bir bakan yardımcısını eşleştirdiler, birkaç ay görüştüler, olumsuz döndü. Yani kuruma veremeyeceklerini, mümkünse vadesi gelince ödeyin dediler. Biz de çatır çatır ödedik. Şu anda da 2027'de ödeyeceğimiz

360 milyon dolar, 300 milyon dolar hesapta duyurulur. İBB'ye çökmeye çalışanlara duyurulur. Paramız var yani hesapta.

Savcı: Şimdi geldim Beylikdüzü'ne. Şimdi savcı ifadenizde Fatih Keleş, Adem Soytekin ve Tuncay Yılmaz mal varlığı artışlarına ilişkin. Kendi ticaret hayatları bilgim o şekilde.

Savcı: Kim kim pardon.

Ekrem İmamoğlu: Adem Soytekin, Tuncay Yılmaz ve Fatih Keleş. Bunların ticari artışları var ya, Fatih Keleş ile ilgili.

Ekrem İmamoğlu: Ne ticari artışı varmış? Benle ne alakası var.

Savcı: Savcılık ifadenizde Fatih Keleş, Adem Soytekin, Tuncay Yılmaz, onların mal varlıklarının artışlarıyla ilgili, onlardan kendi ticari hayatı, bilgim yok şeklinde beyan verdiniz. Önceki başkanlığınızdan beri yönetiminizde olan Fatih Keleş ve ticaret yaptığınız Adem Soytekin ve şahıs şirketinizin genel müdürü Tuncay Yılmaz Beylikdüzü'ndeki birçok eylemde veya birçok fonda bu inşaat firmaları karşısında hep birlikte çıktıkları iddia edilmektedir. Şahsi şirketinizin müdürü hariç bu üçünün belediyedeki işleri, ilişkili konularda müteahhitten karşısına çıkması ve belediyenin malları ve paraları uhdesine geçirmesini nasıl açıklıyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Geçirmesini diyorsunuz savcı, böyle soru olur mu ya?

Savcı: Adem Bey'e geçen tapular var.

Ekrem İmamoğlu: Ama geçirmesinin diyorsunuz ya, uhdesine parayı bilmem neyi geçirmesini inanmışsınız ya.

Savcı: İnanmak değil yani burada Adem Bey'e geçen tapular var söz konusu.

Ekrem İmamoğlu: Hangi tapular varmış Adem Bey'e?

Savcı: Beylikdüzü'ndeki tapular.

Ekrem İmamoğlu: Bana ne o adamın aldığı tapudan, Adem'e bana ne bakın, bakın Adem de olsa beni ilgilendirmiyor. Yani benim Tuncay ilgilendiriyor. Niye? Yani geçilir, yani üzerime geçilir para dediniz. Bakın sakin, gayrimenkul demediniz sadece. Para dediniz. Böyle bir savcılık dili olabilir mi ya? Böyle savcılık dilini reddediyorum Sayın Başkan. 1, 2. Tuncay Yılmaz benim genel müdürümdür. Benim şirketimin dışındaki her şirkette inşaat sektörüyle sektörel görüşmesi olabilir. 3, Adem Soytekin'in ticarette ne kazandığı, ne kaybettiği beni ilgilendirmez. Benimle ticaret yapmıştır ama ortaklık yapmamıştır. 4, Fatih Keleş'in yaptığı ticaret beni ilgilendirmez. Ben kendisini tanıdığında zaten iş adamıydı. Hala iş adamı, ticaretine dönebilirse o da kendini ilgilendirir. Son lafım, Savcı Bey, paradan ve şeyden bahsediyorsunuz, iddiadan bahsediyorsunuz. Az önce gayet nezaketli bir şekilde iddia okuyorum size dediniz, bir fikrim değil dediniz. Az önce böyle geçirdim ne diyorsunuz dediniz. Bu tutum ve tavrınızı hiç hoş bulmadığımı ifade edeyim, doğru da buluyorum Sayın Başkan.

Savcı: Tamam. Soru 2. Kameroğlu İnşaat Genel Müdürü ve daha sonra Beylikdüzü Belediye Başkan Yardımcısı olan Veysel Erçevik ve Adem Kameroğlu ruhsat karşılığında dubleks villayı şirketiniz olan SSB gayrimenkula devri. Şirketinizden banka yoluyla gönderilen 1,5 milyon TL’nin her ay nakit çekilerek şirketiniz Tuncay Yılmaz'ın elden teslim edildiği bu mahkeme huzurunda anlattılar. Yine bu şekilde bir bina aldığınızı iddia ediyorlar. Ve bu villanın 600.000 TL'lik lüks mobilya ve havuz teşrifat faturasından. Şimdi buradaki soru şu. Belediye başkanı yaptığınız işlerle büyük işler yapan belediye işleri olan bir firmadan bu şekilde bir iş

karşılığı olmaksızın iddia kapsamında o soruyu tekrardan. Bu konu hakkında ne diyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Tümüyle yalandır. Yapılan alışveriş evraklıdır. Senet verilmiştir, ödenmiştir, taksitle iddia edildiği gibi ne iskanla ne ruhsatla ilgili olmadığı tarihler bakımından ortaya konmuştur. Burada ismi geçen iş adamına "benden hangi baskıyı gördün" dediğimde "senden hiçbir baskı görmediğini", benden hiç baskı görmediğini ifade etmiştir, hissettiğini söylemiştir. Nasıl hissediyorsa! Hiçbir baskı, hiçbir ilişkimiz olmadı. Hatta ödeme konusunda sıkıntı çeken şirketin bir miktar ödeme yapamayıp daha sonra senet yerine çek verdiği ortadadır, belgededir. Dediğim gibi ben bir defa o yapıyı gidip gezdim. "Bu evi bitirip teslim edeceğiz, şu kadar zamanda" dedi, zamanı geçti, sonra gidildi, ev teslim edildi. Ev nasıl teslim edilecek, ne yapılacak, hiçbir şey konuşulmadı, ev teslim edildi, teslim edildiği şekilde teslim alındı, bir süre yazlık olarak kullandık, ondan sonra da burası satıldı. Nokta. Ticaret. Diğeri ise bir iddia, bakın bir iddia. Genel müdürüyle beraber ikisinin birinin tutsakken verdiği etkin pişmanlık ifadesi her zamanki gibi, diğerinin de yani korkutularak gidip tekrar gelip, gidip tekrar gelip verdiği yine aynı şekilde verdiği ifadeler. Onun için bizim ise elimizde belge, evrak, para, tapu ve bütün bu işlemler yapılırken de ne iskan var, ne ruhsat var. Ruhsatı verilmiş bir buçuk sene önce, iskan alınmış üç dört sene sonra. Hiçbir ilgisi yok, uzaktan yakından ilgisi yok. Evine gittiğimiz adam, evimize gelen adam. Bana bir gün bile böyle bir şey ifade etmemiş, "yok Tuncay vermiş de almış da" falan yazıktır. Duyumlarla iddia olunmaz.

Savcı: Bir de Adem Bey'in bahsettiği bu lüks mobilya meselesinden o dönemin şartlarını 400.000 küsur TL vermiş. Bundan bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Hiçbir bilgim yok. Burada zaten bu faturaları ben gördüm, bunları inceledim yani ben hakkımda en büyük haysiyetsizlik de bir suçlama yapılıyor yani. Burada yapılan kesilen faturası firması belli.

Savcı: Adem Bey'in şöyle beyanı mahkemeye sunduğu özetlersek. Teslim ettikleri örnek Villa ve size ait bir villada bu şekilde mobilya şeklinde olduğunu, hatta bu firmayla sipariş edilen lüks başlıktaki mobilyaların liste tutularak isimlerinin yazıldığı ve bu şekilde faturasının kendilerine özetlediği şeklinde bir beyanı var.

Ekrem İmamoğlu: Kim ödedi bunu? ByKedi diye bir şey tanımam, etmem. Kendi firması çalışmış, etmiş, alışveriş yapmış, yapmış, almış, götürmüş, ödemiş, ne alakası var? Yani hani "şu eve verdim mi" diyor ya da burada bir alacağı varsa İmamoğlu İnşaat'a fatura etti de İmamoğlu İnşaat ödemem mi demiş? Bu iş köpek, kedi kavgasına gidiyor yani.

Avukat: Müvekkile Sayın Cumhuriyet Savcısı ilgili ….. beyanlarını sormuş, yalan olduğunu söylüyor. Kendisinde belge, bilgi olduğunu, aksine sadece beyandan ibaret olduğunu söylüyor. Fakat Savc,ı buna rağmen yine ifadedeki belirli bölümleri parça parça tekrar soruyor. Şimdi bütün olarak reddedildikten...

Hakim: İfadenin geneline olarak yalan olduğunu beyan ettikten sonra kalan kısmını sormamızı istemiyor.

Avukat: Ve üstelik... Ve üstelik bu bölümü de Savcı Bey sanki olay gerçekmiş gibi az önce müvekkilin itiraz ettiği gibi, lütfen buna fırsat tanınmamayı itiraz ediyorum.

Avukat: Yine kendi cümlemi ekleyeyim ben. Kameroğlu ifadesi tam olarak hatırlatıldı burada. Kameroğlu orman alanı olarak İBB'den korktuğunu söylemişti. Belki duruşmada filan olayın başkanı hatırlayacaktır. Bu da net bir ifade değil. Benim

bahsettiğim dönemde fakat sorular eksik olunca hatırlanmamış olabilir.

Hakim: Soruya geçelim aynı tekrar....

Savcı: Müteahhit Cemal Bey. Kendisini tanır mısınız?

Ekrem İmamoğlu: Tanımaz mıyım? Allah ıslah etsin.

Savcı: Onun sizinle ilgili bir iddiası olduğunu...

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuştu.

Savcı: 500.000 TL...

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuştu.

Savcı: Verdiğini söylüyor.

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuştu. Çok yan yana namaz kıldık ettik ama Allah ıslah etsin. Başka bir şey demiyorum yani. Yalan konuştu.

Savcı: Yine Muhammet Demir'in bu süreci var. Ruhsat meselesinde Adem Soytekin kendisine giderek Ekrem Başkanı gönderdi denilerek istenen para ve 8 milyon TL istendiğine ve buna karşılık...

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuşuyor.

Savcı: Daireye gönderildiği çeklerin...

Ekrem İmamoğlu: Yalan konuşuyor. Adem Soytekin benim öyle bir işte değil yani herhangi bir işte ne aracım olabilir ne aracı sözcüm olabilir. Adem'le olan ilişkimi Sayın Başkanın sorularında cevapladım.

Savcı: Bu yine Mert .... süreciyle ilgili Necati Özkan'ın aldığı daire meselesi. Bu konuda bir bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Bilgim olmadığı gibi kendisi bütün sorulara orada cevap verdi. Üzüntüm, Tuncay'la tanışmayan bir adamın o dönemde Tuncay'ı da bu işe alet eden bir ifadenin verilmiş olmasıdır. Bunu da esefle kınıyorum. İddia makamının bunu yazmasını da kınıyorum. Sayın Başkanın da bunu dikkate almasını özenle özellikle rica ediyorum. İnsanların kul hakkı yenmesine burada müsaade etmeyin yani lütfen.

Savcı: Bu Le Meridien meselesi, ona ilişkin sorularım olacaktı. Koruma polislerinizin, güvenlik personelinizin Le Meridien Otel'deki toplantı salonunun önünde kameralara siyah bant kapatırken ve valizlerle jammer olduğu iddia edilen cihazlar otel taşınırken güvenlik kamerası görüntüleri oraya yansımıştır. Kanunen Büyükşehir Belediye Başkanlığının jammer kullanma yetkisi bulunmadığı halde kamusal bir görevi ifa ederken bir Belediye Başkanı neden otel koridorlarında bir iletişim veya görüntü kaydını kesen cihazlar kullanır, kamera bantlar? Bu niye böyle bir şey yaşandı? Böyle bir talimatınız olduğunu söylediği için...

Ekrem İmamoğlu: Ben bütün bunlara böyle bir talimat vermem. Yani bu işler yapılır, edilir, sizin arka planınızdaki insanlar tasarlar, eder. Bunu bu şekilde iddia makamının çok sevmesine, bu işe aşık olmasına da üzüntüyle karşılıyorum. Ama ben neyi yaşadım biliyor musunuz? Diyorsunuz ya o kullanılmaz, bu yapılmaz vesaire...

Hakim: Koruma arkadaşları dinlerken siz sorduğunuz sorularda anlatmıştınız. Yani bundan sonraki kısmına cevap verip vermemek takdirinize kalmış.

Ekrem İmamoğlu: Yok yani cevap verilecek tarafı yok Sayın Başkan.

Hakim: Sıradaki soruya geçelim

Ekrem İmamoğlu: Yani şu kadarını söyleyeyim. Yani şunu söyleyeyim, sadece şunu söyleyeyim. Yani yasal budur, şudur deniyor ya. Benim kendi yaşamımda yüzlerce şahit olduğum Bakanın olduğu, Bakan Yardımcısının olduğu, Sayın Cumhurbaşkanının oğlunun olduğu, damadının olduğu ortamlarda nasıl tedbirler alındığını ben gözlerimle gördüm, yaşadım. Vay buradan bir şey yakaladık deyip Le Meridien'i alet etmek, giriş kameraları, buradan para çantaları üretmek gerçekten içler acısı bir durumdur. Nokta. Başka bir şey demiyorum yani.

Savcı: Yine bu gözaltına alınma sürecinde sonra Rumeli Hisarı'nda olması lazım evinizin bu başkanlık konutundaki güvenlik kamerasını sökmüşler. Bu konu hakkında bilginiz ya da talimatınız oldu mu daha sonra?

Ekrem İmamoğlu: Ben hapisteyim yani Sayın Savcım. Olayları ben burada takip ettim ve bütün detayıyla, en ince hassasiyetiyle hem koruma görevlisi olan Mustafa Bey hem diğer arkadaşlar tane tane anlattılar. Bence orada sizin hala niye aylar sonra Erol Naim Özgüner'in hiçbir görevi olmadığı halde bu konuyla ilgili burada sanık diye görev yapan 2 kişi kendileri burada itiraf etti, ekim ayında toplantı yaptığını ifadesinden sonra niçin Erol Naim hakkında soruşturma başlatmadığınızı merak ediyorum yani. Bence orada başka bir oyun var yani. Burada kimsenin zoru yok, herkes anlattı olan biteni. Ama Erol Bey neden şüphe etti de ekim ayında, 7 ay sonra niye adam dedi ki bize hatta dedi işte hatırlıyorum dün gibi ya Yenibosna dedi ya da şey Mahmutbey'de, pardon Mahmutbey'de bir kafeteryada buluştuk dedi yani. 2 tane gariban memur yani. Bence gidin onu araştırın. Aynı cep telefonu gibi. Hani cep telefonu meselesi var ya Erol Naim Bey'in Sayın Savcım. Benzer bir durum yani. Burada ne aranıyor, bu adamdan

ne isteniyor? Bence Erol Naim ve Mehmet Yıldırım denen avukatına suç duyurusunda bulunun, benim tavsiyem odur yani.

Savcı: Bu bu eylem 20 Ertan Yıldız'ın beyanları olduğu bu İSTAÇ Genel Müdürü merhum Mustafa Canlı'ya konuyu bir konudan bahsettiğini, daha sonra Aykut Erdoğdu...

Ekrem İmamoğlu: Pardon, kim bahsetti dediniz?

Savcı: İSTAÇ Genel Müdürü rahmetli olan bir Mustafa Canlı diye bir isim var.

Ekrem İmamoğlu: Evet, Allah rahmet eylesin.

Savcı: Allah rahmet eylesin. Konu açılmış, eylem 20'den bahsetmiş. Aykut Erdoğdu'nun şüpheli olduğu dosyalardan biri. Bu Aykut Erdoğdu'nun izin her.... izin süreci oluyor, bununla ilgili belge başlıklı görüşmeler yapıldığı hatta bu konuyla ilgili iddianamede 1 milyon dolar, hatta 1.2 milyon dolarlık bir rüşvet iddiası var. Bu konu hakkında bilginiz var mı? Aykut Erdoğdu hakkında size gelen...

Ekrem İmamoğlu: Bilgim burada dinlediğim ölçüde var, 1. İkincisi, işte Aykut Bey'in bana arayın demiş ki yani böyle böyle kamu yararına bir işte faydalı husus, ben de Ertan'la görüşün demişim, demişimdir. Ha, demişimdir benim hatırladığım. İlişki tamamı bu kadardır yani. Bu kadardır.

Savcı: Ertan Yıldız mahkeme huzurunda böyle Aykut Bey ile ilgili beyanlarda bulundu. Hatta siz Aykut Bey hakkında bir kelime kullandığınızdan bahsetti. Onu şu an zikretmeyeceğim. Hani böyle aranızda bir konuşma geçti mi Aykut Bey'e ilişkin?

Ekrem İmamoğlu: Hayır, geçmediği gibi Ertan'ın yalanda sınır tanımayan bir hali var. Ama Ertan'la Ertan'la ilgili esasen Ertan'la ilgili yani ben Ertan'ın yapmış olduğu ifadeler, diyaloglar hakkında

çıkan iddialar, tekrar ediyorum ofisinin koşulları, mesela bir şoförün bir şoförün bana göre bir önemi yok ama bana göre de yok ama onda onu ciddiye alarak 4 tane şoföre 1 yıla yakın hapis yatırttınız. Ama aynı şoförün iddialarıyla ilgili Ertan'la ilgili hiçbir şey yapılmadı. Ben hapis yatsın, kimse yatmasın, bütün arkadaşlarımız serbest kalsın. Ama yargılamayla en ufak bir madde bile eklememeniz, o isimleri buradan kaçırtmanızı, bakın tekrar ediyorum, o isimlerden birisi benim arsa ortağım. 3 tane arsa aldım 2004'te, 2006'da, 2007'de. Benim malım, ticaretim gizli değil yani. Ama o insanlarla aynı ofiste ticaret yapan bu insanlarla ilgili kaçamak cevap veren Ertan'ın hiçbir cümlesi, hatta kurmaması gereken bir şirketi kurup o şirket kendine aitken İBB ile iş yapmasına dair yine kaçamak cevap veren Ertan benim arka benim nezdinde 0 itibara sahip, muteber olmayan bir insan hüviyetindedir. Ertan'la ilgili hatırlatma yapmış oldum size.

Savcı: Tamam. Bana görsel 7 ve 8'i açsana. Büyükdere Caddesi, Maslak projesi bulunan Pasifik Holding'in siluet izinleri aylarca bekletildiği iddia ediliyor iddianamede. Hatta İmar Daire Başkanlığı Kaan... yönlendirmesiyle yine kasanın dolu iddia edilen Adem Soytekin'in şirketine kreş inşaatı faturası adı altında 51 milyon TL'lik çekle ödeme yapıldığı dosyada tespit edildi. Adem Soytekin bu çeklere ilişkin de çekin nereden geldiğini hatırlamadığını, zaten daha önce başkanın beyin de sorduğu gibi Adem burada havuzdan bahsetti, hatta siz de biz de sorduk. O buna ilişkin beyanlar kapsamında getirdiği çeklerde 51 milyon TL'lik Adem Soytekin'e bir ödeme yapılıyor. Bu ödeme daha sonradan bu bahsettiğimiz siluet izni onaya çıkıyor. Bu konu hakkında bilginiz var mı? Bu ruhsat ve istek işlerinde Adem Soytekin yine sürekli...

Ekrem İmamoğlu: Benim çekle ya da bu çekin niçin alındığıyla veya Adem Bey'in niçin bu çeki alıp almadığıyla ya da hatırlamadığıyla

ilişkim olmadığı gibi hafızamda da yok. Ama siluetle ilgili arkadaşlarım burada, siluet konusunda niçin titiz olduklarını...

Hakim: Bu soruları sorduk zaten cevap alındı zaten.

Ekrem İmamoğlu: Evet yani o konudaki cevabı aldık zaten. O konudaki hassasiyetlerini dinledim, onlara da eşlik ediyorum. Yani buradaki bürokrat arkadaşlarımızın siluet konusundaki verdikleri ifadelere destek oluyorum.

Savcı: Şimdi CHP İl Binası Başkanlığı alma süreci var. Buna ilişkin sorularım olacak. Bu alınma süreciyle ilgili hatta kamuoyuna yansıyan görüntüler de oldu, iddianameye de bunlar yansıdı. Bu süreçle ilgili hani resmi para yatırımının haricinde gayriresmi paraların taşındığı esnasında esnada hani Genel Müdürünüz Tuncay Yılmaz ve Fatih Keleş aynı karelerde görülüyor. Bu konu hakkında bilginiz var mıydı?

Ekrem İmamoğlu: Son cümlenizi anlayamadım.

Savcı: Fatih Keleş ve Tuncay Yılmaz aynı bir karede görünüyor, paraları taşıyorlar. İl binası...

Ekrem İmamoğlu: İfade vermişler zaten. Benim bilgim yok. Tabii ki sonradan öğrendim. Nasıl sonradan öğrendim? Bu zaten basına düşmüştü biz daha hapse girmeden 2024 seçimlerinden önceydi diye hatırlıyorum. O zaman konuşmuştum diye hatırlıyorum. O zaman da bana bağış paralarının oraya götürüldüğünü ve teslim edildiğini, bir kısım paranın gayriresmi ödenmesi şeklinde anlaşıldığını... Sonuçta...

Savcı: Fatih Bey mi söyledi yoksa Tuncay Bey mi?

Ekrem İmamoğlu: Hatırlamıyorum yani, o zaman sordum yani. O veya o ama benim genel hafızamı söylüyorum size. Dolayısıyla hatta bu işi simsar gibi eline alıp şu anda butlanın atandığı partide

siyaset yapanların, "size anlaştıralım, şunla bunla" dediklerini de hatırlıyorum aracılar vasıtasıyla; hepsini kovduğumu da hatırlıyorum. Biz yani işimizden ya da siyasetimizden şüphe edecek bir anımız yok ki! Kaldı ki buraya bir tane delikanlı geldi, il başkanının basın danışmanı. Yani parti adına oraya gitmişler. Hatta başka bir parti yöneticisi de var. Bu işin başka bir davası da var biliyorsunuz İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı...

Savcı: Siyasi Parti Kanunu'na muhalefetten de bir dava açıldı.

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır, benim bildiğim kadarıyla direkt il binasıyla ilgili dava. Çünkü Canan Hanım'ın ifade verdi orada, bir sürü ifade veren var. Ben yokum orada yani. Ben yokum, bir sürü ifade veren var. Ve orada anlatılan şey çok net. Aslında buraya gelen kardeşimiz söyledi Mustafa Can Poyraz. Dedi ki: "Biz orada verilen gayriresmi ödemenin hatta tutanaklarını bile düzenledik, aldık" dedi. "Partide vardır" dedi. Partinin genel merkezinin de bu işten haberi vardır; dedi ki: "Var, ben biliyorum, ona da şahidim." Yani benim yanımda anlatıldı. Şu anki butlan o zaman oradaydı. Dolayısıyla burada bir kurumsal yapı var. Cumhuriyet Halk Partisi var. Cumhuriyet Halk Partisi'nin genel başkanı var, alınmış il binası var. O dönemde de il, genel başkanı var. Tekrar söylüyorum: Bu konu bir, bu konu bu davaya niye muhatap? İki, diğer konuyla yani diğer davayla yürütülenle ayrı farkı ne bunun? Üç, tekrar ifade ediyorum, mademki bu mahkemeyi bu konu meşgul edecek Sayın Başkan, tekrar ifade ediyorum: Kemal Kılıçdaroğlu'nun buraya tanık olarak çağrılmasını talep ediyorum.

Hâkim: Ekrem Bey, bu talebinizi zaten dilekçeyle talebinizde belirtmiştiniz savunmanızda talep olarak geçiyor.

Savcı: Buradaki iddia aklama iddiası yalnız.

Ekrem İmamoğlu: Ama ben diyorum ki bu bağış bağış! Aklamayla ilgisi yok yani. Ben de diyorum iddiaya karşı deliliniz ne, bu değil mi? Ona cevap veriyorum.

Savcı: O kapsama kabilinde soru sormak istiyorum şimdi. Tuncay Yılmaz'ın...

Hakim: Bir saniye, bir itiraz var galiba avukatın mikrofonu açalım. Avukat Bey, mikrofonu açık kalsın, sürekli açıp kapatabilir. İtiraz olduğu zaman...

Avukat: Fiille ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın açtığı bir dava var ve... İstanbul adliyesinde yürütülüyor. Konunun muhataplarının tamamının da orada beyanları var. Dolayısıyla Sayın Savcılık eğer konuyu irdelemek istiyorsa ya dosyayı celbetsin...

Hâkim: Dosyayı celbini talep eder.

Avukat: ...dosyayı celbini talep eder orada okurlar.

Savcı: Ama özetle o para kaynağını bilmiyorsunuz, değil mi Ekrem Bey?

Ekrem İmamoğlu: Bilmiyorum, tabii ki bilmiyorum.

Savcı: Şimdi bu SSB Gayrimenkul üzerinden Bodrum Ortakent'te bir villanın içinde bulunduğu şirket alma meselesi var iddianamede. Şirket müdürünüz ve dosya sanığı Tuncay Yılmaz gayri resmi olarak masada saydığı 1 milyon euro gibi nakit para var. Bu parayı babanız, Hasan İmamoğlu'ndan aldığını beyan etmiştir. Yine savcılık ifadesinde alınan babanızın Hasan İmamoğlu'nun bu 1 milyon euronun kaynağını açıklayamadığı mahkeme huzurunda da ortaya çıktı. Çünkü bir ticari olarak değerlendirildi birikim tarzında ama net bir belgeli kaynak ortaya çıkmadı. Buna ilişkin bu bahsettiğimiz paranın kaynağı hakkında

sizin bilginiz var mıdır? Çünkü şirketinizde bir şirket satın alınıyor, içinde bir gayrimenkul var, 1 milyon euro para elden veriliyor...Savunma sunulamadığı için söyledim, yanlış anlaşılmasın.

Ekrem İmamoğlu: Hayır, Hasan Bey ifade etti, "Evet" dedi, "Benim paramdır" dedi. Yani öyle bir şeyin kaynağı bulunamadı demedi, "Benim paramdır" dedi.

Savcı: Öncesindeki hani kaynak dekont...

Ekrem İmamoğlu: Kaynağı siz araştırdınız da mı bulamadınız Sayın Savcı?

Savcı: Herhangi bir elimize veri yok şu anda.

Ekrem İmamoğlu: Ne veri, yoksa niye o zaman siz karar veriyorsunuz kaynağı bulunamadı diyorsunuz?

Savcı: Karar değil bu sonuçta...

Ekrem İmamoğlu: Hayır ama bakınız, konu 80 yaşındaki babam 60 yıldır tacir. Siz de bilirsiniz ki bu ülkede gayrimenkul alınırken, satılırken insanların bir kısmı böyle ticaret yaşamını devam ettirir. Ben Hasan İmamoğlu'nun…

Hâkim: Savcı Bey, soruyu şöyle düzelterek soralım. Soruyu şöyle düzelterek soralım: O bahsettiği iddianamedeki o paraya ilişkin sizin doğrudan bir bilginiz var mıdır, yok mudur?

Ekrem İmamoğlu: Benim doğrudan bilgim yok ama net olarak Tuncay Bey bunun Hasan Bey'in, babamın birikiminden kullandığını söyledi. Babam da burada "Evet, benim birikimimdir" dedi. Babası oğluna bir alışverişte yardımcı olabilir, şirketine kullandırabilir. Hasan İmamoğlu'nun 60 yıllık birikiminde yaklaşık

200'e yakın tapu hareketi olan ve 60 yıllık birikiminde inşaat sektöründe her zaman şirketinde parası olan bir adamdır. Bu, böyle abartılı paralar değildir. Yani gizli kasalarda saklanan, gizli evlerde 7 milyon dolarlar vesaire değildir. Şirkette durur, dönem dönem vardır, dönem dönem yoktur. Bazen bir tık fazlasıdır bahsi geçen paranın, bazen biraz azıdır. Muhtemelen o dönemde o para kullanılmıştır. Tuncay Bey...

Hakim: Doğrudan bilginiz olmadığını söylüyorsunuz.

Ekrem İmamoğlu: Ama ben bunu ailem sonuçta Sayın Başkan, benim ailem, babam yani. Öbürü de benim firmamın genel müdürü. Biri hapiste, biri de yargılanıyor. O bölüm o bölümle ilgili babamın söylediği doğrudur. Vardır, dönem dönem yoktur, dönem dönem vardır. İki senedir de neredeyse 80 yaşındaki adamın hiçbir paranı kullanamazsın şeklinde yasakladığınız bir kişi durumundadır. Bu da benim açık ve net söyleyeyim, iddia makamını kınadığım birinci konudur yani.

Hâkim: Sıradaki soruya geçebilirsiniz Savcı Bey.

Savcı: Tamam. Şimdi Şişli bölümüne geçiyorum. İddianamede bir anlatım var Şişli ile ilgili. Orada işte belli bir para karşılığı... Hani söz iddia edilen bağışlar kapsamında verilen izinler var. Burada zaten bahsettiğim şekilde mesela bu Medicana Hastanesi'nin 8 milyon dolarlık bir rüşvet iddiası, hatta bunun 4 milyon doları şartlı bağış şeklinde, 4 milyon doları ise Adem Altuntaş'a elden teslim şeklinde. Bu Medicana Hastanesi'nin sahipleri o süreçte size gelmiş doğru mu? Hastane kendisi de bahsetti süreç...

Ekrem İmamoğlu: Zaten burada kendisi de bahsetti, doğru. Bunun tersini söyleseydi ben de çıkar, burada kendisine soru sorardım. Sormamamın sebebi, doğru. Ben de bu tür gelenleri her zaman olduğu gibi muhatabına ya yönlendiririm ya randevusuna destek

olurum. Yönlendirdim, ondan sonrası tümüyle Emrah Şahan'ın anlattığı şekliyle öyle olduğuna inanıyorum; çünkü Emrah Şahan'a olan inancım tamdır.

Savcı: Hüseyin Bozkurt bu iddianamede ve burada bahsettiği haraç iddiası var ya, buna ilişkin daha sonra size bir şikâyet geldi mi "Ekrem Başkan, böyle bir konu başıma geldi" diye?

Ekrem İmamoğlu: Gelmedi. Hiçbir şekilde bana böyle bir şikâyet ulaşmadı.

Savcı: Yine bu Yakup Öner, Abdi İbrahim meselesi ile ilgili iskan sürecinden bahsetmiş, iskan sürecine ilişkin Abdi İbrahim'in sahiplerinden haksız talepler olduğundan bahisle size geldiğini mahkeme huzurunda bahsetti. Yakup Öner Abdi İbrahim meselesi ile ilgili size geldi mi?

Ekrem İmamoğlu: Kim bahsetti?

Savcı: Yakup Öner.

Ekrem İmamoğlu: Size gelip Abdi İbrahim meselesi ile ilgili Şişli Belediyesi'nin böyle bir sorunu var diye...

Hakim: Bahsettiği kadar hatırlıyorum yani. Bahsettiği, burada bahsettiğim ne dedi, gelmiş bende demişim ki işte ne demiştin hatırlamıyorum yani. Bu konuyu hatırlamıyorum.

Hakim: Onu şöyle soralım, o soruya şöyle genel soralım. Şişli bölgesindeki iddiaları iddianamede okumuşsunuzdur herhalde.

Hasan Fehmi Demir: (Anlaşılmıyor)

Savcı: Yine bu Beylikdüzü döneminde iddia edilen şekilde Adem Soytekin aldığı çekten vesaire bu Kreş adı altında yine bizim bu Nişantaşı... Şişli bölümüne geldiğimiz zaman da Nişantaşı Koru

ruhsatı alınan 2. [anlaşılamadı] TL'lik bir Çek var, gerçi bu çek konusu bir daha sorulacak.

Hakim: O şey varsa da savcım sorularınızın arasında iş adamlarından şikayetli bu konularla ilgili gelmiş...

Savcı: Ekrem bey genel cevap verdi.

Hakim: özellikle ayrı ayrı tek tek tek....

Savcı: Yine bu teknik danışman... Etkin pişmanlık ifadesinde Vaniköy'deki bir tadilat için Boğaziçi İmar yetkililerinin size bilgi vermesi üzerine bizzat siz de siz de görüştüğü, bu Vaniköy'deki villa ile ilgili sizin büyük bir kreş karşılığı izin... gerektiğini beyan etti. Sizin konu hakkında Yakup Öner size talep veya konu hakkında bilginiz var mı? Cüneyt Yakut da herhalde size görüştüğünü Yakup Öner'e söylemiş.

Ekrem İmamoğlu: Meseleyi veya bu tür süreçleri hatırlamıyorum. Bizim hani şu kişi Kreş bağışlayabilirler mi? Kütüphane yapabilirler mi? Şuradaki caminin eksiğini tamamlayabilirler mi? Şurda şunu yapabilirler mi diye sürekli konuşuruz zaten bu arkadaşlarla. Birbir ne o konuyu ne de bahsi geçen ismi hatırlıyorum. Hatırlamıyorum yani.

Savcı: Kültür AŞ ve Medya AŞ bölüm var ya iddianamede, Orada bir yapılanma iddiası, işte 3G ihalesi vesaire bunlarla ilgili bir sürü iddia var. Hatta Kültür AŞ Genel Müdürü Murat Abbas da bu konuda burada beyanlarda bulundu. Bu Kültür AŞ ve Medya AŞ Genel Müdürlüğündeki bu gayri resmi olduğu iddia edilen yapı bir bilginiz veya bu meseleyele size gelen bir şikayet oldu mu?

Ekrem İmamoğlu: Bana bir şikayet gelmediği gibi orada bir gayri resmi yapı diye bir şey mümkün değil. Kaldı ki hem Pınar Hanım çok başarılı bir Medya AŞ genel müdürüdür. Ve sürecini gayri titiz

bir şekilde yürütmüştür. Hem kurum içi denetimlerde hesap vermişlerdir. Kaldı ki en son biz buradayken evrak olarak da sundum mahkemenin de dosyasında var. Kurumun bütün birimlerinden yapılan tekrar inceleme ile bir kuruma herhangi bir zarar olmadığı yönünde beyan vardır. Hatta yine bu konuda bildiğim kadarıyla iki hafta önce ya da 10 gün önce her neyse bir tanzim raporu düzenlendi. Valilikten sorgusu geldi.

Tabi burada kelimeleri yanlış söyleyebilirim. Buna da yine İBB'nin kurumsal olarak Medya AŞ adına bir zarar yoktur şeklinde cevabı verilmiştir. Dolayısıyla bu bir bilirkişi faciasıdır. Benim incelediğim ve dinlediğim kadarıyla incelemem de dinlemem de buradaki süreçlerde mahkeme süreçlerindeki kanaatimden bahsediyorum. O bakımdan hem bu konuda bilgi aktaranlara, hem Medya AŞ genel müdürü ve diğer müdürümüze, aynı zamanda müdürlerimize, aynı zamanda Serdal Bey'e bu manada güveniyorum, ifadelerine de katılıyorum. Murat Abbas ne yazık ki hani yetkisiz genel müdür, hiçbir işlerden anlamayan genel müdür gibi tariflerinin bu süreçte tutuklu kalmanın ve itirafçı olmanın bir kaçış yöntemi ve dili olarak burada da yansıdığını düşünüyorum. Söylemlerinin hiçbir değeri olmadığını düşünüyorum.

Savcı: Tamam. Eyüp Subaşı'nı tanır mısınız?

Ekrem İmamoğlu: Tanımam.

Savcı: Tamam. Onun beyanlarını direkt geçiyorum o zaman. Tanımıyorsanız. Şimdi bu operasyon öncesi Adem Soytekin'in iddia ettiği toplantı vardı hani. Siz katılmamışsınız ama aynı kendi işte ifadesindeki diğer aktörlerden bahsettiği kişilerin katıldığı ve yine sizin kendinizi çağırıp belli başlı konuda uyardığınızı ifade etti. Yine bunun benzer şekilde Medya AŞ ve Kültür AŞ bölümünde Murat Abbas iddia ediyor. Bir toplantı düzenlendiğini, burada Murat Ongun, Fatih Keleş ve Ertan Yıldız isimlerini bir ifadenizde

vermeyeceksiniz. Sadece danışman kelimesini söyleyin tarzında bir hani avukat atanması şekli toplantıdan bahsetti. Böyle bir toplantıdan bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Yok.

Savcı: Ağaç AŞ bölüme ilişkin de şimdi Ağaç AŞ'ye ilişkin 3G istisnai alımlarla ile ilgili birçok eylem iddianameye girmiş. 3G meselesini belediye başkanı olarak nasıl değerlendiriyorsunuz? İştiraklerin birçoğunda 3G olması...

Hakim: Değerlendirmenizi...

Ekrem İmamoğlu: Sadece şunu söyleyeyim. Savcı Beyin sorusuna istinaden 115 bin ihale yapılıyor. Bunun dışında bu tür dediğiniz gibi doğrudan alımlar vesaireler artık tam tarifini de bilmiyorum. İçeriğinden de bilgi sahibi değilim, yapılıyor. Bunlardan bir belediye başkanının haberdar olması mümkün değil. Ama mühim olan ne biliyor musunuz? Belediye başkanının kurmuş olduğu denetim mekanizmasıdır. Dolayısıyla Ağaç AŞ'nin de ifade ettiği gibi, sayın genel müdürün Ali Sukas'ın ifade ettiği gibi, diğer iştiraklerin ifade ettiği gibi geçmişte olmayan bir iç denetim mekanizması işletilmiştir. O işte Ertan'ın burada sorumluluktan kaçtığı mekanizma içinde denetimin olduğu, içinde hukuk biriminin olduğu, satın alma biriminin olduğu ve bunların daha önce de olmadığını bilen bir Ekrem İmamoğlu olarak öyle teslim aldık, yoktu. Tamamen denetlenir hale getirdiği bir mekanizmanın bunlar... Mutlak sorgulandığına inanıyorum. Bir, ikincisi yine burada tabloda sundum. Daha önce iştiraklar 5 kez Sayıştay denetimi geçirmişken bizim dönemimizde 86 kez ya da işte küsuratında yanılabilirim. 86 kez sadece Sayıştay denetimi geçirmiş. Onun dışında Ticaret Bakanlığından, müfettişlerin vesairelerin denetimi 300 küsur. Bu bağlamda bu kadar denetlenen bir mekanizmayı ne yazık ki bir bilirkişi faciasıyla kimse

kirletemez. Herkes hesabını verir. Kimsenin tutuklanmasına da vesile olacak bir konu değildir yani.

Savcı: Yani şöyle evet denetimden bahsettiniz de, Fatih görsel 10'u açar mısın? Orada mesela Ağaç AŞ'nin 2023 12 98 265 sayılı dikim ihalesinde verilen teklifler var. 4 ayrı şirketin teklifi var ama bilirkişi raporunda tekliflerin hepsi aynı elinden çıktığına dair tespit edilmiş. Hatta bu konu hakkında da bu SAS Peyzaj'ın çalışanları, Turgut Doğu Işın beyanlarını ihale öncesi bunları kendisinin doldurduğunu ifade etmiş. Hani bu denetime rağmen bu tarz süreçlerin hep yaşanmasını nasıl açıklıyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Hesabını verir eğer bu tesbit dilmişse, şu an anladığım kadarıyla bir iddia bu yani. birinin iddiası.

Savcı: aynı elimde...

Ekrem İmamoğlu: İncelenir, bakılır. Kim yanlış yapmışsa hesabını verir. Ne diyebilirim yani? Hesabını verir ama kimsenin burada tutuklu olmasına sebep olacak bir iddia üzerinden insanların hapiste tutulacağı mesele değildir bu yani. Ama bu insanlar bundan dolayı hapiste duruyor. Ben sadece üzerinde durduğum, kısım budur.

FATİH KELEŞ, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Fatih Keleş: Aslında soru sormayacaktım ama Sayın Savcımızın Cebeci üzerindeki soruları üzerine, Başkanımızın bilemeyeceği konularda birkaç konuda ben de soru sormak isterim. Sayın Savcımız, Çevre Korumanın Savcılığın yazmış olduğu yazıya bizim burada herhangi bir izinimiz yoktur diye bir cevap verdiğini ama

yol belgesinin kimin tarafından düzenlendiğini bunu size sordu. Siz de tabii bir cevap veremediniz ama şöyle bir hatırlatma yapmak isterim ben size. 2021 yılında MAPEG Cebeci için önce yılın başında bir izin vermişti. 2021 yılının sonunda da yine TEİAŞ'ın burada trafomuz kayıyor, bunu altını doldurun diye bir talebi olmuştur MAPEG'e. MAPEG de bunu ilgili şirkete ve ruhsat sahiplerine yazmıştı ve bunu da bir kopyasını İstanbul Büyükşehir Belediyesine ve İSFALT'a iletmiştir. Bunun üzerine...

Hakim: Fatih Bey soru mu soruyoruz iddia makamına cevabınızı soru yöntemiyle mi kullanıyoruz?

Fatih Keleş: Sayın başkan o soruya nasıl cevap verebilir...

Hakim: O zaten Ekrem Bey'e sordu. Ekrem Bey'in bildiği kısmını anlattı zaten. Hani onu açıklamaları ayrıca zaten siz de kendi savunmanızda zaten söylediniz.

Fatih Keleş: Doğrudur Sayın Başkanım. Yani buradaki Çevre Korumanın bu yol belgesini MAPEG'in talebi üzerine verdiğini biliyor musunuz Sayın Başkanım?

Ekrem İmamoğlu: Güzel bağladı.

Hakim: Sizden öğrendi.

Ekrem İmamoğlu: Ne cevap vereceğimi de bilmiyorum valla.

Fatih Keleş: Bilemeyebilirsiniz.

Hakim: Sorarken kolay oluyormuş cevap vermek

Ekrem İmamoğlu: Onu da bilmiyorum. Ama zaten açıklamayı yaptığın için ama şansın olmuştur.

Fatih Keleş: Peki, bir de haritada gösterilen 2024-2025 Google görüntüleri üzerinden burada ruhsat sahasının dışında bir fotoğraf

gösterildi. Sanırım bilemiyorum tabii haritayı tam inceleme fırsatımız olmadığı için. Burada da Valiliğin de döküme orada yapılan 2024 tarihinden sonra veya öncesinde buradaki döküme, döküm gelirine protokolle ortaklığı olduğunu biliyor musunuz Sayın Başkanım?

Ekrem İmamoğlu: Evet onu biliyorum. Yani o ortaklığı olduğunu biliyorum. Çünkü protokoller hem benim Cebeci'ye hazırlığımda elimdeydi hem de en son hatta bunu Meclis kararıyla da devam ettirdiğini de biliyorum Valiliğin. Dolayısıyla doğru, Valilik ortağıdır. Dolayısıyla...

Fatih Keleş: İstanbul Büyükşehir Belediyesi de ortağı, gelirinden pay alır.

Ekrem İmamoğlu: Birlikte zaten gelir paylaşımı şeklinde. Dolayısıyla zaten söyledim Orman Bakanlığına ya da Orman Bölge Müdürlüğüne Sayın Savcıya soru talep etmelerini önerdim yani. Bakanlık burayı denetlemiş mi, Orman Bölge Müdürlüğü gidip gelmiş mi diye sormasını ve bu konuda bir soruşturma başlatılmasını önerdim yani.

Fatih Keleş: Hatta Sayın Savcı bile sordu. İbrahim Bülbüllü Fatih Keleş'in Cebeci bölgesindeki hani amacı neydi gibi bir soru sormak istedi sanırım. Bu Valiliğin ve İBB'nin de gelir elde etmesini sağlayan protokolün içerisinde benim de oradaki maden sahasında yönetim kurulunda görev aldığım için benim de imzam var. Orada yönetim kurulunda görev aldığımızdan bilginiz var mıdır Sayın Başkanım?

Ekrem İmamoğlu: Yönetim kurulunda olduğundan bilgim var. Yani sürece dair imzan olup olmadığını bilmiyorum ama buna ama bilgim var yönetimde olduğuna.

Fatih Keleş: Ayrıca bu yine iddialarda bölgede maden sahasının dışında yayla yolu diye tabir edilen yerin, proje dışında kalan yerin, yol yapım bahanesi ile hafriyat dökümüne sebep olunduğu konusunda bir iddia da vardı. Fakat yine belgelerden de görüyoruz ki Sultangazi Belediyesi ve Sultangazi Kaymakamlığı da Valilikle bilgisi dahilinde bölgenin ihtiyacı konusunda orayı Sultangazi Belediyesinin yaptırdığına dönük bir bilginiz var mıdır?

Ekrem İmamoğlu: Yani bunu da duyum olarak biliyorum ve yani belgeli, evraklı olarak önüme düşmüş bir şey değil ama en azından İBB'nin yaptırmadığını biliyorum ben.

Fatih Keleş: Burada yine size sorulurken İSFALT Genel Müdürü ve İSTAÇ Genel Müdürünün beyanları size soruldu. Yine burada ben kendilerine sormuştum. İSFALT'ın bölgede MAPEG'in verdiği izinlerden çok haberi olmadığını, yani bu konulara çok vakıf olamadığından burada bahsettiler. Bunu bilinçli mi yaptılar, bilinçsiz mi yaptılar bilmiyorum ama yine Burak Korzay'ın beyanında İSFALT'ın buradaki dökümleri resmi gibi göstermek adına İSFALT flamasını oraya diktirdiğini, yine Burak Korzay'ın ifadesinden iddianameye konmuş bir eylem bu da. Eylem değil de bir suçlamaydı diyebilirim. Burada MAPEG'in avukatlarının sorusu üzerine kendi beyanıyla çelişerek Burak Korzay buradaki İSFALT'ın projenin zaten yürütücüsü olduğunu, orada İSFALT'ın flamasının konulmasının kendisinin istediğini ve burada avukatın sorusu üzerine bunu böyle cevapladı. Burada İSFALT'ın projeyi yürüten firma olduğunu biliyorsunuz değil mi Sayın Başkanım? Teşekkür ederim sorularım bu kadar.

Ekrem İmamoğlu: Yani hani zaten sutre diye tarif ederken söyledim yani. İSFALT'ın ortaklığı karşılığında bu işi üstlendiğini ve bu işin esas maliki durumuna değil ama onun da bir protokole

bağlı olduğunu, maden sahasına döndüğünde 2018'de yani biz daha göreve gelmeden bir protokole bağlı bir husus olduğunu da ifade ettim zaten.

Fatih Keleş: Ayrıca yine Savcılık izin yok mudur, küçük izinler verilmiştir dedi ama 2021 senesinde MAPEG'in burada TEİAŞ'ın talebi üzerine bir izin verdiğini ve 2023 senesinde de çok daha büyük yani herhangi bir kısıtlaması olmayan bir izin daha bölgeye dolgu için verdiğini, bu 2023'teki izinlerden haberiniz var mıdır Sayın Başkanım?

Ekrem İmamoğlu: Vallahi o kadar detay...

Fatih Keleş: Tamam.

Ekrem İmamoğlu: Detaya girmeyeceğim. Siz de gereken açıklamayı yaptınız. Başka soru varsa...

HAKAN KARANİS, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Hakan Karanis: Sayın Başkan, dün bir ifadenizde bir anlatım yaptınız. Oradaki şahıs benim.

Ekrem İmamoğlu: Doğru, doğru.

Hakan Karanis: Bu isnatlarınıza katılmıyorum.

Hakim: Sorularınızı soralım

Ekrem İmamoğlu: İçeriği dolu oluyor, şimdi çalışmayınca…

ARİF GÜRKAN ALPAY, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Arif Gürkan Alpay: Evet. Sayın Başkanım Cebeci maden bölgesini anlattınız. Buradaki yani bizlerin savunmasından daha fazla bir şey oldu, herkes için çok daha net anladık. Ben Fen İşleri Daire Başkanlığı bana bağlı olduğu için Cebeci maden bölgesiyle ilgili iddialarda varım. Ve burada sahada da yollar yapıldı, siz daha sonra söylediniz ve "Açılışını da birlikte yaptık" diye söylediniz. Dolayısıyla burada da bir proje müellifi olarak Fen İşleri var. Ben tabii bunu bir türlü şeyde anlatamadım yani burada aslında ne şov olarak varım, ne görevlendirme, ne de buradaki bütün bu olayları da ben de sonradan çalıştım büyük bir kısmını yani sizler gibi. Dolayısıyla ben şöyle söyleyeceğim: Siz kurumda en üst yöneticisiniz ve bu konuda bazı şikâyetler gelirse size gelir. Benim işlerimin burada kontrol yapmadığı ya da bazı şeylere göz yumacak tabi pozisyonu olmamasına rağmen böyle bir şikâyet geldi mi size Sayın Başkanım?

Ekrem İmamoğlu: Yok, gelmediği gibi çok merak ettiğim için orayı aslında gelip iki defa gezmemin sebebi de o inşaatı görmekti. Sizden de bilgi aldım yani nasıl gidiyor, bir eksik var mı diye. Aslında sahaya gelmemin de sebebi oradaki Fen İşleri müellifliği ve...

Arif Gürkan Alpay: Yol yapım işiydi, sadece yolla yolla bağlı kaldı.

Ekrem İmamoğlu: Ben oraya gelip ilgilendiğim mesele de oydu zaten. Nereye döküm yapılıyor, ne kadar yapılıyor? Benim kenarımdan bile geçmedi. Yani gelip incelemeyi bile sizin üzerinizden oradaki sahayı hazırlayın, muhtemelen sizi aramıştır özel kalem. Siz bana çünkü kontrolünü yaptığınız ve müellifliğini

anlattığınızı hatırlıyorum yani. Şimdi orada ben işte o bahsi geçen iş adamını da Murat Gülibrahimoğlu'nu da orada gördüm, başkalarını da gördüm ama esas sunumu ben sizden dinledim orada.

Arif Gürkan Alpay: Doğrudur Sayın Başkanım; yolların nasıl yapılacağı konusundaydı ve MAPEG'in onayladığı projeyi birebir uyguladık.

Ekrem İmamoğlu: Evet.

ADEM SOYTEKİN, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Adem Soytekin: Şimdi, soruya geçmeden önce şöyle bir açıklama yapmak istiyorum, şöyle bir şey açıklama ihtiyacı hissettim. Ben yaptığım kreşlerde, okullarda, camilerde, belirli yol veya kavşakta önceden tercih edilmedim. Ben işi yapmış, bitirmiş olurdum. Şöyle örnek vereyim. Hatay'ı gördükten sonra da zaten gittim, bitirdim. Bütün sermayesini, bütün parasını, kendi sermayem ile karşıladım. Bağışçı yaklaşık sekiz ay sonra bağışçı bulundu ve para ödendi. Dolayısıyla, burada ben gidip şu bağışçıyla görüşmem, tanımadığım belliydi.

Ekrem İmamoğlu: Bu açıklamayı bana mı yaptın? Ben öyle bir şey demedim çünkü.

Hakim: O açıklamayı bize yönelik. Sen zaten savunmada o şekilde anlatmıştın zaten. Sen soruya geç.

Adem Soytekin: Şöyle; devam, kreşler konusu özellikle eğitim, şimdi o da bizim gururumuz ve bu sebeple hatta bu kreşin eğitim konusu çok daha önemli, bu alandaki ve bir tanesini de ben bağışlamıştım. Ben tutuklanıp şey yapılana kadar, yani bu bağışçıların tanınmaz, hiçbiri. Ben bağış olarak bildiğim her şey sonrasında bağış yapanlar çıktı, rüşvettir, bunlar. Ben sayın Ekrem İmamoğlu’na şunu sormak istiyorum, bu rüşvettir ise yani bana neden açıklama yapılmadı. Ya da bu konuda ben neden yalnız bırakıldım? Hiç kimse, yani bu süreçte, tutuklanma süreçlerinde, İBB olsun, diğer birçok sosyal medya hesaplarında "Bu yalandır, bu yanlıştır, bu doğrudur" şeyler bulunmadı, ama bu konuda ben yalnız bırakıldım.

Hakim: Bu sorunun zaten ne dediğin cevabını vermiş oldu aslında benim sorduğum soru üzerine. Zaten onlar gayri hukuki olduğu yönünde bir değerlendirmesi yok zaten sanırım. Ya buradan ne gibi bir açıklama alacağız, ne gibi bir cevap alacağız biz buradan?

Adem Soytekin: Ben kendi açımdan şunu merak ediyorum. Ben bunların hepsini bağışlıyorum, biliyordum ama verenler rüşvet olduğunu iddia ediyorlar.

Ekrem İmamoğlu: Yani buraya gelip, ya da tutuklandıktan sonra bir sürü beyan ekleyen, beyanını değiştiren çok işler oldu, sen de biliyorsun, sen de yaşadın ya. Yani onun için sen yandın ve burada her şeyi anlattım, sen de duydun yani. Yani hani bu işin bizim kapıdan içeri rüşvet girmeyeceğini söyledi. Sen de hangi iş yaptığını anlattın az önce, sen buradaydın, yeni mi geldin bilmiyorum, duyduysan duymuşsundur zaten.

Hakim: Başka soru varsa alalım,

Adem Soytekin: Ali Kurt'un Kiptaş konusunda, Ali Kurt'un özellikle bizden. Bizden derken benden şahsi değil. Bizden hak ediş büyük

ve düş ödemelerinde genelde tam istendiğinde sizin adınıza isterler. Bu konuda bir bilginiz var mıdır?

Ekrem İmamoğlu: Adem, birincisi böyle bir şeyi, ne Ali Kurt, ne bir başkasının böyle bir şeye cesaret etmesi mümkün değil, bir. İkincisi burada senin bir iddian var, bir başka ortağın da çıktı geldi, dedi ki "Bizim böyle bir eylemimiz asla olmadı" dedi. Dolayısıyla, senin ifadenin tam tersini ifade etti. hiçbir kişi benim adıma hiç kimse de senin bahsettiğin nitelikte rüşvet vesaire isteyemez. Benim böyle bir talimatım olur, olmaz diye böyle bir soruyu senin aklından bile geçirmen mümkün değil. Niye böyle bir şeyi burada böyle sorma ihtiyacı hissettin? Ondan olmadım yani. Bana karşı sorumu geliştiriyorsun, bunu anlamak zorundayım.

Adem Soytekin: Ali Kurt'la sürecin, süreci genelde siz yönetiyordunuz, bunlardan haberimiz var mı, yok mu? Onu soracaktım sadece.

Ekrem İmamoğlu: Ali Kurt başarılı bir bürokratımızdır. Ortağın burada tam tersini ifade etti. Ne Ali Kurt ne de bir başkası benim hakkımda böyle bir yetkiyi bırak ifade etmeyi kullanmayı aklına bile getirmeye cesaret edemez.

Adem Soytekin: Ben özellikle bu süreçte şey etkin pişmanlık ifadesi verdikten sonra işini yapamayan, beceremeyen, teslim edemeyen, hiçbir şekilde iş yapamayan ve şirketleri batıran, İBB ve Kiptaş'ları batırmaya çalışan bir imaj geldi. Buna sizin yaklaşımınız nedir, bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: Yani Adem sen konuşuyorsun emin olamıyorum şu anda ama, birincisi, benim hiç kimsenin ekmeğine göz dikmeyeceğimi, herkesin ekmeğinin, kazanması için, yani zarar etmemesi için müteahhitlerin bile yanında bürokratlarıma şunu söylemişimdir; aman titiz olun. Ne zaman? İşte pandemi dönemi,

ne zaman? Enflasyonun arttığı zaman. Nasıl titiz davrandığımı sen bilirsin. Ve benim bulunduğum ortamlarda da şu anda bana sorduğun kadar bile konuşmamışsındır bütününü ortaya koysam. Çünkü ben müteahhide söz hakkı bırakmam yani. Orada bir müteahhit gerçekten işini iyi yapıyorsa, onun hakkını ondan fazla korurum. Bir, ikincisi, yalnız bırakıldım, hakkımda şöyle yalan üretildi, vesaire üretildi. Ekrem İmamoğlu'nun ağzından böyle bir şey mi duydun? Mümkün değil duyamazsın. Son olarak İBB'de senin firmanı bildiğim kadarıyla TMSF yönetiyor ya da yapılan işleri, TMSF'in yürüttüğü işlerle ilgili ben dönen dönem kendilerinden bilgi istiyorum. Sağ olsun, yolluyor yöneticiler. Örneğin, işte Avcılar bitmek üzere, örneğin, işte, Bahçelievler’deki stad bitti, teslim edildi. Dolayısıyla senin işin olduğunu bildiğim iki yerden bahsediyorum ama bunun gibi 50 tane, 60 tane şantiye nasıl gidiyor diye takip ettiğim için biliyorum. Hatta şunu da biliyorum, uzun süre TMSF'in dağınık olduğu, şantiyenin yürümediği, yürütülemediği mesela bunlardan birisi Avcılar, uzun süre iş yapamadılar, Bahçelievler'i bitiremediler diye bilgileri de biliyorum. Nasıl böyle bir şey aklına senin firmanı batırmakla uğraşacak Ekrem İmamoğlu? Aklını mı yedin sen yani?

Adem Soytekin: Şurayı açıklamak istiyorum aslında,

Hakim: Soruları alalım

Adem Soytekin: 200 milyonluk daire satılan bir yerde kullanılan ısıtma sistemleri ve pompa sistemleri sosyal konut, yani 5 milyon ve 7 milyon olan dairelerin olduğu yerde kalitesiz, bozuk kullanılıyor, daha pahalısı kullanılıyor. Yani bunun bir sürü örneği, kaydı dosyası tutuluyor.

Ekrem İmamoğlu: Anlamadım. Neyle ilgili bu?

Hakim: Sıradaki soruya geçelim.

Adem Soytekin: Son sorum, Mehmet Bey, bana 7 Mart'taki toplantıya katıldığı. Bu toplantıya sizin adınızla katıldı, siz mi talimat verdiniz ya da haberiniz var mı diyorum?

Ekrem İmamoğlu: Mehmet Pehlivan katılmadım diyor, HTS kayıtlarında yok ve Mehmet Bey'in hangi toplantıya katıp katılmayacağını takip edecek biri olmadığımı da sen iyi bilirsin. Bunları bana sormanın, az önce ifade ettiğim gibi anlamını hala anlayamadım. Yani bu şekilde, sorular niye soruyoruz, onu da idrak edemedim hala.

Hakim: Adem Bey başka soru var mı?

Adem Soytekin: Başka sorum yok, teşekkür ederim.

ALİ KURT, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR
17.10.2026

Hakim: Ya bu artık kalsın şimdi Adem oradan soru sordu sen de ona cevap bunun sonu gelmez. Sanık durumla alakası yok sanıkla olan durumun cevabını aldık zaten. Sanıktan aldığınız cevaba bakmanız lazım. Anladım da onu sorma sebebi de biraz önceki Adem'in sorusu. Bunun arkası gelmiyor böyle karşılıklı. Tamam buyurun. Tamam buyurun, ben kaydı sonlandırdım.

Ali Kurt: Teşekkür ederim. Ona soru sormayacağım suç duyurusunda bulunacağım ama ben başkanıma soru soracağım izninizle. Başkanım, örgütten de yargılandığınız için bunu açıklamak için bu soruyu soruyorum. Hani ….. bir açıklama yaptı. İlk işe başladığımda hatırlar mısınız, bu işin tanıdığı burada da, senelerdir. Eğer heyetinize sorarsanız Mehmet Çalık'tı bu işin.... Siz de her defasında biliyorsunuz. Şöyle bir şey olmuştu.

Biliyorsunuz 2019'un Temmuz'unda tanıştık. Ağustos'ta bana yani teklifte bulunduz İK süreçlerinden geçtikten sonra 2019 Ağustos'ta TOKİ'den memurluktan istifa edip KİPTAŞ'a atandım. O süreçte CHP'liler CHP meclis üyeleri o dönem özellikle Ak Partili bürokratları İBB'ye alıyorsunuz, TOKİ'den adam alıyorsunuz diye homurdanmaya başlamışlar. Bu da benim kulağıma gelmişti. Ben de bunu sizde de bir sıkıntı olmasın diye Mehmet Çalık vasıtasıyla dedim ki "Ya bir sıkıntılı bir iş, ben hani zarar vermeyeyim size, uzak durayım istiyorsanız, istifa edeyim" dediğimde siz haber göndermiştiniz. O zaman çok bir iletişimimiz yoktu. Örgütten. Ben yargılanıyorum ya başkanım o yüzden. Siz de bana şöyle bir haber göndermiştiniz: "Kulağını kapa, işine odaklan. Hızlıca KİPTAŞ'ı toparla ve temel at." Bu diyalog oldu mu, olmadı mı?

Ekrem İmamoğlu: Yani Ali Bey, bu diyalog seninle de oldu. 10 yıl AK Partili dönemde Ziraat Bankasına genel müdürlük yapan genel sekreterle ilgili de oldu. Başkalarıyla ilgili de oldu. Onlarca yani ben ama bu işlere herkese, sana da olduğu gibi kulağını tıka, işine bak dedim. Herkese de aynı şeyi dedim. Herkesle de performansına göre devam ettim. Çok az yanıldım. Emeğine teşekkür ederim. Gerçekten güzel bir KİPTAŞ yönetimi ortaya koydun. Daha öncekileri biliyoruz, kayırmacılığı biliyoruz. Emeğine teşekkür ediyorum. Gerçekten bu millet de bunu takdir eder, merak etme yani.

Ali Kurt: Sağ olun. Başkanım ben, şey mahkeme başkanı... Çok başkan var. Beyanda bulunmayacağım. Sadece hani yerin şu an olduğunu düşünerek şikayet ve suç duyurusunda bulunmak istiyorum. Adem Soytekin burada huzurda verdiği ilk ifadede, iddianamede 2021 beyanını 2022'ye çevirmesinde de müdahale etmediniz. Ben az önce de müdahale edersiniz diye düşündüm. Çünkü dedi ki burada huzurda, bir manşet verdi onun. "Ali Kurt kendine çalışır" demişti. "Ekrem İmamoğlu'yla ilişkin örgüt yok"

demişti. Bugün yine beyan değiştirdi. Ve dedi ki "Ekrem İmamoğlu adına bizden para isterdi" dedi ki ...., hâlâ da .... Yurt dışında şirketi olanlar bunu yalanladı. Bununla ilgili yalan beyanda bulunması, yargıyı yanıltmaya yönelik dolayısıyla suç duyurusunda bulunulmasını talep ediyorum. Teşekkür ederim. Tahliye taleplerimin bu hususun değerlendirilmesini arz ederim.

BAKİ AYDÖNER VE BULUT AYDÖNER AVUKATI, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Avukat: Ben Eylem 32 ile ilgili öncelikle soru soracağım. Eylem 32'de isnat edilen eylem; İstinye Mahallesi 368 ada 25 ve 26 parsel sayılı Serbülent Danış'a ait taşınmazların devralınmak üzere Bulut Aydöner'in sahibi olduğu Hanonoğulları DTM şirketine zorla devredildiği, devrinden sonra da …iş ortaklığının aldığı ihaleye ilişkin hak ediş ödemelerinin düzenli bir şekilde yapılmaya başlandığına yöneliktir. Bu iddianame nedeniyle de müvekkilim Bulut Aydöner 15 aydır tutukludur. İBB Avrupa Yakası Yol Bakım Müdürlüğü'nün 2023'e 113 21 64 ihale kayıt numaralı Avrupa Yakası asfalt kaplama işi, … iş ortaklığının almış olduğu ihale ilişkin soruyorum sorumu. Sizin ihale sürecine, hak edişlerin ödenmesi veya ödenmemesi yönünde herhangi bir müdahaleniz oldu mu? Mali işler tarafında herhangi bir talimat verdiniz mi?

Ekrem İmamoğlu: Sevgili avukat arkadaşım, ben bu kurumda daha önce buraya gelen, özellikle mali hizmetlerle ilgili genel sekreter yardımcılarımızın ve genel sekreterin olduğu sorguda kendilerine sorduğum bir soru vardı. O da, "Hiçbir zaman sizinle herhangi bir ödeme tablosu üzerinden konuştum mu? Ve veya hiçbir zaman 'Getirin bakayım, şu an hangi müteahhitlere ödeme yapıyorsunuz

ya da yapmıyorsunuz?' diye sordum mu?" Niye biliyor musunuz bu soruyu sordum? Ben çünkü 6 ay... 6 yıl boyunca mali hizmetlerle ben dahi görüşürken özel bir sohbetlerimiz, sohbet toplantılarımız olmuştu. Bu da genel sekreterin, genel sekreter yardımcılarının olduğu toplantılardır. Bunlar hassas yerlerdir. Bunlara Ekrem İmamoğlu girmez, konuşmaz; öyle bir de ben kimsenin girmesine de müdahale etmedim. Ve burada da ifade edildiği gibi, özellikle bu tür hatlarda... Müsaade etmedik, pardon; müsaade etmedik. Bu tür mesela hukuk müşavirliği veya mali hizmetler gibi hassas alanlarla ilgili de onları böyle koruma altına alan... Mesela mali alanda çalışan birçok insanla hayatında ilk kez göreve başladıkları anda tanıştım. Niye onu yaptık ama? Çok iyi sorguladık. Türkiye'nin en büyük kuruluşunun başında olan insanı o işin başına getirdik. Türkiye'nin en büyük bankalarının bir tanesinde genel müdürlük yardımcılığı yapmış kişiyi getirdik o işin başına koyduk. Niye? Burası hassas bir yer, kamu malı, kamu parası. O bakımdan bu şekilde bir talimatım olmamıştır, kimseye de buna müsaade etmem. Tek bir tarafını duysam onunla, yani en yakınım dahi olsa çalışma arkadaşlarımdan, hayatım boyunca ilişkimi keserdim.

Ayrıca yani Bulut'u ben burada tanıdım. Bulut'un ticarethanesine de bir esnaf gezisinde o da Baki Bey siyasi kimliğiyle hani "Burası da bizim dükkân" deyip kapıdan içeri girdiğimde ben de o zaman yanlış hatırlamıyorsam iki kadınla el sıkıştım. Yani Bulut orada da yoktu. Kimdi o kadınlar onları da hatırlamıyorum. Baki Bey bana "Burası bizim ticarethanemiz" dediği için bir esnaf gezisinde hayatımda bir defa o ticarethaneye girdim. Hani onu da söyleyeyim şimdi, belki sorunuz olur diye önden keseyim.

Avukat: Tamamdır. Yani siz sorumu cevapladınız da Baki Aydöner'in bu süreçte dahli olduğuna yani müdahale ettiğine şahit oldunuz mu diyecektim...

Ekrem İmamoğlu: Hiç olmadım.

Baki Aydöner ve Bulut Aydöner müdafii: Tamam. Genel anlamda Bay Baki Aydöner'in parti meclis üyesi sıfatı veya sizin adınızı kullanarak müteahhitlerle görüşme veya iş takibi gibi yaptığında şahit oldunuz mu veya duydunuz mu?

Ekrem İmamoğlu: Canına okurdum.

Baki Aydöner ve Bulut Aydöner müdafii: Şimdi Hanonoğulları DTM, Bulut Aydöner'e yani ailesinden Bulut Aydöner'e aktarılmış bir şirket. Onunla ilgili herhangi bir olumsuz bağı olmadığını biraz önce söylediniz. Serbülent Danış 17 Haziran 2025 tarihli ifadesinde Baki Aydöner'in bu işler için kendisini Ekrem İmamoğlu'nun görevlendirdiğini, kendisinin AK Parti'li olduğu için onunla görüşmek istemediğini... Ya Baki Aydöner'i temsilci seçtiği beyanı da doğru değil Serbülent Danış'ın?

Ekrem İmamoğlu: Tanımıyorum, öyle bir şey yani. Ne o adamı tanıyorum, ne de az önce söylediğim gibi Baki Bey'in öyle bir diyaloğu olsa kendi namıma, kendi kişisel tavrımla canına okurdum yani. O kadar net söyleyeyim; arkadaşlığımı koparırdım.

Baki Aydöner ve Bulut Aydöner müdafii: Eylem 30'la ilgili de bir soru soracağım KİPTAŞ'la ilgili. Yani burada Bulut Aydöner ve Baki Aydöner sanık olarak... Pendik Arkatlı KİPTAŞ. Müvekkillerim Baki Aydöner ve Bulut Aydöner'e eşi melek sözde D blok 10 numaralı yerden 11 600 daire almış. Bununla ilgili Baki ve Bulut Aydöner'in illiyet bağını kesmek için sizin KİPTAŞ Genel Müdürü Ali Kurt'a herhangi bir talimatınız veya bir talebiniz oldu mu?

Ekrem İmamoğlu: Hiç kimseyle ilgili olmadı.

SERDAL TAŞIN AVUKATI ALİ RIZA DİZDAR, EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

Avukat Ali Rıza Dizdar: Her şeyden evvel sayın mahkemenin ve sayın cumhuriyet savcısının son derece yerinde sorularıyla ve sorduğu soruların cevabı kamuoyuna yansıdığı zaman bilinmeyenler ellerden öğrenir misali bugün olay ortaya çıktı. Şimdi sayın başkana on bir tane soru soracaktım bu çok basit şekilde o soracağım soru on bir tane soruyu evet veya hayır diye cevap verecek. Öncelikle şunu umuyorum ve diliyorum. Gerçi dilekçe vermiştim ama bu dilekçeyi hiç konuşmayacağım yani ben tutukluluk incelemesiyle ilgili ama umuyorum ve diliyorum ki sayın savcı herkesin sizde herkesin tahmin edeceğinizi umuyorum ve diliyorum. Şimdi efendim şöyle de başlayayım siz bir soruyla başladınız sayın başkan Serdar Taşkın ismini zikrettiğimiz bir sorunuz oldu. Daha sonra dediniz ki şikayet gelseydi ne yapardınız?

Sayın başkanım Ekrem başkanım size söyleyeyim ben savunmamda bir korkma ile başlarım. Siz Hazreti Ali'nin sözleriyle bitirdiniz ama Kanuni Sultan Süleyman'a Yahya efendinin yazdığı mektup hala sarayda duruyor. Hak neme lazım demediğimiz müddetçe, halk arkadan millet arkadan yürüdüğü müddetçe ülke kalkınır. Sağlıkla ilgili bir şey söylediniz. Eğitimin, sağlığın serbest olmasını istediğiniz. Mustafa Kemal Atatürk'ün heykellerinin bulunduğu küba'da sağlık bir sistem nedeniyle bedavadır eğitimi de bedavadır. Soru şu. Size soruyu sorduğum sorularım şu tek tek cevap vermeyeceksin evet hayır diyeceksin. Serdal Taşkın'ın diğer meslekteki diğer arkadaşlar demiyorum. Serdal Taşkın işten kaçması kaçabileceği davranışları var mıydı? Çalışanlar üzerinde baskı var mıydı?

Ekrem İmamoğlu: Hayır.

Ali Rıza Dizdar: Müsade edin bitireyim çünkü açıklaması çok önemli bir açıklama yapacağım size heyette de ben çok yani güvendiğim savcıya da açıklama yapacağım. İşin vasfının değiştirilmesi yapısı itibarıyla soykırımcı insanlık suçu işleyecek yapısı var mıydı? Çalışırken kişisel saldırı davranışlarını yaptığını duyduğunuz mu? Çalışırken duyduğunuz veya şahit olduğunuz gayri yasal davranışları olduğu için çıkarları için başkanlarına karşı başkalarının da çıkarları davranışları olduğunu duydunuz mu?

Ekrem İmamoğlu: Hayır.

Ali Rıza Dizdar: Efendim benim bunu söylememin sebebi CMK 100 maddede tek tek yazılı hatta 100 maddede.

Hakim: (anlaşışmıyor)

Ali Rıza Dizdar: Evet. Oradan okudum. Oradan okudum yani işte 100. maddeye göre uygun tutuklamalar yok burada. Hayır dedi. Şikayet gelseydi hemen işi yapardım dedi. Ben teşekkür ederim ve şöyle bir cümle sarf ettiniz sayın başkanın sorusu üzerine. Olsa haber alırdım. Biri bana haber verirdi. Yani o kadar işinizde titizsiniz ki gayri kanuni bir iş yapıldığını mutlaka surette duyardınız değil mi?

Ekrem İmamoğlu: Çok az şey gözden kaçırırım yani insanız ama çok titizimdir yani haklısınız.

Avukat Ali Rıza Dizdar: Teşekkür ederim benim.

ERTAN YILDIZ AVUKATI ÖZGE ALTUN AKYOL EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR – 17.10.2026

Özge Altun Akyol: Ekrem Bey, sizin bugün Ertan Yıldız ile herhangi bir husumetiniz var mı? Var mıydı ya da?

Ekrem İmamoğlu: Kendisinin husumeti olduğunu düşünüyorum.

Özge Altun Akyol: Sizin kendinize karşı?

Ekrem İmamoğlu: Hayır. Husumetimin olmadığı 6 yıl boyunca kendisine verdiğim en birinci derece yetkiden bellidir.

Özge Altun Akyol: Size karşı neyden kaynaklı olarak husumeti olduğunu düşünüyorsunuz?

Ekrem İmamoğlu: Herhalde hapse girdikten sonra ruh hâli değişmiştir.

Özge Altun Akyol: Cezaevi koşulları nedeniyle mi?

Ekrem İmamoğlu: Evet, evet, ben öyle düşünüyorum; tutsaklığı... Başka ne olabilir? Çünkü bir buçuk ay boyunca çok bir insan bu kadar sağlıkla ilgili sorun yaşar ve bu denli insanın sağlığına aykırı bir şekilde sesler çıkartabilirdi; çünkü yan koğuşumda kalıyordu. Bunu kendisine de "Sağlığın nasıl?" diye defalarca avukat görüşmesi odalarında yan yana kendisine bağırarak sordum veya avukatlarına sordurmaya çalıştım; çünkü sağlığını iyi görmüyordum. Bu gece yarıları ağır derecede bağırış çağırış şeklindeki seslerini duyarak şahitlik ettim. Ne kadar kaldı bilmiyorum; bir buçuk ay mı, iki ay mı her ne kadarsa. Sonrasında tabii tutukluluk, sonrasında savcılarla ilgili yaptığı görüşmelerde ki ben iddia makamına dair sözlerimde belirttim, savcılıkla hangi tehdit veya şantajla baş başa kaldı bunu bilemem, tahminen

olarak söylüyorum birçok insanın yaşadığı şeyler üzerinden; muhtemelen hayatını etkileyecek maddi, manevi birtakım unsuların tehditlerinden endişe edebileceğini düşünüyorum. Bütün bunların onu etkilediğini ve aynı zamanda bir husumete dönüşebileceğini düşünüyorum. Tanımam mümkün değil çünkü ifadelerini, tarzını.

Özge Altun Akyol: Tam da aslında bu bahsettiğiniz seslerle ilgili bir soru sormak istiyorum. Ekrem Bey, siz Casusluk Davası'nda müvekkilimin etkin pişmanlık ifadesi verdikten sonra, "Benim dosyamda da var pişmancık; Ertan Yıldız benim yan hücremde duruyordu. Ben ona sesimi duyuruyordum ama onun böğürmesini falan duyuyordum, gecenin sonunda nasıl bir böğürme ama" şeklinde bir beyanınız var.

Ekrem İmamoğlu: Evet, aynen öyle.

Özge Altun Akyol: Tamam. Biz bu böğürme kısmını kaba bir tanımlama olarak bulduk ama siz bu şekilde söylüyorsunuz. Sorum şununla ilgili:

Ekrem İmamoğlu: Başka bir tarif biçimini bilmediğim için o şekilde ifade ettim. Varsa tıbben başka bir tarifi, onu doktorlar bilir, ben bilemiyorum ama aynen o şekilde böğürme; hakaret değil ayrıca böğürme yani affedersiniz kusar gibi bir tarzda böyle sürekli, dakikalarca olmasını ben geceler boyu yaşadım.

Özge Altun Akyol: İkinci sorum şununla ilgili: Siz "Benim sesimi o duyuyordu ama ben onun sesini duyuyordum" dediniz. Birkaç soruyu art arda soracağım, dilediğiniz gibi cevap verebilirsiniz. Birincisi, bu seslerin müvekkilin alerjik nezle hastalığı...

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır, alerjisini çok iyi biliyorum onun. O alerjisi günlük öksürme şeklinde, onu çok iyi biliyorum; yıllardır yan yanayız. Böyle bir şey olur mu, duyulur mu öyle bir şey?

Yanımda yanımda toplantıda peşi sıra öksürmekle alakası olmayan bir sesten bahsediyorum. Zaten öyle bir sesi duymam mümkün değil.

Özge Altun Akyol: Tamam. Ben aslında şunu soracaktım: Yani bu duvar nasıl bir duvardı ki sizin sesiniz gitmiyor ama onun sesi...

Hâkim: Avukat Hanım, çok da bir önemi yok bizim için, uzatmaya gerek yok o kısımları; başka sorulara geçelim. Tamam, geçiyoruz. Peki.

Özge Altun Akyol: Şimdi yine siz huzurdaki beyanlarınızda müvekkilimle ilgili "Sıkıntılı bir haleti ruhiyesi vardı, duruşmada gördünüz" dediniz kılık kıyafet itibarıyla müvekkilimden bahsederken. Yine müvekkilimi kastederek "Savunmanın belkemiği olan itirafçının sorgusu yarıda kesildi" şeklinde bir cümle söylediniz. Müvekkilimizin sorgusu yarıda kesilmedi, kesilseydi önce biz itiraz ederdik; müvekkil sorgusunu, savunmasını yaptı. Bir de biz o gün siz salonu terk ettiniz, salonu terk etme sebebiniz neydi o gün o heyetin ifadesinden sonra?

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır, soru sorma kesilmedi, kesildi... Ben mi yanlış hatırlıyorum? Soru sormak istediler...

Özge Altun Akyol: En son şöyle bir soru üzerine müvekkili Sayın Başkan uyardı da benim...

Ekrem İmamoğlu: Ben de diyorum ki müdafilerim kendisine soru sormak istedi.

Özge Altun Akyol: "Cezaevinde kalmaktan mutlu musun?" diye bir soru geldi, oraya Sayın Başkan müdahale etti o kadar.

Ekrem İmamoğlu: Hayır, soru kesildi dedim, kendi gitti demedim ki Avukat Hanım yani. Benim müdafilerimin kendisine soracağı soruları dahi soramadı.

Özge Altun Akyol: Tamam. Şimdi Ekrem Bey, İYA yani İstanbul Yönetim A.Ş. söz konusudur. İYA'nın icrai bir görevi var mıdır, yönetsel bir faaliyeti var mıdır?

Ekrem İmamoğlu: Kesinlikle vardır.

Özge Altun Akyol: Vardır. Peki, İYA Danışmanlık Ticaret A.Ş. yani İYA'nın internet sitesinde İYA Danışmanlık Ticaret A.Ş.'nin ne olduğu tanımlanırken şöyle bir tanımlama yapılmış: "İYA, 2021 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki olarak kurulmuştur. İYA, İBB iştirak şirketlerinin ihtiyaç talep edilmesi hâlinde diğer ilçe iştiraklerine mali işler, insan kaynakları, iş sağlığı, güvenlik, süreç, iş geliştirme, stratejik iletişim, mevzuat, hukuk, uyum alanlarında" -lütfen dikkat buyrun- "danışmanlık hizmeti vermektedir." Yani bir danışmanlık hizmetinden bahsetmekte, bir icrai faaliyetten, bir yönetsel yapıdan bahsetmemektedir. Siz böyle dediğiniz için soruyorum: Neden internet sitesinde böyle bir tanımlama var?

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır, çok örtüşen şeyler. Tabii ki o faaliyet şeyinde Ticaret Sicil Gazetesi'nde nasıl tanımlanmıştır veya oraya nasıl yansıtılmıştır bunu bilmem mümkün değil ama tam da bu şekilde, bahsettiğiniz biçimde İYA bütün bütçesini İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştiraklerinden almıştır; çünkü her biriyle danışmanlık sözleşmesi vardı. Bu danışmanlık sözleşmesinin içerisinde denetim, hukuk, satın alma gibi bütün birimleri içeren bir faaliyet yürütmektedir. Bu, işin ticari boyutudur. Fiilî boyutunda da yine hem İYA Yönetim Kurulu Başkanı olarak hem de başkan danışmanı olduğu dönemde de ilave başkan danışmanı olarak bu görevleri bir bütün olarak yürütmüştür. Meclis üyesi olduktan sonra başkan danışmanlığı statüsü sona erse de aynı yetki ve kapasiteyle İYA Yönetim Kurulu Başkanı olarak tutuklanana kadar aynı görevi yerine getirmiştir. Aynı şekilde bütün grup başkanları Ertan Bey'in başkanlığında

toplanır, icrai kararlar alır. O kararların bütün denetim, satın alma, hukuk ve aklıma gelmeyen diğer hususlarda da İYA onayı olmadan da gerçekten birçok husus iştirakler tarafından yönetilemezdi. Bizim temel amacımız 32 şirketi tek başına birer uydu değil, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin böyle kapsayıcı bir iştirak üzerinden denetlenmesini, hukuki olarak denetlenmesini, satın alma ve diğer alanlarda da takip edilmesini sağlamaktı; onu da o şekilde sağladık.

Özge Altun Akyol: Ertan Yıldız yönetim kurulu başkanıdır, doğru mu?

Ekrem İmamoğlu: Doğru.

Özge Altun Akyol: Yönetim kurulu başkanının icrai bir görevi bulunur mu?

Ekrem İmamoğlu: İşte o dediğim daha önceki danışmanlık statüsü, yani Kasım 2024'te - Kasım 2023'te sona eren danışmanlık formunu İYA Yönetim Kurulu Başkanı olduktan sonra da aynı biçimde sürdürmüştür.

Özge Altun Akyol: Peki, Ekrem Bey, biraz önce ben İYA'nın tanımını okuduğumda size "Ben burada icrai bir faaliyet görmüyorum" dedim; siz "Tam olarak da budur, icrai faaliyettir" dediniz. Bu durumda internet sitesindeki bilginin eksik olduğunu düşünebilir miyiz? Ya da yanlış tanımlandığını?

Ekrem İmamoğlu: Tam anlamadım son kısmını; ne olarak düşünebilir miyiz?

Özge Altun Akyol: Yani eksik veya yanlış bir şekilde internet sitesinde tanımlandığını...

Ekrem İmamoğlu: Yok yok, eksik değil, sadece uygulamada tamamlayıcı bölümünü ben ifade ettim. Bu bazen idari koşullarda tamamlayıcı bölümleri uygulamayla yürütülebilir.

Özge Altun Akyol: Evet. Burada şöyle bir cümle belirtmek istiyorum Sayın Başkan: Dosyanın niteliği gereği hani sırası gelmişken, müvekkil 2024 seçimlerinden sonra icrai görevinin bittiğini, sembolik bir görevinin ya da devam ettiğini beyan etmiştir; söz konusu birimin biz yine aynı iddiadayız, icrai bir görevi yoktur, danışmanlık ve eğitim hizmeti vermektedir.

Son soru Ekrem Bey, siz bir beyanınızda yine Ertan Yıldız, müvekkil için "Hayal kırıklığı" dediniz. Kendisiyle ilgili ifadeler verirken, hatta birçok konuyla ilgili veya başka kişilerle ilgili bilgi verirken yetkinliğine inandığınız, görevde başarılı olacağını düşündüğünüz kişileri görevlendirdiğinizi söylediniz.

Ekrem İmamoğlu: Aynı şeyleri Ertan Bey için de söylüyorum.

Özge Altun Akyol: Evet, aynı şekilde kendisi için de söylediniz. Bu "Hayal kırıklığıdır" tanımı, yetkisi itibarıyla çok fazla yetkisi ve bilgisi olan müvekkilin sadece etkin pişmanlık beyanlarından ibaret midir?

Ekrem İmamoğlu: Hayır, olur mu; etkin pişmanlığın içerisindeki iftiralarından dolayı.

Özge Altun Akyol: Teşekkürler.

Ekrem İmamoğlu: Rica ederim.

KURUM AVUKATLARI EKREM İMAMOĞLU'NA SORUYOR 17.10.2026

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI AVUKATI SORUYOR

Avukat: Ertan Bey'in avukatı sorudu ama genel nitelikte sordu. Ben öncelikle şunu sormak istiyorum: Fatih Keleş ile Ertan Yıldız'ın İBB ve belediye iştiraklerinin içerisinde görevleri neler acaba?

Ekrem İmamoğlu: Şu anda Ertan Bey ile ilgili ifade ettim zaten. Tekrara geçmek istemiyorum. Fatih Bey'in İstanbul Büyükşehir Belediyesi meclis üyesi aynı zamanda 2024'e kadar, 24'ten sonra aynı zamanda iş adamı kimliği var. Kurumla bir ilişkisi yok. Sadece ilişkisi İstanbul Büyükşehir Belediye Meclis üyesi olduğu dönemde ve sonrasında da İBB Spor Kulübü başkanı.

Avukat: Peki, bunu şunun için soruyorum. İstaç A.Ş. Genel Müdürü Ziya Gökmen Togay'nın 24.06.2025 tarihli ifadesinde Ertan Yıldız ve Fatih Keleş satım alımlarda çıkacak ihalelerin kendisine bildirilme yönünde talimat verdiklerini beyan etmiş ve ihalelerle ilgili bilgilerin önce WhatsApp üzerinden, daha sonra kapalı zarf içerisinde Ertan Yıldız ve Fatih Keleş'e bildirdiğini beyan etmiştir. Ertan Yıldız ve Fatih Keleş'in görev tanımlarında bu şekilde bir şey var mı?

Ekrem İmamoğlu: Ertan Yıldız'ın görev tanımlarında var. İBB belediye başkanı danışmanı olarak bir görevi var ama Fatih Bey'in böyle bir görevi yok. Yani günümüzden bir örnek verirsek Cumhurbaşkanı danışmanının seçim takvimini vermesi gibi ya da hukuki değişikliklerde talimat verir gibi açıklama yapması gibi değil bu söylediğim. Bu birebirdir. Ertan Bey'in birebir görevidir ve o

görevi hem başkan danışmanlığı döneminde hem de yönetim kurulu başkanlığı döneminde iştiraklerden sorumlu olarak yürütmüştür. Tabii bu söylediğiniz mesajla aldı almadı, usule uygun olmayan bilgiyi aldı almadı bu detaylara benim hakim olmam mümkün değil. Zaten söylediğiniz gibi beyandan ibarettir.

Avukat: Fatih Keleş'in bu şekilde bir görev tanımı olmamasına rağmen neden bu şekilde kendisine ihalelerle ilgili?

Ekrem İmamoğlu: Siz de ifade ettiniz deneyimli bir İçişleri Bakanlığı mensubu olduğunuzu düşünüyorum beyandan ibaret.

Avukat: Kendisine bildirilen ihalelerle ilgili size bilgi veriyor muydu?

Ekrem İmamoğlu: Hiçbir ihale ihale de bilgisiyle 6 yıl boyunca hiçbir ihale kişilerin ihale suşu busu diye ne bilgi aldı ne de ben de bilgi paylaşıldı. Sadece birtakım iştiraklerde üst düzey birtakım çalışmalar yapılırken örneğin işte diyelim ki bir iştirakinin hasılat paylaşımı büyük bir proje veya işte enerji bakımından bir işin nasıl ihaleye çıkması gerektiği hususlar bu da statü açısından işte yapı işlet devret olsun veya başka usullerde mi olsun bu tür detayları tartıştığımız yoksa firmalar hangi firma olacak vesaire gibi masamız hiçbir zaman olmamıştır.

Avukat: İBB başkanlığınız görev süresince belediye iştirak şirketi yönetim denetim süreçleri hangi usulle yöntemlerle oluyordu acaba sizin talimatınız var mıydı?

Ekrem İmamoğlu: Dönem dönem benim talimatımla teftiş kurulunu harekete geçirdiğim hususlar da oldu. Bir de sistemin bir şekilde iç denetim mekanizması gibi daha önceden hiç olmayan daha önceden hiç olmayan ama bizim dönemimizde İYA üzerinden başlattığımız bir denetim mekanizmasının bir iç denetim olarak danışmanlık statüsü altında bu bir denetimde denetlemeyelim

adını aslında bir danışmanlık gibi de diyebiliriz. Ertan Bey'in yönettiği o İYA kuruluşuyla beraber yürütüldü ama onun öncesinde uygun görülen ya da aldığınız bir şey varsa bir bilgi varsa ki işte burada da konusu geçen bahsi geçen bir Kültür A.Ş.'nin bir ihale meselesi vardı teftiş kurulunu harekete geçirdiğimiz çok konu olmuştur.

Avukat: İSFALT A.Ş. Genel Müdürü Burak Korzay, Fatih Keleş'in Ahmet... Zenit Yapı üzerinde bırakmaya çalışmaya Zenit Yapı ismi firma üzerinde bırakmaya çalıştığını Ahmet'in de alan ifadesinde Ertan Yıldız ve Fatih Keleş'e toplam 232.500.000 TL para verdiğini ihale edip dekontlarında dosyaya sunduğunu beyan etmiş. Bu hususta bilginiz var mı?

Ekrem İmamoğlu: İçişleri Bakanlığı'nın ne ilgilendiriyor tam bilmemekle beraber...

Avukat: Görev olarak...

Ekrem İmamoğlu: Müsaade ederseniz... Bilmemekle beraber sormadım size. Bilmemekle beraber İçişleri Bakanlığı'nın teftiş anlamında müfettiş görevlendirmesi ataması İçişleri Bakanlığı'nın İstanbul'daki ofisi valilik üzerinden başlattığı sayılara bakarsanız 11 kat daha fazla teftiş edilmiş bir kurumuz biz. Orada bir beyanı değil de bence sizin İçişleri Bakanlığı'nda kayıtlı ve hiçbir sonucuna hiçbir negatif husus bulunmayan kurumunuzun teftiş kurulunun raporlarına bakmanızı öneririm.

Avukat: Peki teşekkür ederim cevabınız için. Bilginiz var mı diye sordum. Size böyle bir şey gelmiş mi sonucunda soruşturma geldiyse...

Ekrem İmamoğlu: Bana gelmediğini söylüyorum. Tamam gelmediğini söylüyorum. Sadece ben de yani sizin hazır bir kurumu temsil ediyorsunuz İçişleri Bakanlığı'nı. İçişleri Bakanlığı'nda yanlış

hatırlamıyorsam yanlış hatırlamıyorsam kurumumuz bir önceki döneme göre en az 12 13 tablo yok burada yansıttım. Şeyden de muhtemelen raporları dosyaya sunarız diye düşünüyorum avukatlarım vasıtasıyla. Sizler de o raporlardan analiz edebilirsiniz diye düşünüyorum.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI İKİNCİ AVUKATI SORUYOR

Avukat: Benim de 1-2 tane kısa sorum olacak Ekrem Bey. Burada İBB veya iştiraklerinin zarara uğratıldığına ilişkin tarafınıza herhangi bir rapor sunuldu mu? Sunulduysa mekanizmayı nasıl çalıştırıyorsunuz ve bu dosyadaki eylemler ve bunun dışındaki sizin görev süreniz boyunca meydana gelen olaylar ile ilgili herhangi bir soruşturma yaptınız mı ihalelerle ilgili ve benzeri iddialarla ilgili?

Ekrem İmamoğlu: Tabii. Göreve gelir gelmez bu tür tespitlerin yapılmasıyla ilgili talimatım oldu geçmişe yönelik ve yine dosyaya yansıttığım gibi 30'un üzerindeki dosyamıza İçişleri Bakanlığı tarafından, mensubu bulunduğunuz bakanlık tarafından el konuldu. Tespit ettiğimiz raporları teftiş kurulu düzenledi. İçişleri Bakanlığı "Sen bunları teftiş edemezsin, ben edeceğim" dedi. Aldı ve çıt yok. Hiç dönüş olmadı yani. İçişleri Bakanı üzerini örttü.

Avukat: Sonraki soruya geçiyorum. Bu da Medya A.Ş. ile ilgili yani reklamlarla ilgili özellikler. Burada reklam alanlarının tahsisi veya kaldırılmasıyla ilgili sizin başkanlık makamınızın tam olarak konumu nedir? Dahil olma süreçleri nelerdir? İhale sonuçlarıyla şirketlere yapılan ödemelerin uygunluğunu denetlediğiniz bir mekanizma var mıdır? İhaleye çıkıldıktan sonra da sonuçlarına yönelik bir çalışma yapıyor musunuz? İhaleyi verdik, ödemeler

nasıl geldi, buna dair bir geri dönüş anlamında bir çalışmanız, bir mekanizmanız var mıdır?

Ekrem İmamoğlu: Avukat Bey, şöyle ifade edeyim: İstanbul Büyükşehir Belediyesinin son 6 yılı Türkiye tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesinin en üst düzeyde hem iç denetim mekanizmaları işletilmiştir. Bakın bir ifade daha vereyim burada. 2019 öncesi iç denetimin iç denetimin denetim yapma sayısı İBB'de 0. Ama ben her yıl içinde iştirak şirketleri de var, raporları isteyebilirsiniz, her yıl en az 20-25 iştiraki iç denetime tabi tuttum. Bizzat kendi denetim faaliyetimden bahsediyorum. Tekrar ediyorum: 20-25 iştiraki her yıl denetleyen Ekrem İmamoğlu'nun 6 yılına karşılık bizden önceki denetim sayısı 0. Yani ben iç denetimi de hareketlendirdim, teftişi de hareketlendirdim ama 2019 öncesi İçişleri müfettişleri bile İBB'ye uğramadı. İç denetim de hiç yaptırılmadı, 0 kayıtlarında var. İç denetim nasıl işletildi, iştirakler nasıl takip edildi bakabilirsiniz. Bir bilgiyi daha vereyim size: Ben hapisteyken az önce bahsettiğiniz hususta yani reklam, tabela vesaire hususunda bir tanzim raporu düzenlendi. İstanbul Büyükşehir Belediyesine gönderdi. Az önce ben buradaki sunumumda da ifade etmiştim. Bu raporda "İstanbul Büyükşehir Belediyesinin şu anki mevcut yönetimi hiçbir kamu zararı yoktur" diye Medya A.Ş. ve Kültür A.Ş. adına hiçbir kamu zararı yoktur diye raporunu düzenledi, faile teslim etti.

Avukat: Bir sorum daha. Örgütle de suçlanıyorsunuz örgüt üyeliğiyle özellikle. Buna dair...

Ekrem İmamoğlu: Yok, örgüt liderliği.

Avukat: Liderliğiyle. Kısa bir sorum olacak bununla ilgili. Şimdi iddianamedeki eylemleri gördüğünüz zaman ki siz zaten kabul

etmediğinizi burada defalarca beyan ettiniz. Öyle bir örgüt olmadığını, belirtilenleri yapmadığınızı. Peki buradaki bu eylemleri gördüğünüz zaman sizin dışınızda bazı idarecilerin sizin adınızı kullanarak herhangi bir menfaat teminine, kalkıştığına dair bu iddianamede en azından öyle bir tespitte bulundunuz mu? Öyle bir şey dikkatinizi çekti mi?

Ekrem İmamoğlu: Benim tabii ki öyle bir tespit etme hakkım da yok yani.

Hakim: Avukat Bey bu sorunun bir önemi yok. Sanığın bunu tespit etme...

Ekrem İmamoğlu: Ama Sayın Başkan müsaade ederseniz şunu söyleyeyim: Somut bir delili ben ekranda ya da buradaki ifadelerde görmedim. Görürsem burada da aynen şu kürsüde, pardon oradaki mikrofonda aynen şunu söyledim: Böyle bir şey tespit edildiğinde gereğini yapmaktan geri durmam, halkımızdan da özür dilerim ve hani bununla ilgili de bir ilave yapayım, daha fazlasını da yapmaktan geri durmam yani eğer yetkim olursa.

Avukat: Peki, teşekkür ederim.

MAPEG AVUKATI SORUYOR

Avukat: Merhabalar, MAPEG ile ilgili olarak, efendim Ekrem Bey'in kısa bir sorumuz olacaktı. Cebeci bölgesinde İSFALT'ın beklenen gelirleri ile gerçekleşen gelirleri arasında azalma olmuştur.

Ekrem İmamoğlu: Ben anlamadım sorunuzu.

Avukat: Cebeci bölgesinde İSFALT'ın beklenen gelirleri ile gerçekleşen gelirleri arasında bir azalma olmuştur.

Ekrem İmamoğlu: Avukat Hanım şöyle; İSFALT'ın Cebeci ile ilgili madenle alakalı bir geliri bizim geldiğimizde de yoktu. Başta Güney Cebeci olmak üzere zaten kapalıydı. Zaten 2018'de kanunla maden bölgesi ilan edildikten sonra bir durağan hale devrilmişti ve tümüyle bir ihtisas sahasına dönmüştü. Valilikte yapılan raporlara dönüp bakarsanız ki orada sizin de genel müdürünüz vardı 2019 sonunda yaptığımız toplantıda, işin nasıl vahim bir seviyeye geldiğini, sizin de yetkililerinizin ağzından ve orada sunumu yapan hanımefendi Atiye Hanım, Profesör Atiye Hanım'ın ağzından birebir ben dinledim ve ben ilk defa şahit oldum. Ve sürecin aslında ne kadar büyük bir mücadeleye ihtiyaç olduğunu orada dinledim ve İSFALT'ın da orada ne kadar sırtına büyüklük yüklendiğini orada dinledim. İşte kamulaştırmadan tutun, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne, işte meşhur bu sutrelerin yapılmasına varıncaya kadar. Dolayısıyla İSFALT'ın değil gelir alması veya gelir getiren bir husus veya azalması, tam aksine İSFALT hem ödediği 40 milyon peşinatla, hem de verdiği 230 milyon teminatla bugünün parası neredeyse 3 milyar liralık bir yükün altındaydı ve tarihi dolmak üzereydi. Yani 2018'de biz bu yıl başlıyoruz ve 2019'a kadar da biz bunu bitireceğiz diyen bir önceki yönetim hiçbir şey yapmamıştı ve bizim sırtımıza böyle büyük bırakmıştı. İSFALT da biz geldiğimizde kurumumuzun en fazla SGK borcu olan ve hiçbir ihaleye giremeyen bir kurum halindeydi. Biz önce İSFALT'ın SGK borçlarını temizledik ve ondan sonra ihaleye girmesini sağladık. Bu da neredeyse bizim bir yılımızı aldı. Dolayısıyla bırakın İSFALT'ın oradan gelir elde etmesini, tam aksine bu çökmüş iştirak durumundaydı.

Avukat: Teşekkür ederim.

Ekrem İmamoğlu: Rica ederim.

MAPEG'İN İKİNCİ AVUKATI SORUYOR

Esma Zorlu: Ekrem Bey, size birkaç sorum olacak. Birbiri birbirinden bağımsız üç ayrı şüpheli ki bunlar Ertan Yıldız, Sadık Yalçınkaya ve Yakup Öner; Cebeci bölgesindeki organizasyonda sizin Murat Gülibrahimoğlu'nun gayriresmî gizli eşit ortağı olduğunuza dair birbiriyle örtüşen beyanlarda bulunmasının sebebi nedir? Yani siz... Birbirinden bağımsız bu üç kişinin örtüşen beyanları ile ilgili düşünceniz...

Ekrem İmamoğlu: Tamam, şöyle şöyle ben... Müsaade edilirse Sayın Başkan bir cümleyle... Yok yok, şöyle ama şöyle; bir güzel... Avukat Hanım, buraya her gün geliyorlar, günlerdir eşlik ediyorlar, mesleklerine ve kendi kişiliklerine üst seviyede saygı duyan birisi olarak...

Esma Zorlu: Teşekkür ediyorum, bilmukabele.

Ekrem İmamoğlu: ...saygı duyan birisi olarak şunu söyleyeceğim: Birincisi; gerçekten bu sorunuzun MAPEG'le hiçbir ilgisi yok. İkincisi; ikincisi, Yakup Öner'in ne dediğini tam hatırlamıyorum ya da ifadesini ama burada "Bunların tamamı duyumdan ibarettir" dedi. Diğer arkadaşların da bir somut tespiti olmadığını hatırlıyorum. Ertan, diğeri kim dediniz pardon?

Esma Zorlu: Sarp Yalçınkaya.

Ekrem İmamoğlu: Yani o zaten şaibeli bir arkadaş. Yani "8,5 milyon dolar hapisten çıkmak için para verdim" diyen birisi. Bence hani sizinle ilgisi yok, sizin sorduğunuz konunun MAPEG'le ilgisi olmadığı gibi, bu söylediğimin de sizinle ilgisi yok, yanlış anlamayın ama Sarp Yalçınkaya niçin 8,5 milyon dolar verme ihtiyacı hissetti? Parayı verdi, avukat aldı vesaire; bu konuların da savcılık

tarafından duyuyorum en hızlı, en şiddetli şekilde araştırılmasını talep eder ve dilerim.

Esma Zorlu: İkinci sorum: İSFALT'ın Kuzey Cebeci'deki yüzde 40, Güney Cebeci'deki yüzde 16'lık hisselerinin devri konusu yönetim organlarında veya tarafınızla yapılan herhangi bir toplantıda gündeme geldi mi?

Ekrem İmamoğlu: Hayır hayır, hiçbir toplantıda gündeme gelmedi. Yani yine İSFALT'ı bu kadar düşünmeniz ve bu kadar hassas bir şekilde kamu kurumunu savunmanız ve bu konuda soru sormanız beni ziyadesiyle mutlu ediyor. Zira şu anda TMSF'nin uhdesinde, TMSF'nin yönettiği Murat Gülibrahimoğlu'na ait şirket, sermaye artırımı yaparak bırakın yüzde 16'yı, yüzde 16'yı; İSFALT'ı binde 6'ya düşürmenin gayreti içerisinde, bunu da beyan edeyim.

Esma Zorlu: Şuna istinaden soruyorum Ekrem Bey: Ertan Yıldız bu devir meselesi ile ilgili "Siyaseten ve ekonomik olarak bunu anlatamazsınız, şirket zarara uğrar" diye sizi bu talebinizden döndürdüğünü ifade etti. Bununla ilişki... Buna ilişkin, bu beyanlarına ilişkin sizin yorumunuz nedir? Ben onu sormak istedim.

Ekrem İmamoğlu: Yani bazen Süperman, bazen Atom Karınca olmayı seviyor; kaçmak istediği zaman Atom Karınca, bazen de Süperman olmayı seviyor arkadaşımız. Ama ben Ekrem İmamoğlu, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin şirketinin yüzde 16'sını ya da yüzde 1'ini ya da milyonda birini birine peşkeş çekecek; bunu düşünenin, söyleyenin alnını karışlarım! Bu namustur yani!

Esma Zorlu: Teşekkür ediyorum. Ertan Yıldız'ın beyanlarından hareketle birkaç sorum daha vardı ama kendisinin bu yöndeki iddialarını tümden reddettiğinizi anlıyorum bu cevaplarınızdan. O yüzden ayrıntıya girmek istemiyorum. Sayın Savcım da değindi

ama ben şunu yine de sormak istiyorum: Burada birçok çalışma arkadaşınızı insan kaynaklarının tavsiyesiyle davet ettiğinizi, Türkiye'nin en büyük bankalarında çalışan isimleri belediyeye davet ederek Türkiye'nin en iyi yönetim kadrosunu kurduğunuzu ifade ettiniz. Bu hassas seçimler yapılırken Murat Gülibrahimoğlu gözden kaçırılmış olabilir mi? Kendisinin Cebeci bölgesindeki kontrolü... Kendisinin Cebeci bölgesindeki kontrolünü tutmanızın ve bir görev değişikliğine gitmemenizin gerekçesi il başkan yardımcısının olumlu görüşü müdür, yoksa...

Ekrem İmamoğlu: Şöyle söyleyeyim: Murat Gülibrahimoğlu, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin bir çalışanı değildir. Bir profesyonel yöneticisi değildir. Şirket sahibi bir iş adamıdır ve daha önce kayıtlarda da geçtiği gibi örnek veriyorum; daha önceki ortağı, 2019 ve öncesindeki ortağı AK Parti İstanbul İl Başkanı'dır. Murat Gülibrahimoğlu'nun iş kalitesi, iş adamlığı beni zerre kadar ilgilendirmez. Ama şunu hatırlatayım yine kurumunuzu ilgilendiren bir kısmı ile ilgili; az önce burada Savcı Bey'in sorduğu soruya istinaden verdiğim... Bitiriyorum Sayın Başkan. Verdiğim bir cevap üzerine, pardon, sorduğu bir soru üzerine "Bir toplantı dinlemiştim" dedim. Ve "Ben bütün izinleri halledeceğim ve bu projeyi biz çözeceğiz; sizi de hani İSFALT'ı da bu süreçten kurtaracağımdan emin olabilirsiniz" tarzında cümlelerini hatırlıyorum ve Allah için gerçekten MAPEG'ten, yani kendi kurumunuzun genel müdürüne bunu sorabilirsiniz, MAPEG'ten çatır çatır bütün izinleri, bütün belgeleri bazen 10 günde, bazen 20 günde almıştır. Yani benim ricam sizlerden, MAPEG'in genel müdürüyle, MAPEG'in yetkilileriyle, o kurumun avukatı olarak bu konuyu tekrar masaya yatırınız.

Esma Zorlu: Cevaplarınız için teşekkür ederim.

Ekrem İmamoğlu: Rica ederim, ben teşekkür ederim katılımınız için de.

ŞİŞLİ BELEDİYESİ AVUKATI SORUYOR

Avukat: Benim eylem 46 kapsamında bir sorum olacaktı size.

Ekrem İmamoğlu: Neydi eylem 46 Avukat Hanım.

Avukat: Torun Center.

Ekrem İmamoğlu: Efendim?

Avukat: Torun Center. Açıklamasını yapacağım öncelikle

Ekrem İmamoğlu: Ha. Torun Center. Pardon

Avukat: İddianameye göre Torun Center tadilat ruhsatı sürecinde müşteki şirketten 10 milyon dolar ardından 5 milyon dolar rüşvet talep edildiği ve Mehmet Torun'un Yakup Öner aracılığıyla ulaşıldığı iddia edilmektedir. Buna ilişkin Torun Center'ın ruhsat ve ceza süreçlerinde yaşananlardan ve iddia edilen rüşvet taleplerinden haberinizin oldu mu? Adem Altıntaş'ın ve Resul Emrah Şahan adına rüşvet teklif ettiği iddiası kapsamında Yakup Öner aracılığıyla sizinle ilişki geçildi mi ve bu kapsamda ekimdeki ilişkilerde herhangi bir talimatınız oldu mu?

Ekrem İmamoğlu: Avukat Hanım şöyle kısaca cevap vereyim. Yani birincisi birincisi burada Torun center'ın sahibi ifade ettiğinde ben de bu... hatırlıyorum. Birisi benden randevu istediğinde ben randevu yönlendirmesini yetkili yaptım ve bu konuda da bir randevu talebi olduğunda buluşmalarını istedim. Resul Emrah Şahan başkanımız da buradaydı. Böyle bir talebin kendisinden

kendisine yapılmadığını bizzat o şirketin sahibi burada ifade etti. Benim sadece bildiğim bu kadar. Burada şahit olduklarımız sizin söylediğiniz o iddiaların hiçbirinden haberdar değilim avukatım.

Avukat: Tamam Teşekkür ederim

Ekrem İmamoğlu: Rica ederim

Ekrem İmamoğlu'nun avukatlarının beyanı

EKREM İMAMOĞLU AVUKATI TORA PEKİN SAVUNMASI 17.10.2026

Sayın Başkan, Sayın Üyeler öncelikle bu ek savunmalarla ilgili olarak da tabii ki kendi aramızda değerlendireceğiz ve gerekli beyanlarda bulunacağız ama asıl olan müvekkilimin 4. gününde yapmış olduğu savunma. Geçen buradan içerikten sonra tekrar size beyanda bulunacağız. Şimdi 578 gündür süren bir tutuklamanın gölgesi altında müvekkilim Sayın Ekrem İmamoğlu'nun sorgusuna ek beyanlar için söz aldım. Öncelikle aslında ben almamalıydım bu sözü. Sözü Avukat Mehmet Pehlivan almalıydı. Hem bir hukukçu, hem savcılıkta o vardı. Şüpheli evresinde, savcılıkta benim müvekkilimle birlikte o vardı. O da burada olmalıydı, bu savunmayı da o yapmalıydı, ben de bunu kendisine diye düşünüyorum. Bununla ilgili olarak ek beyanlarımı aktarmam gerek. Evet, tutuklamanın gölgesinde söz aldım diye söyledim ama üzerimize düşen tek gölge değil. Biz 19 Mart'tan bu yana süren sürekli kılınan bir darbenin gölgesi altındayız. Bu ülkede sayın İmamoğlu ve yargılananların çoğu bunları dile getirdiler, davasıyla da. Şimdi bu dava bitecek mi? Yoksa Adalet Bakanının da ifade ettiği gibi ek iddianamelerle sonsuza kadar sürecek mi, bunu bilmiyoruz.

Bu belirsizliklerin gölgesi altındayız. Bunu sayın İmamoğlu söylemişti. Ben ekliyorum; sizin de bildiğinizi düşünüyorum, sizin de zorlandığınızı düşünüyorum. Neden çıkartıldı bu söylem de demeyeceğim çünkü bu beyanla beraber duruşma saatleri bir normale geldi. Duruşma saatlerimiz gece yarılarından doğru 10'a

kadar çekilmişti herhalde o da bence normal saat değil ama bu beyandan sonra biraz daha rahatladınız. Yani tamam ben bu yargılamayı sıktıracağım diyorsunuz ondan sonra da takdir edenler gerçekten dediğiniz gibi itirazımız da olsa. Ama 400'den fazla yargılananı dinlediniz, beyanını sorguladınız. O aşama bu beyanın arkasından o hız, yine bitirelim dediniz bence zaten hani fazla da uzatmamışız ama makul saatlere geldi, 6'ya, 7'ye geldi saatler. Ben biraz sezgisel, şöyle düşündüğünüzü düşünüyorum yani: Ya sürekli bana ek iddianame göndereceklerse, 2 gün gönderiyorlar. Yaptığına sonrasında basının yayın, daire başkanlıkları. İddianamesi geldi, siz de kabul ettiniz. Sürekli buradaki sayı artacaksa, yargılanan sayısı ve bu sayısı artacaksa, gece yarılarına kadar yapmaya gerek yok yani. İşi bitiremiyoruz. Ondan sonra o makul saatlere geldi, 18.00'e dedik, 19.00'a dedik, ona gerek yok diye düşünüyorsunuz diye düşünüyorum, tahminimce.

Şöyle; evet, bu gölgeleri anlattım. Nelerin üzerimize gölge düşürdüğünü anlattım ama bu kısır döngü sonsuza kadar gidebilir. Çok kötü bir dönemde, dava denilmeyecek bir zor kullanmayla karşı karşıyayız Sayın Başkan, Sayın Araştırmacılar. Şimdi bence bu zor kullanmaya karşı, bu darbeye karşı sürekli kılınmıştır. Bir darbeye karşı asıl olan Sayın İmamoğlu'nun 4. günündeki söylediklerdir. Yani sorgu aşamasında bu beyanın üzerine daha fazla söz söylemeye anlam da yok diye bunu düşündüm. Tabii sorgunun bitmesi sırasında Sayın Başkanım, siz kurmadan, biz çalışıyorduk. Orada bir dile getirilmesi var, 4. gün dile getirilmesi var, yüreklere seslenen bir dile getirilmesi var. Doğrusu isterseniz bunun üzerine, bu sesi yankılamak dışında, daha fazla bir şey söyleyelim söylenmez mi? Bunu düşündüm. Bu soru, beni başka bir soruya götürdü. O da şu; Sayın İmamoğlu, vekaletimi üstlendiğimden beri doğal olarak, en şık dosya. En başlarda aynen.

İlk FETÖ operasyonu olduğu zaman doğal olarak her operasyonda doğal bir reflekstir, her şeyi inceleyip varsa yalan söylenen bir şey. Niye alındı, yani müvekkilim niye alındı? Bir şey var mı? Yani dosyada bir şey var mı, 2 tane soru.

Bu soruyu ilk duyduğum andan itibaren, iddia edenin yanıtı şuydu: Ha tamam, aynen bu yanlış. FETÖ'nün abisi veya sözcüsü izlemiş biliyorsunuz kendilerini söyledikleri öyle bir ilgisi var, delili var. Ki şu an hakikat, bu konuştuğumuzun başlamasından itibaren, önce FETÖ. Sonra geçen hafta, ATV kapanacak, onlar yok falan filan sadece suçlama falan. Bir şey soracaksa soracak aynen. Sinem Hanım niye alındı? 1,5 senedir anlatıyor çocuklar. Bu soru yanlış bir soru. Niye alındı sorusu yanlış bir soru. Dosyada bir şey var mı sorusu yanlış bir soru. Tamam mı? Dosyada bir şey yok. Yokluğunu değil, ama yanlış bir soru. Bu soruyu sormak bizi muhalefet iktidarına götürür. Belediyelere çökmek. Şaka değil. 17 belediyeye İstanbul içinde 16 belediye başkanı tutuklandı. Geriye kalan operasyon yapılmayan 8 tane belediye. Ve herhalde hepimiz düşünüyoruzdur, o ilçelerdeki memurlar, bürokratlar, belediye başkanları da acaba yarın sabah bizim kapımızı da çalacaklar mı diye düşünüyorlardır.

Sayın İmamoğlu sözünü yankılamak demiştim. Evet otoriterlik, otoriterizm ve faşizm bu sesi yankılamaya çalışan benim ama ona ilham veren bu süreklileştirilmiş darbedir. Şimdi o yüzden ben de aslında bütün deliller ikame edilip tartışılmadan, tanıklar dinlenmeden tutukluluk esas hakkındaki mütalaaya cevap verir gibi bir cevap zaten veremeyecektim ama işte bu kadar konuşmadır diyorum. 100 küsur 200.000 gündür de geçeyim başkanım sözüm öncelikle söyleyeyim. İlk duruşmalarda neler oldu, neler bitti. Sizinle pek çok sıkıntı aşamasında yaşadığım ya da benim de yaşatmaya çalıştığım söz aldığım kadarıyla anlatmamın dışında ben de verimli değilim. Bunları burada

konuşuruz diye düşünüyorum. Hatta tutanaklarım da elimde, tek tek yapacağım. Ben 1. maddeden, geldiğimiz bu aşama, delillerin ikamesi aşamasına kadar maddelerde de ortada neler yaşandı diye de anlatmayı düşünmüştüm. İtirazlarımı dile getirecektim. Sadece bütün suçlarda tutuklama yasal değil. Ben nerede konuşuyorsam, annemlerle, arkadaşlarımla, ailemden yerlerde verdiğim yanıt geçerli. Sadece yanlış söylemiyorum, neden değil ki, hak değil, yasal formasyon gerekiyor.

Yüzde 100 siyasi bir iddianameye karşı, size burada kanun anlatacağım. Bugün burada uyanık bir aydınlanma yaşamadığımız için şuursuzluk. Yani çok şey söylenebilir, söylenebilir ama son kertede 4 gündür sürmekte olan böylesi bir sorgunun düzeninin, ben hukuki olarak söyleyeceklerimi ertelemeyi tercih ediyorum. Onları söylemeyeceğim ama bunun sadece bir tane istisnası var. O benim sorumluluğum görevim, avukat olarak sorumluluğum, hem de, geri kalan 51 tutuklu arkadaşımız içinde… Tabii ki onlara adana ben tahliye talebinde bulunacak değilim, öyle bir hadsizlik yapmam ama, dediğim hukuk konuşmama şu anda gerek yok dediğim haldeki hukuk konuşma zorunluluğu bana veren, bu toplumsal, bilincin, toplumlu tutuklanması, 1,5 yılı geçti, çok da öte tutuklama, işte içerilmeyen bir dosya, Ancak dosyanın önemli bir dosya olduğunu karar verdiğini görüyoruz, asla kabul edilebilir bir, tutuklamadan, hatta bir kişiselleştirilmiş bir tutuklama gerekçesi yok, ondan bahsedemeyiz. Böyle çünkü kaldırılması gerektiğini konusunda yüzde yüz eminim, sadece bu, bu kapsamda bir şey söylemek istifade, onu, bir şey söyleyeyim.

Sayın Başkan, mahkemenin ilk oturum aralarında söylediğimiz, dilekçemizde söylediğimiz, siz bir ara hani celse dışında, mikrofona yansıyan farklı bir görüş olduğunu söylediğiniz yanlış duymadıysam, CMK 103 kapsamında ben 23 kişinin, yani daha doğrusu tahliye serbest bırakılması gerektiğini düşünüyorum ama,

tabii ki 102. madde 4. madde, pek bir şey de vermiyor, fırsat vermiyor başka bir şey, yani diyor ki, asli cezası suçlarda tutuklama süresi 1 yılı aşamaz uzatılırsa 1 buçuk yıldır. İşte bu tablo gösteriyor. 22 kişinin, süresi, geçmiş durumdadır. Geri kalan için de görüyorsunuz, bunlar da geçmek üzere, yani arka arkaya falan onlar da, önemli ölçüde gerçekleşti, yaklaşmış durumdadır, gerek yok zaten normal bir, tutuklama, bu memlekete faydası ne olacak, insanlığa faydası ne olacak, küçük bir faydası yok. Baştan aşağı külliyen bir, kamu zararı, savcılık soruşturmasında, sadece insanlara daha fazla can ediliyor ve sürüyerek kapatabilirsiniz ki, tartışmayacağım yani. Bu 102. madde, tartışırsam sizin bir görüşünüz varsa, tabii ki gerekçenizde bunu görmek isteriz. Savcı bey de tutuklamaların devamını talep ederken 102. maddeye itirazımız, bir şey söylediğini, sizde bir gerekçe yazmadınız. Yani ben herhalde gerek yazabileceğimi şu düşünmüyorum ama, yani bak, çalışıp çalışıp, yani insanın konuşmuştur onlardan. 102. maddede, hayatta, o durumlardan bence açılacak bir yer yok, olunmamaktadır. Zaten hiçbir değiş yok.

Ama, aksi görüş değiştiğinizde, en azından bir gerekçe yazarsanız, kağıt üzerinde bizim bütün itiraz haklarımız, bunu biliyorsunuz. Yani sizin verdiğiniz bir karar, mahkemenin kaldırıp, olası yok, o olsun, yani biz yine de bunu test edelim. Bu kararı test edelim, hani orada, bir ağır ceza mahkemesinde test edelim. İleride de, işte Anayasa Mahkemesi'nde, yargılamada, sizin verdiğiniz bir ana mahkemesinde test edelim, kaldırabilir mi? Yararı yok. Sadece insanlar üzülüyorlar, mağdur ediliyorlar. Ha hepsini birden kaldırsanız ne olur? Bu soruyu ben yanıtladım. Yani bizim tarafımızdan çok büyük bir şok olur, böyle bir karar vermezseniz ama, ne olur? Onu, onu bilmiyorum, bir şey söylemeyeyim. Sizden başka bir şey düşünmüyoruz, yani içinde bulunduğumuz durum, belki de başka bir şey düşünmüyoruz. Yani bunun üzerinde çok

ciddi bir baskı var, en baştan, Sayın Cumhurbaşkanından, İBB davası söylenen var, ama gene de, ben arayı vereyim, ben size sadece, hukukun önündeki, sorumluluğumuzu hatırlatmakla yetineyim. Ama şunu da tabii söylemek istiyorum. Yani 103. maddeyi söyledim. Asıl asıl olan 102. madde gerekince, 53, kişinin tutukluluğunun da sona ermesidir diye düşünüyorum.

Sözlerimi, bir cümleyle tamamlamak istiyorum sadece. Şöyle sesleniyor, olağanüstü halin kalıcılaştığı, işte buradan, olağanüstü halin sürekli eleştirilmesi tam, 19 Mart'ta yaşaması gibi, olağanüstü halin içinde zapt olunmuştur. Olağanüstü halin içindeyiz. Bütün bu gazeteci tutuklamaları, tutuklu erişim engelleri, gazete kapatmaları, internet sitesi kapatmaları, yani siyasi partinin hesaplarının kapatılması falan değil yani, bir suçlanma ibaresi var. Binlerden bir kararlar yanlış, yüzlerce binlerce tutuklama kararı yanlış, tamamen hukuksuz. Sulh ceza hakimlerinin sadece bir şey, Ankara'nın verdiği emirleri yerine getiren bir sopaya dönüşmüş, bunların verdiği üç beş kötüler var.

Bu bizdeki olağanüstü hal, avukat ben dedik, hukukçulara, sorumluyuz, davet ediyor. Sizi ilgilendiren konularda neden sessizsiniz? Ve bu aslında meslektaşlarına sesleniyor, en azından vicdanlara seslenmek, hepimiz de sesleniyoruz. Kendi üzerimize de alıyoruz, biz o tutuklama kararından sonra ses çıkarmamış, bizi ilgilendiren konularda olağanüstü hal, sonuncusu çıkar. Doğrusu ceza hukuku, yasası ve hocalarımız özellikle, ve onları çok düşünüyoruz, daha çok onlara gerek duyuyoruz, onlara gerek duyulur mu diyoruz. Belki toplu da yazmaları gerektiğini düşünüyoruz ki, etkilensin, yani.

Ama tabii bir de savcılara ve hakimlere ilişkin olarak söylendiği düşünülebilir. Ama değil, çünkü adam yine söyledi, sizi ilgilendiren bu işlere karşı hukukçular ne düşünüyorsunuz de ki, sizi

ilgilendiren bu işlerin, kaynağı zaten, yani HSK'sından, Adalet Bakanlığı'ndan, işte en büyük şeye kadar, kıyıda köşede değil, suç ceza hakemliğine kadar, savcılığın kadar, Yargıtay'ına kadar, bir parçası, sorunun bir parçası olunuyor. Tabii ki bu kuşkusuz bütün her şeyi yansıtan haksız bir biçimde değil ama siyasi herhangi bir davaya baktığımızda, tablo ortada, siyasi herhangi bir davada, sadece siyasette ne değil, dışarıda bir şey yapmak çok zor durum ortada. Öyle olduğu için, tarihi sorumluluk sizde, yani bizim bir konuşma, avukatların konuşmamız, bence versin ki, sizinki esas sorun. Yani bu işlerin, bizi ilgilendiren çıkarları, bu işlerin bir parçası olarak mı, bu uyarlama devam edecek? Siz yoksa ayıracaksınız, yazacaksınız, işleyeceksiniz. Anayasa mahkemesi, insan hakları sözleşmelerinin tarafı olduğumuz, temelinde uyulması gereken her zaman bir şanssız olduğunu, bilerek, bu yurttaşınız sizin asla yalnız bırakmayacağınız bilmeniz, doğrular, ben bu sözlerle, sadece, toplumun tutuklama tarihi.

EKREM İMAMOĞLU AVUKATI FİKRET İLKİZ SAVUNMASI 17.10.2026

Şimdi, yani sakin olmalıyım kendi kendime söylüyorum ama size de söylemiş olmakla fazla vaktinizi almadan kısaca bitirmem lazım. Konuşmamın bir işe yaraması gerektiği görüşündeyim. Şimdi, özellikle bu duruşma salonu hakkında birkaç söz edecektim; zaten rüyalarıma girdiği için. Ama 18 yıl önce kurulduğuna, 18 yıl önce bu duruşma salonunun yapılmasına karar verildiğini savunmada anlatacağım sonra. İkincisi; 9.3.2026 tarihli SEGBİS çözümlerinde bir hata vardı, onu söyleyecektim; söylemiyorum. Bizim de bir hatamız vardı, onu da daha sonra bilahare söyleyeceğim. Bütün bunların hepsini hiç vakit almamak için söylüyorum.

Ama şunu söylemeden geçemeyeceğim: Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı, 15 Ekim 2026 tarihi... Ve buradaki duruşma devam ederken saat 18.28'de web sayfasına şu açıklamayı girmiş: "İstanbul 33. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2026/208 esas sayılı dosyasının sanıklarından Ekrem İmamoğlu'nun 15.10.2026 tarihli duruşmadaki kamu davasına esas soruşturmayı yürüten yargı mensuplarını hedef alan ifadeleri nedeniyle kamu görevlilerine görevi nedeniyle alenen hakaret suçundan Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'nca re'sen soruşturma başlatılmıştır. Kamuoyunun bilgilerine..." dedi. Bunu ne zaman ve nasıl öğrendiler, sormuyorum. Ama neden sormadığımı da biliyorum; nasıl böyle bir aşama yapıldığı konusunda biliyorum. Bunu da bir kenara koyuyorum.

Peki, nasıl başlamalıyız? Anlatmaya gerek olmadığı fikrindeyim. Çünkü sonuç olarak da hani siz "Şimdi toparlayın" diyorsunuz ya, öyle bir kelimeye de muhatap olmadığım, olmak istemediğim için geçiyorum. Ve iddianamenin nasıl bir iddianame olduğu konusunu özellikle altını çizerek Ceza Muhakemesi açısından anlatmak istiyordum; vazgeçtim, anlatmıyorum vakit olmadığı fikrindeyim. Ve tabii en güzeli itirafçıların itirafları, savunmaya bıraktım. Ve iddianame suçlamasında savcıların etik kuralları tek cümle: Hiçbir etik kuralına uymamışlardır; ne iddianame yazımında, ne duruşma düzeninde, ne de soru sorma düzeninde. Geçiyorum ama anlatacağım, şimdi değil. Özellikle savunmanın geldiği zaman tekrar döneceğim. Düzene uygun düşünülmeyen sanıklar suçlanır mı? Bir bakıma soruları sordular; "Devlet vatandaşına tuzak kurar mı?" Kurar, kurdu. E şimdi bütün bunları yan yana getirdiğimiz andan itibaren aynı cüretle bütün sanıkların yani: "Ey Başkan, sayın yargıçlar; birinci vazifeniz demokrasiyi, cumhuriyeti, hukuku, adaleti ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir" cümlesiyle

başlayan anlatımımı bir kenara koyuyorum; onu da savunmada tekrarlayacağıma söz veriyorum.

Ötesi; Dreyfus Davası'ndan bahsedildi. Yani geçmiş 1894 yılından kalma bir casusluk meselesi ile ilgili olmak üzere "Acaba gerçek yürür mü?" sorusunu soracaktım. Sayın Başkan burada bütün gerçekleri yürüttü ve bütün gerçekler yürüdü. Hâlen yürüyor. Ben de bu konuya özellikle savunma aşamasında yürümek üzere soracağım, itham edeceğim ve suçlayacağım ama şimdi değil. O hâlde şimdi burada ben ne demeliyim ya da biz neyi anlatmalıyız? Biz hangi konunun üzerinde durmalıyız ki siz biraz sonra tutuk incelemesi yapacaksınız. Yani tutuklama ile ilgili bir inceleme yapacaksınız. Meslektaşım anlattı. Ama bir örnek olsun; hiç olmazsa anlattıklarımdan birisi bu anlamda akılda kalsın. İzmir'de benzer bir dava açıldı. İzmir'de hatta ve hatta görevi ihmalden açılmış olan bu davayla ilgili olmak üzere suça ilişkin tüm ihale dosyalarının ve belgelerinin soruşturma dosyasının içerisine alındığı, etki etme ve karartma ihtimali bulunmadığı görülmekle denildi ve 2025'e 629 esas sayılı davasında hukuk sistemimizde asıl olanın kişilerin tutuksuz yargılanması ve suçunun sabit olması hâlinde kararın kesinleşince cezasını infaz etmesi gerekli olup, yaklaşık bir buçuk yıl sonra başlayan soruşturmada tutuklama tedbirini devam ettirecek acil bir durum bulunmaması nedeniyle tensiple tahliye ettiler.

Sizin 10 numaralı kararınıza baktığımız zaman tensipteki şifahen sorgu sırasını bildireceğiniz konusunda bir karar verildi. Ve biz buraya 9 Mart tarihinde geldiğimiz zaman sizin ilk sorguladığınız konuyla ilgili olmak üzere "Siz hiç ceza davasına girdiniz mi?" diye sordunuz. İkinci bize sorduğunuz, sorguladığınız ise deneyimlerimizle ilgiliydi. Bize 201. maddeyi okuttunuz, biz 201. maddeyi okuduk. Şimdi acaba bütün bunlarla yan yana getirdiğimizde tutukluluk hâlini incelemek gerekir ise yine

duruşmada özellikle Resul Emrah Şahan'ın o andaki sorgusu sırasında, yani iddianameye karşı sorgusu alınırken 25.3.2026 tarihinde bir soru sordum. O soru havada kalmasın diye bunu anlatıyorum. Ve ben o soruyu sorduğum zaman dedim ki: "Siz hani tarihlere çok düşkünsünüz, tarihler konusunda özellikle 19 Mart tarihi sizin açınızdan önemli". "Evet" dedi, "19 Mart tarihi benim açımdan önemlidir ve 23 Mart 2025 tarihinde de hakkınızda tutuklama kararı verildi" dedim. O da "Evet" dedi. Ve ondan sonra da şunu sordum: "Sizin hakkınızda tutuklama kararı verilirken yanınızda, sizin yanınızda Ekrem İmamoğlu var mıydı?" "Hayır, yoktu; ben tek başımaydım".

"Peki, bütün bunlarla ilgili olmak üzere tek başınıza olduğunuzu söylediğiniz hâlde siz acaba bununla ilgili olmak üzere tutanağı imzaladınız mı?" "Evet, imzaladık" dedi. Ve sizin önünüze bu anlamda baktığım zaman iki tane karar var dosyanızda. Bunlardan bir tanesi 2025'e 347, bir diğeri ise Resul Emrah Şahan'a sorduğum gibi 2025'e 348 sorgu; ikisi de burada. Bu sorgunun yani 2025'e 348'in dosyanızı açtığınız zaman hiç sayfa numarası olmadığını görürsünüz ve ne zaman biter biliyor musunuz? Özellikle saat 11.40'ta. Peki, 347'ye özellikle 348'e baktığınız zaman burada Ekrem İmamoğlu, Mahir Polat, Mehmet Çalışkan, Resul Emrah Şahan var. İfadesine göre de tek başına olması gerekirken kestiler, kopyaladılar; 10. Sulh Ceza Hâkimi'nin talimatıyla yapıştırdılar ve bizim karşımıza sayfasız böyle bir karar çıktı. Saati 11.40. Koydum bir kenara.

Aynı şekilde onu anlatacaktır fakat 347 sayılı sorgu ise Ekrem İmamoğlu, Ahmet Hamdi Çiçek… İkisi de bizim yanımızda yoktu. Ama 21 polis, 10 Sulh cezanın duruşma salonunda. Hatta ve hatta bu 11 polis, 11 emniyet görevlisi emniyette bizim sorgumuzu yapan. Ve emniyette bu tutuklama kararında yazılı olan hiçbir gerekçe bize soru olarak sorulmadı. Buna da baktığım zaman

bunun da saati 11.30 olarak yazılı. O zaman siz dava dosyasını açıp bu tutuklama kararlarına baktığınızda bunları görürsünüz. 10 dakika içerisinde 9 sayfa, 10 dakika içerisinde 7 sayfa. Yan yana getirdiğiniz zaman bile bu kadar kişiyi bir araya getirmek suretiyle eğer sorgu yapmadıysanız ifadede sorgu zaptı yok hükmündedir. Yani tutuklama kararı yoktur. Yani tutuklama kararı olmayan bir soruşturma üzerinden devam ediyorsak o zaman bunun sebebi, bu anlamda baktığınız zaman, sizden daha yüksekte oturduğunu zanneden, ama sizden önde oturup sırtını dönen iddia makamının marifeti olarak algılanabilir. Çünkü bizi gönderdikleri zaman, gidin orada ifade verin dedikleri zaman saat ne 11.30'du, ne de 11.40'tı. Biz sabahın 6'sında oraya geçtik.

Bunların bir önemi var mı? Bunların bir önemi yok. O zaman bunları bir kenara koyalım. Ama özellikle altını çizerek söylüyorum. O halde, bu anlamda bu soruşturma yapılırken, o halde bu anlamda bu soruşturma sonucunda hakkımızda bir tutuklama kararı verilirken, olmadığımız kişilerle birlikte yan yana getirilmek suretiyle gerçekleştirilen tutuklama kararı yok hükmündeyse o zaman bizim bir şey yapmamız gerekiyor. Meslektaşım anlattı ve son söz. Özellikle son söz derken acaba bununla ilgili ne yapılabiliri de özellikle altını çizerek ifade etmek istiyorum. Ki bunun ne yapılabilir sorusunu veya yapılabilecek olanlar konusunda da belki sizlerden bir şey istemek gerekir. Belki değil, sizlerden istemek gerekir. Sizlerden neyi istemek gerekir? Sordunuz ya bizim deneyimlerimiz. 1970'lerden geliyoruz. Deneyimlerimiz 1972 yıllarına dayanıyor. O zamanki 141, 142'ye dayanıyor. 163'e dayanıyor. O zamanki sıkıyönetim mahkemelerine dayanıyor. Bütün bunları biz buralardan geliyoruz diye asla söylemek istemiyorum. Ama en azından bu salonlarda şunun söylendiğini, şimdi size özellikle anlatmak istediğim bir şeyin söyleneceğini bilmesini istiyorum.

Bu bir karşı oy yazısı. Diyor ki: İnançların ve düşüncelerin, sözle ve yazıyla açıklanmasını iddianamede örneğini gördüğümüz dar anlayışlarla katı değerlendirmelerle kısıtlamak, hem anayasanın güvence altına aldığı temel haklara ters düşer, hem bizi yanlış bir mantık uygulaması ile tehlikeli sonuçlara sürükler. 50 yılı aşkın bir süreyi içeren ceza politikamız göstermiştir ki belirli görüş ve düşüncelerin, dar yorumlarla kösteklenmesi, değişik eğilim ve akımlara yaşama hakkı tanınmaması, bu çeşit inanç ve düşüncelerin yaşamını sürdürmesine, hatta daha çok gelişmesine engel olamamıştır. Her Allah diyenin gerici gözüyle bakmak, 163. maddeye göre ceza tehdidi altında bulundurmak, yurttaşları dinden soğutmadığı gibi her sosyalizmden söz edeni ve Marx'ın adını ananları komünistlikle suçlamak da ülkemiz insanını toplumculuk akımının bütün dünyayı saran ve sarsan etkisi dışında bırakamamıştır. Banka soyanlar, kahvehane tarayanlar, gözü kapalı adam öldürenler, mademki solcudur, ya da en çok solcular arasından çıkıyorlar, o halde onlara bu solculuğu, yazanları, çizerleri öğreten yazarları ve çizerleri susturalım demek, düz mantıkla doğru görünür. Ama uygulamalı, gerçekçi bir mantık bu görüşü kökünden reddeder.

Çünkü, aksinin kabulü halinde, öğretenleri cezalandırmaktan daha ileri gidilecek ve bu cezanın infazı halinde bu akımlara kapılan gençleri doğru yetiştiren ana ve babaları da cezalandırmak gibi akıl dışı bir sonuca sürüklenmiş olacağız. Bu da her yönüyle uygulaması olanaksız bir durumdur. İnsanın doğuşunda var olan adalet duygusu zedelenir ve vicdan gerçeği incinir. (bitiriyorum) Yargıçlar, yasaları uygulamakla yükümlüdürler. Ancak onları yorumlarken, yasaların tutsağı olmazlar. Yargı görevlerini bir bilgisayar makinası gibi düşünmek, robot adalet dağıtıcılığı biçiminde anlamak doğru değildir. Bunun ötesinde haysiyet kırıcıdır. Gerçek yargıçlar, cansız ve ruhsuz olan yasaları

yorumlayıp uygularken, bilgileriyle ve kültürleriyle, genel ve tüzel ilkeleri ve adalet duygularıyla, bütün bunların özetini ve sonucunun sonucu olan vicdanlarıyla özellikle, toplumsal gerçekleri ve ulusal yararın isteri de göz önünde tutarak can verirler, ruh verirler. 1979 yılına ait ve muhalefet şerhi. Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 79'a 193 esas sayılı, 79'a 296 karar sayılı, 28.5.1979 tarihli genel kurul kararı. Ama bu genel kurul kararı, özellikle haklı ve haksız savaşlar başlıklı, kitle dergisinde yayınlanan bir yazı nedeni ile verilen mahkumiyet üzerine yazılmış olan bir muhalefet şerhi. Bu insanların tümü herhangi bir şekilde hayatın muhalefet şerhleri değildir. Bu sanıklar da değildir.

Şimdi siz bu sanıklara ne yapacaksınız? Bu sanıklarla ilgili nasıl bir karar vereceksiniz? Savcılık ve iddia makamı hariç olmak üzere soruyorum. Yargı etiği bildiriniz var. Hani onlar etik ilkelere hiç uymadılar. Ama siz, bu anlamda, bu insanların özgürlükleri adına karar vereceksiniz. O halde hakimler ve savcılar -savcıları çıkarıyorum- görevlerini yerine getirirken adaleti en hassas şekilde doğrulukta dağıttığından emin olan, mesleki sorumluluk içinde davranan, bütün işlemleriyle karar ve davranışlarında insan ve toplum hayatına tesir edeceğinin ve toplum nezdindeki saygınlığının korunmasını, Türk yargısının itibarını da yükselteceğinin bilincinde olan, emin, sakin ve metin insanlar, öyle tarif ediyorsunuz. Sizi 2019 yılındaki yargı etiği bildiğiniz öyle tarif ediyor.

Burada bitmiyor. Anayasa ve kanunlardan aldıkları yetki çerçevesinde bu yetkiyi siz atıyorsunuz. Hür vicdanları ile evrensel değerleri siyasete bağımsız ve tarafsız olarak yürüttüler. Bu bildirgede belirtilen etik ilkeleri içtenlikle benimseyen, gerek mesleki gerekse sosyal hayatlarında bu ilkeler doğrultusunda davranmaya, onurlarını ve vicdanları üzerine söz verirler, söz verdiniz. O zaman son bir karardan söz edeyim. O da biraz daha

eski olsun, eski olsun. Bizim deneyimlerimizden gelen bir karar olsun. Fakat hiç şüphesiz bugün de değil olmasın. Diyor ki 31. 12. 1976 1976'ya 93730 sayılı Yargıtay Birinci Hukuk Dairesi'nin kararı. Hakim tabiat olağana gerçeğe uygun bir şekilde katı kalpler ve katı kalıplar içerisinde sıkışıp kalmadan uyuşmazlığa insan hukuku taşıyan bir çözüm getirmek zorundadır. Kararınız insanı kokan bir karar olsun saygılarımızla.

Ekrem İmamoğlu

Savunma Tutanağı

Okundu

"Son sözü daima millet söyler"

ekitap.ayorum.com